

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SAYI: 494-505

24

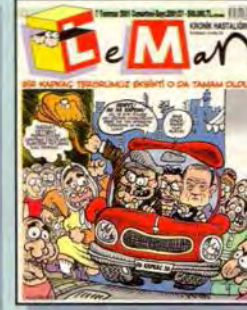
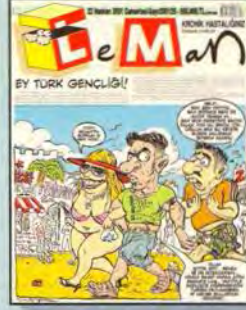

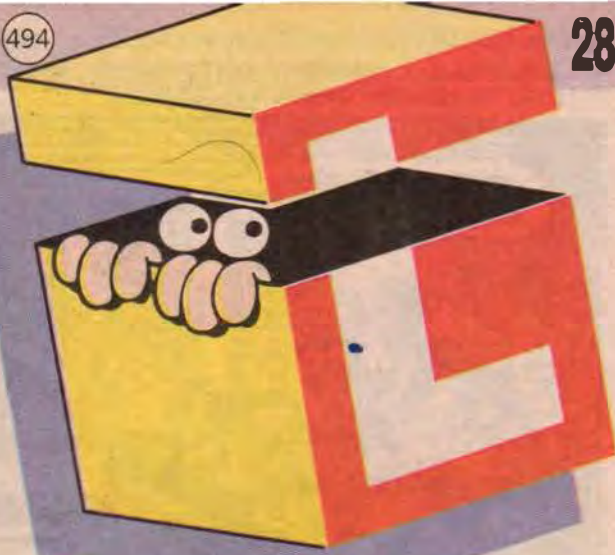
SAYI: 494-505

CILT
24

Aksamsefası

LeM

TİMSAH
GERİ
DÖNDÜ!

Kriz, İşsizlik 1 Mayıs İşçinin Emekçinin Bayramı

Çok değil, yakın geçmiş tarihlerde 1 Mayıs işçi bayramını Taksim'de, Tandoğan'da, İzmir'de her bir meydan-
da 500.000'ler kutlardı... Türkiye'nin miting alanlarında milyonlar toplanırdı.. Bu güç öylesine etkili ve bir-
likli ki 77'de derin kontrgerillanın kanlı provakatör saldırısına uğrayıp Taksim alanında 80 kişi kayıp ve-
rilmesine karşın ertesi yıllarda da aynı coşku silinmedi.. O zamanlar koskoca bir işçi örgütü DİSK vardı. Yüzler-
ce sivil toplum örgütü, her meslek emekçisini temsil eden dernekler, kurumlar vardı. Alanlar rengarenk, hayat
coşkuuydu. Kontrgerillaların provakasyonlarıyla sistemli olarak bırandırılan şiddet, kardeşi kardeşe vurdurtan
iç savaş koşulları, şimdinin Susurluk aktörlerinin o zamanlar aldığı roller 12 Eylül cuntasını getirdi. 12 Eylül mu-

halif olan herkesi hapisanelerinden, işkence tezgahlarından geçirirken sivil kurumların, sendikaların, örgütlerin,
derneklerin de hepsinin köküne kibrit suyu ekti, geriye iz kalmayacak denli bunları tarihten sildi.. Bugünkü DİSK,
o zamanların DİSK'inin yanında karikatür bile değil.. Meslek örgütleri ve dernekler yasaklı.. Sivil toplum örgütle-
rinin birçoğu halen takipte... İşçileri, emekçileri temsil edebilecek bir sol parti yok... Demokratik sol rüzgarları
estiren Karaoğlan Ecevit kurumuş bir Şahin, CHP mesliste bile varlığı bulunmayan sağa savrulmaktan bıkmayan
çizgisi le tükenmiş.. Türkiye faturası hep emekçilere çıkarılan onca müdahaleden sonra tarihinin en büyük kri-
zini yaşı or ve işte yenilenme fırsatı... Alanlara, çiçeklerle, bayramlarla...

Alp Tamer

ECEVİT

HÜSAMET

DEVLET

MESUT

АМІНІКМЕ

AL DER

F tipine karşı ölüm orucuna başlayan tutuklulara, yaşam işi-
ğı göründü... Tutukluların görüşmelerini engelleyen
TMY'nin 16. maddesi yeniden düzenleniyor...

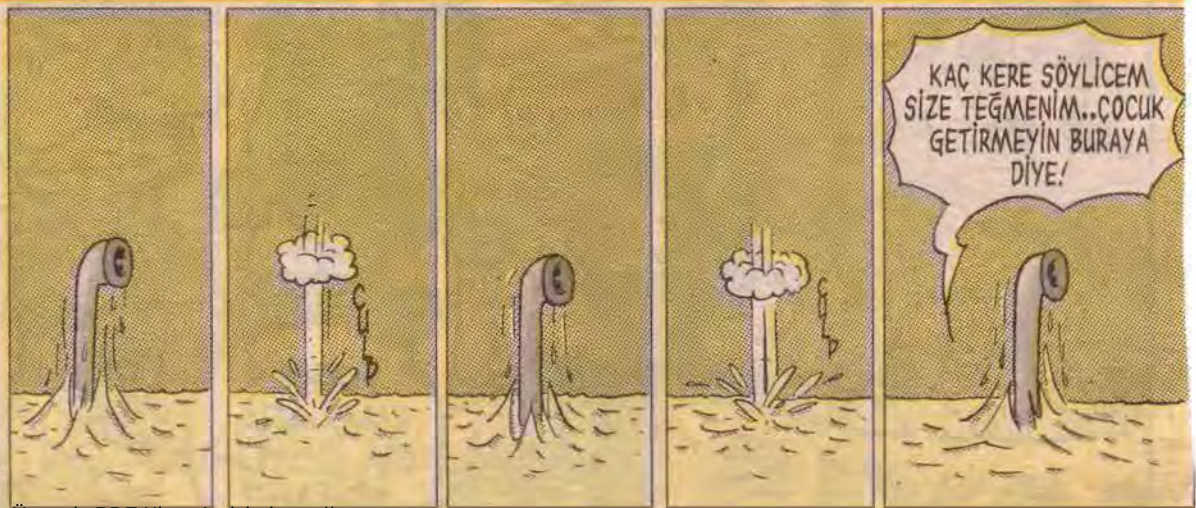
Geldi geçti bir film festivali daha...

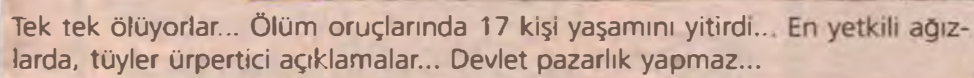
Gaziantep'deki 23 Nisan şenliklerine "hortumlu" katılan öğrencilere soruşturma açıldı... İçdr'da ise Meclis'i eleştiren Milli Eğitim Müdürü'nün ifadesi alınacak...

GEZ MAH MUTÇUK
MAH MUT TİBET

Le Man

F tipine villa
dedi, mezan
villa
**ÇEÇENCI
MEDYA**
terörist
olayına
eylemci
yaklaşım
CHP
istifalar 50
bini geçti
**FILIP
MORİS**
1. meclis
binasının
restorasyonu
size mi kaldı
**KEMAL
DERVİŞ**
O da bu
köşeye
ısıncaya
gibi

AAAAH AH... BİTTİM ARTIK BİTTİM...
ATACAGIM KENDİMI KURTULACAGIM
BU ZALİM DÜNYADAN... ALLAHIM...
ALLAHIM...ALLAAHIIII...HICK..

DUR HEMEN
ATLAMA... KASABA...
DAN Bİ KAMERAAMAN
ÇAĞIRAYIM DA GEKSİN
SENİ... AKSAM HABER...
LERDE GÜLERİZ
ÇOLUK ÇOCUK..

Açık Büfe

met üst

birliktelikler kataloğu

- aynı yolda yürüme birlikteliği
- aynı filmi seyretme birlikteliği
- aynı kişiyi sevme birlikteliği
- aynı asansörle inip-çıkma birlikteliği
- aynı deniz'e birlikteliği
- aynı dert-tasa birlikteliği
- aynı felaketler birlikteliği
- aynı antoloji birlikteliği
- aynı takımı tutma birlikteliği
- aynı partiye oy verme birlikteliği
- aynı şehirli olma birlikteliği
- aynı boyda olma birlikteliği
- aynı menfaat birlikteliği
- aynı ihtiyaç birlikteliği
- aynı kin-nefret birlikteliği
- aynı klişe ilişkiler birlikteliği
- aynı gazeteyi okuma birlikteliği
- aynı hobi-fobi birlikteliği
- aynı linç hissi birlikteliği
- aynı milletten olma birlikteliği
- aynı şarkıcıları sevme birlikteliği
- aynı taşıtla gidip-gelme birlikteliği
- aynı meyhanede içme birlikteliği
- aynı tuvazele zıçma birlikteliği
- aynı satırların altlarını çizme birlikteliği
- aynı yaş-zaman birlikteliği
- aynı katil-kurban birlikteliği
- aynı okulda okuma birlikteliği
- aynı yerlerden alışveriş yapma birlikteliği
- aynı meslekten olma birlikteliği
- aynı dünya görüşü birlikteliği
- aynı kompleksler birlikteliği
- aynı dine inanma birlikteliği
- aynı mitingde olma birlikteliği
- aynı kayan yıldızı görme birlikteliği
- aynı şeyleri sevme birlikteliği
- aynı marka eşya-araba kullanma birlikteliği
- aynı hayalleri kurma birlikteliği
- aynı davaya inanma birlikteliği
- aynı koroda olma birlikteliği
- aynı saatte işe gitme birlikteliği
- aynı piyangocudan bilet alma birlikteliği
- aynı gün ve saatte doğma birlikteliği
- aynı kadınla milli olma birlikteliği
- aynı erkekle yatma birlikteliği
- aynı hısım-akraba olma birlikteliği
- aynı hastalıktan mustarip olma birlikteliği
- aynı ruh hali birlikteliği
- aynı sigaray içme birlikteliği
- aynı mezarlıkta yatma birlikteliği

DARAL & TİMSAH

MEHMET ÇAĞÇAG

Firavunun Laneti

GÜNERİ
İÇOĞLU

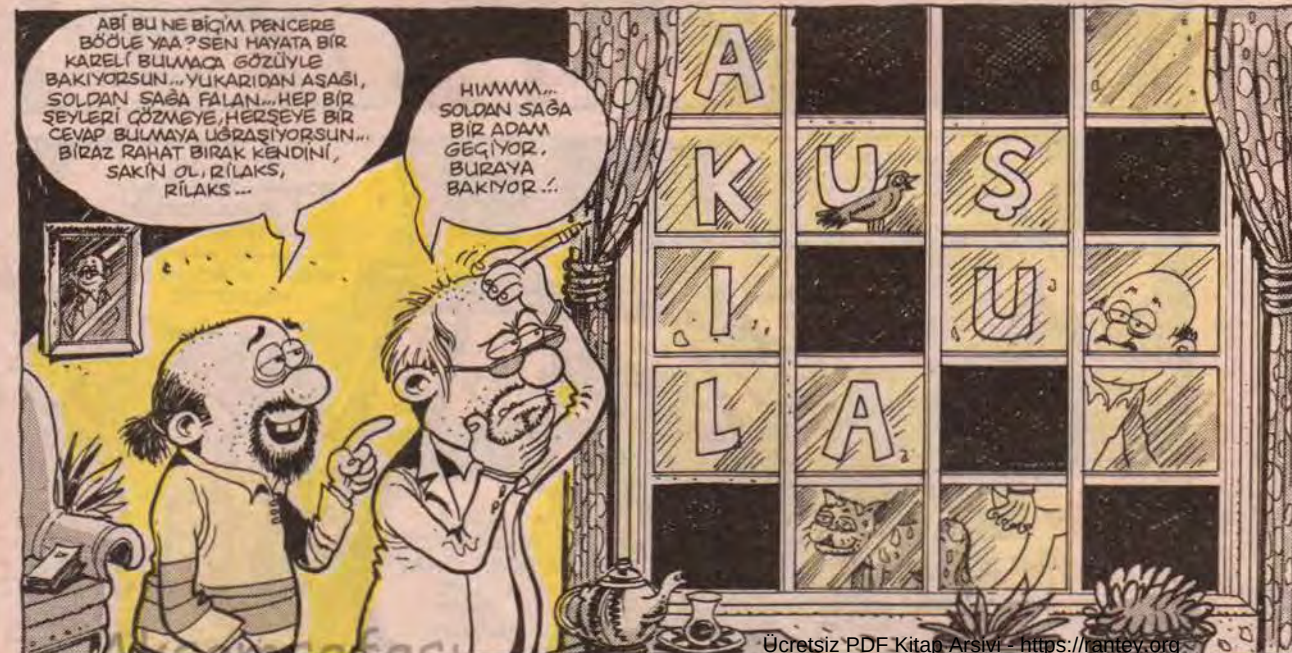
guneri@leman.com.tr

DUMUR DETAYI

PAZAR OPTİK

Semt pazarındaydım. Bu kriz ortamında sakın sakın alışverişimi yapıyordum. Pirasamı, ispanağımı seçerken yanımda elinde bir takım gözlüklerle bir adam belirdi. "Numaralı gözlük, yakını uzağı okumak için numaralı gözlüklük" diye bağırarak sebze meyve tezgahlarının arasında ilerliyordu. Elimde prasarlar arkasından böylece bakıktım. Ne numarası, kaç numara, miyop mu, astigmat mı, odak noktası?.. Anı bir dumur pazarda gafil avlamıştım beni...

VEDAT ŞADEMİROĞLU

Swissotel Pazarlığı

- Alo, kimse yok mu orda, alo?.. Alo!..
- İyi günler... Swissotel'e hoşgeldiniz... Resepsiyona bağlanmak için 111'e, restaurant kısmı için 112'ye, Çeçen teröristler için 113'e basınız!..
- Dalgı geçmeyin kardeşim, ben Turizm Bakanı'yım...
- İyi ya işte, ben de turistim... Daha doğrusu, en başta turist olarak geldim buraya... Sonra bir grup arkadaş eylem yaptık, karşılığında bir plaket verilmediği kaldi... Alışmış durumdayız, bırakmıyoruz... Vize tarihi bilmeye yakın bi eylem yapıp Türkiye'de kalıyoruz!..
- Bu yaptığınız terör, insanlık suçu... Cezaevine düşmekten de mi korkmuyorsunuz?..
- Korkmaz olur muyuz, korkuyoruz... İçerde bize ayncağıdık muamele yapıldığı için, diğer mahkumlara ayıp oluyo, onların tepkisinden korkuyoruz... Daha önce kamp tadında bi cezaevi maceamız oldu, kaçacağımız gece cezaevi yönetiminden bize spor ayakkabı dağıldı... Çok büyük bir tesadüf bu..
- Önce Avrasya Feribotu, şimdi de Swissotel... Yol Çeçen Hanı yaptınız ülkeyi bel.. Eylem yapacağınız yere nasıl karar veriyorsunuz ki?..
- Feribot eyimi biraz doğaçlama oldu... Yolcu olarak binmiştik, sonra bizi deniz tuttu... Bakık, diğer yolcularda bi bozukluk yok, sadece Çeçenler'in midesi bulanyo, bu durumu tesisattaki Hırsyan teknolojisine bağladık... Sonrasında biliyorsunuz...
- Peki, Swissotel olayı nerden çıktı?..
- Geçen sefer çok zor olmuştı, bi yandan feribotu idare et, bi yandan sesini dünyaya duyur... Uğur Dündar helikopterden atar bi yandan... Ben bu kez daha hareketsiz, blok bi yer olsun istedik... Yine de Uğur Dündar'ın tek kişilik uçakda otele dalmasından korkuyoruz... Lüden zaptedin onu...
- Swissotel'in gerektiğinde Dolmabahçe'den denize açılacak diayında yapıldığını biliyorsunuz tabi...
- Sayın Bakanım, sanırım bizi eylemden vazgeçirmek için yalan söylüyorsunuz...
- Hiş, bakanlar yalan söylemez... Şahne yaptım beni.. Şimdi hemen bitirin eylem...
- Sayın Bakanım, çok özür dileriz... Ama Çeçenler'in sesini dünyaya duyurmak zorundayız... Swiss Kongresi'ni yapıp dağılıcaz, sözl...
- Kardeşim, sen sesini duyurucan diye, bütün dünya Türkiye'nin terör manyağı bi ülke olduğunu da duyuyo... Zaten durumumuz kelek, AB'nin bekleme odasında yan aç bekliyoruz, yapmayın rica edicem...
- Biz terörist değiliz!..
- Biz de değiliz!..
- E, tamam o zaman... Swissotel'e yerleşecek halimiz yok ya... Eylemi bitirip gideceğiz... Çatışma istemiyoruz... Silahsız bir dünya olabeydi keşke... Daha bir ağırlaşır uyku, çocuklar kardeş oldu mu!.. Türkiye'yi seviyoruz biz, milliyetçiyiz... En sevdiğimiz ilke milliyetçilik... En çok da laikliğe gıcığız...
- Peki, renklerden hangilerini seversin?..
- Bordo iyidir, turkuaz da severim...
- Bak ya, baya baya geyik yapıyo adam!.. Kardeşim, Türkiye'yi seviyorum diyosun, bu nasıl sevgi?.. Turizm darbe alırsa, insanlarımız işsiz kalır... Ödeyecek misin o zaman onlara maaşlarını?..
- Söz veremem o konuda... Rus turistlerden ekstra para alın... Bize karşı kullanacakları silahlara ödeyecekleri para sizde kalsın... Olur mu?..
- Olma mı?.. Hepsini halledeniz, siz yeter ki ordaki masum insanları serbest bırakın...
- Burdakileşin hepsi masum değil... Lobide arama yaptık, otelein havu-larını araklayıp valizine indirenler var... Ayrıca bir Finli turistin cebinden, mini dolaptan aldığı eşantyon votka çıktı...
- Üçün beşin hesabını yapmayın... Eylemi bitirmeseydiniz, çok sert tedbir alıcaz... Rusya'yla birleşip tek ülke bile olabiliriz, ona göre...
- Ben de yedim!.. Hayatta öyle şey olmaz...
- Bak, kıskırtma beni...
- Sayın Bakanım, şimdi biraz... Aaa, dur ya... Tabi ya...
- Neye dur ya?.. N'oldu, ne geldi akına?..
- O Finli turist, aslında Finli olmayıp Rus olabilir... Korkup bizi kandırdı galiba... O votka şişesinden anlamalıydım bunu... Derhal getirin bana yalancı Finli'yi!..
- Dur, dur, bişey yapmayın adama, tanyorum onu ben, gerçekten Finli o!.. Swissotel kurulduğundan beri orda kalır, Finli Müjdat deriz ona biz!.. Sakın bi fenalık yapmayın... Hem votka, Rus içkisi diye, başkasının içmesi yasak mı?.. İki Hintli gelip rakı içmek isteseler, "Olmas, bu Türkler'in resmi içeceği" mi diycek?.. Hadi bitirin artık şu eylemi...
- Bi kere oldu, özür dileriz...
- Rica ederiz, olur böyle... Ama bitsin artık, bak gecenin kaç oldu... Bira-zdan toplantım var, Kemal Derviş şafak sökümüne randevu verdi!.. Hadi bitirin artık...
- Bu noktadan sonra geri dönüşümüz yok...
- İyi, o zaman, bütün insanları lobide sıraya geçirip kurşuna dizin, otele ateşe verin, depodaki havai fişekleri de patlatıp zaferinizi kutlayın... Nedir ya-nı?.. Siz bunları yaptınız diye Ruslar insafa mı gelecek?.. Ha?.. Aloo?!!...
- Ne bağınıyorsunuz ya?.. Hepimiz Müslümanız!..
- Gerektiğinde Müslümanlar arasında da gerilim çıkar... İran'la Irak yıllar yılı savaşmadılar mı?..
- Savaşlar!..
- Bak!.. Hadi eylemi bitirin...
- Tamam, bitiriyoruz... Ama karşılığında bi isteğimiz olacak...
- Buyur, ne istersen... Yaptığınızı terör eylemi olarak değil, 23 Nisan nedeniyle ülkemize gelen Çeçen çocukların hasanlığı olarak gösteririz... Hafif bi cezaıyla yırtarsınız... Kaçabiliyorsanız da, ki kaçabiliyorsunuz, kaçarsınız!.. Okey?..
- Bunları zaten biliyoruz... Bizim istediğimiz, Swissotel'in lobisi "Çeçen Lobisi" olarak anılsın bundan böyle...
- Tamam... Tamam!..
- Peki, teslim oluyorum... Gelecek eylemde görüşmek üzere, pompalıla-nmız size emanett!..

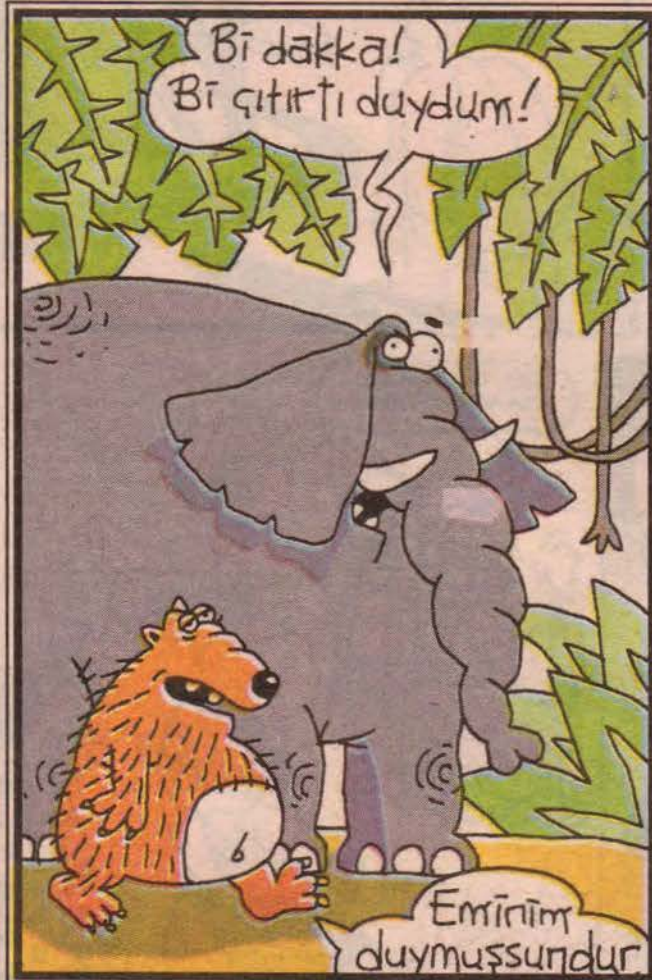
TEREFLİ

PICTURES

%
100
LAFTAN
MAMUL
akıl
fikir
karikatürleri

met üste

12/14265:125

ölürke

Bugün sinemaya yetişmek için acele ederken önümde ağır adımlarla yitiriyor yaşı bir kadını istemedim de olsa fittim... Aslında farkında değdim onun gliçide yitiriyor yaşı bir kadın olduğundan... Sadece kendimin farkındaydım... Bir filme yetişmek zorunda olduğumun farkındaydım... O filme gليب biraz daha bilincini, hayat hakkında biraz daha bilgi sahibi olmak niyetindey-

dim... Beynin her zaman olduğu gibi bilmeceyi açtı, anlamaya ve yorumlamaya susamıştı... Yaşlı kadının o titreşim kırılgan omuzunu etimle hafifçe kabırdım kadınıyorum sadece... Kim bilir belki de yaşı ve hayatın ışıltı etmiş insanları o trajik hayallerini anlatan bir filme gidiyordum... Voksa artık gerçek hayata bir türlü kendime bir anlam ve bir düzen veremediğim için mi susuzluğumu ve açlığımı kurgulamları gerçekleştiriyor, karanlık sinema salonlarında anıyordum... Bilmiyordum... Filme yetişmek için sokakta, yani gerçekte gücümü yitirden yaşlı bir kadını omuzumdan hafifçe fırlatır, sinemaya vakitinde girtiyor, içkiden süzmesini bekliyor, ve ne tuhaf herşeyne yoksul evlerinde güçlüğüde yaşayan, evlatlarının kaderlerini tek tek düşünür, bircereyle ve liberal bir toplumda hayatta kalma savası veresi yaşlı, illimisi ve sevmeyene muhtaç insanları öyküsünü anlatan bir film çözüyor... Fimmi gözyaşlarıyla izlerken daha biraz önce, sinemaya gelirken yaşlı ve güçlükle yürüten bir kadını düşünürüm bir an içti unutuyorum...

Sonra emme dönüyorum... Odamın kapısını kapatabiry, pedelleri örtüyör, işımı yapıyorum... Odamda bütün gün neler yaşadığımı, neler hissettığımı düşünüyorum bir bir... Yaşadığım her şeyi aklımda yorumluyorum... Başından geçenleri bir dizlen vermeye çalışıyorum... En sıradan, en gereksiz şeylere bile bir anlam vermeye çalışıyorum... Bilinç ve değeri bir insan sanıyorum ya kendimi , ne görmüşsen gördüğüm her şeyin, ne yaşamışsam her yaşadığımın özel ve farklı bir anlamı olması gerekir, diye düşünüyorum...

Sonra birden herkese kan damcığın odanın perdesine kınılan ve titrek bir kanın damladığını görüyorum... İşte o kan damlası kınılganlara aidiyetinden biliyor... Küçük bir lekeyken, önce unutulması mümkün acı bir öykü, ama ardından değiştirilmesi belki de çok zor bir gerçek... Ve sonunda o küçükük kan lekesi yanlış yaşamış hayalim oluyor..

Bu kadın için bakmaya başlıyorum hayatıma... O kana geride unuttuğum bir şeyler var mı, diye bakıyorum... İşte o an sevdiğim öldüğümü hissetmişim geliyor kulağıma. Kuran'ın Rana

ve nâzı bulduğumuzu izzâzına geyor aklını... Kurbanlanımlı... Başta
bile diye boyunları ızın, bugün yine çağışım bir kez daha ol-
meye hazır kurbanlanımı geliyor... Evet, öldürdüm onları ve hepsin-
de tek tek umutlarını kaldı... Yaşam sevincim... Canıgım... Se-
vinçlerim kaldı... Onları sadece öldürmekle kalmadım, onlarla bir-
likte içimdeki sevgilerde öldü...

Şimdi evimde bir başıma, karanlık ve ıssız kutulan acıp onanın

...fütürden de bakıyorum... Yüzündeki anlama çözmeye çalışıyorum... Bana bakmıyor, gözü bir sonsuzluk anına takılı kalmış... Anıyorum, öldüğüm yerde değilim... Ben onları bir anı kaybedip döndürmek istenim, aslında onları benim sevgilerimi bilmediğim bir sonsuzluk anına hapsedmişim... Anılıyor im o karanlık ve işsiz kullardaki sonsuzluğa takılı kalmış gözler, benim ölü sevgile-

Sevdiğiklerimin yüzlerinde donup kalan o ölü sevgilerime baktıkça bu defa, bunca yıldır nerede ve nasıl kim bilir kaç kez öldürüldüklerim aldım geliyor... Doğruşuk adına, ağır basan toplumsal

Batandaş!

Yumurtasız omlet olur ise, işsiz işçi bayramı da olur!

Olamayacağına göre, bizdeki 1 Mayıs İşsiz Bayramı!

Çünkü tarihimizin en ağır ekonomik krizi sonucu ülkede neredeyse işçi kalmadı.

İşsizler ordusunun sayısı kabardıkça kabardı.

Onun için bu yılki 1 Mayıs, İşsiz Bayramı olarak kutlanmalı!

Ve kutlamalarda şu slogan atılmalı, şu pankart açılmalı:

"Avrupa Avrupa duy sesi-mizi, bu gelen işsizler ordumuzun ayak sesleri!"

"En büyük ordu bizim ordu. İmza: İşsizler ordusu!"

Gerçi bu yılki 1 Mayıs İşsiz Bayramı olarak kutlansın diyoruz da, son yıllardaki 1 Mayıs'lar ne olarak kutlanıyordu?

%1 Mayıs olarak kutlanıyordu!

Çünkü işçi, emekçi sınıfımızın ancak %1'inde sınıf bilinci vardı.

Emekçi sınıfı bilincine göre, üreten kimse yöneten de o olmalı.

Oysa bizi üretenler değil tüketenler yönetti.

Tüketenler toplumu da kendilerine benzetti.

Ürettiğinden çok tüketmek, kazandığından çok harcamak yaşam tarzımız oldu.

Almadan vermek Allah'a mahsustu; üretmeden tüketmek de Türkler'e mahsus!

Üretmeden tüketmek için vatandaşlar da, vatan da habire borçlandırılıyordu.

Yarınlara satılarak bugünler yaşılanıyordu!

Sonunda vatan oldu batan; vatandaş oldu batandaş!

Artık üretenin yönetmesi, üretenin tüketmesi gerektiğini kavrayan bir bilinç olmalı beynimizin kumandanı.

Ve de bu ülke her yıl %1 Mayıs kutlamaktan kurtulmalı!

HİLLERİN ADAMI

AHMET YILMAZ

Fahrettin Paşa (Çöl Kaplani)

Kelimesi kelimesine Yâlon Tarihimiz'in dört cildinden faydalandığım "Medine'nin Savunması" hikayesini her okuduğumda tikanarak, boğularak ağlıyorum. Tarihte okuduğum hiçbir "hikaye" beni bu denli ağlatmadı. İstedim ki: Tarihimizin en karanlık, en acıklı sahnelerine yeni yetişen nesil öğretilsin, birlikte ağlayalım.

1. Dünya Savaşı'nda İttihat Terakki'nin iç büyük paşası Talat, Enver, Cemal Paşalar, tüm cephelerde savaşmakta. Çanakkale'de ikiyüzbün, Sankamış'ta yüzbin şehid, Irak'ta, Bingazi'de, Filistin'de sayısı bilinmiyor, Polonya sınırındaki Galiçya'da dahi yirminbin Türk askeri savaşmakta.

Cemal Paşa komutasında Süveyş'te, İngilizler'e karşı elde ayakta ne kalmışsa, Anadolu çocukları son nefesine kadar cephelere koşmakta. Tarihin en güçlü ordularına karşı bütün sınırlarında birkaç yıldan beri, kıran kırana savaş vermiş komutanlar-askerler nefes almadan, yılmamadan, elbise değiştirmeden, bir cepheden diğerine koşmakta.

Güney cephesinde Cemal Paşa, Adana'dan Yemen'e kadar uzanan yolda asker: birlikler Süveyş'e yığmak telaşı içinde. Yol yok, at yok, deve yok, bir de üstüne Lawrence'nin keldirdiği irili ufaklı Bedeviler her yerde ayaklanıp yolları kesmekte!

Şam'dan Mekke'ye uzanan demiryolunun uzunluğu 1300 km. İngilizler'den konserve, altın, çikolata yardımı alan Araplar demiryolunun her minik kasasını, ray ray dinamitlemekte. Tamamen çölün içinden geçen Mekke'ye kadar uzanan 600 km.lik hat "ateş altında", saldırılara uğramakta. Dünya tarihi bu kadar uzun bir cephe, bu kadar büyük bir "ateş hattı" yazmadı. Tüm bu ıssız bucaksız çölleri koruyacak olan İstanbul, Çankırı, Trabzon doğumlu Anadolu çocuklarıdır!

Cemal Paşa bu uzun demiryolu müdafasının imkansızlığını anlayıp, Yemen'e, kadar uzanan tüm birlikleri geri çekip, Süveyş cephesine göndermek istiyor.

Ancak, peygamber kabrinin bulunduğu Mekke'nin savunulması, Osmanlı için İstanbul'dan da önemli, Anadolu çocuklarını başka cephelere gönderen bile, peygamberin mezarından asla uzaklaşmak istemiyor. Hicaz çölleri kısıtlı bırakmak niyetinde değil.

Yıllardır bizim adamımız gibi görünen Mekke Emiri Şerif Hüseyin, Cemal Paşa'ya derin bir saygı ve nezaket içinde mektuplar göndermekte. Ancak, İngiliz alınlılarına, konservelerine, çikolatalarına dayanamaz "başkaldırır".

Mekke'nin komutası Fahrettin Paşa'daydı ve hiç değilse üç-beş bin kişilik bir kuvveti yalvararak istiyordu. Cemal Paşa, Mustafa Kemal ve sonra tarihçiler de, bu sonsuz çöllerde boşu boşuna 20 bin askerin açlıktan ölmesinin gereği olmadığını, tüm birliklerin acil olarak Süveyş'te toplanılmasının doğru olacağına inanıyordu.

Ancak, savaşta haberleşmeler, yolların uzunluğu, geceden geceye değişen taktikler, o denli yorgunluk, toz, telaş, kan, ter içindeydi ki, emirlerin bir yere gitmesi, komutanların fikirlerinin alınması zaman alıyordu. Hatta, Cemal Paşa, Fahrettin Paşa'nın yerine İsmet İnönü'yü teklif etti. İnönü, daha çok küçük dediler, sonra, Enver Paşa telgraf'a, Mustafa Kemal'i gönderiyorum dedi. Mustafa Kemal acilen Filistin'e Cemal Paşa'nın yanına geldi, son fikir olarak, Fahrettin Paşa'nın bölgeyi iyi bildiği, ne kadar güçlü varsa, o kadıyla savaşması kararına Mustafa Kemal'de kabildi. Bu, şu demekti, Fahrettin Paşa'ya, ne asker, ne yardım, ne işe, gönderilemeyecek, artık elinden ne gelirse?

Çöllerin ortasında yirmi-yirmibeşbin Anadolu çocuğu, altı yüz kilometrelik demiryolu hattını, Mekke'yi ve Medine'yi koruyacak. Fahrettin Paşa çoktan işe başlamış, ayaklanan Bedevi şeyhlerini, Cehenem Tepesi denilen yerde neye uğradıklarını şaşırtmış, çok geçmeden, efsanesini uçsuz bucaksız çöllerde yaymıştı!

Araplar'ın Türkler'i arkadan vurnası, Türkler'in dünya tarihine adım atıktan günden beri yaşadıkları en büyük kalleşlik idi. Müslümanlar tek millettir, müslüman müslümana arkasına gavuru alıp, isyan edemezdi. Emir Şerif Hüseyin'in isyan bitirdiğinde, niçin başkaldırdığını mazeretleri saklı...

(...) İttihat Terakki iktidara gelmiş, ülkeyi kötü yönetmekte. İstanbul'da yayınlanan "İçihat" dergisi, peygamberimiz hakkında hürmetsiz sözler kullanmakta. Halifeliğin hükmü kalmamış, yerine meclis kurulmuş.

En ilginç de hukukla ilgili, (...) kadılar yalnız mahkeme huzurunda ki belgeleri "vesika" kabul edecek, gıyabında oluşmuş belgeleri delil gösteremeyecek, bu da Kur'an'ın Bakara suresine aykındır, deniliyor.

İsyan sebeplerini madde madde iyice inceleyin, iki yüzyıl karanlıkta kalmış ve sürekli yenilip çürümekte olan bir toplumun "modernleşme" çabalarına isyandır bu! İslam'dan uzaklaşma kabul edilen halifeliğin sınırlarını, hukuk reformları, basın, yayın özgürlüğüne tahammül edilemeyeceğidir.

Ülkemizde İslamcı hareket de, aynen Emir Şerif Hüseyin'in dilini, üslubunu kullanarak, aynı delilleri kullanarak yüzyıllık muhalefetine bu beyannameyle başlamıştır. İslamcı hareket de Emir Hüseyin gibi bütün suçu "reformlarda" gördü. Şerif Hüseyin gibi, her modernleşme çabasını "İslam'dan uzaklaşma" olarak anladı.

Oysa, bugün dünya çapında müslüman aydınlar bu reformların asla İslam'a aykırılık taşımadığı. Hatta, meclisin, hatta birey ve basın özgürlüğünün İslam'ın ruhunda varolduğu iddiasıyla yüzlerce kitap yazmışlardır. Ancak, iş isten geçti, mal batıya çoktan kaydı. Arabistan petrolü dünyanın en büyük imparatorluklarına bir kat daha zenginlikler katarken, bizler o topraklardan bir kandil yakacak kadar "gaz" dahi almadan, geri döndük!

Oysa, Osmanlı'nın, Anadolu topraklarına beşkuruluşluk hayrı (yatırımı) olmamışken, yüzyıllarca, Süre alayı denilen, süslennmiş devletler her yıl Osmanlı'nın hediyelediğini...

Devamı 13. Sayfada

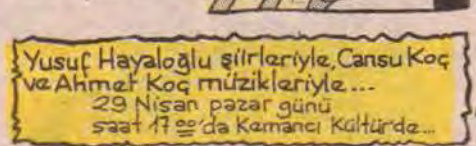
harala gürele

MEHMET
ÇAĞÇAĞ

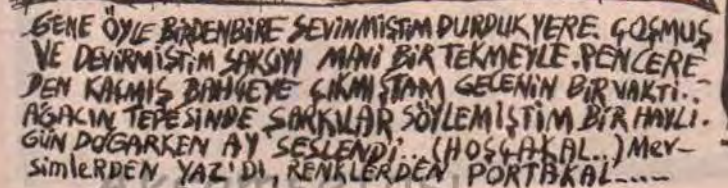
23 Nisan'ın

ardından mini öykü: "Ben Saşa'yı sevmiştim"

agdabak
@leman.com.tr

Falih Rıfki o günlerde Fahrettin Paşa ve askerlerine Akşam Gazetesi'nde şunları yazıyordu: "Hakikaten kaç gündür sizi merak ediyordum. Şimdi siz neredesiniz? İskorpitten dişleri düşen, çeneleri kopan askerlerimiz nerede?"

"... Siz ki, Medine kalesinden padişah bayrağını kendi elimle indirtmem" diyordunuz!.. "Siz, bir tayyarenin bile birkaç defa yere inmeden gidemeyeceği kadar uzak çöllerde kalmıştınız"

(...) Şam'dan Medine'ye kadar bin şu kadar kilometre çöl var. Bu yolu trenle üç gün üç gecede zor geçebilirdik; badiyelerde, şehirden, köyden, ekinde ve hayvandan eser olmadığını görmüştüm. Anadolu bir avuç erkeğini hangi hududa yelüştürebilir, çıplak, nihayetsiz ki demiryolu parçasını uzun çöller ortasında ne kadar asker muhafaza edebilir?

(...) Raylar, bombalarla abıldı, bir suikastın tamiri günlerce sürdü, lokomotifler oduna muhtaç. Eğer trenler muntazam işlerse, yalnız Suriye'nin bütün ağaçlarını değil, şehirlerin bütün ahşap evlerini, eşyasını da yakmak lazım gelecekti, trenler gittikçe yavaş yürüdü. Üç gün üç gece, süren yol, bazen bir ay devam etti!

(...) Birgün karargahınızdan gelen genç zabıtlardan birine "Fahri Paşa ne yapıyor?" dedim. "Hiç.. birkaç siper.. Bir avuç asker. Etrafta Faysal'ın hecinusuvarlan.. aşiretler, kabileler, Fransız ve İngiliz zabıtları var. Su için, yemek yiyen, bütün faydasız ahaliyi Şam'a gönderdik, dedi.

(...) Siperlerin kısım kısım haftada bir izinleri vardır. Fahri Paşa bunları evvela Medine'nin küçük bahçesine götürür ve Karagöz seyrettirir. Askerlerin Karagöz sevgisini iyi bilen Fahri Paşa, orduya vereceği tüm emirleri, Karagöz konuşmalar vasıtasıyla verir.

(...) Eğer bazı sözleri varsa, Karagöz vasıtasıyla askerlerine bildirir. Zira anlaşıyor ki, bu köylüler Karagöz'ün sözüne, gazetelerden, beyannamelerden, nutuklardan ziyade inanıyorlar. Eğlence bittikten sonra paşa, askerlerini alıp, peygamber mezanına götürür, sonra hepsini birer alından öperek siperlerine yerleştirir."

(...) Birgün, zabıtlarından biri bir torba getirdi. O nedir dedim, Efendim, siz çekirge tavası yemediniz mi? Hayır? Çok lezzetlidir. Aç kahramanlarımız muhakkak üç dört günde Afrika'nın bütün çekirgelerini bitirmişlerdir.

(...) Siz, en bahçesiz günlerde, Sultan Selim'in asırlık bayrağı, bana elimle indirtmeyiz, dediniz. Medine için kaç asker feda edersiniz? Bir mi, bin mi, üç bin mi, bana ne bırakırsanız bırakınız, peygamber mezanının kubbesi başıma yıkılmadıkça, mezara, hiçbir yabancıyı sokmam, dediniz..

(...) Cephele bozuldu. Galiçya'da öldürecek onbinden fazla Türk bulan biz, sevgili Kudüs'e dörtbinden fazla asker veremedik. Filistin'de, Suriye'de şehirler bizden günler gibi arka arkaya aynıldı...

(...) Askerleriniz şimdi hangi hastanelerde yatıyor? Siz askerlemlenizle Plevne kahramanlarınsınız. O kahramanlar ki, bizi Avrupa'nın kalbine yerleştirdiler!

Şimdi de, 4. Ordu Erkanıharp Reisi Org.Ali Fuat Erdem'in anılarından okuyalım:

(...) Lawrence, kendi masalını dünyaya yaydı. Bütün dillere çevrildi. Aiem'in hayranlığını çekti ve efsane kahraman oldu. Türk destanı meçhul kaldı. Oysa ki, asil destan odur, gerçek iman, eşsiz şehamet destanı. Yüzlerce kilometrelik hat üzerinde, her tepede, bir avuç Türk askerinin süngüsü panıdır, Hicaz'ın göklerinde çizildi.. (...) Parça parça olmuş raylar, arka arkaya onarmalardan sonra, artık tamir edilemez, bir birine eklenemez hale gelirdi. 70, 80 derece sıcaklıktaki güneşin altında bu ray parçaları, el dokunmayacak derecede kızardı. (Elinizin derisi yapışır, rayda kalırdı) Bu demir parçalarını mehmetchiklerimiz, yani demiryolu tabiiatı erleri elle tutabilmek için başlarındaki, kabalaktan (başlıkları) eldiven gibi kullanmağa mecbur olurken, kızgın rayları, kızgın güneş altında, güneş çarpması, ölüm pahasına başları açık olarak tamir ederlerdi!

(...) Tabiat düşmüştü, güneş düşmüştü. Asıl düşman sinsi dinamit ve taşların arasına saklanmış dinamitçilerdi. Karakollarımız yoksulluk içinde idiler. Demiryolu üzerinde su noktaları çok azdı. Karakollara lazım olan su, özel su vagonları vasıtasıyla haftada bir dağıtılırdı ve depolar içinde saklanırdı. Taze sebze ve taze yemiş nadirdi... Yakıcı güneş altında, bazen sabahdan akşama kadar devam eden çarpışmalarda bu genç subayların dudakları parçalanır, burunları çatlar...

(...) Medine demiryolu binlerce Türk askerinin şehit olduğu ve gömüldüğü yerlerin uzayıp gidişini gösteren bir güzergah oldu. Hicaz hattı şehirlerinin mezarı yoktu."

Mekke Emri Şerif Hüseyin 'kible' adlı bir gazete çıkarttı, yığın yığın dergileri, Hindistan'a, Mısır'a, Sudan'a İslam memleketlerine gönderip, Türk askerlerine karşı her cephede savaşa çağırıyor.

Şerif'in askerleri, Medine'nin kırk kilometre batısındaki "birderiş" bölgesinde vuku bulan savaşta, 15, 20 km. daha gerilemeye mecbur oldu. Sonra, önlerine çıkan sırtlarda tutunmak istedilerse de, Mehmetchiklerin insanı adeta kavurmuş sıcaklığı ve o nispette bunalıcı susuzluğa kulak bile asmayarak indirdikleri darbelerle dayanamayarak geri çekildiler.

Yani, hiçbir cephede kaybedilmiş savaşımız yok. Fahrettin Paşa, Medine'den yüz kilometre mesafedeki Binabbas ve Gayir'a kadarkı harekât yapmak için demiryolundaki muhafız taburunu bile çekip, bu yolu şimdilerde bölüklerinin muhafazasına bıraktı. Bu bölükleri takviye için ordudan istediği kuvveti de alamayan Fahrettin Paşa, artık daha ileriye gitmenin doğru olmayacağını anladı. Medine ile Mekke arasında demiryolu yoktu ve bu susuz çöl yolu üçyüz kilometre uzunluğunda idi.

Fahrettin Paşa, demiryolunda nöbet tutan askerlemleri hergün üçer beşer güneş çarpmasından (beyin sulanmasından) öldüğünü görür. Önce nöbet saatini yarım saate kadar indirir. Sonra, her nöbetçi askerinin yanına bir (saka) su taşıyıcısı koyar. Yani nöbete iki kişi çıkar, biri saka, diğeri nöbetçi asker, sonra, nöbetçi askerlerin üstünden ağırlık yapan fişek sayılarını da indirir.

Bir de "samyeli" korkusu, tehlikesi vardı. Serinlemek için akşamları göğsünü açtığımızda; vücudunuza giren mızrak gibi yel, öldürücü hastalıklara dönüşüyor. Bir de, incecik, sıcacık çöl kumu, boğaz ve burun deliklerinden kupkuru tabaka oluşturup, nefes almayı imkansızlaştırır.

Fahri Paşa, Medine ve çevresine mevsiminde sık sık yağın çekirgeden zarar yerine faydalanmanın yolunu buldu. O zamana kadar her yağışında mahsülü kemirip yok eden çekirgeler daha mahsule dokunmadan toplanıp, başta kendisi olmak üzere askerine yedirmeye koyuldu. Çekirgenin tavasını, kavurmasını, salatısını, karargah tabibine koydurdu. Kıtaları yapışık emirlerle herkeşe bu pek lezzetli yemekleri tavsiye eder ve "elinizde fazla kalır da bana hediye gönderirseniz, memnun olurum" diye askerlerin mümkün olduğu kadar çok çekirge toplamasını teşvik ederdi.

Aynı zamanda, İngiliz altınlarının adeta oluk gibi aklığını gören ve hele bu alabildiğine yayılıp giden kupkuru çöllerin belli başlı yiyeceği olan pirinç ve unun da ancak İngilizler'in hakim oldukları deniz yoluyla bol bol gelebileceğini, gelmekle olduğunu gören Bedeviler, başlarında şeyhleri, reisleri olduğu halde, bizden yüz çevirip, kafil kafil Şerif kuvvetlerine kabılmak suretiyle, sayıca kuvvetleniyorlardı.

Her karakolumuza günde ancak birkaç matala su verilebiliyordu. Hurma sepetleri şemsiye diye kullanılıyor!

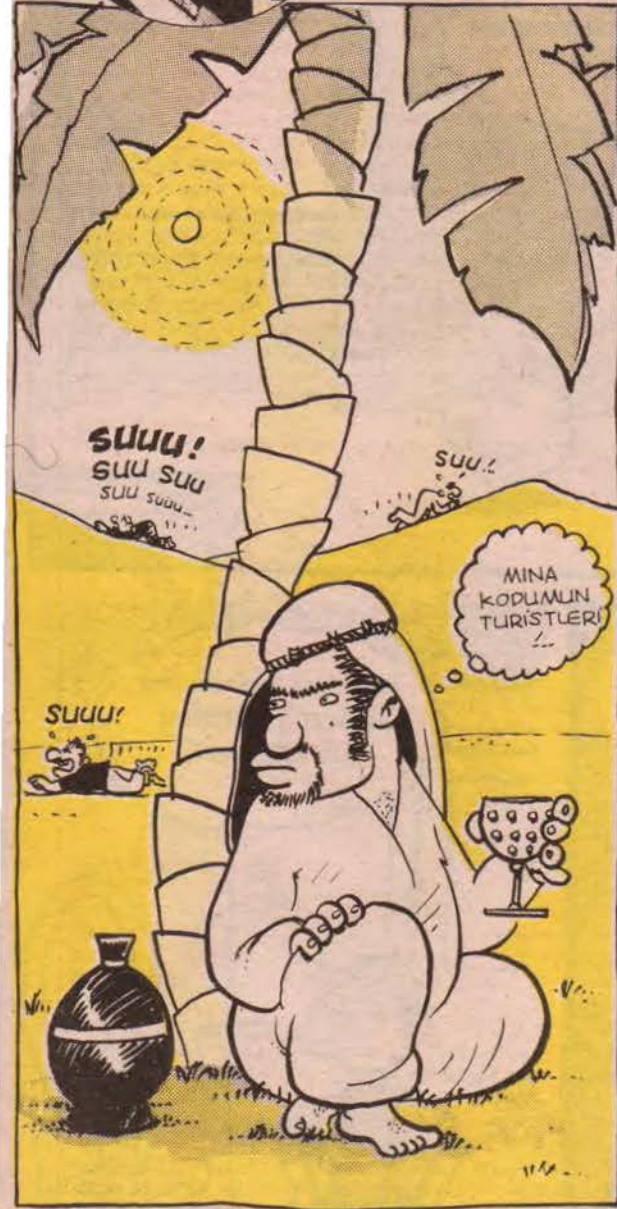
Devamı 14.Sayfada

Combür Cemaat

AHMET YILMAZ

BAHAR DİYETİ İKİ GÜNDE YİRMİ KİLO

- Birinci gün : Domatesi al, yıka...
İkinci gün : Marulu öp kokla...
- Ne oldu verdin mi 20 kiloyu
- Hayır...
- Verene kadar devam et o zaman...
- Fakat hanı iki gündü?...
- Sus sersem seni... Esek kafalı...

13. Sayfadan Devam

Fahrettin Paşa'nın günlük emirlerine baktığımızda, başta sıtmanın yüzlerce hastalığın kol gezdiğini anlıyoruz.

(.) Ağz yaralarından dış eteri çürüyor ve dişler dökülüyor. Yemekler layık ile öğütülmüyor. Mide ve bağırsak hastalıkları, hazımsızlık, ishaller baş gösteriyor. Vücut zayıflıyor. Bu sebeple aşağıdaki gibi emrederim: "Her hafta bütün erlerin ağzları doktorlar tarafından muayene edilecek. Ağz yaralarının tesirleri erlere akıllan ereceği gibi anlatılacak. Ağzları kirli ve yaralı askerlere günde iki üç defa koku gidenici ilaçlar ile, sulandırılmış tendüriyot gibi kaşımalarla gargara yapılmayacak.

Kış, سرما mevsimi de yaklaşıyor, onun için gelecek ayın onbeşinden itibaren bütün erlere haftada iki defa ve birer gram hesap edilmek üzere kinin içirilecek. Kinin içirilir içirilmemez bir laf söyletmelidir ki, kinini yutması temin edilsin.

(.) Askerlerin ellerinde, yüzlerinde bacaklarında sebpsiz birçok çibanlara tesadüf ediliyor. Erlerin her bölgede hiç olmazsa haftada bir yıkanmaları temin için sabun yoksa, mutlak küllünden faydalanmalı.

(...) Etilerini nöbetleşe iki günde bir su başına götürüp, orada, ceket ve gömleklerini çıkarırken sonra, başlarını, yüzlerini, vücutlarının üst kısmını, gözleri önünde, kullu çamuru, yahut toprak çamuru, yahut ıslak kum ile uğduracak, sonra birkaç masrafa su ile o bu çamuru temizletecek, ondan sonra gömlek ve çeketler giydirecek...

Fahrettin Paşa, develere yedirilmek üzere, kırkbin kilo hurma çekirdeğini pazardan satın alır ve mukabilinde avuçlar dolusu para öder. (Tahriri: Hicaz'a başka yerlerden gelmiş kuzguni siyah, göçebe ve kocalan gibi ayak işlerinde çalışan, Arap, demek.) Tahriri kadınlarının hurma çekirdeklerini toplayarak sattıklarını işitip müteessir olur ve emirlerinde:

(...) Bizim yere atığımız her hurma çekirdeği Hecin veya develerimizi bir adım daha yürütebilir. Bu surette kayımları biletteğimiz her hurma çekirdeği, iktisadi muharebe de bize zaları kazandıracak bir mermidir.

(...) Develer hurma çekirdeklerinden pek hoşlanıyorlar, seve seve yiyorlar. Bu sebeple bütün zabıt akladışlarından rica edelim, yediğimiz hurmalardan çekirdeklerini için birer kutu veya sepet bulunduralım. Nefelenimiz yedikleri hurmalardan çekirdeklerini veya şurada burada gördüklerini ceplerinde veya bir torba içersinde toplayarak zabıtere teslim etsinler. Ben de asker evlatlarına buna mukabil, bir okka hurma çekirdeği için yirmi paralık bir bütün paketi veya iki okka hurma çekirdeği için bir kuruşluk bütün paketi verilemesini emrettim.

Hurma ve hurma çekirdeği, birincisi askerin, ikincisi, devenin belli başlı besin maddesi. Fahrettin Paşa, ekmek bulunmadığı zamanlarda bile yeteri kadar hurma bulmuş, açlıktan ölümün önüne geçmişti. Gerçi dört beş taneşi yendiği zaman baygınlık verecek kadar tatlı olan hurmadan bıkkınlık gelir. Fahrettin Paşa bizzat kendisi örnek olarak, et gibi çeşitli yemeklerini yapar hurmanın, hurmanın haşlaması, fıstıklısı, kızartmasını, hatla salatasını.

Çöl ortasında kalmış bir avuç askerin nasıl zaruret içinde kaldığını yine Fahri Paşa'nın şu emri bize iyi anlatıyor:

"Bugünkü harpte hiçbir şey zayi etmeyerek herşeyden istifade etmek maksadıyla aşağıdaki hususları emrediyorum: Odun, çalı vesaire yakacaklardan husule gelen kül zaruret halinde sabun gibi kullanılabilir. Mahrûkattan husule gelen külliyeği toz, yüzde beş nisbette potası havı (hav: içinde) olduğundan, kül ile çamaşır yıkamak ve karavana temizlemek usulü tatbik edilecek. Kıtalarda yeteri kadar odun küllü bulunmadığı takdirde en yakın şehirlerden kül tedarik edilecek.

(.) Kesilen hayvanlarla ölenlerin kemiklerinden yağlı maddeler, tutkal ve kemik tozu istihşal edileceğine göre, husule gelen kemikler toplanarak ordu menziline sevkedilecek. Kemiklerin yağlı maddeleri, tutkal istihşal edildikten sonra, yüzde yirmi nisbette fosfor havi olan bu kemikler toz haline getirilerek ziraatte kullanılacak.

Çekirginin tavası, hurma çekirdeği, kemik tozu, kül ve bir matara su ve yarısının çenesi kopup düşmüş, yansının vücudu yaralara kaplı hastane revirlerinde yatan on-onbeş bin askerle Fahrettin Paşa toprak üstünde yatmakta, yaralıları kucaklayıp taşımakta ve en ileri hatlarda muharebeye bizzat iştirak etmekte. Ve ağızlarında diş kalmamış, geneleri çürümüş bu İstanbul doğumlu, 16, 17 yaşındaki asker çocuklar, en çokta İstanbul yemeklerini özlemekte.

Fahri Paşa, Medine'de bir avuç askerle direnirken, Osmanlı İmparatorluğu'nun kayıtsız şartsız topyekün teslim olduğu haberi gelir. Türk ordu komutanlarına gönderilen telgraflarda, silahların düşmana verilerek bulundukları mevzileri terketmeleri emri verilir.

İngilizler esir aldıkları askerleri Mısır'a götürecektir. Ancak, dünya savaş tarihinde eşine rastlanmayan tuhaf bir olay olur. Fahrettin Paşa, padişahın "teslim olun" emri aldığı halde, teslim olmak istemez.

Teslim olma maddeleri karşılıklı hazırlanır. Silah teslim töreni dahi madde madde yapılır. Yıllardır savaşmaktan bütün düşmüş çaresiz askerlerinimizin birçoğu teslim olmaya başlamıştır bile.

Fahrettin Paşa, askerin önüne geçer ve bağıır: "(...) Bir köpek bile tasmayı kolay kolay boynuna geçirmez... (...) Karavanamızın az çıktığını biliyoruz. Fakat ne vakitten beri mahsur bulduğumuzu da takdir ediyoruz. Sıze ahiyet olsun, esaret etmeği bizim boğazımızdan geçmez. Silah arkadaşlarımız, din kardeşlerim, biçare hastalarımızı bırakıp nereye gidiyorsunuz? Onları kime emanet ediyoruz. Buraya hep beraber gelmedik mi? Yine hep birlikte görmek gerekmez mi? Bunca zaman bir karavana yedik, omuz omuza bir siperde harbettik. Şimdi onları sıtma ateşi içinde nasıl tekerlediyoruz. Humma ile ceditlerini kaybeden bu zavallılarla helallaşmışsınız nereye kaçıyorsunuz?

Bu olacak şey değildi, Fahri Paşa, padişaha karşı gelemezdi, teslim şartnamesi 20 maddede önüne getirilmiş, çokten imzalanması ve 48 saat içinde tahliyeyi yapmayı zorundaydı.

Tüm komutanları: yalvar yakar Fahri Paşa'yı iknaaya çalıştı. Fahri Paşa'yı ikna başlı başına bir mesele oldu. Sonunda önüne getirilen teslim şartlarını okuyan Fahri Paşa, işbirliği içinde, usulca "peki" dedi.

Teslim olma şartnamesini yerine getirmiş olmak için, düşman karargahına doğru yola çıkması gerekiyordu. Kalktı, karşısında renkli atmış, boyunları bükülmüş, nefesler kesilmiş, dilleri tutulmuş bir halde, selam vaziyetinde duran her rütbeden silah arkadaşları, teessür ve heyecandan sarsıla sarsıla kucaklaşarak, kapının önünde bekleyen emekdar otomobiline bindi. Yanına yaveyi ile emir zabiti de aldı. Otomobil hareket ederken, şöfor, ters bir emir verdi: "Haremi Şerife!", "peygamber mezanna veda ziyaretini zi yapalım da öyle gidelim" dedi.

Fahri Paşa, işte bu son veda ziyaretini yapıyor. Fakat bu yolun daima sağda solda saygı ile durup kendisini selamlayanlara yüzünü bambaşka bir asalet veren ve pak, ter gülümseyişle karşılık vererek geçen paşa, şimdiki, kimseyi görmeden, görünmeden geçmek istiyormuş gibi son derece dalgın ve mahzun bir halde bulunuyor!

Haremi Şerife'de böyle bir iki saat içinde, yıllarca yaşlanmış hissini verecek yorgun ve mecalsiz görünerek girip, ağır ağır kabre yaklaşan Fahri Paşa, tam kabrin gümüş parlaklığı önüne gelince kendinden geçer bir hal almıştı.

O hal ile el bağlayıp saygı duruşu yapan paşa yaşarın gözlerini yummuş dakikalarca duaya dalmıştı. Duasını bitirince kabrin pınl pınl gümüş parmağına dokunmaktan çekinirken hafif hafif okşayan elleri dörtüyordu. Yakından görenler, onun böylesine tepeden tırnağa duygulu ve üzgün görüldüğü bir zaman hatırlamadıklarını söylüyorlar.

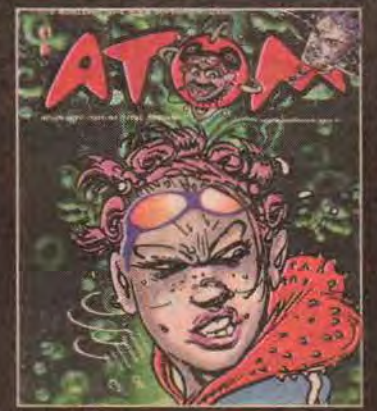
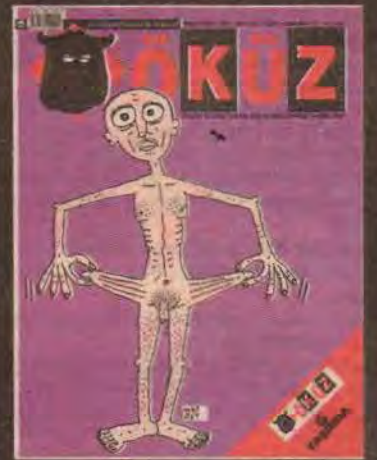
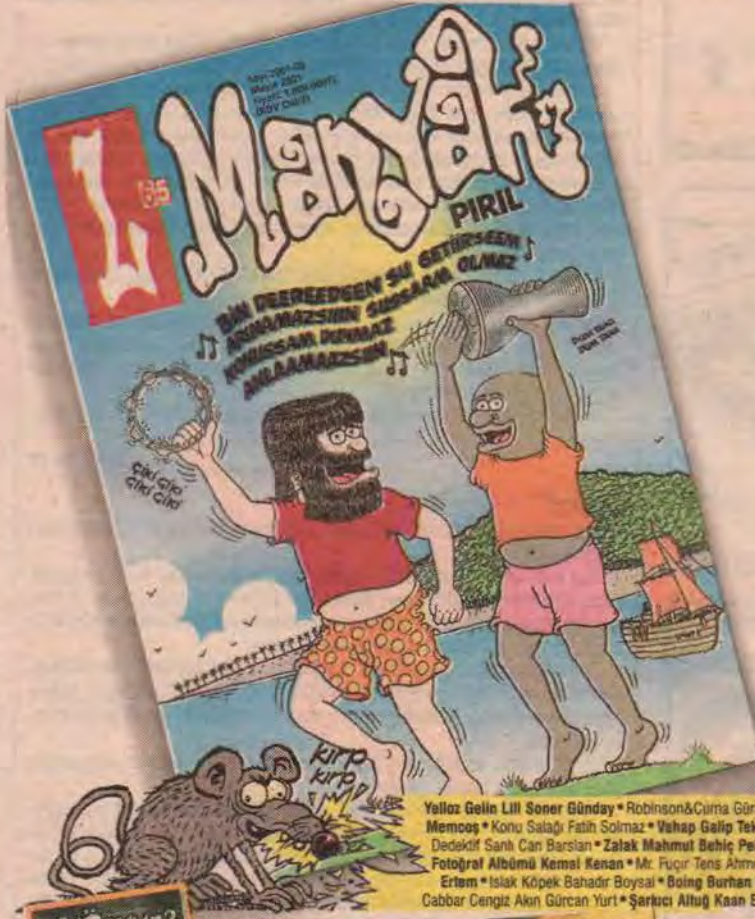
Ziyareti sona erince, birden bir kendine gelmişcesine bir dinlilik ve canlılık şöyle beldimdik durdu. Önüne, çıkış kapısına doğru baktı. Ve birkaç adım attı. Lakin bir türlü iler

FEYHAN GÜVER

Bugün...Eskiden tarlada yılan sokmasın diye bebekleri böyle bırakırlarmış... Bu yan kare de gerçek...Bizim köyde olmuş...

Yelloz Gelen Lili Soner Günday • Robinson & Cima Gürcan Yurt • Hatıralar Geçidi Memoç • Kono Salacı Fatih Solmaz • Vahap Galip Tekin Kemal Aratan • Dede Kadir Sanlı Can Barışan • Zalek Mahmut Behic Pek • Kadirhan Gökhan Dabak • Fotoğraf Albümü Kemal Kenan • Mr. Fugur Tens Ahmet Yılmaz • Zücan Adam Kaan Ertem • İslak Köpek Bahadır Boysal • Boşuk Burhan Kadir Yılmaz • Cabbat Cengiz Akın Gürcan Yurt • Şarkıcı Altuğ Kaan Ertem

KRONİ
leman.

ÜZERİNDEN KİMLİK ÇIKMADI, GÖZALTINA ALINDI...

Kelepçe takılınca intihara kalkıştı

15 yaşındaki Döndü Erdoğan, önce karakolda bileğini kesti. Serbest kaldıktan sonra da kendini 4. kattan attı

POLİSİ SUÇLADI Kelepçe takılmasını hazmedemeyen Döndü Erdoğan, ölümle pençeleşiyor. Genç kızın ablası Tijen Çeker (gözlüklü) polisi suçlayarak "Kız kardeşim yaşadıklarına çok üzül-düğünü söyledi, olaydan polisler so-rumlu. Suç duyuru-sunda bulunacağız" dedi.

Çağlar: Şefkat için sakal bıraktım

"Amerikalılar ne yaptılar, 11 gün bo-yunca parakal rengi bir bulunuş giydi-rip, ellerimden ve ayaklarımdan zincir-ler ve kelepçelerle bağlandılar. Dünya-nın en büyük canisi terörist Bin La-din'in Kenya'da ABD Büyükelçiliği'ni bombalayan üç terörist canı ile aynı muamele görmüşler. Şu anda Kartal Cezaevi'ndeyim. Burada insana insana muamele ediyorlar. Kıyafetleri de an-dır bir misafirkhane kabul ediyorlar."

TUTUKLU bulunduğu Kartal Özel Tıp Cezaevi'nden Hürriyet'e bir mektup yazan Cavit Çağlar, her gün düzenli olarak kitap okuyarak bir ABD'li deid iman hakları filallerine dikkat çekmek ve Türkiye de iş dünyasına sevgi ve şefkat göstermesini vurguladığını için 12 günlük sakal bıraktığını savundu. Çağlar, "Şimdi Kartal'da misafir gibiyim" dedi.

New York'ta uçağa kelepçeyle bindirilen Çağlar, İstanbul'da kelepçesiz indirildi.

ihanete uğradığınızda yapmanız gerekenler

- ihanete karşı koymaya veya onu alt etmeye çalışmayın
- **sakin olun, paniğe kapılmayın, sakin olduğunuz takdirde ihanetin sizi yaralama olasılığı azalır**
- geceleri yalnız sevişmeyin, yanınızda mutlaka bir sevgili bulundurun
- **sevişirken her zaman uyanık olun, sağa-sola, tavana, etrafınıza bakın**
- ihanetin eşgalini iyice belirleyin, yaşı, kilosunu, boyu, posu, ırkı, giysileri, sözleri ne, aklınızda tutmaya çalışın
- **en kısa zamanda bir arkadaşınıza haber verin**
- değerli hislerinizi yanınızda taşımayın, ille de taşımanız gerekiyorsa değerli hislerinizi en ayıp yerlerinize saklayın

- unutmayın ihanet en az üç kişiliktir, ve gece ihanete en büyük gerekçedir
- kalbinizi çalanın kim olduğunu bilmeden hemen kalbinizin sürgülerini açmayın
- **bir arkadaşınıza durumunuzu anlatın, ona sarılın, için, sıçın, ağlayın, zırlayın, mümkünse gece ona bir kere verin**
- hayatta ve dünyada ilk ihanete uğrayan siz değilsiniz, mümkünse araştırın ve hem hemcins'lerinizi, hem de hemhis'lerinizi bulun, sivil bir insiyatif oluşturun
- **yeni partnerinizle sevişirken onu yataktan itmeye kalkışmayın**
- her acının en iyi ilacı zamandır, zaman zaman bize de gelin, bize de verin
- **yanınızda mutlaka bir düdük**

bulundurun, paranız olmasa da çalarsınız - elinizi, kolunuzu sallayarak gezmeyin, elinizi sallarsanız ellisi, kolunuzu sallarsanız tellisi durumu ortaya çıkabilir

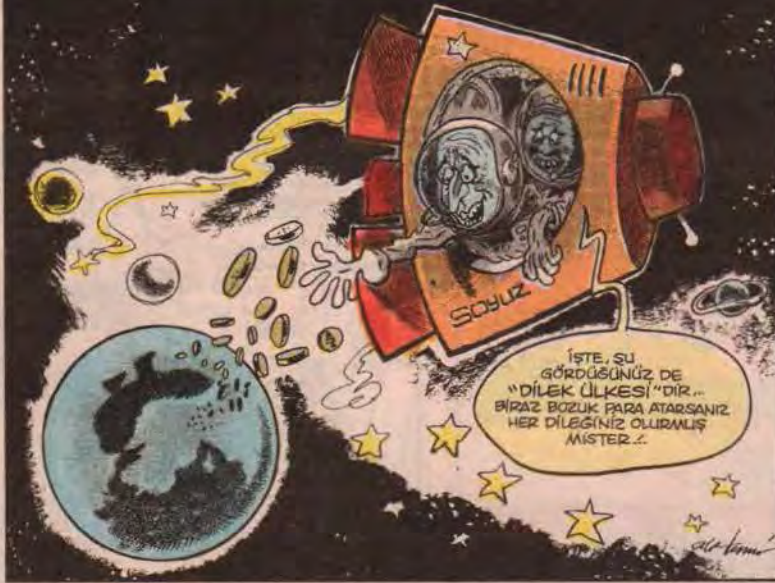
- **meydanlarda-otobüs duraklarında gözünüzü dört açın, mutlaka eski bir okul arkadaşınıza veya eski bir sevgilinize rastlayın olmazsa bize gelin**
- ihanete ihanetle karşılık vermek ancak abazaları sevindirir, yapmayın, bize gelin, biz 24 saat açığız
- **size ihanet edenin tüm cinslerine karşı düşman olmayın, cins cins cins var, biz öyle değiliz**
- bir ihanet yüzünden hayatınızı karartmayın, bu aslında sizin değil ihanet edenin intihardır, size göre yâr mı yok,

- siz en iyisi yine bize gelin
- **ihanete uğradığınızda hemen konu komşulara, hısımlara akrabalarla haber vermeyin, araya bir de anneleri töreleri sokmayın, bize gelin**
- yeni partnerinizle kestirmeden sevişmeyin, uzattıkça uzatın, partnerinizin iflahını kesin, ihanet eden size ihanet etmekle ne büyük eşşeklik yapmış bunu yeni partnerinize ekstra numaralar yaparak gösterin, bize de gelin
- **her ihanet insanı olduğundan daha olgun yapar ve biz olgun insanları çok severiz, bize gelin**
- ihanet şart değil canım, ihanet sözkonusu olmasa da, bize gelin
- **ihanet her ilişkide rezerv bir seçenek olarak vardır, siz en iyisi sevdiğiniz ihanet etmeden önce siz ona ihanet edin ve bize gelin**
- allah hepimize zihin açıklığı versin, amin

GEZ MAH MUTÇUK MAH MUT TIBET

Yirmi milyon Dolar harcayarak uzaya giden ilk turist olma ünvanını kazanan Dennis Tito, "verdiğim paraya değdi" dedi.

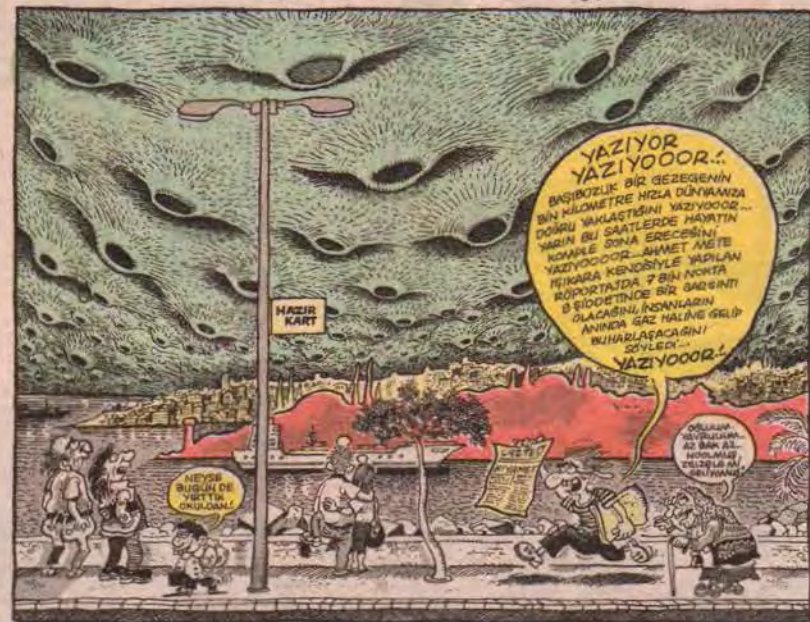

Bakan H.Sami Türk boş zamanlarını tenis oynayarak değerlendiriyor...

**Yeşil kart uygulamasının 9. yılı...
Resmi yoksul sayısı 12 milyon!..**

Tek adam ve tek leydili DSP kongresinde iddiası bile olmayan genel başkan adayı Sema Pişkinsüt, üst-baş aramasından geçirildi, konuşma hakkı tanınmadı. Oğlu hastanelik edilene kadar dövüldü.

LeMan
Okur mekurları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
BOĞBO BEYOĞLU / İSTANBUL

Dişarıdaki ölüm orucunda yaşamını yitiren TAYAD'lı Şenay HANOĞLU'nun yaşamını yitirmeden bir süre önce çocuklarına yazdığı mektubudur.

Herşey Sizin Geleceğiniz İçin

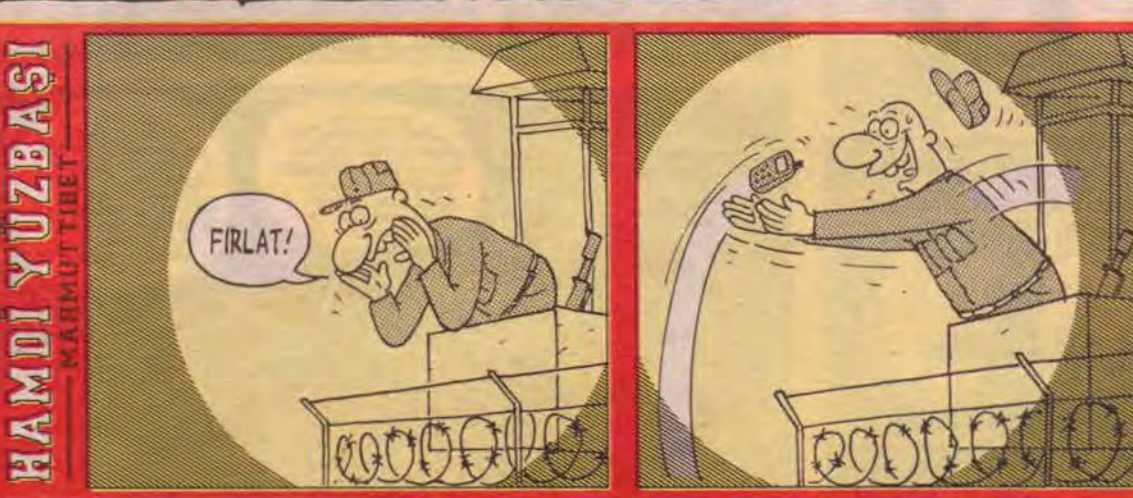
İçin bedenini ölüme yatırdı. Canım kızım ve oğlum sizler kunktadan beri devrimci abi ve abalarınızın kucaklarında büyüdüünüz. Aslında sizinle birlikte büyüddük. Canım Pınarım ve Erdemim inanıyorum ki yarın büyüdüğünüzü, anababa olduğunuzda siz de annenizi gibi aynı fedakarlığı göstereceksinizdir. Bu düzende zulüm ve acı sürdüğüce, bizim düşlediğimiz vatan topraklarında yaşayamayacaksınız. Latif abı hatırla. Neden onu çok sevdiğini düşün. Hani bir defasında hasta olmuştu. Senin hastaneye üç defa götürmüştü. Baban o zaman cezaevindeydi. Bize kızdığında, merak ettiğin bir şey olduğunda seninle sürekli konuşurdu, hep anlatırdı. Seni çok seven Latif abin. Sen de onun için hep, iyi insan derdin, onu çok sevdiğini söylersdin. Canım kızım benim, devrimciük böyle bir şeydir işti. En zorda olduğun günlerde senin yanındadır, en sevinçli gününde de seninle birlikteydir. Ya Şefiın abla. Seninle oyun oynardı, yemeğini yedirdi, üstünü değiştirdi. Sen hep onu arardın. Neden gelmedi? diye sorardın. Şefiın ablan senin için bir taneydi. Kızım devrimciler hep böyle iyi insanlardır. Devrimciler, herkesi düşünürler. Sadece

kendileri için yaşamazlar. Biz kavramı geliştirmiştir akılları-
nda. Ben de devrimçiyim kızım. Sizin ve halkımızın gelece-
ği için bütün çabalarımı. Seninle en son Bayramıza Ha-
p-i şhanesinde açık görüşe gittim ki. Bizim ne kadar se-
vinçli olduğumuzu görmüştün değil mi? Banlı abilerin ve
abalılarınla sımsıkı kucaklaşmışık. İşte orada siz bizim ai-
lemizi görmüştünüz. Ailemiz diyorum çünkü onlar senin
gerçek ailen kızım. Seni ne kadar çok sevdiğini gözlerin-
den okunuyordı. Erdem'e ve sana ne kadar değerli, gü-
zel şeyler yaptırması değil mi? Elleriley örmüşler. Değer
verdikleri ni anlayabiliyordunuz. Çiçeğim benim bir ta-
nem. Güzel gözlerine bak dünya ya. Bak ki bizi anla ve
insanları düşün. Çöplüklerde ekmeğe toplayan arkadaşları-
nı düşün. Onlar ne güçler çekiyorlar. İşte bizim mücade-
lemiz kimsenin bal halde olmaması içindir. Anlam veremi-
yorsun belki, neden? diyorsun. Siz mi değiştireceksiz? di-
yorsun. Bil ki kızım biz değiştireceğiz. Buna inan. Sen de
büyüyen devrimi olacaksın ve o zaman beni ve bizi
çok daha iyi anlayacaksınız. Erdem de öyle. Hem de öyle
bir olacaksınız ki siz bizi de geçeceksiniz. Çünkü siz kim-

leri tanıdınız. Kimlerle büyüdünüz. Siz Armutlunun, gecekondunun çocuklarısınız. Direnmek sizin mayanızda var. Evlerimizi yıkmaya geldiklerinde beraber direndik onlara karşı. Canlarım benim. Sakin ola ki sizi bırakıp gittiğimi düşünmeyin. Her şey sizin geleceğiniz içindir. Daha rahat, daha güzel bir yaşam sunabilmek için. Ve sizler benimle, babanızla gurur duyacaksınız. Başınız her zaman dik olsun. Biz utanılacak bir şey yapmadık, yapmayız da bir tanem. Aslında Pınarcığım, Erdemim size anlatmak istediğim çok şey var. Biz kendimizden başka herkesin acısını acımız olarak düşündük, sevincini sevincimiz bildik. Kuşların cıvıltısı bile bizi sevindirir, senin kendini sevmen gibi. Yavruların bile de yaşamayı çok seviyoruz. Bu vatana da, uğruna ölecek kadar değer veriyoruz.Sizin ve insanlarımızın gelecek güzel günlerde yaşaması için her şeyi özgür vatani armağan edeceğiz size. Babanla ve benimle, yoldaşlarımız her zaman gurur duymanızı istiyoruz. Başınız her zaman dik olsun. Sizleri kucaklıyor ve öpüyorum, sevgili yavruları benim...

Annemiz Şenay Hanoğlu

HAIN EVLAT ÖKKEŞ Can Barslan

Çağrışım Kardeşler Aslan Özdemir

PANTOLON METİNFİDAN

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

● IMF'den gelecek 10 milyar dolann kullanılacağı önce-
likli ödemeler listesi yapıldı. "İlk planda çözülecek" ekono-
mik problemler şunlar:

- "Çeyize endeksli" olduğu için beyaz eşya biriktirmek-
te zorluk çeken Devlet Bahçeli'ye borç verilecek...

- 1968'den beri elbise almadığı tespit edilen Rahşan
Ecevit için "Komser Şekspir" filminde Kadir İnanır'ın giydi-
ği kraliçe kostümünün aynısı Devlet Dikimevi'ne diktilerile-
cek...

- Büyük ikramiyeyi kıl payı kaçıranlar verilen "amortü"
geleneği kapsamında, Mesut Yılmaz'ın bir yıllık elektrik pa-
rası ödenecek...

- Kemal Derviş'e ülkenin selameti açısından dimağı hep
açık olsun diye akide şekeri yardımı yapılacak...

● Ecevit'ten dayaklı DSP kongresine tepki: "Partili arka-
daşlarım kırılsın... Sema hanımı taktaklamaya sağ om-
zundan başladılar... Oysa nezaket kuralları gereği, bayan
tartaklama sol omuzda başlar... Bana göre Pişki'nsüt, on-
lara göre şokolata!"

● Demirel sert çıktı: "Benim için 'Katarakt matarakt ya-
lan, Amerika'ya Cavit'i almak için gitti' diyenler iftiracı...
Tam tersine, Cavit'in 'Murat Demirel beni dolandırdı' deme-
si canımı sıktı... Bugün kendisine 'Çağlar Çağlar, kurban
olam, yol ver geçem, yeğenini son bir olsun yakından
görem!' mesajını yolladım!..." Öte yandan Çağlar'ın Türki-
ye'ye gelirken, uçağa izlediği 'Onurlu Adam' filmini zulüm
olarak niteleyip dava açacağı öğrenildi...

● Talat Şalk'ın iddianamesinde yer aldığı ileri sürülen
"Pe.....nk bakan burada olduğu sürece işlerimiz yürümez"
ifadesinin 'artçı küfürleri' bulundu... Bu ifade-
ler şöyle:

- İmzayı atmamak için bu-
gün de bahane uydurup
gitti, Battal Ense!...

- Bu Cumhur eski-
di, bakanlığa "İkinci
Cumhur" şart!...

- Gürbüz bünye-
lerle birlikte yola çı-
karsan, başın illa ki
ağırır aga!...

Öte yandan sinirli ol-
duğu gözlenen Mesut Yıl-
maz savcıyı, "Şaik Tov" yap-
makla suçladı...

● "Milat'tan Sonra'nın en büyük yalanı ödülü" Türki-
ye'ye verildi... Ödülün verilme gerekçesinin "Horoz doğuş-
türürken yakalanınca 'Doğuşla bi ilgimiz yok. Burası Kū-
mes Hayvanları'nı Koruma Derneği!' şeklinde savunma
yapan acar vatandaşlarımız olduğu açıklandı..."

● İsmail Türüt, aşırı terleyerek yaptığı basın toplantısın-
da "Davut Güloğlu sahtekardır... Onun gerçek adı Da-
vid'dir, masondur!... Arkasında karanlık lobiler var, menaje-
rinin adı da Lobi Hasan!" şeklinde konuştu... Öte yandan
Güloğlu'nun "Küçükhannım'ın Şoförü" adlı bir tv dizisine
başlayacağı belirlendi...

● Çağla Şikel'den şok açıklama: "Evet, beyaz'a aşığım
ama Zekeriya Beyaz'a!... Gerçek mutluluğu onun ruhanî
söyleminde buldum... Mayıs sonunda Beyoğlu Miğfer
Karafaki'de nişanlanacağız!..." Konu hakkında fikri soru-
lan Yaşar Nuri Öztürk ise "Gıybete girer, yorum yapmam"
dedi...

● Milenyum derbisi öncesi şok iddia!.. Fenerbahçe ve
Galatasaray'ın ortam iyice gerginleşsin, insanlar iyice hır-
palansın, futbol iyice futbol olmaktan çıksın diye, birbirleri-
ne teşvik primi verdikleri öne sürüldü!.. Ömer Çavuşoğlu,
canlı yayında tartışırken sinirlenen İlyas Tüfekçi'ye "Sen
daha doğmamaş bir çocuksun!" diye bağırdı...

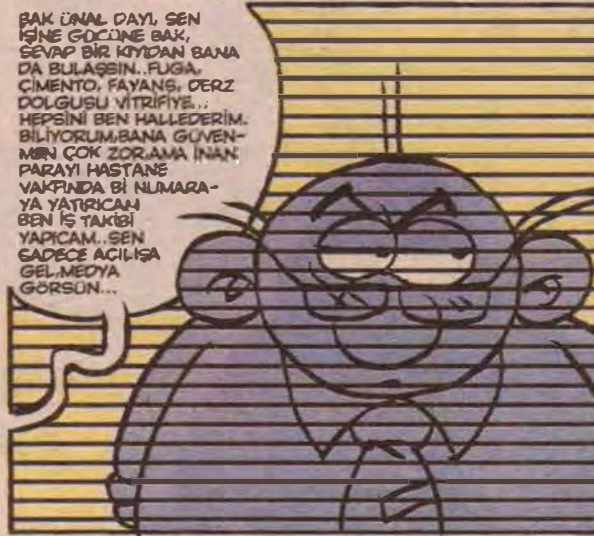
● Kozmik hortum!.. Amerikalı milyoner Dennis Tito'nun
dünyadayken Ruslar'a ödediği paraların sahte çıkması Pu-
tin'i deli etti... Acilen bir kapsüle konularak uluslararası
Uzay İstasyonu'na gönderilen Gorik ve Gabri Gabri adlı ki-
yağız, eğitimli maymun Tito'yu fena halde dövdü... Sahte
milyoner Tito "Şu ahır yaşımda dünyayı dışardan seyret-
mek bana nasip oldu ya, uzay boşluğuna ateşanız gam
yememi!" şeklinde konuşurken, iki Rus kozmonotun gözle-
rinin dolduğu tespit edildi...

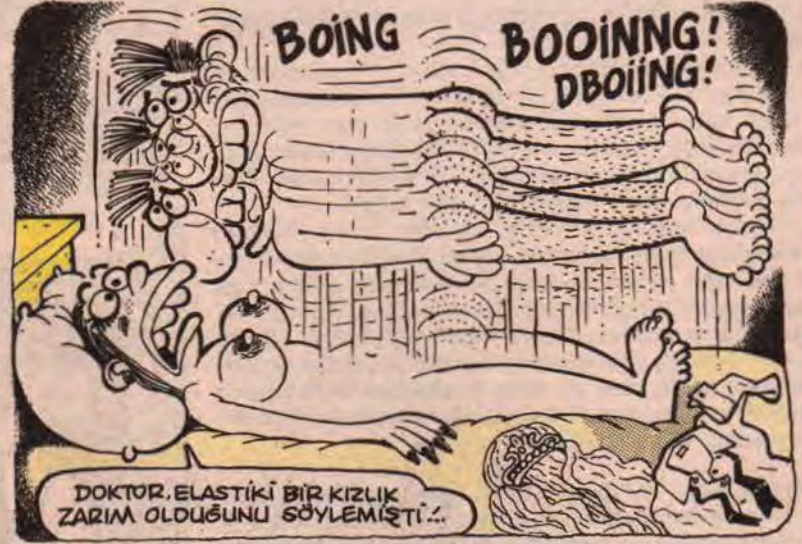
VÖ'nün Notu: 'Biri Bizi Gözetliyor' adlı saşma programda Le-
man'daki yazılarım izin alınmadan ve isim verilmeden okunuyor. Diyecek
laf bulamıyorum, denyo eğlencesine katkıda bulunsun diye yazmadım ben
o yazıları. Bu iş çok sıkıcı oldu artık.

Akşamsetası

kitservis@leman.com.tr

DARALETİMSAH MEHME ÇAĞÇAĞ

TEREĞİLLİ

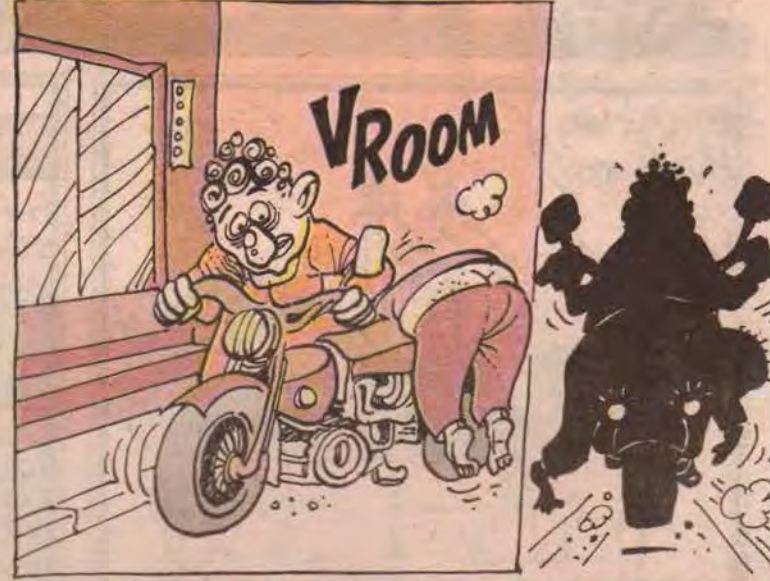
PICTURES

CAN BARSAN

İKİ
ÖYKÜ
DEN
1
İNCİSİ

ÖRGÜTLÜ
TOPLUM

İKİ
ÖYKÜ
DEN
2
İNCİSİ
TOPLUMLU
ÖRGÜT

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

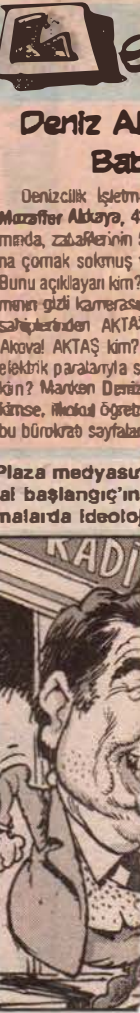
Hürriyet İstedİ Diye Babamızı Boşamayız!

Geçen hafta Hürriyet Pazar'ın manşetiydi: "BOŞA BU BABAYI." Ayşe Arman, babaların dan yakinen dört ünlüyle konuşmuş.

Konuklarıyla, "Babada bir kavram var. Babanızı, annenizi boşamayı hiç düşündünüz mü?" tiyatralında söyleşi yapıyor. Yanıl ve renlerden biri Nükhet Duru. Duru, babasından söz ederken "Vicdanına mani olamazsan ömür boyu çekersin" diyor...

Bebekdeşmiş aç bacağı babası on yıllarca sonra o çok sevdiği Reha Muhtarlar'ın, Sayın Ali Kırçılar'ın eline oyuncak olmuş ya, hanımefendinin yaşadığı kahr o... Temizlikçisinden, uşakından yakınıyla ilgileniyor babasından. Saraydan değişmiş, görüldü ya, elit cemaatinde yeniden kökleindeki yoksulluk. Kaldırıyor.

Bir diğeri Özcan Deniz daha fubursuz! "Babam" diyor. "Para versek üç beş çocuk daha yapacak, vermesek olmayacak. Hayırsız, vicdansız, billingsiz biri." Bunları söyleyen adam, aylar önce televole başı elçisi Savaş Ay'ın programında babasının elini öpüp kaset promasyonunu yapmamıştı sanki. Problem, sorun, sıkıntı varsa babalarımızı boşayalım istiyorlar. İlk boşayan da ünlü olacak, Hürriyet Pazar'a Ayşe Arman'ın elinden kapak olacak. Nur içinde yatсын, Leman'ın ölümsüz şairi Can Yücel'in kısığidir. "Hayatta ben en çok babamı sevdim" şiri. Biz işçi, memur, köfteci, marangoz, öğretmen, terzi çocukları, hayatta en çok babamızı sevdi. Hürriyet istedi diye babamızı boşamayız...

Yine Geldiler mi Oğul?

Aslında çok da karamsar değilim... Çünkü günlerdir yollar daydım... Yola düşmek bana çok iyi geliyor... Bu son günlerde üç gün peşe evimde yuyduğum azdır... Uzun bir yoldan birkaç saat önce döndüm... Çantamı daha yeni boşaltmış... Ve birkaç gün sonra yine yollara düşeceğim... Eskişehir, Çanakkale, İzmir, Marmara Ereğlisi, Antakya, belki Mersin, belki Zonguldak, belki Burdur... Son bir, bir buçuk ay içinde on dört kente gittim... Umudu olmayan, yığın bir insan buncu yol gider mi? Karamsar olsam evimden çok yollarda geçer miydi önürüm? Paylaşımı seviyorum... Bildiğim mi, yaşadıklarımı, düşlerimi paylaşmakla büyük bir zevk duyuyorum...

Gittiğim kentlerde beni büyük bir umutla bekleyen o genç insanların yüzlerindeki ışık geliyor bana bu direnci... Bu ışıktan göğümlerim... Bu ışıktan döndüğüm evime... Ben bile kendime hayret ediyorum, nasıl buncu uyumsuzluğa ve gerginliğe dayanabiliyorum, diye... Ama insan bir mucizedir... Ve bu mucize hiçbir kurala, hiçbir akla, gereğe uymaz... Hayat ne kadar parçalanmış olursa olsun mucizeler hiç beklemediğimiz bir anda çıkıp gelir... Ve ona inanmak gerekir... İnsan bütün kabullardan sıyrılıp hayatta ilgili her şeye açık bırakmalıdır kendini... İşte benim yola çıkmanın böyle bir şeydir... Konuşmanın ve yazmanın böyle bir şeydir... Aşkta aşka yola çıkmak aşkı aşkla konuşmak ve aşkı her yerde yazmak... Varsın kırılacak, varsın kabul etmesinler... Her yenilgi yeni bir aşkı, yeni bir yolculuğun başlangıcıdır...

Mücadele kaçığı dostlarım var... Geçmişte devim adına, insanlık adına çok şey yapmışlar, şimdiyse yorgunlar, inatlılar, güvensizler ve utanıyorlar hiçbir şeye... Güvensiz ve inatlı insanları bir gün gelir her şeyden korkmaya başlar... Gün gelir, parayı ve gücü sevmeye başlarlar... Ve onlara kendi geçmişlerini, o inatlı, o başkaldıran, o deli günlerini hatırlatan insanları kurtarıyorlar, onları Donkişot'tan daha aptal bulurlar... Bugün beni esli mücadele arkadaşlarım böyle görüyorlar... Elimde bavulum, bir kentten bir başka kente gidecek, onlara zavallı bir Donkişot gibi görünüyorum... Çünkü o zavallı görüldüğü Donkişot, yıllar önce yitirdiği masumiyetlerini ve ülkelerini kazanıyor... Onlar bu zamansız kanamaya kızıyorlar... Onlar kendilerinden hesap soran kelpelerine kızıyorlar... Bütün gün içiyorlar, karpıların sesini susturmak için dustmadan içiyorlar... Hayatı, yitirdiği umutları görmek istiyorlar...

Oysa her aydın, her sanatçıyı yollara düşme zamanı bu zaman... Cumhuriyetin ilk yıllarındaki o cesur öğretmenler gibi, o fedakar münevverler gibi, her şeyi göze alarak yollara düşme zamanı... Bu ülkeye hepimiz borçluyuz... Kaçmayı değil, karantıda savaşmayı düşünmeliyiz... Evet, batık evet, bu ülke bu topluma batmış... Ama batabar bizler değiliz... Peki, böyleyse neden üniversiteyi bitiren her üç kişiden biri bu ülkeyi terk etmek istiyor? Bu ülkeyi bırakıp gitmek çözüm mü? Yaşamlarını ağır olduğunu kabul ediyorum... Peki, biz gidersek kim kuracak bu ülkede özgür ve demokratik bir hayat? Kim kuracak aydınlık Türkiye'yi? Peki kaçın, diyorlar onlara ben, çok istiyorsanız gidin... Peki, kelp ve bedel ödeyen insanlara karşı bir minnet borcunuz olmayacak mı? Olmaya calısa ve böyleyse, yok mu sayalım bu ülkeyi? Hiç yaşanmamış mı sayalım onca yılı? Onca anıyı... Onca aşkı... Topyekün bu ülkeyi terk mi edelim? Söyleyin, ne yapalım...

ya'nın Bir Var

(DİTAS) Genel Müdürü'nün dolarlık bir gemi ab-
n dolarlık rüşveti çar-
madığını etmiş ortaktır.
B'de Çok Özel progra-
mı, Muzaffer Akkaya
ya'nın babası... Neden
z kadar düni ve içten
şimaz?

Takım Arkadaşının Yaptığı!

Gaffar Okkan suikasti-
nin ardından Diyarbakır'a
maça giden ünlü simalar-
dan Şarkıcı Ferhat Tunç'un
son kasedi, Oğlağüstü
Hal Bölge Valiliği tarafın-
dan yasaklanmış. Tunç'un
kasedini yasaklayan kişi ise
o maçtaki takım arkadaşı,
Diyarbakır Valisi Cemil Ser-
hadlı'yımsı. (T.A)

gazeteci kıymı sürüyor. Radikal'da aralarında Co-
sulunduğu 25 kişinin işine son verildi.. İşten atıl-
rıhlerin belirleyici olduğunu öne sürülüyor...

bizi cennet beklemiyor... Hiçbir yerde
işi topraklar... Arık her yer kaplanıyor
dünya'yı san, hele onlara muhtaç
ne yılmışsen düşlerini gör başına ne-

nce ve aidiyetinden kaçan sosyalistlerin ilk
istan'dı... Ve Yinan gizli servisleri, milita-
lardan faydalanarak ülkemize ilgili bilgi
Bu jeopolitik ve stratejik bilgileri karşı-
... Para, pasaport, aylık maaş ve bir ka-
... Ancak hiçbir sosyalist bu
... Ülkemizi üç beş kuruş için
... Bizi ülkemizi
... Ülkedeki rejime karşı...

... Ben yurtlaerim...
... Kurtuluş Savaşı'nda işgâlcilere
... Tahsin gibi sosyalist bir yurtlaerim
... Mahkemelerde hep bize
... Bize hep, kökü dışa-
... Yabancıların destek alıyor musunuz,
... Ülkemizi yazarlarına, saçlerine sordu-
... Yüz akı insanlarına sordular... Ve so-
... Yazan, şair, düşünürü hapse atar-
... Mahkemelerde, hiç utanmadı-
... Gerçekleri, hakikatları söylediler
... Mahkemelerde...

... Bu söylemek ne büyük acılara sebep ol-
... ve gerçek denince içim kanyor, içim
... durmadan Gaffar Okkan'ı düşünüyö-
... Emriyet müdürünü... Diyarbakır'ın
... içinde, yığınla kedi... uzun nam-
... yarıya birlikte öldürülen Gaffar Ok-
... öldürdü onu?... Gazeteler, televizyon-
... Abdullah'ın öldürüldüğünü söylüyor... İşte
... Hizbullah denen çapulcular ordus-
... Hizbullah kendisini kardüğünü bildiğim
... Hizbullah belli örgütlere karşı, derin dev-
... ve işlevi bittikten sonra basit bir operas-
... Liderleri ve kurmay heyeti yok edilen bir
... birkaç yüz metre uzaklıkta, nasıl olur
... korumalarıyla birlikte öldürülebilir? Bu
... halkın, bu halkın geleceğiyle ve umut-
... saklıdır... Bu ülkenin, bu halkın gele-
... elindedir? Hayatı soru budur... Ve işin
... sormanın bile bedeli var mıdır, belki ha-
... runun 'belki'si yoktur... Biz bu belkle-
... okulları öldürüldükten sonra, öğren-
... polisler, hadi gelsin de Gaffar babanız
... rahmeti orada...

... şini üzerini çizip, Gaffar Okkan'ın katil
... derin devletler, derin devlet içindeki birle-
... Bu ülkenin, bu halkın kaderini ne kadar

... Çünkü bu ülkenin yazartım ben...
... Türkçe'mle yazıyorum bu cinayetin olası

... Diyarbakır'da derin devletin ezberini
... zaman, ezilen, incitilen Diyarbakır halkına
... yadadım o sergiledi... Öncelikle köktü
... rüşveti öledü... Rapt peşinde kuşan
... mi günü saat 15:00'de Samsun Kırkpınar'da
... Yılmaz, Esra Şahin, Öykü Tunc, Zehin Aras,
... Dilek Akıncı, Özgür Özcan, Yasemin Sancar, Özge Koyuncu, Yeliz Sevgili, Deniz Kılıç, Anabelle... Meclislerimde aldım sevgiyi...

Marmara Üniversitesi İktisadi Ve İdari Akrabalar Akademisi

YÖK, kuruluşundan bu yana, öğretim sisteminin kabusu. Kamuoyunda tartışılan üniver-
sitetler ile ilgili sorunlar bir yana, öğretim üyelerinin bir isyanı da, akademik atamalar ve yük-
selmelerde herhangi bir kriter bulunmaması, var olan kriterlerin de keyfiliği. Üniversitelerde
kadrolaşmanın siyasal olduğu kadar, ahdap-çavuş ilişkilerine yaslandığı da vurgulanıyor.
Örnek mi? Alın size, Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi... Fakülte, çe-
şitli heykeltaraşlar tarafından derlenen eş-dost-akraba kadrolaşmasına kısaca balebire:

1- Kayıtlı, ekonomî kavramıyla popüler, Prof. Dr. Osman Altuğ, doğertken evlendiği eşi
Nurhan Altuğ'u mesleğe kazandırmış. Nurhan Altuğ, iktisat bölümünde prof. oğulları Murat
Altuğ ise babasının kürsüsünde araştırma görevlisi. 2- İşletme bölümünün eski üyelerinden
Prof. Osman Yozgat ile aynı bölümden Prof. Uğur Yozgat baba oğul. 3- Marmara Üniver-
sitesi Rektör Yardımcısı, İşletme Bölümü öğretim üyesi Prof. Ümit Akdoğan'ın kızları Başak ve
Göksele babasının bölümünde öğretim üyesi. 4- Üniversitenin konucu rektörü Prof. Orhan
Öğüt'un kızı Sedathan Öğüt İngilizce bölümünde prof. 5- İşletme bölümünde Prof. Ali Sa-
it Yılmaz'ın kızı Aslı, Prof. Vural Akarçay'ın kızı Ayça, okullarını 4 yılda başarıyla tamamlı-
yarak, aynı bölüme araştırma görevlisi olarak girdiler. 6-Fakültenin eski dekanlarından
Prof. Ahmet Hayri Örmüş'ün kızı İngilizce bölümünde, eşi ise işletme bölümünde araş-
tırma görevlisi. 7-Marmara Üniversitesi'nden emekli olan İTO Genel Sekreteri Prof. Is-
mah Özkan'ın kızı da fakülte öğretim üyesi yapıyor.

MUTLU GÜNLERİNDE!..

Solbaştan itibaren: Hüsamettin Özkan (Devlet Bakanı
Başbakan Yardımcısı- yakın zamanda Ecevitler tarafından
kadro dışı kalıyor), Sümer Oral (Maliye Bakanı- Çağlar so-
ruşturmasına müdahale ettiği gerekçesiyle başı çok ağrı-
yacak) Dinç Bilgin (Sabah Gurubu ve Etibank'ın sahibi, ce-
zaevinde), Zeki Ünal (Etibank Genel Müdürü-cezaevinde)

kimî Driformali kesimlerin korkulu rüyası oldu... Emrindaki
polisleri, bir hukuk devletinde bir memur hâfızası nasıl dav-
ranması gerekiyorsa öyle davranmayı öğretili... Zor oldu, ama
bunu başardı... Diyarbakır gibi bir yerde polislin mafyalasma-
sının önünü kesti... Halka kötü davranan, rüşvet alan polisi
sürgüne, İstanbul'a gönderdi!

Bu bir devrimdi... Ve bu devrim en çok Diyarbakır'a yaka-
şmıştı... Benler bilir, ben Diyarbakır'a başka bir sevdalıyım-
dır... Diyarbakır yaralı, ama hep onurlu bir kenttir... Orada,
acının en büyüğüne ve coşkunluğuna en güzelini hep yan yana
yaşamışlardır... Ben, onur ve ögütük kavgası veren kentleri,
hep sevgilim kadar çok, sevgilim kadar derinden sevmişim-
dir... Diyarbakır gibi sevmişimdir...

Diyarbakır benim için onca baskıya ve zulme rağmen son-
unda dindim ayağa kalkmanın tarihidir... Vurdular, köydiler,
kaybetirdiler, kaçırdılar, olmadık yöntemler denediler... Ama
sonunda kazanan hep o Diyarbakır oldu... Onca yarasına ve
onca yoksulluğuna rağmen... Geçen Newroz'da beş yüz bin
insan, evet şaka değil, beş yüz bin insan hep birlikte halay
çekti orada... Orada otmalıydım, olamadım, ama çok kiskan-
dım... Görmeliydim, o cesur vurdüklerin, o kahraman ve inatçı
ziflaların her şeye rağmen varlığını görmeliydim... Bugün
dünyanın hiçbir yerinde beş yüz bin insanı, amaç ne olusa
olsun bir araya getiremezsiniz... Ama orası Diyarbakır'dır...
Kavrayın ve direnişin kentidir... Orada olur... Orada, onca
ölüm ve zulme karşın halaylar ve zeyitler hep hayab, hep di-
reniş olmuştur, hep yaşamı sevinçlidir...

Ama yıllarca resmi araçlarla eroin kaçırın zihniyet bu ya-
şama sevincini, bu halayları, bu ziflaları kendi varlığına karşı
bir tehdit olarak görür... Savaş sürerse ancak yürüyüp gider
erolne ve ranta adanan bu karanlık düzen... Biz de vardır ek-
bette... Sistem, bu otoriter yapı çürükten halıya da çürütü-
yor... Kendi çürükten halının değer yargısını da çürütüyor...
Ölrenen, savaşın, bu çürümüşlükten uzak kılıyor; bu çürü-
müşlüğü görmekten gelen emyonlarca insan, adım adım
sahip olduğu bütün değerleri yitiriyor, durmadan yitiriyor...

Ama her şeye rağmen değerlerini yitirmeyen insanlar var
bu ülkede... Ve bu bedel ödeyen, hatta en sevdiklerini, evlat-
larını yitiren anneler var... Evlatlarını yitiren anneler hiçbir ya-
lana inanmazlar... Çünkü bu hayattaki en derin acıdır evlat acı-
sı, bu acı dünyayı aydınlatır... Susan da bilir, çılop meydanla-
ra bağırın da... Evlatları birbirine kırdırın birdir... O anneler
çok iyi bilir ki, savaşta hep bilileri kazanır, ama kaybeden hep
annelerdir... Adı ister Türk, ister Kürt olsun, savaşta en çok
anneler kaybeder...

Bugün Diyarbakır'da birçok insan, ki birkaç hafta önce
oradaydım, Gaffar Okkan'ı aslında kimin öldürdüğünü çok iyi
biliyor... Gaffar Okkan'ı kimin öldürdüğünü, en çok evlatları-
nı kilit savaşta kara toprağına yitiren anneler biliyor...

O hiçbir okula gitmemiş, ama hayat bilgisi anneler bil-
yir... Ve onca acı, ve onca savaşın sonra ellerinde kalan
öğülları sarıp, yine geldiler mi öğül, yine geldiler mi öğül,
diye sarılıp ağlıyorlar...

Bu bir anlamda Diyarbakır ve ona beraçyen bütün kentle-
rin acı ama çarpıcı bir özeli gibidir... Başs, onca acı karan
sonunda gelir, insanlar, başs geldi, diye sevgiye ve umuda çı-
karlar; ama anlaşıyor, ama hiç bulamamış bir anda çok sevil-
ken birli öldürülür... İşte böyle bir anda analar evlatlarına sorar,
yine geldiler mi öğül?... Yine geldiler mi öğül, dokülden on-
ca kan yetmedi mi, demektir, onca evlatımı öldürdüm, doymadık-
lar mı, demektir; onca akan kandan onca kazzaz elde ettiler,

yetmedi mi, diye sormaktır... Yine geldiler mi öğül, demek, ar-
tık hiçbir evlatımı vermem, demektir...

Gibiyim de daha iyi anladım... İnsan bir mucizeydi, demiş-
tim ya, işle öse de, öldürülse de Gaffar Okkan Diyarba-
lar'da gerçek, yaşanmış bir mucizeydi... Sanal değil, yapık-
lan gerçekti... Diyarbakır'daki bütün yaya kalmırmına,
özürleri ve teke-tekli sandalyeyle dolaşanlar rahatça inip çı-
kabilinler diye rampalar; öğimler yaptırılmış... Tek tek öpe-
sim geldi kalmırmıdaki o öğimlere... Diyarbakır'da oluyordu
bu... Çok eskiden, daha 90'lı yıllarda odasının duvarlarında
Tarkan'ın afişleri olan gençlerin bile 'terorist' diye evlerinin
başını tarandığı bir kente oluyordu bu...

1994 yılında Diyarbakır Sağlık-Sen'e konuşma yapmak
için davet edilmişim... Ben konuşurken, kapı her açıldığında,
dinleyenler hafifce ayağa kalkıp kupa doğru yöneliyorlardı...
Bu yöneliş, taraniyor muyuz, ölecek miyiz, yönelişiydi... Öüm
bu kadar basit, bu kadar anlık ve gündelik bir uğraş gibiydi
orada... Duvarda onlarca yüz bakıyordu bana... Kim, niye öl-
dürebilir o sağlık memurlarını, insanlara kazamış kaşısı yapmak
için gelen o fedakar memurları, diye bana sormayın... İşte o
kiri savaşta bir şekilde onlar da şehit olmuştu...

İşte böyle bir kente birin yardım olmaksızın evinden çı-
kamayan yaşlı ve düşkün insanların da düşünmüştü Gaffar
Okkan... Çünkü sefakte ve yalvarışta çocuklar kadar ihtiyacı
vardır yaşlıların... Gençlik çok kısa sürer, ama uzun ve bitmek
bilmez bir gecede yaşlılık, karanlık bir ömürdür ekden a yaktan
düşüp terk edilme...

Bu gerçekçi iyi bilmiş olacak ki, emrindaki bir grup polisi,
kimisesi olmayan, evinden yalnız başına çıkamayan bu insan-
ları hafftan belli güllerinde evlerinden alıp bardara, sokakka-
ra, yalvarışa, alışveriş maruziyetine götürebilmeleri için
görevlendiren yine Gaffar Okkan'da...

Öyle bir devlet düşünün ki, halkın ve ülkesini seven birisi
o devlet için tehlikeli ve sakıncalı bulunsun... Tipli yurtsever
yazarların kaderleri gibi oldu onun kaderi, Gaffar Okkan'da bu
sevgi ve sorumluluk yüzünden karanlık ve şüpheli ihlaller tara-
fından suçlu bulundu... Ve bilen bilir, onca yıl gitim biliim;
Diyarbakır'da metrekareye üç sivil polis düşer... Böyle bir
yerde, bir emniyet müdürünün en işlek caddelerden bilinde,
uzun namlu silahlarla öldürülmesini kimse başka bir şeye
yormasın...

Ne acı değil mi, her şeye rağmen kalmak ve bir şeyler yap-
mak için dirençliğin ülkenin kaderi, kim olduğunu tam olarak
bilmediğiniz salih ve acımasız bir karanlık örgütün elinde...

Bunu bile bile yaşamak gerçekten acı...

Bu, insanın deliler gibi sevdiği sevgilisinin birilerinin elinde
rehin oluşuna benziyor...

Ve en acısı, o deliler gibi sevdiğiniz, her geçen gün kendi-
sini rehin alan o karanlık, o zorba insanlara benziyor...

Ama olsun, hayatta iki şeye inandım ben: Bir anlaşı, bir
de romantik deliler...

Bir ülke ne kadar kötülüğe batmış olursa olsun, orada
madaka evladına ve ülkesine aşık insanlar vardır...

Böyle bir ülkede yeni Gaffarlar doğuracak analar mutlak
vardır...

Ne olur buralop gitmeyin bu fakir ülkeyi... Ne olur, analara,
yine geldiler mi öğül, dedirtmeyin... Ne olur, sevgilinizi karan-
lık kışların elinde buralop gitme-
yin... Ne olur, siz de yola çıkın,
karamsarlığa iyi girin... Bu ülkede
yola çıkmak güzeldir...

Kırtık Keblebi

CEZMİ ERSÖZ
cezmi@ersem.com.tr

Ücretsiz PDF-Kitap-Arsivi-<https://rantev.org>

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

Lütfü Oflaz

Doktorali amele!

Yurt dışında eğitim görüp doktora yaptım; beş dil biliyorum; amelelik arıyorum!

İşsizlik biraz daha brmanırsa bu tip ilanlarla karşılaşılacak.

Ancak bu tür ilanlarla iş arayanların sadece bir kısmı aradığını bulacak.

Geri kalanlar ise kahve köşelerinde pinekleyip duracak.

Ama kabahat onlarda.

Yurt dışında doktora yapana, birkaç dil öğrenene kadar Türkiye'de işe yarar konularda uzmanlaşsalar ya.

Örneğin devletin, milletin parasını hortumlama konusunda uzmanlaşsalar hiç işsiz kalmazlardı!

Hatta şu gibi ilanlarla eleman arayan şirketlerden hangi birine başvuracaklarına şaşırırlardı:

Şirketimiz devletli soyma konusunda deneyimli elemanlar aramaktadır.

Özellikle hayali ihracat, banka boşaltma türü yolsuzluklara adı karışanlar tercih edilecektir.

Ayrıca "soy, tüket, devlet" konusunda doktora yapanlara, devletli soymanın kitabını yazanlara işe girişte öncelik tanınacaktır.

Hele de Cavit Ağlar, Murat Emirel, Dinç ligin gibilerden referans getirenler hiç sınavsız işe alınacaktır.

Ücret fevkalade tatminkar olup ödemeler kara para ile yapılacaktır.

Devleti en yüksek oranda soyacak yöntemleri bulacak elemanlarımıza ayrıca ikramiye, prim, komisyon verilecektir.

Talipillerin soygun, talan, rüşvet konusundaki özgeçmişlerini anlatan bir dilekçeyle şirketimize başvurmaları gerekmektedir.

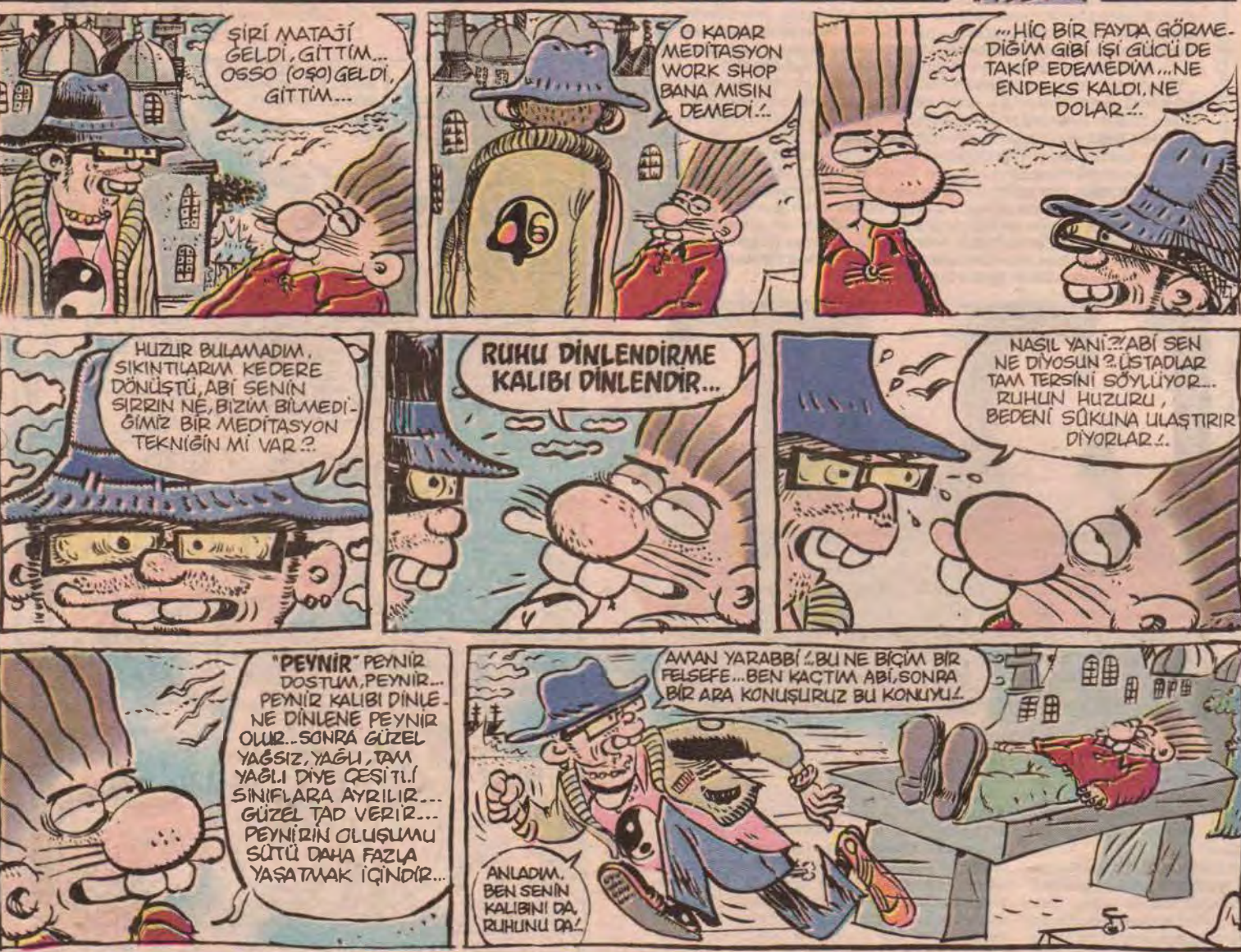
Devleti Soy Paraya Doy Adi Komandit Şirket!

Sakin Devleti Soy Paraya Doy türü şirketlerden birkaçının patronunun tutuklanması sizi yanıltmasın.

Onların tutuklanmasının birkaç sivrisineğin peşine düşmekten başka bir şey olduğu sanılmasın.

Asıl peşine düşülüp yok edilmesi gereken milletin parasını emen sivrisinekler değil, onları üreten bu düzenin ta kendisi.

Yoksa bu düzen yok olmadıkça yok olmaz Devleti Soy Paraya Doy Adi Komandit Şirketleri!

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

GARİP AMA ZENCİ

Bir kaç yıl önce bi tanidik Avrupa'daki polis araştırmacılarından ayıdandım, elatından yasadığı video kasetlere aktarılmış bir takım görüntüleri göstermiş... mekân Amerika'nın başkenti bir eyalette bir stadıym... rap konseri... ama beyazların girmesi kesinlikle yasak... paso zenci... beyazın bi tanesi eline kamerayı alıp gizlice uzulma bir ağaca çıkmış... meğer olay şu... konser esnasında bir ara solist, seyircilerin arasından bir iki kadını sahneye çıkartıp onları dans ettirerek falan sex yapıyor, bir yandan da şarkıya devam... seyirciler coşmuş delirmiş, çığlık çığığa... öze dönen zenciler... köye dönüş gibi... Ekvador'daki İkel kabile ayınlı yanı... (Pamamıyla ibret-i hâkikat)

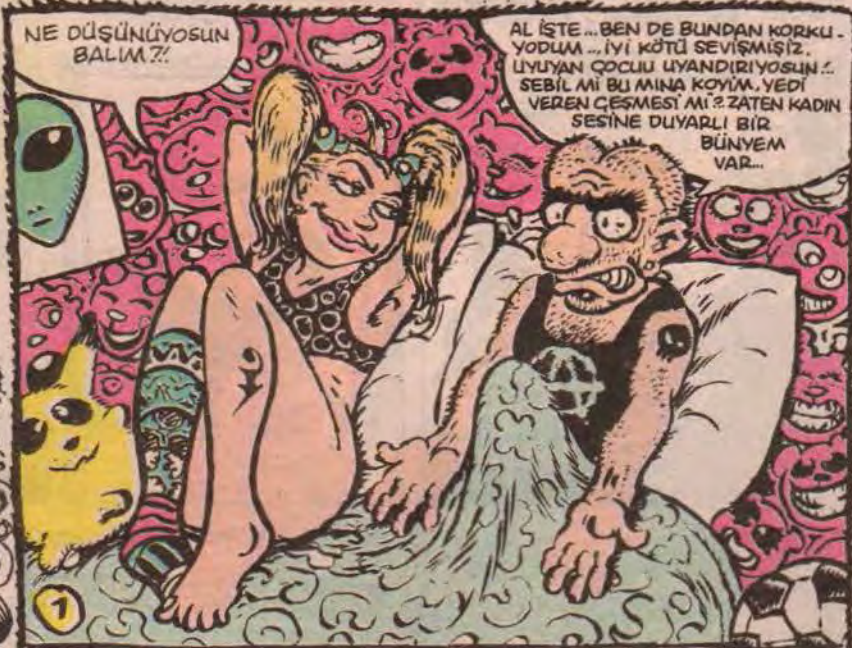
YINI BULUŞMA 2. OYAY (Necasetten taharet)

KAP KAC (enseden)

SANAL SİMGE & KOFTİ ANARŞİST (Güz gülleri)

Katki... Üstad Ahmet Yılmaz

BAHADIR BOYSAL'DAN İNCİLER

TOKAT DELİSİ

Küçükken dedemle bi ara olma namazına gittim... içerde delide varmış meğer... namazın ortasında (duaya oturmuş) bi ara zart diye gitti imamı tokadıyla başladım!!! imam hiç bozmadı... tokada devam... sonra kaçtı gitti deli... namaza devam...

Çaresizliğin Komikleştirilmesi NİHAT GENÇ

Devlet Bakanı Kemal Derviş, geçtiğimiz yıla oranla bu yılın geçen üç ay ihracatıda yüzde 10'luk artış olduğunu söyledi. Hürriyet Gazetesi'nden Enis Berberoğlu Gümrük Müsteşarı Nevzat Saygılıoğlu'na bunun doğru olup olmadığını sordu. Müsteşar: "Gübrülaktaydım, döviz kurandaki artışın yarattığı avantajdan yararlanma ve tahlilödeni kapatma adına o kapıarda yine hayali ihracatı zortanıyor. O kadar çok sinyali geliyor ki... Araç kuynuklan 5-10 kilometreyi buldu."

Ve (hayali ihracatçılar) neden Gübrülaktı zorluyor sorusuna: Saygılıoğlu: "Altyapı kuşullannın kötölüğünden ve personel azlığından yararlanmak istiyorlar" cevabını veriyor. Yani, batı cephesinde değişen birşey yok, aynı tas, aynı hamam. İnsan soruyor, yabancılar devallasyondan dolayı geçtiğimiz senenin tam yan fiatına Türk mallarını alacaklarına göre, ihracatta neden bir patlama yaşanmıyor? Bedava satıyoruz, yine alan yok. Yoksa yıllardan beri satmışız falan yok da, ekonomimiz hayali ihracatçıların rakamlarıyla mı idare ediyor. Hayali de olsa ihracat, ihracattır, bize hayalisi geçeri değil, kayıtlara geçireceğimiz rakamlar...

Çünkü devlet, bütün rakamsal göstergeler iflası gösterdiğinden, bütün rakamlardan nefret eder hale geldi. Hoşuna gidecek tek rakam var o da, ihracat rakamları. İste sanayicimiz, devletimize hayali de olsa, kayıtlara geçirmesi için rakamların veriyor, teşviklerini de alıyorlar, fena da olmuyor. Hayali rakamların gasına biniilen ekonomimize "umut" aşılanıyor.

Bu "hayali" rakamlara fazlasıyla düşkün Kemal Derviş'in Dünya Bankası'ndaki yirmi yıllık tecrübesine de kuşkuyla bakmaya başladım. Bu adam da, Özal ve Demirel gibi rakamların "hayalisi" "işçiliği" pek sevmiyor, gözüm tutmadı. Üstelik, Dünya Bankası'ndaki arkadaşları geçtiğimiz hafta yine "moral" kazanalım diye olacak, Türk ekonomisini dünyanın en iyi 22 ülkesi içine koymuş. Bu kıyağa hem Derviş'in hem bizim fazlasıyla üttüğü var! Rakamlara karşı bu topluca arkadaşça hoşgünlükler hayra alamet değil.

Bu topraklar üstünde yaşadığım en büyük acılardan biri Konya'da, 49 üniversite gencinin mercedes otobüsü içinde cayır cayır yanmasıdır. Sonunda mahkeme karar verdi, Mercedes'i hatalı bulup, Mercedes yönetim kuruluna ceza verdi. Mercedesçiler Alman! Hemen Koç'u aradılar. Koç, Erbuğlül Özkökü ve Fatih Altayın'ı aradı. Hürriyet'te sekiz sütuna manşet: "Bakın şu mahkemenin yaptığına, adamlar ülkemize yabınlarda yapacakmış, verdiği şu ilkel kararlar bakan, bu mahkemeler ne yapıyor, sermayeyi kaçırarak" gibi yazılar yazdılar. Yabancı sermaye kaçacakmış diye 49 gencin cayır cayır yanmasını slineye çekeceğiz! Diyelim Almanya'da kormuz ışıkta geçtiniz, Alman, Avrupa sizli afeder mi? Yabancı yatırım artık bir tehdit, şantaja dönüştü. Bizi öldürün, bizi yokedin, yeterki yatırım yapın. Bu kadar kilep okudum, hayabımda bu denli aşaklık, iğrenç karakterde insanoğlu tanımadım. Ülkemize yabancı sermaye geleceksa gelsin, para vereceksa versin, bunu, emperyalist, sömürgecilik diye aşta tanımlamam. Ama gelenlerden "hukuk" solumayacaksa, işte, "sömürgecilik" bu. Yabancı sermaye getirirler ki, getirirler falan da yok, hastalığımız bildikleri için, kendilerini böyle savunup mahkemenin karar değiştirmesini istiyorlar, aynı şeyi tekrarlatacak bıkım, Türk solcuları, işte bu adamların derliğinde yazıyorsunuz, işte bu adamlardan maas alıyorsunuz, işte bu adamlardan ödül alıyorsunuz!

Papa, Amerika'da idam olacak gencin affı için Bush'a mektup yazar: Dindar da bir adam olan Bush gibi bir öksüz dahi, Papa'ya şöyle cevap verir: "Mahkemenin kararını siziz aşar!" Ya bancıları korumak için Hürriyet Gazetesi elinden geleni ardına koymuyor. Logonuzda Türkiye Türüder'indir yazıyor, biraz da Türk çocuklarının haklarını korursanız, ki, hukukun Türkü'dü, Almanı' olmaz. Ülkemizde Ford fabrika kuruyor. Üstelik devlet arazisine, çölize, göbek atıp ulusal bayram ilan ediyorsunuz. Bugdayı, çayı, kaysıyı, fındığı yetiştiren, Tokosları, zeytinli, ladir: ağaçları, Kastamonu'nun kestane ağaçlarını yetiştiren bu topraklar nasıl oldu da bu denli hastalıklı ruhlanı boyvermesine izin verdi?

Hülya Aşvar sanatçılar arasında vergi rekortmeni çıktı. Ve, paramı çar-çur edeceksiniz vergi vermem, benim paramı oku! eğitim gibi hayırlı işlerde kullanır, deyip ahlak dersi veriyor. Vergi rekortmeni nasıl oluyor? Erol Aksoy gibi TV ve banka sahipleri bir uzun dönem devletten çurpandan paraları bol kaptırdan dağıtırlar. Bir yıllık TV programına otuz-kırk milyon dolar gibi. Yani, paramın kaynağı, batınları devlet bankasından geliyor. Dünyada sana bu paramı başka kim verir?

Devletten soyup vermişler işte, sus otur aşakı. Gerçek fatının ne olduğunu sen de biliyorsun. Bir programında televizyonüne girip otobanda beklemeye başlar. Güya, televizyanı başından geçenerli halka gösterecek! Arabalılarla pazariik konuşmaları aynen kayıtlı ve tüm Türkiye izler. Bir araba durur, Hülya Aşvar'a: "Kaç lıyaya olur?" der. Hülya Aşvar "beş milyonu!" der. Arabadaki genç: "Beş milyon ver, sen beni. Ad" der. Bu da aynen yayınlanır. Buhadır televizlik yapsa beşmilyona müşteri bulamayacak bir kadın, soyulmuş bankaların bonkür TV sahiplerinden vergi rekortmeni oluyor ve halka ahlak dersi veriyor!

12 Eylül öncesi mülken sağcı dergiler çıkarıyorlardı, solcu dergilerle aynı matbaada. Matbaa sahibi bizden çok korkuyordu, ikide bir yanıma gelip, "solculardan aldığım paradan hayır gelmez, hepsi Allahsız komünist, ben o paraları pavyonda ylıyorum. Ama sizden aldığım paraları çocuk-çocuğa harcıyorum" diyordu. 12 Eylül oldu, birgün yolda gördüm matbaa sahibini... Arkı korku ortadan kalkmış, benimle rahat konuşuyor: "Lan puştur Amerika'dan gelir banknotları koyuyordunuz önüne, o paralardan hayır gelir mi, hepsini Kızılmak pavyonda yedim... Ama solcu çocukları paraları, beş lira, beş lira, yani haktan toplanmış dilenci parası gibi, onları da alıp çocuklarıma yediyordum..."

Bir ofli hoca fıkrasıyla başlayalım. Ofli hoca camide Kur'an'den ayetler vererek kadın-erkek ilişkisini konuşur. Bu sırada caminin kadınlara aynan kısmında gülmeler duyulur. "Hi hi hi imi"...

Ofli hoca sinirlenerek cevap verir "hi hi hi de, s.kiminbaşı, ben mi diyim, kılkap yazay!" Bir fıra daha. Ofli hoca sinirlenip namazı kıldırmaz, aıka saflara geçer. Cemaatten biri namazı kıldırmak zorunda kalır. Anıcek nerde nasıl dua okunulacak bimez, secde de okutacağı (ettihizat) duasını Rükü'da (ayakta) okutur.

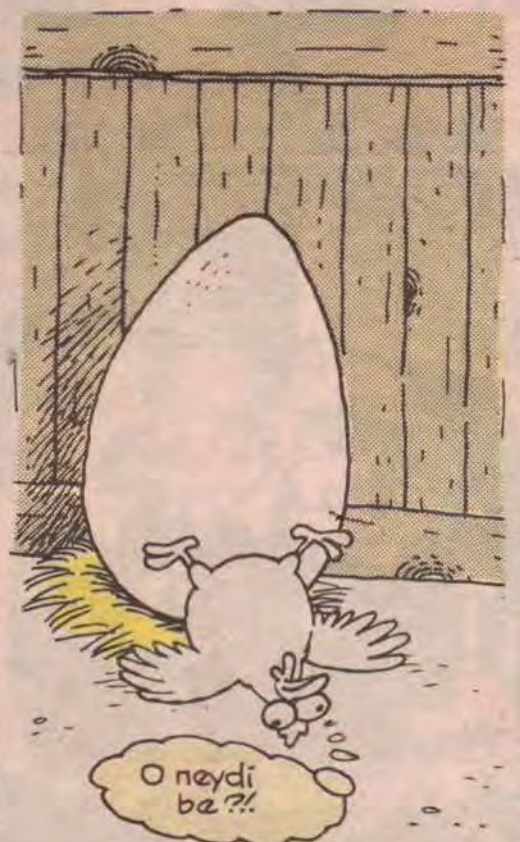
Secdede okunacak duayı ayakta okutduğuna göre ofli hoca arkadaşan hocaya seslenir: "Şimdi secdeye vardığında s.kımı mı okuyacağın!"

Devlet, ağaçla, parkla, bahçeyle dahi nasil ilişkiye gireceğimizin hukukunu bilirmektedir. İstediginiz ağacı kesemez, istediğiniz çimenlerin üstünde yürüyemezsiniz. Devlet kan-kor ilişkisini de hukukla düzenlemiştir. Ancak devlet, arkadaşlarımızın hukukunu boş bırakmıştır. Arkadaşlık gönüllü bir beraberlikler, küser ya da barışsınız, devlet buna karışmaz. Arkadaşlık devletin burnunu sokmadığı bir alan olarak bize kalıyor. İşte Türk politikacısı da devleti, boş bırakığı bu alanda çürümüş, yoketmiştir.

Ülkemiz siyaseti liderlerden çok, "arkadaşlıklar" sultasidir, diyelim Demirel-Çağlar ikilisi... İki kafadar seftar karakol diye miting meydanlarına koşup iktidara geldiler. Demirel, Çağlar'ın bankalara ikiyüz milyon dolar borcu olduğu halde bankalardan sorumlu devlet bakanı yapıverdi. Şimdi Çağlar içerde Demirel'e küs, Demirel'de Çağlar'ı savunamıyor!

Ülkemiz politikasının sınırları "arkadaşlık" alanı içinde biter. Arkadaşlığın hukuku yoktur. Mesut Yılmaz-Cavit, Kavak-Mustafa Taşar dünyanın hangi mahkemesini kursanız da, "ağızlarımdan" laf alamazsınız! Yediklerini kendileri biliyorlar, uzay boşluğu gibi, bu inanılmaz serbest alan onlara kafadarkı gücü verip bismillahi deyip soyguna başlamışlar!

Nasreddin Hoca'nın çoğu fıkrası "karısıyla" geçer, "arkadaşıyla" ilgili fıkrası yoktur. Temel ve Dursun ise arkadaş, Hacivat ve Karagöz de arkadaşlar. Tüm espriler "didişme" üzerine kurulu bir çatışmadan geçer, birbirini mat etme, faka bastırma üzerine kurulu. Birbirlerini affetmezler, birbirlerine torpil geçmezler! Çünkü her birinin bir kişiliği vardır!

Birbirimizle nasıl konuştuğumuz bütün siyasi, sosyal yapılarımıza şeklini verdiği içiç, didişmemizin tarihini iyice inceleyelim.

Karagöz oyununu, Hacıvat'a karşı Karagöz'ün bir oyunu, bir karşı atağıdır. Karagöz ve Hacıvat baş karakterlerdir, birbirlerine laf geçirerek, şaplayarak, karşı tarafı ulandırıp, galip gelecek, bir plan üzerine kuruludur.

Ancak, yüzyıldır Temel ve Dursun fıkralarından daha çok hoşlanmaya başladık. Temel ile Dursun'un bir didişmesi-çabışması yokdur. Birbirlerine aekice düzenlenmiş bir oyunu kurma, bu fıkralarda hiç yok. Ayrıca fıkraların kasallığı oyun kuramamaya kadar ani ve hızlı gelişir. Bu yüzden Temel ve Dursun iki ayrı karakter değildir. Aynı espriyi Dursun da yapar farketmez, Temel de... Dursun da Temel'in aynısıdır.

Temel ve Dursun kişiliği bir karşıtık oluşmaz, "soyut bir karşıtık". Fıkradaki zekayı veya aptallığı ortaya çıkarmak için teknik bir zorunluluktur.

Üstelik Temel, sıradan, basit bir Karadenizlidir, onun zekasını ya da aptallığını ortaya çıkarmak için, onun zekası-aptallığı ölçeğinde bir Dursun bulmak zorundayız. Karagöz ile Hacıvat'da çabışmadan doğan birbirlenimi tamamlayıcı karşıtıklar içinde bir uyum söz konusudur. Temel ile Dursun'da "uyum" oluşamayacak kadar belirsizdir roller.

(Aynı "bugday saplarından" yüzlerce toplayarak bir "uyum", elde edemezsiniz, uyum için "başka renkler", başka şekiller" şarttır. Orkestrada hiç kimse aynı sesi çıkmaz, farklı melodiler bir büyük bütün içinde "ahenge" sokulur. Bizim sazımız, türkümüz, sanat müziğimiz, hepsi aynı sesi çalan yüzlerce sazdan oluşur, çünkü, tek sesli melodik yapıdadır... "uyum"un (ahengin) şartı, farklı sesleri yanyana getirebilmektir!)

Ancak çok kullanışlıdır Temel fıkraları, her meslektan, her coğrafyadan olabilir, her durumda karşınıza çıkabilir, bütün kitleyi içine alır. Kıtıdeye uzanabilmek için de böyle basit bir ortalama hareket etmek zorundayız.

Halk, kişiliğini, karakterini kaybettiğinde, Nasreddin Hoca'dan, Karagöz'den uzaklaşıp, "Temel" gibi fıkralara uzanır, çünkü halk, soyut kalıplara, "kitleye" dönüşmüştür. Burada Temel ve Dursun'un yerel özellikleri değil, evrensel zeka ve aptallık örnekleri bizi ilgilendirir. Soyut bir zeka, soyut bir aptallık, her cins, her mezhep, her coğrafyaya taşar.

Tanzimatla başlayan yüzyıl içinde aydınlar ortaoyundan, Karagöz'den öğrenmeye başlamıştı, her ikisi de bir kültürü temsil ediyordu, o kültürün sıradan, basit, boş ve küfürü konuşmaları aydınların rahatsız ediyordu! Aydınlık, kahramanlarımızın bab tiyatrosundaki gibi belil ve kahramanları ve soyulı replikleriyle konuşmasını istiyordu.

Oysa, aynı aydınlık bugün Temel fıkrası anlatmadan söze başlamıyor. Temel'den utanan, sıkılan yok. Temel bir kültürü temsil etmiyor, zekasına sahip çıkıyor gerçi ama, onun aptallığından suçluluk duymuyor.

Temel'in ve Dursun'un zekası-aptallığı kimse için ağına girmez, kimse dertlenmez, gülmüş çıkmakla yetiniriz, bu kafidir. Temel-Dursun fıkralarından "ders" çıkarmak, hayale, bageleğe, kültürümüze bir derinlik oluşturmamıza ise hiç beklemeyiz. Soyut bir kitleye aleti gibidir Temel fıkraları.

Etnik kültürlerin kaybolduğu modern dünyada, mahallî fıkraları geniş kitleleri neden eğlendiriyor? Çünkü kitlelerin kendisi de Karadenizliler gibi hareketli, telaşlı, hızlı, ani, şaşkın, birdenbire, ağızta hemen gelen bir tempoya dönen modern trafiğin içindedir. Modern, sosyal hayatın hızı, temposu, sürprizleri, şansları, belirsizlikler olayları dönen gündemi tam tamına Karadenizli karakterleriyle örtüşmüştür. Karadenizliler'in modern hayata hızla buluşması, hızla modern rolleri üstlenmesinin sebebi de bu.

Nasreddin Hoca fıkralarında apartman olamazdı. Karagöz de hayatında muallî etmedi bir kızı hiç karşılaşmadı, bu yüzden bu kahramanlar modern hayatı tasvirde zorlanı. Oysa, Temel'i uzaya dahi gönderebiliriz.

Ancak, Nasreddin Hoca fıkralarında mucizevi bir "gerçeklik" vardır. Yani, hocadan komşuları mutdaka lencere istemiş, hoca fillerle mutdaka karşılaşmış, kî, tarihçiler Timur'un fillerinin o tarihte Anadolu'da olduğunu söyler.

Temel fıkralarında hiçbir "gerçeklik" yoktur, bu yüzden Temel ile Dursun arasında bir hukuk da yoktur. Diyelim Çağlar içeri düştüğünde Demirel'in uvrunda değildir, diyelim Dinç Bilgin içeri düştüğünde en yakın arkadaşları orali bile olmaz. Toplum değiştiğinde, Temel fıkraları da toplumun zevklerine-karşılaşmalarına göre hızla evrilir, mesela, son yirmi sene içinde Temel fıkralarında artık Temel'in Dursun'un kansını düzdüğünü, hatta tüm ailenin düzüldüğünü görüldü.

Tekrar başa dönelim, Temel ya da Dursun farketmez, soyut bir arkadaşlık, gerçeklik taşımadığı için hukuk da oluşturmaz. İşte tam da Reha Muhtar'ın Ateş Hatlı programı. Reha Muhtar bu soyut-silik karşıtıklan bir zamanlar Savaş Ay'ın yapıpı gibi bulup akşamın bizi eğlendirmek için sahneye koyuyor! Türk tiyatrosunun komedilerini okumak birileri olarak söylüyorum, az programlandığı yüksek dorda kültürel mizahı, değme sanat eserlenimizde bulamazsınız.

Zekeriya Beyaz ya da İsmail Nacar, Doğu Pennçek ya da Besim Tibuk, Mehmet Balas ya da Bedri Baykam. Hangisi neyle suçlanırsa suçlansın gerçeklikle ilişkisi yok, gülmemize yanyor. Fıkirelerin tarihsel sürecinden sorumlu değiller, düşünce namusuyla ilgileri yok, aralarında tartışma nasıl cereyan ederse etsin, bu tür programların dramatik yapısı için malzeme olmaktan öte gülmüyor. Ha Temel ha Dursun, temsil etdikleri kemalist, devinici, liberal, sağcı, İslamcı başlıklarındaki yanmı-yamalak şoganlarla süslenmiş düşünceler, "sembolik" anlamlar taşıyor. Yani, haa, şu solcuymuş, haa şu sağcıymış, diyorsun o kadar. Yani, film başlamadan rol dağıtımını iyice anlamamız için herşey kolaylaştırılmış, hepsinin rolünü, ne söyleyeceğini önceden biliyoruz, ama, yine de eğleniyoruz. Çünkü, sakiniştirici yerine geçiyor, günboyu yaşadığımız büyük hayal kırıklıkları unutmamıza yanyor.

Önceden düşünün ki, öfke nöbetlerini oyuncuları başlarıyla sahneye koyuyor, gerçek bir saat eseri inandırıcılığıyla program akıyor.

Türkiye, koca tarih, kültür, felsefesi, siyaseti, darbeleli, iç savaşları, yüzbinlerce kardeş canıyla, yanbaşımızdan akarken, tüm bunlara sebep olmuş fikirler nasıl oluyor da her akşam Reha Muhtar'ın güldürüsüne, sirkine "oyuncu" olabiliyor!

Oysa Reha Muhtar, haberlerini bir düce, bir çok uzun boylu, bir de şarlatandan kurulu min-atür bir sırde idare edip gülmüş geçiyor, ancak, "üretilen fazlası eğlencesini" Ateş Hatlı'na şıyıp, işte bu isimlerle kitleleri eğlendiriyor. Fazlasıyla da başarıyor, Kemal Sunal'ı bininci de-ş seyreden kitleler için inandırılmaz bir şenlik.

Didişmeyi sanat hâline getiren Karagöz kadarıcık bir öfke, Karagöz kadarıcık bir kumazlık bezerdiklerinde ise, bu kadarıcık zeka gösterisi karşısında dahi koştüğümüzden hop oturup, hop bekliyoruz!

Ve tartışmaya kablamlar fanatik bir duygusal coşkunluğun komedisi içinde tuhaf bir yaklaşıma kuruyorlar! Besim Tibuk, "Doğucum" diye söze başlıyor, aynı sahneye defalarca birlikte çıkmaktan aralarındaki sevgi bağları örülüyor, tartışırken, arkadaşlaşıyorlar ve bir zaman sonra, birbirlerini nerde siniklendireceklerini iyice öğrenip ve programın heyecan yükünü zorlamak için önceden düşünmüş, planlanmış laflar atıyorlar!

Mecliste, partilerde politikanın sınırları gelip, parti başkanlarının "arkadaşlık" çemberi dışına çıkar, içeri sızmaz, üç dönen milletvekili olsanız dahi bu arkadaşlığa sızamadığınız için, siyaset yapmanız imkansızlaşır.

Siyasi fikirlerinizi kitlelere arlatmak istiyorsanız da, ekranda kurulmuş bu "sirk" sahnelerinde "Temel-Dursun" rollerini ve arkadaşlığınızı üstlenmek zorundasınız, başka türlü politika yapmanız imkansızdır.

Yüzde binin altında oy almış her iki partinin başkanları etrafında okumuş-yazmış yirmi-yiribez birik faal parti üyesi olduğu halde, fikirler yalnızlıklarını aşamıyor, egemenliklerini kurabilmek için, ötekilere (kıtıdeye) ulaşmak istiyorlar, bunun tek aracı da, TV'lerde kurulmuş komik eğlencelere sığınmak!

Ülkemiz ve bizler uçurumdan düşerken, ölümün, kanmı, açlığın, eşsizliğin kanı gölünde yüzerken, bize tek kurtarıcı olarak bu "programlar" salık veriyor, tek imkan, tek çözüm, bu programlara habimlik, bu programlarda tartışmak olduğu söyleniyor!

Çaresizliğimizde eğlenip, çaresizliğimiz komikleştiriliyor! Hepimiz bir Temel-Dursun fıkrası içinde kaynaşyoruz! Artık hiçbirimizin bir düşüncesi, bir eylem adamı olamaz! Tüm direnme gücümüz kırılıyor! Çözümleyeceğine inanıp boyun eğerek iddialarımızdan vazgeçiyoruz. Her türü kumaz, fıkrı, düşüncesi, karakteri, öfkeyi, kızı, iltıraz, başlımdıymı bozup parçalayan, si-şkeştirip, tarihten silen bir sirkün içine yuvarlanıyoruz. (n-

CUMHUR CEMAAT

AHMET YILMAZ

İÇ MİMAR KENAN VE DEKARASYON DÜNYASI...

DERBY MAÇLARININ ÇOCUĞU ORTA HAKEM BULMİN...

TIP DÜNYASI

-TAVUKTA DELİ DANA HASTALIĞI VARMIDIR?
- HAYIR YOKTUR
- TEŞEKKÜR EDERİM

- PEKİ SON Bİ SORU; ARI'DA VARMIDIR?
- ARI'NIN BALINI YİYE BİLİRSİNİZ
- OK! ÇOK SAĞOL...

ALAZLAR KİBRİT FABR

13. Sayfadan Devam **İçin tarihinin dair tüm soylu değerleri izler gibiydi** gar-çur ederek, eğleniyordunuz. İnsanları, kitleleri denetim altına alabilmek için tüm değerlerini, tüm ahlakı, tüm iddiaları, tüm projelerini yarı-yamak sloganlarla oyuncaklaştırmıştı. Birikmiş nesnesi haline gelmişti! Ürktüğü bir boşluğa düşüyordunuz. Uçurumdan hep birlikte düşerken, birisi bizi uçurumun ortasında gıdıklayıp, gülerken ölmeyi sağlama-ya çalışıyor! Artık ve belki de, tüm fikirler sadece "eğlence", "sirk" için, tüm siyaset, tüm felsefe sadece bir hikaye lezzeti versin diye kullanılıyor. Teknolojiyi, siyasi partileri, demokrasiyi! Ünlü yönetmen Strindberg'in oyuncak grematleri gibi tüm dünyaya ilginç sırtışlarla yokediliyoruz.

Ve bu komik sirk içinde bazı insanlar güç ve kuvvet yaratırlar. Pasifleşmiş ve yarıcahil kitleler eğlenirken, birileri soyut, hayali fikirleri altına yatar, kitleyi heyecanlandırır, aşın uyanıklara sebep olurlar! Bu şov programlarının büyük insan kitleleri üzerine yapıldığı iyi hesaplayan Besim Tibuk, kumarhanesinden fırlayıp siyasi bir parti kurdu! Biriktirdiği giriş kitabı kadar kitleleriyle tüm dünya ekonomisini, tüm dünya tarihini hep biliyor hem de hepsini bir günde değiştirebilecek konuşmalarda, komik şovlarını sokaklara taşıdı. Bizler, şakabatahlar ekranda birbiriyle takılıyoryduk, Temel ve Dursun zekasıyla dağaları geçip eğleniyorlardı, derken, Besim Tibuk'un Liberal Partisi bugün Ankara'da en çok kapısı çalınan, en hareketli parti binası haline geldi.

Kanat takmış gibi inanılmaz bir hızla uçuruyor Besim Tibuk'u! Anketler Liberal Parti'yi % 6'nın üstünde gösteriyor, CHP'yi geçerse, şaşımayalım. Zekasını, abartılı, kailitör, muzip bulan bizler, bugün hayretler içinde tüm siyasi tarihimize soğuk bir düşülmüş yapacak denil ilgi görüp, kitleleşiyor! Temel fıkrasından fırlamış bu adam, halk arasında büyüdüğüne büyüyor! Biz onu ekrandan şalece, nükteden diye dinlerken, parti binasında hayranlar "soğukkanlı" gözlerle takip ediyor!

Besim Tibuk, şüphesiz, Nejat Uygur'dan, Levri Kırca'dan, Kemal Sunal'dan çok daha başanlı... Onların melodisini kullanıp, cahil kalabalıklardan düşük beyinli iyi hesaplayıp, keyifle, sinir bozucu bir kahkahayla kitleleri kumanda etmeye başladı!

Ne diyelim artık, Özal'ın milli marşıyla cevap verelim: "Malatya Malatya bulunmaz eşin... / Malatya'yı baştan sona çiçek bürümüş... / Malatya'nın gençleri almış yürümüş..."

İki yüz yıldır süren sağcı hastalığın sonucudur, şaşımayalım, vatana, millete hayırlı olsun. 1862 yılında modern tıp mektebi kuran, kendisi de Avrupa'da tıp tahsil eden, yabancı tıp kitaplarını dilimize çeviren ve sonra Tıp bakanlığı yapan Hekimbaşısı Mustafa Behçet Efendi, inanmayacaksınız, "Hezar Esrar" adında saçma sapan ilaçların tarifleriyle bin sır açıklar. 61 numaralı sırda, "suçlu bir kimseye bildirici kuşunun dili yedirdiirse suçluları itiraf eder, deniyor, 295 nolu sırda, hıçkık tutan adamın ağzına kazın ağzı bulutsa hıçkık keser geçer, kaz öldür ve böylece yedinci kaz ölünce hıçkık insan-dan da geçer!" Tarihçiler, Osmanlı'nın bilgi sefaletini anlatmak için hep Mustafa Behçet Efendi'den örnekler verirler, böyle cahillik olur mu diyor.

Aradan yüzelli yıl geçti, yedi kaz değil, milyonlarca kaz öldü, bu sağcı liberal hastalık geçmedi!

Temel ve Dursun'un gerçek olmayan uç fikirlerine gölmeyle öğrendik nasılsa, çünkü, sembolik de olsa gerçeklik taşırlar. Temel etikleri, anlatıldıkları kitlelerin de artık bir-birinin karsısına atıyor oluşu, herkesin birbirine atmakta oluşu, Çağlar'ın, Demirel'in, herkesin herkese hergün atmakta oluşu, en uc, paranoyk bozulmayı normalleştirir, alışır, öğretir, kabullendirir. Besim Tibuk'a da alışınz.

Modern hayat bizi değiştirirken, bizler de, ahlak, düşünce hiç tanımayan Temel fıkralarını-şov programlarını-burada tartışan liderleri, modernleşmeye göre değış-tiriz...

Temeller mi bizi değiştiriyor, biz mi Temelleşiyoruz... Bilmiyorum. Horozla sormuşlar "tavuk mu yumurtadan çıkar, yumurta mı tavuk-tan?" Horoz: "Ben anlamam arkadaş, ben yalnız s. keim..."

Temelleştikçimizi gören bazıları, bizlere Temel gibi görünerek eski siyasîlerimiz gibi, düzmeye aday olmuş... Hoggeldin Besim Tibuk! Tavuk ve kaz sünitlerimiz seninle de gu-nur duymanız için sabırsızlıkla bekliyor.

Kardeşlerimiz! Bu topraklarda varlığını sürdürülebilmemiz için, kendimize ve halkımıza çok sert sorular soralım. Halkımız yüz yıldır neden ahmak, akk siyasetsizlerin birin-den kurtulup, diğesine neplanıyor.

Bakın, aydınlanmamız iki yüz yıldır gelmişliğimizin temel sebeplerinin başında "matbaanın" ülkemize geç gelişi, okuma-yazmanın geç öğrenilmesiyle açıklar. Oysa bu ahmaklara koşanların okuma-yazmalar fazlasıyla vardır-çe çoğu Amerika'da okumuş, çoğu mühendis, mimar, doktordur, okumuş olmak, ayılmak için kafî değil!

Okuma-yazmayı geç öğrenmiş olmak, doğru gibi görünen şablon bir sözür, fazla-sıyla eksiktir, bu yüzden, okuma-yazmanın geç başlamasının sonuçlarından korunma-mız gerekir. Yani, gazetenin ilopluma geç girişi, ülkemizde kamuoyunun oluşmasını ge-çiktirmiştir. Devletin, burju-vanin, halkın, sivilkurumla-rın düşünceleri, yazarları, ancak, yüz yıl süren büyük bir tarih içinde yerlerini alır. Kamuoyunun oluşması için, devletin, burjuvanın, halkın, haklarını neler olduğu, na-sıl savunulması gerektiği, hangi örgüt ve kurumlarca dile getirilmesi gerektiği çoktan belirlenmiş olmalıydı ve bizim müz bir "sirk" in içi-ne, bir Temel-dursun fıkrası-na toplayalım tiklimalıydık.

Yeniden bir kamuoyu oluşturamamız demek, eğiti-mi, gazeteleri, TV'leri, ya-zarları, liderleri, sivil kurum-ları yerli yerine oturtmamız demektir.

Geç kaldığımız şey, oku-ma yazmanın gecikmesi de-ğil, kamuoyunu oluştura-cak modern kurumların in-şa edilemediği, edilse dahi darbelele, işkencelerle sık sık paramparça edilip ülke-den, tarihten kovulmalarıdır.

Ancak, biz burdan akıl edene kadar, "MALAT-YANIN GENÇLERİ ALMIŞ YÜRÜMÜŞ..."

Nihat Genç

KÜLLİYAT

Arkası Karanlık Ağaçlar

- Köpetleşmenin Tarihi 5. Baskı
- Soğuk Sabun 3. Baskı
- Kompi'le Hikâyeler 2. Baskı
- Modern Çağın Canileri 3. Baskı
- Ofli Hoca 7. Baskı
- Dün Korkusu 4. Baskı
- Bu Çağın Soylusu 3. Baskı

İLETİŞİM YAYINLARI

LeMan SATI: 495

5 MAYIS 2001 CUMARTESİ HAFTADA BİR YAYIMLAR

• Yönetim: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
• İletişim Sorumlusu: Mehmet ÇAĞÇAG
• Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

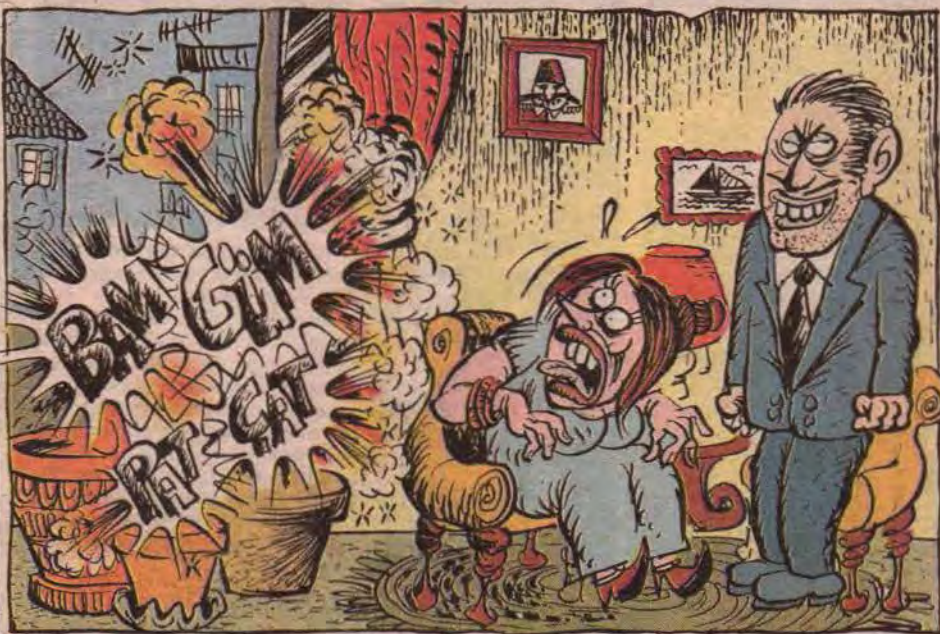
Yazışmaları Modörlü: Zafer Akmar (zaferak@leman.com.tr) • Tel: 292 95 65 (4 Hatt) • Fax: 251 42 44 • Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) • Banka: İbank • Ödettirme: Bk-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beşiktaş/İstanbul

LeMan'da yayımlanan karikatür, yazı, eseri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Gönül Adami

DUMUR DETAYI

Selam... Ben bile işin içinden çıka adım; bi turist gelse baksa, o hiç bi bok anıyamazdı. Karmakarışık bi tabelat. Arasında Haydarpaşa'da mer. istasyona girip, o tren tarifelerine bakarm. Bakalım, yataklı vagon ne kadar olmuş; birinci sınıf, ikinci sınıf felan, doğu ekspresi, toros, meram, başkent; taşma ücretü, öğrenci, yaslı!.. Ulan hepsi birbirine girmişti. Kim hazırlıyo ki bu çizelgeyi!? Bunlar, istemiyolar mı yolcu felan taşınmay yolda?!. İlyce salmışlar kendilerini. Bi broşürün bile yok hiç? Şurda, danişma gibi bi yer ama; şimdi giderim, danişmam oraya bişiy, hr çıkart. Belli bişiy canım; "danişma hiç, şğırtt!" der gibi oturyolar orda, canım ardındal. Yataklı vagon, bi işi ne kadar, işi küşi ne kadar, çizelgede o pek belli olk, beşo bunu danişmak isterdim ama neyse, şindilik gitmeyi düşünüyorum.

Yukarda, üç tane, ışıklı, kocaman fotoğraf var. Tren fotoğrafları. Tüneldən çekilken felan, artistik pozda çekilmişler. Demiyoların geldiği son aşamayı simgeleyen, yeni, modern trenlerin fotoğrafları... Yahu, ordaki trenler bile leş gibi, insan, fotoğrafını çekmeden önce bi yollar, boyar banlı. Zaten, şehir hatları vapurları gibi, bunlar da zarardaymış gibila; böyle bişiyden bahsedebiliriz diyuyuştum. E ama, yahu, nasıl kâr edebilir ki diye düşündüm. Trenle binenimiy ki insan; tarife karmakarışık, broşür yok! Danişmak bi alazan kulu kulu. Bi işte ses duyuluyo arasına: Bânen ne ekspresi, dövüncü yokun sonunda, saat 10'da hareket edecekler!.. Bi de zaman cılıdı, ve kormaz, yuvarak ışıklar var, peron kenarlarında, bi fid tanel.

Çok modern, bi alışveriş ve eğlence merkezi gibi bir istasyon olması, elbette işin tadını bile leşirebilir di, ne bileyim, biraz canlılık olsaydı bari amal. Büfeler yine var tabi, su, sigara, kalempli, sandviç felan alabilmek için... Onnar da; altı yedi tane büfe,

yanyana asker gibi dizilmişler... Hepsi aynı. Vitrinleri bile farklı diil. Lan, bi tane büfeci, demiyoy mu acaba. Şöyle değişik bişiy yapıyım, şunu satayım, şöyle bi hizmet sunuyum!.. Gofret, köfte, pet şişe su, kutu kola, selpak, sosisli, sakız!.. Sekiz büfe, ayrı şey satıyo, ayrı biçimde bağırarak!.. Bi tanesi limonata satıyo, bardakta, o fosurdayan limonata şeyi içinde; o büfe benim için farklı olardı en azından. Hepsi, kutu içecek satıyo!.. Kimsebi artık ne temiz bi tren fotoğrafını çekecek hali kalmı, ne de bi iki kilo limon alıp, ekşi bi limonata yapacak gücü!..

Şurda, ilerde, restoranlı trenlere, yemek hazırlanan bi bina var! Dolmalar, pilavlar felan taşınıyo ordan, peronlara... Bi gün; kapımı çalmış görevli: kıldandım aniden, o ol-dusunu biliyodum!.. Bişeyi saldımam gerekiyodu. Bi hali altı falan var mı diye baktım, dolaba düşündüm, sonra, elimdekini nereye saldımamı hatırlamıyordum, açtım kapıyı! "Yemek servisimiz, tren hareket ettikten bi saat sonra... Separişiniz varsa, alabiliriz?".. demişdi adam. "Yok, sağol" dedim, ben de. Bişiyler hazırlamıştım evde, etmek arası fi-lan... Sonra, perdeyi kapamıştım. Tek kişilik küçük bi kompartımandaysa bi insan, ve da tren hareket etmişse, onun odası gibi oluyo orası. Evin içersi gözüksün istemem!

O mutfak binasına giden rampanın yanından, çıloş merdivenlerine yürüdüm, aşağıya, taksilerin oraya indim... Eterinde bavullarla bu tarafa, gar'a doğru yürüyem, tek tek insanlar var!.. Karşı kaldırıma geçtim; otoparın veya, ne oldu u beşiriz, o sonradan dol-durulan deriz kosmunda! parmakladım ö nünden yürümeye başladım... O yol bitene la-dar; bi herfi vardı, ya da bi çocuk, biliyordum, arkama bakmadım; genilerden birisi; "çtöak!, çaterengi!" yapı yapı, bi boş pet şişeyi herhalde, yol boyunca tekmeledi dur-

dul... Ne aşman sıkılacak diye bekledim fekat, halinden memnun olmalı, vurduo pet şişe-rin yanına tehvar ulaşınca, bi "çotak!" sesi daha duyuluyordu. Köşedeki camının or-dan kırılıp, işlele tarafına doğru saptıım... Bi yenilik vardı burda ama; hımm? Evet!.. Bi iki küçük, yeni baraka var kenardal... "Et, balık böfeli" yazıyo üstlerinde. Köşedeki, ylla-rın et ve balık kurumu, ek iş olsun diye, bi iki tane de büfe açmış demekt!.. Aa, limona-ta da var... "Bi bardak aldım hemen... Fekatt, berbatt! Belki de artık, dibi diye... O saatle, o dolap gibi şey, fosurdamıyodu artık... Kenardaki küçük kordora girip, et ve balık ku-rumunun vitrine bi göz atarm... Belki, fiyatlar makulsa, hediye ve kendime çiğet, buradan alırım!.. Ama pek bi şey göre medim camın ardından... Eşeler çok geride kalyodu. Yahu felan bi uğraş, o zaman bakarm!..

Mirabüslerin ordan, karşıya geçip, otobüs yazdanelerinin butunduyu kaldırıma geç-tim... Vapurlar, minibüsler, trenler, otobüsler!.. Buralarda yürüyünce de, insanın çelap bi yere gidesi geliyo!.. Acentaların önünde bavullarla felan bekdeşerim, daha yalon bi yere gitmek için, "üstüdar minibüsü" kuryandı olanları kenardan ilerledim, vitrin-ne, sabdoları filan göz atarak... Bi adam, kilot satıyodu, ilginli çekmedi. Üç tanesini bi miyona almıştım zaten yeraltı geçidinden. Cep telefonu kılıfı satan bi adam vardı; pırı pırı, renkli naylonları!.. Bi herfi gömek satıyodu!.. Bi de, o göz emli tezgahlardan vardı yol boyunca, bi üç tane!.. Yanına yaklaşılmıyınca, ne oldu u anlamamıyan, küçük tezgahlar!.. Kalempli, tane sigara, pengelli iğne, tespih, Japon yapıştıcı, çorap, telefon korb; bi arada otlaşarm bir anıkmı olmayan yuñta abuk subuk şey! Gofretle koysa oraya, ya da kılıbklası satısa, yine de sağma olmaz!.. O tezgahların özelli bu! Ne isterse, kafası-na göre satılabıyo işle!.. Hermen iyi günner diliyorum!..

Manisalı Çocukların Çilesi Bitmez!

Manisa'da okulun duvarına slogan yazıldığı için öğretmenler polise ihbar yaptı... Okula gelen güvenlik güçleri 14 yaşındaki B.G.'yi suçlu bularak gözaltına aldı. Derin araştırmaya göre B.G.'yi tırnaklarının arasındaki boya rengi ele vermişti! Çünkü 14 yaşındaki çocuğun tırnaklarının arasındaki boya rengiyle, slogan yazılan boyanın rengi benziyordu! B.G. yasadışı örgüt üyesi

olmaktan yargılanacak... "Manisalı çocuklar" olarak tarihe geçen davada daha önce de yine aynı ilde tren vagonlarına çimenle yazı yazdıkları için çocuk yaştaki öğrenciler gözaltına alındı, ağır işkencelerden geçirildi, yıllarca hapis cezasına çarptırıldı, kararlar bozuldu, suçsuz oldukları anlaşıldı... Ancak ağır işkenceler nedeniyle hepsi ruhsal tedavi görmek zorunda kaldı..

Kurtarıcı(!) Bakan Kemal Derviş, Türkiye'ye uyum sürecini tamamladı! Derviş, Türk-İş'le ücretler konusunda anlaşamayınca "asker gelir" tehditini savurdu.

Ekonomik kriz emniyet teşkilatını da tasarrufa yöneltti... Elektrik, telefon, su gibi harcamalarda tasarrufu arttırıcı önlemler alınıyor...

DİKKAT!

F TİPİ

Derviş'in Fikri Neyse Zammı O'dur.

SEKA son 1,5 ay içinde kâğıda üçüncü kez %20 oranında zam yaptı. Peşpeşe üç kez %20'ler oranında zam... Bu petrol fiyatlarındaki artışların da ötesinde... Baskı giderleri zaten dövizde endeksli... Dergi-yayın çıkarmak dayanılmaz ağır koşullar altında yalnızca inat için gerçekleşilebilir durumda... Tekeli, holdingi, enerji ihaleci, banka, hosturcu medya için söyleyebiliriz bunları elbet... Hiç yatırım yapmadan bir kerede katiyonluk enerji ihalelerinin 5 büyük medya grubuna verildiği belirtiliyor... Bizim de değil Be-yoğlu, Leman'ın çalışma ofisinin bulunduğu İmam Adnan sokak elektrik şebekesinin fatura veznesi elimizde olsa hiç zam falan yapmadan yıllarca dayanabiliirdik kuşkusuz... Herşey oitada, fazla lafa gerek yok... 50.000 liralık kriz zammını günler, geceler boyu ve on yıllardır araya uyk u sokmaksızın, gözbe-beklerini beyaz kağıtlara rehlin bırakarak çalışın onca çizirin emeği için hoşgörün..

TBMM Başkanlığınca gazetecilere konulan kulis yasağı, gazetecilerin yoğun tepkisi ve Meclis haberlerini boykot etmesi üzerine kaldırıldı.

Adalet Bakanlığı F Tipi' cezaevi yapmak için 4 trilyon liraya Sikkri'de arazi satın aldı. Üstelik bir yarı mensubunun devreye girmesiyle, doğerinin iki katı bedel ödedi.

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Ankara Geyikleri!

● Kemal Derviş, Türk-İş Başkanı Bayram Meral'le yaptığı görüşmede "Kamu işçilerine zam istemeyin, işler düzelmese asker gelir" demiş... Meral cevap olarak "Asker gelse ne yapacak, ekonominin başına küresel alemin güvenliğini kazanmış birini oturtacak... E, zaten durum bu!.. Siz Türk-İş'i **Türkış Lokum** mu sandınız kardeşim" di-yemişti!..

● Kriz ortamında devlete gelir getirmek için, dinlenen telefonlardan kaydedilen il-ginç bölümleri yayınlanacağı, Televole'ye rakip "Telekulak" isimli bir televizyon programı gündeme gelmiş... TRT, olaya sı-cak bakmamış... Programı Gülben Er-gen'in sunması koşuluyla TGRT ile görüş-meler sürüyormuş...

● Süleyman Demirel, Güniz Sokak'taki evine kapanmış, "Yavuz Donat'ın son 30 yılı" adlı bir kitap hazırlıyormuş...

● Jandarma ile Mesut Yılmaz arasındaki gerginlik artıyormuş... Yılmaz, aracılığıyla haber yoluyla "Jandarma Genel Komutanı ile 2017'de biten pişti oynayalım, kaybe-den çekilsin... Tek şartım, son kâğıt pişti olmasın!" demiş... Henüz yanıt gelmemiş...

Bu arada Tansu Çiller sağda solda "Mesut Yılmaz'ın asıl hedefi jandarma değil, Jan-darık olan benim... Aklı sıra Rize yöresin-den kelime oyunları" yapıyor alenen" şek-linde konuşuyormuş!

● Meclis kulisine muhabir girmesinin yasaklanması, tepkiler üzerine kaldırıl-mış... Fakat hükümet, yeni bir karar alarak, iki yıllık "Kulis Akademi-si"ni bitirmeyen muhabirlere yasağı devam ettirmeye hazırlıyormuş...

● Kemal Derviş, Dünya Bankası Başkanı Wolfenson'a yazdığı elekt-ronik postada "İnanamıyorum, bu-rada tartışılmaz bir 'beyti realitesi' var. Gece-gündüz, sabah-akşam, en kritik toplantılarda bile durmadan bey-ti kebab, güğüm ayran, künefe ısmarla-mak isteyen bir gürültü karşı karşıyayım... Şaşırarak duruyordum!" demiş!

● Olaylı-tokatlı son DSP kongresine si-nirlendikleri için, mavi rengi protesto ama-cıyla toplu halde Meclis'e gelen ve renk-le-rini değiştirme girişiminde bulunan Şirin Baba ve beraberindeki Şirinler, Hüsamet-tin Özkan'ın hismine uğramış... Özkan'ın Şirinler'i haklamak için meclis koridorlarına kurduğu kaparlardan birine Tunca Tos-kay'ın yakalanması, zirvede minik bir krize yol açmış... Gargamel, Baykal'la Kuşulu Park'ta buluşmuş,

● Murat Belge'nin "sütlü malibu" has-tası olduğunu açıklaması, bir kısım Ankara entelektüelinde depresyona yol açmış... "Malibuyla, Memoli'yle bi yere varamayız" diyen Neo-Rakıcılar sert tavır alırken, bü-rokrat kesim Belge'ye destek vererek Cin-nah Caddesi'ndeki bir evde buluşup saba-ha kadar Malibu içmiş... Evden sık sık "İçe-lim özelleşelim, içelim küreselleşelim" narahatı duyulmuş!

● Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Sabih Kanadoğlu'nun "Fazilet Partisi, Refah'ın de-varıdır, kapatılması gerekir" açıklamasına Kutan'dan "Kapanırsak türbana gideriz, bu da laikliğe aykırıdır" cevabı gelmiş!..

● Ecevit'in yakınlarına "Siyaset miyasat-dıye koca ömrü boşa geçirdim... Keske özel sektörde çalışıp para yapsaydım, Den-nis T'rb gibi ben de uzaya çıksaydım... Böylece gerçek yalnızlığa ulaşabilirdim" di-ye dert yanımsı... Öte yandan Doğu Perin-çek, "Tito'nun yolculuğunun baştan sona kurmaca olduğunu, yaşlı milyonların haftayı uzay istasyonunda değil Moskova yakınlarındaki Igor Bobrin Stüdyoları'nda geçirdiğini" anlatan bir iddiayı hazırlıyormuş... Tito'ya göktaşı gibi gösterilen gra-por kağıtları eline geçtiğinde, Perinçek ka-muoyuna açıklama yapacaktı!

● Hakkı Devrim'in sunduğu "Hakkı'yla Sohbet" programına önce konuk olarak çağrılıp, sonra vazgeçilen Turizm Bakanı Erkan Mumcu çok kırıngmış ve her yerde "Hakkı'yla sohbeti kestim" diyormuş!

● Taktırdığı mutluluk çubuğunun 2,5 milyar liralık masrafı Meclis tarafından ödenen 76 yaşındaki eski milletvekili, bu kez de Türkiye'nin Moldova büyükelçi-ğ'inde "maslahatgüzar" olmak için dilek-çe vermiş!..

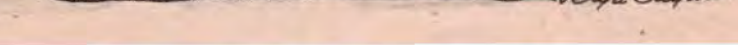
● Medyanın ilgisizliğinden yakınan Ka-mer Genç, Hürriyet'e "Ben Olsam" başlı-ğıyla bir mesaj yazmış... Genç mesajında "Yani nasıl ki siz kısıtlırsınız 20 kelimelerle bir insanın fikriyatını da, bu tip antidek-tif tutumu yakıştıramadım asla, holigan şiddetine son!" satırlarına yer vermiş!..

● Aşık olduğu Aşık kadının lezbizyen çıkması üzerine kedere boğulan çilli müş-teşar, "Yapılır mı lan bana bu, keranacı kadın!" diye bağırarak, komşu apartma-nın terasındaki kurutulmuş biberleri ateş etmiş!..

● Enis Öksüz, özelleştirme zirvesinde "Telekom'a dokundurtmam... Ben Tele-kom'u Anneler Günü'nde Seval Türkes'e hediye edicem, söz verdim" demiş.

V.Ö.'nün Notları
• 15 Mayıs'ta 1000 kişi, 13.00'te Gürcan Yurt, Me-sut Ceylan ve ben Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde olacağız!
• 16 Mayıs'ta Kafama göre taluolacağız!

ÖDTÜ'lü öğrencilerin McDonald's'a karşı yürüttükleri kampanyaya, aydınlardan da destek geldi; "McDonald's ÖDTÜ'ye yakışmıyor"

UM PAHA

FATİH SOLMAZ & KEMAL AKTAŞ

Gecerin ilerleyen saatleri. Timsah oyalara akmaktadır.

met üst

vahşi kapitalizm romantik sosyalizm

beş parmağın beşi de birbirine benzemez..
-aralannı açalım-
(vahşi kapitalizm)

beş parmağın beşi de birbirine benzemez..
-aralannı bulalım-
(romantik sosyalizm)

kasaba mihnet edeceğime
-keser zikimi yeriim-
(romantik sosyalizm)

kasaba mihnet edeceğime
-gider bakkala sevişirim-
(vahşi kapitalizm)

birimiz hepimiz
-hepimiz birimiz için-
(romantik sosyalizm)

birimiz hepimiz
-hepimiz en irimiz için-
(vahşi kapitalizm)

dünyada on milyar
-güzel insan var-
(romantik sosyalizm)

dünyada on milyar
-tüketici adayı var-
(vahşi kapitalizm)

vakit -nakıttır-
(vahşi kapitalizm)

vakit -likittir-
(romantik sosyalizm)

hepimiz kardeşiz
-düşmanlık ne diye-
(romantik sosyalizm)

hepimiz kardeşiz
-bok mu var-
(vahşi kapitalizm)

mutlu -aşk- yoktur
(romantik sosyalizm)

mutlu-muamele-vardır
(vahşi kapitalizm)

hayat kısa
-değer bir kıza-
(romantik sosyalizm)

hayat kısa
-değdir her kıza-
(vahşi kapitalizm)

yeryüzü aşkın yüzü olana dek -savaşalım-
(romantik sosyalizm)

yeryüzü McDonald's şubesi olana dek -

vuruşalım-
(vahşi kapitalizm)

anlatılan -senin hikayendir-
(romantik sosyalizm)

anlattığım -senin hikayendir-
(vahşi kapitalizm)

ofsayt -kaldınısın-
(vahşi kapitalizm)

üç ofsayt -bir penaltı etsin-
(romantik sosyalizm)

bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine
(romantik sosyalizm)

bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi hepsi kereste
(vahşi kapitalizm)

savaşma
-seviş-
(romantik sosyalizm)

savaşır -sıvış-
(vahşi kapitalizm)

yaşasın halkların
-kardeşliği-
(romantik sosyalizm)

yaşasın halkların
-kalleşliği-
(vahşi kapitalizm)

dünyanın bütün işçileri
-birleşin-
(romantik sosyalizm)

dünyanın bütün işçileri
-hırlaşın-
(vahşi kapitalizm)

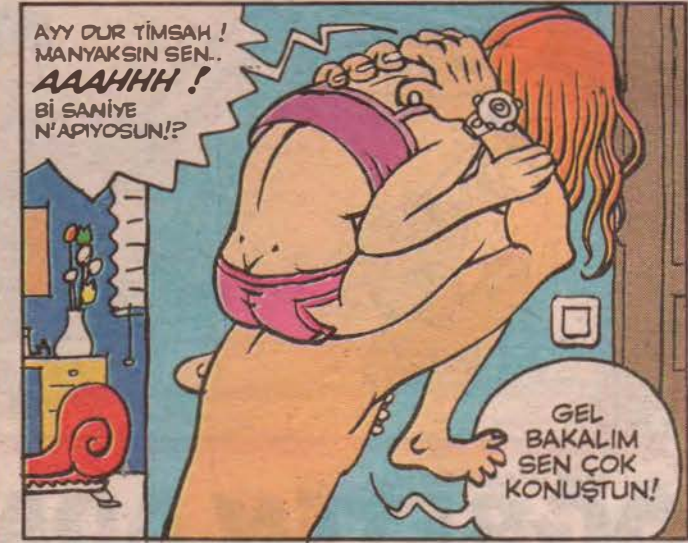
bir.. iki.. üç.. daha fazla
-vietnam-
(romantik sosyalizm)

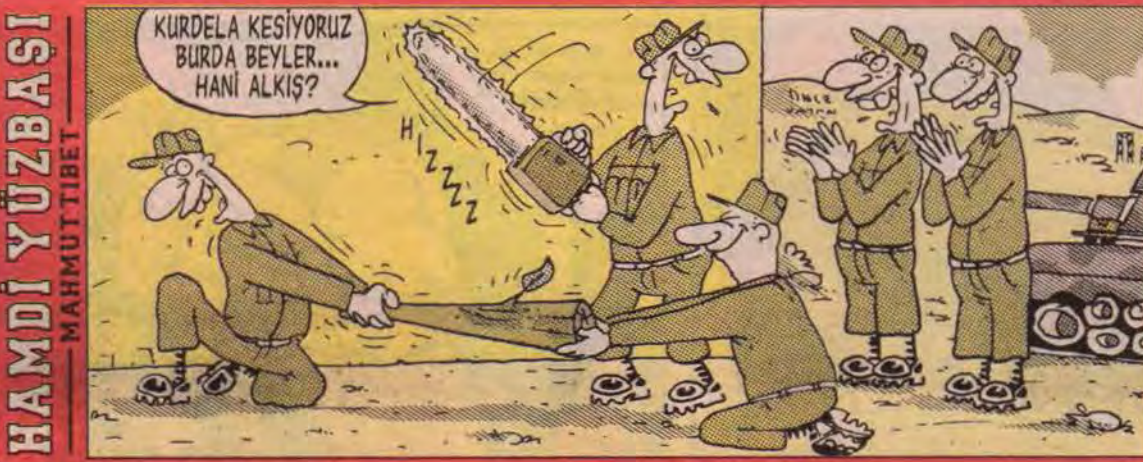
bir.. iki.. üç.. olsun çıkarması güç olsun
(vahşi kapitalizm)

yenildik ama
-ezilmedik-
(romantik sosyalizm)

öyle de koduk böyle de koduk
(vahşi kapitalizm)

akıl kapitalist yürek sosyalist
(bu şarkı bitmez)

KAAN ERTEM ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

GEZ MAHMUTÇUK MAHMUT TİBET

PANTOLON METİNFİDAN

TEREFLİ

PICTURES

CAN BARSAN

FUTBOL İLE İLGİLİ YAŞANMIŞ ŞEELER

Su sıralar ortalık futbol diyez yıkılıyo ya...İki ayrı arkadaşları duyduğum iki ayrı gerçek olay...

İlkini dergiden Şevki anlattı... 1989 yılında Fenerbahçe'nin şampiyon olduğu yıl otobüsler dolusu taraftar Bursa deplasmanına gidiyor... Şevki de aralarında...

Maç ertesi gün...Binkoza fenerli taraftar önce Bursayı dolaşıyorlar...Dolaş dolaş bitiyor...

Çay bahçelerine oturuyorlar...Çaylar da içildi...Ee, şimdi?

Gece stadin önüne gidiyorlar ve orada yatıyorlar...Fakat emniyet açısından sakınca...!

A KAPISI

Bursa emniyeti gece yarısı stadi açtıyor ve taraftarları tribünlere alıyor...Maç saatine kadar orada bekleyecekler...Saatler geçmek bilmiyor ve sabahın 04'ünde başlıyorlar...

LALALALAAAY...FEENERBAHCE LALALALAA...FEEENERBAAHCE

İKİNCİ OLAY

daha yakın bir zamanda. Adeta bu hafta...Yasin Küçük anlattı...Son Fener Cimbom maçı...

İstanbul'un Rami semtinde birahane...Taraftarlar Diğitürk...ten maçı izlemekteler...Rami Kadıköy'e çok uzak...

HADI BEE..

REVİVOO!

AAH!

Ve Revivo'nun derin pasıyla Ali Güneş topu buluyor...

GOOOOLL!

Sonra 2-0 ve derken 2-1...Maçın son dakikaları geçmek bilmiyor...Fenerlilerde sıkıntı stres...

HADI BE!.. MAÇ BİTTİ! BEE..

HAKEM ONLARDAN YA..BİTİRİYOR ADAM YAA...

Düdürt...düdürt...düdürt...

Vee maç bitiyor...Fener taraftarları ayakta...Ay..Ayakta...

HEYOO!

YENDİK BEE..

Statta devam eden tezahürata azlık ederek dışarı çıkıyorlar...Uzaklaşıyorlar...Rami semtinde...

BURASI KADIKÖY BURDAAN ÇIKIŞ YOOK...BURASI KADIKÖY BURDAN ÇIKIŞ YOOK...

BİRRAHANE

Postacı

Eskiden bir PTT mi vardı, futbolda, voleybolda takımları vardı, "bak postacı geliyor" diye çocuk şarkımız vardı, telgraf direklerimiz vardı, kuşlar konardı, ELT, Yaldırım. Acele fiyatlarda masıyyla telgraflar çekerdik, sonra, telefonlar bağlandı evlerimizde, üstüne kanavice bğ işi örtüler koyduk, sonra Özal geldi! Bir büyük yabancı firmaya tüm telefon sebekesini yeniledi. Köylerde telenin gaziantması kırıp ampuller takıldı. Zübük kılıklı milletvekilleri mahallî basına poz verip "Alo orası Ankara mı, Tuncel Özal mı görüşüyorum" diye ilk telefonlarını muhtarın ve çiftçilerin alkışlarıyla yapıyor. Ve sonra, PTT'nin T' elitti, sonra ne olduysa kafalar kanşo. Telekom diye yeni bir yapılmam! Sağışın, sabımasın, önceden satsaydık çok kazanacaktık, şimdi satış bile kimse almaz, kampanyalar başladı. Son yıllarda "çalış-tralım, üretelim, kazanalım, kâra geçirelim" diyen kalmadı, hangi şirket sözcüksüyse koro halinde bağınıyor. SALTALIM. Sivil odalar şimdiki satışları 3 milyar etmez, Telekom üç yılda 10 milyar zaten kazanıyor diyor, başında yer alıyordı Herkesin kafası Enis Öksüz'ün kafası gibi inşaat. Enis Öksüz medya tarafından yılan "kâin kafası" ilan edildi. Telekom değil dârti dolap! Bu dârti dolap birden Estergon Kalesi oluverdi. Binileti satışları Türkiye'yi satmış oluruz diyor diğerleri sabımasak IMF. Amerika, Türkiye'yi asla kurtarmaz diyor. Ağzı sulanarak sabı almak için kapıda bekleyen sirketler postacı şarkımızı "bak postacı geliyor" diye çölden değiştirildi. Derken dijital teknoloji gelişmesi uyduları fırlatması, Türkiye çâğı uzaydan yakalıyor telenin'i izledik. Zaten istihbaratın tüm dallarında medyada başayarak yapılmaya başlanmıştır Uzun teknolojiyi dârtalar teppe teppe kullanmaya başladı. Meğerse herkes herkesin telefonunu dinliyormuş. Asker, polis, medya, partiler dijital işinden an-

layan uyanık girişime başlamış. Ve artık ha dirdedini gaygini ç dediğodu da lehelv günde bir büyük g dınlıyormuş diye r Okude, bir dâla "ski den belgelen istedi, açıldamaz" diye helv büyük gazete patronu kurtarız diye toplan, ti hiszamazla gördüm yakortıyla bir büyük yasına polisler iste lann mebirri koymuş geçmiş, "vay bizi nas se herkes insilâh, m gün başka bir manşet sında yokolma savaş sessizlik kol geziyor kara, deniz, hava, m kes, herkesi hergün tek bir kişilin dârti tı diye normal bir arkad madığı orlaya çıkmış. Bir tarafta IMF ve incaliderini sergiyor dar sanâm", diğirmen ve "korku" ve "takip" Velhasıl, Malatya!

Yüzü acıdan yanmış gibiydi... Gözlerinin kırtı beyaz bakını dipsiz bir boşluğa çekiyordu... Göz göze gelmeyi sevmiyordu... Bakmak için hep boşluğu seçiyor ve oraya doğru konuşuyordu... Bedeninde ve yüzünde beslenine bozukluğunun bütün izleri vardı... Türkiye'nin bir çok hapishanesi'nde yılarca yatmış... İçerde görmediği çile, yaşamadığı işkence kalmamıştı... Aylarca süren ölüm oruçlarından birçok organı ağır zayıflar almıştı... İçerden çıkılabirkaç yıl olmuştu... Yürüden içine döndüğü toplum hiç beklemediği haddar değişmişti... İnsanlar içeri girenken tanıdığı o insanlara hiç benzemiyordu artık... İlişkiler değişmiş, aşklar tınanmış, arkadaşlıkların altından biraz kırılacağında gözi veya açık menfa- atler çıkar olmuştu... Aylarca işsiz ve parasız dolaşmış... Eğitimi yanı kâğıdından ve en önemlisi sabaklı olduğundan kimse ona iş vermek isteme- mişti... Arkadaşlarının çoğu ya değişmiş, bu düzene ayak uydur- muş, ya da yurtdışına kaçmak zorunda kalmışlardı... Bir âd hapis- hane arkadaşıyla iş kurmaya çalışmış, varını yığını ortaya koy- muş, aına aynı koğuşa paylaştığı arkadaşın tarafından hiç um- madığı bir anda öldürülmüş... Ardından da, geldiği sokaklara, iş- sizliğe, yalnızlığa yüzüstü bırakılmış... Onunla bir meyhanede tanışmış. Tek başına içiyordu. Bir ara göz göze geldik. Başıyla selam verdi bana... Ben de karşılık ver- dim. Yalnız içki içen insanlar içimi burkar... Düşünümü orıan... Kanayan bir içtenlik duyanım hayat maceralarına... Benimle be- ra- ber içen insanlar bir tilm gâlasına davetli oldukdan için çıkmek zo- runda kaldılar. Şimdi ben de onun gibi yalnız 'şayıyorum. Yeniden göz göze geldik... Bu defa içişini alıp yanıma geldi. Hapishane- den yazarına okumuş... Hatta bir keresinde mekûp bile yaz- mış, ben de ona kitap göndermişim... Konuşurken zaman zaman hırçınlaşıyordu... Gözben boşluğa takılıyor, orada bir süre duruyor, bakıyor boşluğu anlamaya çalışıyor, işte tam da bu anlarda yüzüne yurttı bir kuş ifadesi geliyordu. Bir ara soluğu huzeniyor, ardından o boşluğun anlamını çözemeyeceğini anlıyor, tekrar yükten çıkıyor ve benimle kâğıdı yerden sohbetle devam ediyordu... Şimdi ne yapıyorsun peki, dedim. Yaralı bir gülümseme belirir yüzünde... Sonra gülümsemesi bir anda dundu. acıyla kararmış yüzü sanki o an bir kez daha yandı: "Eski bir dava arkadaşımın tetikçisiyim..." "Tetikçi mi?.. Nâelî?" "Silahla çözülebilecek işleri olursa ben çözüyorum..." "Eski dava arkadaşın kim?" "Şu an çok zengin... Arazileri, konfeksiyon atölyeleri ve bir sürü gayrimenkulü var... Aynı okuldaydık, aynı siyasettöydük... Fa- hat alıktı çocuktu... Bizim gibi içeri düşmedi... Babası uyanık- hık edip, olayların tırmadığı günlerde onu yurtdışına gönder- di... Ve artık bu düzenin bir adamı o... Benimse cebimdeki sila- hımdan başkay kaybedecek hiçbir şeyim yok... O da bunu çok iyi biliyor..."

Garson içkilerimizi tazeledi... Bir ara nâiz de sustuk; kendi içimide döndük... Meyhanenin balıç dumanı aslı sardanyalan seyretilmeye başlamış... Rüzgar kapıdaki lambayı salladıkça sar- danyalar sanâ ısıldı bir dalgada yüzler gıyıldılar... O an kendimi öy- lesine yorgun hissettim ki; günler ve geceler boyunca, hiçbir şey düşünmeden ve yapmadan, suları alından dans eder gibi duran o sardanyalan seyretilmeyi jülüdlü... Seyretmek... Sadece sardunya- lan... Suları alından dans eden... Sessizliği masamıza gelen o küçük kız bozdu: "Abiler gül is- ter misiniz?" Hemen aldır: "Böğün bu güller, hepsini kaç para?.. Küçük kız şaşırır: "Tanesi bir milyon abi..." Kaç tane var burada, diyerek külleni saymaya başladı; 18 ta- ne... Al hepsinin parası... Ver gülleri bana... Hadi sen de evine git, yat uyu... Hadi döleşme artık... Küçük kız zâldığı paralan minik avuçlarında saklamaya çalışı- ken, korku ve heyecanlı dolu gözlerle bakıyordu bize... Masamız bir anda loplomuz güllerle dolmuştu... Daha küçük kız kapıdan çıkmamış ki, hay Allah, unuttum, bu gece beni bekleyen bir çocuk vardı, deyip toparlanmaya başla- dı... Sonra da bana dönüp, hocam oraya yalnız gitmek istemiyor- um, içim sıkılıyor bu gece, benimle gelir misin, hem orayı sen de mutlak görmelisin, dedi. Nerere gidiyorsun, nerereyi görmelisin, diye sordum... "Aibeytüy'e, çok yoksul bir evi ziyarete... Hadi gel benimle, niye gittiğimizi yolda açtık mı?" Ne kadar ısrar etsem de he- sabı o ödedi. Ve hânen bir taksici çevirdi. "O sefaleti görmelisin, kurtuluş... Küçük bir çocuk babasız- nesıyla birlikte yaşıyor. O küçük çocuk, ben'i imhaphane alba- daşının çocuğu. Anasıyla babası, o daha iyi üç aylıktan içe-

Ne

ri girdi. Ve geç- arıyla... Ve o e- madi bu bayatla olmasam tefsî su... Yarn öbür onlara, hep bizi Din, iman para- rum basen. Geç- ni o eski dava mak işliyormuş dedi. Neyse evi- yı adanmı heris Beyaz sağı, gö- lünz, dedi. Bak- tyorsunuz, yok- dedi, çok mah- ni bir eve çıkam- var, ama söz ve- mez kira borçla- ğım, bir an göz- dik. Sen, dedi- kavrayan parrı- şim benim, diy- önde ne hukard- çarpıştığım yok- nı koğuşa payla- ra izini luyetben Hayalimde i- bancamı çıkarı- ben yaşamaya- şına üç kuruş i- nim belami ve zorla o aldı. So- leştirmeye çalı- Oah a sonra ka- meye çağırıldı- ne olur beni ad- pailamam kâzı- kendime. Bir a- bile düşündüm rersem o hep- kana bulamaktı Sonra taksî- di... Bazı sokak Evin içi karantâ- basının dışarı c- beklemesine sî- hat bakıyorsa be- fâletti göstermel- le yüz yüze ge- doğrutanacak; gör şimdi, ded- seçemiyorduk. İ- bakıp bizi tanıy- vesiyeli, vay Se- den râzi Olson ye başlatı. Ve gâ- rırdık. Ve gâ- rırsu hemen ge- Karanlık bir- du ma, diye se- "Seni çok k- Bütün gün sam- man gelecekt, c- "Uyandırır- nim; gelâzım Tam bu sır- Ulağ beslere u- geldin mi? Seyri hoşar Ulağın, aflat- ye başladı.

● Bilindiği gibi, Karapınar Asliye Ceza Mahkemesi 18.04.2001 tarihli kararıyla, abartıdan ifade ediyoruz; hukuk tanrımsız geçecek emsal bir karar verdi. Bu karara göre; yargılamadan kaçuklan, yargılamaya icabet emedikleri, yargılamayı savsakladıkları ve böylece savunma hakkını kötüye kullandıkları açıklık kazanan Mercedes-Benz Türk A.Ş.'nin; Alman ve Suudi Arabistan uyruklu 9 yöneticisinin kimliklerinin tespiti-sorgulamalarının yapılması ve böylece yargılamaya devam olunması, bu işlemler yapıldıkları sonra sözlü edilenlerin serbet bırakılması; sağlayacak şekilde: CMUK'nun 223-229 ve sair ilgili mevzuata istinaden tutuklama kararı verdi. Bu karara ilgili firma

önceki dinlemeye ilimlerin kimi niye... Bugünlerin "moda" islenerek anlatıyor. Geçtiğimiz büyük valinin telefonunu po- "scanda" patladı, saiki bu bilimsiz gücü. Polis gazeteci- "basın hürdür, kaynaklarını savundu kendini. Meğerse bir yük mli herse bakarı nasa zaya başlamış. Londra'da mla- ra İstanbul'da mli birseminin yapımış. Hrsz bakaran dos- da olup baten tüm konuşma- ayı duyanlar, karışık saldıya siniz" diye. Aslında ve meğ- deyi olmuş "dinlemek". Ertesi gün bir esiz bakarı neden ve ni- me kararı anı yarınladı. Di- tion listeleri marşçeden üç- ü, saçları, uçurumun kuy- bu ülkede neden ölümlü bir başlanıp duyuyorduk. Meğerse bu kadastro, melezoloji, her- kitemizmiş. Yani, Özal'dan sonra "aldırıp. "nasılsınız, işler nasıl" erhaba" konuşması dahi yap- rogramı "sömürme sanatının" tarafı tüm kurulumlarımız "ikil- likleriyle peyeni bir "siyaset" le getirmiş! Çleri almış yitmiş...

Mutlu Türküm Diyene!..

Ölüm orucunda ilisi de ölü. Birer gün babasıznesizden başlı hiçimsiz kal- zara uğrayıp bir para bırakıyor. Ben dıtan ölecek. Kim-seleni yok, biliyor mu-başın polisde derde girerse kim bakacak zınıyor. Her şey para olmuş artık. hapisten çıkmaya, diye düşündü- ne oldu, biliyor musun; bizim paktı, ya- zmış; bir tıraş vartmış, evinden çıkıl- daimin gözümlü hortut, bir an önce çıkın, z, cebimde silahım, kapay geldim. Kape- Adımı istedim. Biraz sonra adam geldi. Çökmüş bir adam... Buyrun, ne istemiş- ş, dedim, yarıdan tezi yok bu evi buğal- yi şeyler olmaz. dedim. Şu an çıkamam, sesli adeta tiliyorum; işten çıkandım, ye- cümde yok. Biliyorum, iki aylık kira borcum 'bir yerlerden para bekliyorum, gelir ge- leyeceğim. Tam silahlı yüzüne dayayaca- dık; ikimiz de aynı anda birbirimizi tanı- men Antepli Seyfi değil misin? Tabancayı , bir anda gevşedi. Edimeli Hasan, karde- sil sarıldım. O da bana sarıldı. Kapının glamaya başladı. Yılarca omuz omuza . Matta Bursa E tipi cezaevinde bir yıl ay- k. O benden önce çıkmıştı. Çıktıktan son-

"Seyfi amca, ben sen çok özledim, biliyor musun..." Seyfi, Ulaş'ın kulağına bir şeyler fısıldadı ve onu uyurmaya ik- na etti. Küçük çocuğun, onu, bu mahvolmuş hayatının tek arka- yağı çok belirdi. Seyfi ise bütün günahlarını Ulaş'ın varlığında temizleyordu sanki... Ardından cüzdanından çıkarttığı bütçen parayan yaşlı kadına verdi. Al anacığım, dedi, eke güne mültaş olmanın, evlatları benim voldaşlarımdı, siz bana onlardan kalan tek yadigarı- nız... Yaşlı kadın önce parayı almadı. Seyfi'yi hafifçe öp, acı bir tür- kü okumaya başladı. Türkünün içinde ölen evlatlarının adı geği- yordu. Yaşlı kadının elindeki lambanın ışığı Seyfi'nin gözlerindeki o deli beyaza vuruyordu... Seyfi, belli ki, içinde birliğin o korkunç huncu, o kimsesiz kalmış, çılgın sevgisi arasında gidip gidip geli- yordu... Sonra elindeki parayı biraz da zorla verdi yaşlı kadına. Kadın parayı gliz bir ullağa alıp, göğsüne soktu. Son a elindeki lamba- yı yere koyup, Seyfi'ye, yavrum, Allah Senden razı olsun, senden başka kimsemiz kalmadı, diyerek sandığı. Ulaş, o karanlık köşede yeniden uykuya dalmış. Benimse o anda, onlar için varlığını yokuşum birdi... Bu korkunç acılan ve sefaletleri bana göstermek isteyen Seyfi, bir süre sonra tüm o göstermek istedikleri şeylerden büyük bir acı duyuyor ve bir an önce oralarından kaçmak istiyordu. Sinirleli harap bir vaziyetdaydı. Zevk aldığı şeylerden bir süre sonra acı çekmeye başlıyor, acı çektiği şeylerden bir süre sonra hastalıklı bir zevk almaya başlıyordu.

Bizi kapıda bekleyen taksici binip onula ilk tanıştığımız mey- haneye geri döndük. Yolda ikide bir yüzü me bakmasından, bütün bu anladıklarından ve görüldüklerinden sonra neler düşündüğümü merak ettiğimi hissettirdi. Aldıma taktı kalın bir çok şeyi somrak is- biyor, ama onu kurtulmadı korkutmuş için soruyordum. Bu yüz- den hep o fırlat etmek zorunda kalıyorduk: "Biliyor musun, bu ge- ce o yaşlı kadına verdiğim para nereden geldi... Nereden geldi, sorarsanız..."

Tetikliğimi yapıtın adamdan gelmiştir, diye yanıtladım onu. "Hayır, ondan değil... Sılcıv bir türküden aldım o parayı. Daha doğrusu kendine solcu süsü veren bir türküçüden. Biliyor musun, hepçün dini imanı para olmuş. Özürlülerini yararma yapılan bir konsere çağırılmışlar bu türküçüyü. Duyan gelmiş... O ise gelen kalabalığı görünce, havslara gırlıp, on bin dolar ver- mezzanet sahneye çıkmam, diye tutturmuş. Yalvar yakar olmuş geceyi organize edenler; borcumuzu ölsün, şu an bu kadar top- layabildik, sonra tamamı, demişler, ama herif, Muh, demiş, peygamber dememiş. Sonunda ne olmuş biliyor musun, çıka- nız sahneye, konser iptal olmuş, o kadar insan geri dönmüş... Bunu haber alınca deliye döndüm. Talatlığı yerleri öğrendim. Takip ettim. Sonra bir gün çıktım gırtlığa, silahı görünce al- tına kaçtı. Oğlum dedim, ben aeten ölmüşüm, kaybedecek hiçbir şeyim yok, gerisi sen düşün... Seni adım adım takip ediyorum. Bundan böyle kazancının yüzde onunu bana verecek- sin, yolsa alına sikarım, hiç acımam... Tamam abi, dedi, yal- vardı, yakardı; ağayını öpeyim, ben etlim sen etme, dedi. Söy- lan, dedim, söyle, ben aşşılık bir herifim, diye söyle duya- yım, söyle, dedim. Defalarca, ben aşşılık bir insanım, diye ba- gır... Bizim tavagamızın, bizim yoldaşların türüklerini okuyup köşeyi dönmek var mı utan; söyle, ben aşşılık bir insanım de, de bana duymak istiyorum. Ç'e defalarca bağırđım sarabına. Ben aşşılık bir insanım diye ne kadar bağışa da hircimi ala- mıyordum. Ama o gece ilk komisyonumu aldım. Ondan sonra her ay tür bir ödemeye başladım. Ondan aldığım paraya hiç dokunmuyorum, o para Ulaş'la o yaşlı ananın parası..."

Sonra tanıştığımız o meyhaneye geldik... Masamıza yeni içi- ler geldi. Ve biz, anesıyla babası ölüm orucunda birer gün arayla ölen Ulaş'a, onun o uzun ömrüne kalırdık kalırdık... Ulaş, bu toplumun karekterini masumiyetiydi... Konuşuyordu bu toplum masumiyetli ve onu görür görmez tanrıyordu, onda nı taksiniyor- du. İşte bu yüzden, bu toplum evlatlarını bir tür ne sevmiyordu. Se- vemedik için onları acıya ve unutulmuş mahkum ediyorlardı. O ma- sumiyette birtide yok sayılan hayatımda aslında... Bu toplum, masumiyetini gördüğü yerde öldürüyordu... İşte en çok bu yüz- den, bu toplumun tanrıtanmış evlatlarına kalırdık kalırdık...

onları hiç, ama hiç unutmamak adına kalırdık... Van masada bir grup insan vardı. İçlerinde ölmeyen de ortak ta- nedden çıktı. Sonra masadan birleşti. Birlikte içmeye başladık. Ardından her yerin hep aynı saati geldi. O bir grup insan bizi eve- rine davet ettiler. Gidecek hiçbir yerimiz yoktu. Kalkık, onları be- kar evine götürük. Benleri baldırla göld, içki akık. Kadehler yeniden doldu... Yanışlar, o eski unuttuk, o bilmeyen kahırlar yeniden dol- du... Onları da aralarında cezaevinden çıkmışlar vardı. Onlar da hangı dınyalıdır bu topluma...

Sonra, söz nasıl olduysa döndü dolay Mustafa Kemal'e gel- di... Bizi evlerine çağırmanın büyük bir çoğunluğu (babanın bugun- ki durumundan onu sorumlu tutuyordu. Hala içlerinde o sıcakta bere takan Stalin bnykı bir vardı ki, Mustafa Kemal'e demedik laf bırakmıyordu. Seyfi'nin adı, o karanlık gecelerde onu özele- rek uyuyan Ulaş'ta kalmış olacak ki. lala pek konuşuyordu. Ben bir iki kez söylediklerine biraz edeceğ oldum, ama söylediklerim ara- da kaymayıp gitti. Stalin bnykı adam, gırtlığı odalarından birinden bir kitapla döndü. Oindeki Rıza Nur'un kitabıydı. Bize bu kitapları Ata- türkle ilgili bazı bölümler okudu. Ağza alınamayacak ağır hakaret- lerdi; yazılanlar. Mustafa Kemal'in kişiliği ve söade kını ilikler- nin uluorta ve kaba bir dille yazıldığı olduğu bu kitapta, ne kade- n gerçeği yansıttığı, ne kade hastalıklı ve hiç dolu bir hayalin ünirleri belli olmayan bazı bölümler okuyup duruyordu...

Bu denli büyük bir haksızlığa dayanamayıp sonunda isyan et- tim. Yeter, dedim, bu insanın hataları, eksikleri, yanlışları ola- bilir, ama yapılanları da yok sayamazsınız, bu ülkede emperya- listlere karşı çok büyük bir savaş verildi, onca şehit verildi, bu- nu yok sayamazsınız... Ve bu savaşın başında bu insan vardı... İşte bu sırada Seyfi kayayan dalgınlığından uyanıp; evet, yok sayamazsınız önce şehidi, bu ülkede bir Kurtuluş Savaşı veril- di, diye biraz etti benim gibi...

Kurtuluş Savaşı, denince Stalin bnykı adam hemen abidi: Bi- ze o Kurtuluş Savaşı diye yutturulan savaşa topu topu on iki bin insan öldü. Bu sayı bizim bir-iki yıldı tralık hazarlarında ölen 'insanlarımıza eşil bir sayı. Ve sonra Seyfi'ye dönuş, hem sen unutmaz, hapishane günlerim, lalikal Marşı'ı düğün söyleye- medim diye bok çukuruna atıldığın günleri, unuttun, dedi...

Bok çukurunu duyunca bir anda değişti Seyfi, beni savunmak- tan arunde vazgeçti ve bu topluma karşı içinde onca yıl bildiği kin yeniden açığa çıktı. Evet, haklısın, İstiklal Marşı'nı doğru söyle- yemedik diye ettikler önce küfür yetmezmiş gibi, alşam olun- ca askerler bizi bok çukuruna atarlardı, dedi Stalin bnykya...

Ve oradaki herkes kendince öylesine yaralıydı ki, bütün bunla- rın birbiriyle ilgili değil, diye sormak kimsenin zıdına gelmedi... Sonra uyuduk. Rüyalarımızdan yorgun ve düşlerimizden piş- man uyandık... Gece bizi konuk edenler, sabah, evlerinin biraz ilersindeki dura- ga kadar uğurlamaya geldiler bizi... Duragın hemen yakınında kü- çük bir çay bahçesi vardı. Orada günün ilk çaylarını içmeye karar verdik. Çay bahçesinin ilersinde, denizin kenarında küçük bir Ata- türk büstü gözüme çarptı. Büstün üzerinde, Ne Mutlu Türküm Di- yene, yazılıydı...

Çaylarımızı içerken, gece boyu Atatürk'ü yerden yere vuran o Stalin bnykı adam, bize dönuş, biliyor musunuz, bu büstü ben yaptırım, dedi...

Nasıl, nasıl sen yaptırın, diye aynı anda abidik Seyfi'yle... "Paraya ihtiyacım vardı. Belediyeye başkanı, bu işten kim an- lar, diye sordum... Topkapı'da fiberglas kalıplık yapan bir ar- kadaşım vardı. Gittim başkanın makamına, ben yaparım, de- dim. Fiyat verdim, iş bende kaldı. Birkaç günlük bastı bir işti..." Pekli, ama, dedim, bütün gece Mustafa Kemal'e söylemedi- ğini bırakmadın... Onun büstünü nasıl yaparsın? Beresini hafifçe kalırp, ta'll saçlarını taradı: Ama o ayrı, bu ayrı, dedi... Hem dün gece içilen bütün şarapların parası bu büstten geldi...

Seyfi hiçbir şey söylemedi... Sonra hiçkimsese veda etmeden masadan kalkıp, oradan geçen bir taksici binip gitti... Yanında kalanlar bana bir şeyler sordular, ama sordukları hiç- bir soruya cevap vermedim... Sonra onlar da gitti... Bir başma kaldım... Ve onların ardından bardaktan boşanırcasına bir yağmur başladı... Çay bahçesindeki herkes kaçtı, yağmurun altında bir ba- şına keildim... Yağmur öyle hızla yağdıyordu ki, büstün üzerindeki, Ne Mutlu Türküm Diyene, yazısı ye- rinden sökülüp çamura, oradan da yağmura karıştı... Yağmur bu ülkede öylesine hızla

Ölümleri ölümsüz!

Direnen değil dilenen olma-
yı tercih etiniz!

Emperyalistlere direneceği-
nize, kapılarında "kredi" diye
dileniniz.

Sizin bu yaptığınız kredilenme!

Sizler kredilencil

Hani bir zamanlar emperyalistleri kapısından koyan
fakir ama onurlu bir ülke vardı hatırlıyor musunuz?

O ülke bugün hem fakir hem onursuz

Fakir kalacaksanız bari onurunuzu korusaydınız.

Dilenen değil direnen bir ülke olsaydınız.

Örneğin Kuba direnen bir ülke.

Acımasız ambargolara rağmen emperyalizme dire-
niyor.

Ve emperyalistlerin gözünde bile hayranlık kazanı-
yor.

Bakin Dünya Bankası Başkanı bir hafta önce Kuba
için şunları söylüyor:

"Kuba'nın hiç dış yardım almadan eğitim, sağlık gi-
bi sosyal alanlarda dünyanın pek çok ülkesini geride
bırakması hayranlık uyandırıyor."

Direnen Küba için bunları söyleyen Dünya Bankası
Başkanı, dilenen Türkiye'yi ise şamaroğanına çe-
viriyor.

İşte Türkiye'nin bu durumdan kurtulması için dire-
nişe geçmişlerdi Deniz Gezmiş gibi bu ülkenin devrim-
ci gençleri.

Ülke onurlu olsun, emperyalizmin şamaroğanı ol-
masın istemişlerdi.

Bu yüzden bazılarını idam edildi, bazıları katledildi.
Hayatlarının ilkbaharı sonbaharı oldu!

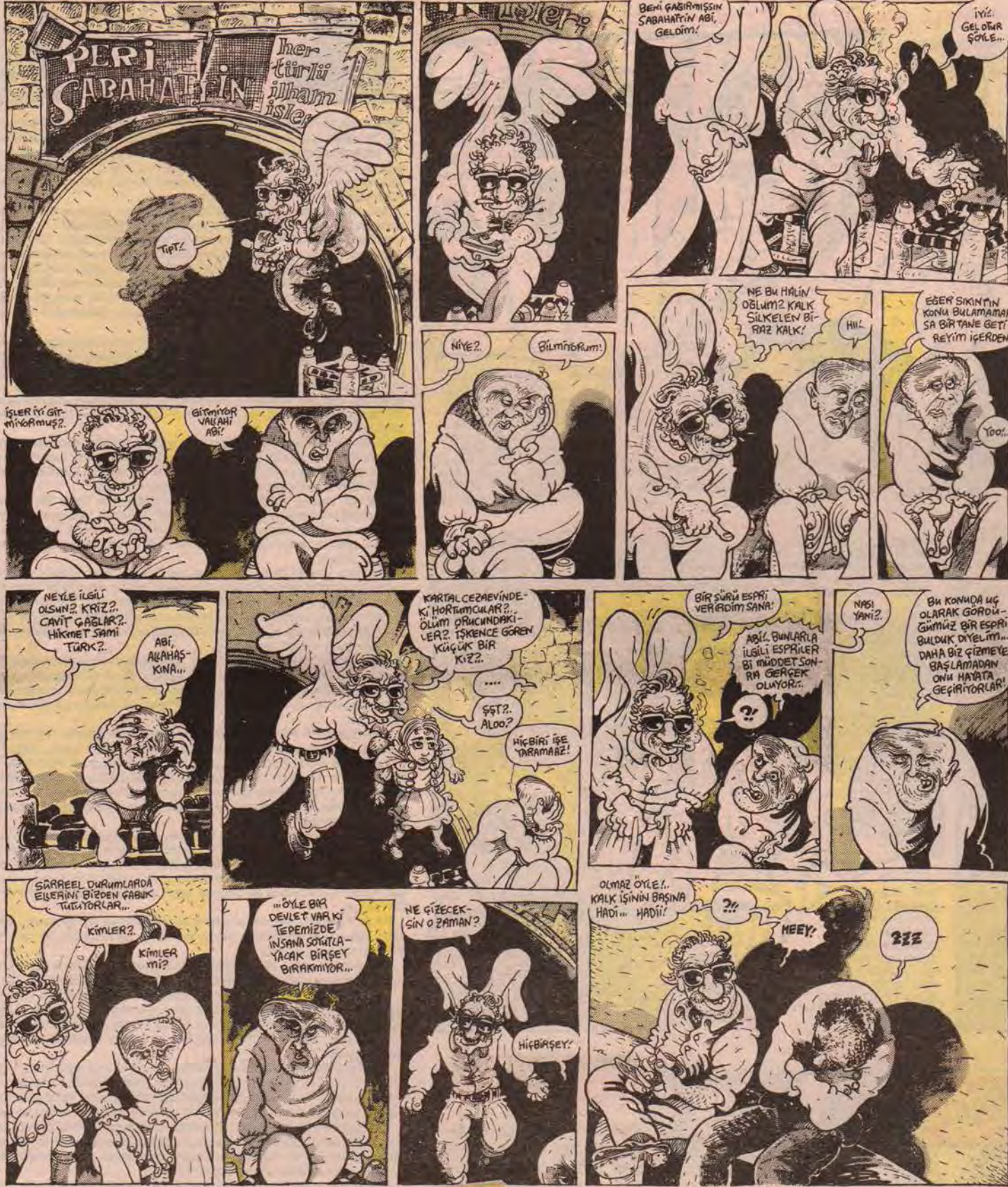
Ancak onlar Küba'nın Che'si gibi ölümsüz-
leşenlerden.

Onların ölümleri ölümsüz!

Bu ölümsüz insanların düşündüğü ülkenin gerçekle-
şmesi isteniyorsa, iktidara getirilmesi gerekenler dile-
nenler değil direnenler!

Lütfü
Oflaz
lo@leman.com.tr

Salam:... Geçen gün yolda yine, ona benzeyen birisini gördüm, yürürken. İçim şey oldu elimde olmadan, kıpır kıpır mı diyim, ya da pıtır pıtır mı, işte her ne sigimse ondan oldu!.. Böyle bir şeyi, bazen yaşarım. Birisi geçer yanımdan, ona benzetirim, ve kıpı! pı! diye basitçe de diil belki, Zobarenk! çatonk! gibi ifade edebileceğim, abuk subuk bir duyulanış aarı meydana gelir!.. hayret bişiy! Demek, insannar birbirine benzer diyolar ya, doğruymuş. En çok da, kışın benziyolar gibi geldi bana! Yani, birisinin yüzü felan, onunki-ni andırır, bu tamam da, bi ara, arkadaşan, profilden, üstten, kenardan, herkes ona benze-meye başladı!.. Hassıgır dedim, çok sağma! Kesin, ben abartıyorum. Herhalde ondan çok etkilenmişim, herkeste onu görüyorum, onu hayalimde yaşıyordum felan hesabı, böyle bişiy oluyo! Sonra, tesadüfen farkettim; ulan, herkes öyle giyiniyomuş yaa! Kışın o döneminde, dikkat ettim, çalışan genç kadın-na; aynı şeyi giyiyı çoğul! Utölü, düzgün, koyu renk bi kumaş pantolon; yine ona yakın tonlarda, koyu renk bi, ne deniyo ona, kalça-ları da örtten bi tür kadın ceketi, elde bi çan- ta, ve hafif uzun, düzgün saçlar! Bunu anna-dıktan sonra dikkat ettim, harbiden, günde el-li dört tane, ona benzeyenle karşılaşşıyordum, kenardan, arkadaşan felan görüncel! Sonra sı-kıldım benzetmekten yavaş yavaş. Zaten, kış-ın sert dönemi de geçmişti, elbiseier biraz farklılaştı. Ben de onu, o dönemde, o giysile-riyle tanıdığım için, etkilenme biraz azadı!.. Bu arada onun, kim olduğunu da söylemem gerekir. O, kolayca birilerine benzetilebilen birisidir!.. Andırma denen bişiy var ya hanıl!.. "Aa, bak, şu adam, Taner'e benzemiyo mu ya?!" dersiniz, televizyonda falan bi şey sey-rederken. Öbürü der ki: "Yok lan hiç benze-miyo!.." "Oğlum benziyo lan andınyo biraz!.." İşte bu; sadece biraz andırabilmesi bile yeter-lidir. Ona hiç benzemeyen, hiç ilgisi olmayan sekiz kişi koysunlar önüme, içlerinden bi ta-nesi muttaka, ona en çok benzeyendir, bilim-sel olarak!..

Bu önlenemez, acayip bişeydir. Bazen inat eder insan. İlk aşkıyı yaşadığım kadına, ço-cukça: "Seni yıllarca unutamiycam, sen beni sevmesende ben seni hep..." felan diye de-vam eden, bi yığın şey zirvalamışım!.. Evet, bayaa bi süre öyle devam etti. Yollarımız ayrıl-dında, takır ben, bi dört sene felan, bütün ko-lu sıvanmış kot ceket giyon, lüle saçlı kadın-ları, ona benzettim!.. Seksenli yıllardı. Bi çok kişi öyle giyiniyodu. Bel h'ızasive üstünde, kı-sa kot montlar, kolu sıvanan şeyler, spor ayakkaplar, beyaz havlu çoraplar!.. Saçları lü-le lüle dökülen başka kadınlar da vardı ayınc, vücudunun biçimi de onunkini andırın!.. As-ında, yıllar sonra, onu evlenmiş, ve yanında küçük çocuklarıyla gördümde, yine etkilen-dim. Ona çok benziyodu o. Değişmişti bayaa ama, ona en çok benzeyen, kendisiydi heral-de. Böyle bir durumda da zaten, "o" denen ki-şi, sadece kendisi olmuşsa artık; ilü seçenek vardır: ya unutulmuş sayılabilecek biri; ya da, çok farklı, kimselere benzemeyen birisidir.

O ikinci tanım, yine tehlikelidir tabii!.. Belirli dönemler için geçerli bi saçmalama süreci diyelim buna!.. Kurtuluşu pek mümkün diil. Aynı şeyden, defalarca olur. Uzun bi manto giyen, kot pantolonlu, önüne bakarak yürü-yen, uzun saçlı kişileri de, bi ara hep, diğer "o"ya benzettim!.. Sadece sokakla da olmaz bu!.. Bir başka "o", televizyondaki bi haber spikerine benzemekteydi maalesef... Her ak-şam onu karşımda görüyodum!.. Haberleri felan dinnemiyo, sesi kısıyor, konuşmasına bakıyodum. Sonra, biraz da şansım yaver git-ti; başka bi spiker gelince, onu kanalı diğer haber bültenlerine verdiler, her akşam eve döndümde, yemeği mutfakla yakıp, içer ge-çip ekranda onu takip etmekte kurtuldum!..

Bu böylece sürüp gidebilir ve, bazı dö-nemlerde de, düşüncedeki görüntüyü oluşt-u-racak, onu andırıp biçimlendirecek bi gerçe-kliğin bulunmadığı günlerde, herkes, sadece kendisine benzer; en son yolda yürürken, ka-labalığın içinde, hiçkimseye benzeyen kişiler gördümde, hiçbişiy olmamış gibi yürüyüp geçtiim gibi. Hemen iyi günner diliyorum...

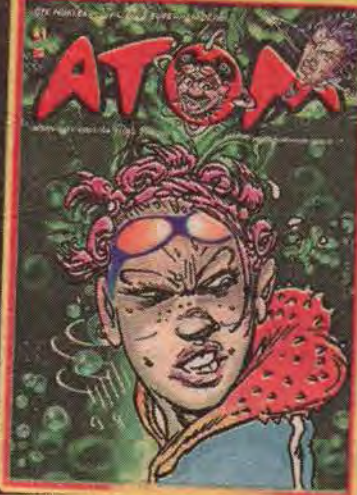
Gürcan Yurt'un Yalnızlık Savaşçıları Robinson&Cuma... Mem-Coş'un Hatıralar Geçidi... Fatih Solmaz'dan Ayın Konu Salakları... Galip Tekin Kemal Aratan'dan Vahap... Behiç Pek Zalak Mahmut... Gökhan Dabak'ın manyak aromalı savaşçısı Katirhan... Kem-Ken'in Fotoğraf Albümü-Hayat Bilgisi... Kaan Ertem'den Enstantaneler Zıçan Adam... Can Barslan'dan Dedektif Sanlı... Bahadır Boysal/İslak Köpek... Ahmet Yılmaz/Mr. Fıçı Tensle yedi günde İngilizce, sekizinci gün kraliyetin bahçesinde kahvaltıda... Kadir Yılmaz Boing Burhan... Mem-Coş'un Tebessüm Cezası... Soner Günday-Levend Çanga Yelloz Galin Cenafir... Cengiz Akın-Gürcan Yurt/0070Cabbar Baba... Fatih Solmaz Mehmet Çağcağ'ın Ortam Virüsleri'yle...

balkaymak!!

HEPSİ GAZETE BAYİLERİNDE!!

Bahadır Boysal'dan "Kofti Anarşist-Sanal Simge" Kem-Ken'den "Bohabo Evcil Porno", Gökhan Dabak'tan tam beş sayfa "PSYCHEDELIC" Mem-Coş'tan "Ninja Nejat" dünyaca ünlü işkenceler Ufuk Uyanık'tan "Viagraman" Kelepir Alternatif Prezidint Köfüçyus Tens Kem-Ken'den Diskoveriy Çenil/vahşi fotoroman (oynayan:kem ken kamera:cem yılmaz) Sibel Gökçe ATOM'a dökürdü... CIVIL CIVIL ORTAMLARIN EN KUDUZHAN DERGİSİ!!!!

olumuz, gündelik hayatımız da bize "genişlik" verir. İhtikam saatini zihnimiz kollamaya başlar! Geçmiş hikayelerin tarihini heyecan verici büyüdüğü tartışılmaz, ancak artık bizim uzadığımız, nostalji tadı verir. Bedenimizin coşması için okup bitene girmesi gerekir. Yağmura tutulmak, çamuruna gömülmek sahada destan yazılırken o an tribünde bağlamak. Tarihine şahid olmak, bizi şiddetli bir taraftar yapar.

Modern insan herşeyi hızla tüketir, modern uygarlık bu istahla yenilele "azdıkları" ister, yeni bir şarkı, yeni bir film, yeni bir şov, hergünden birşey bulmak zorunda. Maç, uygarlığın arayışta bulamadığı sonsuz sayıda "yeni" sunar, maçı, "bilmeyen yeni"dir sonsuz sayıda yenidir, her hafta bika-basa yeni heyecan sunar toplumla. Toplumu değiştirmek isteyen, siyaset, sanat, bilim adamları bu hızla yenile ayak uyduramaz, çekingen, tereddüdü, içe dönük eski adamlar gibi bu "hız" karşısında "muhafazakar" tepki vermeye başlarlar! Oysa, pet şişeleri gaz bombaları gibi, bayraklar alevli mızraklar gibi ve gençlerin bedenleri tribünlerde tutkunun aleviyle goldan tutuşmaya başladı, orda çoktan takımları için ölmeye geldiler.

Futbol nükleden uzaktır! Sululuk, uyuşukluk, yalakalık, şımarıklık asla kaldırmaz, affedilmez bir ciddilik ve gerginlik, din gibi, devlet gibi ordu gibi. Çok ciddi ve sert bu yapıların şakaya geliri taraf yok. Sersem, budala, kaba saba adamları işi hiç değil. İnsanoglu heyecan ve coşkunun yüksek aleviyle pişebilmek için çok soylu hüneler, çok soylu duygular anyor, gladyatör halinde sert zevkler kovalıyor. Siyaset, sanat ve meydanlar kitlelere kapalıdır, insanoglu kendiyile ve tarihle hesaplaşacak bir delik, bir boşluk bulup, hikayeler tarih tekerleklerinin altına!

Taraftar, sert-tekmelci oyuncusunu da, top teknoloji yüksek zayıf oyuncusunu da çok sever. Bu "delice" hayranlık tasavvufu da ayırdır. Tarin sevgisi ya güzelliği (cema) ya da öfke-gazabıyla (cehal) ortaya çıkar. Tüm stadırm kahraman, savaşı oyuncusunu göklerde çıkarır, eskiden Erzurum'da atılan sloganı, "bokunu yiyim", "yaragını yiyim".. Maçın duruk heyecanında şursuzlaşma yaşanır. Biling biling kaybolup, biling dışı tarih öncesi dürtüler ortaya fırlar. Şursuzlaşma halinde seyircilerin ve futbolcuların tüm davranışları şempanzeleşir. Futbolcular, taraftarlar çığlıklarda hergün görüştükleri arkadaşlarına tekme, küfürler savurur. Taraftar yaka paça birbirine girer, tribünler birbirini üstüne düşer, tel örgüler parçalanır. Aynı mahalleden, hatta aynı aile içinden karşı takım taraftarıyla gözünü kırpmadan boğaz boğaza çabışmaya girer. Üstelik dünya-ga nefes aldığı müddetçe bu çabışmalardan ruh varlığı hiç bir zaman alıak bulak olmayacak, ben ne yaptım, demeyecektir.

Ruhlarımız bizi savaşıldığı öğreten nedir? Zinçlerimizi koparmak için bahane mi arıyoruz. Aslında arzulan, o orgazm-şursuzlaşma hali. Kimse kendine bu cinnet halini yakıştırmaz, ama, çıplak insan işte budur. Dar kılıfından kur tulan bedenimiz her yöne her şekilde saldırmaz. Şursuzlaşma lafinin hudutlu bahanesi hakaretin kötü yönüdür. Hakem, (Allah'ın sıfatlarından birisi, "hakim"dir) insanogluğun yenilgisine bahane içtiği şeytanın ta kendisi. Devletler düşman, dinler şeytan, taraftar da kötü hakemlerin varlığı olmadan mutlu olmaz.

Mağlup bedenimizi ısrabından kurtarabilmek için tüm beceriksizlik ve gılnahlarımız yitilebileceğimiz bir hakem bulmak zorundayız. Aşkın güzelliği, iyileri ve kötülerini hiçbir zaman ayrırt edemeyişidir.

Oysa, şeytan da cinler de hakem de asırların-dinlerin-devletlerin bahanesidir. Taşkın ruhların manevi gerilimin ucuşu bucaksız heyecanını insan bedeni kaldırmaz. Bu çirliçiplak sarhoşluktan daha güzel ne vardır dünyada?

Bedenimizden sıyrılıp fırlayan bu gürültülü kurt adamları deliliklerini, cinlerle, şeytanla, penlerle ilişkiyi yoklar. Boş ve gürültü delilikleri gibi, boş ve gürültü batıl inancılar gibi bu bedeni kaç asırdır yargılıyoruz. Yeterince Ökmede mi insanoglu, öfkesini ve sevincini yeterince panik atak gibi hastalıktan saymadı mı?

İnsan denen yaratık ruhunu çirliçiplak nerde ne zaman ortaya dökse, uygarlık, dinler, devlet panjere kilitli!

Bu kendinden geçme anında, tüm sporcuların müsöman, hristiyan, zenci, beyaz okuşundan uzaklaşıp tarih öncesi ortak insanı bir vücut dil kullandığını görürüz, işaret parmağıyla itiraz eden, şaşkınlığı, anlamadığını, tepkisini, aynı el, kol, yüz işaretleriyle dile getiren futbolcu, gol kaçırınca avuçlarıyla kafasını örter, gol atınca dar gelen vücuduna yapışmış formasını lırsı yırtarak çarparmak ister, her faul yapanı, ben yapmadım diye ellerini kaldırmaz. İsa'nın son akşam yemeğinde İbbarı hakaretin ondan bahsedemediği halde aynı şekilde ellerini kaldırdı. Ben yapmadım demesinin ayrıdır.

Ve gol atan, başaran her gencin sevincini kucaklayarak, sanarak gerçekleştirmesi, esli-yeni bütün dünyaların mutluluk şeklidir. Yükselen seslele çığ gibi büyüyen bu sevinç, hayatımızın kalan taraflarında bilince gibi saklanmış bir bızdır.

Dünya çocuğu olmak! Yaratıcı heyecanın büyük müdesini sanarak, birleşerek, alkadaşla-nyla Öst Öste yıklararak kutlamak! Sonsuz mavihidere açılmış bembeyaz bir yelkeni gibi, sandık-ça birtirimize rüzgar doldurur içimizi.

Sanımak, depresyon çağına girmiş, kitleden, topluluktan kopup, yalnızlaşan bireylere gösterileceğimiz en kahramanca duygumuzdur hah! Heyecanlı boğulmadı seslele sevinçten ağlayan insanları kucaklaşma sahneleri, hergün bir az daha tiksindirmiş, ağrıdığımız dünyanın çok österinde aradığımız Tanrısal bir sağlıktır. İnsanogluğun, ruhumuzun aşın uyarılmasına sebep olan gol sahneleri, doğuştan getirdiğimiz tüm ihtiyaçlarımızı karşılayıp kolozan bu dünyaya herş, baltanın bal, sevginin, cennetin, hayalin, hayatın ta kendisidir!

Şimdi lütfen bir de çocuklarımızı bahsettüğümüz sosyal, siyasi hayallara bakın, kan dökücü, yokedici bir bıkınlıkta iktihara sürüklediğimiz kitleder, gol sevincindeki bu sonsuz hoş duyguyu, bu her hafta lazelenen zafer coşkusunun manevi hazın uçuşuna, uçurumuna fazlasıyla muhtaç, bırakın delice koşullar stadyumlara, kıskıvrak yakalasin, alev gibi tutuşan, tadı seslerin en güzel ışığı tempolu alkışlan.

Tötem etrafında dans eden ilkel, uçsuz bucaksız bozkır da şaman büyücülerinin törenleri, mayıs ağacı etrafında baharı kutlayan herimler, ateş üz erinden baharı müdesiyle atlayanlar, kutsal sayılan ağaç ya da dikiliş etrafına toplanmış kasabalar, büyük şehirlerin meydanlarma sığmayan kitleder, kilise ve camilere dolmuş inanmışlar, Yunan byatrosu'ndan günümüze tüm seyar, temas sanatlarını da içine alan, gösteli, müsabaka, bayram, tören, şenlik ve kutlamaların hepsini bir araya toplayan, hepsini özelleleyen evrensel bir ortalamayla hepsinden birşeyler saklıyor futbol maçı. Neşeli bir tempoyla tarihin bir küçük tekrarı gibi.

Tarihin ve insanın derininde ve temelinde madde, manevi, Tarin, şeytan, savaş, büyü, ayin, geşme, kutsalılık, kahramanlık, dans, koro, trans, eğlence, şamata hepsinin bir potada elenip, en vurucu, en çarpıcı en etkileyici renkleri bir futbol maçında buluşmuş olması, tüm kitalarda insanogluğun aynı coşkuyla yakıldığı dünyanın meşalesi haline getiriyor futbol!

Sıla bir romanın etkileyici yörü "abici" oluşudur, dedektif romanın daha keskinleşmiş bir merak duygusu içine sokar sizi, ancak hiçbir sanat eserinde futbol maçındakı tedirgin edici gergin bekleyiş bulamazsınız. Karşı takımın mayıdan oluma, alaya alma, hor görme, küfredmeden sonra karşı takımdan yenilecek golünü hüsranı gerçekten yitirir. Ve ölümsüz kahramanlar gibi marşlar-sloganlarla övdüğümüz oyuncuların tel tel öskilişi "kahredicidir". Bu denli acıdı bir manzaraya şahit olmak en acayip arzulanmazı dahi paramparça yapar. Kanlı bir süpürge ruhumuzdaki tüm öfkeleri gözleimizden, şaldımanımızdan dışarı fırlatır. Bir kemik parçası için birbirini parçalayan köpeklerden beter bu ruh haline dünyada başka hiçbir heyecan sokamaz.

Galibiyet için taraftar, çok yoğun bir transa topluca girilmesi, tören gereği şart koşar. Maç başlar başlamaz tribünler ağız ve yoğun tezahüratla takımı "transa" hazırlar. Oyuncular kötü oynandığında "hemen veremedi" derir, yani, tezahürat oyuncuyu, yorulmaz, yılmıyaz, bilmeyen bir enerji kitledi başlamak zorunda. Oyuncunun ve tribünlerin heriklerini tüm benliklerini maç vermesi için, tribün coşurucudan hamudanarak, bağarak, küfrederek herkesi yoğun tezahüratın içine sokar.

Tribünlerin büyüdüğüne artık herkes iman ediyor, zaten günümüzde Fatih Terim gibi coşurucu konuşmalarla oyuncuyu transa sokabilen tekniik adamların modası gittüçe büyüyor. Oyunculara soyunma odasında milli tarihin savaş sahnelerinden ve makus tarihimizden örnekler veriliyor. Tipik bir milli savaş gibi. Kur'an'da Yusuf, İsa,avvuf Meccun, aşka Ferhat ne ise, efkanın oluştuurulması için Letter, Metin gibi isimler dinleştirilir. Macera tadı, oyun zevki, hızlı tek-nelerin serbest olduğu, her türlü puştun, tükürmenin, itme-kakmanın meşrulaştığı bir anıya-a dönüşürlüğü.

Maçın savaşa benzeyen en dobra tarafı, maçı, tüm milli gelenek ve ilkel törenlerden ayırdedici tarafı, maçı sonucu bütün insanları mutlu kılmaz. Bazıları stadyumu mutsuz terkeder. Bütün insanları mutluluğu imkansızdır, mağluplar öldürücü bir alayla dışlanır, aşaklanarak kovalanır, maçı, alay ve kü-

Devamı 14. Sayfada

İzici merhamet, sınır yokdur. Gücün ve zaferin tek sahibi olmak zorundasın. Yenilmez bir şövalye, hiçbir kılıç darbesinden korkmayan bir gladyatör, tüm gücü-enerjisi ni kanna, siniklerine taşımış, adım atamayacak kadar yorulmuş bir savaşçı olmak zorundasın.

Eski şaman törenleri, tarikat ayinleri gibi kendini paralamak, içinde ne varsa ortaya döktürmenin ötesinde, aynen ilkel insanı gibi, büyü yaparak dünyayı, gerçek, talihini değiştirmek ister, toplu tasavvufu olduğu gibi, durmaksızın dua edip, yalvararak, maçı kazanmak ister. Eskişlerden hiçbir farımız yoktur, "iyi bir yaşam", "şansın bize güldüğü" bir hayat istiyoruz, hayatta olup bitenlerin yerlerini mutlakla ya da, ya da büyüyle değiştirmek arıyorduk.

Tarafat maç anında aceleci ve sabırsızdır, gol geçtikçe peşışanlar, aşkaların (taraf-tarı) yaşamak istediği son nokta; gol'dür, gol aslında bütün maçın görülmüşü gelen yüzüdür, maç özdeşleyen gol'dür, geçmişe dönüp bakıldığında, ya da hayatınma özdeş-tirilmiş orada seni gol'er görmek isteriz, sevginin yüzü, evrendeki tüm güzelliklerin içimize dolmasıdır, gol! Ve talim oyunu, paslaşma, hatlar arasında topun düzeni ve güveni gidis-gelisi, bek, ortasaha ve forvetin birbiriyle sınırlanmaz ilişki, "mükemmel bir uyum" duygusu oluşturun, mükemmel uyum, hayatınma güveni, rahatlık getirir, bu yüzden sıkı oyun becerisinin ötesinde tarafat oyuncularımdan "arkadaşlık" istisi!

Futbol maçı, rakip-sevgili çatışması üzerine kurulu, tarikatlar idaye aynır, manzara in-celiğinde temasa olarak görülen, kavgasavaşa arenası olarak görülen, bir taraf oyunu şifresel güzelliğinden tad alırken, diğer taraf, parçalanma, dağıtma, kol, kafa kırmadaki Rakip aynı zamanda sapkıdır, yavaşaktır, puştur, hakemle işbirliği içindedir, rak p, günahkar-lar topluluğu, hainlerdir.

Futbol maçı, kele ağlannın dişilik orparına, golün-şutun erkeklik organına benzetilme-siyle, düzme-düzüme, geçirme-koymanın cinsel heyecanını taklit (sembolize) edip taşı-dığı, bu yüzden hayale küsen erkekler dahi canilik, iktidar verdiği iddia edilebilir.

Dünyanın en büyük spor organizasyonu Amerika NBA liginde kale arkalan penis sek-ilinde şişirilmiş yüzlerce balonla süslenir. Balonlar penis gibi sallanarak rakip ürkütölme-ye çalışılır, milyonlarca seyirci çoktan alışmış bu görüntülere. Şutu, ok, mızrak, gülle gi-bi azgın erkekliğin silahına benzetip, gol yemenin, yeniminin namus duygusuyla sıkı iliş-kisini kurup, eski kan davaları gibi namusu vazgeçilmez bir haysiyet olarak hayabı önü-ne koyup, egonun-kışığının sert tepkisinin bir çatışması, patlaması olarak arlamaya ça-lışabiliriz.

Ancak çok eksik bir tanım, sıkı bir düzeltme yapmak zorundayız. Bu kuramı tersine çev irdim. Dişinin de zevk alması için, oyunun kurallarıni değı stirelim. Azgın kızlardan ku-rulu bir takım, kale filesini küçültüp, her bir oyuncunun eline, safaride keleşek avlayan ağı gibi illeler, kızlar, topun kendi filesine girmesi için ter dökse, kim filesine hepp, içine alırsa, o zaman gol olsa. Dişinin galibiyeti içine almak ise, bu oyunun çoktan moda ol-up, dişilen morbu etnesi, yaygınlaşması, bir şekilde takdit edilmesi gerekirdi. Futbol çok dala köklü, tarih öncesi dürtülerin oluştuğu çok daha derin korkuların sembolize edil-diği bir oyundur.

Olmadaki hayatımıza, ya da kele içinde hapsoldüğümüz çok eski çağlarınma geri dönelim. Çalak doğadaki kanlı çatışmanın bu denli başıyla takli edildiği başka bir spor yoktur. Futbol, tam anlamıyla tecavüz ve saldırı üzerine kuruludur. Erkeğin erkege tecavüzü, yaşanabilecek en büyük korkudur. Erkeğin diğer erkege saldırısı, yaşanabilecek en büyük kahramanlık, soyuluktur. Baride korunma, müdafaa ve birikte kar şı saldırı. Tecavüzü başarsak toplumda prestij kazanacağız, erkeklik gururumuzda özdeşleşmiş şehrin kahramanı olacağız. Tecavüzden biriktir korunabilirsek, erkeklikde özdeşleşmiş vatansen-verdiğimiz büyüyecek.Futbol, vahşi ve disiplinsiz bu en temel kurulumuza estlette etme-yi başarmış. Milyon çaldir insanları insanlara karşı saldırı ve tecavüzlerine estlette ede-rek, kültür kıvamına sokmuşur. Ancak, tecavüz aynı tecavüz, saldırı aynı saldırı, meybe-dilen, aynı erkeklik gururudur!

Ve bugün de insanoglu tarhin en büyük tecavüzü ve tehdidi altındadır. Ancak bu tecavüzü artık azgın canavarlar, üç başlı düşmanlar, rakip futbolcular değı, siyasiler-ordu-lar-dinler-polisler-ışadamlar gerçekleştirmekte. Gün geçtikçe namus, haysiyet, korun-ma duygularını sokaktan, siyasetten, sanattan bütünlüyle ihmal edip, stadyumlara transfer ediyoruz. Artık bir namusumuz kalmışsa, stadyumlarda korunacak, o da bir oyun için-de olup bilecek.

Kötülerin, şeytanların, vahşi canavarların tecavüzünden kurtulmak istiyorsak, hepi-miz, hayabı bir kenara bıakıp, stadyumlara koşmalıyız. Çünkü namusumuzu elimizden alanlar, başedemeyeceğimiz kadar büyüktür. Bizim de mutlaka bir karşı saldırı, bir gali-biyete ihtiyacımız var..

Bakalım, tarhin bu yorulmaz avcısı, bu neşeli, sevimli-keşeli, bu oyuna kaç asır da-yanabilecek! Kocaman terli ve evrenden tüm işleklerimizi bu stadyuma sığdırmak mümkün olacak mı?

Ruflarımız işte bu dar sahaya sıkışmışlardır. Bu daracık alan dahi kirli ve katil siyasi-lelin, mafyatik ve çalak ışadamlarının göbek atığı, hızla sabn aldığı, gün geçtikçe şar-la-tanlaşırdığı bir arazi parça-sına dönüşmekte. Tanhin bir soyul arenasına daha, hokkabazların keyfince eğlendikde-ri sirke çevrilmele!

Erkekliğin konuşulduğu, erkeğe kapışılan bütün meydanlar gibi tarhiden ya-vas yavaş sänecek stad-ıyınlar. Bizim maça çıkamayıp, yalnızlıktan ve kimseyi beğenmeyişimiz-den değı.. Vuruşacak gözük-piği oyun arkadaşı, vuruşacak gözükere bir gladyatör keskinliğinde rakip bulamıyoruz. Hepsli pişti! Rakip, dedğimiz adamlar, Singapur kerhanesinden fırlamış travesti tavşanlar! Bu medyayı, bu siyasileli 10/0 yensek, 20/0 yensek ne olur? Öznen Sürmer'in futbol kökürümöze kattığı bir güzel özdeyiştir, kenardan, orta-sahada topu oyalayan oyuncusu Raci'ye bağıır: "Raci'ni, oğlum, topun süba-bını mı anyorsun, topu mu .keceksin" medyası, ışadami, yöneticisi, çalak siyasetçisi, hepsi topun süba-bını anyor..

NİHAT GENÇ

K Ü L L İ Y A T I

YENİ ÇIKTI

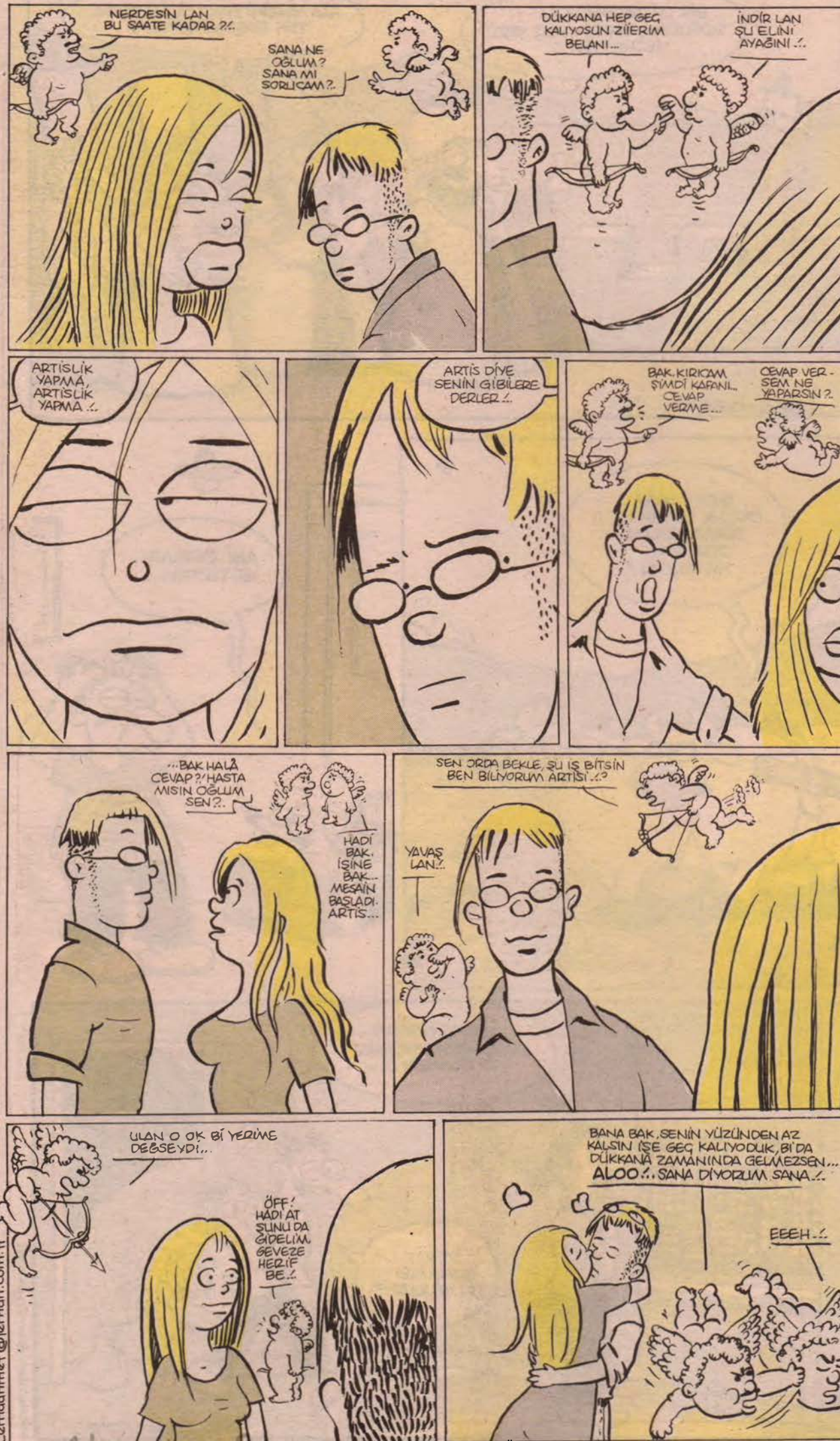
Arkası Karanlık Ağaçlar

- Memleket Hikayeleri 10. Baskı
- Köpekdeşmenin Tarihi 5. Baskı
- Soğuk Sabun 3. Baskı
- Kompile Hikayeler 2. Baskı
- Modern Çağın Canileri 3. Baskı
- Ofli Hoca 7. Baskı
- Dün Korkusu 4. Baskı
- Bu Çağın Soylusu 3. Baskı

İLETİŞİM YAYINLARI

İLETİŞİM
SAYI: 496
12 MAYIS 2001 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YATIMLARI
Yazışmaları: Zafer Aknar (zaferakn@ileman.com.tr) • Tel: 292 95 65 (4 Hattı)
• Fax: 251 42 44 • Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) • Baskı: İncok • Dağıtım: Bi-Yay
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst
• Yönetici: İM Bosan Yayın Ltd.Şti.
• İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
• Genel Müdür: Tuncay AKGÖN

İletim'de yayımlanan karikatürler, yazı, esri ve kışkırtıcı İM yayınlardan da öte salkık. Yazı için emredene hiçbir yazık, baskı, görme) yayında, Tv programında ve İletim'de orantında kullanılmaz. Aksi halde dava konusu olmaktadır.

Firavunun Laneti

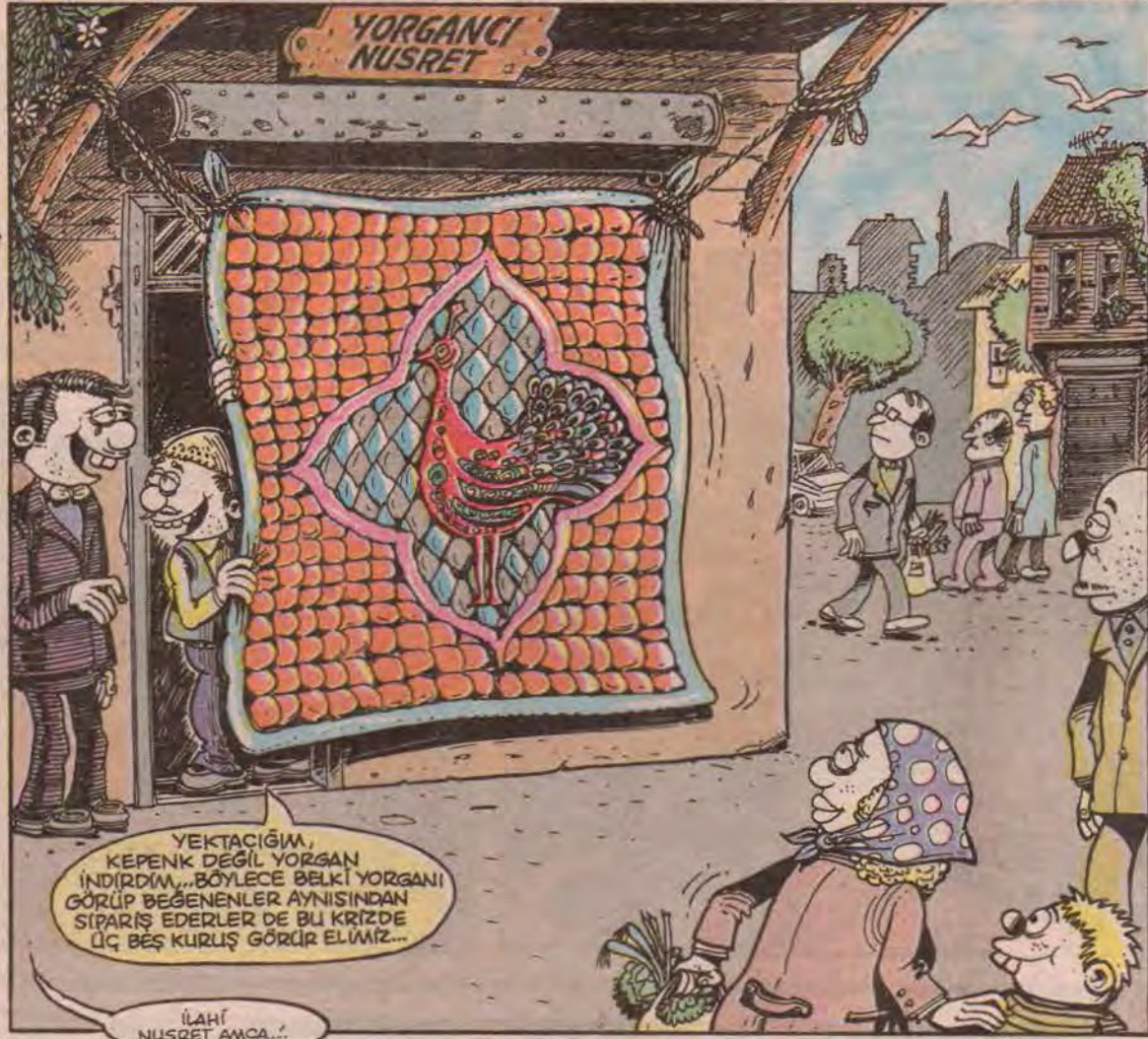
BAHAR GÜNÜ SAKIN BİR HATA YAPIP AYRILMAYINIZ, BİRBİRİNİZİ SEVİNİZ...

SURAYA BAK BE...
ULAN UÇ UÇ BÖCEĞİ
BİLE GELMİYÖ ELİMİZE...
GÜZELİM BAHAR GÜNÜ TERKEDİ-
LİP SAP GİBİ KALDIM... SANKİ
KEDİLER, PAPATYALAR, BÖCEKLER,
BÜTÜN DOĞA KACIYOR BENDEN...
AŞKSİZ ADAMDAN HAYIR GELMEZ-
MİŞ, ŞİMDİ ANLADIM...

Gönül Adamı

GÜNLERİ
İCOĞLU

fevhan@leman.com.tr

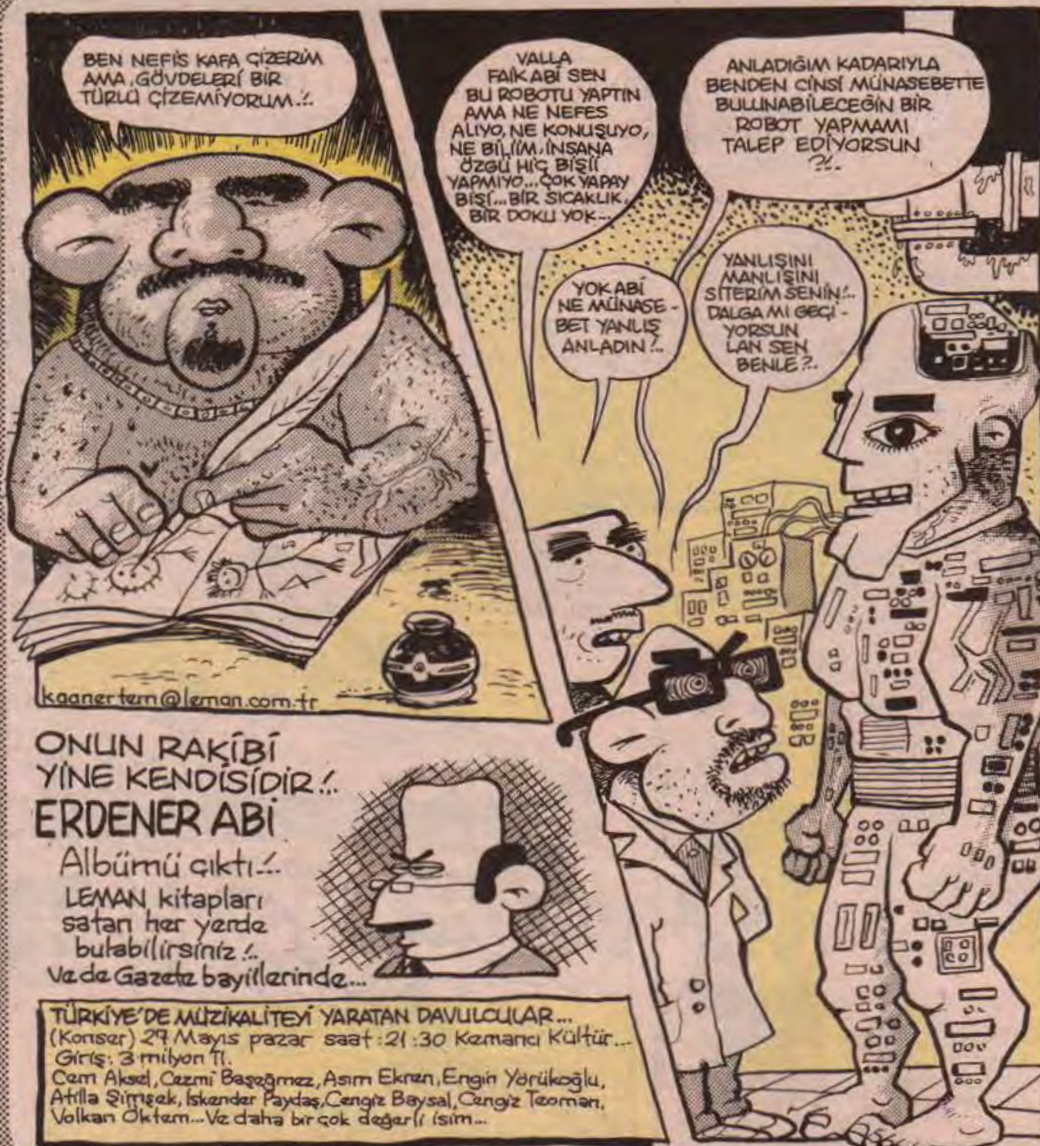

FEYHAN GÜVER

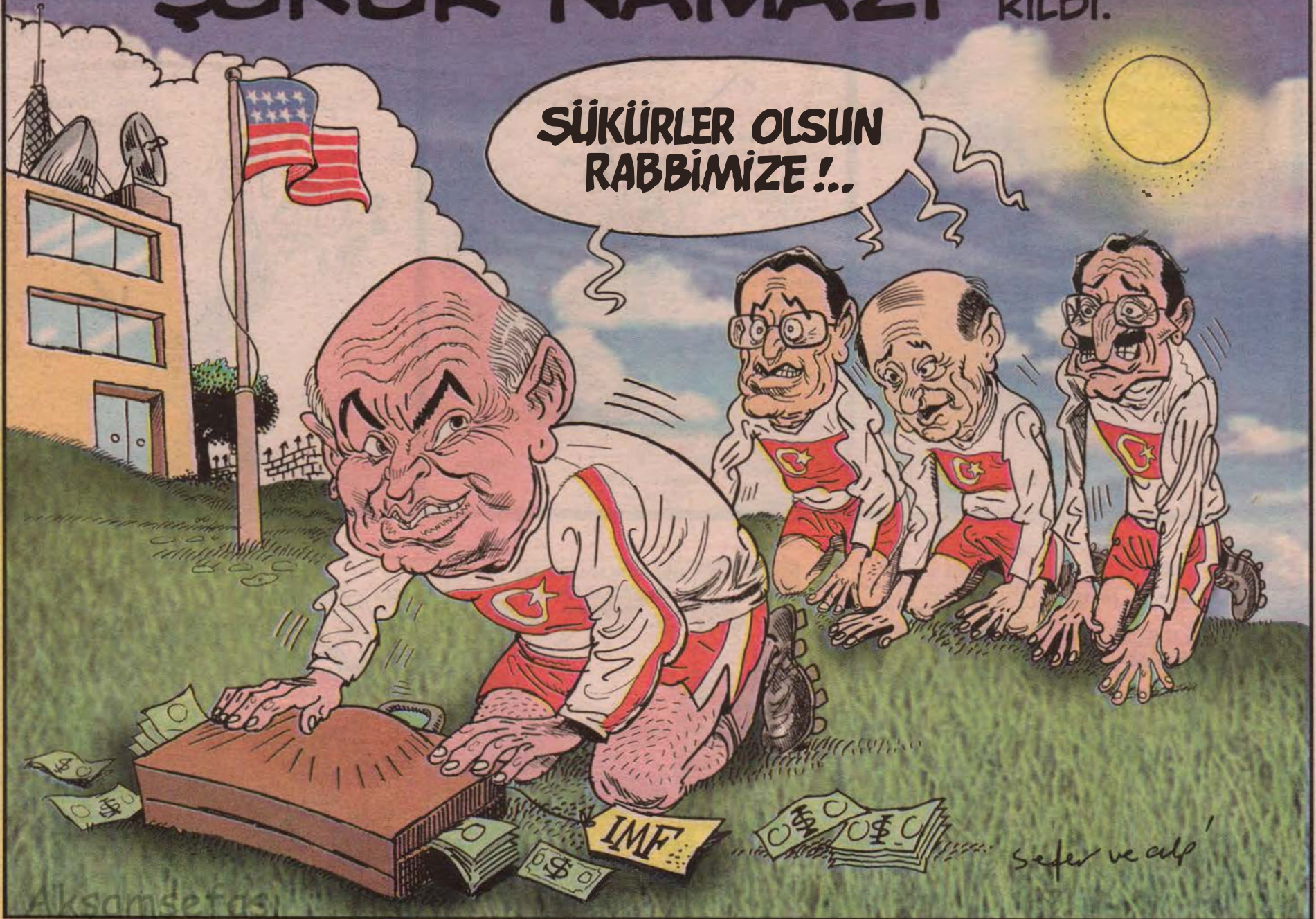
Akşamsefası

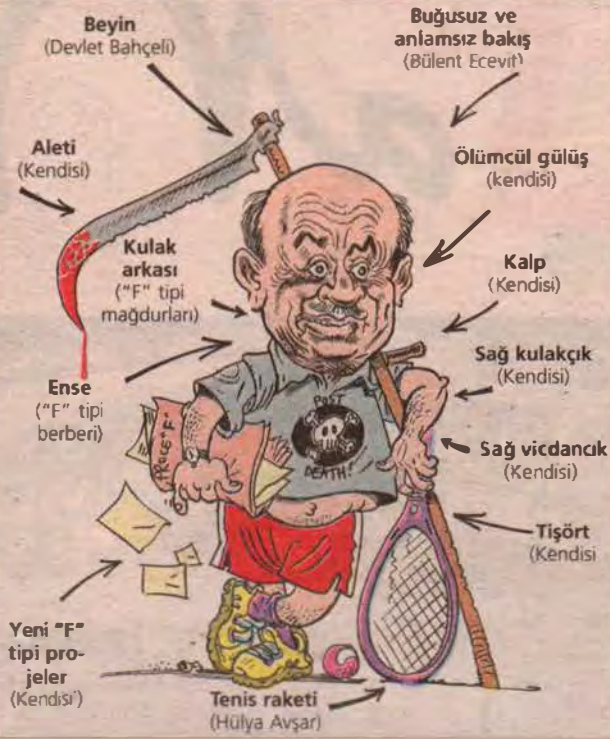

IMF ORTAKLARI ONAY VERDİ, PARA GELİYOR! HÜKÜMET ORTAKLARI 2 REKAT "ŞÜKÜR NAMAZI" KILDI.

Hikmet Sami Türk

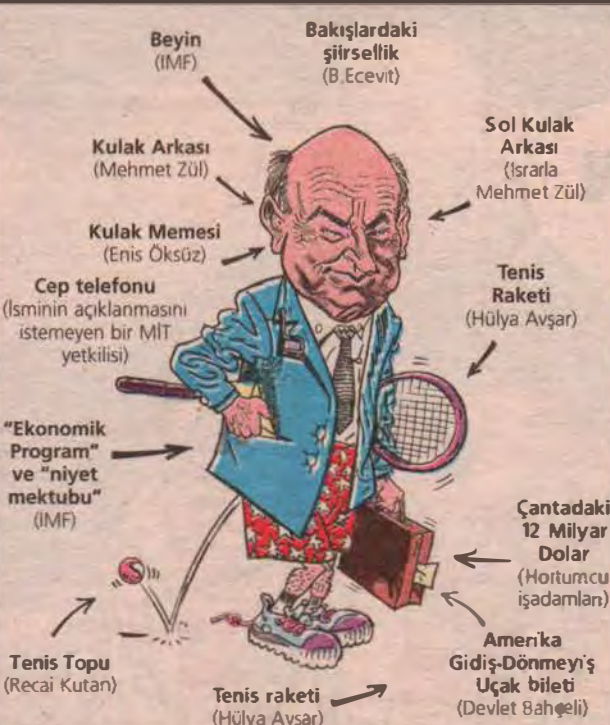
Mesuth Yılmaz

Mehmet Zül

Kemal Derwish

Bülent Ecevit

Asgari Ücretlioğlu

GEZ MAH MUTÇUK

MAH MUT TIBET

Ankara DGM Savcısı Hakan Kızılaslan, Buffalo operasyonuyla ilgili hazırladığı iddianamede; "siyasi iradeye bağlı kolluk teşkilatıyla (polis) suç örgütlerine karşı mücadele etmek mümkün değildir" sözlerine yer verdi...

Türkiye, çocuk işçi çalıştırmada her zaman olduğu gibi dünya klasmanına girerek 4. sıraya yerleşti...

Jandarma, politikacıdan, işadamına, bürokrata, gazeteci, yazar her meslekten kişilerin telefonlarını dinlemiş...

Muğla'nın Yeşilyurt beldesinde jandarmanın gençleri türbeye götürerek dayak attığı iddia edildi. Şikayet üzerine soruşturma başlatıldı...

Ergenekon, Telekom

Hürriyet Gazetesi'nde ilginç asparasgalar çıkıyor. Geçtiğimiz hafta, Telekom'un sabırsız yüzünden Emis Öksüz'ün, Mösameltin Özkan'ın odasında Derviş Kemal'e ağzına ne gelirse hakaret ederek bağırarak, "sen kimin adamısın.. kime çalışıyorsun, sen de sıradan bir bakansın, hadini bil" diye etmediğini bırakmadığını yazdı. Kemal Derviş'in, Öksüz'ün sözleriyle bir güzel patakladığı haberini hayretle okuduk. Ertesi gün Samsun'a giden Devlet Bahçeli ve şürekası, kitlesi tarafından, işte bu kahramanlığından, (Telekom'u satırmam) malkaçoğulluğundan dolayı çılgınca alkışlayıp, kükreyip esdiler. Yani, MHP kitlesine, "burada devleti satıyorlar, biz karşı koyuyoruz" imajını vermeye çalışıyor. Oysa gerçek tamamen farklı. Ertesi gün gazeteciler hem Öksüz'e, hem de Kemal Derviş'e böyle bir tartışma aranızda geçti mi diye sordu. Kemal Derviş, "bahsi geçen toplantıda" yanyana gelmedik, aynı toplantıda olmadık bile" dedi, Öksüz, aynı soruyu geçiştirip, cevap vermedi, (hani, 'böyle bilsinler', işine geldi.) Yani koalisyon içinde 'kınalı kuzu gibi herşeye boyun eğen, koalisyon dağılmasın diye ülkeyi dahi satan, soyulmuş bankalara bile susan MHP, kitlesine döndüğünde, mangalda kül bırakmıyor. Peki, bu haberi Hürriyet gazetesi nereden uydurup verdi, niçin verdi. Demek ki Aydın Doğan tayfası, MHP'nin kitlesiyle iyi geçinmesi oy kaybetmemesi için onun erkek görünüşünü yaşatabilmek için tüm sayfalannı seferber etmiş. Kimbilir, tarihte böyle yazıldı, diyelim, Malkaçoğlu, Bizans'ın güzel kızlarıyla beraber olabilmek için, kılıcını, kalkanını satar, saçlarına fön çeker, ama, arkada bıraktığı halkına, bir yığın kahramanlık hikayesi uydurur, bilemeyiz arık.

Keşke MHP bu ülkede olup bitenlerin farfona varabilse. Ne hazine, Ülkeyi satmak onlara nasip oldu. Doğdukları günden beri ona buna vatan haini diyen bağırırlara nasipmiş, ülkeyi peşkeş çekmek. Bu farelerden Malkaçoğlu, Karaoğlanlar yaratmak için, Hürriyet Gazetesi'nin yazartan hayalgüçlerini çok daha abartmak zorunda...

Batı, yüzelli yıldır bize, demokratikleşmek için, onu değiştiren bunu yapın, şunu kaldırın, deyip duruyor. Habire yasa çıkartıyor, habire değiştiriyoruz. Yine de demokratikleşemiyoruz. Batının bizi demokratikleştirme hastahğı sonunda geldi Telekom'a dayandı. Telekom'u satarsanız, işte şimdi demokrat olacaksınız diye biz fakirleri sevindiriyor. Tüm basın, tüm ekonomistler de, 'yahu satalım Telekom'u, kısa yoldan demokrasişalım', 'ayağımıza kadar gelmiş bu demokrat olma şansını kaçırmayalım' diye yüzlerce yazı yazdılar. Telekom'u satsak demokrat mı olacağız, satmasak, olamayacak mıyız? Hem Bush, hem Blair mektup gönderip, telefon etmiş 'kutlanın sözi, Telekom'u satığa çıkarınız. İşte şimdi demokrat oluyorsunuz' diye. Vay be, birkaç günlük de olsa bu 'demokrat olmanın' tadı başkaymış. Demokrat olmanın mutluluğu bize yeter. Satalım anasını satayım, ne güzelmiş demokrat olmak, satalım... Sıradaki...

AÇIK met üst BÜFE aklımda kalanlar

daral&timsah
tripanazomigambiyetsizler

**mehmet
çağçağ**

- yalnızlık bir ilçe'dir!
- doruk da bir duraktır!
- dün ile bugün, yarını harcar!
- her kalp sahibine göre esner!
- zaman maymunu dünya!
- aşk, mikser!
- ne demek istiyorsun!
- hayat sadece önsöz!
- zor yoktur, şifresi vardır!
- kaç aşkının altında imzan var!
- atlas okyanusunu henüz görmedim daha!
- pasifik okyanusu beni ne kadar ipler ki!
- her şey'de bir şey var!
- hayattan soğumak, ya ne'ye ısınmaktır!
- siz bir hastalığı seviyorsunuz!
- ne demek istiyorsun!
- yaşayarak dünyayı kirletme!
- her yenilmek, bir midir!
- kızıldeğirler doğuştan köse mi!
- hayatın malısın, kendine pay çıkarma!
- ölsem de kurtulamazsın hayattan!
- kum torbası değilim ben!
- güzel olan her zaman adil olmuyor!
- ne demek istiyorsun!
- hep kendisinden bahsediyor televizyon!
- bizi iyi hatırlayan kaç tane coğrafya var!
- gel, git - git, gel - gel, git!..
- kaos, risk, endişe - kaos, risk endişe!
- sevişmek de bir haberleşme çeşidi!
- ne demek istiyorsun!
- 150 kişi içinden seçebilir misin sesimi!
- mecnun hep aynı, çöller değişik!
- adem ile havva ilk nasıl sevişmişlerdi!
- müfredata uygun aşk olmaz!
- olta mı akıllı, balık mı aç!
- ne demek istiyorsun!
- başlatmak mühim değil!
- zor olan sürdürmektir başlamış olanı!
- her başlar, şey bitirir!
- vakit hiçbir zaman boş olmaz!
- düşümün önünden çekil!
- doğada tiksime yok!
- ölü ter kokmaz!
- salılar, perşembeler sürüyle!
- olta girmemiş deniz!
- yürek değmemiş duygu!
- ne susacaksan türkçe sus!
- şu an içimizde kanser yürüyor!
- evler, kurtarılmış bölgeler!
- unut-hatırla-unut-hatırla-unut!
- ne demek istiyorsun!
- orlon dünya, sar sar bitmez!
- dünün ne çok çocuğu var!
- bugünün ne çok tasası-endişesi!
- yarının ne çok ölüsü olacak!
- ne demek istiyorsun!
- aklımda kalanlar, aklıma alanlar!
- sus artık ve zıbar yat!

UM PAHA

FATİH SOLMAZ & KEMAL ARATAN

ALO
MERKEZ BAN-
KANIN ÖNÜNE
BOMBALI HOROZ
KOYMUŞLAR!..GÜN
İŞİMDEN ÇABUK
BİR BOMBA İMHA
EKİBİ GÖNDERİN!..

**MİLENYUM
ODUN SANAYİ AŞ.**

**ÇAAT! ÇUUT!
ÇAT!**

BU GÖRDÜĞÜN
MODERİN ODUN ENTEG-
RE TESİSİNİ KURDUM
RESULCUĞUM!..TEKNOLOJİ
BAMBAŞKA BİŞEY
BE!..

ÇAAT!

ÇOT!

ÇUT!

VIR VIR
VIR VIR

DÖN SUSAM,
DÖN!..

HEEY
ÇEKİLİN
BENİM KA-
RIM O
AĞAÇTAKİ!

OLMAZ
YAKLAŞA-
MAZSIN ORAYA,
BİR DE
SENLE UĞ-
RAŞMAYALIM
ŞİMDİ!..

TEKRARLIYORUZ!..OOOHH!
HAARİKASIN ERKEĞİM!

M.E.R.
**ORGAZM
TAKLİDİ
KURSU**
KURULUS 1992

**OOOHH!
HARİKASIN
ERKEĞİM!**

HAIN EVLAT ÖKKEŞ Can Barılan

Geçen pazarı es geçtik ama bakalım noldu mu?

BUGÜN ANNELER GÜNÜ... SİZE HEDİYE ALAMADIM AMA DÜŞÜNÜM Kİ EN GÜZEL HEDİYE Bİ GÜN İÇİN ORTADAN YOKOLMAK... BEN GİYİYORUM... SİZ KEYFİNİZE BAKIN...

YAVRUM, BİZE EN GÜZEL HEDİYEYİ VERDİ... DAYAK VE AZAR SİTRESİ OLAMADAN ÜTÜMÜ YAPARIM ÖKKEŞ'İN DOLABINI YERLEŞTİRİRİM, PIRASA PİŞTİRİRİM... OHH...

BEN DE HEP EVDE CİS... CİBİL DOLAŞMAK İSTEDİM. RAHATÇA YAPAYIM...

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU KAAN ERTEM

VALLİ KAPIMIN ÖNÜNDEN KÖPEK BOKU GÖRMEK İSTEİYİYORUM...

BAK EVLADIM, BU TİP ORGANİZATÖR ADAMLAR HERŞEY İÇİN BİR DERNEK KURMA İHTİYACI HİSSEDELER... DERNESİ DE BİR ŞEKİLDE KURARLAR, ANCAK HEYHEN SIKILDIKLARI İÇİN KİŞİ BİR SÜRE SONRA BIRAKIRLAR, KENDİLERİ Nİ YENİ MACERALARA DOĞRU YÖNELTİLER. EVİCİDİRLER, DİKKATLİ OLUNMASI LAZIM GELİR...

BAK, BAK ELALEMİN ADAMI HAKKIN... DA NELER SÖYLÜYÖ BAK...

PANTOLON METİN FİDAN

BAKAR MİSİNİZ? NİYE BENİM KİME ANKET YAPMIYOR YAV... SORSANIZ Bİ... BEN DE BAZI SORULARA CEVAP VEREBİLİRİM... ANKET YAPILMIYCAK BİRİ GİBİ MİYİM?

ŞEY ÇOK İSTİYOSUNUZ... YAPARIZ TABİ... YANI, NOOLCAK Kİ? YAPALIM...

BAK YİNE YARIM AAZLA KONUŞU... YÖ YAPITIRMIYOR SİSTİRET...

OĞLUM, BU YAZ AŞIYANIZA SİĞİBİLİRLER... BUNDAN TIRSIYIM... MİNİ ETEK FELAN GİYMEYE BAŞLADILAR MI, ANNA ARTIK...

MİNİ DİL DE, ŞEY HOŞUMA GİDİYÖ BENİM... TEK PARÇA Bİ ELBİSE GİYİYOLAR YA... KOLUZ, İNCE KUWAŞTAN... UFF...

DÖPIYES DİL LAN... O DEDİİN TAKIIM ELBİSE GİBİ BİŞİY... BU BAŞKA 'ENTARİ' GİBİ... ÇİÇEK'İ FELAN OLUYO...

ŞEY... EEE... DÖPIYES!

NEON... NEON VAR MI SİZDE 'HANİ BARLARIN, LOKANTALARIN FELAN ŞEYİNDE OLUYO YA... HARFLERİ KENDİNDEN RENKLİ İŞIKLAR... GAÇ PARA...

NEON İŞIKLARI, MALİYETİ YÜKSEK BİŞİYDİR DELİKANLI... NE İÇİN İSTİYOSUN? Bİ VİTRİNE FELAN MI?

TABELACI

NEON ÇOK NEFİS BİŞİY YAA... VİTRİNİM DİE YOK HİÇ AMA Bİ NEON İŞIIM OLSUN İSTER DİAM...

AABİ PARDON, BANKİ CUMPING NEDİR ACAP?

Bİ ATLAYIS SEKİ... İPE BAĞLANIYON, ASSAA ATUYON... ÇOK KEYİFLİ, ZEVKLİ Bİ AKTİVİTE...

ANNADUM... BULUR ABI... Bİ AKTİVİTİ YAPMAK İSTİYOM...

BANKİ CUMPING Üç atlayış bir milyon lira (GARANTİSİ YOKTUR...)

OTUZDOKUZDA TAKILDIK GALİBA PAŞAM! KRIKO LAZIM MIYDI?

AKŞAM APARTMAN TOPLANTISI VAR... GELİR MİSİNİZ?

TABİİ GELİRİM...

ÜÇ NUMARADAKİ DUL NEBAHAT'IN KASEYİ GÖRDÜMÜZ MÜP ÜFF DİYİYORUM, ÜFFFF...

TOKUZ NUMARADAKİ KARI İÇİN DE KOÇASI İŞE GİDİNCE VURDURLUYO DİYOLAR...

AGANSÖRCÜYÜ BEŞ NUMARADAKİ CEMİLE'NİN ÇİCİKLERİNİ EMERKEN GÖRDÜM... SİZİN DÜNYADAN HABARINIZ YOK!

Fatih solmaz gaggağ

TEREFLİ

PICTURES

CAN BARSİAN

2
ÖYKÜ
TOPLUM
SAL
SOSYO
LOJİK
1
ÖRGÜTLÜ
TOPLUM

BU
DA
2
DERİN
DEVLET

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

Demirel Sinirli, Kral Ciscibil Kalabilir

Bütün yollar ona çıkıyor. Bütün kırlar, bütün pislikler, sanki kollarının ucundan kayıp gözlerimizin önüne alıyor. 50 yıldır, gerek kişi isel, gerek kişi olarak iktidarı sürdürüyor. Oysa kendi global arşivi Suhanlılar, Markoslar, Peronlar, İdi Aminler, Ortega'lar alaşağı olup, tarihin çöplüğüne gömüldü yıllar önce. Hala söyleyeceği sözü, cebimizdeki on kuruş parada gözü olan böyle bir bünyeyi, insanlığı milyon dolarlar harcarıp yarızıyor, galaksiyi arasa tarasa, koldasa yalasa bizim coğrafyadan dışka hiçbir yerde bulamaz.

1954 yılında, dünya enerji tröstlerinin "yüksek seviyede dost edinmek" amacıyla verdikleri EFF bursuyla Birleşik Devletler'in öğreniminden geçen bu zat, o gündür bugündür, memleketin başına musallat. Son enerji operasyonuyla, yavaş yavaş onun da suyu ısınma ya, ayranı kabarmaya, hapishaneye verdiği her yakınıyla, eşiyile, dostuyla, akrabasıyla yalızlığı dökmeye başladı.

O, Süleyman Demirel! "Morrison" Demirel... "Baba" Demirel. Babalann babası, o bu ülkenin babası. Hakkı'da uçan kuşları, Edirne'de sıkışan kargaya dek herşeyden haberi olan yine o! 50 yıldır enerji diye yirtme, gezer, 50 yıldır ödüllendirilme, 2001 yılında elektrikler kesildi memleketi, milyarlarca dolar, enerji hırsızlarının cebinde gezer!

Geçen Pazartesi günü bir üniversitede konferans verirken, öğrencilerden biri, bir pusula yazıp, "yeğen Murat Demirel'in, maaş evlat Cavit Çağlar'ın hapishanede öldüğünü" anonsörüne kendisine. Kızarmış, yüzü değişmiş. Ve o soru kağıdını, avucunun içinde buruşturup yere atmış hiddetle. Bu hiddetle hayra alamet değil.

Ankara'dan üst düzey bir kadronun aktardığı ve birkaç yerden de doğruluğu onaylanan veriye göre, Interbank'ın yasal çöküşünün ardından, Maliye Bakanlığı'na bağlı uzmanlar, geçen yıl bankanın sahibi Cavit Çağlar'a ait Bursa'daki Hergis Holding'de inceleme başlattı. Holdingteki belgeler, fahşalar, bilançolar 3 ay boyunca didik didik edildi. Ve temel noktaya varıldığında, Ankara'dan, ta tepelerden bir telefon geldi. Uzmanların karşısındaki isim Maliye Bakanı Sümer Oral'dı. Oral, emindeki bürokratlara, "yeter artık" dedi, "tamamlayın raporunuzu. Yetüli mercilere de iletin."

Bu emirle inceleme noktalandı. Çağlar, holdingten ayrılmak üzereyken, Maliye Bakanlığı uzmanlarını ofisine

LeMo

davet etti. Mesafeli bir biçimde bilenler, kendi di arık. Rahatı her ne de farkındaydı. Naya laz, yanlış bilançolar, değildi sorun olan.

Bu konuya buradan günlelin tartışma kor gimek gerekiyor. Te kharaz, yine Demirel'in da, Ankara DGM Say rılmış. DGM'yi bu rel'in manevi evlatları

Şimdi kendi silah rel'in 13 Kasım 2001 konusması d'inden isat.

Bu görüşmede enerji operasyonunda vet verdiği iddiasıyla sahibi Hüseyin Araba na göre holding par Azerbeycan Cumhıa için, bir de mektup iş takibi ya da iş orta (Yalında Demirel' günde yaşayan manı deni Murat ile olası den söylemesi.)

Demirel'in Cavit herhangisi bir ticari or Barmek Holding' ailesi arasında bir ek Bakani Oral, Çağlar' mıdır? Demirel'in p neğin Şekila Demirel lı döneminde KKTU Bu bankanın kasası kredilerle doldurulm fika hanım Demirel' Demirel bu soru bir kağıdı mendil gı çöpe fırlatacak.

Sen, seni kaybetmenin ne demek olduğunu bilemezsin... Sen seni hiç paylaşmadın ki... Hiç sensiz kalmadın ki... Hayır, sakın içindeki o amansız sürgünden bahsetme bana... O büyük yalnızlığın, seni çocukluğunda terkeden ve dönüp içine her baktığında o koca boşlukta yeniden ve hep yeniden kaybolduğun benliğinin o karanlık kuyusundan sakın sözetme... Sakın bana sensizliğinden bahsetme... Çünkü o dipsiz karanlık sensin. O bulamadığın kendisin sen... Bütün kayıplarınla, intiharlarınla, vazgeçişlerinle, savruluşlarınla, ruhunun sürgünlerine yaptığın bitmeyen yolculuklarınla sensin o... O sefsin işte. Ben onu sevdim. Ben senin içindeki o yakıcı yokluğu sevdim. İçindeki o sonsuz boşluğu, o özlediğin benliğini sevdim. Sen hiç senden mahrum kalmadın sevgilim...

Hayat ellerimin arasından kayıp gidiyor... Ellerimin arasından. Aşkımız gözlerimden silinip gidiyor... İçindeki okyanusun suları taşırın unutulmuş rüzgarları adımı fısıldıyor hayatın kıyılarına...

Yavaş yavaş eskiliyor gözlerim gözlerinde, tenim teninde, adım dudaklarında... Yavaş yavaş siliniyorum hayatın gerçekliğinden... Yokluğun ürperten rüzgarında savrulup duran o sahipsiz uçurtmayım artık... Ya da Kız Kulesi'nin önünden süzülüp geçen o hayalet gemi...

Yaşarım sandım... Her şeye ve hayata rağmen. Karanlıklara karışırım, sonra nasılsa hep sabah olur... Elimi kendi kanıma batırır, sonra gider yıkarım... Geç gider sandım her şey... Geçip gider yaşadıklarım, öldüklerim... Lıyıklarım ve o en çok kendimi acıtan kötülüklerim... Hepsi gende kalır ve ben her sabah aşkınla yeniden doğarım.

Oysa şimdi ne kadar da iyi anlıyorum, geçmişin uçurumlarına ittiğimiz o anlar hiç kaybolmuyormuş. Hep bir gölge gibi takiptemmiş arkamızda... Aldığımız her solukta içimize çektiğimiz o hayat, dünden bir türlü kopamıyormuş.

Ne yaşasam hep seni kaybetmişim ben... Kime sığsam hep senmişsin yitirdiğim... Beni, şehirlerce, yollarca, aşklarca uzağında, o hiç tanımadığım sana bağlayan mektuplarınmış seni yitirmek... Hayatının o hızlı döngüsünde yalnızca küçücük anlara sıkıştırdığın ve belki de yüzlerce yazdığın gibi yazıp gönderdiğin o birkaç satırı okurken Tanrı'yla konuşur gibi titremem ve kendimi aşkın "sev" diyen o ilahi vahyini alan son peygamber gibi hissetmemmiş... Sev!...

Ah sevgilim, seni sevmek seni kaybetmekmiş aslında... O uzak kentteki hayatımı öldürüp, senin göğünün altında, senin şehrinde, senin sokaklarında yeni bir hayata doğmakmış... Seni tanıdığım o Nisan gemesinde sarhoş hayallerimizin üzerine yağın o incecik kar, bu aşkın kulağına Tanrısal bir işaret gibi beni inandırırken, aslında "onu kaybettin" diye fısıldıyormuş kulaklarıma... İşte tam da

OK

bu anda onu

Bilmem seni neyi... Yıllar geçti sokağında, he mızın o savru oraya bir daha kez o masada seyen çocukluğ tu dudakların nan ve yalnız seninle... İşte mızın... Ve be duğum anda min,, Nasıl d tek bir gecey ölmüşüz kılac sonsuzluğa u lydi o bir gec gan güneşle uyanmamalı, ayrı cesi incecik bi ellerin yıllard lerin düşlerin gün çocukluğ tenimi... Seni dokunmak as mış sevgili.

Ya sonra? Şimdi ne ka seni kaybetme yere gitmek, her evde uyuy kak solumak, den geçen o tine sığınip ç kucaklayıp ar girt duvar ve de unuttuğ ama yokluğ san da bir t gün terk et mak, gözyaş kınık duydu tını paylaştı lerini, sözleri mi zaman k vazgeçemedi likte büyüü mak, kendin lir gibi sarıl olmak... Hep Hayat sen

net başladı. Herşeyini en açık yürekle dışarıya bu işler-
kızmanın nereye ulaşacağını
alar, yurtdışına aktarılan para-
narda" uçup giden tutarlar

kydükten sonra, hemen son
alefonların dinlenmesi olayına
nın dinlenmesiyle ilgili yasal
e oğurdu sırada. 1996 yılı-
ret Demirel tarafından ve-
maya iten neden de, Demir-
Mehtem Agar'in talebiydi.
and ilerine geri döndü. Demir-
saat:15.41'de yapıldı telefon
konuşma da gazetelere Yan-

in karşısındaki isim, beyaz
a bakanlığı bürokratlarına rüş-
atına alınan Baromet Holding
nir, görüşmeden antlaşdığı-
Azərbaycan'a gönderiyor.
ini Haydar Aliyev'e iletmesi
Demirel'in yaptığı açığa bir
lekubun içeriği bilinmiyor.
Zinem kaçak Amerika'da sür-
u Çağlar, cezaevinde yatan ye-
görülmeleri de dökülür, ben-

r ile kağıt üzerine dökülmüş
ar mıdır? Azerbaycan
Hüseyin Arabul ile Demirel ve
ik değişik olmuş mudur? Maliye
konusuna neden müdahale et-
ılmayın akrabaları da var. Ör-
yabında, Demirel'in başbakan-
bir banka alması Şefika hanım
ile Halk Bankası'ndan aktarılan
ardından batmış. Acaba Şe-
oksa bizim yengemiz mi?
yanıt verecek ya da, sümkü
atlenip avucunun içinde ezip,

Kutlu Esendemir

an ki Senin Ruhundur

ettin"...
natirliyi musun o salaş meyha-
ramızdan ve biz bu kentin her
tarafında, her meyhanesinde aşk-
şısından kırıntılar bırakttık. Ama
rtirmedik seninle... Seninle ilk
rnuş, gözlerinden bana gülüm-
a şaşırıncan şu sözler dökülmüş-
belli belirsiz: "Sonsuzluğa uza-
oktada kesişen iki tren yoluyuz
gece o kesime anıydı hayatları-
sil da fakındaydım sana dokun-
adan sonsuza kadar uyanacağı-
ındaydım, sonsuzluğu yalnızca
ahınız o geceye sığdırsam onu
m... Belki de o tren yolları gibi
a hayatlarımız yetinmeyi bilme-
kesişmeyle... Belki de, hayat do-
e üzerimden istiyorsun. Bunun adına da "öz-
gürlük" diyorsun.
Söylesene sence ben neden vazgeçtim hayatın o
tatlı şurubundan. o çileksi tadından, o gelgeç ko-
kusundan... Neden vazgeçtim yaşamaktan? Neden
silahsız neferi oldum bu aşkın? Neden hep savun-
masını ben verdim? Neden bir öyküye hapsedtim
kendimi? Şimdi aldığım her soluk seni benden bi-
raz daha uzaklaştırırken neden artık nefes almak ist-
emiyorum? Seni benden çalan o hayatı neden ist-
emiyorum?

Gerçekliğin içinde kaybolmuş bir hayalden fark-
sızım artık. Aşkımla yalnız sözcüklerinde, o kendi ka-
nına batırarak yazdığın öykülerinde soluk alabiliyorum.
Bense kağıtlarıyorum öykülerinle o bir türlü parçası
olamadığım gerçekliği... Öykülerindeki sevdana
inanıyorum, öykülerindeki aşkıma ağlıyorum. Aş-
kı beni çocukluğuma götürüyor. Öykülerinde ya-
ratığın imgelerle büyülediğin hayat, o imgelerin
içinde kendini bulan ve yazgısını seninle birleştir-
meye hazır kadınlar, her an başka bir aşka kapılıp,
beni yine o dört duvar ve bir yalnızlıktan ibaret ru-
tubetli evimde geri dönüşü olmayan bir yalnızlığa
teb etme ihtimalin, beni o savunmasız çocukluğum-
ma geri götürüyor; beni hayatın dengeleri içinde
kendine bir yer bulması imkansız bir roman kahra-
manı yapıyor.

Bu şizofren halim ancak bir öykü malzemesi ola-
rak heyecanlandırabiliyor seni. Öykülerinde ağlıyors-
un uyumsuz varlığına. Öykülerinde bu aşkın
önünde eğiliyor, beni yitirmeyi kendini yitirmek gi-
bi yaşıyorsun. Beni kaybetmenin telaşını yalnız öy-
külerinde yaşıyor, ama hayatındaki varlığımdan ür-
kuyorsun. Gerçekliği içinde yavaş ve en az ha-
yat kadar bencil olan o yanın sana olan tutkumu

delilikle bir tutuyor. Senin uğruna hayattan vazge-
çişim, bu şizofren sevdam günlük hayatını aksatı-
yor çünkü... Benimle birlikte hayata yabancılaş-
maktan korkuyorsun. Aslında gerçek özgürlüğün
bir aşk uğruna kendinden vazgeçmek, aşkınsa o
Tanrı-sevgiliyi bir ölümlü gibi sevmek olduğunu şa-
na hiç durmadan hatırlatan bu şizofren sevdam
korkutuyor seni...

Şaşıyorsun sevgilim... Öykülerini okurken, satır
aralarında bir başka ruhun varlığını sezdığım anda
gözyaşlarına boğulmama şaşıyorsun... "Bu sade-
ce bir öykü" diyorsun bana... "Sadece bir kurgu
bu... Neden ağlıyorsun?" Beni gerçekten sevdiğini
inandığım tek yerin artık sadece öykülerin oldu-
ğunu, artık yalnız öykülerinde soluk alabildiğini, ve
seni hayatla paylaşmaktan yorgun düşen yüreği-
min öykülerinde de seni paylaşmaya tahammülü-
nün olmadığını anlamak istemiyorsun...

Şaşıyorsun... Sabaha karşı sessizce yanımdan
kalkıp gitmeni, o tek cennetimin olan uykularımızda
beni yapayalnız bırakmanı sonsuz bir yitirş gibi ya-
şamama şaşıyorsun... Beni yalnız bırakıp, başka
bir odada uykuna devam ettiğinde rüyalarım kabu-
sa dönüşüyor. Seni rüyalarım da yitiriyor, sa-
na ulaşamıyorum, ağlıyorum, herkes güler yü-
hali... Hep gözyaşlarıyla uyanıyorum o kabuslardan.
Sence çıldırdığımı düşünüyör, bu uyumsuz halim-
den sıkılıyor, davranışlarımı o bir türlü vazgeçeme-
diğin dışardaki hayata ait bulmuyorsun. Aşkımla
yalnız ömrümü ve ölümümü değil bilinçaltımı da
ele geçirdiğine inanmak istemiyorsun...

Günlere geçip gidiyor... Hayat o dayanılmaz hoy-
ratlığıyla akıp gidiyor aramızdan... Gerçeklik her
geçen gün aramızda gizli duvarlar örüyor. Ne aşkımla
ne de ben bu hayatın içine sığmıyoruz artık. Ve
seni her an bir öncekinden daha fazla kaybediyor-
um. Gözlerim gözlerinden, tenim teninden, adım
dudaklarından siliniyor yavaş yavaş...

Oysa şimdi her şeyden daha iyi anlıyorum beni o
bir türlü parçası olamadığım gerçekliğin içinde se-
vemeyeceğini... Öyleyse sevgilim, ne olur beni içine
al... Hayatımdan çekilmek ve ömrümü sana vermek
istiyorum. Ömrümü senin yaşamayı, senin içinde
kaybolmayı, yalnız ama yalnız sen olmayı istiyorum
artık.

Ne olur beni içine al... O karanlık ruhuna, o bü-
yük yalnızlığına, o seni çocukluğunda terkeden ve
dönüp içine her baktığında başlıgunda yeniden ve
hep yeniden kaybolduğün benliğine al beni... O
kendinden sürgün kendine al... Yüreğinde anııp
öykülerine akan, kalemini hiç sakınmadan batır-
dığın o sıcak kanına al beni... O kan ki senin ruhun-
dur... Beni ruhunda sakla.

Yeter ki bu sevdalı ömrüm, böyle yavaş yavaş si-
linmesin gözlerenden...

Kız Kulesi'nin önünden
geçen o hayalet gibi...

CEZMİ ERSÖZ
cezmi@kocaman.com.tr

ÖZET: Hamak ithalatçısı arkadaşı BEKİR'i Meksikaya götürür. Mexico City'de dostlarını BEKİR'iden kaybolur. Arkadaşı bir yerde uyuyup kaldığını düşünürken BEKİR'i ZAPATİSTA'ların bölgesi CHIAPAS'ta Zapatista komutan yardımcısı subcomandante MARCOS'u selamlarken görürüz... Subcomandante Marcos ve 23 gerilla liderinin 24 şubat'ta başlayan ve 12 eyaleti aşarak gerçekleştirdikleri "ZAPATİSTA 2001" adındaki yürüyüş, 20 bin yakın yasal ve milyarder dünya çaplı ülkelerindeki müthiş destekçinin ılgın tezahüratları arasında, 11 Mart tarihinde başkent Mexico City'deki ZACOLA meydanında sona erdi... Subcomandante Marcos, Zapatistaların kumandanı, stratejisti ve sözcüsü ama rutbesi kumandan olarak öne çıkıyor. Ordunun asli komutanı halk. Diğer tüm Zapatistalar gibi o da yüzünü kar maskesiyle saklıyor. Güvenlikleri dışında bu onlara anonimlik hali veriyor... Yüzünü kimsenin görmediği ve kendisi hakkında hiç sır vermeyen MARCOS'u dünya yalnızca yazdıklarından tanıyor... O barışçı bir savaşçı, ünlü yazar Manguel'in kendisiyle yaptığı röportajdan ve internet'te yayınlanan bildirilerinden edebiyatçı bilen ve çok iyi kullanan birisi olduğunu, futbol düşkünlüğünü biliyoruz.

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

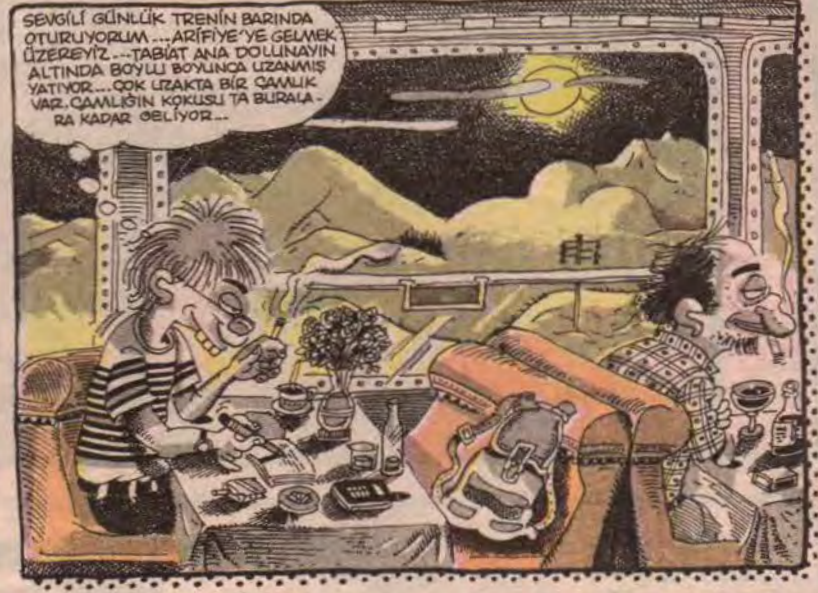
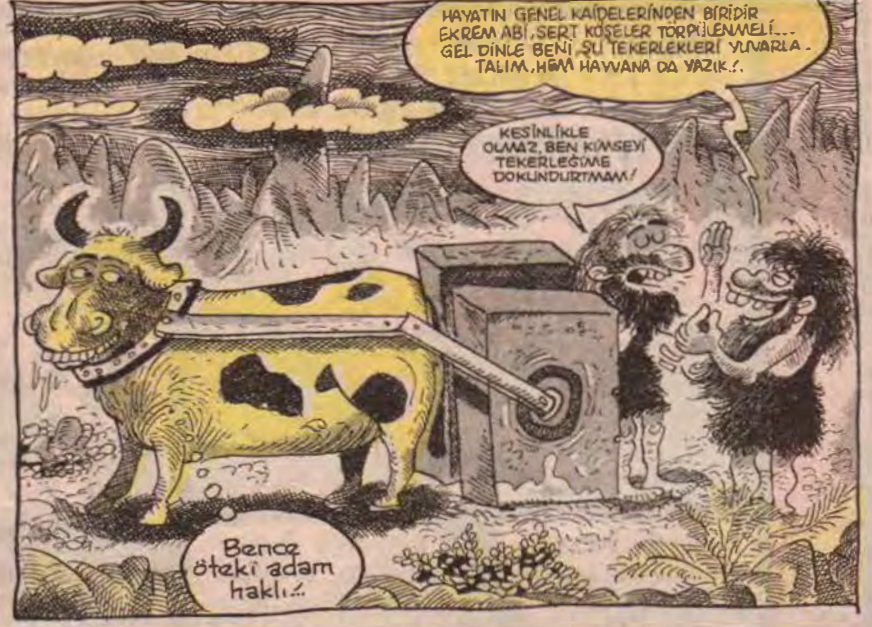

200 verip 10 al !

Hay aklınıza dolar sıkayım sizin!
Emperyalizmin oyununa gelip 200 milyar dolar silah tacirlerine kapıyor, yorsunuz. sonra da 10 milyar dolar borç alabilmek için onlara yalvanyorsunuz. Bir türlü akıllanmıyorsunuz.
Güneydoğu sorunu savaşa savaşa değil konuşa konuşa çözülsün diyenleri dinlemediniz. Emperyalistlerin silah satabilmek için kardeşi kardeşe vurdurtması oyununa geldiniz.
Sonuçta 200 milyar dolarınız, 30 bin insanımız yok olup gitti. Ve akılsız başa Kemal Derviş geldi!
Akılsızlığınız Kemal Derviş'e "kurban bizi baba" demenizden de belli. Kemal Derviş'i Amerika'dan Türkiye'ye gönderen Sam Anca değil mi? Öyleyse elbette size değil ona hizmet edecek.
Türkiye'ye ollandaki yem misali 10 milyar dolar getirip, kimbilir kaç 10 milyar dolar da Amerika'ya götürecektir.
Elin babası sizi kurtarmaz!
Elin babasıyla gerdeğe girilmez!
Ayrıca siz baba diye sandığının huyunu suyunu iyi bilirsiniz. Her babaya sandığınızda makatınızda derin bir acı hissedersiniz! "Her geleninki gideninkinden iriydi" diye de şikayet edersiniz!
Ancak her "kurban bizi" diye sandığınız baba size bunları yaptığı halde yine de babalardan vazgeçmezsiniz.
Çünkü başınızın içinde beyin var, akıl yok.
Hele kemale ermiş akıl hiç yok.
Kemale ermiş aklınız olsaydı başınızda Kemal Derviş gelmezdi!
Başınızda Kemal Derviş yerine kemale ermiş akıl gelmedikçe kurtuluş yok size!

Lütfü Oflaz
lo@leman.com.tr

AYRINTILAR

Selâm... Ufak tefek ve çoğu gereksiz, en azından, aciliyeti olmayan şeyler almak için dışarı çıp gezmek, bazen günün iyi ve kolay geçmesini sağlıyor. Belli bir tempoda sürdürdüğüm gereken şeyler değil sonuçta; alışına bırakmam yeterli. Daha önemli durumlarda, gerçekten yorulup, bu kadar basit şeylerin bile oatesiden gelmeyeceğini beynimi tatlılatırım. Birisiyle buluşup, bişy konuşmam gerekirdi, saat bilmem kaçta. Önden önce, şuraya da gidip, geçerken şu işi hallederim. Hatta daha sonra gelirken de, oradan döner, buradan kovlar, şu meseleyi de hallederim! Bi de, şu fatırayı da alırım yanıma, giderken bi uğrar yatırım, derken: bazen hiçbir olmuyor. Bi oyun oynar gibi, hepsini sırayla, nefis bi sekilde hallederim, elimde olmadan, bi nakliyecinin gibi davranırdım hissedince, ya sigortalar ahyo akşam, ya da, aşın kayıtlı geliyorum! Harbiden, sacna bi durum! İnsan hergün, en az, bi şeye sevinmeli. Sevinecek, işi düşünmek, zannarız, hatta bazen, işi şeyi aynı günde hallederim, nefis olur, bu acıyı karışıklaştırmak yüzünden, nefis ne olduysa aramaya çalışırken, gereksiz yere daha da çok yuruyorum beynimle. Bu aynı sağma formül, sakatlar ve berbat günler için geçerli olmuyor ama. Beş aptalca şey bile, birleşip, tek bir sakat, bütünlük halinde bir tek saçmalığa dönüşebilir. Hayat denen şey de, harbiden karmaşık ve zor olduğu için, böylece anlamaya da fazla çalışmayıp, "aa! ne boka bi gündü!" derim, yatarmı aşazay. Ve en tehlikeli; iş iyi şeyin, ya da dört yıl şeyin dıyım, yarımda da işi kötü şeyin, ve işi mi kötü mü belli olmayan bi tane de tıhal şeyin yaşadım günlerdir. Öyle bi durumda bulunur sorulamaya bile gerek kalmadan, daha ilk tesbitle, hayatım zalem!

Bununla hiçbirini söz konusu olmadı. Küçük şeylerin plânlandı basit: anlar yaşamak lazım ara sıralar. Önce, tuhafiyeye bi uğradım. İki üç tane makara ipi almak lazım. Aslında, mavi ve kırmızı yeteriydi ama, indirim yapınca, bi tane de siyah aldım! Güzel ipkilerdi. Ören Bayantı. İçerisi de, bişeyler örmeyle plânlayan bayannınla doluydu. Birisi, fermuar seçiyordu. Bi tane, fir fir ne pırpır mı, her ne ise, bi metre kadar oradan ve, işi üç tane çit çit aldım Ben de o sırada, camı tezgahın içindeki renkli makaralara bakırdım. İçerisi geçerken, nefis! Sanık, bütün mesele bunlardan ibaretmiş gibi, insanın tek derdi, ipik çit çit, bi metre firfir o an. Herkes renkli şeylere bakıyo, onu merakıyo, bunu seçiyö, kırmızı var mı diyo, daa değişik bi düşünme arıyo!.. Mülkün olsa, bi saat orda dikili, oturur dinlerim. Fakat orda o an bulunmam bile, yeterince tuhaftır. Traş talan da olamaz. Üzerimde de, kırı, dökük elbiseleri Yağlı. İçerisi bi sekilde yaza yattır, partayan saçlarıyla; kosa gelen ceketinin kollarından çıkan fırıyan görmeçirli de arasra içeriye sokuşturmaya çalışın ve arkada

direk gibi ses süze diğilen bi tıp, tedirgin edici olabili. Neyse sıra bana geldi ve; ipiklerimi ve üç tane ipi aldım yuvarek hesap. Tuhafiyeci, iyi birisiydi Bana, pasajın dışına kadar eşik edip, sokaktan gösterdi ve, boncuğunun yerini tarif etti!

Acıyıp bi gündü. Boncuğa baktıma ya da plânla- mıştım! İki soluklu filmde, fatişek yapan küçük Judi Foster'ın Travis'le konuştu bi sahne var. Oda- nın girişinde, işi geçiren, şifalı, renkli boncuklar- dan oluşan o ipik şeylerim asılıydı. Malburlar so- kağında falan, bu tür boncuk dizili şeylerden satılıyo ama, öylesi diğ. Ben de zaten, kendim yapmayı plân- larımdım. 700 tane renkli boncuk, beş yeller bu iş için! Kafayı takırdım bi şeyde dikili aslında, olursa olur! Zaten, pek de müminim olmadım! Haznenin daa pahalıya gelyomuş! Vine de, boncukçu, çok içing bi yerdil. Kocaman bi dükkân ve, her çeşitle, cam, tahta, taş, kocaman, bir kadar, renkli, abuk subuk milyonlarca boncuk kutularda! İçerisi yine, ellerinde özel, oyuldu elbiseleriyle, boncuk saçın kadetlarla doluydu! Boncuk siparişlerimi gördü bi yerli. Teğah- tar kadını, onların, kilo hesabı satıldığını, seçtiğin bon- cuğun tanesinin, yaldızlıklarla bi itraya fakan gel- diğini söyledi. Kaba bi hesapla, bi oldukça yüksek bi meblağdı! Ona, bi filmde bunu gördüğümü belirttim. Daha fazla bişey de belirtmek istemiyordum, filmim adını da vermedim; çünkü bu işi erletirilmişim! Ge- rekse bi dekorasyon olmak üzereydi! Almaycaam şeyler hakkında da, boş yere soru sormayı sev- memi. Zaten, en başından beri bi saçmalık vardı.. Benim, girişini o boncuklu şeyle dıteceğim, fazla bi odam yok idi. Yatağımı koyduğum bi bölme var arka- da, onun da girişini biraz alcaık. Zaten, kafamı fakan ağmek zorunda kalıyordum geçerken, bi de, boncu- ku ipi aralamada uğraşmamalı. erteleyişim, işin bu tarafıyla da dıteceğiyince, mesele şimdiki halimle- m. Belli yerde... Vine de, biraz da bakırmı, çünkü zevkliydi: sonra daa fazla doluyup kurtcalardını boncuktan, çıldım dışarı!

Pasajın ordaki çalılıkçıya uğramalıyım bi de.. Kıbrtı olmıyo hep. Bi çalılık bulursun. Vardı za- ten, ama işi bişiydi! Onu götürdüm, gaz ve taş koy- ması için. Odkundu adam, sonra, havaya kaldırdı, bi yakop denedi, çort, çit! Sonra vardı bana. Kendime haldim olup, bi çitü de ben yapmadım denemek için. Aldım, aldım ebebiye, yolduğım gittim. Alcaam eve döndümdü, cebimdeki renkli plânıma sehpaya; ilk yapmam şeylerden biri, bu oldu reyeyse: çitü çitü çitü çitü çitü!.. çitü!.. Heren iyi günler diliyorum!

dişarı çıkmak şart değil ki, fızzet şimdi yürüyoruz, ikimiz de beyoğlundan...

du, etrafı bakalım biraz

alo, kâhıcılık nerdesin.. ha.. toplantı biraz uzadı.. geç kâhıcılık akşam, öptüm..

tamam.. benim de biraz işim var komsuda.. görüşürüz sonra.. öptüm

elin tas devri adamı tekerleği buldu, sen hâlâ ava bile çıkamıyorsun..

ileriki çağlarda türk adam oluycam belki

ne dir bu ya hesaplar, kitaplar, bir kısım ince ayarlar.. bazen hayvan gibi zartt diye sevismek istiyorum.. asıl ayıp olan bu.. hayvanların yaptığını değil..

bir şeyi en başta belirtiyim, kogaçığınız hiçbir yanı umurumda değil.. ben buraya sadece ruhumu oksatmak için muhabbet etmek için geliyorum.. olaylar böyle gelişirse çok mesut olurum..

kimse beni sevmiyo, benim istediğim gibi..

herkes beni seviyo, kendi istediği gibi.. ben de iste arada sebep leniyom, onlardan..

Tor tor tor tor tor tor tor
DENGELİ BESLENME
kocanertem@laman.com.tr

HALDUN ABİ O BALIKLAR YETER Mİ, YOKSA DAHA ÇIKARTAYIM MI?.. SADRİ ABİM YER Mİ, Bİ SORSANA?..

SADRİ BALIĞI BIRAK, EKONOMİK KRİZDEN DOLAYI TARRA-ŞI YEMİŞ, NASIL KENDİNİ KURTARIR ONU DÜŞÜNÜYO.. BİZ BURADA CANIMA TESİSE KİLİDİ VURMUŞUZ, HERİFLER RAKİNİN DERTİNDE, MANGALIN DERTİNDE ..

ÇIKART ÇIKART İKİ TANE DAHA.. HADİ SADRİ ÇİĞİM, ÜZME CANINI... OLAN OL - MÜŞ... ŞU RAKİ LARI KÖY BAKALIM... ÜÇ BALIK YETER Mİ SANA?..

ESSEKLER Balık üretme çiftliği Alabalık, sazcan bilimum balık...

HEEEY? NELER OLUYOR?!!

PATAPSSSS

E NE OLACAK ZİÇİYORUM İSTE İT SİPASİ.. OHOO SEN DAHA İLK GÜNDEN BÖYLE SAŞIRIRSAN İŞİMİZ VAR SENİNLE.. ULAN SALAK BİR AİLEYE DÜŞTÜM GİBİ BİR HİS VAR İÇİMDE AMA.....

ALO? TAMAM, GELDİLER Mİ? OKEY, GÖNDERİ - YORUM, BİYİK - Lİ ELEMANI

HADİ LAN HAVAALANI - NA GİDİYORSUN.. BANA BAK, O BİYİKLER YÜZÜN - DEN TAVIR YAPMA BANA CANIMA OKURUM SENİN..

YOK EFENDİM İMAJ - MİŞ, YOK EFENDİM İLİNGİRLİK MİŞ.. ULAN BARI TAKMA BİYİK ALSAYDINIZ BE! HER AY DÜNYANIN PARASINI VERİYORDUM BUNLARIN BAKANINA..

TURİSTLERİN HOŞUNA GİDİYOR AMA?..

TURİSTİNİ STEYİM..

ERDENER ABİ'nin ALBÜMÜ ÇIKTI!.. Leman kitapçısı ve gazete bayılarında..

Zavallı İnsanlar Kulübü (İsimler Tarikati)

NIHAT GENÇ

Yıllardır bayi-kıtaççı vitrinlerinde sırtını sonsuz imkanlara dayanmış Hürriyet'in Gösteri Sanat, Milliyet'in Milliyet-Sanat, sırtını sonsuz banka imkanlarına vermiş Yapı Kredi'nin "Sanat" dergileri, ya da yıllardır çıkan adam Sanat, Cumhuriyet Kitap Dergi, E Dergisi gibi, edebiyatla, sanatla ilgili sözde dergiler. Yıllardır gazete köşelerinde şarlatanla ilgilenildiği söylenen hacivat kökük Doğan Hazan, Ulku Tamer gibi isimler görürsünüz. Bu dergilerde bir yazı okunmuş, sanat, Orhan Veli, İl. Yeri, Necatiği, Edip Cansever gibi onlarca isme, bir daha bir daha bir daha rastlanmazdan gına gelir. Bunun üstüne, yetmiş üniversitenin yetmiş tane Edebiyat fakültesi, onlarca kendi imkânlarıyla çıkan oyuncak edebiyat dergileri, yarışmalar, ta şurada düzenlenen költür programları, TRT 2'nin költür-sanat programları, paneller, sempozyumlar, dört köşe bir edebiyat dünyasının yaygınlaşma işaret eder.

Ayrıca kitap fuarlarında görüyorum bu adamları, bir zamanlar Yeşilçam'ın düştüğü hazin durumu göstermek için Sami Hazines'in zavallı yüzünü gösterir di karneler. Tek bir kitap imzalamadan kokmuş peynir gibi, piyaz tabağındaki sona kalmış pitalı gibi orda otururlar. Fuar, buralar panayırına döner. Hepsi, televizyonların-gazetelerin tüm imkânlarını taramak için kullanmışlar, ahlak diye bir şey somadan, her kurumun panesi, her TV'nin, her ideolojinin fırsatı masasına ilgili-ğışız hoşarak, uçarak atılmışlardır. Oysa, Edebiyat konuşmak için hiçbir fırsat bırakmayan, her birinin suratı köti çarşafarla dolu eskimiş plastik seledere benzeyen bu insanlar her zaman önemli adamlar gibi poz vermeyi de ihmal etmezler.

Bu dergilerle, bu isimlerden hartanğı bilini görmek insanda artık deilin ve tatlısız bir tiksinti duygusu uyandırıyor. Fethi Naci, Füsün Akatlı, Tahsin Yücel ve onlarca, bu takım insanların sıkıntılı, acı çeken ve her boku bilen yüzlerini mutlaka bir dergide görürüz, neden acı çektiğini, bilemeyiz.

Siyasi, sosyal, edebi tarihimize ya da gündelik hayatımıza hesaplaşmış bir yazıların okunmuş değiliz, yine de, ciddi bir kaygısızlık içinde görünmeyi marifet bülür. Nedense büyük edebiyatçı pozu vermek, bu poz içinde tanhin bir yerinde heykelleşmek gibi bir derdini var. Oysa, zahmet gösterdikleri tek bir çalışmaları okumadık. Bunların kırk-elli yılda yaptıklarını bir master öğrencisi biraz ınsa, altı-yedi ayda yapabilir. Ökeden gözleri dönmüş, ya da gözleini kân çarına dönmüş bir hallerini hatırlamıyoruz.

Dahice bir fikirlerine, akıl almaz ustalıklarına hiç şahit olamadık. Ülkemiz hakkında hiç bilgileri olmayan bu tayfaya, insanlar hakkında soru sorulduğunda gözükleri çakırıp, bir müddet gözlerini oğuştururlar... Vıdan ve sonumukadını bütünüyle kaybetmiş, neşeden, felsefeden, hüznünden, coşkıdan habersiz tuhal bir tarikatla karşı karşıyayız. Bu kadar okunmuş insanın biraraya gelip dalgadungul bir salaklar-ölüler operası gerçekleştirmesinin sebepleri üzerine bu topraklarda tek bir insan yazı yazmadı!

Edebiyat, ülkemizin ve tarihin ve evrenin tüm köşelerini kıldamak, insanlığın tüm neşesinin, ya da korkunç huzursuzluğundan bizi haberdar eden canlı bir alettir. Ökyle dünyaya meydan okuyan, sonsuz imkânları olan ebedi bir maceradır, uzay boşluğunda sadece dünya gezegeninde kelebeklerin yaşadığını iddia eder. Bu ülke, bu deniz paslı, salıcı metaklen hakebmiyor. Bu yüzden, açık, soğuk, iğlek ve kangöbünden çıkmış bu halin edebiyatını hiçbir zaman temsil edemediler. Üstüne, hali vakti yerinde köleli çocukların davranışlarını soybu duygularla törpüleyecek, şekillenecek bir edebiyatın da temsilcisi olamadılar.

Meclisten pop müzığe, spor taraftarlığından fındık tann kooperatiflerine, bu ülkede en çürümüş, en acıklı kurum neden edebiyatla? Çünkü, üretmeden ancak edebiyatla varolabilirsin. Bir takım boş gevezelikler, afra-tafra, şekil-imajla, ancak edebiyat torpilyle ismini duyurabilirsin. Oysa, sanat, gerçeklen, götüde havada kuş tutmak gibi çok zor ve çok yorucu bir iş! İnsanlığın işlemediği, tadmadığı bir duyguyu her defasında bulup ortaya çıkarmak. Duyguların ve zekânın aşırı derece uyanması, kelli ilacından beler bu yazatının boyunu aşar. Hemen her şey yapmış oldu, yazmış oldu kolaylığından rektam edenler, sahiden yazmaya, faldı, orijinal fikirler, düşünceler sergilemeye gelince, kabızlıkla karnanın şiştiğini görürüz.

Edebiyatımızın özenli költürü üzerinde oturması, iküüz yıllık Hacivat költüründen kurtulamayışımız hastalıktandır. Baby hayran büyüyen bu insanlann en büyük hastalığı da baby anlayamamalarıdır. Ülkemizde yaşayan bir edebiyattan asla söz edemeyiz, ama, bir çeviri költüründen gururla bahsedebiliriz. (Birbir geçeyi hala hakıyla çeviremediğimiz, hatta kendi divan edebiyatımızı dahi kendi dilimize çevirememiş olsak bile) tüm edebiyat tayfası içinde akülü denilecek, ortalama zekayı tuturanlar, yalnız çevirmenlerdir. Çünkü çevirmen, nihayetinde babı bir eserle başbaşa kalabilmeyi başarmıştır! Hayatımıza dair evrensel bir yaygara koparan bu eserler, edebiyatçılarımıza hep "buğla" şeklinde görülmüştür. Serveti Fünun günlerinde Tefik Fikret'in "Beyler, bizim dergilerimizde hayat yok" çığlığı, yüzüymü sene sonra haka geçmiştir. Yarımadan Su-suruk geçi, deprem geçi, doğudan tuzbin kişinin ölüdüğü savaş geçi, edebiyatçılarımız hala, alını kışınş pozlar verip, tarihin dışına kaygınlık göderyle dergi sayılarına süslerler.

Ve sadece edebiyat "boş", "bomboş" bir gururla övünme şansını bize verir. Hayatlarının tek bir gününü, tek bir anını dahi kelimelerle anlatamamış bu insanlar bize hergün dünya tarihini eşş yazılarından bahsederek. Oysa, kahvede, şarhta, sokakta, sırada insanların hayatlarından ne kadar basit anlatıldığını görürüz, hemen hikâyeye girerler, "dün evde oturuyordum, telefon çaldı, eski bir arkadaşım..." diye söz geçir, inatılmaz basitlik içinde büyüü bir öykü gibi başından geçeni her insan anlatabilir, bir tek "edebiyatçılarımız" anlatamaz!

Elmin altında bir derginin sayılarına çevirip, heza bu yazatının adlarını okuyorum. Selim İleri, iyi bir insan, hayat boyunca vasal bir aekayı yaşamadı. Ama, adı edebiyatçıldı. Oysa biz, insanları yıllardır lozara cak kadar hayal gücüne olmasın bekleriz. Cevat Çapan, o da çok iyi, çok ince bir insan. Birlerce çevirisini nafile okuduk. Hepsi kabır-kutur, tek bir iyi şiir çevirisini bulursanız muht olacağım, etrafındaki tüm dostları bu maceranın bomboş kabak tadını verdiğini ona söyleyemeyecek kadar iyi insan, Nermi Uygur, Kırkyl felsefe yapmış bu adamın hala tek bir maden çıkaramayışı işler acısı. Ancak o da alçakgönüllü, saf, temiz, çalışkan bir insan. Ülkemizi yazılandırtanmış olması da kârdan sayılmalı. Türkçenin yalınlığı, sadeliğiyle çalınlar atayın derken, kapıların formaka deseni gibi yazılar çukuyor ortaya. İhtiyarlık neşesi, braketim eğlensin.

Salah Bursal, rahmetli bir takım cici, argo, duyulmamış jargonlar gıgıyaşyla amatör tarihçilik yapıp. O zamanlar fena görüyorduk, şimdi basit ve konuk geliyor insana. yazanlık kelime paalya-goluğu kalmıymyor. Hikli Akünç, Reklam metni yazan, reklam metinlerinden üretin fazlası mısırlarla şiirler yazıyor. Onu, hor bile görmüyorum. Haydar Ergülen, şiiri ih işte. Acı çekmek için çrpuyor, beceremiyor. Költürümüzü kurtarmak gibi kardeşçe derber de edmiş, ağır hasta!

Fethi Naci, Dokrinel bir ciddiliği taşımaya gayret ederek baş köşelere kuruluuyor. Ökles uıkay-bebmiş, yaşı bir tamirci, pasajların bodrum katlarında küçük dükkanları olur ya. Nafile, eski kumaşlar sentetik iplikle dikilmez! Ona buna takılma bile ses getirmiyor artık. Yazılan kundura pen-gesive alt kestanesi tadında. Bu beyler, 40'li yıllarda Yahya Kemal'i beğenmediler, şimdi tapıyorlar. 50'li yıllarda Tanpınar'dan hiç söz etmediler, nefretle kaçıyor, şimdi tapıyorlar. 60'lı yıllarda Kemal Tahiri kovdular, şimdi biz ne bok yedik diye hayıflanıyorlar. 70'li yıllarda Oğuz Atay'ı hiç görmediler, şimdi baştaçı ediyorlar. Dikkat ederseniz hep sağcı yazıların değerlerini 80'den sonra kavradılar. Bu kadar hayal kıldı başka yazara da nasip olmaz.

Tahsin Yücel, Fransızca bilgisi ve beyefendiliğiyle kendini aşmayı deniyor, her defasında çu-valıyor. Ya yetmiş milyon onu anlamıyor, ya o! Edebiyat asla onun inceliğinde bir insana göre bir iş değil. Erre Kongar, çok ince, uygar bir insan. sosyoloji profesörü, ne sosyolojinin farkında, ne bilimin, tatsız mı tatsız, yazık ki yazık. Ökelen düzeyi en düşük Özer Özankaya gibi bifi-madamlarıyla aynı takımdan. Leyla Erbil, içlerinde ortalamanı yakalamış bin nihayet. Fena de-ğile ancak yüceltilmiş. Adalet Ağaoğlu, işte Radikal'de okuyorsunuz yazıların, bin defa rö-portaj, yüzbin tane ödül verseniz, okuyucuyu ikna edecek tek bir cümle kuramıyor. Bu insanın mesleği de: Büyükl Edebiyatçılık! Bankacılar öyle diyor! Pınar Kür, Nazlı Elay bu isimlerin edebi-yat dergilerinde anılmaları dahi faciadan sayılır.

Füsün Akatlı, eh işte, yıllarca ona buna atıldı, zıpladı, hayatında bir polemik, bir öfkeli yazı olsun istedi, beceremedi. tanınmasanız bir yeriniz şişmez. Bir de, Semih Gürmüş, Feridun Andaç var. İlisinin yazılan da yüzlerine berzıyor. Hâmi Ya-vuz, hüznün köti galini... Kİ, hepsi iyi niyetli, edebiyat hayallarıyla vâkıdemiş. Şimdi edebiyat dergilerinde camii hapısında dilerler gibi, "sa-daka" bekliyorlar. Acıklı durumlarından endişe ve tedbirin-lük duyacak kadar bile için, yaşayp, için yazdıkları...

Devamı 14. Sayfada

SELÇUK ERDEM

Edebiyatımızın Renk Halid, Haşim, Yalup Kadri, Yahya Kemal, Nazım Hikmet, Sebahattin Ali, Kemal Tahir, Orhan Kemal, Aziz Nesin, Öğüt Azat, Halidun Taner gibi çok sayıda isim vardır. Bu değerlerin ve adı geçen bu yazarların bu soyulu isimlerle hiçbir ilişkisi yoktur. Ancak, bu soyulu isimlerin eski görünek, gardıroplarına sızmasız güve, bıt gibidirler. Görgü-süz, cahil insanlardır. Bu soyulu yazarların duyuru derinliği ve ruh sarhoşkklarından hiçbir şey anlamamışlardır.

Ve o soylu yazarları aynı hedefe yönelttikleri gibi yarıyana durtuyorduk ve gibi bir izdenim yaratırların peşindedirler. Bunun yolu, deyin bir meralede kendi içimize bakarak ki, hadi bakielin meclislerine, baktan püsünükler, cürufan bir yığın başı keline. Bu soylu emaneti kendî keyifleri için çarpır ediyordır. Vannıyordır, kedere o sardırdıkları scabellıya gö müldükleri havazı derdi odandırdı insan kalbini b-celerın bir küçük meküp dahi yazabılırı değiller. Soylu yazarların ruhunu lime lime etmek için, bıkıyaya oynayan çocuklar rahatsızında dergi sayfa larını cıvımsı bir yeşil kıkıyaya süsleyip, bahçevan mahşası yazıyor. Ne elif demeyi bilirler, ne be... Ne sağa bakmayı bilirler, ne sola, ne de kimseyi ısracak gücün vardır. Mi-de kaldırmaz ba yat balık tadında bir edebiyatın kerr iderini ezip bulamazca dündürün aşafık meclis! Saygısızlıkların, küstahlıkların adıv "edebiyat" sanıyorlar. Sağdını özenle tarayan tek bir salı, tek bir yazar, bulup gelmiş, tanışmış değiller. Kayırdıyanta birbirleri-ne bağlarınm sıkıntın farsler. Deniz kıyısında otursalar, deniz siklar bu heriflerdani!

Yeni yersiz her hatırı "edebiyat" sanılır. Kandıllı gençlerinde yolda tarandında meşhur bir edebiyatçıyla arkadaşlığı yüzünden üç-dört cümlecek dokunur, yalnız kendilerinin değil tüm insanın bir aydın dokunulması gibi onları deva anırlar! Günde bin kez ağzından il. Yeni lah çıkır. İçlerinde hemiren karanlık bir tanelikim mirdiler gibi dar kafalardan vurulmuş diymazlığı yaşarlar. Orjinal bir haset, kışkırtıcılık ağızlığı demir pamukluktan zindanlarında sıkışık kalmış "edebiyat acısı-sedası" diye yuturmaya çalışıyorlar.

Bunlarla 17 yaşında karşışlaşmış bir edebiyatı heveslisi genç kız, delikanlı, bu karşışlaşmanın zehirliye, hayabını bürmüüş, yoketmüüş demektir. Genç yaşıa bozuk bir edebiyatçıyla tanışmak kadar tehlikeli bir hastalık yoktur. Ömür boyu arık bu tıhaf insanları övecek, silik, bomboş bu insanlarda tıhaf hünerler keşfedip, daha neresine hayran olayın diye gece güirdüğü çalışacak. Neden? Kendi ismini de bir yere yazabilmek için. Bütün yeni edebiyat dergilerinde işle bu bozuk hayranlığı, "ismini bir yere geçirmek" telaşıyla orımla fırlamış onlarca genç çocuk, hiçbir anlamı olmayan bu tınşkadır dekadoludarı kokusuyla vakit geçirmeye başlar. İnsan coşkusunu ve kalpleri ve insan beynini bu denli hızla kokuşturma kabiliyetinde patoloji bir uğraş dünyada yoktur. Cüneyt Arın'ın Dünyayı Kurtaran Adam esetğinde yüzlerce şili, şakar cümlelerle yere cakılmış kızıktan bir beyin yetiştirilic. Hiçbir aşkın hareketle geçiremeyeceğı, insanlığın, savaşıların, ölümlerin hiçbir siyasi-sosyal depremin kırılmadığı buzağımsı ben kalıbında bir zehne! Kendisine tarihtek derinden başka sanat bilmezler. Bu alemde kendini en iyi tanıtan da Orhan Pamuk'tur. Pamuk'un en sevdiği yanı da budur, tüm bu tıyafı tarzıyla tarih deşına sürmüştür.

Bu edebiyat dergileri ve ora da bo y g ö ster en yazarlar d ı ş ı nd a b u ı l ı k e d e d a h a ı r ı k ı n b i r ş e y g ö ş t e r e m e z s i n i z . D a ğ ı r a r a s ı n d a ı a l ı k ı d a r i ı n d e g i z i n m i ş u m a r t a n e d e y a ş ı y o r g i b i l e r . O n u b u n u k a y ı r m a n n d ı ş ı n d a h i ı b i r y e t e n e k l e r i y o k t u r !

Oysa bir yazan taranak, tanıyı taranak gibidir. İhl yürekli, gönüllü bir köle gibi giresin. Yazmaların tohumları arasında. Oysa bir yazan taranak, gücünüzü neşeyle bir irade daha tanımlar. Çünkü, sadece içinde bir yazak, başa bir köyünün çit simsi gibi, en zorlu bilgileri, en karmaşık duyularını gerçek yüzlerini resledir ve çıkarır ortaya.

Bu yazarlar, kessanmış, kırık ayak öyküleriyle defninişi paçavraya dönmüş, eskimsişi şoraplar gibi dergilerde yazırlar. Nala neşin imajını konumlaya başlırlar. Bildikleri ve ısrarla özdikleri tek edebî aygır, dergide yazmak. Kültür programında cakayla, bamişide konuşmak, ahh, biraz daha fazla yer açıl, onlara. Suç işleleler, rezil şovlar yapsalar dahi dönüp bakanın kalnede. Ömürlerini edebîyatı ayakoyunlarıyla tekeşerine alma gayretiyle geçiş, yüzlerce topraklı jüride tek adılar.

Bir büyük yalana tün okuyucudan, hatta dikeyi inandırılmışlar ve bu yalanın keyfiyle se-la sürmekleri. "İyi kitaplar okusun". Bu ilmede okunmuş kaç tane iyi kitap var, so-run onlara, çok insanın birkaç istisna dahi bulamazsınız. Oysa bu zavallılar, üçyüz tane satılmadıkları için, on yıl geçiyor, yirmi yıl geçiyor, beşyüz tane satamıyorlar, tüm listeler de torpille en çok satılanlara koyuyorlar, yine satamıyorlar, işte bu bombos kitaplarının ru-rununu korumak için, topluca bu yalanı göklere çıkartmış, hekesine inandırmışlardır. Yala-nın devamı da çok skidir. "popüler eserler çok satar, biz popüler yazmıyoruz". Bir başe-ta doğru gibi görünen bu savunmaya da inanmak mümkün değil, oysa, popüler olmak için spor sayılana, en cici dergiye hoşlar, her zengin elbise lobisine koşarlar, her artist şovda başkösye otururlar. Evet, popüler kitaplar çok satar, ama, sıkı, sert, sağlam eser-ler de iki baskıyı çokten devirmiştiir. Bu küçüçük yalanı, ülkemizin bir gerçeğimiş gibi sa-mayep çek severler. Bu anıttının arkasında yaşatır! Aslında hayatın bu avıvıyla rakı masalanda da acıacı osurmanın tönkemesi gibi. Görebükdü krallıklarını, yani, ancak üçbeş çocu-ğa inandırdıkları krallıklarının çökmesi için, her yazıda, her konuşmada, gençlerin be-yirilerini iste bu lalaleyle yolarlar, "iyi kitaplar okumaz", "satmaz".. Meskin, kabız, hödük bu odun yığınlarının bu lafazanı dinleyen de kalmadı, abn gübresini eseyen kargalar gibi, otuzdığını bilmeleksen di.Yeni yıl eseyeyip, hala durumunu tüten koyu yeşil bir ot parçası bul-muşlarsa, geviş getirmek şazları!

Ülkemizde edebiyatın perşanlığı üzerine birkaç hüznüsus yazı yayınlandı. Ancak "edebî kemân"ın çıkışı üzerine tek bir cümle okuyamadık. Bu topraklara Osmanlıcılık, Türkçülük, Muhafazakârlık, 60'lı yıllarda solculuk fikrini, 80'li yıllarda yeni'den İslamcılık ideolojisini geniş kitlelere ta'ssyan edebî kemân'dır.

Edebi kavramı nedir? Kültürel ve sosyal alanda eleştirisini estetik kavraklar roman-hikaye-şiir-deneme içinde yapıp, polemikleştirip, iddiaların gündelik hayatı anlayıp-hemradlarını sağlayarak, okuması insanlarını oluşturdugu tamamen bağımsız ve sivil bir yapılanmadır. Edebi kamusunu olmazsa olmaz önkoşulu gazete, dergi, kitap, yani matbaa'dır.

Matbaanın tamamen medyanın dâire geçmesi, edebî kamunun büyümesini yokebniş, onu dar bir alana sığdırıp, boğmaya çalışmış, ilkerlerde solcu ve İslamcı ideolojilerin meşhûbiyetine zemin hazırlamış. (Hatta Mîr yazarlarının ortaya fırlaması, değime romanlarından daha heyecan verici çarpıcı-sokaklı olayların asker-polis gazetecilerin meşhûr başküşelerinde dâire gelmesiyle, bu yoluşu hızlandırmıştı.)

Çocuk. Edebi kamu yu yıkan, gazeteleri üçüncü sayfalandır. Bıradaki cinayet ve kader gülsüleri, zavallı kızın annesinin yanında ölmesi, bir ailenin peşpeşe trafik kazasında ölmesi, ya da emişlerin baldız silahla öldürmesi haberleri, kitlenin yüzünü, edebiyattan, hayata, daha canlı olan "habere" yönlendirir.

Cinayet, ölüm, yarın, felaket haberleri "Yorumsuz" verilişinde kadenci yapar insanları. Haberlerin düz ve çıplak yorumsuz, çıplak veriliş, kitleleri sağdıcaştırır, teslimiyetçi bir kültürün insanı sokar. Edebiyat, insanların gündelik hayatlarını eleştirel ayrıntılara, psikolojik ve sosyal olarak tarbarmaya açar, doğuştan (kudretlen) sağdı bu dünyayı, anlamaya, değiştirmeye dave eder.

Rüzgarla, sele, felaketlere maruz kalmış insanlar, tüm bu felaketleri yönlendiren büyük bir ötekla (Tanrıya) ve Tanrı'nın yeryüzündeki temsilcileri dinadamlarına inançlarını sağlamışlar. Edebiyatın varlık sebebi de budur. İnsana, tabiatı ortasındaki çaresizliği anlatmaya, korkulu, Manas Destanı da bunu yapar. Dostoyevski de. Ve dinlerin, kaderciler teslimiyetçiyi olanı çözümleyerek karşısına çıkma ve çözüm bulma

Edebi kamunun en büyük düşmanı: sözlü kültürdür! (Şifai kültür), Şifai kültürünün ne denli etkin olduğunu anlayabilirsek, edebi kamunun önemini kayrayabiliriz, şöyle: Her insanın, her toplumun yaşamı öyküsünün bir güce vardır, başından geçenleri yazıyaşız arkadaşlarına anlatırlar. Onu birlebi etkilemek çok uzun yazıyaşız büyükler. Toplum tarihinde de demirin savasta başından geçenleri anlatılmaz yazılı tarihten daha etkili

Hepimiz sağlıklı, bir aya kadar, bir afe içinde, çevre için bütününe, komşularımıza, amcamızın sofrasına olup bitenlerin bir hikayeleri var. Çocuklarımızın beni bile anılsın, işte, dedem anılsın. B. Dünya varasından patates kağıdu yemişler... Ya da, "Komşumuz çok iyi bir adam. İkanı onu terk etti, çocukları yüzüne baktırmıyor, kırasını ödeyemiyor, annem ona çorba taşıyor..." gibi yüzerde hikayeleri konuşmaktasınız. Duyup gördüğümüz, yaşadığımız tüm bu hikayeleri "eleştirmek" haklarımız yoktur, olduktan gibi görür, olduktan gibi bütünüyle inanır, çünkü eleştirelimiz sertlikle "sahicilerdir". Ülkemizin tüm köy ve kasabaları ve sokaklarında yüzbinlerce amca...

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

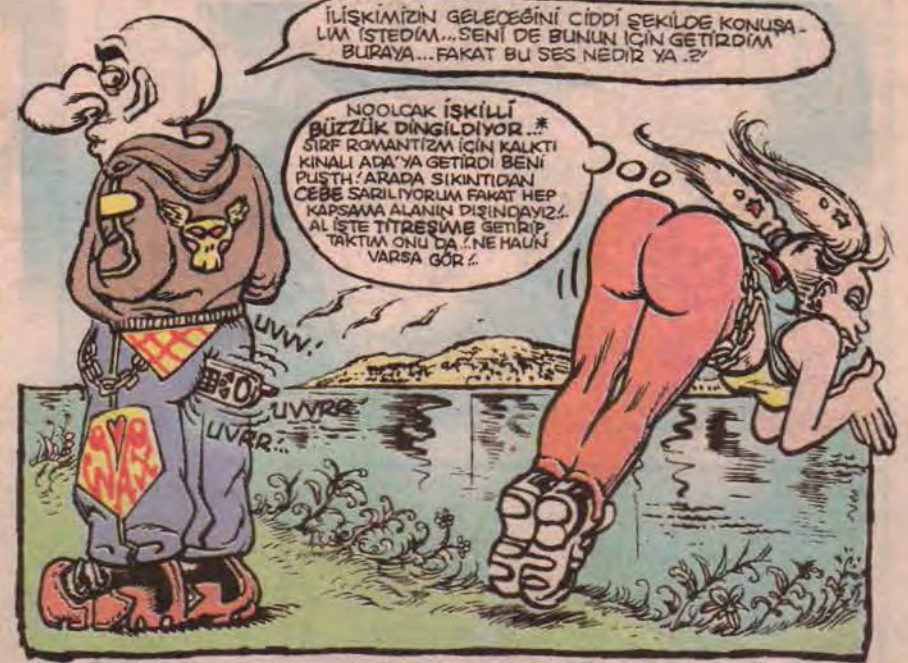
**MAZI'DEN İBRET
VESİKASI AVDET-İ
AFİŞLER**

SS & * :KABAHATLI POPO KENDİNİ BELLİ EDER

SALÇA
Fi tarihinde,
arkadaşlarla
Kemancı'ya
gitmiştik...
hemen yanı-
başımızda
cins bir mu-
habbet pey-
dah olduy-
du... oğlan
ısrarla kızı
götürmeye
çalışıyor

hadi gidelim" kız içki-
li uçmuş, yağlı... "olmaz" diyo "sal-
ça kaynatıyorum" "ya ne salçası,
ne makarnası, hadi gidelim evde mu-
habbete devam" diyo çocuk. "Yav-
rum anlamıyomusun, salça kaynatı-
yorum" diyor kız... bizde hiçbir şey
anlamadık, çocukda... en sonunda
kız gizlice eilye orasını işaret et-
ti... "salak reglim" dedi. oye oye
oy... kulak kabarttığımıza pişman
olduğduk...

SANAL SİMGE & ASTRAL ALEMLERDE ORYANTAL (BBG'DEN ERAY)

MUTSUZLUKTAKİ Ö BURUK VE DİNGİN HUZURLU DA SEVİYORUM...ÖTE YANDAN...AMA BİLEMİYORUM...

CİNSİ DE BENİ BULLIR...SEVİŞ TİKTEN SONRA RAHATLIYA...ÇAĞINA KEDERLİNDİ...ARTIST...LAN BUNLAR...AMA GECEYİ GÜZL KAMERAYA ALMAM İYİ OLDU...HAFTA SONU ASLI'LARDAKİ PARTİDE KIZLARA EĞLENCE ÇIKTI...DUR SENİ ORDA İÇKİ MASASINA MEZE YAPAYIM DA BİRİ BİZİ GÖZETLİYÖ HESABAİ...POH...POZLARA BAK.YALNCI VAROŞ EZİĞİ,BUZUGÜ SENİ...

SS & TERLİ EROJEN HAYVANSI (POP-FANTAZİ)

MEMO

Herkes içinde gücün-
de... bir dostumuzda
dansçı bir host imla
berabardı... Kız gece
küllüplerinde, tatil
köylerindeki animas-
yonlarda dansını ede
eder idi... yıllar yılı...
eskilerden bir ylandı
ama... ve silikonluy-
du... kimi sohbet or-
tanlarında zart diye
üstünü açar memle-
tiyle oy ar dururdu,
az daha memecü gö-
rünene kadar kendin-
ce yerleştirip dize-
tirdi...
böyle olu-
yor işte
silikonlu...
namah-
rem,
tılsım
kaybo-
luyor...
meme-
ler ka-
mu ma-
lı olu-
yor...

NÖOLUCAKTİ
MLINA KOYLUM!
DÖVME OLAYI DA Bİ
YERE KADAR BE AABI...İNSAN
2001'DE YAPTIRDIĞI DÖVME DEN
10 YIL SONRA SIKILMAZ MI YA?HEM Bİ
İŞİN BİR DE ÖLÜMDEN SONRASI VAR
İMAAM GÜŞLÜ ABDESTİ ALDIRIRKEN
BİRİ...ÇALANCAK...

arı, hoc a, köylü, kadiri, kapıcı da, ~~çocuklarına~~ ~~çocuklarına~~ binlerce hikaye anlatır. Ayrıca, ya-
nan hayatın tüm hikayelerini kendi inanılan gelenekleri, kendi dar zekâları doğrultusunda yo-
nuşlaştırarak anlatırlar. Yani, sözle anlatılan tüm hikayelerin, kaderci, teslimiyetçi, sağcı-köleci bir
pisi vardır.

Yazı böyle değildir, "yazın" eleştirmek, inandırmak, karşı tarafı söylemek mümkündür. Bir zıkkındukdan sonra, her okuyan tarafından zihinden eleştirilecek yeniden yazılmış olur, o değerlendirir, anlatır, toplar, her bir okur cümlesi değişiklikler uzun bir yaşama kıyım insan arasında. Yazıya herkesin karşması, herkesin birşey söylemesi mümkündür. Ancak, içinde yaşamış hikayelerden duyduğumuz sözler, Tanrı ermi, Tanrı yasası gibidir. Myerşak plım katmanları içinde söylenmiştir, diydim babatraz söylemiştir, ona karşı çıkamayız, yazı sözlü kültürün "ötoirer" bir yanı vardır.

Bu yüzden edebî kamunun görevi, gündelik hayatta olup biten işte bu hikayeleri, estetik, işlevi, psikolojisi, ya da ilahiyatçı, ahlakçı gözlerle yapmadık kalma, alarak, onları daha derin i büyük bir bütünlük altında anlamaya çalışır. Bir kasaba geçerken tüm dünyanı perçinliği açar. Bir genç kızın diami, tüm insanlığın, tüm tahlil ıcaldığına eşleşir. Modern toplumun biyolojik, sosyal, siyasi devrimleri oluşturan kültür, işte sözlü kültürü durmaksızın anlamaya-analiz etmeye çalışan edebî kamunun oluşturduğu bu kültürel akıl dır.

Duyduğumuz bir haberin peşinden "Hayat ne kadar kıtlı, yaşamaya değmez" deriz, duydu-
ruruz bir haberin ardından "Hayat ne kadar boş, yiyip, içip, ilkip, yaşayacakmış, geniş boş" de-
zir. Gündelik hayat içinde aldığımız bilgilerin bizde oluşturduğu anlık tepkiler, biziñi şempanzenleş-
tirir, düşünmemize, yorumlamamıza müsaade edecek geniş bir zihin açısı vermez. Ve modern
toplum herşeyi bu tür birlerce haberin tuzluğuna düşüp, saldığını uyarır. Günmüzdü medyası
kuyucuyu o denli fazla ve yoğun şekilde bu canlı mı canlı döñücü sayfa haberlerinin tuzluğuna
üşüñür ki, herşeyi, fotomoranı glöbi canlı hayatlarına cinayet-i-dondurmalı öykülerini arar. Gaze-
yisi aramazda "canlı bir alışveriş" başlar. Sen bana kremalı ciğerci öyküñü ver, kardeşini nasıl
öğarık öldürmüş, aynınsıyla antiz, ben de seni herşeyim okuyayım, deriz!

Yani, sağıcı, kaderci, eşismiyetçi okuyucu, aynı zamanda hızlı bir ölüm haberi, kötü haber iketicisi olmuştur. Tüketicisi okuyucu, ne düleme, ne kötüyü müdahale edebilecek siyasi bir kıldan yokturdu. Hiçbir yön yordam bilmez. Kitleler kitlelere, kitleler sağıcı yapıları, kötü haber ve sabun içipözüğü iyi haberlerle bağlanır. Hayatın arındığı büyük sert, çarpıcı, sonsuz gerçeklerdir unuttur, haraket anlarını, sorumluluklarını bürmez, bir maymun gibi oynatıldığı, kükredildiğini düşünür, taşıyamaz...

Tüm bunları değiştirecek, karşı koyacak, kültürel, siyasi, sosyal bir karşı akıl oluşturup, zihlerin kederli maymunluktan, insan olmaya zailayacak, edebi kamudur, yani toplumun pluvuştur. Tüm modern devrinleri de, bu yüzden matbaanın icadıyla bu insanlar yapmışlar-

Edebi kamu, kitlelerin varoluşsal problemler karşısındaki tedirginlikleri giderir, tedavi eder. Gıyelim, ergenlikte yaşadığımız cinsel suçluluğu kimsede görmemiş, duymamışsam, İbrahim zannetmişsem, bu suçluluk hayatımın kalan bölümünü de ahenkleyip beni piskopat bir adam ya-
varamazlık! Ancak okuduğum birçok yaşam öyküsünde benzer suçluluk öyküleri, cinsel suçluluk-sapıklığın sadece bende değil, her insanda olabileceğini bana öğretilir.

Ve, edebî kamu, ideolojik yanlış yapılanmaların da önüne geçer. Mesela, ülkemiz İslamî vaket, tarikat, camii hocakalı kuşatılmıştır. Biüncüden çevrelerde "ölümün" oluşturmıştır. Siyasal ve sosyal olarak hem insan hayatına hem de toplum hayatına yüzlerce yalvar-yarış bildir sözleri olarak aktararak etrafımızdaki insanları etkilerler. Çünkü, yüz yüze kişiler insan sıcaklığı taşıyor, birbir ilişkiler yazdıkları çok daha etkilidir. Halıyaza kaydedilmesi için söz yazdıkları daha geçirilmiyor. Çünkü sözlerin sertlik ve yumuşaklığına, koruyucu bir şifalı ve merhamet veya cesurluk, kahramanlık, kendinden eminlik, çok daha kolayca-iyizal olarak giydirilebilir.

Edebiyatımız, anımsız, habersizden, hıcazımızdan duyduğumuz yanlış bilgileri yazıya döker, eleştirir ve açar. Yazı, tartışma alanıdır, böylelikle iyi, kötü, yanlış, daha akılsızım, düşüncemim ölçkeleri içerisinde değerlendirilmiş olur.

Safacı ve sözlü birinin içinden geliyoruz. Gelenekten gelen insanlar birçok hatasına, yanlışına üstahlık, ya da hırsından güdeyebilir. Safacı tarih-sifai kültür, birebir yüz yüze ilişkiler içinde geliştirdiğinden hiçkimsi, kendi başından geçen utanç dolu, rezillik anlarını anlatmaz, ulenir, saklar, değiştirir, ya da, babasından, hocasından çekinir, tahip eder. Safacı tarih saklanmayan-gizlenmenin teşhidir.

Edebi kamu, hiçbir şeyi saklamak, hiçbir şeyi gizlemek için dedimmiş tarihin karşısındadır. Bu yüzden, edebiyatın tarih, deşifresiyorum, kıran tarihlik, kimizdir susan herkes, bu saldı sifai költürün yaban-yahşi taitinin klopösunda yelini alı. Bu yarı davarısı ve duygu ve tarih bilgileriyle insanlar bozuk parçalardan ucube-robot bir organ oluşturu.Ve sonra so-keke bakımdır köbelelin bu dilediği soyguncuları parillerinde hala "bu ülke sizinle gurur duyuyor" diye bağırır, ortaca ahlaka göndüköğümüzdü gönüz.

Ancak, yükseliş-inişin çok sert olan birimde tahsisatların günbeğün çoğalıp felaketleşerek üstümüze yıkılması, yalnız kiteleni sağcılaştırılmaz. Edebi kamu da kitleler gibi hızla korkaklaşıp, sağcılaşır.

Şöyle: Edebi kamunun çoğunluğunu ülkemizde akademisyen ve ancak geçinebilen çevirmenler oluşturur. Bir küçük maaşı da olsa, pipo içmeyi, katede oturmayı, yabancı dergi satın almayı, sinema kaçırmayı, rakı masası etrafında keyiflenmeyi hayat tarzı olarak seven, eskideyimle, küçük burjuvalardır.

Edebiyatçı görünüşü, ya da dergilerde adının çıkması, İsmail hızla (modernizm) toparlanmaya iter onu, gittikçe keskinleşen bir haz kıtlığının konulmasıyla varoluşsal sorunu olur. Gün geçtikçe, talihizlikler karşısına artık kıldeler gibi "ola cagme vanı..." neyse halim çıkışın talim" gibi saçlı dilden konuşmaya başlar.

Anca, kâibînin karâr-bolünde değı, kâibî herşısında matbâanın arkasında, çâk görûlünen bir yerdedi. Kendisini ifade edecek yazâlık belâsına birhâe bulâdârmış. Kâibeler bu sâbânın konuşuk mânâzında. Peki artok herşey olâcâğına vâz zâinîyetine sâğâğı çâlınuş aydın-mız kâibeler kârisinde ne yazâcâk! Anlatıyım: "Âşâğılık herhemf, âtâ okuyun, zavallı sür-ler, sinemâyâ kâin kâlbânâzı artısı, bânâ aptâlar flôrmonî orlestrâsını konsel vârmış, kâçırmayın". Gûn geçtikçe bu sloganlar büyô, edebiyâtn, edebî kânnunun kâidesi olur, gidin, yapın, okuyun, kâçırmayın, bir ideolôji hâline geêir...

Bugün medyada edebi kamuyu temsil eden okumuş kesimler bu sloganlarla sayfalarını süslemekte ve edebi kamuyu temsil eden tüm dergiler gibi tıca "kıtıp okuyun", "yanında gül de veriyorsuz, mülaka kıtıp alın" diye bas bas bağırın kıtıp dergi tanımlıan yapan dergilere buralomız yeniri!

Kritiklerin günbegün muhatap olduğu yaşamsal, evrenin, tarihin, günlük hayatın sorunları da Emin Çölaşan, Hasan Pulur'lar, Mili yazarlar, polis gazetecilere teklif edilmiştir, ancak bu yazarlardan hiçbirisi koskoca uzaş boşluğunda kelebeklerin ve çiçeklerin yalnızca dünya gezegeninde yaşadığını bilmez.

Ve edebî kamu, edebiyatı hızla, arkaadışlar arası bir "gerbitya" döndürmüştü, kendisi "kültür tüketicisi" olmuş, usanıp bıkmadan günde milyon defa il. Yeni, Necatigil, ya da, iom ödül alacak, kimin adını geçirelim uğraşan içinde hayat ve hayallarnız hakkında düşünmeye fırsat bulamamakta. Düşünmeye fırsat bulabilen birkaç şanslı da, nadir görülen "düşünme" vakası- sı Aydın Doğan'ın kuruculuğunda yayımlamak!

Modern edebiyatımız, doğduğu Tanzimat günlerinden bugüne birçok ideolojiyi (doğru yanlış tartışarak) kitlelere buluşturma gücünü her zaman elinde tutmuştu. Şimdi, edebiyat-kültürüne, bir arkadaşlık saygıacısından söz etmek başlıyoruz. Edebiyat bu ülkede nedir sorusu, gün geçtikçe birbirinden arkadaş tanıdıkların soyağacından seldiinde gelişip, antolojileşiyor.

Bu soruşçacında bir yığın ism var, hergün mefyanan Ülkü Tamer, Doğan Hızlan, vb. gibi kişilerinde bir isimleri bilaksızın görür, duyar, zihnimizin bir yerine işir, ancak, ortada "isim" var, "edebiyat eseri" yoktur. Kendi isimleini ve akadaşlarının isimleri ni okuyucuya ezberleten bir "tanka" edebi kamunun yeni almıştı Tuhaif insanlar, "edebiyat" diye, hergün onların ismini ezberlememiştir istiyorlar...

Ve utamaksızın bu çüdüyüp yıkılmış edebi karmu, bir de küteleri bellekaidide suçuyor. Pekli belleğimizde kimleli tutacağız, kimleli hatırlayacağız. Şu yukunda adı geçen isimleli mi?

Belleğimiziz bu çöpleri kaldırmıyor artık, bu yüzden türükan köyü-üçyüz gibi, sadece resmî kurumların aldığı, en all sırada düştü. Gençliğimize büyük bir edeli heyecanla bu kandıracma

nın tüzatına şüphesiz önce ben düştüm. Yukarıda adı geçenlerin ve Çoðu adı geçmeyen on-larcasının tüm eserlerini okudum... Yeni nesle sesleniyorum, buradan bir hayal, bir dünya, bir edebiyat çıkması Edebi kamu "bozulmuştur", "bozuk adamları" tarikatı haline gelmiştir! Vi-
turalı, tahsis hayatlarını ve tahsis dünyalarını gözden çıkarak, "ya"nın soyulı mesleğini ve

nihatg@leman.com.tr

DERVİŞ YURT GEZİSİNE BAŞLADI!

Yenge'nin Amerika'daki arkadaşına yazdığı mektubu ele geçirdik:
CATHERINE DERVİŞ, TÜRKİYE'Yİ ANLATIYOR!

Sevgili Betty, Sana bu mektubu Gaziantep Organize Sanayi Bölgesi'nden yazıyorum... Çok şaşkın haldeyim...

Türkiye'ye geleli henüz bir hafta bile olmadı ama halk beni çok sevdi... Her geleni mi seviyorlar, beni mi şirin buldular, yoksa birbirlerini hiç sevmedikleri için dışardan gelenleri seviyo gibi mi görünüyorlar, anlayamadım... Seymenler Parkı'nda bana sarılıp ağlayan oldu!

Şu an biraz kötüyüm, çünkü Gaziantep Belediye Başkanı Celal Doğan'ın eşi Aysel

Hanım, bana kısır ikram etti... Kısır tam nedir, anlayamadım, ama delirmiş gibi yedim... Üstüne şalgam suyu da içince baş dönmesi yaptı... Ben burada iki aya kalmaz, Mobidik gibi olurum, Mohini gibi olurum... Sürekli yemek, hep ikram...

Gaziantep ilinin futbol takımı Gaziantepspor, bi sürpriz olmazsa seneye UEFA'ya katılacak!.. Şimdi diyeceksin ki, ne diyorsun Cathy, UEFA nedir?.. Bir tür şampiyona, Avrupa ortamında düzenleniyor...

VÖ'nün yazısının devamı 2. sayfada...

AFFERİN LAN OĞLU KEMAL...RECONUMUZU İYİ KESTİN...SABAH SABAH DENİZE GİRMELER,İKİ DE BİR TENİŞ OYNAMALAR...İYİ OLDU ONLAR...ÜLKEN DİŞİSİNİN GÖNÜLLERİNDE TAHT KURDUN...SANA PARTİ KURUYORUZ,YAKINDA DA SEÇİM VAR...ARKADAŞLAR ARAŞTIRDI,BÜTÜN DİŞİ OYLAR SENİN...SOSYAL DEMOKRAT TAKILACAKSIN BUNDANİ BÖYLE TAMAM MI?.. NEYMiŞ?!

ŞAP
ŞAP!

SOSYAL DEMOKRAT
TAKILACAKMIŞIM
CORC...fasi

...
CORC DEĞİL,
CORC ABİ!

Yenge'nin Amerika'daki arkadaşına yazdığı mektubu ele geçirdik: CATHERINE DERViŞ TÜRKİYE'Yİ ANLATIYOR!

Kapaklan Devam...

Futbol burada çok hassas bir konu... Daha uçaktan iner inmez, VIP salonunda bir uzman, bana Türk futbolunu detaylı şekilde anlattı... Futbolu uzak kalarak, burada zirveye oynanamazmış... Eh, Kemal'in de durumu malum, n'apalım, uzmanın anlattıklarını can kalagıyla dinledim... Fenerbahçe sanırım 270 yıl sonra şampiyon oluyor, büyük bir coşku var... Galatasaray (ki demin bahsettiğim kupayı bir kez kazanmışlar, deliren olmuş) maddi açıdan zor durumdaymış, aylardır para alamayan kaleci Taffarel evindeki kaleye geçip üç atış bir milyondan penaltı attırıyormuş yoldan geçenlere... (Bayılma Betty, söz konusu bir milyon dolar değil, Türk Lirası'ndan da bahsedicem birazdan) Beşiktaş da bi kupaya katılmaya hak kazanmış, adı neydi, Sportoto ya da benzer bişey... Siirt Jet-Pa'lı Ceyhan için Trabzonspor harekete geçmiş... Aman, ne oldu bana, gerginlikten futbol muhabbetinde coşukça coştum...

Kemal'e 19 Mayıs gösterilerine gittim... 19 Mayıs, burada gençlik bayramı... ve de spor. Spordan kasıtlı futbol sanırım... Gösteriler güzeldi, üniformalı öğrencilerle, kırmızılar giymiş kız öğrenciler romantik danslar yaptılar... Burada asker, önemli bir güç... Herşeyin öncüsü... Romantizm bile yapılıncasına önce onlar yapıyor... Kemal, tribünden sahaya inip tribünleri selamladı, öğretmenlerle tokalaş... Deniz tarafındaki tribün Meksiko bile yaptı... Meksiko nedir, daha sonra detaylı anlatırım...

Halk, ekonomik krizi Kemal'in çözeceğine inanıyor... Bu çok güzel ama tuhaf olan Kemal'i krizden önce hiç tanımamaları... Yani sen gelsen, sana da güvenirler gibi... Üstelik Kemal ekonomiden pek anlamaz biliyorsun, buna bi keresinde orijinal diye sahte Lacoste satmışlardı, sahteliği anlamak bir yana, "İyi iyi, Lacoste'un timsahı yazmış biraz, bak şişmanlamış, can gelmiş kılıksız" diye sevinmişti... Ama bunları kimseye anlatamam, şu an Kemal'in imajı bozulmamalı, IMF parayı hemen keser!

Buranın politikacılarını televizyonda gördüm henüz... Cumhurbaşkanı ciddi bir insan, zaten şu kriz de onun bir toplantıda başbakana anayasayla saldırması yüzünden çıkmış... Ben dedim ki Kemal'e, "o anayasanın tarihi değeri var, her sayfası açık arttırmayla satılmalı ya" dedim, yan yan bakıp "Sus güzelim, yorma kendini" dedi... Kemal biraz asabı Betty... Burada bensizken, tuhaf huylar edinmiş... Mesela sabah yürüyüşü yaparken zıplayıp tabelalara vuruyor, akşam işten geldiğinde gömlek, kravat ve süveterini çıkarmayıp sadece altına pijama giyiyor, sinirlenince tepsiyi çekiyor, eve "yükülük" adında bişey yapmamız için ısrar ediyor ve gazetelerdeki insan fotoğraflarına türlü çeşitli bilyalar çiziyor... Biraz depresif ama onu çok seviyorum... Mavi gözlük ibişim o benim...

Herneyse, başbakan çok nazık bir insan ama kafası dalgın... Geçen gün Kemal ona Telekom yasasından bahsederken, çıkarıp cep telefonunu vermiş, "Lafı mı olur, al istediğin yeri ara... Tek-ricam Rahşan duymasın" demiş... Koalisyonda iki partinin lideri daha var. Bi tanesi milliyetçi bir parti... Özelleştirmelere karşı epey bi direnmişler, protesto için yasaları sol elleriyle imzalyolar, Kemal'e sordum, "İmzalyolar ya, sen ona bak!.. Gerisi gırlımda bile diil" dedi... Liderleri Bahçeli, kibar, ciddi bir kişi, üstelik bekar. Aklında bulunsun Betty... (O sarı gözlüklü piz-zacıyla yeniden ilişkiye girmediyse tabii... O çocuk hayırsız kızım, üstelik Norveç-li, asla günün birinde benim gibi first leydi olma şansın olamayacak iyi düşün... Bul bi üçüncü dünyalı cinfikir en azından...)

Kemal sabahları yürüyor, o saatte taksi duragındakiler ayakta, hep Kemal'i durduruyorlar, içeri sokup çay ikram ediyorlar... Yani nasıl desem, bu adam belli ki sabah sabah sporuna çıkmış, kısmen terlemiş, adamın hızını kesip, sıcak ortamda terini üstünde kurutmanın ne anlamı var?... Bura biraz böyle, plan-plamonje işlerini pek sevmiyo bura halkı... "Kemal çay ikramını kabul etmesin o zaman" dersin, ordaki altı oy da altı oydur bir yandan Betty, ilerde gerekecek bize... Masal gibi kız, evlendiğim adam prensimi meğer uzak diyarlardal..

Koalisyonun son ortagi agresif bir parti... Sağın diğer partileriyle, jandarmay-la, polisle, işadamlarıyla ve kalanlarla kavgalı oldukları yetmiyö gibi, kendi içlerinde de kavgallı... Liderleri Yılmaz, genel duruma göre genç bir insan ama bu gençliği abartmış biraz, insan ergenlik çağındaki gibi hırçın olmaz ki lider halıyla... Bi de durmadan "Tantan" lafı geçiriyor... Deyim midir, kişi midir, dans adı midir, çö-zemedim... Ayreten bi politikacı kadın, dedikodumu yapıp "Amerikalı, sarışın, güzel kadın imajı benden çalıntı" diyomuş, hiç bulaşma diye uyardılar... Aynı kişi, Kemal'e debi ara "pil" demiş! Burada hakaretler çok naif Betty!..

Hoşgalkar arkadaşım, birazdan halkın huzurunda Kemal'le tenis oynayıp kaynaşacağız... Uykü de gözümünden aklıyo, sabah 04:45'te kalktık!.. N'apıcım bilmem... Şu ülke kurtulsa da, biz de kurtulsak...

Seni buraya bekliyorum... Mutlaka gel. Mangalda közleme yapıcım!.. (Ne olduğunu anlatmıcam işte...) Sevgiler...

Catty

Not: Belki duymamışsındır, BBG'yi Melih kazandı, iyi oldu o efendi...

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

Eski Dev-Genç'li Ga-ziantep Be-lediye Baş-kanı Celal Doğan'ın gölge baş-bakan Ke-mal Der-viş'in kura-cağı partide yer alacağı öne sürül-yor...

GEZ MAH MUTÇUK MAH MUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

F tipini inceleyen TBMM Cezaevleri Komisyonunun raporlarından, olayların şiddetini ve dehşetini anlatan ifadeler çıkartıldı...

Ölüm orucundaki mahkum yakınlarıyla görüşmek için İstanbul'dan Ankara'ya giden TAYAD'lılar kente sokulmadı...

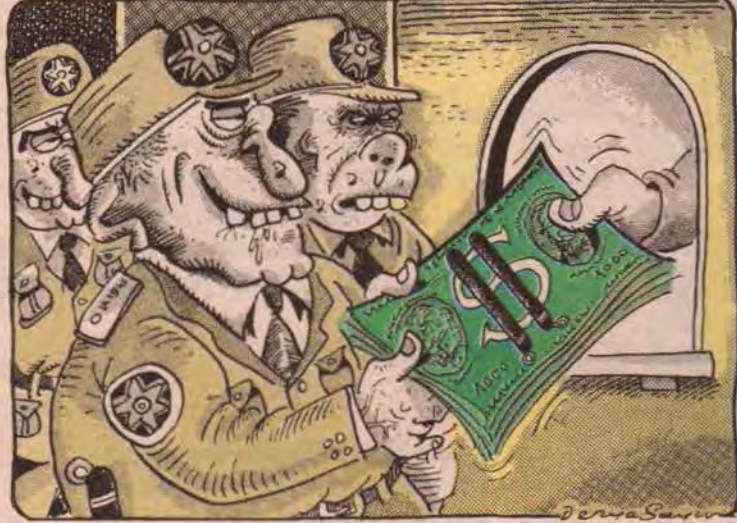
Ankara'da şifre krizi hain evlat Tantan'la Firavun'un Laneti...

Evrensel gazetesinin Kütahya muhabirine yönelik baskılar sürüyor. Daha önce sivil polislerce dövülen muhabirin cep telefonuna tehdit mesajları gönderiliyor...

413 polis dolar üzerinden maaş alacak... Şanslı polisler, dört aşamalı sınavdan geçirilerek seçildi...

Kayıp yakınlarının acılarını dinmiyor... Bir kayıp yakınının 13 yaşından 70 yaşına kadar 7 yakınının akıbeti bilinmiyor...

Mesut Yılmaz burnundan soluyor, partisinden Tantan'la olan söz düellolan manşetlerden inmiyor...

LALE

Ne zikime lale, kimi seçsek pıım yapıp ihyâ oluyor. Türkiye onunla yabp, onunla kalkıyor, paraya boğuluyor...

CASA

Bu CASA bir kara tabut, kapısından giren ölür.. ERCAN VURALHAN CASA yazan kasa.. CUMHUR ERSÜMER

Aklandı, paklandı, eskisinden temiz oldu

İŞÇİYE SADAKA

Çileden çıkararak uzatma..

CAVİT ÇAĞLAR

Hapiste cep telefonunu çok görüler..

RAHİM KOÇ

Akil veriyor, fikir veriyor, nasihat ediyor..

BERLUSCONI

Para medyatör iktidar, forza

İtalya, güce tapan

İtalya..

İRAN BARBAR-LİĞİ

Pornocu kadını taşıyarak (reçm) öldüren barbarlar, başınıza taş yağsın..

MESUT YILMAZ

TANTAN

TANTANASI

Bazı koca

şırı inek vızılsı..

BBG

Sığlık, sigaret bitiriyor..

özge

met üst

met üst

met üst

met üst

met üst

met üst

met üst

met üst

daha dün ne yediğini hatırlamayan bir toplumun gelecek kaygısı olmaz

beş bira daha içersin şiyiri

sabah perdeyi aralarsın
olumsuzluklar bir karga sürüsü gibi
gelir yüzüne çarpar
bütün gazeteler balon
bütün televizyonlar yalan
onlar'dan bahseder

beş bira daha içersin

insanlar başkalarında arar çarelerini
hayatı berbat ederler birbirlerinde
paradır nefes alıp verdiğimiz
kimi fişini çeker dünyadan
kimi üçlü fiş taktır hırsına
hormon ve naylon fatura her şey

beş bira daha içersin

bilmem yetmez yaşamaya
çözüm kalabalıktır takat ister
bilirsin bu dandik bir sisypheous kaderidir
aynı boklu dereye yetmiş beş kere
kim yıkanmak ister
bile bile lades dersin yalama diyalektiğe

beş bira daha içersin

can eriği kiraz çilek çıkmış
yeşillik fıskırıyor boş bulunan her delikten
her şey lehimize çalışıyor işte belli
ama biz anlamıyoruz tabiatın dilinden
hayatın başladığı varsayılan şu cennet topraklarda
jane'siz çita'sız tarzan gibi yaşıyoruz bu yüzden

beş bira daha içersin

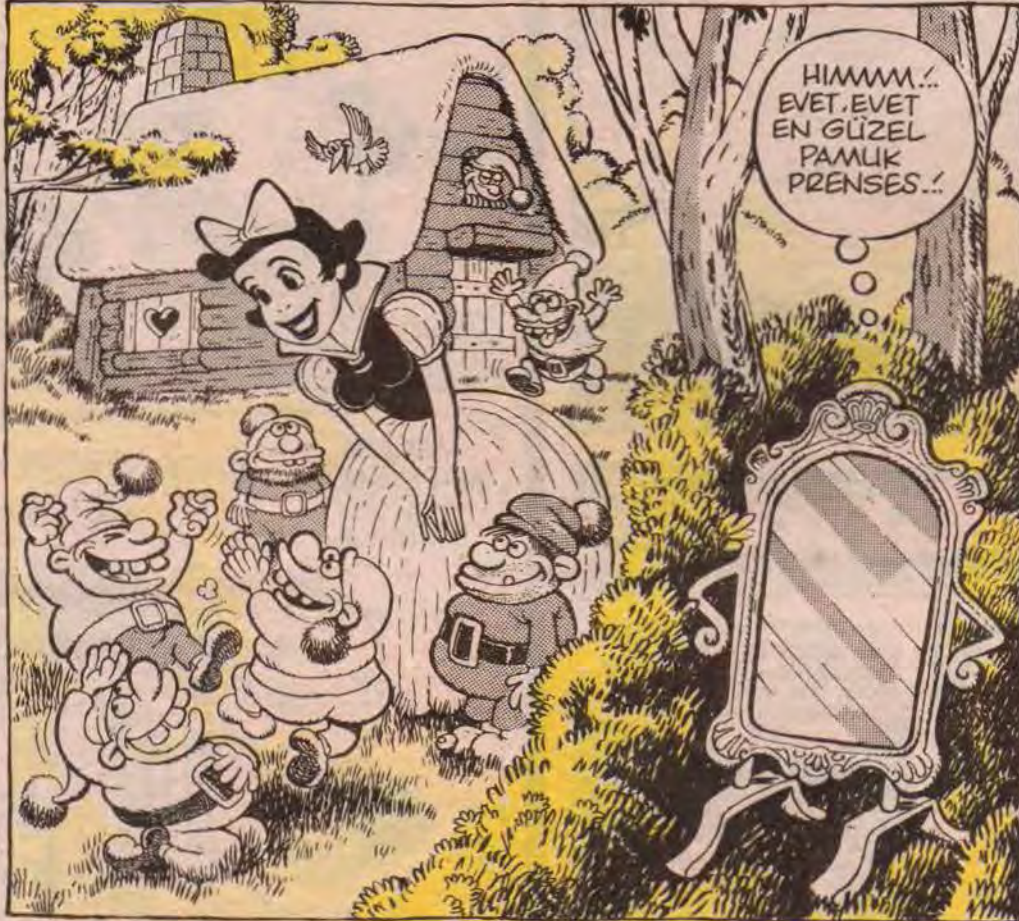
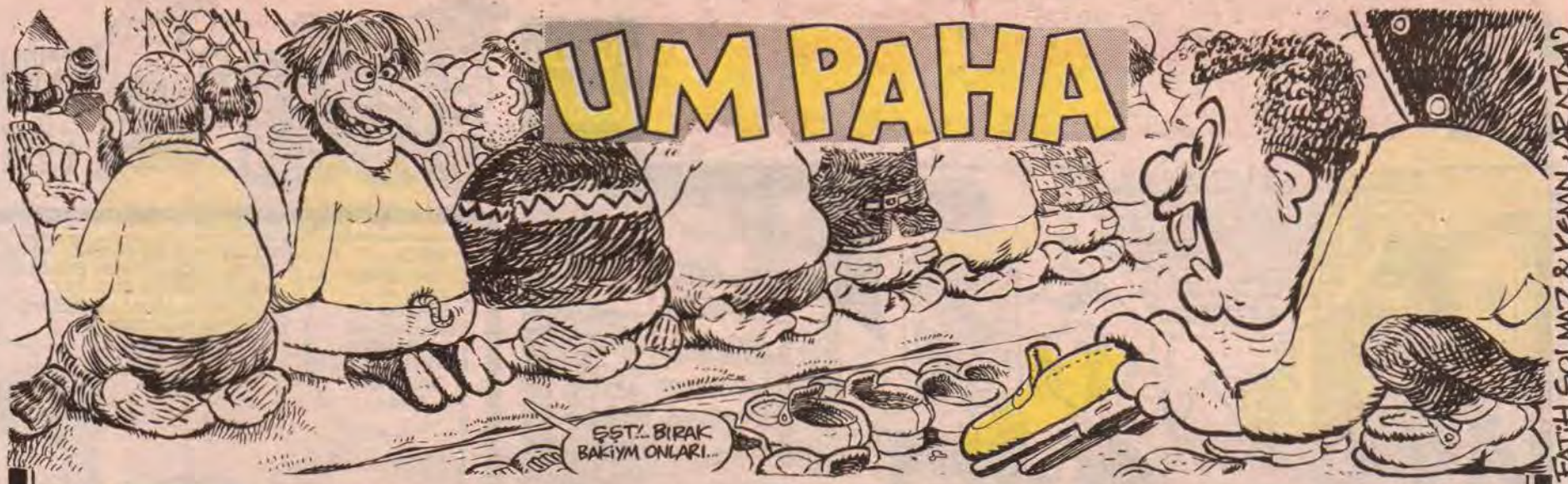
sahte peygamberler eline düşmüş umut
kisa vadede net bir çözüm de görünmüyor
vakit günü kurtarma vakti
vakit şike hortum ve topyekün hile
bütün sorunlar katmerli geleceğe ihale
bile bile lades dersin milli irade'ye

beş bira daha içersin

telefon açarsın sevgilin gelir
uzun uzun konuşur
ağır ağır sevişir
heceleyle heceleyle sızarsın
bu sefer mutluluktan
bu sefer film kopmaktan

beş bira daha içersin

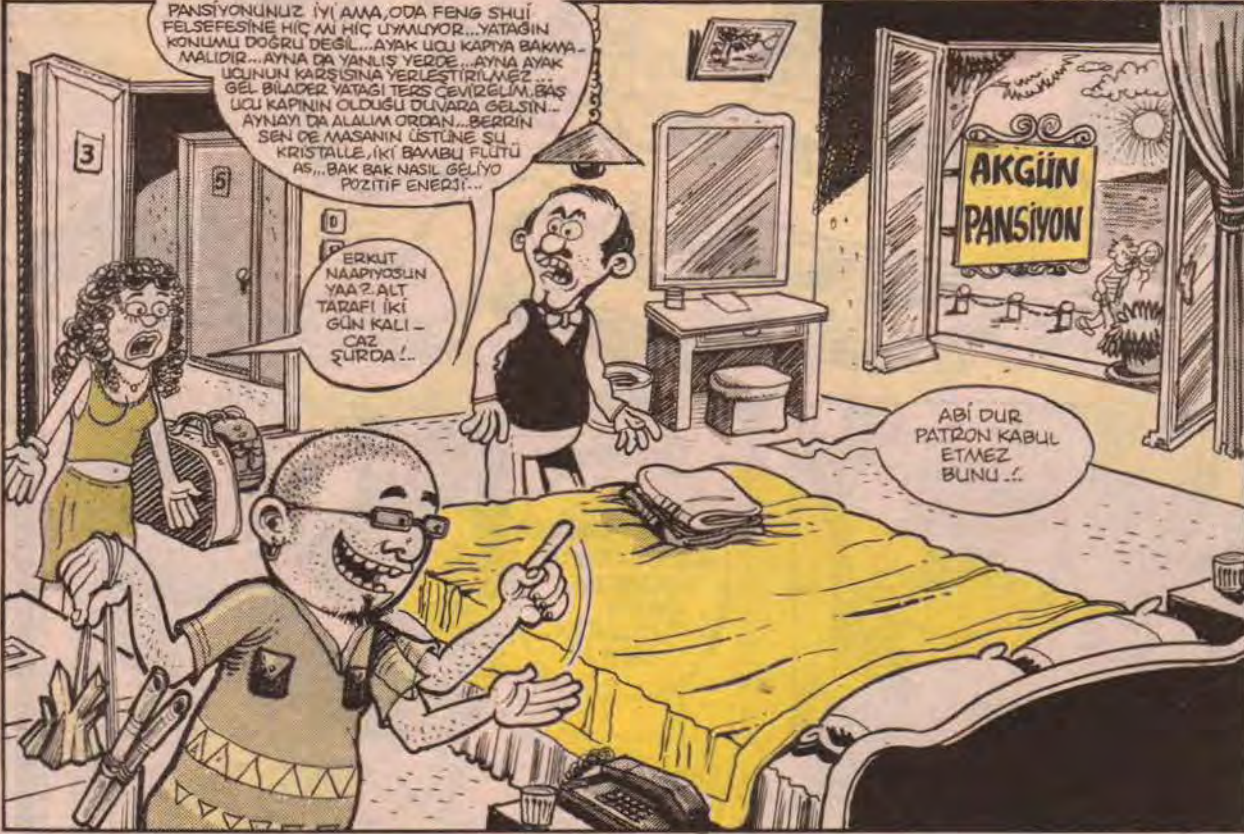

Firavunun Taneti

GÜNERİ
İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

PANSİYONUNUZ İYİ AMA, ODA FENG SHUI FELSEFESİNE HİÇ Mİ HİÇ UYMUYOR... YATAĞIN KONJALI DOĞRU DEĞİL... AYAK UCU KAPINIA BAKMA... NALİDİR... AYNA DA YANLIŞ YERDE... AYNA AYAK UCUYUN KARSISINA YERLESTİRİLMİŞ... GEL BİLADER YATAGI YERİNE ÇEVİRELİM... BAS UCU KAPININ OLDUGU DUVARA GELSEN... AYNAYI DA ALALIM ORDAN... BERRİN SEN DE MASANIN ÜSTÜNE SU KRİSTALLE İKİ BAMBUL FLÜTÜ AS... BAK BAK NASIL GELİYÖ POZİTİF ENERJİ...

ERKUT NAAPİYOSUN YAA? ALT TARAFI İKİ GÜN KALİ - CAZ ŞURDA!

ABİ DUR PATRON KABUL ETMEZ BUNU...

Gönül Adanı

GÜNERİ
İÇOĞLU

O LA LA LAA... "DELİ DANA" DAN SONRA SİMDİ DE AVRUPA'DA "DELİ MARTI" HASTALIĞI GÖRÜLMÜŞ...

...SİĞİRLARIN, İNEKLERİN, HAYVANSAL YEMLER YEMELERİNDEN DELİ DANAĞIN DOĞMASI GİBİ, MARTILARIN DA BALIK YERİNE EKMEK, SİMİT YEMELERİNDEN ORTAYA ÇIKIYORMUŞ BU "DELİ MARTI"...

...VENEDİK'TE, MARSİLYA'DA, BARCELONA'DA GÖRÜLMÜŞ... BURDAN BİR ŞİLEBE KONUP GİDEN BİR MARTININ GÖTÜRDÜĞÜ SANILIYOR - MUŞ...

...HASTALIĞIN GÖSTERGELERİ SUN - LARMIS: KARANLIĞA MARTILAR UÇMADIĞI HAL - DE BUNLAR GECELERİ BİLE UÇUP YEMEK ARARLARMIS. ŞEHİRİN ÇOK İÇERİLERİN - DE CADDELERİNDE UÇARLARMIS...

...VE BALIK HARIĞ NE BULLURLAR - SA YERLERMİŞ... O LA LA GERÇEKTEN DELİLİK BU...

J. PİYER BENCE BU ÇOK NORMAL, AH AH AAH...

MERABA... BEN SÜHEYLA DOKTOR SÜHEYLA...

NACİYE... CİLVELİ NACİYE...

BU İŞTE... ÖYLE HARRR DEYİ DEĞİL... İSTEDİĞİM DOKUNMA ŞEKLİ BU...

HİSS HİSS HİSİR

fevhan@leman.com.tr

TEREFLİ

PICTURES

ÇAN BARSAN-

%

LAFTAN
MAMUL
"OKUR"
FİKİR
KARIKA.
TÜRLERİ

Katkıda
bulunanlar:
- İlker Ekiz
- Tarky
- Funda Alpaskan
- Fahrettin.

BAKIN... DURUM
ÇOK CİDDİ, HATTA
GİDEREK DAHA
CİDDİLEŞİYOR, CİDDİ-
YETLE ELE ALMAK
LAZIM BUNU, CİD-
DİYETLE...

UZMAN DR.
CİDDİYE
MÜTEH...

SAĞOLUN...
SİZİN ÇOK İYİ
BİR CİDDİYE
UZMANI OLDUĞU.
NUZU SÖYLE-
MİŞLERDİ...

AA! MANYAK SAPIKLAR SİZİ...
NOOLUYO BE ÜÇ KİŞİ BİRÖEN??

NAAPALIM HAMFENDİ,
MODERN FORD UÇLUŞUYUZ
BİZ...

GEL ABİ TOPLA GEL...
TOPLA TOPLA TOPLA...

5 ARTI 7 EŞİTTİR 12...
8 DAHA, EDER 21...
3 TOPLA 24...

ÇÖKERTMEDEN
ÇIKTIYIM DA HALİLİM...

ÇÖKERTİP DE
ÇIKSAYDIN YA...

HEP KOLAYA
KAÇIYORSUN BE...
BİRAZ FANTAYA KAÇSANA...

YANAKLARA HAFİF
BİR PEMBELİK
VERECEĞİM...
RUJ PASTEL...
GÖZLERE HAFİF
SİYAH VE SAÇLAR
PERMA... BİRAZ DA
GÖLGE...

ABİ, SENİN
ÜZERİNE
SÜSMOLOG
TANIMAM...

KAAN: OĞLUM, MİSAFİR-
LERİN ÖNÜNDE BURUNU
KARIŞTIRMA BAKIM...

HANGİSİ
BENİM
BURNUMDU
YA? ŞU,
YOK BU,
O DİLL...

NEDEN
YAPIYOSUN
BUNU?..
AMACIN NE?..

AMACIM,
ADRENALİN,
HEYECAN... BEN
BU AMAÇLA
YAŞARIM...

BAK NE GÜZEL...
BİZ DE AMAÇ PARA-
ŞÜTÜ YAPALIM..

LeMan'ti MEDYA

TÜRK BASININDA İLK KEZ YALNIZCA LeMan'da SİZ ONU BİR DE GENÇLİĞİNDE GÖRECEKTİNİZ! DERVİŞ'LE AMERİKALI EŞİ CATHERINE'İN GENÇLİK FOTOĞRAFINI ELE GEÇİRDİK...

Bütün kadınların hayran olduğu Kemal Derviş gençliğinde de zehir gibi yakışıklıydı. Fotoğrafta Derviş 24 yaşındayken, ilk evliliğinden önce flört ettiği Catherine'yle...

Reha Muhtar Görevde

- İyi akşamlar sayın seyirciler... Bu akşam burada, dürüst gazeteciliğin zirve noktasını göreceksiniz... Bu akşam burada, torpilsiz, kayımsız hesap sormanın en cesur örneğine tanık olacaksınız... Bu akşam ölürüm, beni kimse tutamaz... Evet, konuğum sevgili Nilüfer... Ama sevgili Nilüfer değil, sevgili Nilüfer... O ayn, bu ayn... Hoşgeldin Nilüfer... Nilo hoşgeldin...

- Hoşbulduk Rehacım...

- Nilüfer, sen kamuoyuna mal olmuş bir sanatçısın, yılların divası olarak duyan gibi... Bu halk seni sevmiş, bağınna basmış, sana en güzel sevinçleri yaşatmış... Sen de onlara kalbini açmışsın, dürüst bir ilişki kurmuşsunuz... Haa, arada küçük şeyler olur... Ufak tefek yalanların mühim değil olur canım...

- Yalan derken ne gibi Reha?..

- Ne biliim, mesela "Acı var mı" adlı bestemi kasetine al diye ısrar ettiğimde, "Kaset tamam. Bütün şarkılar yapıldı" demiştin... Ama bugün öğrendim ki boşluk varmış B yüzünde... Bana bunu niye yaptın?..

- Şaka yaptın sandım ben... Öyle şarkı mı olur?..

- Şarkıdan, müzikten biter sen anlarsın di mi?.. Bz odunuz, kütüğüz biz!.. Son 19 Mayıs'ta Samsun'a çıkıp Gençliğe Hita-be'yi okumuş adamım... Had-dini bili!

- Reha saçmalama!

- Ezik miyiz lan biz. Hakkı Devrim yazmış, seni beğeniy-o, beni eleştiriyor... Antenimin ombudsmanı!.. Bu ilişkiyi gözden geçirmenin zamanı geldi Nilo!..

- Şaka mı bu?.. Reha, nedir?..

- Sen, Nilüfer, sen, bu ülkenin önde gelen şa- gençler seni örnek alıyor, sen, nasıl olur da nikahtan önce beraber olursun?! Bu erkek ben bi görevimi yapmak zorundayım... Hiç mi utan- halkın gözüne baka baka yasak ilişki yaşamak- - Niye yasak ilişki olsun ki?..

RTUK yasası medyanın istediği biçimde değiştirildi... yeni yasaya göre medya tekelleşecek, patronları kamu ihalelerine girebilecek...

Küçükarmutlu'daki Ev... Canan... Zehra... Ve Bizim Hikayemiz

Dün işe giderken cep telefonunu bende unutmuşsun... Masamın üzerinde durdu bütün gün... Yeşil ışığı yanıp söndü durmadan... Çalışırken arada bir ona baklı-yordum gözüm... En çok da o yeşil ışığına... Bu koca şehirde kaybolmamak için ku-sa, kesik, zorlu çığlıklar atan bir insana benziyordun... Çaresiz değildi, güçlü de de-gildi, umutlu değil, ama umutsuz hiç değildi...

Sadece senin gibiydi... Bütün gün kimse aramadı onu... Bir kez bile çalmadı o biraz buruk, o biraz küskün, ama neşesi hep içinde saklı müziği... Tıpkı senin gibi.

Bu güzel, ama güzelliği bile ürktüğü olan şehre geldiğin gecele tek düşüncem, tek saplantım, tek yolculuğum bendim... Bu yüzden başkalarına yeterince vakit ayı-ramıştım... Bu şehirde olmadığın zamanlarda geceleri yatıp gidip kaldığın bir kaç arkadaşın vardı ama, benim yüzünden onlara da gereken ilgiyi gösteremiyordun... Bu yüzden onlar da birer birer uzaklaşmışlardı senden... Bana gösterdiğin ilgiyi loskanmışlardı belki de...

İnsan cansız bir nesneyi nasıl sever, nasıl ona karşı kendisini mahcup hisse-der... Benim yüzümden dostlarımdan, arkadaşlarımdan uzak kaldığın iç in ve gün boyu bir kez bile çalmadığı için hep mahcup hissettim kendimi telefonuna karşı ve mahcup bir sevgiyle sevdim onu...

Sadece bana ulaşabilmek için almıştın onu... Senin ilk ve son umudun, senin kimsesizliğindi bu cep telefonu... Bana umutsuzca kendini adayışındı... Ve bu gü-zelliği bile korkunc olan şehirde, cebinde belki birkaç günlük paranla ve ardına sa-dece o çok iyi bildiğin yalnızlığını ve ölümünü alıp yürüken sokaklarda, beni de-rin bir sancıyla her özlediğinde sanıp numaramı çevirdiğin belki de tek arkadaşın-dı o... Bütün hayatını onun içine saklamıştın ve şimdi onu da bende unutmuşsun...

Sonra şehrin çok uzak bir yerinden telefon geldi bana... Kanayan bir telefon... Birileri dostları, sevdikleri, yoldaşları için, onların istekleri için gerekirse ölmeye karar vermişlerdi... Bu koca şehirde benim için kimsesiz, dostsuz kalmayı ve hat-ta kaybolmayı göze alman beniğim öylesine zayıflatmıştı ki, bir an hiç beklemeye-dığım kadar içim tırdı... Hani insan kendisini çok güçlü hissederken ansızın içi-nde açılan o boşluk derin bir ürpertiye sarsılır ya... İşte öyle tırdı...

Telefonu çantama koydum ve şehrin o uzak köşesine doğru yola çıktım... Küçükarmutlu'daki bir gecekonduya doğru...

Tek katlı, sıvasız, yoksul bir evin balkonundaki tahta bir masanın çevresine oturmuşlardı... Aylardan mayıs... İnsanlar değ-i belki ama doğa hiç olmadığı ka-dar güzel ayağılmıştı... Dışarıda dizginleinden kopmuş bir cumartesi gecesi var-dı... Hemen ilk akıma gelen, böyle bir zamanda ölünür mü, sorusu oldu... Oysa bu soruyu onlara öyle çok insan sormuştu ki, ve onlar ziyaretlerine gelip giden öyle çok insana bunun yanıtını vermişlerdi ki... Artık kimse onlara ne böyle bir soru soruyor, ne de onlar böyle bir soruyu yanıtlıyorlardı...

Küçükarmutlu'daki bu yoksul ev geçen ay ölüm orucunda hayatını kaybeden Şenay Hacıoğlu'nun eviydi... Şenay Hacıoğlu'nu aylar önce TAYAD'da (Tutuklu Aileleri Yardımlaşma Derneği) tanışmıştım. Kendisiyle birlikte ölüm orucuna başlayan Gülsüman Ada'yla birlikte hep el ele duruyor ve hiç konuşmuyorlardı... Ellerini kinalıydı öksünün de, ve ikisi de evlere temizliği gidiyorlardı... Gözleri öyle güzel gü-

lüyordu ki... Birbirlerinden hiç ayrılmıyorlardı... Sanki ölmek üzere gibi değil de, birlikte gidecekleri o çok esrarengiz ve süpürzle dolu ülkenin yerini bizlerden ço-cuksu bir utangaç saklıyor gibiydiler...

Eğer içerdeki yakınları, yoldaşları o kahrolası hücrelerden kurtulurlarsa, bu ül-keye gitmekten vazgeçecek ve sırayla gidip onlara destek veren insanların evleri-ni sabunlu sularla baştan aşağı yıkayacak, tertemiz yapacaklardı... Hem de tek ku-ruş almadan... Ama olmadı... İçerdeki yakınları hücrelerden çıkmadı... Günün anansızca akıp geçti, onlara dayanamadılar bu acımasız günlere... El ele, o ışı-ışıl ve hep masum bakan gözleriyle, kınalı elleriyle son nefeslerini birlikte verdiler... En çok o sessizlikleri, hiç konuşmadıkları zamanda kalmış, Bu insanlara terörist di-yenler Şenay'la, Gülsüman'ın o ışı-ışıl gözlerine, o kınalı ellerine bir kez olsun iç-tenlikle bakabileselerdi çok derinden utanacaklardı, eminim... Tanıdım onları, kelp-lerine sonsuza dek keşifim... Söz verdiler, duyurdum; istedikleri olsaydı, yakınları hücrelerden çıkacaklardı, dostlarının evlerini tepeden bmağa yıkayacaklardı...

Onlar belki yoksul, belki evlere giden çilekş temizliği kadınlardı, ama onlar bun-ların hepsinden daha çok yeni bir hayat özyen ve bu özermin devrimci yapıtı in-sarları... Onların dostluğu, birbirleri için ödedikleri bedel çok büyüktü ve asıl önem-işi onların ilişkilebimiz çevremizdeki insanların ilişkilerine hiç benzemiyordu.

Onlar yaptıkları hiçbir şeyi abartmadan, sessiz sedasız yapıyor, usul usul ama çok büyük bir hayat yaşıyorlardı... İnsanların büyük bir çoğunluğunun böyle du-yarsız, böyle kimliğini yitirmiş, böylesi zavallı olduğu bir ülkede dostlukların hiç eskimeyen ilk gününü yaşıyorlardı... Onlar ölümleri bile sonsuza dek sümesini istedikleri bir yaşam cenneti için ölüyorlardı... Kitaplardan çok, birbirleri için öde-dikleri bedel öğretiyordu onlara böylesi kararlı ve irade sahibi olmayı...

Bir cumartesi gecesi Küçükarmutlu'daki evin balkonundaydım onlarla... Tahta bir masanın etrafında... Karşımda 22 yaşındaki Zehra Kulaksız oturuyordu teker-likli sandalyesinin üzerinde... İktisat Fakültesi öğrencisi... Alb ay aşkından ölüm oru-cunda... Yüz seksen incigünün sonlarında... Yaklaşık bir ay önce aynı evde, aynı odada 19 yaşındaki kardeşi ölüm orucundaki Canan'ı kaybetmiş, gözleri önünde... Bir nisan gününde Canan'ın kalbi ansızın durmuş... Boşuna demem işşair, aylar-dan en zalimdir nisan ayı, diye... Doğanın, yaşadığını aşka, çığırılığa, koşup eğ-lenmeye çağırıldığı bir ayda, nisan ayında son nefesini vermiş Canan... Üniversite öğrencisiymiş, Ege Üniversitesi'nde Biyoloji okuyormuş... Canan'ın içindeki amcası ve bütün dostları için taşıdığı umudunu ablası Zehra devirmiş... Babası Ahmet Kulaksız benim yaşımda... Ve hep kızı Zehra'ın yanında... Gözlerim sık sık gözleriyle buluşuyor... O bir kızımı kendi elleriyle gömmüş, ve şimdi öbür kızının ölü-münü bekliyor... Nasıl bir acıdır bu, nasıl bir dayanma ve tükenme gücüdür, an-lamakla, hissetmekle çok zorluk çekiyorum... İnsan böyle bir acıyı neresine göme-bilir, nasıl gözebilir... Canan benim de kızım olabirdi, Zehra ölümü bekleyen ikinci canım olabirdi... Şimdi artık yaşayandan utanıyorum, sahabe düşen beyazlar-dan, bu güne dek yazıladarımdan, ve aydın kimliklilerden utanıyorum... Canan'ın ve Zehra'nın amcası şimdi bir hücrede açlık gievinde... Ama Zehra sadece amcası için değil, amcası gibi düşüncelen ve inançları adına mücadele vere-i, tanınmasa da,

yüzlerini belki de hiç görmemiş olsa da, yüzlerce dostu, yakını, yoldaşı saydıkları için eriyor usulca... Cezaevlerinden gelen hasret dolu mektupları için, bir tanışıl-ma anında ona hesapsızca gülen bir çift göz için; bir gün bir yerde hesapsız, yü-rekten söylenilen bir metnaba için eriyor o... Kimseden bir emir almış filan değil, babasının, annesinin, arkadaşlarının gözünü önünde eriyor; ama yaşama sevincini asla yitirmeden, üstelik hayata giderek daha çok bağlanarak, onun sınırlı ölüme yaklaşıp daha iyi hissederek eriyor... Bedeni zayıfladıkça, gücü azaldıkça, hiç olmadığı kadar duyuları oluyor çevresine karşı... Ölüme yaklaşıp bütün korkula-rından kurtulup, onun bu eylemini saçma, gereksiz, akıldışı buianları derinden te-dirgin edecek ve ırkilecek kadar duyuları bakıyor bakıldığı her yere.

Zehra kendisini ziyaret edenlere hediye etmek için fotoğraf çarçaveları, etrafı çiçeklerle süslü kartlar yapıyor... Belleğini koruyabilmek için durmadan bu maca gözmeye çalışıyor... Ve eğer içerdeki yoldaşları hücrelerden bir gün kurtulursa, ölüm orucuna o an son verip o çok özlediği Karadeniz'i, doğum yeri olan Fi-ze'den çıkarak baştan başa dolaşmak istiyor... Ama bütün bu umutlarına rağmen durmadan eriyor o... Ve o eridikçe, o buruk, insanın içini acıtan gülümseyişi da-ha çok orlaya çıkıyor...

Ve kim bilir, belki de siz bu sabırları okurken o... Söylemek istemiyorum, susu-yor ve sadece utaniyorum...

Karşımda oturan o mağrur, o zarif adam ise Reşit San... 42 yaşında... Uzun yıllar denizlerde yaşamış, kaptanlık yapmış... Yurtdışından gelen gazeteciler ve te-levizyoncularla o tok sesi ve düzgün Türkçesiyle en çok o konuşuyor... O da ay-lardır ölüm orucunda... Ama ölecek birine hiç benzemiyor... Durmadan rengarenk fenerler yapıyor... Hücreler kapanırsa hayalindeki bir tekneyle birlikte o tutkuya bağlandığı denizlere açılmak istiyor... Eğer olmaz, hücreler kapanmaz, ve bir sa-bah ansızın kalbi durursa bunun için de hiç üzülüyor... Ölümünü bir ilkbahar gün-ü, ansızın ortaya çıkan sert bir fırtınada bir ağacın kınalı dalına benzetiyor... Bir kaç dal kırılabilir, ama o fırtına çiçek tozlarını, polenleri alıp uzaklara savurur, savurduğu yerde yeni çiçekler, yeni ağaçlar filizlenir, doğa bu fırtınalarla ço-ğalır, güzelleşir, diyor... Birkaç dal kırılmış çok mu; ben bir sabah ansızın ölü-müşüm çok mu, diyor.

Çok söylendi, çok yazıldı, ben de bekleyip durdum, başlandı ki o kırmızı bant-la ölümü bekleyen insanlardan bir kez olsun, ölümü yüceltmelerini bekledim... Ama, belki birkaç saat, belki birkaç gün sonra, belki siz bu sabırları okurken çok-tan olmuş olacak bu insanların ağzından ölümlü yücelten tek bir kelime işitemedim...

Ölümü yücelten bir insan kaldığı evin bahçesinde çiçek ekmeyi hiç düşünür müydü... 22 yaşında felsefe öğrencisi olan Fatma Şener, artık yaşamın ucunda olduğunu hiç düşünmeden o solgun ve açlıktan üşüyen elleriyle durmadan topra-ğı okuyor ve ölüme ardından insanlarla sevgiyle gülümseme, diye çiçekler eki-yordu... Ölüm, sadece içinde yaşamak kelimesi de geçen cümlelerle çıkıyordu ağzından... Yaşamak ve özgürce yaşamak için ölmek.

Hülya Şimşek ise Deniz'ler aşkında, 6 Mayıs 1972'de söz vermişti... O yas-lı günde henüz 9 yaşındaydı, ama kendine verdiği söz çok büyüktü... Bundan böy-

- Hani nerde nikah, nerde yüzük.. Nerde bu devlet?.. Ne yaptığınızı sanıyorsunuz?.. Ne yapıyoruz biz Nilüfer?.. Utanmaz bir şekilde düzeyli ilişki yaşamak nereye kadar?.. Bu halkın manevi duygularını incitmekten hicap duymuyor musun?.. Hiç mi saygı kalmadı yüce halkımızın kimi değerlerine?.. Ha?.. Konuşsana!..

- Dayanamıcam ben Reha, gidiyorum!..

- Git bakalım... Sen de git!.. Nikahsız yaşamaya devam edersen silerim seni bu alemden!.. Ar-haya diye bişey var be... Gidersen git... Ben buradayım, yalnızım ben!.. Sayın seyirciler, biz habercilerin özel hayatı yoktur... Görev aşkı, kalp aşkından üstündür... Caddelerde rüzgar, aklımda iş var... Gece yarısında güzel konuklar çekip gidiyorlar, sessiz usulca... İyi akşamlar Türkiye, her nerede daralıyorsan!..

Vedat Özdemiroğlu

Samsun'a Selam
Sahtekara Kalam!

Eey Samsun'da bizlerden izin alınmadan 2. bir LeMan Kültür açmak olan girişimci ruh, hürleşebüs evladı; bu yaptığınız saygısızlık yanına kâr kalmasin işbiyosan türe ve kendine dön. Okutlarımızın LeMan'a olan sevgisi'nden beslenmek yerine kendi emeğiniz ve yaradıcığınızda bir yer açmayı deneyin... Ya da bizden izin almayı... Hukukçularımız gerekeni yapıyor bizden uyarması.

KUYAYI-MİLLİYE
NAZIM HİKMET
NURİ KUTRCEBE

ÇOK YAKINDA

ü dünya cennetinin kurulmasına adayacak!.. Ve şimdi aylar süren ölümün sonra o güçsüz, takatiz kalan çelimsiz bedenini dünya cennetinin kucağına adıyordu... Öyle sıkı, öyle soluksuz bir inanç ki onunki, soluksuz kalırmış gün kala bile o yoksul gecekonduhanına destek için gelen konukları, kuşlu, üzümli panolar hazırlıyordu türek pamuklarıyla... KÜÇÜKAR-yoksul bir gecekonduhanın balkonunda, tehta bir masanın etrafında ölüm-söz etmeden, hatla tam aksine çiçeklerden, kurtuluş gününde çekilecek kan ve atılacak zılgıtlardan, bir gün elbet engin maviliklere açılacak olan den, rengarenk fenerlerden, Karadeniz'in o yemyeşil vadilerine yapılacak çukukardan konuşup durduk...

Zehra'ydı, Fatma'ydı, Resit'i, Hülya'ydı... Dostları, yoldaşları, onlara binden hasret ve içtenlik dolu mektuplar gönderen ve hatla yüzlerini bile meri tutsak arkadaşları için yaşamın ucuna yolculuk yapan bu insanlara üzünmedim...

ayıs gecesinde, bu dizg'lenenden boşanmış cumartesi gecesinde en çok ve sana üzüldüm sevgili...

me üzüldüm çünkü bu yaşma dek benim onlar gibi gerçek dostum olmadı... Bu yaşma dek benim için, özgürlüğüm ve düşüncelerim için, her dediken sonra hayatları ortaya koyan ve gerekirse ölümü göze alan hiçim olmamıştı... Sonra bir kez daha düşündüm, benim de içinde ya da dışı düşünceleriyle özgür ve mutlu olması için uğruna ölümü göze alacağım istum yoktu...

Bana senin için üzüldüm sevgili... En çok senin için... Bana duyduğun duyduğundan bu korkunç şehirde seni kimsesiz, arkadaşsız, dostsuz bırak...

insana neler öğretiyor. Belki birkaç gün, belki birkaç saat sonra bu hayatı olacak olan bu insanları en çok bu yüzden derinden kıskandım sevgili... Bana dostluğun, arkadaşlığın ne kadar değerli, ne kadar ağır beazarılabildiğini gösterebildiğin için...

yaşı fikirleri, ne ideolojileri ne de onlarla aramdaki bağlar ya da ayrımlıklar için önemli artık... Ölürken bile bana ne kadar hayatları kopuk, ne kadar ve dostlukta ne denli uzak yaşadığını habırlattılar ya, işte beni en çok or, bunca yıl nelerden mahrum kaldığımı gösteriyor bana... Şimdi, hiçbir emeden kazandığım ve bu yüzden de hiç beklemediğim bir anda yitirdi dostluğımı yeniden kazanmaya başlıyorum seninle.

Şehrin neresindeysen bekle beni... Ne olur kaybolma, ne olur umutsuz... Çantamda yanıp sönen o kimsesiz kalbinle geliyorum sana, dost-alıp geliyorum... Sen aşkı koru yeter... Bana Küçükarmutlu'da, o yoksul insanları ölürken habırlattı, aşk dostluğumu, dostluksa aşk... İki birbiriyle aynı değil... Ne olur bekle beni, ne olur sakın kaybolma... Şehrin her eysen bekle beni, yitirdiğin bütün dostluğın getirdiğimi sana... Ölümü-şamına aşklar çıkacak içinden... Ne olur kaybolma, ne olur bekle beni...

karmutlu'daki evin telefonu: 0212 229 92 59. Canan ve Zehra'nın babası AN-kızsız'ın cep telefonu: 0532 257 33 48. Sadece bir a, sadece bir "nasılsınız" sözü onlara yetecektir...

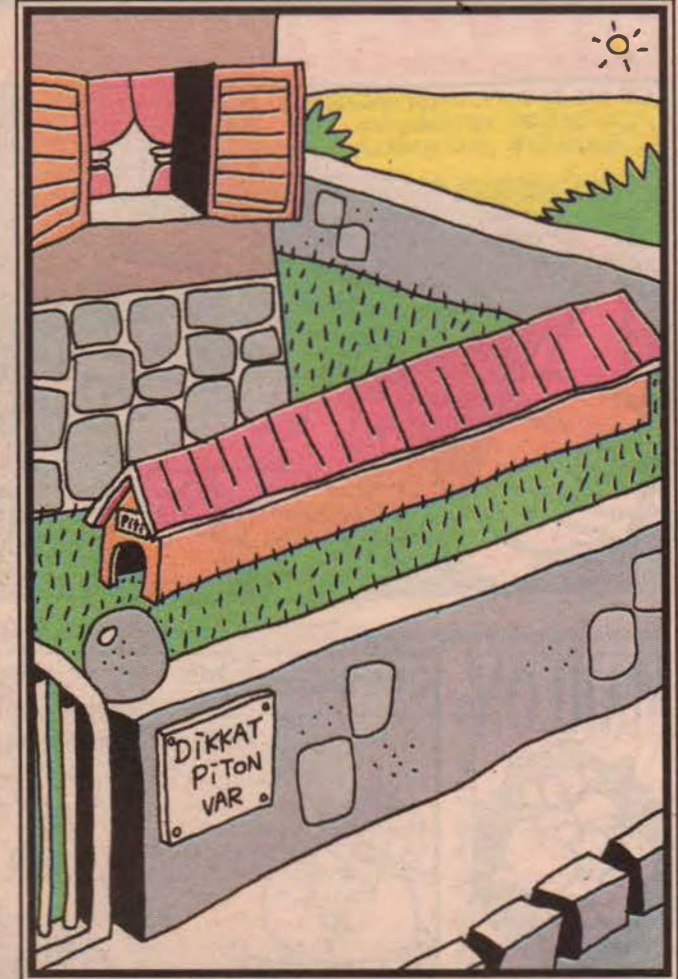
in, aşk için, özgürce yaşamak için.

CEZMİ ERSÖZ
cezmi@leman.com.tr

Akşamsefası

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

BEZGİN BEKİR

TUNCAY
AKGÜN

SELAMÜN
ALEYKÜM
ZAKİR...

HOS GELMISSİN
AMA, BOSUNA
ISRAR ETME...

OLMAZ GARDASUM...AYLYA GELDİN,
HIPOPOTAMA GELDİN, GERGEDANA
GELDİN...RIZA GÖSTETTİK AMA BU
OLMAZ...BUNUN MESULİYETİNİ
HEÇ ALAMAM...

YAPMA BE ZAKİR!
ZATEN BAHAR VUR-
MUŞ, Bİ DE SEN
VURMA...O KADAR
ARKADAŞLIĞIMIZIN
HATIRI YOK MU?

SENİN
O DATLI
DİLİN VAR YA
O DATLI
DİLİN...?

UNO OGGUO OHHU O O

LANGIR
LÖN
LÖN

OH
OHH!

ULAN
ALEM
ADAM
SUN...

HÖNGÖ
HÖGÖ

HILLMAN ADAM

AHMET YILMAZ

ABİ BİZ ŞAMPİYONLUK KARNAVALI
İÇİN BAĞDAT CADDESİNİ
SÜSLEMeye GİDİYORUZ...

ULAN NE HASTAYMIS-
SINIZ SİZ BE, DAHA
MATEMATİKSEL OLARAK
OLAYI GARANTİLEME-
DİNİZ Kİ?!

MAÇ BITMEDEN ŞAMPİYON
OLUNMAZ, DOĞRU AMA
HAZIRLIK YAPMAÇAN DA
KARNAVAL OLMAZ, MATEMATİK
DİYECEĞİNE SEN DE BİR HAZIRLIĞA
GİRSENE A YAVRUM, YURDUN
KARNAVALA İHTİYACI VAR,
SİTRESE, GERGİNLİĞE
DEĞİL...!

Ertil Yaşaroğlu

O ne Bidon? Ses kayıt cihazı.
Aklıma gelen ilginç
fikirleri kaydediyorum.

Hiç bişiy
kaydettin mi?

Aklıma gelen ilginç fikirleri kay-
detme fikrimi kaydettim ama
başka bişiy aklıma gelmiyor...

ERDENER ABİ

-Gırr! Gırr!
Gırr! Gırr!

-Çakılın lan kucaklar!

-Erdener abi,
transfer sezonuna
yıldırım gibi gireyim abi.
Dolarlar havada uçuşacak!
Sence transfer haklarını teklifine
sıkış bırakayım abi?

-Yaydığın şeyi zikriym senin!

K. ERTEM

Nükteer santrall

Ülkenin suyu çıktı diyenler yanıl-
mış; çünkü barajlardaki su seviye-
si düşmüştü!

Bu espriyi fazla sulu bulanlar bil-
sinler ki sulu bir adam değilim.

Sulu bir adam olmamak için su-
lu yemek bile yemem!

Su deyince aklıma yeşillik gelir,
ağaç gelir.

Şimdiki çocukların aklına ise
sakı deyince ağaç geliyor!

Ne yazık ki şimdiki çocuklar
ağacı sakıda görüyor!

Çünkü ağaçlık, ormanlık alanlar
giderek yok oluyor.

Sonuçta dünyamızı ısıtıp iklimler
değişiyor.

İşte bu gerçekten hareketle Bir-
leşmiş Milletlerce İklim Değişimini
Önleme Anlaşması hazırlandı.

Ancak ABD Başkanı Bush bu an-
laşmayı tanımadı ve doğanın ölüm
fermanı sayılacak bir karar aldı.

Buna göre ormanlık alanlarda
nükleer santraller kurulacak.

Bu Bush'un başkanlık seçimin-
de kendisini destekleyen nükleerci
lobiye, petrol lobbisine yaptığı bir kı-
yak.

Zaten çevre deyince dünyayı yö-
netenlerin aklına kendilerini des-
tekleyen çevre gelmekte!

Mümkün olsa da insanoğlunu
lobiler değil hobiler yönetse!

Çevreye ölüm saçan nükleer
santrallerin yerine çevreye neşe,
nükte saçan nükleer santraller ku-
rulsın!

Silah lobisi istedi diye dünyanın
çeşitli yerlerinde savaşlar çıkartılıp
doğa tahrip edilir.

Kimyevi lobinin hırsı sonucunda
ozon tabakası delinir.

Çünkü lobiler için insanın, doğa-
nın değil doların önemi var.

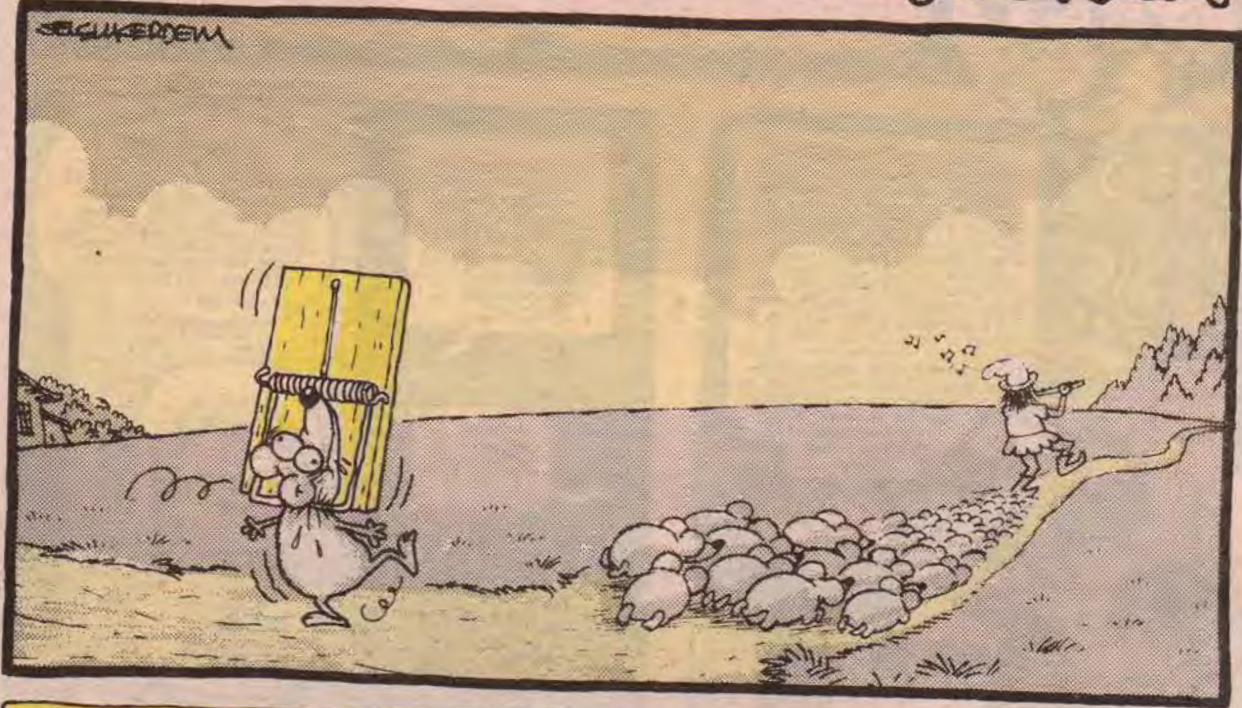
Korkanz ki yakında "yeşili sev,
doğayı koru" diyen levhalar da
soktürülecek.

Ve sökülenlerin yerine şu levha
dikilecek:

"Yeşili sev, doları koru!"

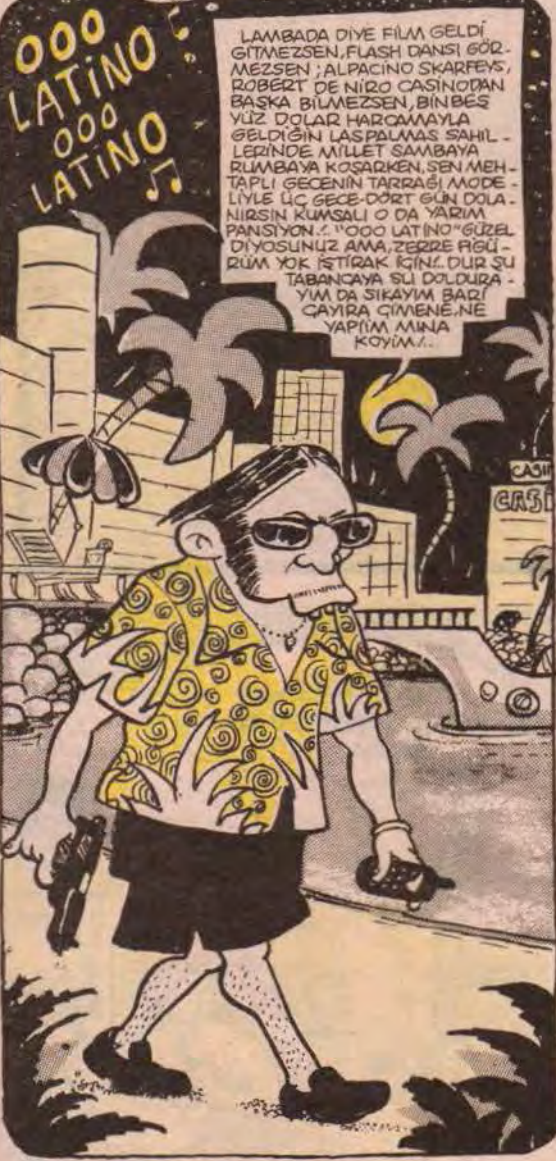

HİSS
ALO!
AKILLI
OLUN

Cembür Cemadet

ŞİHMET
YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

000
LATINO
000
LATINO

LAMBADA DİYE FİLM GELDİ
GİTMEZSEN, FLASH DANSI GÖR-
MEZSEN, ALPACINO SKARFEYS,
ROBERT DE NIRO CASINODAN
BASKA BİLMEZSEN, BİNBEŞ
YÜZ DOLAR HARCAMAAYLA
GELDİĞİN LASPALMAS SAHİL-
LERİNDE MİLLET SAMBAYA
RUMABAYA KOSARKEN, SEN MEH-
TAPLI GECEKİN TARRASI, MADE-
LİYLE ÜÇ GECE-DÖRT GÜN DOLA-
NIRSIN KUMSALI O DA YARIM
PANSİYON... 1000 LATINO "GÜZEL
DİYOSUNUZ AMA, ZERRE RİGÜ-
RUM YOK İSTİRAK İÇİN, DÜR SÜ
TABANÇAYA SU DOLDURA-
YIM DA SIKAYIM BARI
ÇAYIRA GİMENİ, NE
YAPIM MINA
KÖYÜM...

ÜSTAD DUMU...
KAVSAKLARDA
VEREBESİNİZ
ÖĞRETTİYİ VE
ARABAYI, KENDİM
SÜZECEĞİM ANI
SABIRSIZLIKLA
BEKLİYORUM
HOCAM...

HOCAM
CEVAP
VERMEDİNİZ
!!?

ULAN,
ELAMAN OLAYA
ÖYLE BİR TAD VERDİ Kİ
BEN DE HAVAYA GİZMEDİM
DEĞİL HANI, GEL GELELİM
ADIM DUMU DEĞİL TURAN,
BU BİR... SÖFOR KURSU HOC-
SİYİM BU DA İKİ... DÜR BAKIM
İNCE BİR DASSAK OĞLAN -
LİĞİ KOKUSU DA ALIYORUM
BU DA ÜÇ...

MODEL
SÜRÜCÜ
KURSU

Ananı
zişim,
kırtızi da
beştik...
YAYZUM
ZİCEM
ÖĞRETTİNİ,
Bİ SUS...
Bu da dört!

KAMPANYA

- Sabit ücretle mi çalışıyorsunuz?
- Evet
- İyi!..
- Ne iyi!..?
- Hadi canım, kapatma dükkanın önünü!..

HAYATIM
HAYIRDIR!..
O BENİM
CİLDİM İÇİN
YAPTIRDIĞIM
ÇAMUR
BANYOM...

NE
BİLEYİM
BEN,
"MINA
KÖYÜM
ÇOKELLA
SANDIM!..

BABASI, CENK'E
PRİMA ÇOCUK
BEZİ ALIR MİSİN,
E-ESİNİ
YAPTI ÇÜNKÜ
CENK...
Dİ'Mİ
CENK...?

CENK NE
YEDİ, NE İÇTİYSE
O NİSPETTE DE SİKTİ...
YEDİ AYRI BİR OLAY
OLDU, SİCTİ AYRI BİR KONU!
YENİLENE, İÇİLENE
YAPILAN MASRAFA
CANIM, FEDA AMA KAKA!!
BÜTGEYİ BİTİREN
KAKA OLDU...?

EÜMMM!..

DÜŞEN CASA, MHP TABUTLUĞU

Bir devlet düşünün ki; tanku, topu, tüfeği, uçağıyla ilgili ihaleleri; başkentinin çiçekçi dükkanlarının üç metrekairelik özel ofislerinde, işportaya düşsün. Milyonlarca dolar rüşvet döndükten sonra satın aldıkları uçaklar, onlarca insanımıza, paramparça kemiklerinin, yanmış etlerinin cimbızla toplanıp doldurulduğu tabut olsun. Ve sonra da

kükresinler, "Şehitler ölmez, vatan bölünmez", "Herşey vatan için" diye. 2 hafta önce üstüste gelen 2 uçak kazasıyla 38 askere tabut olan CASA uçakları ilgili gelişmeleri televizyonlardan, gazetelerden okuyorsunuz. Belki de tüyleriniz diken diken oluyor.

12 Eylül cunta şeflerinden Tahsin Şahinkaya'lar'la, ANAP'ın ve dönemin Milli Savunma Bakanı Ercan Vuralhanlar'la mayısları bu kutsal ibtik ihalecileri, buyursunlar hahısınlar, anne baba kokusuyla yakanmış bu cenazelerimizin altından. Etkendeki rapor, 27 Mayıs 1998 günü, Milli Savunma Bakanlığı'na bağlı Savunma Sanayi Müsteşarlığı'nca (SSM) hazırlanmış. Kamuoyunda ilk kez duyulacak bu raporun konusu: KAVE 9 ADET CM-235 (CASA) UÇAĞI ALIMI

Deniz Kuvvetleri Komutanlığı, 1990 yılının ardından 6 adet deniz karakol uçağına, 3 adet de sahil güvenlik uçağına gereksinim duydu. Yapılan ön incelemede kamuoyunda CASA uçağı olarak bilinen "CM-235 uçağı"nın ihtiyacı karşılayıp karşılamayacağı hususunda tereddütler ortaya çıktı. Önceki tereddüt, ekonomikti. Bu tür alımlarda yurtdışına yapılan dövizin geri belli oranda geri dönmesi için, belirli anlaşmalar yapıyordu ve buna da "offset" deniyordu. Örneğin uçağı satın aldığı- nız ülkeye, en azından verdiğiniz dövizin bir kısmını geri almak için burada üretip yedek parçasını sabyordunuz. Oysa İspanya firması CASA, bu konuda hep "şüpheli" davranıyordu.

"CASA firması ile ilave alımlarla ilgili ön görüşmelerin yapıldığı ilk günden itibaren offset paketi hazırlamaları istenmiş fakat bugüne kadar hiçbir sonuç alınmamıştır... Bu taktan taviz verildiği takdirde yalnız offset teza oranları düşüldüğünde firmaya yaklaşık 10 milyon dolar haksız kazanç temin edilmiş olacaktır. Fırmanın sunduğu işçilik formülü kabul edilecek olursa, İlmaya yüzde 10 civarında haksız kazanç sağlayacaktır... Savunma Sanayi Müsteşarlığı teknik ekibi tarafından uçağı performansının hareket ihtiyacını karşılamayacağı değerlendirilmektedir. Dökümantasyon temini bu projenin gerçekleştirilmesi aşısından hayati önem taşımaktadır. Aksi takdirde CASA firmasının eline düşülecek olup, şimdiden astronomik rakamlara doğru gittiği görülen projede iftaltlar hiçbir şekilde kontrol edilemeyecektir."

Rapora göre, uçağı performansıyla ilgili kaygılar da yoğundu. Firma, uçak ağırlığında ve havada kalma sürelerinde hatalı ve eksik bilgiler veriyordu. Yine bu uçaklarda, malzemeden kaynaklanan kimyasal bozulmalar yaşanıyor. Bu saptamaların ardından rapor şöyle devam ediyor:

"CM 235 uçağına görev teclizatı yükendiğinde personel için dinlenecek yer kalmamaktadır... Büyük bir hacim problemi vardı. CASA performans sınırlarının altına düşmüştür... Özellikle acil bir durumda kabın içerisinde torpedonun kolay atılamayacak olması personel için büyük riskler doğuracaktır. Bu maksatla kullanan hiçbir uçak platformunda böyle bir uygulama bulunmamaktadır. Acil durumlarda, özellikle uçağı kalkışta tek motora kalması durumunda (Hava Kuvvetleri Komutanlığı filosunda iki kere yaşanmıştır) rampa açılıp silah yükü boşaltılamayacağı için, uçak çok büyük bir riskle karşı karşıya kalacaktır... CASA'nın verdiği limitler çıplak uçaklar için geçerlidir. Görev ekmanlarının takılması ayrıca uçağı daha da hantal hale getirecektir... Verilen teknik izahat ışığında bu uçaklar Den'iz Kuvvetleri Komutanlığı'nın ihtiyacını karşılamaz... Projenin entegrasyon aşamasında başarısız olması durumunda yaklaşık 250-300 milyon dolar ve en az 3-4 sene zaman kaybı söz konusu olacaktır."

Bu rapor, 28 Mayıs 1998 günü Milli Savunma Bakanlığı ve Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'na ileldi. Aradan uzun bir süre geçti. 2. CASA ihalesi ile ilgili gelişmeler bir dönem sessizliğe büründü. 19 Mayıs 1999 günü DSP-ANAP-MHP koal'isyonu kuruldu.

Savunma Sanayi Müsteşarlığı'nın bu raporu görmeyen gelirken, MHP'li Milli Savunma Bakanı Sabahattin Çakmakoglu, 9 parça ikinci CASA ihalesi için 23 Temmuz 1999 günü kararını verdi. Daha önceden alınan uçaklardan biri 34 insanımıza Malatya'da mezar olurken, Çakmakoglu'nun onayıyla alınan uçaklardan biri de Ankara yakınındaki deneme uçuşunda 3'ü İspanyol, biri Türkiye'li dört havacının katli oldu!

DEMİREL'İN MADALYALILARI

İstanbul'un Anadolu yakasını 11 yıldır, elektrik paralarıyla soyup soğana çeviren AKTAŞ'ın sahibi Sabri Artam, 21 Aralık 1999 günü yine dönemin cumhurbaşkanı Demirel tarafından üstün hizmet madalyası ile ödüllendirilen önemli şahsiyetlerimden.

Bu kişinin, kendisi hakkında sonuçturmalar yürütürken Birleşik Devletler'den, dönemin mafya babalarından birine ait, üzerinde onlarca mermi çekirdeği bulunan 1929 model bir otomobil satın alarak Türkiye'ye getirdiğini aktarmıştım ve herkes bu güç gösterisini anlamakta güçlük çekmişti. Bu otomobil, İstanbul Trafik Sicil Müdürlüğü'nde 34 AC 779 nolu plakayla tescil edilmişti. Artam'ın otomobili geçen hafta Bodrum'da bir antik araba yarışında ortaya çıktı. İnanmayacaksınız ama, her nedense plakası 34 AC 101 olarak değiştirilmişti. Bu mafyoz arabasını kullanan isim ise oğul Cengiz Artam'dı. İstanbullular'ın elektrik paralarının 11 yıldır cukkalana indirgenler, artık televizyonlarda, gazetelerde, bizimle, hukukta dalga geçiyor. Keyif sürüyor. İzliyoruz.

Kutlu Esendemir (e-posta: k.esendemir@superposta.com)

SAYI: 498 - 26 MAYIS 2001 CUMARTESİ HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● Yönetici: Ulu Basın Yayın Ltd.Şti. ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Yazışma Müdürü: Zafer Akınar

Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 42 44 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: İlkok ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, esri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Aziz dostum Mahmut Tıbet'in ültizleri Can ve Deniz yerkürümize merhaba dediler...Kendi lerini ve Anne-babasını kutluyorum.

DUMUR DETAYLARI

Güneri İçoğlu

1993 senesinde çöplüğe bırakılmış bir televizyon görüp dumur kayıtlarına geçmişim.* Geçenlerde bir hurdacının arabasında, demirlerin, bakırların üstünde, klavyesiyle bir bilgisayar gördüm. "Hah şimdi oldu" dedim. Bakalım bir hurdacı arabasında kolu bacağı kırılmış bir saybörgü ne zaman görürüm. Bu yazının altına düşeceğim not şudur; "Süper teknoloji var ama, hah la hurdacılar da var"

* Bkz. Dumur detayları, Leman yayınları 1999, s.19.

Hava çok güzeldi, Gürcan Özkan'la dergiden çıkıp Tünel'e doğru yürüyelim dedik.. Biraz yürüdüktan sonra bir kışabevine girdik.. Gürcan çizgiroman kitaplarına öyle sardınmıştı ki, dışarı çıkıp bir sigara içeyim dedim.. Kitabevinin kapısında hem sigaramı içiyor hem de gelen geçeni seyrediyordum. Bir ara parmaklarımın arasından sigaramın yok olduğunu hissettim. Ve hemen önümden sigaramın markasını inceleyerek yürüten birerici çocuğu gördüm. Uzun uzun sigaramın markasını anlamaya çalıştıktan sonra getirip geri verdim. Çünkü sigaram yerli markaydı.

Derya Sayın

Beyoğlu'nda bir sinemada "BALKONA TEK NOLAR" yazan bir levha gördüm. Yazı böylesine bitişik yazılmıştı. Bileti tek numaralı olanlar değil de tekno şahıslar balkonun bu kısmında seyretilen şeklinde algıladım bir an için...

Dört sayı önce yazdığım "Pazarda numara- lı gözlük satan adam"ın benzerini Fatih Solmaz başka bir pazarda görmüş. Bu kez gözlüğü elinde tuttuğu harfleri belli bir mesafeden okutup, sattığı gözlüğü denettiriyormuş. Yani bir nevi muayene yapıyormuş.

Ek detay tespiti: Fatih Solmaz..

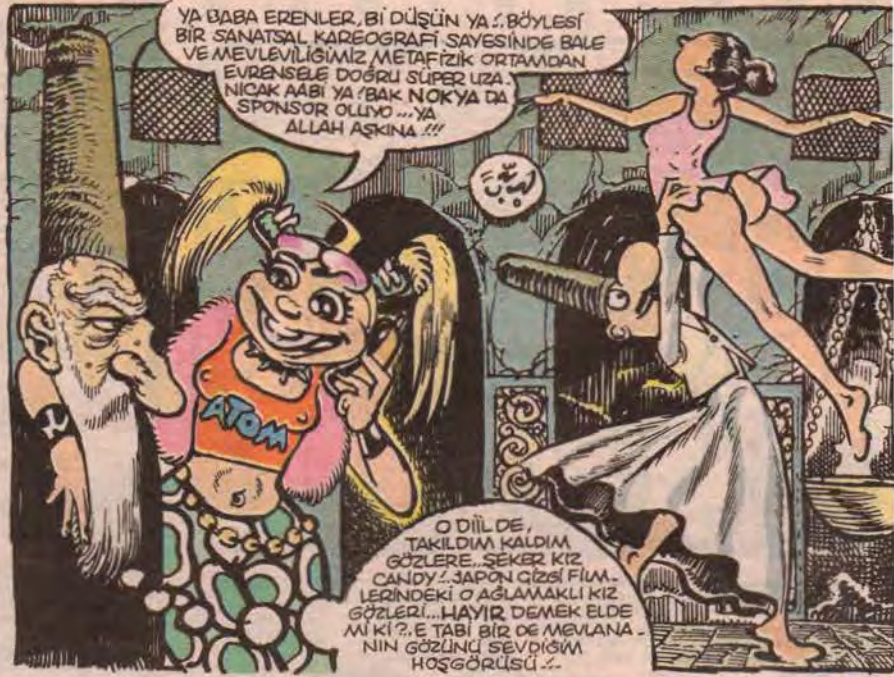
Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

HAMİLE

Hele.. hele! kardeşim bir aydır internette çok acalıb bi muhabbet dönüyor... aynı yerlerden e-mailer geliyor, şimdi İstanbul'da Ankara'da sevgililer sırf oyun olsun diye birbirini hamile bırakıyormuş... Sırf o hamilelik sürecini yaşama fantazisi yarı.. Kızın biyolojisi değişiyor, memeleri büyüyor, çiftler bu organik değişimi yaşamaktan hazz alıyor.. Taki son radde kurtaj olunmaya kadar... inceden sessiz ve derinden seyrâden bir zevk silsilesi... Şimdilik pek yaygın bi olay dill.. ister inan ister inanma... Zaten vericek bi mesajım da yok...

Sanal Simge & Başka Türlü Gendinden Geçişler

SS & Chat Tokuş-Hop Buluş (Son espri)

SS & Kozmik Çıkış.. Çıgılık.. Cırtlak..

PATİ PATİ

Misafirliğe bayramlaşmaya giderken dış kapının önüne ayakkabıları sapır sapır çıkarma huyu vardır özümün... Bu böyledir... böyledir Anadolu... Neyse işte... MSÜ Akademi'den fotoğrafçı dostumuz Sinan Koca, iki yıl boyunca kapı kapı dolaşmış, bu kapı önüne çıkarılmış renk renk, irili ufaklı, sevimli patileri fotoğraflamış, şimdi de sergi açıyor... İki hafta sonra Galata'da sürpriz bi açılış ve farklı, eğlenceli bi konseptle patlatıc a k sergiyi... Detaylı bilgi 2 hafta sonra

M E T I N F I D A N

Can Barslan

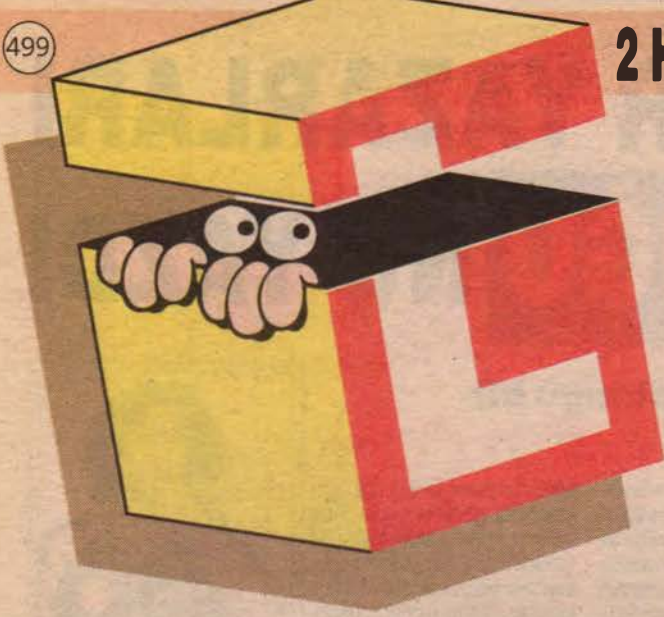
Meslek, yitirdi, bisküvi, makama poşetlerimiz de bi-
tirdi açılmaz adam gibiydi. Ya dibinde püskülün leke ka-
dın, ya hepsi yere döküldü! Makama filan desen, o da
berbat. Mayıloomu, üstten bi yarıym dersin hafifçe, co-
duysa aşaa dooru kayar yırık! Kelebekler, boruslar, firyok
her ne ise, hepsi saçlar etrafı! Son zamanlarda, bazı
paketteiler, burdan açılıp ibanesi mayup, bi de açılma şer-
ti yapabiliyorlar, ucu kucuk isaretili naylon paçası sek-
linde.. Hepsinde yok fakat.. Geçen gün, söyledemi ayıp,
salçalı bulgur alınmış bi paket; yansıyı yapıyıym, geisi
dursun dedim.. Ve aynı şey yine oldu! Dışımten felan
yırınyordu.. cmt! ettü, aşaa kaydı yırık aniden! Bulgırı
tadı bu akt tarafi, malbora, kemil diki kit Adamlar açma
şendi yapıp, kucuk karmaz etrafı naylondan niye ko-
sunlar idi! Dardanel ten fekan aksen, nefis açma meka-
nizatları vardı o gubulan! Bulguru kim önersen?
Adam açamasın, dökülsün tezgahla! Toplasın, işi ne?!

Bi siird püskülin fabrikam felan var ama, daa bi paket
yaşam: öörenemede! Gerek yok. Semvinyo açma

vi... Parcalamak daa nefis!

Bl hediyeýi, bi gutuyu felan açarken de böyle oluyo... Dayanamıyó; hemen açmak istıyo insanoolu! Bandıtan felan kopanyon, zımbalıa sókıyón, va-sal! Elini arıya sokup çekiýon, kopartyon! Eberde, da kıbarca ve öz-özün açma zamanınamız da var... Mesele; o kurdela'gi bi süslür ucuunda, bi çekip, hoop, yaşıpca, bi kúru zerafeleýi açavırmesı gıbt! Hiç rastlamadıým diye bi şeype feleni. Genelde, bant hastalı varır insanda! Selo-tye p de deriz! Seksensekiz yerdinden bantıtanınca bişey, içimiz raat olur! Bi gün gelecek açcaz onı. umursama-ıy o an, gözümü karar. Çirli bi tene de şuray! Ah, nefis oldu, hiç açılmaz!. Aynca bir de, "açtırma kulu-ıy, söyletme kötiüy" falıme vardır. burda kulu, gizli şeyler anınamadırdı Sakadan bişey, bilinciálı felan, sırlar, hepsi iştıl. Her zaman açılmaz.. Birisi talhuk edince açılır.. Bı de bulum tam tersi, okumuş şekli bulunır; yani, birtisne açılmak! Gidersiniz, aparsınız, dinner sizı.. Ya da, kasyosanz kendinizi, paalyasız o szi açmayı çakşırsı.. "Nabaz?" Nısı gıyóy? felen der.. Fekai burda, açımıya, döküknekle kanşıo mamak tázim! Çünkü has-sas bi yeydir. Bi ande, makar pakedi gibi, çortai de-ıe acılıyır. dökılmeve baslarsanız gerekiksiz bi sekilde

Venen bi şey olarak da, "açmaz!" çıkar karşımızal. Simit'den daş şişkin, çatal'dan daş yumuşaklır. Geçen gün bi lane alışımtı yapura birnerken. Aslında çatal alıcaktım ama, bi değişiklik olsun, açma alıym dedim!. Kocamınış yahud Pide gibi bişiyi Abartmışlar açarken... Günnük hayatta. açılma etymeline en çok konu olan şeyler ise, tv, radyo, teyp ve sokak kapısıdır. Tv'ler, genelde, kışkırandan açılıp kapatılır. Kapanınca, bi stand by işi yatar gameo, küşesinden! Tekrar açılınca "zöyknk! öler, çrtis! felan yapar, bişiy olur, ve açılır!". Bazı radyoların açılma işi, daa nefesli! Kükük radyolarda olur bu daha çok!. Açma düğmesi, aynı zamanda ses düğmesidir de. Açar açmaz bi sesle karşılaşırlar hemeni. Parmak, ırbılı yanm yınalıklar üzerinde gezindikçe, uzaktan kumandadan dea hoş bi dokunma duygusu ve, aktif olma durumu hissedilir!. Çıl diye, çok kıbar ve saldı n b açık ses vardır bu düğmenin!. Sinek kapatan işi, "goodnight!" gibi karmazık bi sesle açmaktadır. Camı ağır demir, zincir, kırık felan, bi süni şeyden oluştu için, tahta bir balıçe kapaşın açığı tadını vermez tabi aptarınan kapıdan!. Aynıca, pistonlu olduktan için siz açbıca o kapaşındıdır ardnızdan! Sırıbı, kolunu fa- an çarpıak: can can hayvile dışar atan insan kendin!. He- men iyi günnere dilyorum..

MHP'yi Kadrolaşırken Bastılar...

SEZER, TELEKOM'DAKİ MHP
KADROLAŞMASINI TAKİBE ALDIRDI

Cumhurbaşkanı Sezer mektup yazdı. Başbakan Ecevit soruşturmaya izin vererek yolu açtı. Telekom Genel Müdür Yardımcısı Muharrem Beşir'in Telekom'da 10 bin dolar karşılığında işe adam aldıracağı ve 'MHP' kadrolaşmasına yol açtığı' ihbarlarını ciddi bulan Sezer soruşturma istedi. MHP'nin ilk iktidara gelişi 20 yıldan fazla. Milliyetçi Cephe (M.C) döneminde koalisyonda Adalet, İçişleri ve Milli Eğitim Bakanlıklarında ısrarcı olan MHP, bu kurumlarda öylesine kadrolaştı ki, onlardan habersiz kıpırdanmaz oldu. Bu kurumlardan yolu geçenlerin neler çektiklerini yaşayan bilir. Aslında ismi geçen kurumlar devletin de neredeyse can damarı. Bu kez kendi tarihlerinin en büyük seçim zaferiyle iktidara gelen MHP, yeni imajında arpalık Bakanlık olarak bilinen Ulaştırma, Sağlık vb. bakanlıklara fit oldu. Uzun süre medya gazisiyle MHP'nin o bilinen arka yüzü gizlendi... MHP yine rahat durmuyor, sahibi olduğu bakanlıklara ait kurum ve kuruluşlarda hızla örgütleniyordu.. Özellikle Sağlık Bakanlığına bağlı hastahanelerde durum içler acısıydı... Bakanlıklar'daki bu kıyım üzerine kurulu, MHP'li kadrolaşmaya yoğun tepki ve şikayet geldi... Düğmeye basan yine Cumhurbaşkanı, Sezer oldu... Sezer, Türk Telekom Genel Müdür Yardımcısı MHP'li Muharrem Beşir hakkında, "10 bin dolar karşılığı işe adam almak ve MHP'li kadrolaşmaya yol açmak" iddiasıyla soruşturma başlattı... MHP'nin değişen yüzünde iş bulmak için sadece vatan uğruna kurşun atmak da yetmiyordu artık...

Leman'ın tarafsız spor
yazarları Ahmet Yılmaz,
Can Barslan, Tuncay Akgün
FENERBAHÇE'NİN
ŞAMPİYONLUĞUNU
DEĞERLENDİRDİ...2.Sayfada

LEMAN'IN TARAFSIZ SPOR YAZARLARI

FENER'İN ŞAMPİYONLUĞU NU YAZDI

Yazarlarımız şampiyonluğu masaya yatırmış tartışırken..

AHMET YILMAZ

Fenerbahçe Bu, Çocuk Oyuncuğu Değil..

Öncelikle Fenerbahçe'nin şampiyonluğunun tüm evrene hayırlı olmasını dilerim ki Fenerbahçemiz ülke sınırlarıyla sınırlandırılacak bir sevgi ve dostluk elçisi değildir. Fenerbahçemiz doğal olarak Pentagon'dan da, Yüntagon'dan da taraftar desteği bulacaktır. Bakın burada evrenden söz ediyorum, yarın şanlı bayrağımız Merih gezegeninde görüyor olursanız sakın şaşırmayın, Fenerbahçe bu, çocuk oyuncuğu değil!..

Ayrıca bu, klubün yıllarca formasını giymiş eski bir futbolcusu olarak, şimdi spor yazarlığı yapıyor olmam Fenerbahçe'nin lehinde yazı yazacağım anlamına gelmez, ben Fenerbahçe yazarı değilim spor yazarıyım. Kimse benden böyle bir şey beklemesin. Gerekirse eleştirimi de yaparım hiç çekinmem. Hatta yapayım!.. Fenerbahçe'nin bu yıl ki şampiyonluk kutlamalarını yeterli bulmuyorum, **kıskanlar çatlasın, kıskaaananlar çatlasın** şeklindeki tezahüratı da tasvip etmiyorum, o çatlasın bu patlasın olmaz öyle şey!..

Leman Mutbakından Notlar

Geçtiğimiz Cuma günü Çağdaş Gazeteciler Derneği'nin verdiği onur ödülünü almaya Ankara'ya gittik.. İstanbul'dan kaçkın ekip Tuncay Akgün, Gilleri İçoğlu, Vedat Özdemir'inle beraber Ankara'da Aslında ekiple sızdırdığımız canımız abimiz Eşber abi'ye bizi beraberdi. Vola çıkıldı. Şahane bir ödül töreniydi. En güzeli de ödülü Eşber abi'nin (Yağınurdereli) elinden almak. Tam bir sürpriz oldu.. Çünkü yol boyunca ne Eşber abi bundan bahsetti, ne de bizim önceden haberi vardı. Ç.G.D. büyük ödülünü Leman'a vererek bizi gerçekten çok onurlandırdı. Ödül

10 suratlılar yazdıktan konuşma metnini okuduktan sonra göğsümüz kabardı, çok gururlandık. Ankara'da orada bulunan Leman'cı arkadaşlarımız Kurtlu Esenderim bizi ağırladı ve tören sırasında bize kahkade. Diğer Ankara'lı Leman'cılarımızdan Nihat Genç bir konuşi nası olduğundan İstanbul'daydı. Gökhan Dabak'a ise ulaşamadık. Ödül töreni, Ankara'da geçirdiğimiz hafta sonuyla ilgili izlenimler ve en önemlisi Eşber Abi'yle yaşadığımız unutulmaz anları haftaya anlatmayı düşünüyoruz.

✓ Bir ödülde bir gün öncesi Boğaziçi Üniversitesi-

Fenerbahçe'nin şampiyonluğu bir Pentagon-İsrail-siyonist operasyonudur.

Fenerbahçe'nin şampiyonluğunu kutlans. Krizden bunalan ülkemizde 4 yıldır Galatasaray başkanından ezilen milyonlarca Fener taraftarı için bu şampiyonluk sağbalıcı olmuştur. Türkiye'de kupa bırakmayıp, Avrupa'nın ne kadar devri varsa bize getirmekten yorgun düşmüştük. Avrupa basınında 'yok mu bu Galatasaray'ı durduracak telum' diye başlıklar atılıyordu. Lucescu'nun da dediği gibi Galatasaray bütün mazlumların doğunun, Balkanların, müslüman alemin gururu olmuştur.. Galatasaray'ı Avrupa'da durduracak takım yoktu ama Pentagon bu işe el koymuştu. Hem Avrupalı kulüpler tarafından Galatasaray kadrosu yağmalanacak hem de İsrail eliyle Türkiye'de alım almaz bir operasyona girişilecekti. Fenerbahçe'nin şampiyonluğunun tek bir kahramanı var halkın ve Fenerli taraftarın gözünde.. Ne Aziz Yıldırım, ne Uğur Dündar, ne Mustafa Denizli, ne de diğer futbolcular, Rapacı, Balıç, Oğün, Abdullah, Kennett Andersson.

Bu kahramanın adı Haim Revivo'dur. Fenerbahçe döve döve aleyhinde tek bir penaltı verilmeden şampiyon oldu. Fenerbahçe'nin şampiyon olacağına karar veren **İttifak** salon **Pentagon-İsrail-Siyonist** ittifak, olmasın. Kendisi de bir albay olan George Hagi için ortasında kendi askeri kayrakdan ve devlet işkileriyle sağladığı bu bilgi nedeniyle çıldırmış 6 maç ceza almış olmasın. Milyonlarca Fener taraftarının sevgilisi İsraili futbolcu Haim Revivo Fenerbahçe'ye bu yıl başında Celta-Vigo'dan geldi. İlk yan hemen hemen hiç doğru dürüst oynamadı. Gizli kahraman 2. yan ortaya çıktı. Pentagon'da özel eğitimle 6 dil bilecek şekilde yetiştirilmiş isolan bu ajan rövaşatelerle da aynı kamplarda özel olarak çalıştırılarak eğretili. En

çok maçlarda goller attı, son maçlarda patlama yaptı. Türk halkının arabesk bilincini alını iyi ifade eden "Güz gülleri şarkısı" her fırsatta söyledi. Türkçe konuştu. İstiklal marşını okudu. Türk halkının sempatisini gönüllü kazanacak ne varsa hepsini yaptı.

İsrail'denirer maça 3000 taraftar getirdi. Amerika'daki Yahudi lobisinin bile Fenerbahçeli olduğu söylendi. Medya da emirindeydi. Ertuğrul Özkökeliinde çiçeklerle onu karşıladı. Özkök, Çiğdem gelse bunu yapmazdı. Bütün bunlar olurken Aziz Yıldırım'ın askeri ihaleler alan bir işadamı olduğunun alını çizelim. Yalnız Mustafa Denizli'nin hiçbir şeyden haberi yoktur ve tertemizdir. İlk eşinin Yahudi asıllı olması da tamamen tesadüftür. Olayın farkında olan ve bütün bunları hazmedemeyen Şadan Kalkavan'la Selim Soydan onun için takımdan dışlanmıştır. Şampiyonluğa rağmen uçakla bu yüzden durgun olan Kalkavan, Uğur Dündar tarafından kinayeli bir şekilde iğnelenmiştir. Fenerbahçe kongre karan aldı. Bu yöneticiler yönetimden atılacak. Haim Revivo'yla ise 5 yıllık sözleşme imzalanacak. Süleyman mührünün 5 köşesi olduğunu ve Pentagon'un da aynı anlama geldiğini unutmayın.

TUNCAY AKGÜN

Kralını Eze Eze, Getirdik Bak İşte Dize...

Objektif olarak Fenerbahçe'nin şampiyonluğunu değerlendirirsek, önce şu Tuncay Akgün adlı malum kişinin yazısını okumak gerekir.. uydurduğu komplo teorilerine ne kadar da alışmışız.. Bahane tanrısı Lucescu'nun yıl boyunca sergilediği ağılak söylemlere bakınız.. "UEFA bizim şampiyon olmamızı istemiyor" "Futbol Federasyonu bizi şampiyon yapmak istemez" "Medya bizi şam-

piyon yapmaz" "Evin ana bizim şampiyon olmamızı istemiyor" "Eh be birader, sen kendi kendini şampiyon yapamamışsan suçu başkalarına yükleyip durma" Sadece bu da değil.. Kutsal ittifaktan tutun da, yan hakemlere kadar herkese mana bulundu.. Sonuç ne oldu?.. Kralını eze eze, getirdik bak işte dize, ne gerek var başka söze, şampiyonsun Fenerbahçe!..

CAN BARSLAN

bir yaşarında anah babah bünyüsün.

✓ Kötu haber de var. Arkadaşımız Suat Özkan, dede, çize çize bel fıçı oldu.. Suat'ın nasıl hissederken çirkinliğini anlatıyor artık.. Bizi tip otobitelerine göre ise 8 aylık oğlu Ali'nin günde 800 kere hoplatmaktan ve ana kucagında gezdirmekten de kayrakdanıyor olabilmemiş rahatsızlık.

✓ Bu arada ne çok çocuk oldu ilde sene.. Leman Kültür'ün giriş kabını kreş yapma filiri ralgbet görmeye başladı arkadaşlar arasında..

✓ Ortaokulu, liseyi arkadaşlar kermeniz bolken diye özünemeyin L-Manyan en kötü karmeye bi lon scooter veriyon.. İşsiz karmayan, moralinizi düzeltin.

✓ Fener'in şampiyonluğundan gaza gelen esik bütün çocuğu Ahmet Yılmaz dergi balkonuyla karşı bınadaki terzi Artin U sta arasına bayrağı çekti..

✓ En sonunda Japon devlet televizyonu da Leman'la ilgili bir belgesel hazırladı. Önceden de Dubai, Yunanistan, BAE, Avusturya, Fransa, Bangladeş, İngiltere, Almanya, Amerika'dan bir sürü tv kanah ve bu Ofislerin en prestijli dergileriyle gazetelerinde röportajlarımız çıkınsı.. Nerdeyse Taliban bile gelicak bizim medyadan tık yok.. Tik olmadıgı gibi bide eserelerimizi yağmalıyorlar..

Leman

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

L e M a n

Ölüm orucunda kalıcı hafıza kaybı hastası olan Eylem Demirbaş, cezası ertelenerek tahliye edildi...Daha önce tahliye olan Uğur Türkem'in yaşamını yitirmesiyle ölenlerin sayısı 23'e çıktı...

AMERİKA'NIN AYA İNİŞİ BÜYÜK PALAVRA İMİŞ. RUSYA'NIN AYA LAİKAYI (aya ulaşan ilk canlı köpek laikay) GÖNDERİSİNİ KISKANAN AMERİKANIN AYA ASTRONOTLARLA İNİŞİNİN HOLLYWOOD TARZI BİR GİDİSİ OLDUĞU İDDIALARI ARTIK İNTERNETİN YA DA MAKİNAL YAYINLARIN GEYİĞİ OLMaktan ÇIKIP BİLİM ADAMLARININ, FOTOĞRAFÇILARIN GÜKBİLİMCİLERİN İDDIALARI OLDU.

Adalet Bakanlığı F tipinde ortak alanların kullanılması için yayınladığı genelge askeri kurallar gibi.

Resmi gazetede yayınlanan yeni yönetmelik, hayat kadınlarına sığınma evlerini yasaklıyor...

Birbirinden ilginç eylemlerle siyanürlü altın çıkaran şirket Normandy (Eurogold)'a kan kusturan Bergama köylülerine jandarma dayadı; yüzlerini komando gibi boyayan köylüler deneme üretimi yapan madene benzin bldonlarıyla yürüdü. Protestocular kendilerini yakacaklarını ifade etti. Jandarmanın sert tutumu ve Oktay Kanar'ın gözaltına alınmasıyla teşli coplu çatışma çıktı. Çok sayıda köylü yaralandı...

Karadeniz Teknik Üniversitesi Rektörü, polis tarafından gözaltına alındıktan sonra serbest bırakılan öğrencilerin üniversite yönetimi tarafından okul panolarında örgüt üyeleri olarak tanıtılmasında bir sakınca olmadığını savundu...

F tipi cezaevinde ortak alanları kullanan 88 mahkumdan 80'i çete suçlamasıyla ceza alanlar.

Yeni RTÜK yasası, medya patronlarına devlet ihalesi yolunu açtı. Ancak son dakikada komisyonda yapılan bir müdahaleyle basına uygulan para cezaları iki katına çıktı. Suçun niteliğine göre uygulanacak para cezası trilyonlara kadar çıkabiliyor...

memleket havası

ülkemiz geceleri güzeldir
şarkıları olumsuzluğu
yüceltir

bakar-tapar-sakar halk
avutur-öğütür-soğutur
ucube hayat

memlekette yetkili tek ağız: kötülük
-günümüz şairlerinden-

yıkıntı-sıkıntı-
çöküntü
-en yeni yapıtları

yeter ama artık
akıl ovaya insin
haydi yürek gözlerini
dört aç da
bizim filmimiz başlasın

bir fotoğraf okuması

yanyana oturuyoruz
böyle bir kaç milenyum

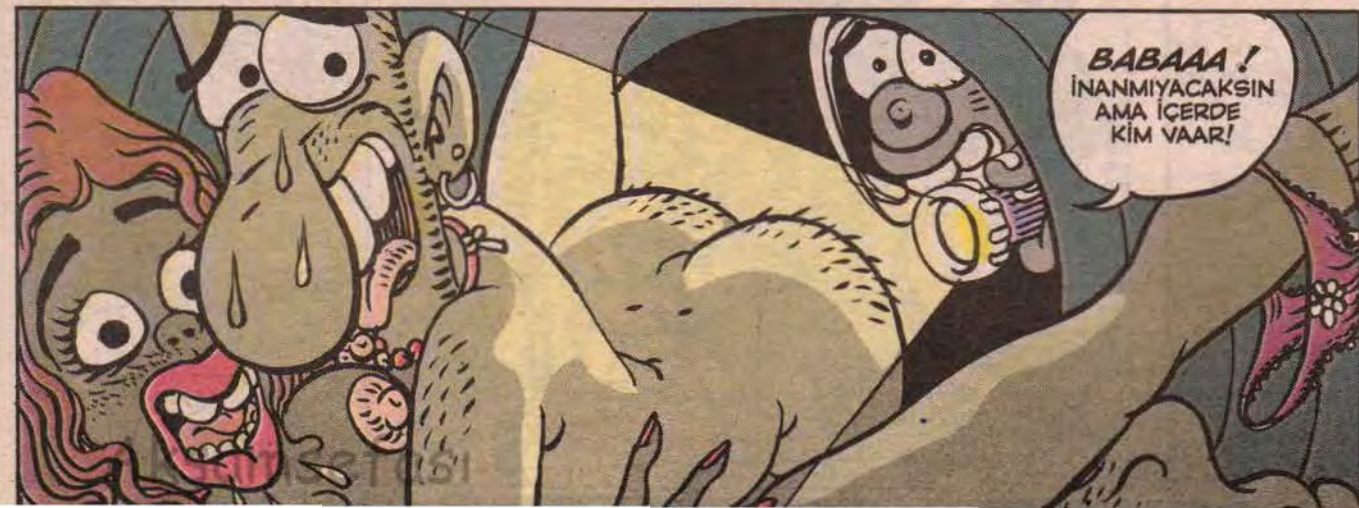
sizin bir eliniz dizinizde
bir eliniz ise yüzümü avuçlamış
yoğurt kâsesi gibi

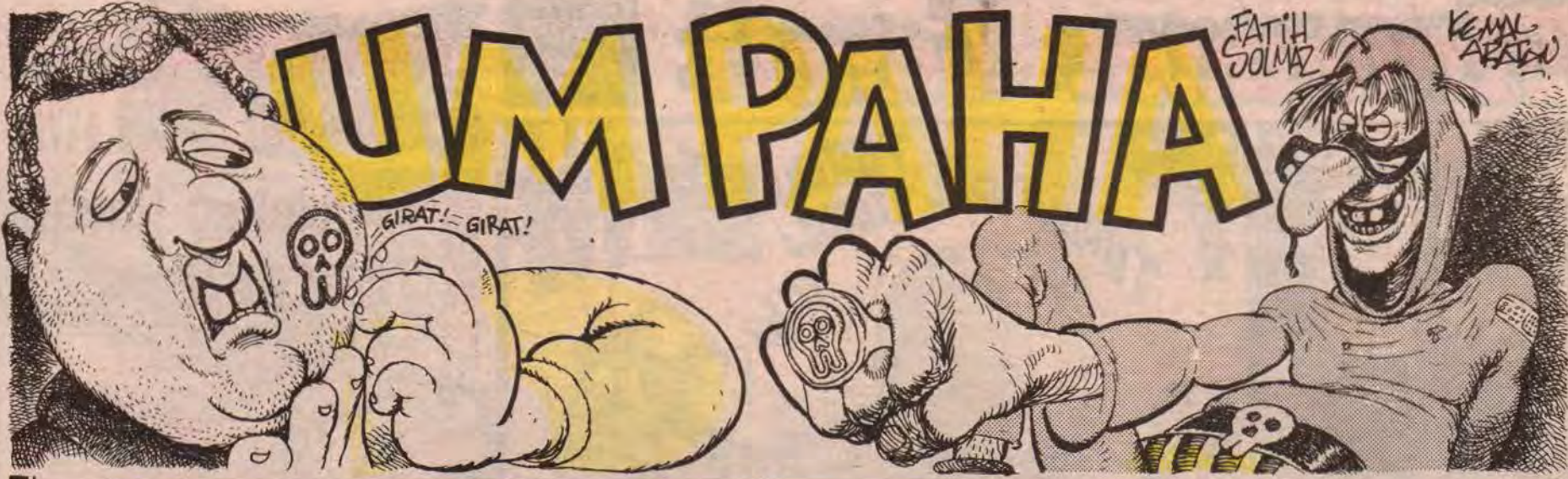
siz beni bir dekor olarak
kullanıyorsunuz sanki
ben ise kendime
açılmadan iade duruyorum
-ayaklarım doğduğum ilk hâlde-

bir elimi omuzunuza atmışım ben
bir elim ise sızsız olduğu için
boşlukta
hissiz ve önemsiz

mutluluktan gen'ç'leşmişiz burada
ve etrafta içerisinde - her zaman-
sevişme fikri de bulunan
mahmur bir yatılı vakit
revaçta

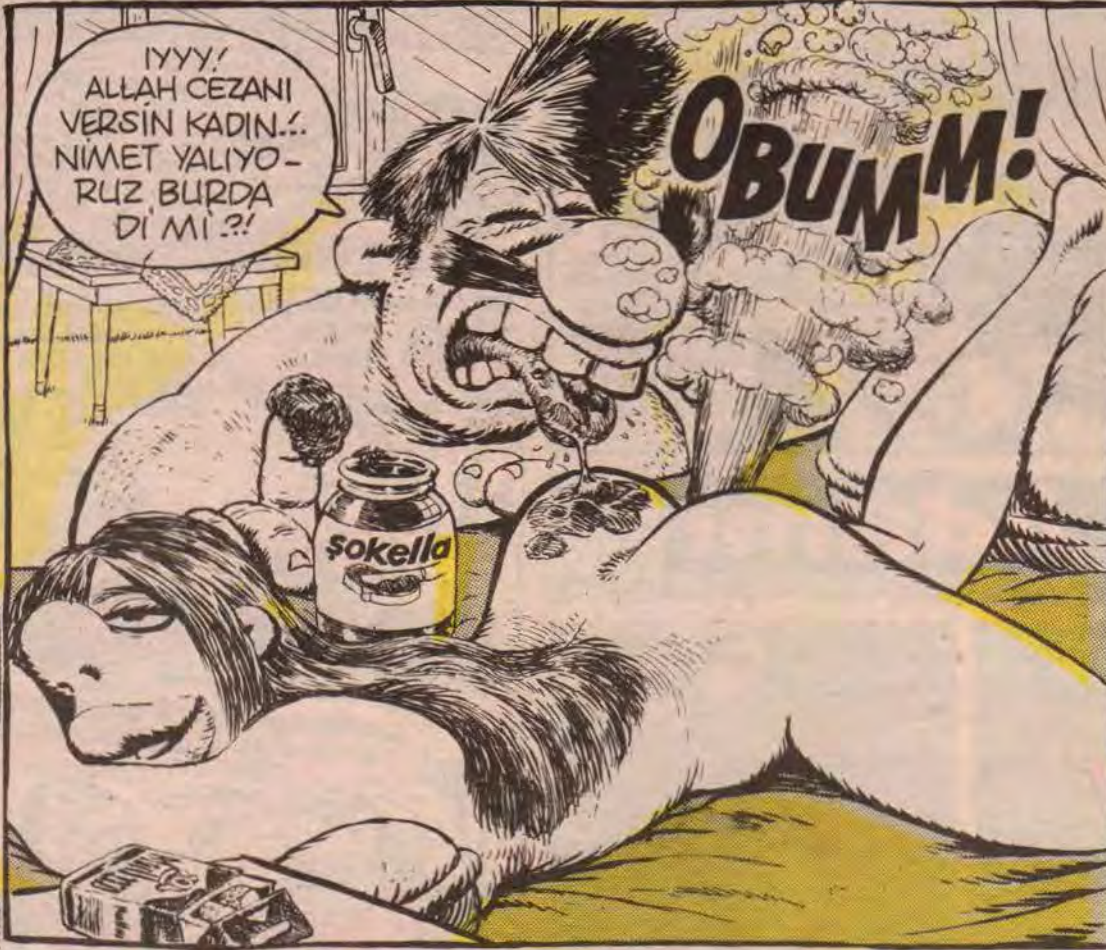
fakat siz ayakkabılarınızı giymişsiniz
belli ki birazdan gideceksiniz
benim ise şu bizim son zom hâlimizi
tiner gibi içime çeker

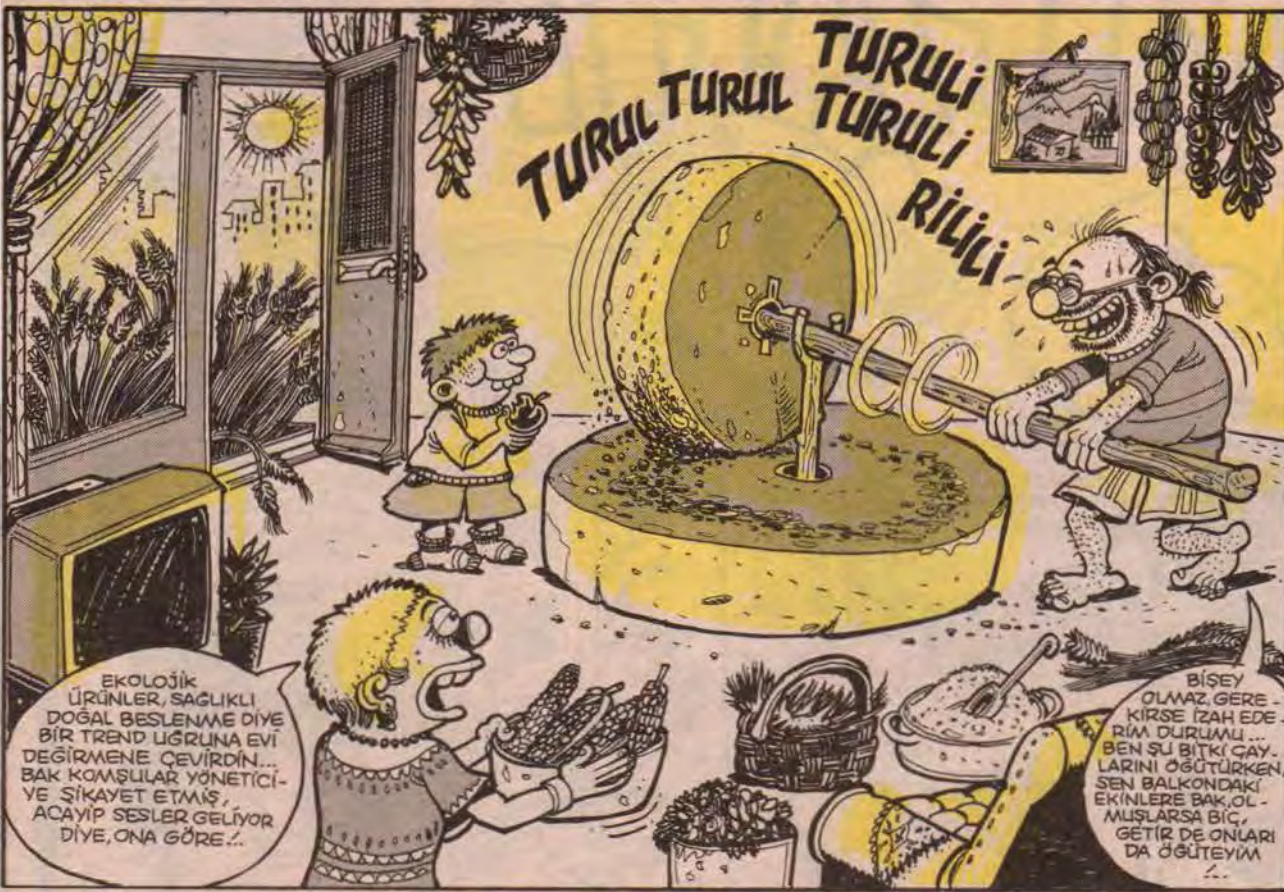
FATİH
SOLMAZ

KEMAL
ARSLAN

Firavunun Laneti

GÜNERİ
İÇOĞLU

Gönül Adanı

BAYIR GÜVER

TEREFLİ

PICTURES

ÇAN
BARSLAN

SAMPIYON FENER

ÇAKMAĞIMI
UNUTMUŞUM
YAA...TAA
NERDEN
DÖNDÜM...

Hİİ...EFSANE
GERİ DÖNDÜ...

5 yıl arkadaşlar ya...
Bizim için gerçekten çok uzun bir süre...
Gerçi, beterin de beteri var... 14 yıl gibi...
He he...

UFF...YAA...
BEN ACIYORUM YA,
İŞKENCE EDEMYCEM
YAZIKTIR GÜNAHTIR...

NAPİYON LA
ALOO...GÖREVİNİ
İYİYE KULLANMAK-
TAN DOLAYI AÇIĞA
ALINIRSIN, ONA
GÖRE...

Değerli Cimborumlu arkadaşım Surat Özkan
şampiyonluğumuzu kutluyor ve hediye olan
bana bu espirisini veriyor...

GEH
PİSİ PİSİ...
PİSİ PİSİ
GEH PİSİ
PİSİ...

ÇATIRR!

GEH
PİSİ PİSİ...
Pİ...AAH!

PİSİ PİSİNE
GİTTİ ADAM
YA...

OOLUM GİT AMELİYAT MI
OLUCAN NAAPICAN, SUNLARI
DÜZELTİR...Bİ GÜN TOPUĞUNDAN
VURACAKLAR SENİ HA...

YAA NAPİYİM
ŞEKLİ ÖYLEYSE...
SİNİRLENEN
BAKMA SIN

KOLESTEROL ÇOK FAZLA...
TANSİYONUNUZ YÜKSEK...KİLO FAZLA...
NİZ VAR...HER YERE UÇARAK
GİTMİYİN...YÜRÜYÜN BİRAZ...

GÜN İŞİYO...VE VAMPİRLE-
RİN EN GARİBANI YATIYO...
ELİME PARA GEÇER GEÇMEZ
Bİ TABUT YAPTIRIYIM KENDİME...
ÇEK-YATLA OLMIYU BU İŞ...
KOMİK YANI...

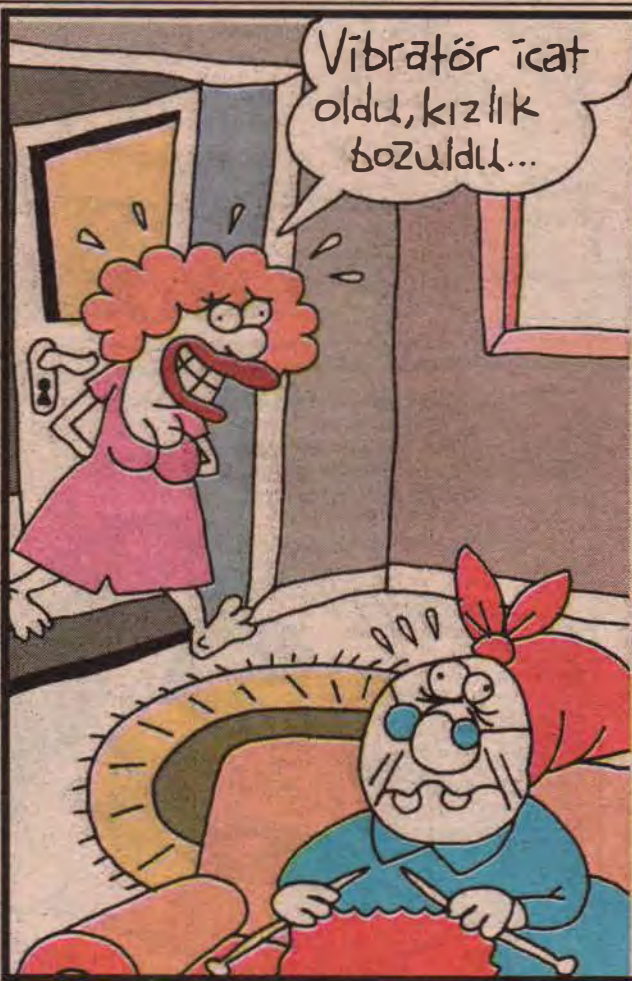
komikaze

Tüm hakları saklıdır., Copyright by Ferit Yaşaroğlu

Eğlenelim, öğrenelim: Güney kutbuna ayak basan ilk insan Norveçli Amundsen'dir.

Sahibim beni
buraya bırakıp kaştı...

Bir Gün Anneler Es

"Sen şimdi suratına kapat telefonunu... Kapat ve o karanlık ormanına dön... Alış ve zahit geçene... Çocukluğunun o soğuk, o yalnızlığı bitmek bilmez gecelerini birkaç gece de kırtarmaya çalış... Kapat telefonları suratına ve çocukluğun yaralanma sırmak aç... benim yaralanımı yeniden aç... Tenin, kızların karanlığında titirken, o acı rüzgarlarını yeniden habizat bana... Habizat... Bir lepinim yekemesi yeter, bilirsün, sonrası gıyır zaten... Hazıda bekler, bir kapıyı yekemesini bekler diğer kapıların... Aç bir rüzgar yeter.

Hiç unutmuyorum, dünayım bütün sevdiğim beni
sevse, bütün insanlar sevdiğimi bana evetsa yine de
bana yenece, yine bir şeyler eksik kalır, demişsin bir gün
bana... Benim bu boşluğu ben... Bilirim bu deın yarıyla ya-
şanmanın ne büyük bir ısrar olduğunu... Bilirim tek bir yüz-
ğann bile neden bütün kapıları nasıl ardına ittiği-
mi... Benim için dünayım en öemsiz insanının bile, seni
sevmi isyol, seni beğenmiyorlar, demesinin bütün ö-
mrümü nasıl acı ve korkuyla tırettiğini bilirim... Onun tek bir
kötü bakışıyla bile o güne dek kazandığım bütün başlan-
nımın, içimde saklı bütün sevinçlerin iskanbilden yapıl-
mış kuleleri gibi neden anında yıkıldığını iyi bilirim... Beni bir
kez olsun, bir an olsun onaylasın, anlasın, beni bir an için
olsa bile sevsin diye, bu insanın paşinden günlerce, gece-
lerce neden koştuğumu bir tek beni iyi bilirim...

Sen yine ben ayınca kapat telefonları...Yık ömrümün bütün kaplarını...Bütün gece ömrümün karınlıkla kalan o büyük boşlukların kapatmaya çalış...Kendini unut ve kimsesiz bir hüzle dırmadan türe...Her geceni sen gecen gibi yaşa...Ne bu yüzden acele et...Acele et, biliyorsun ki sabah çabuk oluyor...Çünkü sen sabahlara kolay dayanamazsın...Sabah olunca sen çokluğunun habirlersin...Sabah olunca sen o hile kapanmayacak yarıları habirlersin...Sabah olunca sen düşmeden kanarsın, durmadan kanarsın.

Bütün bunları neden mi biliyorum, çünkü benimde bir annem vardı...Vanlıya kokulu...Annesim tenimin en küçük zerresinde bile büyük bir karpı çarpardı. Pembe, beyaz, şeffaf bir kadııldı. Öyle incedi ki yanına, beni uyutmaya gelirken gözleri geçerken alında kalır görünürdü, o geçerken altında ömrüm görünürdü, kaderim görünürdü...

O beni doğduğumu ve bu dünyaya getirip bıraktığını sanıyordum...Oysa ben daha doğmamışım, bir adim, bir yüzüm vardı ama, ben bu dünyayı tanımamıştım...Bu dünyayı daha tanımadığım için çocuğu bir mutsuzlukla alabildiğine acıktaydım kalbim...Daha doğmamış olmanın sevincinden öylesine dönerdi ki başım, kalbimi gizersem, o sonsuz coşkumu gizersem hayat ve insanlar ışıksız kalır sanırdım...Kalbimi ve sevgimi gizersem yeryüzü hiçbir zaman bu kadar yakın olmaz sanırdım...

mek için açılmas
O yof kenarlar
tu yüzüden ken
Tam istediğim g
edilişlerini gördü
kadışım, deyiş,
tum yolkara, anı
kaybedişimi geçi
hemen, o anda, c
le ediyorduk ki v
men bense o de
dan harşya geçe
Jun kenarına... O
son kez gillmek
annem, dedim,

Sonra o giderdi, o varlıya kokulu, o teninin her bir zerresinde büyük bir help çarpan anımm geldiği gibi giderdi... Çünkü onun da bir hayatı vardı... Kocası, başka çocukları, komşuları, işleri, sıkıntıları vardı... Onun da sevgi açığı vardı... Onun da hayip bir cemeati vardı, onun da pambe bezaz bir annesi vardı... O da annesinin geceliğinin altında kendi yüzünü görmüştü, kendi kalbini, dımırını ve lodenini... Onu da bıralop gıncıple di bu ıssız, bu komsesz dünyaya... Onu da berim gibi koparımları cemetten... Ve onu da anımsadı, sanio nıbi o sonsuz, o lekese savetlerinden...

Dün gece, seni telefonunu yüzüme kapatıktan sonra yolları çabı... İstanbul'un kararlık yollarına... Birilerine anlatmak istediğim seni... Seni binlerine anlatırken kendimi anlatmak istediğim... Ama bulamadım beni perçeken dinleyecek birini... Herkes o kadar yaralı, herkes o kadar kendiyile doluydu ki... Ve şehirde böyle arınsız bir huz vardı ki, sanki herkesin ömrü tek bir geceye sığmıştı... Sabah olana kadar herkes yüzü pürümlü ömrünü verenden geri kazanmak...

Araba
çirgiler önünde
diş tasanlar du
boşlukta dogma
arabazca uzak
da dönüp duruy
sözcüklerin ağızla
kimsesiz ruhlar g
boşluğa kanıştığın

Bütün gece do
çok o kayıp ruhla
rah ve hiç iyileşm
kez buraya, bu n
tüm... İnanıp gelm
kendimi anlamalı
tip ölmüş hayvan
şey öyle hızlı ki
sonra da yol ken
şarnadan, bu dü
bir kez olsun a
Çoğunun ağzı aç
pallıyordu... Biz c
bizde arasını yit
zaman ötesi bos

müşse çocukluğu
karşıdan karşıya
siz bir köpek gibi
kenanma öylece
ona bakmaya, y
ti bile olmamıştır.
yeryüzü daha da
gölümsemesi ya
larında... Seçerim
mek için açılır

B. BEKİR

TUNCAY AKGÜN

Ulan denizler, ummanlar astımı üç okyanusu geçtim. Onca belgeseli, iki tane dünya turunu söyleyiyorum bile... Sen sen hala bu koluktasın. Bu ilmandan demir alamamışsın

7 metre tekneyle, dev dalgalarda findık kabuğu gibi sallandım.

Vay be o fırtınalara dayandın ha? Yaman adammışsın.

E tabii 8.5 ton salmam var. Hiç bişey olmaz tekne.

Peki sen oturduğun yerde depresyona, iç sıkıntısına nasıl dayandın? Kalk devir şu koltuğu gidiyoruz. Al demiri vira Bekir kaptan kalk, kalk..

Utan be vaktiyle bi ara aynı kap-tanlık kursuna devam etmiştik...

Benim de salmam var 19 ton.

HAIN EVLAT ÖKKES Can Barlan

DOĞA BİLİMCİLER AMAZONDA YAŞAYAN YENİ BİR TÜR TİMSAH KEŞFETTİLER...İLGİNÇ YÜZ YAPISIYLA DİKKAT ÇEKEN BU YARATIK AYRICA ÇOK VAHŞİ VE YIRTICI...

EY GÜZEL RABBİM...İNSANLARI ÇİFT ÇİFT YARATMIŞSIN AMA ÖKKES'İN ÖBÜR TEKİNİN BÖYLE OLACAĞI 100 YIL DÜŞÜNSEM AKLIMA GELMEZDİ...

BENİM GELİRDİ...

Lütfü Oflaz

Delî manda!

Artık kurtuluş, milli egemenlik türü günler, bayramlar kutlanmasın!
Bu ülke kendi kendini daha fazla kandırmasın.
Emperyalizmin valisince yönetilen bir ülkede "düşman işgalinden kurtuluş günü" türü kutlamalar komik kaçmıyor mu?
ABD egemenliğindeki bir ülkede "milli egemenlik bayramı" kutlamak züğürt tesellisi olmuyor mu?

Amerikan mandası bir ülkede İstiklal Marşı da okunmamalı!

Onun yerini Manda Marşı almalı!
Okullardaki törenlerde çocuklar "Türk'üm, köleyim, bağımlıyım" diye bağırtılmalı!
Ayrıca Meclis'in baş köşesine "Halk'ımiyet kayıtsız şartsız ABD'nindir" cümlesi asılmalı!
Acaba Mustafa Kemal'in dediği gibi bağımsızlık bizim karakterimiz mi?
Öyleyse nerde ülkenin böylesine işgaline tepki?

Bırakın siyasi, kültürel işgali, Amerikan tarım ürünleri bile ülkemizi işgal etti.

Bir zamanlar Türkiye kendi kendini besleyen dünyadaki yedi ülkeden biriydi.
Bugün buğdayı, milli yemeği kurufasüleyeyi bile Amerika'dan, şurdan burdan alır hale getirildi.

Tarımımız bitkisel hayata girdi!
Hayvancılık bitti, mandacılık bitmedi!

Korkarım ki mandacılar Türkçe adlandı Ameri-kan adlarıyla değiştirilmesini de isterler!

Hatta Türk bayrağının yerne Amerikan bayrağı çekilsin de derler

Emperyalizme böylesine teslimiyet bayrağı çeken bir ükeye Amerikan bayrağı da çekerler!

Mandacılığın delicesine at koştuğu bir ülke-
de korkulması gereken asıl hastalık deli dana de-
ğil deli manda!

HILLMAN ADAMI

AHMET YILMAZ

YEĞEN NE BİÇİM İSTANBULLUSUN SEN YA. HİÇ KIZ ARKADAŞIN YOK MU? ÇAGIR DA TANISAK BARI...

YA SELVİ DAYI, VAR DA. HERPİ TATİLE FALAN ÇIKMIŞ BU ARA, DU BAKIM Bİ DE ŞİŞLİ'DE Bİ KIZ ARKADAŞ VARDI...

ŞU İSTANBUL'A ZİYARETE GELEN DAYININ, AM CANINARADA BİBİŞİ DE EĞLENDİREYİM MANTA. LİTESİYLE YEĞENİN BEN İSTANBUL'UN PİÇİYİM, HER YOLU BİLİRİM ZİHNİYETİ BİRLESTİ MAM. ORTAYA ÇIKAN AROMA NASIL CANIMI SIKIYOR Bİ BİLSEN SAYIN OKUR...

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

kahve sıcak mı?

Bilmem. Bİ BAK.

Sıcakmış.

nazım hikmet kuvayi milliye nuri kurtcebe

en kötü karneye scooter veriyor. Tafsilatı...
ÇOK YAKINDA

Ortalama Bir Entelektüelin Evinde Bulunması Gereken Kültür Öğeleri!

- "Biz dünyayı ahlakımızdan miras değil, çocuklarımızdan ödünç aldık" şeklindeki Afrika atasözünün yazılı olduğu kartpostal gibi şeyler...
- "Eski bir tramvay durağı levhası veya bir trafik işareti..."
- "Munch'un 'Çocuk' resminin kartpostalı veya Miro'dan çerçevesi bir resim..."
- "Pulp Fiction" afişi...
- "Gülün Adı" adlı kitap... (Saten "bi arkadaşın" alınıp geri verilmemiş olmasın?)
- "Hut tipi tütsü benzeri şeyler..."
- "Atatürk'ün salıncakta sallanırkenki fotoğrafının basılı olduğu kartpostal..."
- "Nazar boncucuğu..."
- "Yüreğinin Göktüdüğü Yere Git" adlı kitap...
- "Peri Bacaları" motifli süslü, içi boş Kapadokya şarabı...
- "Sinema Dergisi'nin promosyon olarak verdiği minik klaket..."
- "Küçük bi kum saati..."
- "Polis Devleti" adlı kitap...
- "Bodrum" yazılı, üzerinde çiçekli bir beyaz Bodrum evinin çizilmiş olduğu seramik kullablası... (10 tane, bir kum saati)
- "Bir maket uçak..."
- "Bir askerî matara, kaskatıra ve/veya sırt çantası..."
- "Korniklik olsun" amacıyla asılmış "Dünyayı Kurtaran Adam" afişi...
- "Bis makrome saksılık ve

- içinde genellikle menekşeli saksı...
- "Bacakdan sağa sofa sallana bilen Charlie Chaplin'i saat... (Bu saat yoksa, Chaplin'in "The Kid" filmindeki kız çocuğu ile yanyana oturduğu fotoğrafı vardır!)
- "Bir Şavrole ya da Buik maket..."
- "Marler panoya üstlenmiş, eski bir Ahmet Altan yazısı. (Can Dündar da olurmış!)
- "Aynı panoda, -eski adıyla- Sedat Simavi Karikatür Yarışması'nda mansiyon almış bir veya iki karikatür... (Hürriyet'in en arka sayfasından kesilmişti!)
- "Son bienalada bedava dağıtılan "I hate sex" yazılı afiş..."
- "Godfather" afişi...
- "Şile bezi bir yazma..."
- "Bir Che fotoğrafı..."
- "Hoşagiam bir plaka..."
- "Birini çekip bırakınca, epey bir süre birbirlerine çarpan, dört metal top-
- tan oluşan düzenek...
- "Saati Maarif Takvimi ya da onun korniki varsayılan bir başka takvim..."
- "Dişçi kolluğu falan gibi 'normalde olmayacak' şeyler..."
- "Eski bir Kızıldeniz Reisi'nin, dönemin ABD Başkanı'na yazdığı uzun mektup..."
- "Küçük bi kum saati..."
- "Felsefenin 'Temel İlvelen' adlı kitap..."
- "Balık Ayhan kasekleri veya Cigüli CD'leri... (Arb, Baba Zula-Yansımaları!)
- "Eski yıllardan kalma bir Pirelli takvimi..."
- "Siyahı kil vazo..."
- "Mini etekli annesinin bacakları arasında bakan bebek fotoğrafı... (Olmadı, papyon takmış, gülümseyen gülbüz bebek fotoğrafı!)
- "Sepete konulmuş üç yavru kedinin bulunduğu kartpostal..."
- "Leman ürünlerinden bir mause-pad... (Tercihen

- Timsah!)
- Aynı zamanda kadın vücudu da içeren Sigmund Freud portresi...
- "Küçük, hediyeelik bi nar-gile..."
- "Taocu Seks" adlı kitap...
- "Arkadaş şakası" kapsamında eve giren "Kellik Berab" tipi bir kâğıt...
- "Eski, Hayat dergilerinden kesilmiş birkaç sinema yıldızı, araba reklamı, vs. fotoğrafı..." (Yükanda bahsedilen mantar panoya renkli iğnelerle iştirilmişti!)
- "80'li yıllardaki Tan Gazetesi'nden kesilmiş bir kupa-r... ("Arabinkini gördü, duştağı uçukladı", "Okan'ınkini yiye ötür" veya benzer bi "haber!")
- "Sahaftan alınmış bir kutu dolusu, eski Natsional Geographik dergisi..."
- "Bir adet pipo... (Ortama 'papo' diye anılır!)
- "İçine bozuk paraların atıldığı küçük bi kavanoz... (Bu paraların içinde, üç ya da dört tane de yabancı metal para bulunur!)
- "Nostalji" amaçlı, renkli boncuklardan müteşekkül bir sayaç...
- "İki adet fôtr şapka..."
- "Bir kâğıda özenilerek yazılmış bir şiir... (Bir ihtimal 'Lavinia!')
- "Gürültü patırbırnı içinde sükûnetle dolaş" diye başlayan, Uzakdoğu kökenli Öne-riler bölümü...
- "Tutulan üç büyük takım-dan binnin "Forza" yazılı kaşmolu...

İllustrasyon: Levend Çanga

- "Erdener abi, kitabın çıkmış abi..."
- "Kadar mutluym ki! Eh! eh! hi ki kiki! Eyo Eyo...!"
- "Allah müstehakını versin..."

gökhan dabak

nüfuz, yüzlerce köyü olan bir derebeyi, bir subayın kilici altında ölüyordu, bu halksızlığın önüne geçilmeliydi. "Düello" öyle bir salımdı ki, aristokratlar artık kendilerini kılıçla savunamaz hale geldi. Gani, bederi zaten deversiz yoksulları, askeri sınıfa kavdular, aynı oklarda ok

ve karşınızda... met üst

yük bir haksızlık, sosyal belalann en büyüğüydü.

Yani, birey hak ve özgürlükleri Fransız ihtilaliyle kabul gördü, basmakalıp düşüncesi bize, "hakların" yukardan verildiği, burjuvanın verdiği anlatılmaya çalışır. Oysa, zengin sınıflar onurları kılıçlarıyla koruyamaz hale geldi, bu yüzden şövalye kültüründen öğrenmeye başlayıp, kendi mal varlıklarını ve aile isimlerini "mahkemeyle" korumak zorundaydı. 17-18. yüzyıl yazarları bu yüzden "hukukla" korumanın "uygarlıktan" bahsetmeye başladılar. Kılıcı çeken artık ne kılığı belirsiz, ansız-şansız insanlar oluncu soyulmuş kılığının en büyük kalesi de değişime uğramış, "hukukun" üstünlüğü vurgulanmaya, meşlek onuru ya da imtiyazların diyetinin "mahkemede" alınmaya başlamasının kültürü beşensermişti.

Az okuyan, okuduğunu anlamayan, Türk aydını, bütün çağların en büyük edebiyat eseri kabul edilen Don Kişot'u da çözememiştir. Don Kişot, geçmişteki atalarının şövalye ruhunun hayaliyle yel değirmenlerine kılıcı çeken sıradan, soylu bir geçmişli olmayan bir adamın deliliğini anlatır. Roman kahramanıyla dalga geçer, "delilikle" suçlanır. Bu bütün çağların en büyük "onur" kavgasını vermiş, şövalye kültürünün amansız eleştirisi, burjuvaya, anstokrasiye, bunun, bir boş hayal olduğunu, üstelik, sıradan, basit insanların da bu hayali ne hale getirip paranoyalara döndüğünü öğretir. Don Kişot'da insaniyet dersleri fazlasıyla boldur, ancak, Türk aydınının gözünün kaçan, "onuru" üstlenen, şövalye ahlakına özenen artık sıradan basit insan oluncu, "onur" savaşının komedye, şarlatanlığı, fantastik bir eğlenceye döndüğünü gözle tüm kitlelere öğretir. Yani, basit insanların "onuru" üstlenmesiyle dalga geçer, "Donkişotluk" olunuz. Tüm dünyaya bu düşünce tüm eğitim müfredatında, tüm yazarların diliyle kabul ettiler. Hala tüm kılalarda, tüm üniversitelerde, hangi sıradan insan büyük güçlere karşı onur mücadelesi vermeye kalksa, Tann emri gibi karşısına çıkıp, "Donkişotlukla" suçlanır, alaya alınır.

Eğer, burjuva, aristokrasi, yüksek sınıflar, kendi onurlarını kılıçla almaya devam edebilseydi, soylu olmayan sıradan insanların yüksek askeri sınıflara girmesini engelleyebilseydi, "Don Kişot" gibi bir romanı tüm dünya tamıyamayacaktı. Yine bize, şövalye ahlakının romanları-hikayeleri, kültürü satılacaktı!

Burjuvanın, halka karşı kendisini, servetini, onurunu, malikanelerini koruma adına alması, işle hukuk böyle gelişti. Yalnız servet değil, aydınlanmayla birlikte okuyup, bilgilenen burjuva, "bilginin" kılıcıyla toplum önderleri çıkarılmıştı. Oysa, şövalye, bir kılıf ederek, aydının hakikatine, bilgiliye, akla inşa ettiği yerler bir eder, rakibinin onurunu sifirle. Ve bu onur u akla, hukukla değil, kurşunla ve kılıcıyla yeniden oluşması gerekir. Burjuvanın yeni silahıdır "aydın", onu sokak seriserisini ya da sıradan bir askerin düellosunda kaybetmek istemez. Mesela, bir tartışmada bir insan daha iyi konuşup, hakikatı daha etrafıca ortaya koyabilir, sağlıklı yargılara varıp, bizi gölgede bırakabilir, siz, hakaret edip kabalasarak, üstün duruma geçebilirsiniz, Şöpinhavr işle bunu eleştiriyor. Çünkü kabalık her türlü tezi alt eder, tüm aldi felç eder, rakibiniz de bize aynı kabalıkla cevap vermezse, soylu bir kavpada avantaj bize geçer, yenen taraf olur, onur bizim olur.

Bu yüzden, şövalye ruhular (onur adamları) bir kimsede kendi gönlülerinden daha aklıca fikirler ileri sürdüğünde yapacakları tek şey, hemen kavgaya girmekti. Onur sözcüğü olduğunda şövalyenin başınızdaki en yüksek, yargı makamı fiziksel şiddet, yani havanlık. Şövalye onuru bu yüzden "yumuşak hukuk" denir. Gücü, şiddetli geniş kitlelerin ele geçirmesi, şövalyeliğe ayağa düşürdü, yapılacak şey, şövalyeliği geniş kitlelerin elinden almak, yargı gücünü inşa edip, yargı gücünün akasına askeri, polisi yerleştirmek.

Eski bir Alman deyişi: Bir tokat bir hançer yakışır. Babıllar, şövalye onurunun tahihi hiçbir döneminde başka bir kültürde olmadığını ve insanın doğasına ters düşüğünü iddi'a edip, düello-yu yasakladılar. Şövalye onurunu, namussuzluk, köhürlük, saygısızlık, küstahlık için güven bir sığınak olarak konuşmaya başladılar. Kültürler, hakaretler, hatta yumruklar konuya uygun bir karşılıkta cezalandırılmaz, yalancılık, aptallık ya da korkaklık suçlamasıyla ölüme cezalandırılmaları örneği geçtiler. Modern hukuk, şövalyenin "bana hakaret edeni" oracıkta öldürürüm illesine karşı koydu. Şövalye, onurunu, hukukun keskinliğiyle bir imtiyaza dönüştürmüştü. Modern hukuk, şövalyenin elinden bu onuru imtiyaz alıp, gilya onu, toplumda yaşayan herkese kişilik haktan olarak bölüştürdü.

Şövalyeler çoktan tarihten silindi, şövalyeliğin hala tartışılan sert bir ahlak oluşu, şövalyenin rakibine bir kılıcı, bir silah verip, onurla kavgaya eşit şartlarda başlaması. Modern hukukun inşa ettiği 17. yüzyıla bililikte bu "ütopik" savaşçıların "onur" kavgası sona erdi. Çok geçmeden dünyanın derbeyeli, bugün büyük firmaların, zenginlerin, avukatların arkasına alanlar, mahkemeleri, hukuku canlan istedikleri gibi tırtırmeye devam ediyorlar. Başboş, karambol çağların içine düştük. Para sahibinin, gücünün, neden bu kadar insafsız, bu kadar gözü dönmüş olduğunu insanlık adına hala anlamakta zorluk çekiyoruz.

Çetin Allen'in muhteşem Şöpinhavr'ın kitabından aşırıdır doğultur pusu kurar, Babıllar "düello", lafi da Türk aydınına aşağılık kompleksini dile getiriyor, bilirmesi gereken, "babıllar" imtiyaz" kurar, tiziz, tüm kurumları imtiyazları etrafında şekillendirir bundan da insanlığına karşı kurulmuş daha kalışçe "pusu" yoktur!

Asi şaşırıcı olan, kilisenin ve dirli emirlerin en kasvetli ve en sertçe yaşadığı "ortaçağ" le-ranlığında Şövalyeliğin, "düellonun" ortaya çıkması olmas. Düello, ilahi bir adalet arayışının sonu-nu muydu? Ya onurla yaşamın, ya da ölümün, diyerler, neden Hristiyanlık kültürü içinde boyverdi? Neden aistokrasi, burjuva, derbeyeli, kiliseye boyun eğmiş, yatıran, ağlayan mil-yonlarca dua eden müridler gibi davranmadılar. Dünyaya ve kiliseye meydan okuyup "ya sen, ya ben" bu dünyada yaşayabilmek için "bö kişi fazla" dediler. Çünkü, ortaçağın "kılıçları" ortad-aydı, Tann'ın yargıçları kiliseden Tanrı'dan bir parça koparmak istiyordu, "ilahi adalet"i gücün kılıcıyla kiliseyle bölüşmek istedikler. Yılmama, yememe, hakaret edimez, korkulur, hayatını onuru için tehlikeye atar, yanında konuşulmaz, ondan çok şey bilinmez, ondan akıllı olunmaz, o konu-suliken susulur, onun arkasından gidiyor, bir yeryüzü kralığı kurdular...

Papazlar, kiliseleinde milyonlarca hristiyanı zavalılaştırıp-köleleştirip, şöval-yeler Tanrı adına yola çıkıp, Tann adına savaşan, ilahi adalet dağıtan, gücün, kudretin, onurun sembolleri oldular. Kötüler, "kiliselelerinden" kurtulduğunda, "onurun", "kişiliğin", "imtiyazının", "ilahi adaletin" tüm dengeleri altüst oldu.

Modern hukukta kitleleri yeriden berlaraf etmeye koydular. Şövalyeliği sözde "yurttaşlığı" indirgemeye çalıştılar, ama, bunu sadece yoksul kabalıklara inandırıp, "imtiyazlarıyla" yeni bir onur inşa ettiler. Zenginlerin vahşi imtiyazıyla, tüm ödülleri, kahrmanlıktan, tüm haklarını, avu-kaatın satın alarak kullanmaya devam ettiler.

Bilgelide, hoşgörüyle, bilmele, gorguyle, hiçbir ilişkileri yoktur. Örneğin hergün küfredip aşağıladıkları hakları, ideolojileri, rezilestirdikleri milyonlarca mağdur işçi, mağdur gazeteci, mağ-dur kitleler bırakılır. Anası, dini, lafihı ikilmiş milyonlar!

Kapalı kapılar ardında kirayla tuttukları gazeteler, şirketler, devletler, bakanlar, hergün "insan haklarındın" bahsederek, zenginlikle, puştukla, hileyle herşeyi damaduman ederek ele geçirirler!

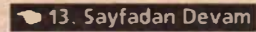
Bütün bu sosyal, kurumsal yoksulluklara rağmen, hayat bir şekilde devam ediyor ve bu ka-rambol çağlarında mağdurları onurlarını korumak için, hakaretleri, küfürden başka güçleri yok-tur. Onurumuzu korumak, onlari fırtacasını, cılasını, şekli bozmak, her kelimeyle, onları itin kö-peğin gölüne sokmak zorundayız.

Patronların sıcak kucaklarında oturmuş ibişler ve şamaroğlanları, o sıcak kucaktan bir dahişşışa imtiyazları ki, onlarla "insanlık" ya da "onur" adına birşeyler konuşalım. Şövalyeli-ğin tarihi, onur sözcüğü olduğunda soğukkanlı davranılmayacağını öğretir. Şövalyenin ne den-li parası, malı, serveti, olursa olsun, onurunu korumak için tüm burlan tehlikeye atar. Patronla-nın sıcak kucaklarını tehlikeye atamayacak "ibişler", ancak, içinde bulundukları real durumu yeriden yorumlamaya, "yeni değerler" oluşturmaya başlarlar! Öncelikle, eski Yunan bilgeleri gi-bi, "görölü, zarlı, soğukkanlı" görünmeye gayret ederler...

Aynı Yayıncı'ndan çıkan "Duygu Üstünlüğü" da, yazar, modern insanın duygularının or-tadan kaldırılmayacağı, ancak, yer değiştirilerek iptal edilebileceğini anlatır. Şöyle, "duygulan-mızın paketlenildiği", "ambalajlandığı" ve "tüketici" kullandığı dönüştüğü yeni bir dünyada yaşıyo-ruz. Walt Disney çizgi filmleri gibi bir dünya. Bir jürapark eğlencesi, tüm duygularımız, yapay korkular, yapay sevinçler, yapay tedirginliklerle yaşanan bir başlıca dünya: "Disneyland". Bu Dis-neyland'ın çizgi filmleri, gazeteleri, şov programları, çizgi film karakterleri, hepsi bizi insan ya-pan, bir aile, bir sevgili, bir arkadaş yapan, tüm duygu çeşitleri-alışverişleri-çalışmaları seri bir şekilde kurguları. Hergün televizyonlar-gazetelerde bu

AHMET
YILMAZ

Ben de, Avrupa'yı yazarken görüncü, İrfani Bey gibi hayırlanmaya başladım, biz şimdiye kadar, essek, ikmişiz...

NE TİNİCAM LAN? SÜRÜDAN DEVRİYEME
SES ETSEM GELİP SİYKELERLER
KULAK TOZUNUZDAN... LAKIN BENİM
CANIMI SIKAN HADİSE, BÜĞÜN Yİ
GÜZEL GELİYOSUNUZ, BİZ DE Bİ ŞE-
KİLDE PAKETLEYİP GÖNDERİ-
YORUZ AMA YARIN OLAY
EKONOMİK PROGRAMLARA
İMF'LERE DAYANIRSA NASI
Bİ ŞEKİL YAPARIZ DİYE
EVHAMLIYORUM..Yİ-
NEDE SON OLA-
RAK TORUNLAR
ÇANKAKALE'DE
HEŞAFİLAŞIR
DİYORUM...

ALLAH! 'ALLAAA' AKLIYAMA MUKAYET
OL' MİLLETİN EVİNİN KÜÇÜK KARA
DELİKLERİNDE, KEPÇE KULAKLI SIVRI
KUYRUKLU FARELER YAŞARKEN
BENİM KİMDEN DE BUNLAR YAŞIYOR!
ÜSTÜNE ÜSTELİK ZİRT PİRT ANTRE..
MANA ÇIKIYORLAR.. BİR TUTAM
HUZUR HARAM OLDU BANA VALLA...

ME ME SABAHTAN BERİ ANAMI
SITTİNİZ BE...ME, NE ULAN,
BİŞEY Mİ İSTİYOSUNUZ?..
KİME ME, NEDEN ME, EFENDİ
EFENDİ OTLANIN MİNA KO-
YIM?.. BİR MESO MİDİR, ME
NEDİR YA? NEREYE KADAR
ME?..

ARKADAŞLAR, BİLDİĞİNİZ GİBİ YENİ SEZONA GİRDİK!
BU YIL ÖZELİLE AYNİ KUMSALDA İKİ GİTARİSTİN
BULUNMAMASINI ÖNERİRİM...KİMİN HANGİ
PLAJOA ÇALIŞSINI DA KURUYLA BELİRLİYELİM.
AYRICA AÇILIS PARÇAMIZ OLARAK AKDENİZ AKSAMLARI
YERİNE DAHA GÜNCEL VE BAYAN
LARIN DİKKATİNİ ÇEKEN Bİ SARKİ
ÖNERİRİM. TARIKTAN OO O'YU MESELA

Selam;

ODTÜ'ü öğrenciler olarak, Türkiye'deki ilk kampüs şubesini okulumuzda açma gafletine düşen McDonalds "anaca gideisin!" demeye hazırlıyordun. Emperyalizme karşı verilecek mücadeleden ötekilerin her kansızlığı içine çekildi. başmizlik bataklığından kurtulmak için önemli olduğunu ve McDonalds'ların onbinlerce restoranıyla dünya çapında bu bağımlılığı temsil eden bir ideolojik ve kültürel yözlaşmanın landarmasını yaptığını düşünüyoruz. Bu yüzden ODTÜ'nün devrimci geleneğine ilişkin bir sakdın olan bu şirketin geldiği yere göre demek üzere dönem başında bir kampanya başlatlık. "McDonakts ODTÜ'den Gidecek" sloganıyla başlayan kampanyada bir yandan okul içi-sinde yaptığımız etkinlik ve eylemlerle öğrenci ve hocalarımlı desteglini alırken, diğer yandan hazırladığımız izmit mektupne yüzlerce aydın ve sanatçının kırkzı koymasıyla birlikte kampanyayı tam da kurguladığımız biçimde toplumsalaştırdık. Toprakların emperyalistlerin aç gözlülüğüne bıakmamak için direnen Bergama: köylüler le kurdurduğumuz münasibet(sizlik)ın gönlularlık olduğuna inanıyoruz, ki orantılar ve verilerden ötürden daha evvel bu sahralarda bahsedilmisti.

Kampanya çerçevesinde geçtiğimiz haftalarda pek çok önemli olay yaşandı. Bunlardan ilki stadyumu mumları "Devrim" ve "Mc Defol" yazdıkları son bir McDonald's'in önüne yürüyerek burada gerçekleştirdiğimiz eylem oldu. 1000'in üzerinde ODTÜ'nün haberdarı bu eyleme McDonalds çürük yumurtayımlarına tutuldu ve uyan mahiyetinde de aydınlatma fişekleri abidi. (Yumurtayımlar)

lann deve kuşu yumurtası olduğu yolunda rivayetler duydu iseniz itibar etmeyiniz, çüümeye bırakılmış halis muhlis köy yumurtasıydılar.)

Ve şubenin kapatılmasına dönük belki de en önemli adımlardan birii geçtiğimiz hafta içinde alındı. McDonalds ile yapılmış olan sözleşmeyi görmek ve bunun üzerinden McDonalds'in gönderilemesini yolunni bulitke aramak için Rektör Ural Akbulut'a yapığımız görüşme çarışının yanıtsız bırakılması üzerine her bölümden temsilci arkadaşlaştıran kabilmıyla McDonalds'in önünde 2 gün süren bir oturma eylemi yaptık. Serdar Turgut efendinin deyişiyile "bir avuç zibidnin" yapığı bu eylemi tocalanmış ve kimi aydınlanınz ziyaret ederek deseklefini sundular. Daha öncesinde yapılan birlerce kişilik konserleri, etkinlikleri vs. iyi bilen, biz "zibid"lelin bir avucun çok çok üstünde bir sayıda olduğınu gören rektör üğün fazla dirmeneyeceğıni açıktı. Sonucunda görüşme talebimizin kabul edidiğı eylem oldukça başanlı ve renkli geçti. "Bu ne biçim oturma eylemi, siz de amma oynakmışsınız" seğinden medyanın diline düşmek pahasına çektiğimiz halaylara "hadi biz oturmaya geldik! güya da, size ne oluyor" diyerek şirket çalışanlarını da davet ettik, nedendir bilinsiz gelmediler. İnsan veda partilerinde duyğusallaşıyor mu ne?

Velhasıl özellikle bu son eylemle görüldü ki, McDonalds ODTÜ'den diyoruyorsa son hamlelerini yapmaya çalışıyor. Düşmanca yüzünü burada da gösteren şirket meşru bir eyleme, silah bulundurarak ve jandarmayı kışkırtarak karşılık veriyor. Biz bu filmi gönmüştük, yolumuza mendilci kadeşi mizi derin dondurucuya kapatıp bunun McDonalds'la ilişkili olmadığını, şirketin felsefesine aykırı olduğunu söylemişlerdi. Hayır, bu da, diğer örnekler de, insana, sağlığa, emeğe, çocuklara, tüm insani ve sol değerlere düşman bir şirketin felsefesidir. Hazine demedikimiz bu felsefeyi def etmek üzereyiz, bu topraklara umut taşımak konusunda şimdi daha kararlı ve heyecanlıyız.

canlıdır. Sonsöz olarak "McDonalds evine ODTÜ senin neyine!" diyoruz. "Neyine gerek, neyine güveniyon, dayı mısın? Yokk ööölell!"

ODTÜ' lü McDonald' ın Karşıs Öğrenciler

**Hagl: Hayat yann
Yeniden başlıyor**

Türkiye'ye adım atışı ilk günleriydi. Futbol tecfelerinin kaatarması ke-
pien, yöreni yeni değıış Galata-
saray Spor Kulübü'nü şiddete eleştiri-
yordu. Bunun nedeni ise Barcelona'dan
transfer edilen 31 yaşındaki Gheorghe
Hagi'ydi. Onlara göre, bu futbolcu çok
yaşlıydı, ayrıca agresif ve kamilere ko-
re de alkolikti. Bu transferle Galatasaray,
başsız bir sezonun ardından dipsiz bir
kuyuya düşebirdi.

1996-1997 sezonun açılışıyla birlikte Fatih Terim'in teknik direktörlüğündeki San Kırmızı takım, Hagi'nin oyun kuruculuğuyla, etkileyici gol pasları, görkemli golleriyle, gelecekte büyük başarıları ilk işkılarını yapıyordu. Eleştiriler dırulmuş, söz hakkı yavaş yavaş kendisine sunulmaya başlamıştı.

Depiştirma oynanan ve Galatasaray'ın bu oyuncunun attığı gole 1-0 kazandı; Vanspor maçının ardından bir süre muhabiri kendisine, "sahada yürüyerek oynadın" eleştirilerini habırdı. Hagi şapkasını düzelterken birkaç saniye duraksadı, gülmüştü, sonra yanıt verdi: "Evet! Haklılar galiba... Ben futbolcuların saha içinde koşarak yaptığını yürüyerek yapmaya çalışıyorum."

Ardından söylediklerini, gazetecilerden sormuştum ama aklamak istiyordum: "Futbol her gün başlayan yeni bir oyundur. Hayat yarın yeniden başlıyor."

10 numaralı Hagi, Türkiye'de koşarak, yürüyerek, yaratarak, didişerek ama asla profesyonelliğinden, çalışkanlığından, disipliniinden ödün vermeyecek oynadı. 5 yıl boyunca, hepimize eşsiz mutluluklar yaşatan bir takımın önemli kalemanlarından biriydi.

Galatasaray, onunla birlikte, tarihte
ve ülkemizde ilk kez Avrupa'nın elinden

UEFA Kupası'nı, Süper Kupa'yı almaya müzesine taşıdı. 4 sezonda, 4 Türkiye Ligi şampiyonu oldu, sayısız kupa kazandı. 5. şampiyonluğu da, anıtesi ve ezeli rakibi Fenerbahçe'ye kaptırdı.

Dünya'nın adı son yüz yılın en büyük futbolcuları Petelerle Maradonalar'la anılan bu büyük futbol dehəsi, geçen ay Bükreş'te yaptığı jübileyle, Romen milli takımına veda etmişti. Futbolun geçmiş geçmiş büyük yıldızlarının bu jübileyle hoşmasıyla, Romanya halkının, Steaua Bükreş taraftarlarının, Galatasaraylıların alkışları ve gözyaşları arasında, son kez kendi ülkesinde ayrılmış sahadan.

Hagi, hayallerimizi yıldı, yeni büyük hayaller kurdu onun üstüne, ufuklarımızı genişletti. Biz onunla futbol denilen bu oyunu bir başka sevdik, bir başka izledik.

Aşkı vardı, inancı vardı, dehası vardı, gürbördük sahada. Diğerlerine benzemiyordu çokça. Etkilendik.
lik etkilenen de biz değildik, son da... 1992 yılıydı. 20 Mayıs'ta, Bükreş'te oynanan Galler maçı. Romanların 5-1 galibiyetiyle sonuçlanmış, Hagi de miltiş bir performans göstermişti. Maç sonrası özel uçak, onu Madrid'e, Real'in kampına götürmek için bekliyordu. Hagi ise Bükreş İktisadi Bilimler Fakültesi'nden mezun olmak için sınavla girmeye kararlıydı ve uçağı bekledi.

Ertesi gün sözü sınava girdi. "Kar" ve "işletme" üzerine tezini anlatmaya koyulduken, fakülterin akademisyenleri "Biz bunları çok duyduk" diye sözünü kestiler. "Dün gece Galler'e, o gölü 30 metrelden nasıl atın? Onu anlat bakalım. Eleme grubunuza geçebilecek miyiz?" Hagi, işle bu anlatımıyla mazur oldu Üniversiteden. (Kaynak: Hagi Efsanesi, Yazar: Grigore Costaru)

Tüm aikadaşları yabancı model arabalarıyla gezerken o tempra otosunda durmadı. İstanbul sokaklarında.

Kendisine kart gösteren, kızma yarışına giren nice hakemler, formasını kapmak için az koşmadı peşinden.

37 numara ayakkarı, çıplak giydiği ve bandajla sardığı kramponlarıyla, ina-

nilmaz gökçere inza attı. Takrımın yeni ol-
gunlaşan yıldı adayı Emre Belözoğlu'na da bu bandan öneirmişti bir gün...

Tam 40 dakika boyunca, Emre'nin iki ayarını bandıladı, kramponlarını giydi-
"Bak Emre!" diyor duvarı sırasında
"parmak uçlarının, o topu hissetmesi
gerek... Sen topu hissedeceksin, top
seni değil..." Emre ise, bu futbol ayı-
nı göz yaşlarını tutuyordu.

Ali Sami Yen Stadi'nin karşısındaki
Galatasaraylıklar Birahanesi'nde topla-
nan zengin yokul taraftar yığılan, Me-
tin Oktay, Suat Mamat efaneslerinin ar-
dından yıllar sonra, günlerce çalışıp
şarkılar yazıyordu onun üçü una...

Bu biránanade görüldüm, son oynanan Beşiktaş maçına Ankara- Siteler semtinden gelen 20'yi yaşlarındaki marangoz çocuğu Murat ile Mendisinden daha tırlı 4 arkadaşını unutamam mesela! Galatasaray'ı desteklemek ama cezalı olduğu için kapalı tıbünden tutaracak Hağrı'yı daha yakından görmek için uykusuz bir yolculuğum ardından Ankara'dan Medidüveyköy'e gelmişler, son paralanıya dört çevrek kofte eklemek vivip mac bileti al-

mişlardı. Maça girmişlerdi ve o noktada paralanmıştı. Hicbir önemi yoktu bunun onlar için. 2-0'lık galibiyet sonrası yine uğradıkları mekandan, "I love you Hagi, I love you Hagi" şarkılarına çıkan bu arkadaş gurubu, nasıl Esenler otogannan gitti, Ankara'ya nasıl ulaştı, ne yaptılar, biliyoruz um. Hissettiğim tek şey, bu dönüş, onların için bir değer taşıyordu, önemli olan da yola çıkmak ve belki de kendi hedeflerine ulaşmak aslında ve mutlulukları artık...

Hacı, 5 Şubat 1965 doğumlu... Son yüzyılda milliyetlerin birbirlerini girdiği, kanla yıkanan Balkanlar'da savaşlar, mübadeleler yüzünden iki kere topraklarından sürgün edilmiş, yoksul bir köylü ailesinin 4 çocuğundan biri.

Köstence'nun Secale köyünden. Babası, "Geveze" lakaplı Lanci. Annesi ise Kavalalı bir göçmen kız olan Chirila. Dede Gheorghe'nin kestiği domuzun idrar tobasını yıkayıp, temizleyip, şiş-

rip, kurutup bir top yaparak ona armağan etmesiyle ilk vuruşunu id yaşındaki doğumgününde yapan Hagi, futbol kariyerinin son vuruşunu ise, geçen hafta Trabzonspor maçıyla, 2 muhteşem gol ve bir gol pasıyla nokta koydu. Arında da 748 resmî maç, 298 gol ve bine yakın gol pası bıraktı istatistiklere.

Trabzonspor maçındaki oyunuyla, tüm futbolseverleri bir kez daha aya kaldıran Hağal, "İstesen dörl yıl daha oynayabilirdim bu tempoyla. Ama 20 yıldan fazladır hergün antremandan sıkıldığımı söylemeliyim. 36 yaşımaya geldim buğün futbolun dışında birşey yaşamadım" açıklamasını yaptı.

"Eğer portakal tatlıysa, gücünü yettiği kadar sık! Yoksa başkası gelir sıkar" diyor bir Romanya atasözü.

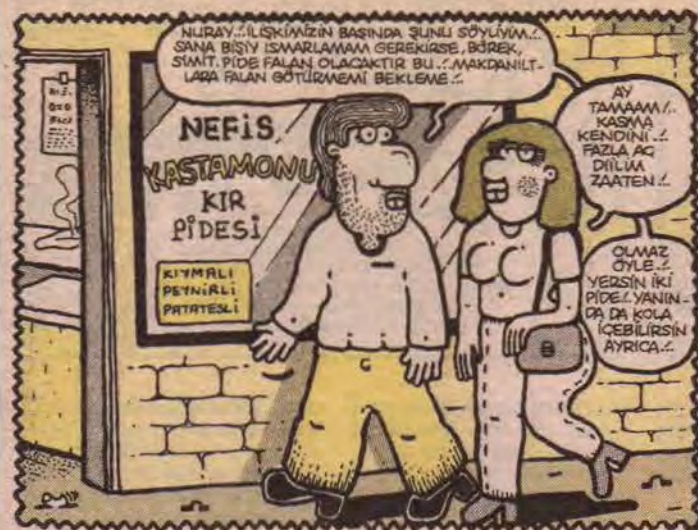
Bu olgun portakalın tadına doyamayan Galatasaray taraftarları, Egeorh Hagi'yi, 90 dakika boyunca, alinleriyle "silmis" san krmz formasinin semasi esliginde, Ali Sami Yen dunyasının gogune, karmik bir yiziz olarak tasiyor simdi... Yolu acik, isigi nur olsun!

Elveda Hagi. merhaba Hagi.

Kutlu Esendemir
(k.esendemir@superposta.com)

**HAZİRAN SAYISI TÜM
SATIŞ NOKTALARINDA**

KAAN ERTEM
ÖĞRETEN ADAM-VE OĞLU

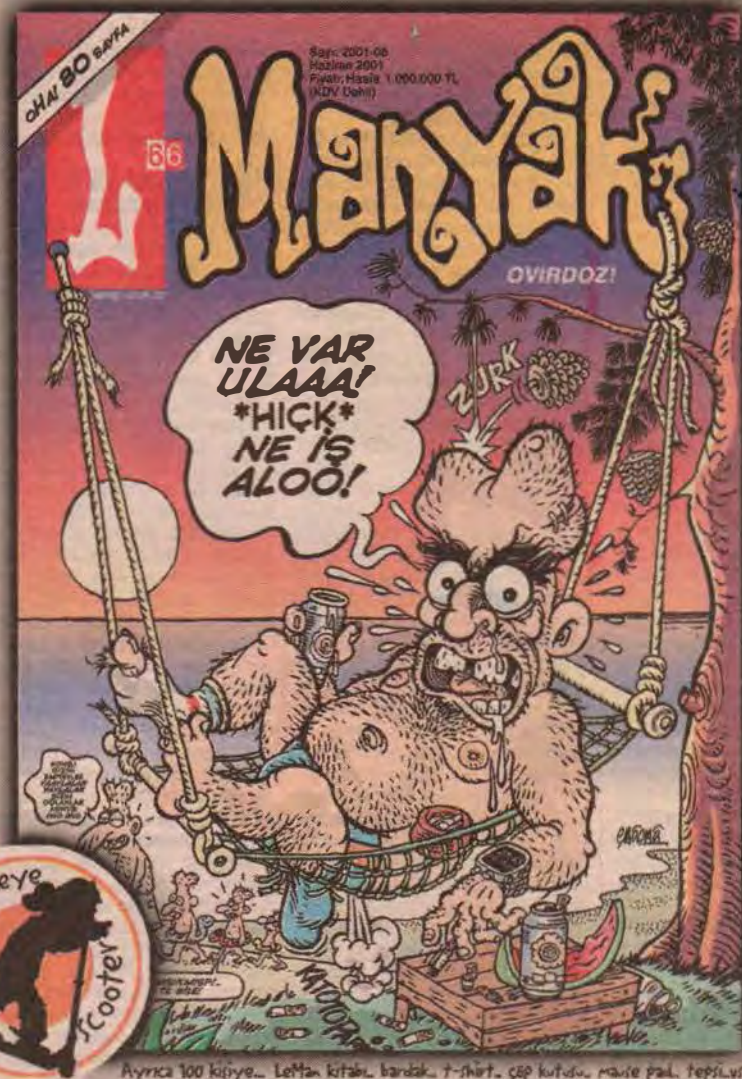
- Soner Günday'dan Zıkaçu..
- Gürcan Yurt'un Yılmaz Yalnızlık Savaşçıları Robinson & Cuma..
- Kemal Kenan'dan Hayat Bilgisi - Eski Sevgilinizden Mesaj var...
- Mem-Coş'un Hatıralar Geçidi..
- Atilla Atalay, "Eray"(BBG evi sakinlerinden Eray)'la karşılaşmaya kalkıştırsanız, küçük piknik tüpüyle bizzat kafanızı vuracaktır)
- Gökhan Dabak'tan Meraklı Cevap ..
- Kaan Ertem'den Yüksek Basınç Yemedem Duramayan Adamlar..
- Foto L-Manyak..Alanistler...
- Can Barslan'ın Dedektif Sanlı'sı..
- Sayın Abiler..Fatih Solmaz & Mehmet Çağcağ..
- Görevli Metin Fidan...
- Vahap..Galip&Kemal
- Behiç Pek'in Zalak Mahmul ve Eko'su...
- 0070 Cabbaz Baba...
- Gürcan&Cengiz
- Fatih Solmaz'ın Haziran Ayı Konu Salakları..
- Amok Koşucusu Mem-Coş...
- Teknocan Aslan Özdemir...
- 'Islak Köpek ..Bahadır Boysal
- Kaan Ertem'den Enstanteneler... Altuğ
- Raporlu Kemal Aratan...

Karnenizi
babanızdan önce

Manya!
Gösterin!!

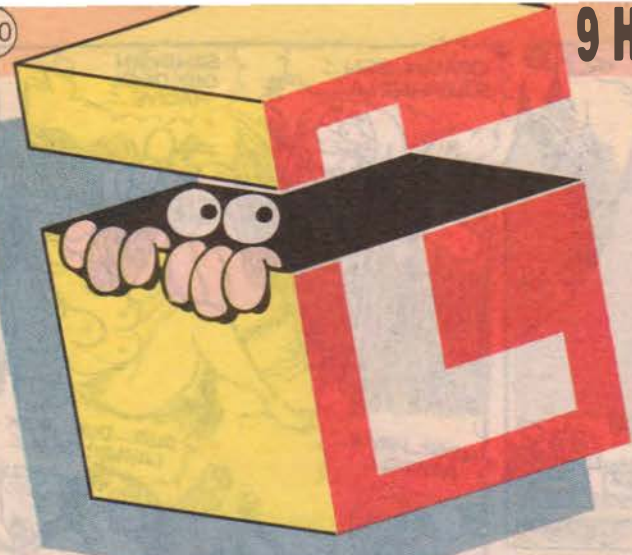
Ortakullular, lihtlert,
yok yok 30 rooster sin bekler
Diyer kurumların kütüphane
gözetimlerini derinlerdeki
kapıda bulurken bir kütüphane
Lettin'a yolların.

Scotera Riley

Ayrıca 100 kişiye... Letman kitabı... bardak... t-shirt... çep kutusu... mouse pad... tepsi...

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

leman

Efsane Geri Döndü!!! TANTAN KAPI ÖNÜNE KONDU!

İçişleri Bakanı Sadettin Tantan, Mesut Yılmaz tarafından görevden alınarak Gümrüklerden Sorumlu Devlet Bakanlığı'na getirildi... Polis şefliğinden bu yana hep vurdu kırdıran, efelikleyle gündeme geldi... Şeriatçıların kalesi Fatih'te ANAP'tan belediye başkanı olunca siyasette de önü açıldı... Milletvekili seçildi... Mesut Yılmaz'la aralarında hep mesafe oldu... İçişleri Bakanlığı koltuğuna Ecevit'in israrıyla oturtulduğu bile söylendi... Dobra dobra konuştu... Bazen ağzında baka ıslanmadı... Bazen şifreli konuştu... Gündemi en çok Beyaz Enerji operasyonu ile meşgul etti... Partisini bir kenara bırakıp Jandarmayla işbirliği yapıp... ANAP'ın mali destekçisi patronlara bile dokundu... Aydın Doğan'ı kendi televizyonunda, kendi silahıyla vurdu... Dokunmadığı çıkar çevresi kalmadı... Günlerden beri suyunun ısındığı söyleniyordu... Ancak halkın gözünde düştüğünün sembolü olunca görevden alma sadece uzatmalara kaldı... Beyaz Enerji duruşmasının başladığı gün hem çete davasından tahliyeler çıktı hem de Sadettin Tantan görevden alındı... Partisinden ona sahip çıkan olmadı... Renkliydi, dobraydı ama ekonomik yolsuzluklara gösterdiği duyarlılığı insan hayatına göstermedi... Ölüm oruçlarındaki siyasi mahkûmlar birer birer yaşamını yitirirken, o gerekli yasal değişikliklere imza atmadı... Kanlı cezaevi operasyonlarının arkasında durdu... İnisi de çıkışı gibi hızlı oldu... İçişleri Bakanlığı'ndan alındı pasif bir Devlet Bakanlığı'na verildi... Şimdi partisinden ve bakanlıktan istifa etmesi bekleniyor... Hayatının özeti; medya gazıyla geldi, aynı gazla gidiyor...

Akşamsefası

Uşak Uzaylısının Tüm Gerçekleri!.

- * Uzaylılar, inmek için niçin Uşak'ın Eşme ilçesine bağlı Narlı Köyü'nü seçtiler?
- * Dünyaya yolculuk sırasında bu canlar çok yorulur, beleri ağrıdan tutmaz olur... O yüzden yatıp dinlenmek, kendilerine gelmek için sert yerleri seçerler. Eşme civarları, altın ve uranyum kaynakları barındırdığı için, Uzaylılar için şahane dinlenme ortamıydı... Sert altın yatakdansa biraz uzanıp gideceklerdi aslında... Ama köylüler görünce olay patladı!.
- * Bu olayın mianesen olduğunu söyleyenler var...
- * O tip kıl kişiler her zaman olur... Bunlar Ay'a çıkılması na da inanmadılar, biraz üstelese dünyaya da inanmaz bu kâkışçılar... Eşme Olayı'na tezgah diyenler de var tabii... Güya kriz gündemini değiştirmek için, bizzat Hüsamettin Özkan tarafından alüminyum folyoya sarılmış olan Hikmet Sami Türk'ün uzaylı sandıkları!.. Tantan da yakında Sirius UFO Araştırmaları Merkezi'nin başına atanacakmış!.. Yalan tabii, o uzaylılar gerçekti!.
- * Pekî yöre köylülerinin uydurması olabilir mi?..
- * Olabilir... Son dönemde köylerde boğma rakıyı red-bul'la kanştırıp içme gibi bi huy çıkmış... Süper kafa yaptığı söyleniyor. Köylüler belki de matizdi, bilmiyoruz...

Ama bu olayda uzaylı detaylı tarif edilmiş... Parlak, jela-tin renkli elbise spor giyimle denk gelir kozmik ortamda... Demek ki sadece gezmeye gelmişlerdi... Ayrıca ayakta-nda kırmızı ışıklar olması bizle tanışmak istemediklerini gösterir... Tanışmak isteselerdi, ayakları yeşil yanardı...
 * Köylüler, uzaylıyı görünce niçin taş attılar?..
 * Köylümüz öyle şey yapmaz!.. O taşlar sıradan taşlar değil, mağıda sanlı taşlardı... O kağıtları üzerinde de "Kimsin ey yabancı!.. Yorgunsan bir ayrılanmızı iç!.. Siz de biz de faniziz şu boşlukta... Şekle gönül vermem, şekle inanmam!.. Kozmik alem birdir bize" yazıyordu... Yoksa uzaylıya niye taş atılsın? Daha doğrusu uzaysıza da niye taş atılsın?.. Bî insan niye taş atar ki lan?..
 * Uzaylı'nın tepkisi ne olmuş taş atılmasına?..
 * "Neptün?" demiş... Neptün, uzaylı dilinde "Ne yaptın kardeşim?" anlamına gelir... Sonra da oyun sa-nıp taşları geri atmış... Bunlar hep oyun olsun, neşe olsun isterler...
 * Böyle ansızın uzaylı görünce ne yapmak gerekir?..
 * 1- Öncelikle şaşırmayacaksınız... Ya da en fazla şüfistik

üstüde şüp donla görünce şaşıracağın kadar şaşıracağın... Zira, süfilere lip gerek!.. 2- Gurbet elde okuldun için alın-gan olurlar, çok bakıp süzmek lazım... Köylük yerdey-sen ihtiyar heyeti odasına, kent ortamındaysan İl Spor Mu-dürlüğü'ne götürüp ağırlamak gerekir... Kavunu çok sever bunlar, kes koy önüne, melek gibi efendi olurlar!.. 3- Çak-ırtmadan ayak izlerini almak için mesine yerlerine, toprak araziye çıkarmak gerekir bunları... "Çıplak bas baba, top-rak elektrikliğini alsın" diye de gaz vermeyi unutmayın!..

- * Nerelere gitmek, kimlere başvurmak gerekir?..
- * Önce Nasa'ya, sonra da Anayasa'ya başvurmak laz-ım... Uzay maddesi ne d'iyor: "Dünya dışı veyahut bam-başka bir boyuttan gelenlere, sadece Türkçe konuşması

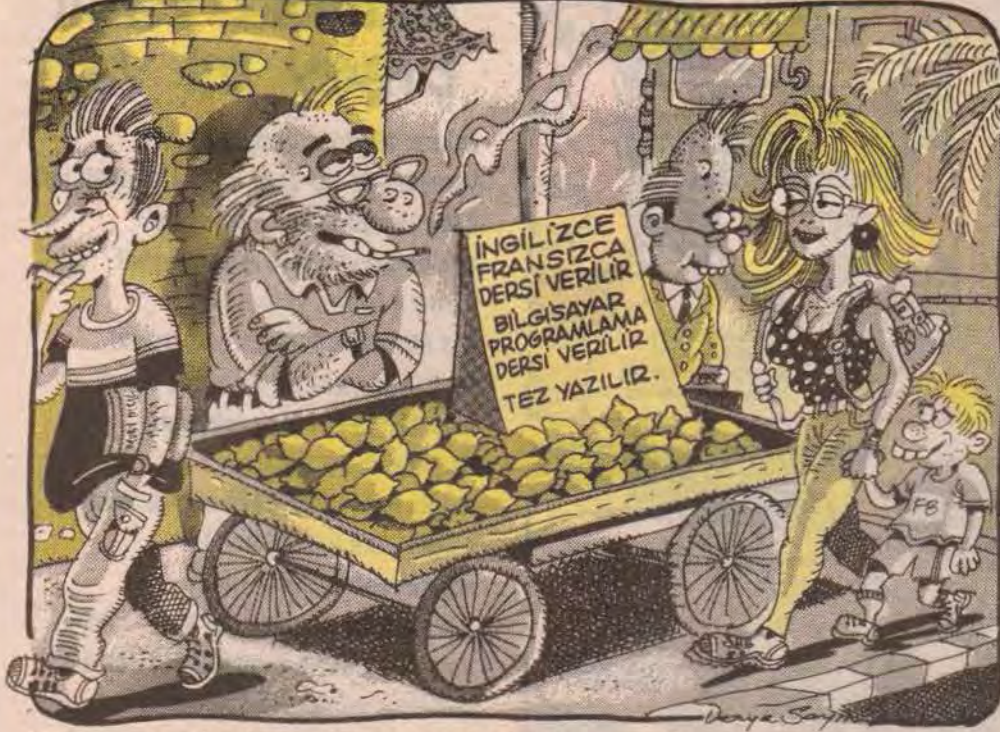
- şartıyla kapımız açıktır... Bunlardan sonra Mustafa To-paloğlu aranabilir... Olay iyice müzipleşsin isteniyorsa İs-mail Nacar, Zekeriya Beyaz, Hüseyin Üzmek Mistik Triosu devreye sokulabilir...
- * Olaya hükümetin yaklaşımı nasıl?..
- * Ecevit "Makyöz Corci ile az önce konuştu, Uşak ça-tışmasına karşıyım... Cinayet Naş'ası iş başında" şeklin-de açıklama yaptı... "George Bush ile az konuştum, Uşak'ta gerilimin büyümesini istemiyorum... Nasa olayı inceliyor" demek istediğini sanıyoruz...
- * Aynı yörede bir pelikan cesedi bulunmasına ne de-nir?..
- * Ecel denir... Pelikanlar ömez diye bi kural mı var?.. Su-çu uzaylıya atmak çok yanlış... Gariban kuşu öldürmek pelikanlıyı bozar!..
- * Uzaylı'nın boyu peki, 60-70 santim...
- * Belki de çocuklu o, nereden biliyoruz... Rengarenk gi-yinmesinden belli çocuk olduğu... Büyük olsa olgun olur, ağır tonları seçerdi... Bizim bebek var, giydiklerini birebir ben giysem tepki alınmı!..
- * İyi adamsın, hoş adamsın ama azıcak dellsin turban olduğum...
- * Gel çay içelim balkonda, gel çay içelim balkonda!..

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

GEZ MAH MUTÇUK

Üç aylık ekonomik kriz 450 bin kişiyi işsiz bıraktı. Toplamı 2 milyon olan işsizlerin arasında okumuşların oranı yüzde 24...

İnternet paylaşılamiyor! 8 ayrı devlet kurumu İnterneti kendi denetimi altına almaya çalışıyor.

Avrupa Birliği denetçileri tavukçuluğumuzu da mercek altına aldı. Sonuç; Tesisler yeterli ama devlet denetimi yetersiz...

MHP sahip olduğu bakarıkdann ilgil kuruluşlarına partili ve yakın akrabalarını üst düzey yönetici olarak atadığı ortaya çıktı. Kadrolaşma için soruşturma başlatıldı.

SÖZDE ERMENİ KRİZİ
Tehlikeli sular...
BEYAZ ENERJİ ŞEYSİ
İlk raunda aklama, paklama
MESUT YILMAZ
Bozuk düzen kabadayı...
PETROL ZAMMI
İflahımızı kesti...
İŞSİZLİK
Kriz sonrası deşet tablosu 450 bin kişi sokakta...
İNTERNET YASASI
Global alemde sanal deniyok, 102 MİLYON YARIŞMASI açlık alışması
TARIM BAKANİ
Beni Türk genetik mähendiserine armağan edin...
BOND TAHSİN
Kan emici

SORU: Pek çok ölümle sonuçlanan Gazi Mahallesi olaylarıyla ilgili yargılandıkları davadan beraat eden polisler aşağıda ne yapıyor?...

CEVAP:

- A) Beraatlerini kutluyorlar.
- B) Anılarını tazeliyorlar.
- C) Fotoğraflar kanmış, bunlar eski resimler.
- D) Hepsı

ABD'nin küresel elektronik casusluk ağı Echelon'un varlığı resmen doğrulandı...

Beyaz Enerji'nin ilk duruşmasına soruşturmayı yürüten savcı Talat Şalk katılmadı. 9 kişi çete suçundan tahliye oldu. Böylece suç DGM kapsamından çıkarıldı...

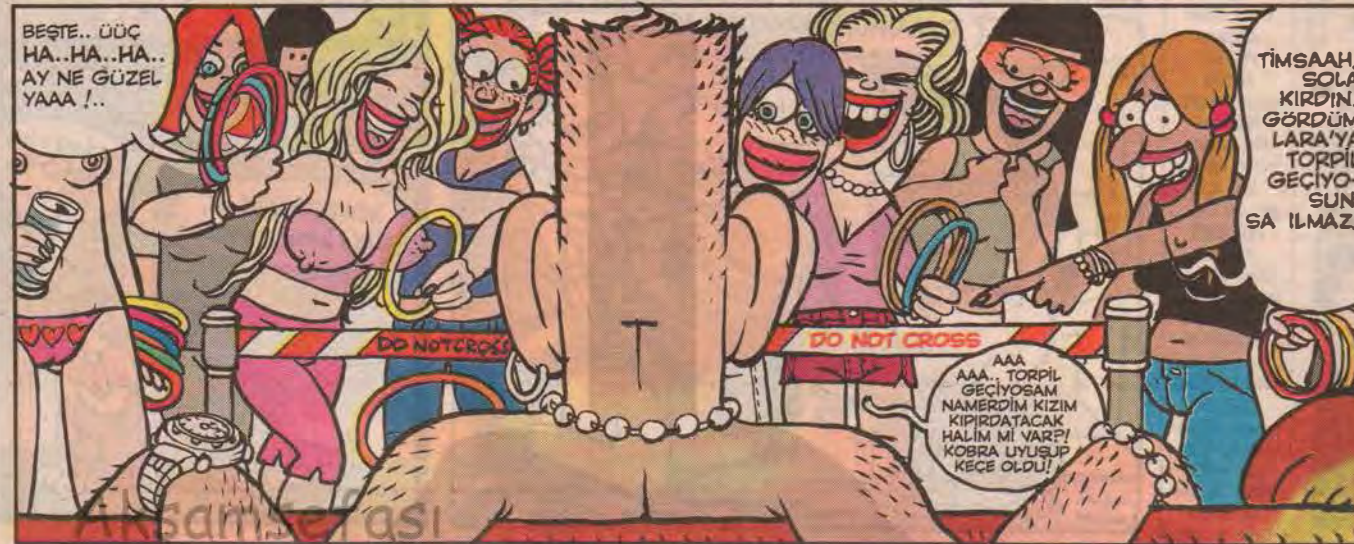

ve karşınızda...

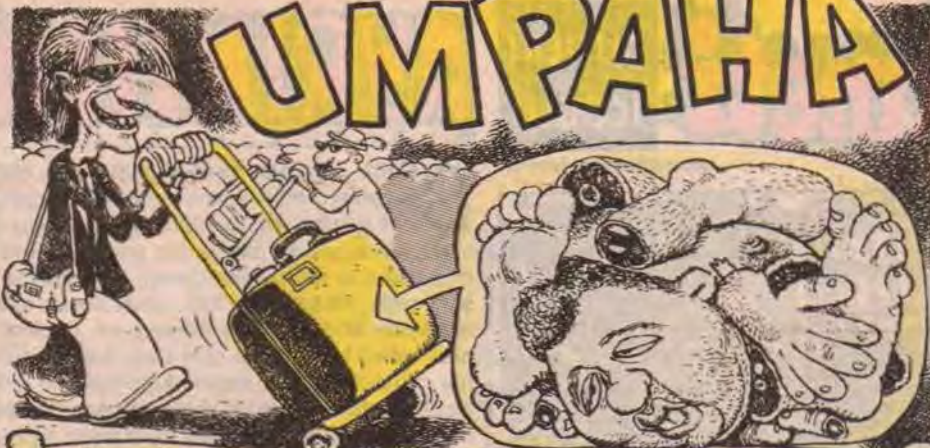

dilimde yeşil bişey mi var

- anlamı döt'ünde geçiyor hayat!
- yamyam da bir çeşit hümanist değil mi!
- beleş duygularla hislenmeyiniz!
- ay anlatmıyor gece gördüklerini!
- güneş ısıtmıyor kimilerini!
- söz özü karikatürleştiriyor bazen!
- 60 milyon toplansa bir derviş etmez mi!
- halk hep halklılığına sığınyor!
- düşmek için tonga lazım!
- bugün için yarını riske etmek: kumar!
- nargile: türk tütün kebabı!
- oto-sansür: trafik kazası!
- resmi gazetenin mükerrer sayısı gibiyiz!
- damıtarak değil dağıtarak anlıyoruz!
- gümlene derecesinde ünlenme var artık!
- hayatta hayat olmadığı anlaşılıyor!
- yer ile gök mengene bazen!
- intihar da bir nevi happening!
- kaç duyu organınız çalışır vaziyette!
- bu ülke dünyanın bekleme odası mı!
- kanun gücünde kararnameler gücüne gidiyor!
- ukde ile keşke dost hayatı yaşıyor!
- içimde birileri tenis oynuyor!
- bir manzara gibiyiz başkalarına!
- kokuyoruz ama sanmsak kadar kişilikli değiliz!
- mağlup ordu'nun galip generali olur mu!
- panik atak bir hayat yaşadığımız!
- hayat çirkin ama yüzüne söyleyemiyoruz!
- ihmal sonucu dünyaya düşmüş gibiyiz!
- dili kas yapmış bazı insanların!
- üç atasözü ile özetleniyor hayatlar!
- cinayet gibi aydınlanıyor yüzler!
- postmodern kapitülasyonlar çağındayız!
- oto-yol'da su kaynatmış eski bir anadol gibi memleket!
- bütün taşitlar telaş yüklü!
- light ve diet insanlar revaçta!
- hata koleksiyonu yapıyoruz!
- yukarı bir atlayabilsek bulutlar yumuşak!
- asıl büyük facia insan enflasyonu!
- avrupa birliği'ne haybeye bize miras bırakan mısırlı amcamız gibi bakıyoruz!
- fazla çocuk yaparak çöküşü hızlandırıyoruz!
- başka istanbul, yeni bir orta asya yok!
- ortada ortadoğu var yandan geç!
- ekonomimizde sonunda kemal'e erdi!
- yine olmuyor yeni!
- olanaklar olasılık gibi!
- ölmüyoruz da ışınlanıyoruz sanki!

UMPAHA

karatan@leman.com.tr solmaz@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ
İÇOĞLU

AYRINTILAR

SAFRANBOLU'DAN SELAMLAR

guneri@leman.com.tr

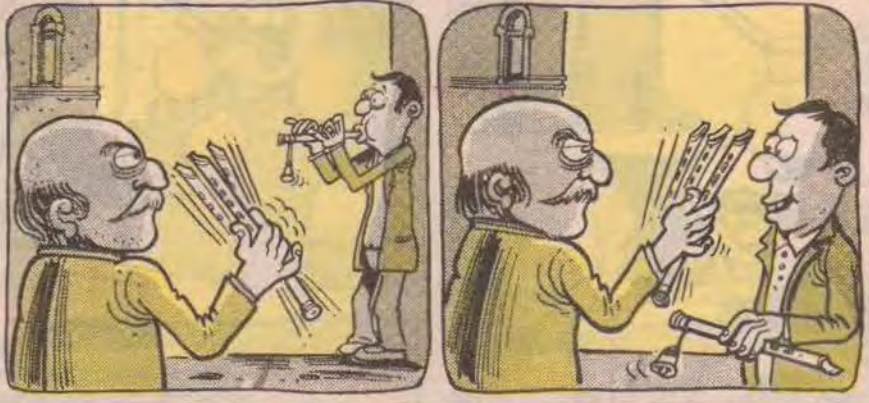

DUMUR

Suat Özkan görmüş. Beyoğlu'nda her zaman aynı yerde durup kaval çalan yaşlı bir kavalcı var. İşte bu kavalcının üç beş metre ilerisine, köşeye başka bir genç kavalcı gelip yerleşmiş ve başlamış kavalını çalmaya. Bu arada şu detayı da verelim; bu sonradan gelen kavalcının kavalının ucunda zil varmış. Zilli kaval ve zilli kaval laf esprisini geçiriyoruz ve hemen konuya giriyoruz. Yaşlı kavalcı suskun bir sinirde kavalını kendine doğru sallamak suretiyle "gel gel" gibisinden hareket yapmış. Genç kavalcı da yanına gelince kavalı bu kez ters yöne "buradan gitt gitt" anlamında sallamış. Genç kavalcı zilli kavalıyla hemen oradan uzaklaşmış. Yani kavalcı duruma sözleriyle değil, sazıyla müdahale etmiş ve kavalıyla bu sorunu halletmiş...

A ssos' tayız. Güzel bir bahar akşamı... Sahildeki çay bahçesinde çay içiyoruz. Karşı restoranlardan birinde yemek yiyen bir grup, eski müzik parçalarını seslendiriyor... "Dönülmez akşamın ufkundayım", "Kadehinde zehir olsa ben içerim bana getir", "Kapat gözlerini kimse görmesin..." derken zor bir parçanın sonunda şöyle bir detay gözümü çarpı. Bu zor eserin başıyla tamamlanmasının gururıyla, kel kafalı, keçi sakallı yaşlı bir adam ve yanındaki ahbabı NBA'deki basketbolcular gibi ellerini birbirine çarptılar. Neye uğradığımı şaşırdım...

DETAYI

S elâm... İstasyon tarafına gitmek için, altgeçitten geçerken, dükkanların önündeki tezgahlara takıldı gözüm. Üç beş tane çorap alsam fena olmaz! Üç tanesi bi milyon lira yazıyo!.. Şurdakinde, dört tanesi bi milyon lira. Çorap, atlet, sütyen, boksır, şort, terlik, fribeg, ucuz kot, böyle şeyler satıyo bu altgeçitte. Bi iki tane de dönerci var. O olmazsa, olmaz zaten! İyi ki döner diye bişiy keşfetmişiz! Bi demir çubuk buluyolar, üstüne karmasık, ne idüü belirsiz bi et yığını sanyolar; sonra ekmeğin arasına minik minik kesip koyuyolar! Millet de et yiyoz diye sevinio ama, yedimiz şey yine ekme, marul ve yağ! Bi de, son zamannarda, tavuk-döner hastalığı başladı! Daa ucuz oluyo diye, tavuktan yapıyolar! O da dönüyo işte; başka bi numarası yok! Soğan, domates ve marul olmasa bütün büfeler iflâs eder! Çorap da aynı mantık aslında. Kesin bi defosu filan vardır bunların. İyi kumaşları, sağlam olanları çıkınca, onları yıkayarak bi hafta filan giyebiliyorum. Bazıları ise sadece bi iki gün... Değişik renkli, türlü desenli, yüzlerce çorap var. Üç tane de hakkım var! Gerçi, taşımak da istemiyorum şimdi yanımda! Küçük, şeffaf bi poşetin içinde çorap taşımak kadar berbat bişiy yok! Aslında, temiz, hiç giyilmemiş. Ne biliyim! Çok hüzünlü bişiy! Poşetin içinde üç tane çorap taşıyosun! Güzel bi felsefe kitabı, bi caz siidis, bi kilo kıyma olsa neyse! Çorabın hep gariban bi havası vardır sanki! Temiz bile olsa, kirli sanılma önyargısıyla mücadele eder! Zaten seçmemiştim! Hepsini elime alıp, sanki çok iyi anıyomuş gib dokundum, sıvazladım, sonra sıkıldım, vazgeçip yürüdüm! Dönüşte uğram...

Altgeçitten çıkıp, istasyonun parkına girdim. Çeşmeden su içen çocuklar var ilerde. Bazen ben de içerim ordan. Çeşmeden su içmek güzeldir de, dikkatli içmezseniz, sırsıklam ıslanırsınız! Bi mendil felan yoksa, yüzü yıkamak, biraz risklidir. Çenenden damlar, burnundan akar! Bi sıvazlanm yüzümü şöyle komple, saçma sürerim elimi! Boynumdan gezdiririm! Elleri mi, sallar, silkelerim! O suyu, naapcaanı şaşırır insan! Hava çok güneşli diilse, bi beş dakika kadar, ıslak bi suratla gezmek zorundasın!.. İstasyonun öbür tarafında büyük bi araziye inşa edilmiş, evlendirme dairesi var. Bazen, çoğunlukla hafta sonları, kalabalık olur önu, bahçesi. Bi gün bi arkadaşım, nikah törenine çağırılmıştı ama, gidememişim. Aslında gitmiştim de, içeri giremedim. Çok kalabalıktı. Önce bi süre, lobide bekleşti millet. Sonra kapı açıldı. Galba, bi önceki nikahın töreni vardı o anda! İyice kafa karışmıştı! Oraya buraya koşuşturanlar vardı! Hurraa! diyip içeri doluştu sonra herkes, ordakiler dışarı çıktı; ben de can havliyle dışarı, bahçeye attım kendimi! Törenleri hiç sevmem! Çok karmaşık, abartılı şeyler! Belki, geleneksel bi işlevleri var ama, yine de sıkıcı!.. Zaten, o kadar insanı nerden buluyolar, annamıyorum! Her nikah, çok kalabalık!.. Eskiden, teyzem'le giderdik oralara.. Teyzem, acayip bi kadındı ve, beleş nikah şekerine çok meraklıydı! Bi günde beş altı törene katılıp, bi sürü nikah şekeri toplardı! Ben de evde, tüllü yumakları açıp içindeki bayat bademleri yerdim...

İstasyonun önündeki, ara sıra uğrayıp bi çay içtiğim büfeye doğru yürüdüm. Onunda önünde, sadece bi tek masa var! o da, doluydu! Ama adam beni tanıdı için, içerden, bi sandalye getirip bana verdi, ben de oturdum.. Sandalyem, tuhaf bi yerdeydi ve, o eski, tekerlekli, yazıhane sandalyelerinden!.. kapının hemen girişinde; arada bi yerdeydim!.. Özel ve, değişik bi yerde duran bi sandalyem oldu için, müşteri gibi diil de, büfeciin arkadaşı, orda çalışan biri gibi hissettim kendimi. Minibüsün ön koltuunda, şoförün yanında oturmak gibi.. Bardağımı, yandaki masanın kenarına koymuştum. Yaşlı bi çift vardı orda oturan. Bi an önce kalkıp gitmelerini, ben de o masaya geçmeyi istiyordum!.. Sonra, alışım haline, umursamadım.. İşte bu ruh haliyle, çorap poşeti diil, herşeyi taşıyordum.. Yoldan geçen bi adam da, bisikletinin arkasına yapmış oldu bi kutuda, küçük çocuunu taşıyodu!.. Adam bisikleti, binmeden, eliyle sürüyodu ve, henüz beinsiz olan çocuk, ayaa kalkıp, bisiklet hareket halindeyken kutudan inmeye çalıştı!.. Arkadan gelen annesi farketti son anda! Onu kutudan alıp, öbürünü oturttu! Hemen iyi güñner diliyorum!..

TEREFLİ

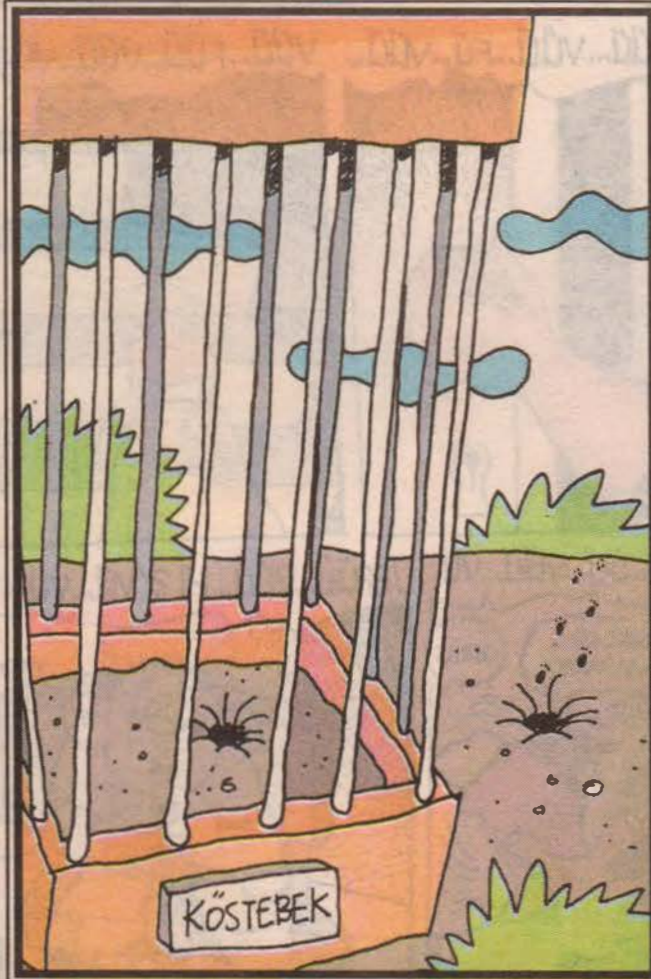
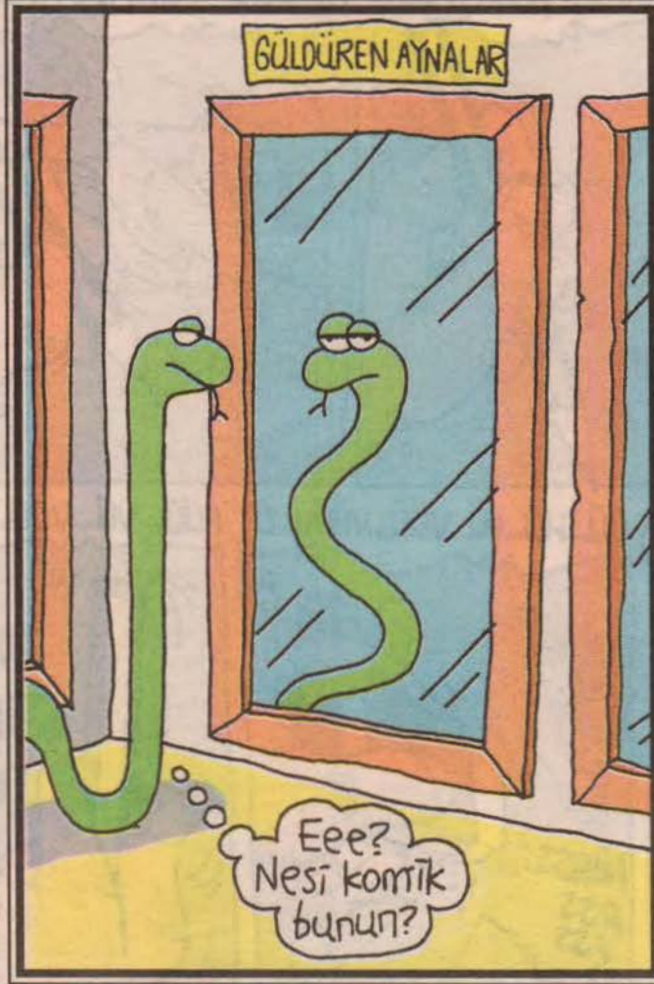
PICTURES

CAN BARSAN

KISMEN
BASIMA
GELEN
KISMEN
DE
BASIMA
GELME-
YEN
ÖYKÜ

O, şehir hayatının adamıdır...
O, Erdener Abi'dir...

Hayatın Ortasındaki Hastalığa

Adı Garibim... Ailesi yüzlerce leylekle birlikte yıllar önce Güney Afrika'dan Muğla'nın Ortaca ilçesine gelmişti... O bu köyde, Ortaca'nın Okçular Köyünde dünyaya gözlerini açmıştı... Ailesin dördüncü çocuğuydu... Anne leylek üç çocukta fazlasını doyuramazdı... Kardeşleri ise onu nızdanna ortak olacak bir fazlalık olarak görmüşlerdi... İnsanlar arasında bunun adı "kötülük dayanışmasıydı," ama onları nasıl bir refleksle bu karan aldıkları bilmiyordu, ama sonuçta onu hep birlikte yuvadan aşağı atmışlardı... Oşerken bir ağacın dalına çarpmış ve kanadı kırılmıştı... Onu yerde kanlar içinde bulanlar öyle söylüyorlardı... Annesi ve kardeşleri tarafından aşağı itilen kim olursa olsun, bence o an, o atılma anı kırılır kanadı... Kırılması gereken neresi varsa en çok orası kırılır... Garibim, havalar serinleyip sonbahar geldiğinde ailesi ve diğer leyleklerle birlikte geriye Güney Afrika'ya dönmeye, dönemeye ve orada Okçular köyünde o büyük yalnızlığıyla bir başına kalmıştı...

Dahası artık anlamış ki içinden koptuğu toplumuna göre o dışlanmış, lanetlenmiş bir leylektir... Kışın havalar soğuyunca depoya hepattır, havalar ısınınca dışarı çıkarılır... Aradan aylar geçer ve yüzlerce leylek yine Güney Afrika'dan çıkıp Mısır, Filistin, Suriye üzerinden Türkiye'ye oradan Dağın yolu üzerindeki Okçular Köyü'ne, o binlerce yıllık buluşma ve konaklama yerlerine geri dönerler...

Yuvadan alıp dışarıdan gelen yıllarca bizim garip leylek o yaralı kanadıyla bu uzaklardan gelen dostlarına yaklaşıp yotculuklarının nasıl geçtiğini sorup, onlara yalınlık kurmak istemiş... Ama ne acı ki, hiçbir leylek onunla konuşmak istememiş... O yuvadan alıp, orada o yaralı kanadıyla geri dönmeyip kaldığı günden beri lanetli ve dışlanmış bir leylekmiş artık... O da artık giderek bu lanetlenmişliği kavramış ve iyiden iyine içine kapanıp, her bahar uzaklardan gelip konaklayan bu eski yakınlarına, aile dostlarına bir daha gidip hal hatır sormamış...

Şimdi onun ömrünü yalnız başına geçirdiği bu yerin adı Leylek Restaurant... Sahibi Avukat Ahmet Akgün buraya Leylek Kulübü adını da vermiş... Buraya her gün kefiyle gelen turistler, hem çevredeki ağaçların ve direklerin üzerindeki leylekleri seyreder, hem de bir şeyler yiyip, içip giderler... Ve hayat bütün o kurallarıyla, bütün kabul edilmişliğiyle ve o çare bulunmaz hastalığıyla akıp gidiyor...

Ve yine her yıl olduğu gibi bu yılda ve birkaç ay sonra, havalar serinlemeye başlayınca yakınları, ailesi, akra baları, yani bütün o uzun ömürlü leylekler geldikçe yoldan yine gei dönerler... Ama biri geri dönmeyecek... Yıllar önce annesi ve kardeşleri tarafından yuvadan atılmış Garibim kimseye gitmeyip o büyük dışlanmışlığıyla orada kalacak...

Saatlerce seyrettim onun yalnızlığını... Küçük bir köpünün üzerinden akan suları ardından bakıyordu... İnsana acı veren bir suskunluğu vardı... Bilemediğim büyük bir boşluğa bakıyordu sanki...

Onun bu bakışı beni yoksulların bakışına götürdü... O acı veren sessizliğin başkışan beni hayatın içinde unutan yoksulların kaderine götürdü...

O acı veren sessizlik morglara bakıyordu... Cezaevlerine... Gecekonduklara... Alkışlara... Tozlu çamurlu kaldırımlara... Ölümlerine...

Ne zaman bu söylediklerimi bu yerlere gösem hep bu başkışa karşılaştım... Yaşadıkları hayatı onlara böyle bakışlarımla öğretilmiş çünkü... Yoksulların gözlerine sınırmış... Ve onlar gözlerine

Kedilen Yoksullar

...dinince anlaşıldı, aslında en çok onlar hepattmış gözlerini o acı veren sessiz başlılara. O çaresiz bir öfkeyle bakan gözle... Rüzgar dinince anlaşıldı zenginlerden, kendilerini kurtarıp sınıflardan çok, orta sınıf aydınlar tiksiniyor korkuyordu o uçurumun en dibindeki yoksullardan... O çaresizliğin öfkesiyle mühdelenmiş gözlemleri... En çok onlar korkuyordu o en dibine düşmekten...

Tanıyordum onları... Nasıl bilmem... İçlerindeyim onların... Yıllar önce kabıldığım bir kültür şenliğinde, aynı masada oturduğum aydınların özgürlükten, devrimden, yoksulların bu hayattan nasıl kurtulacağından çok, durmadan yeni yapıldıkları evlerini, başlarını, ödülleri, kitap şahıslarını konuşuyorlardı... Ve bunlar bitince konuşuklan en çok şey ne zaman geri döneceklerdi... Ne zaman kendi özel ve güvenli dünyaya anna korkusuz ve sıkıntısız döneceklerdi... Deli gibi korkuyorlardı o korunaklı düşlerine ve en ufak bir gecikmede, ya da talihizlikle yıkılacakları sandıktan dünyalarına geçemedikten... Ve bu korkulan fark edilmesin diye ne zaman yoksulların önüne çıksalar, en yüksek sesleyle yoksulluktan, devrimden, özgürlük ve adaletten söz ediyorlardı... Bu halien mezarlıkların geçilen korkulanları yabırmak için durmadan ısıtılan insanların çaresizliğini habırlıyordu...

Aslında onlar yoksulluktan bahsederken yoksul düşmekten, devrimden ve özgürlükten bahsederken aslında bütün bunlardan ne denli çok korktukları anlatmak istiyorlardı...

Ama kimse bunları farkına varamıyordu... Çünkü öyle inanılmaz konuşuyor ve öyle içtenmiş gibi davranıyorlardı ki, kimse onların sahip oldukları imkanları, sistemin sunduğu avantajların bir gün ellerinden alınacağı düşüncesinden ne denli korktuklarını hissedemiyordu...

Ve bu korkularını gizlemek için durmadan özendikleri, imkanlarını kaskandıklarını zenginlerin, o üst, o dıyarsız sınıftan suçuyorlardı... Oysa bu gelişimden, bu güzi ve derin korkulardan onların haberi bile yoktu... Yoksulluktan asıl tiksinen, sırf bu derin tiksiniyi yüzünden onlardan asd korktan bu orta sınıf aydınlarıdır...

Bu tiksiniyi ve korkuyu o parçalamış vicdanlarına haklı gösterebilmek için, yoksullar dünyalarına çekilip kendi gibilerle başa baş kaldıklarında, aslında devrim için yola çıktıklarını ne kadar çıkarıcı ve hileci, yoksulların aslında ne denli cahil, genç ve sahtekar olduklarını konuşup duruyorlardı... Ve bu cadi ayinlerin vicdanları hızla kurtarlığını içten içe faik ediyor ama bu faik ediş onları yeni cadi ayinlere durmaksızın sürüklüyordu... Ve kimi zaman içlerinden bilii karalık sürükleniş hissedip, vicdanının sisizini o gece rahat uyuyabilmek için giderebilmek için birden ayağa kalkıyor, yumruğunu havaya kaldırıyor, ve boşluğa doğru, en büyük devrimci benimi! En büyük komünist benimi! Halk peşimden gelmesse bile ben bu yolda gerekirse tek başıma yürürüm! diye bağırınca yanındaki arkadaşları, buna baştan lizlilik başlamış gibi, hiç şaşırıp yadırgamadan onun erken kirlenmiş bir çocuksulduka hemen kucağıyor, o gece bir daha uyanmasın diye yatmaya yatıp, üstünü vicdanları gibi kalın bir yorganla örtüyorlardı...

Onu yapıp üstünü örttükten sonra, yine bir araya gelip, yıklanmak ve hep ayakta kalmak üzere yemine ederlerdi... Sonuçta aramızdan birini gözümlü şti, ama aşın duyusallığın gereği yoktu... Kafalarındaki akıl, ellerindeki bilgi, zihinlerindeki teori hapsine yeterdi... Onca yıldır arkadaştaşı, farklı düşünen, ansızın duyusallaşan, arkadaşları uyanırmu tutup başlarını istemeden derde sokmak isteyenler olursa, onun koluna girer, eski bir görevle ve yavaşça yatığına yatırır, üzer-

...rini vicdanları kadar kalın bir yorganla örter, sabah yine onlardan biri gibi uyanacağını, hatta bu yapıldıktan dolayı yazilerine gizi bir utançla bakacağını içlerinden geçirirlerdi...

Ve bütün bunları yaşarken yani hayabın en gizi, en kaçmak yerinde durduktan halde yoksullara durmadan akıl verilerdi: Hayat denilen bu hastalıktan kurtulabilmek için bir an önce çare ve çözüm arayan insanlara durmadan ilginç ve farklı tedavi yöntemleri önerirler, aslında hayabın tam ortasındaki uçurumun en dibindeki bu hastalıktan delice kokaiken, ve hep durmadan yoksulluktan ve bu uçurum dolu hayattan daha uzaklara, daha güvenli köşelere kaçmayı önerirler, onlara içine düştükten bu hayatın ortasında her şey boğun eğip ve sonsuz bir sabır beklemelerini istilerdi...

Yoksullar, her yolu denedik, hiçbir şey değişmiyordu, bu hayata dayanamıyor ve artık ölmek istiyoruz dediklerinde ise: Ölmeyin, hayatta kalın, göreceksiniz bakın daha ne ilginç ve farklı tedavi yöntemlerimiz var, onları tekrar tekrar uygulayacak ve bir gün elbet kurtulacaksınız, deiken, aynı anda kendilerini biraz daha güvenceli, biraz daha avantajlı yere ulaşmayı istilerdi...

Tanıyordum onları... Nasıl bilmem, içlerinde yaşıyorum onların... Zenginler, üst sınıflar, değil, en çok onlar tiksiniyor yoksulluktan, yoksullardan... Hata yeterince emin değillerse konurlarından bu tiksiniyi başlarını döndürür... Dyle ki bazen yoksullar görünce mideleri bular, kısmak istilerdi...

Esen rüzgara göre davranıyor onlar... Rüzgar güçlü eserse, yoksullar hastalıklarından ilk önce onlar uyanarak ister rüzgar dindiğinde ise kim olduklarını ve ansızın o gizledikleri korkularına habırlarlar... Ve o an hayat denilen o karalık uçuruma arkalarını dönüp yeni yapıldıkları evlerini, okullarını sayısını, aldıkları ödülleri, başlarını, avantajlarını, ellerindeki imkanları konuşmaya başlarlar...

Ve rüzgar ansızın döndüğünde devrim ödemini, özgürlük arzusunun, kurtuluş isteklerini yoksulların düştüğü çukurda bırakırdı... Sonra mevsimler değişir ve herkes geldiği yoldan geri dönmeye başlardı...

Ve sonra, bir gün mutlaka, hayat devam ediyor'a döndürürdü... Yoksulların ve hayab hastalıklarından kurtarmak için uzanan ellerin yangını, ayın serin ışığında usulca soğutulurdu...

Eller ve kollar daha çabuk soğusun diye, biz elimizden geleni yaptık, ama onlar bizi dinlemediler, bize inanmayıp akıldışı şeyler yaptılar, denir... Geri dönüş yolunda, bu toplumda, böyle bir ülkede yaptıklarının hiçbir anlamı yok, kimse onları önemsemiyor, ciddiye almıyor, vakit varken hayata geri dönsünler, denir...

Gerri dönüş yolunda herkes gördüklerini unutmak ister... Muğla Ortaça'da kanadı kırık bir leylek var... Annesi ve kardeşleri onu yuvadan aşağı atmış... Hiçbir leylek onunla konuşmuyor... Adımı Garibim koymuş yoksul garsonlar... Köprüden akan suları arkasından bilinmez bir boşluğa bakıyor durmadan... Gözümlü ondan ayrılmadım, ama o beni görmedi ve o büyük boşluğa acı veren bir sessizlikte baktı... Hayabın ortasındaki hastalığa terk edilen yoksullar gibi baktı...

Bu ülkede yaşadıkları halde, bu ülkede yaşamak için onca zulme ve eziyete katlandıktan halde bu ülkenin dışına itilmiş yoksullar gibi baktı...

Baktı... Cezzevenine... Morglara... Gecekondulara... Ölüm oruçlarına... Atölyelere... Tozlu ve çamurlu yollara baktı durmadan... O her görene acı veren sessizlikle baktı...

...Bu ülkede yaşadıkları halde, bu ülkede yaşamak için onca zulme ve eziyete katlandıktan halde bu ülkenin dışına itilmiş yoksullar gibi baktı...

Baktı... Cezzevenine... Morglara... Gecekondulara... Ölüm oruçlarına... Atölyelere... Tozlu ve çamurlu yollara baktı durmadan... O her görene acı veren sessizlikle baktı...

BU ARADA, SAYIN VALİNİN DE KÜPÜRDÜKÜ LİZAVİ NA NE KANAD BELTİZİT LİZAVİ...

BEZGİN BEKİR

TUNCAY
AKGÜN

Ütfe
Oflaz

lo@leman.com.tr

Düşen yürümez!

Yürümeye çalışan bebekler bir düştüler mi bir daha asla yürüyemezler!

Bunu söylemek ne kadar gerçek dışıysa, sosyalizmin yürümeyeceğini söylemek de o kadar gerçek dışı.

Binlerce yıllık insanlık tarihinin yanında sosyalizmin yaşı olsa olsa bir bebeğin yaşı.

Sosyalizm yürümek için ilk hamlesini 1917'de yapan bir bebek.

Her bebek gibi o da düşse kalka yürümeyi öğrenecek.

Bu nedenle ezeli, ebedi düşmanlarının sosyalizmin yürümeyeceği iddiasına gü-lüp geçilir.

İlk yürüme denemesinde sendeledi diye sosyalizmi terkedenler ise insanı acı acı gülümsetir.

Bunlar bir kazaya uğrayıp yaralanan sevgililerini terkedenler gibidir.

Oysa birini iyi gününde olduğu kadar kötü gününde de sevebiliyorsanız eğer sevgi o zaman sevgidir.

Kötü günler geçecek, düşse kalka yürüme öğrenilecek ve sosyalizm adlı bebek koşar gibi değil uçar gibi yürüyecek.

Kaldı ki insana yakışan güçlüyü değil haklıyı sevmek.

"İnsanca hakça bir düzen" diyen sosyalizm haksız mı?

Sosyal adalet üzerine kurulu bir dünya isteyen sosyalizm haksız mı?

Yeri gelmişken küreselleşmenin önde gelen yazarlarından Friedman'ın şu sözlerine kulak kabartmalı:

"Sosyal adaletçi olmadan küreselleşme olursak, sistemin yarattığı eşitsizlikleri hafifletecek çözümler üretemezsek küreselleşmeyi savunamayız."

Sosyal adaletsizliğe, eşitsizliğe ve bunlara dayanan her sisteme insanlığın isyanıdır sosyalizm.

Ezilenlerin, kaybedenlerin, tutunamayanların, yaralıların çığlığıdır.

Bu isyan, bu çığlık biter ise insanlık biter!

ANNEAA!
KAPIDA DİLENCİ
GİBİ, HIRPANI GİBİ
ACAİP Bİ ADAM
VAR... BABAMI
SORUYO!

SELAM YENGE... BEKİR'İN ESKİ
Bİ ARKADAŞIYIM... ONU GÖRMEK
İSTİYİM...

BAHÇEDE...
ŞU
TARAFTAN!...

AH
AH...

BEKİR, 12 YIL SONRA
HİNDİSTAN'DAN DÖNDÜM.
HUZURU BULDUM... NİRVANA
NAYA ULAŞTIM, YEDİĞİM
BİR LOKMA, GİYDİĞİM
BİR HIRKA, YATTIĞIM
BİR ÇİVİLİ
YATIAKTIR!

HAMAK, DİKENLİ TEL,
HUZUR, NİRVANA,
VAHDEDİ VÜCUD,
TASAVVUF... YİNE
SIFIRDAN BAŞLAMAK!

HOS
GELDİN
CELAL-
CİM!

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

PİS PİS
KILLI TÜYÜLÜ
BİŞEY OLUYORLAR,
NE DEDİĞİNİ ANLAR,
NE DEDİĞİNİ ANLARSIN
TAM OLARAK! AL EN
SON OLGA'YI GÖRDÜN.
YANLIŞLIKLARLA DOLU
Bİ KADIN DEEL
MİYDİ?..

OLGA CAN KIZDI BE
RUSEN, BEN BİR YANLIŞLI-
GİNİ GÖRMEDİM... AMA SEN
BİLİN DABİ...

ASLINDA SEN DE BİLİN
AMA, AH BİR DE BELDENİN ÖRF
ADETLERİNDEN KOPABİLEDİN
RUSEN GİBİ! RUSEN YATLAR, BARLARIN
ÖNÜ DERKEN ZEHİR GİBİ OLDU FAKAT
SEN GÖRÜNTÜYE GELDİĞİN ANDA
VURUYOR RUSEN MUHABBETİ
BİZ BELDENİN ÇOCUĞUYUZ,
OLGA, HELGE BİZE GELMEZE!
ŞEKİL DE YAPMIŞ RUSEN, OKSI-
JENLİ SAG MAC, SEN DE YAP
MIŞSIN KENDİNCE BİŞEYLER, NE
GÜZEL OLMUŞ BELDEMİZ,
NE SEN OLMUŞ...

Erdil Yaşaroğlu

Sana bir iyi, bir de kötü
haberim var Bidon. Hangisini
önce söylüyüm?..

Kötüyü...

Kötü haber, cep
telefonumu
çaldırdım...

İyi
haber?

İyi haber, senin mdaşını
vermiycem, kendime
yeni bir telefon aldım.

ÖKÜZ

FİLM
YAPSA
KİMSE
İNANMAZ

HAZİRAN SAYILARI
TÜM BAYİLERDE

Bir kamyon şoförü olan Ferit, cep telefonu en az canı kadar seveni bir kardeşimizdir!

MAALESEF!

Bugün oru kaybeder Ferit ve şeker falına bakarak kayıp eşyaların yerini bildiğini iddia eden Abit'e başvurur:

BANA LOLO YAPMA ABİT!

ABİT!...

Bilmiyorum dedim!

Hakkâri Abit'in bir özelliği vardır: Eger işin ucurda bir uğursuzluk sezdiyse asla konuşmaz!...

Biliyorsun! SÖYLE, ECDADINI ZİLERİM KONUŞ

KONUŞ OULEEN!

Şimdi üç gün sırtıma bi bakalım mı?

FERİT'TEN BİR HABER YOK MU?

CEBİ ÇALIYOR AMA AĞAN YOK...

CEBİNİ NE ZAMAN BULDU?

...ve piddet dolu geçen o arda bi daha dönüyor...

Üç kilo şeker mlen?

Üç kilo!

Hatırlıyoruz...

ABİT?!

!!!

ULE N'OLDU?

A...

ABİT?!

"Kafası kanlar içinde; yere kapakları berduş Abit!..."

AY?!

AY! KİM YAPTI, Bİ SORSANA!

ORROSPU GOCUBU!

FERİT'İ YAPTI ABİT?!

FERİT?!

FERİT KİM?

SENİ HATIRLAMIYOR BİLE... NİYE KAFASINA VURUYORSUN BOYU DEVRİLESİCE... NE İSTEDİN ALAHHIN GARIBANINDAN, ŞERİFESİZ!...

ONA ÜÇ KİLO ŞEKER ALDIM YİNE DE SÖYLEMEDİ TELEFONUN YERİNİ!

Kafasına yediği darbelerden sonra bir hafıza kaybı olmuştu Abit'ten!

ABİT? TANIMADI KIZ BİZİ!

FERİT ŞERİFESİZİ GELSİN ESERİNİ SEYRETSİN!

BELKİ BİLMİYOR, BELKİ İŞİN UCUNDA Bİ BOKLUK VAR... ÇOK KONUŞTUN!

BEN ABİT'İ OLAY MAHALİNE GÖTÜRÜYÖRÜM, SEN CEBİ Bİ SAAT SONRA GELDİR...

CEBİN SESİ BU GARIBANA Bİ ŞEYLER HATIRLATIR BELKİ!

TAMAM!

BAK ABİT! TANIDIN MI FERİT'İN CEBİNİ?

BAK ÇALIYOR BAK! BURAYA BAK ABİT, BÖŞ VER ŞİMDİ ORAYI!

TANIDIM TANIDIM FERİT'İN CEBİ O, PEKİ KAZA NE ZAMAN OLDU?

ALO! TAMAMDIR NUSRET İŞE YARADI, HADI KAPAT FAZLA KONTUR GİTMESİN...

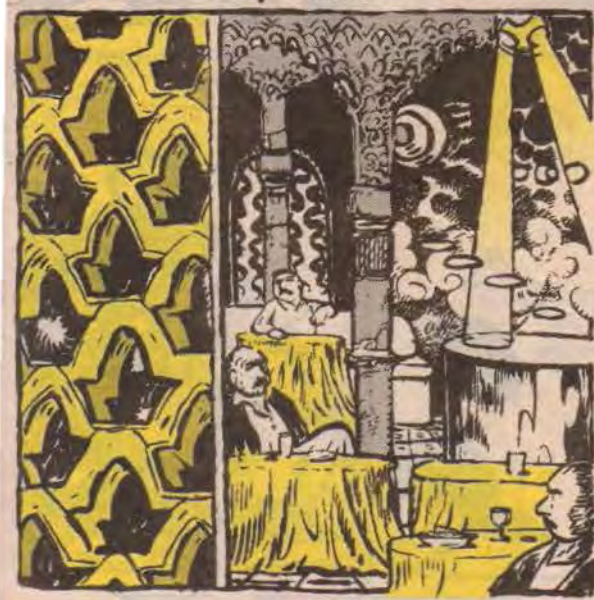
BEN ABİT'A KAZAYI ANLATAÇAM!

Şimdi de üç saat evveline dönüyoruz!

Ferit şoför maholinde cebiyle konuşurken...

AA...

ALO. ALOO!

Ööle herkese açılmayan kapılar "ooo.. Savaşayaabi" diyerek nasıldan açılıverdi!.. garip.. gotik.. kıpkırmızı bir karanlık... sahnenin kenarında bir iki tane mafya babası babaları.. başkacada kimse yok.. kenara bir yere üşüşük sessizce.. masa donandı.. Rus kıza sahne sahlandı.. striptiz..

Kıvrak...soyunu-yordu içte duman-lar arasında, ortam-daki pis mafya elektrigine aldimadan hemde... kobradan cezbediş..

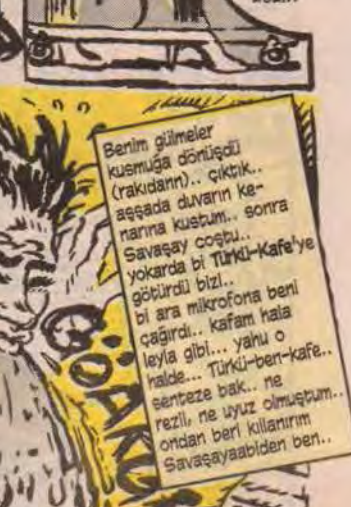
Bizim masa geyikle sahne arasında yoğunlu-p, harala gürele bir aroma (rakıdan) tutturdu ama Rus inceden soyunuyordu orda hala.. donla kalıverdi! sonra herifin biri DUŞAKABİN'le bellirverdi kızın yanında!... (Hayırdır baba?)

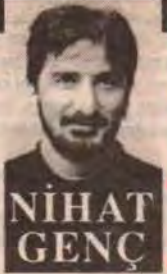
A bi, kız son kalan o donunu duşaka-binin içinde çıkardı usul.. usul..

... Ve duşakabinin içinde sürtüye sürtüye sahneden uzaklaştı, sonra buzluca-mdan yansıyan cildirçiplak... tüm bunları müziğin tilsimi içinde öyle bir yedirdiler ki bize oğlum.. biz sonradan farkına vardık.. donu kabak gibi çıkarmak yasakmış işte pavyonda.. sağdan say, Aslan'dan başlayarak sıca sıca gülmeye başladı bizim piri masa..

Benim gülmeler kuşuğa dönüğü (rakıdan).. çıktık.. aşşada duvarın ke-narına kuşum.. sonra Savaşay coştu.. yokarda bi Türkü-Kafe'ye göbürdü bizi.. bi ara mikrofonu beni çağırdı.. Kafam hala leyli gibi... yahu o halde... Türkü-ben-kafe.. senteze bak.. ne rezil, ne uyuz oluştum.. ondan beri kulanırım Savaşayaabiden ben..

İgde Ağaçlarının Altında

Bahar geçti, yaz geldi. Fikir yazılarına gömüldüm, okuyucuların çoğunluğu-
nu kaybetmek üzereyim. Oysa Ankara'da iğde ağacının mevsimi. Açık du-
ran penceremden anksiyen bastırıp, iğneliye uyuturuculuğunla güzel kokula-
rını batırıp her yanıma. Parklarda, caddelerde hepsi yaşlanmış iğde ağaçları kuz-
en güneşle tatlı kokusunu dökiyor betona. Aşkımları hoş kokusuyla delirip tüm
ara sokaklarda puslu kuruyor. Yüreğimi kanatan bir tütsü gibi, iğde ağaçlarının za-
tında uyuyakalıyorum. Uzun yıllarını sandıkta geçirilmiş bombos esans şişesi gi-
bi, tatlı öpüşleriyle taşıyor iğde ağaçları. Son bir kez sevişip ölmek için, hala şan-
sım var. Şen şarkılar söyleyen yaşlı kadınlar gibi, bilmeyen bir sevda damıma yü-
keliyor iğde ağaçlarındın. İğdeler dalga dalga haykıyor, incecik zehiri mızraklar
gönderiyor, mest olmuş kuşlar, meltemle sallanan dallarında gelip geçen herkese
gülmüşürü! Bugünlerde Ankara'da herkes buru havada dolaşıyor, iğdeler noku
amban, sessizce boşaltıyor yükünü, aşkıları, sevimden sılıla sıyırılmış kofallara-
nıma, yorulmuş gözlerimize pailak güzel kokusuyla çekik gibi vuruyor. İnce tül-
den hayalden perdeler gibi katesleyerek sarıyor etrafımızı, hafif, renk renk uçan ba-
lonlar gibi uçuyoruz. Sessiz, sözsüz iğde ağacının her biri durmaksızın küle-
burdanlar gibi.

Tabiatın bu en güzel kokusundan hakikimiz bol bol yararlanmış diyor her köşeyde d'ismi şumhuriyet! Şükranla, gururla, birşeyleri habırlanmamız için, An kara başlaştan içinde ağaçlarıyla donatılmış, iyiliğin gücüne ve hüzünün, şehli besleyen içde ağaçları zayıflayıp kurudulca eski bir düğünden kalmış ziyafet resimleri gibi kederle dolduruyor ruhumuzu. Bir çoban kızının gündüz uykusu gibi gümüş tozları serip rüzgara doyuruyor ruhumuzu. Ne kadar güzel el içde ağaçları, bu yaz, neşemizi getiren minik yapıtlarını çiğneyip, uzun sefasını sürmek istiyorum. Sessizce şakırlar söyleyip bekler gibi nedensiz bir neşeye gümüşlerimi, diki neşeyi hissediyorum. İdelerim, yemem, görünmem, hayal meyveleri, bulundam öte, küllenmiş ateşin üstünde usul usul parlayarak tutuyor. İnsanlıktan istediğimiz her şeyi, ürkeneden, ağzımızda acı salıyıp, beyinimizde zombiyez, kabuslarımızı bir yana itirme gücü veriyor. İçde yapıtları, süsüne kaval çalan bir çobanın nazik parmakları gibi doluyor bedenimize. Kederli bir neşe içinde, iç çükür kuru dalları çitir çitir kanışmış sessizlik dinleyince, okşayıcı huzur veriyor, hayata daha sakin bakıyorsun. Kıpır kıpır atıyor kalbim, gözlerim deni karekarelarına gömülü, ilk gençlik yıllarına gidiyor. Ele avuca sığmıyorum, neden Tanrı'm dudak kenarlarına çok fazla tuz koyduğumu düşünüyorum. Hiç düşünmeksizin kendim' usulca veren, süslenmekten hoşlanan bir kızın beni baştan çabucuk armağanlarla dolu ilk gençlik yıllarına uzanıyorum..

Tanım, yeniden süslensin diye kalbim, apaçık, çarçıplak anıydım tatlı mey-
velerini.

Geceleri, rüzgann batırdığı büyük kayıklar gelir aklıma. Geceleri devleşir, çocuk sevdiğim. İki ikinci sınıfta, onyediy yaşında olmalıymış, okalı dönuşü, arkadaşım pastanenin önuöde, yüz mimikleriyle gözlice, "Yöluu karışınca bak" dedi. Köy yollu- nunda çocukların gelip geçen arabalara sessizce gülümsemeleri gibi, bir köz gülüm- süyor. Su gibi, şir gibi bir köz, adı Hande'ymiş. Ne zaman bakkala ekneek alıncakmış insem, yolunu bir sokak daha uzatır, aşağı sokagın bakkalına gürerim. Bakkallı tam üstünde penceresi açık beni gözüyor, gördükçe sessizce gülümsüyor.

[illegible]

Sokağın bağırarak gibi parçalanmış lağım borularının sokağı boydan boya boy-
ye beldiği, duvar dipleri ısırgan otla myta dolu, konaklar sokulmuş kaldırım başlan-
nın bir kenara çap yığılanıyla birlikte yığıldığı, donlanmış ağır kum ve çakılla ağır-
laşmış çocukları lağım sutan içinde araba lastikleri çevirecek oynaşığı, kafası
patlatmış fare leşlerinin kuruyup kırıku postlarının yollarca kaldırımda kırınsa şar-
pırışılendye beklediği, salıncak ipi gibi bollaşmış ve birkaçı kopmuş elektrik tel-
lerinin baştan sona sıçan uçurtması, çitili uçurtmaladıyla dolu olduğu, bu hayat
içinde kendini yemiş bitirmiş ve karmış küçük hela süpürgelelerinin kapı önleri-
ne koyduğu, mahalle takarrunı adı esrar içimden "kurucular" a çakmış, haylaz,
çakal, meşin ve jilet yüzülli serserilele dolu bu sokakta oturuyordu Handed. Ödüm
kopardı bu sokağa girmekten, bir kız için geldiğiymi bilseler jiletile doğratlar beni.

Bu yüzden sevdiğim, çok terbihi edilmiş kızlar gibi, yakalan, kolalı, tüm elbise düğmeleri nizami iliklenmiş, başı dik, saçları düzgünce taranmış şık bir tokayla toplanmış, gözleri sabit bir noktaya dikilmiş, genç bir teğmen gibi seri ve hızlı adımlarla geçirdi oğacı. Birşey olacak, birin laf atacak diye, yüreğim ağzıma gelirdi.

O yıllarda kadınların sokakta üstlerini başlarını toplayıp düzeltmesi büyük ayıplardan sayılırdı. Toplum bu haklı kızakların düşen çoraplarını toplaması için da-
lıl vermemişti. Bu yüzden, kızlar için tek başına sokaka çıkarak, tek parça köprü-
ayağı taşıyan büyük ırlar gibi, tüm yokuş ve dar sokaklarda, yavaş, kontrol, ne-
rdeyse freni patlayacak gibi, çok temkinli yürümek demektir. (Ülkemizde kadınların
sokakta berduşvarı rahat hareketleri, 66 öğrenci dayatmaya, 68'ın solcu kız-
ları, uzun ve yağlı saçları, yıkanmamış kilitli kot pantolonları, lastikle giydikleri er-
kek kabaarıyla toplarıda tüm reform hareketlerinden daha etkil olmuş, so-
kakakı ciddi, kontrolü kadını rahatlaştırmış, hızla laubalileşirdiler. Erkekler çok se-
ve bıkınsızın gezmenin alelediliği toplumu veba gibi saran, en moda sosyal ya-
şandıydı.)

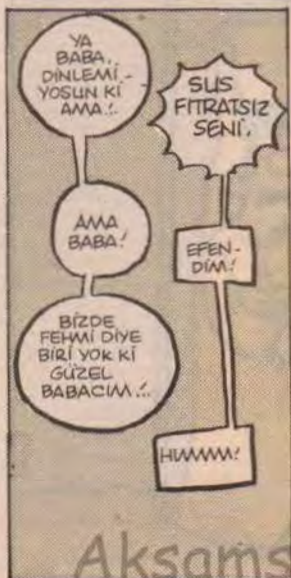
Hande, çok yürekli makarında, aklı başında bir kızdı, tedbirli eklede bulunuyordu. O pis, koltuğu çamaşırları elbise diye giyen kadınları dolu sokakta, sanki bir konsolosun kızı gibi, kırsızlar bir güzelliğe giyiniyordu. Yarın annesi, kire ve bol perdesiyle, bu kuzin bulasından iyikayama gelmiş hizmetçi gibi duruyordu.

İncecik ve çok tatlı bir yüzü vardı, yan mahalelerde nadi yeşen bu yağmur taze-
nesi kadar güzel göz kamaştırıcı kızların burnunlarını dik tutuşlarındaki çok irade-
si, onlara, halk arasında bir kraliçe gururu kazandırır. Bataklıkta büyümüş bu ne-
fis ilahinin gösterişli, çalılımlı, burmu havada, köbrü, güzelliği kalvarınlaştıran
yürüşünden zevk alıyordım. Etrafını horo- **Devamı 14 Sayfada**

Devami 14. Sayfada

cermaahmet@leman.com.tr

13. Sayfadan Devam ren bakişlarına hayranım, gözlerimle okşarken onu uzak-
tan, mermerden bir heykelle dokunuyormuşum gibi me-
safeli bir saygı içinde bulurdum kendimi. Hayatın tek ebedi gayesi, **çok okumak**, çok tük-
mek, **kolale**, **dantelle**, **pembeli**, **kurdela**, **şairi**, **güruru**, **ütüü**, **ciddi**, **dümdüz**, en **incelmiş** karmi-
ze, en **incelmış** pembeyi, hepsini, incelikli bir üslupla üstünde bulup buluşturma, taşima sa-
natıydı. Dağınık ve rastgele olan herşey ahlaksızlıktı. Üstüne ne giyerse, bir sanat sevgisi-
yle zahmet çekilmiş şeylerdi. En incisi, en zarif, en tatlısı! Hızla çarpan kalbim, hırsla ko-
şup en pahalı gömlekler, işil işil takım elbiseler, akla hayale sığmaz uzun yakalı kopkoyu
yeşil gömlekler arar, dururdu.

Koca yaz kalın boğazlı kalın burmalı, üstünde çamaşır suyu lekeleri, kazma dişli örgü-
tü, bollaşmış bu bordo **kazak**tan boğulmuşum. Aynı kazakla top dünüyor, telifiyorum, ka-
zağın kadın imikleri her yanıma yakıyordu... Mahaleden bir ağbi yanına gelip, "oğlum
senin giyecek başla şeyin yok mu, Temmuz'un ortasında boğazlı kazak!". Fındıkta çalışıp
yevmiyemle ilk işim kendime gömlek almak oldu.

Annem, öğle sonraları ya mukabeleye gider, ya halk eğilimi kurslarına. Öğle sonrası bombos ev bana emanet! Eski bir Rum konağı, üç katlı merdiveni sokak kadar geniş, helezonik trabzanı dik ve bol kıvrımı, üzerinde kaymak imkansı, kocaman demir kapısı demir işlemesi yapraklar, çiçeklerle süslüydü ve çok ağır açılıp kapanıyordu. Kapının hemen girişinde, tamamen mermer döşeli camışırhaneye vardı, camışırhanenin buzlu penceresini açtığınızda kökyüzü görünüyor, evin büyük odası basket sahası kadar genişti, annem, büyük orta halısını nihayet rahat rahat katlamadan serebileceği için çok mutlu olmuştum.

Onu göremediğim günler kendimi ikna etmem imkansız, sınırlı iktidarıyla sarsılarak sağa sola koşturur, geceyanlarına kader gözümü penceresinden ayırmam, serseri kara bikaçklar gibi keskinleşmiş bir yığın duygu bir yerlenmi keser, ya karmakamış duygarlıcaı de ter basır uyuyamam, ya göğsümün içine dolan yüksek gerilimli sıcaklığa karşı koyamaz, senilemek için yüz defa sahile iner çıkarm. Henüz hiç konuşmadığım kızın hayaliyle olmadık delliklike psikoloji savaşları yaparm, hayalimle kudurup tekme tokat doverim, saatlerce "nerdesin, nerdesin" diye yirtılırcasına bağır elimde gelen her kağıda notlar, şiirler, mektuplar yazar, yırtar atarım. Beni top oynamaktan hiçbir kuvvet alıkoyamazdı, yemiyor, içmiyor, zayıflıyor, hastalanıyorum, herkes yatıktan sonra yatağımdan gizlice kalkıyor mahallenin şarapçılarını yanına gidiyorum. Güllüyorum işte kollarım bir kasabinkici gibi sarılaşır, kara bir zehir tüm ilimden de sızars, cesedeleşiyorum. Zalim bir hastalığa kapıldım, mezarlıklarda gizlice sigara içmeye başladım.

Kendime kesin emirler veriyorum, bir daha bakmayacağım, solağından geçmeyeceğim, yann çağıracağım, gelirse gelir eve, gelmezse defterimden sildim, gibi general gibi komuttar yağıdıyorum.

Nasıl bir cesaret, küçük kardeşini bulup, aynen bu küçük notu ablasına götürmesini istedi: "Yann saat birde evde kimse olmayacak!"..

Gece kalmıştı, yarı olmuyor, saat bir nasıl oldu, gelirse ne olacak, kalırım küt küt, canım çıkacak... Kapiyı açık bırakım, demir kapının altında beklemeye koyuldum. "Geldi!" korkudan başından kaynar suyar döküldü. Boynuma sandı, "İki gündür göremiyorum seni, delisin, delisin, delisin" diye ağlamaya başladı. Bir dolu mavi bulut ayaklarının altına giriyordu, göğüsünden su fışkıyor, saç diplerinden su fışkıyor. Nefes nefeseyle. Ruhumuz derinliklerinden bir şeytan açtı çamaşırhanenin kapısını, giriverdi içen, içeren kilitlüzim. Göğüsleri göğüslerimin hizasında, birbirnime bakıp gülmüşüyoruz... "Bu, ol", inanamıyorum, iki mumya gibi ayakta... Nasıl başlayacağı, öpmeye, okşamaya...

Başı yerde “ben sevişmeyi bilmem” dedi, “Sen hiç başkasıyla seviştin mi?” dedi, “Hayır, hiç bir kızı öpmedim.. Kimseyle birşey olmadı!.. Bir erkeklik duygusu korkuyla çarpıp beni, sevişmek zorunda kalırsam, nasıl sevişilir, nasıl öpülür hiç bilmem, ya beni acemi ve kormik bulursa..”

Elleri ipekten, kolları tulu kurabiye, bacakları süs müziği gibi dümdüz, ben yalnız beceremem bu işi. Rembrandt'ın, duvar süslemindeki melekler korusu da yardımı olmalı bana. Kolumun derisinden sert ve kanlı bir kurbacı vurumuş gibi hızla sankirken birbirimize yere yığıldık. Boyunun altını öptim. Arzu ettiğim herşey var burda! Önden boyulu boyunca düğme ebisesi islamın göğsüne yapışmış, inanılmaz bir sevinç kapladı içimi. Tane tane çözdü düğmelerini, aptallaşacak kadar şaşırım, içinden hiçbirşey giymemiş, göğüsleri açık pembe, vişne şerbeti gibi emince... Ne zormuş yaz sıcakında rüzsarsız bir odada sevişmek. Hayatımda ilk defa bir kadını çıplak görüyorum, ilk defa bir kadını yalnız bir odada.. O kadar yumuşak ki.. Ballar balını, bu pembe yemilşileri kazıyarak çıkartsam teninden.. Yumuşacık dal çiçeklerini tozları gibi incecik beyaz ortası pembemsi noktalarla dolu kollarını içi. Pembeyle nemlenip suslenmiş kollar! Temmuz'un en güzel çiçeği. Karanfil çiçeği sapı gibi, ince uzun parmakları, Boğumlarında katmerli çiğniler kudretten pırlanlar yüzükler gibi. Küçükük sakslı fidelen gibi her yanı çiçek çikmiş.. Meimein, o tatlı tumsükler, ışıl ışıl. Nefes nefese boynunun altında aya tıylerini gördüm. camekan buğusu gözümün. Tazecek gül yaprağı gibi dipdiri bir yumuşaklığı yanakları! Okşuyor, doymuyorum Başının altına koyacak bir yastık... pantolonumu katlayıp yastık yaptım, istedim ki uyuza bir uykuya girsin. Güneşe açık yapraklar gibi yanakları.. Kara ve yabani bir ağaç sürgünü gibi dolandım boynuna. Çiçeğe çekil bir sopa kuvvetiyle sandım. Mermi gibi ağır parmak uçlarını sırtına geçirdim. Ince sürgünü bu zarif süs çalısını üstüne, koyu gölgeyi yaşırlarladın gibi yıkıdım. Ballanmış dut yer gibi, sonsuzluk meyveleri gibi, doyumusuz bir zevkle, incecik pembe derisini salımlı salımlı koparttım. Bata çikla. Oluydu. pufkuya. kara bir tren gibi geçtim pembecik sırtından, masalsı bir tanyeri kulağıyla çok düğün bir demyolu izli bırakım. Dönüp dolayıp, boynunun altında aya tıylenne geri geldim- terli terli kostüğüm çim saha, ah, soğuda, belaya, güneşe, sevdaya dayanıklı aya tıyleri. Ben gerçeği biliyordum, burada yaptış tenim 'tan'ay Erkenden ısırılmış narlar gibi ekşimsi bir yeşile döndüverdi boyunaltı. Süt kıvamında mermerimsi boynuna geçirdim dişlerimi. Kalas bir tahtaya paslı bir çivi çakar gibi. İntikam isteyen kolların hızla arkasına geçip, aya serliğinde memelerinin avuç içlerine yastık yaptım, pençelerim esrar içmiş gibi uyuştı, bu baygın sarı hoşlukla yıkıverdim yere..

Avuçların parlak kabuklu, geniş palmiye yaprakları gibi büyüdü. Örtüldü üstüne. Oışle-
rim ateş dikenli! Bembezay gövdesine bala çıka çam iğneleriyle döğmeiyor, hep kalın di-
kenli tel gibi kanatları her yanını Ayın incecek parlaklığında süzülüş kristal çizgiler gö-
ğüslerinden dizlerine kadar dümdüz iniyor. güneş altında istindye ışıltısında çizgiilen altın-
dan ruhumu sağır eden kokuları yükseliyor. Bakıttıca sarsılıyorrum, göbeği terden minicik
bir su kasesi oluverdi. Hızlı hızlı dokunulan ısırlıklara sırtına, fıskırarak tuzlu mu tuz-
lu teri dö küldüdeisinden. Seyretmekten tenini, o balını dağıtmış kavun, ben taş oldum. Fe-
jaket bir sarsıntı, dört mevsim bir saniyede olup ve bitiyormuş gibi. Rüzgar, kar, çiçek, ka-
vurucu sıcak, bol bol yağılarak üstümdüze bir yıllık bir güç alıverdim tertemiz ve saf mine-
rai derisinden! Bedenleimiz hayatın bilmediğimiz bir başla derinliğine bembezay kanalları
takıp giriverdi. Kara bir kurt yırtarak bedenimi çıkardı vahşi başını. mis kokulu bu cenne-
bahçesim yağa bağır açık darımadığın zehkiri sayılabarları kansızdır! Susadık, acıktık, neşey-
le çıldın düğünlerdi uçurumdun. Zaman zaman birkaç saniye korkuyla birbirimizin göz-
lerine baktık, "neler oluyor burda" gibi, baygınlık anında içimizden, ruhumuza çatıp bir-
larmış, tatlı bir zehirden yaralıbmış yaratıklar.. Gaz halinde siyah çıplak yaratıklar kırbaçla-
yarak gökleri savırıyor. Ödlek çocukları gibi şaşkınlıkla, bedenimizde olup bitenlerin
ikmüneye başladık. Çıncıplıak meleklerin sandıkları bir yıldız doğru kayıyordu. Birtmeyer
bir mızika çalar gibi. Ateşli dudaklarım artık hep uzak ve bedenimden bir daha çıkmayan
bu yüce zevklerin şarklarını söyleyecek bir ömür! Kardeşlerim olacak, enikler, elmalar, yil-
dızlar, kirazlar, narlar! Tatlı nefesi bir ömür ruhum olacak! Hep bir sonsuzluk salınacağına
sallanıyormuş gibi o tatlı gülümsemesi gözlenen olacak.

Başım dönüyor, karanlık bir kuyuya düşmüşüm gibi. İçimde kalas yüklü ağır bir kamyonun makası kınıyor. Birden telaşlanıp "örnekle şu pencereyi, görünür müyüz" diyor. Kalbimden tüm şüpheleri söküp atıyorum, bu kız beni seviyor. Diz kapaklarının içinden incecik bir tel şimşek gibi çekiliyor. Dağıtmış haslanmış patates gibi yığılıyorum yere. Yanımda artık bir eski zaman vazosu süsü gibi, durmaksızın "Hande, Hande, Hande" diyor, vazoya parmak uçlarını sürüyor. Bir saniye boş geçmesin, yeniden atılıyorum dudaklarına, terlemiş saç diplerini ponponlu bir lastikle toplayıp, kudurmuşluğumu durdurmanın yollarını arar gibi, üstünü başını aceleyle topluyor. Deirim, kara ve kaygan çamurlu dere çimlenleri. Sırtımı soğuk mecmere verip, soluklanıyorum.

Henüz kendime gelmedim, derin soluklar alıp vererek, "öpüşmek böyle olmamalı!" dedi, "Hayır, böyle!" dedim. "Ben, sanki bir şeyi eksik yapıyoruz diye düşünüyorum!", "Hayır, öpüşmek böyle!", "İyi tamam, sinirlenme, sen sadece dudaklarını öpüyorsun, bir şey eksik diyorum!". Beni öpüşmeyi bilmemekle suçluyor, utancımın geleceğim, haklı olduğunu beş-altı yıl sonra kavrayacağım. Acemiliğimden utandım, çılgınca bir panikle kapıldım, "vallahı böyle!" diye hala iddia ediyorum. Lafı değiştirip, başka konulardan yeniden kendimi savunmaya çalışıyorum "filmlerde böyle oluyor, kaç tanesinde gördüm..". Kahkahalar atarak üstüme saldırdı, birbirimizin üstünde oyun ve sakaya dönüştük. Gururu kırılmış ekekliliğimi tahmini zor yerleimi dişleyerek, gülererek, eğlenerek kendime güvenimi getirdi. Kulaklarımız göğüslerimizde dayayıp narin tenlerimizin içinde simsıcak akan kanın dört nala seslerini duyuyoruz.

İnsan, bu seslerle beslenir, hepsi kalbime kazıldı. Ellerini başının altına koyup, gözlerini tavana dikti, "biliyor musun, ben Rejor Moore'ye aşım (James Bond), onun yanına gideceğim." İçimden ne aptalca bir düşünce dedim, beni öpüşme bilmemekle suçladı, ama kendisi de bir ekeğin yanında başla bir erkekten bahsedilmeyeceğini biliyor. Yeniden, "göreceksin, Amerika'ya Roger Moore'nin yanına gideceğim" dedi, adamı acayip kıskandım, gururum kırıldı, ezildim, verecek cevap bulamadım. Böyle boyunca sefenden tenini seyrederken, şimdi farkettim, saçırım, üstünde sadece, dizlerine kadar çekilmiş kalın corapları çıkarılmamış, öylece duruyordu. Hemen corabını indirmek istedim. Panikle fırladı, "hayır olmaz", "Aydınlık öpmek istiyorum" dedim. "asla müsaade etmiyorum" dedi. Bir meraklı başla, her bir yanı ortada, ayağını saklıyor, neden.. "hayır, coraplarını çıkartamazsın" diye direndi.. sonunda, küçükken çay demliği devrimsi, orada bir küçük iz kalmış.. "Pek Roger Moore yapık yerini görürsün!", "O zaman estetik yaptıracağım!" dedi..

Dişarda, büyük demir kapı şağırtıyla açıldı, zincirlerinden boşalmış bir kamyon kadın merdivenlere hücum etti. Önde annem, eşarabını pardesiz üstünü atmış saçlarını yolarak cinnete geçirecek gibiydi, onlarca çizmeli adam kapıya doldu, arabalar sokağa dizildi, bir maç kaptısı gibi gelen yüzlerce insan sokağa toplandı. Çıkmazım imkansız, dışarı mahşer yeriy, ne oldu acaba? Yakalandı! Bizi görecektir, bu ne talihsizlik korkusuyla gizlendiğimiz çamaşırlanede kağıt gibi korkudan tıyılıyor. Dakikalar geçiyor kalabalık dağılıyor, evde neler oluyor, ödeşim. Babam mı öldü, birini mi vurdular, neler oldu? Mermerin soğulu içime işledi, böyle yakalansak, üstüne bir rezillik daha yaşanacak. Bildirici kuşları gibi yere tıneyip sırtımızı duvara verip, kaskatı kesildik. Dışarda mahşeri kalabalığın dalgalandıran uğultuları yükseliyor. Hande, çeviklikle, bir geyik gibi, çamaşırların kilitini çevirip bir adım da kendini sokaktaki kalabalığın içinde kaybedti. Cesaretine hayran kaldım. Suçlulukla merdivenleri üçer-beşer tırmandım. Büyük salonda, annem ortada, kadınlar etrafında halka halka toplanmış ağlaşıyorlar. Annem beni görünce, atlayarak boynuma sarıldı: "Oğlum, büyük kara haberim izvar; oğlum, çok büyük kara haberlerin içinde düştük, oğlum.. bak ağbının yaptıklarını". Eyle, büyük halının tam ortasına açılmış Hürriyet Gazetesi'ni gösterdi. Oğlum, şaşırttı tam boy, tam sayfa! Kapağın küçük ağbının resmi, elinde makinelik öfke. Manşette, Gangster Ayhan ve Fuat yazıyordu. Benzin istasyonları, kumhaneler soyan, defalarca emniyetten, hapishaneden kaçan gansterler, Maltepe Sigara Fabrikası'nı soymak üzereyken, yakalandı. Ertesi gün Günaydın Gazetesi tüm sayfağını emniyetin damını nasıl delip kaçıklarının krokilen'ni gösteren haritalarla anlatıyor. Üçüncü gün,

tüm "gangsterlik" maceralarının hikayelerine başlandı, "Gangster Ayhan'ın bilekleri ne kelepçe dayanmıyor, bileğiyle kelepçe kırıp parçalıyor..". "Bir Jeep dolusu polisi dövüp hastanelik ettiler..". "Diğer gün, Gangster Ayhan ve Fuat'ın bir manga jandarmayı dövüp ellerinden silahlarını aldığını, sonra, silahları meşhur kabadayı Ötu Osman ve Dündar Kılıç vasıtasıyla emniyet müdürlüğüne gönderdiğini.."

Küçük ağbımla, Ayhan ağbı, altı yaşından beri iki kafadar, altı yaşından beri İstanbul'a gemiyle kaçıyorlar. Her türlü kumar, kabadayılık tezgahını içinde büyüdüler. Ayhan Ağbının ef-sanevi kol kuvveti, kelepçeleri kırması gerçekten inanılmazdı. Ağbım 111 sene yedi, atla çıktı, Fransa'ya büyük ağbımın yanına yerleşti. Ayhan ağbı, çıktı, yine girdi, yalnız Sinop Cezaevi'nde onbeş sene, tüm hayatı cezaevinde geçti, birara Brezilya'ya gitti, döndü, yine yatıp, sonra öldü haberi geldi.

Elde avuçta beş kuruş yok. Sağmalcılar'a küçük ağbıma para götürceğiz, ilk gün annem yün yataktan ve büyük halıyı sattı. İkinci gün, duvar halısını indirdi duvardan, "annem hatırası, kıyamam" deyip, vazgeçti, televizyon, buzdolabı ve perdeleri baktı, "daha taksitleri ödenmemiş" dedi, sonra, salona iki büyük sofa bezini açıp, içine.. banyodaki büyük bakır çamaşır kazanını, bakır mangalı, baktı semazen, sapı bir mebre kadar uzun büyük bakır tavayı, kaplan ve kenarları işlemeli altı küçük sahanı, bakırdan iki tane kayık tabağı, iki bakır siniyi, bakır cezveleri, büyük bakır tencere takımlarını, muttağı boşalttı. İki kişi kaldırmadık. "Bu böyle olmayacak hamal çağıralım!" deyip, hamal getirdi, önde hamal, arkada annem ve ben, indik bit pazaranı.. Hepsi ni satıp, indik karşıya, sattığımız her şeyin plastigini ve altıminyumunu aldık, iki büyük bohça, sırtıdayıp eve döndük. Yolum karşısında Hande'yi gördüm, gazete bayrısı önünde küçük ağbımın hikayelerini okuyor. Annem, "bu tavşan kız tanyor musun. dün bana geçmiş olsuna geldi" dedi. Saklayamadım, tanyorum, anne! dedim. "Başımıza gelen beladan gördün oğlum, elin kuzna bir şey yaparsan.. yeyince belamız var oğlum." Annemi dinledim, ama..

Dört-beş ay sonra, dayanamadım tekrar Handeler'in sokağına inmeye başladım. Mahallenin zibidileri sokağın başında karşılaştılar, "Ayhan ağbımızın yegeni gelmiş!", kahveye oturdular. Gide-gele birkaçıyla arkadaş oldum. Salih diye bir oğlanla iyice samimi olduk, artık açılabilirim. Bu evde oturuyor, adı Hande dedim. Kaç zamandır göremiyordum! "Sana zarf almış ağbı" dedi, Hande değil o kızın adı.. O kız, orospu Aysel'in kardeşi, her yıl ramazanda İstanbul'da kerliane kapanıp, bavul bavul hediyelerle gelir.. D aile yemez içmez küçük kızlarını giydiren, abi dedim..

Okul bitti, işsiz kaldım, üniversiteyi kazanamadım. Ayhan ağbının selamıyla iki sene kumarhanede garsonluk yaptım, hapishane günlerinde sadece bir defa Sağmalcılar'a ziyaretine gittim, annemle. Ayhan ağbıya, dersaneye gidemeyen üniversiteye girmem imkansız dedim.. Bir mektup yazdı, elime verdi, şu adrese götür.. Ziyaret çıkışı annem, elimden zarfı yırtıp "boyun devrilsin Ayhan" demeden.. "Bu kardağlan, özkardeşimdir, sana emnettir!" diye, bir meşhur kabadayı arkadaşına teslim etti ror beni.

Bir zaman sonra, ağbım yine aranıyor, polisler evi bastı, annem ifade veriyor, polise "çocuk görmesin" deyip, odanın kapısını kapattı, polis, "hanım, gangsterin kardeşinden ne olur, it olur, köpek olur, yakında onu da görürüz gazetelerde!" dedi..

İt olmadım, köpek olmadım, büyüdüğüm puşt sokakları alıma yazdığım cinayet, soygun öykülerini, aynı gazetelerin kültür sayfalarına taşıyabilmek için yirmibeş sene aralıksız çalıştım. İnce mi ince işte yaptıkları, işte yine şakısını söylüyor sararmış otla. İşte önmünden sallayarak kalçalarını mutlu mu mutlu bir iseli kız geçiriyor. Şarap rengini buluncak akşamlar işte yine çocukluk aşkından devleşiyor gözümde.. Rüzzan'ın batırdığı büyük kalyonlar geliyor aklıma. Şimdi çok iyi biliyorum, bu kokuyu, bu tene, bu kızı, bu işte ağlağın yirmibeş yıldır tanyorum.. Çok iyi bil'yorum. Bir melekler korosunun yardımı olmasaydı, bu öyküyü, bu sayfalara taşıyamazdım.. Ve neden Tann'nın yan mahallelerde büyümüş çocukların dudak kenarlarına çok fazla, ama çok fazla tuz koyduğunu hala anlayabilmiş değilim.

Nihat Genç

Köy Enstitüleri ve Şimdi!

Büyük yazar Fakir Baykurt son kitabı "Eşekli Kütüphaneci"de Köy Enstitüleri hakkında şunları yazıyor:

"Sana köyler için öğretmen yetiştiren K.E'nin nasıl kapatıldığını anlatayım, dinle bakal! Doğuda Van ilinde köyler sahibi Kinyas Karlı Ağa ile batıda Aydın ilinde çiftçilik sahibi Adnan Menderes Ağa vardı. Bunlar seçimlerden önce gizlice anlaşılıp birbirine söz verdi. Ağalar oylan Menderes'e küreyecek, Menderes bu yoldan iktidara gelecek. Başbakanlık koltuğuna otıracak oturmaz Köy Enstitülerinin kapısına kara kilit asacak. Gerekeceği kadar uyduruk bir takım nedenlerle her zaman bulunur.

- Kızdalla erkek çocuklar bir arada okuyor örneğin,
- Öğrenciler, öğretmenleriyle bir sofraya oturabiliyor örneğin,
- Öğrenciler, öğretmenlerini eleştirebiliyor örneğin,
- Köy Enstitülerinde dayak yasak örneğin,
- Öğretmen öğrenciyi dövse, öğrenci öğretmene karşılık verebilir örneğin. Dayanın insan kişiliğini daha körpeceyken ezdiği inkıharamayan Türk Ahlak anlayışına çok aykırı buldu. Hiç dayak atan öğretmene karşılık verilir mi? Dayak cennetten çıkmadı. Öğretmenin vurduğu yanakta gül biter. Uyduruk bir takım gerekçeler her zaman bulunur. Öğrenciler solcu şiirler yazıyor, sol kitaplar okuyormuş örneğin. Sol kitap, sağ kitap diye bir ölçü olur mu? Nitelikli kitap diye bir ölçü kullanılabilir belki.. İşin içine araç olarak dini de kattılar. Öğrenciler Allah'a inanmıyor örneğin, ama hiç demiyorlar, Köy Enstitüsünden yetişen öğretmenler ağaların tekerine taş koyuyor"

Yukarıda yazılanlarla şimdiyi karşılaştıralım. Benim okuduğum okulda o kadar ilginç olaylar yaşıyor ki, onları anlatmak istiyorum karşılaştırmalı bir biçimde.

Bazı aşın derecede geri kafalı öğretmenlerimiz, erkek, bayan ayırımı, bazı öğretmenimizin giymiş oldukları kıyafetler hakkında konuşmaktadırlar. Öğretmenimizi eleştirmek bizim için bir hayal. Bazen deniyoruz ama olmayor onlar neye doğru dese o dedikleri şey doğru, neye yanlış diyorsa o dedikleri şey yanlıştır. Bunların dışına çıkmak yok. Okullarda hala dayak ve hakaret gibi insanlık bağdaşmayacak davranışlar sıkça görülmektedir. Öğrenciler 50 kişi karşısında tekme tokat dayak yiyor, küfür yiyor. Ettikleri küfürleri buraya yazmaya gerek görmüyorum.

Dayak ve hakaret yüzünden öğrenciler okumaktan, öğrenmekten tamamen soğumuştur. Derslerde güncel konular yerine, G.Saray, Fenerbahçe'nin maçlarından bahsedilmektedir. Öğrenciler öğrettikleri hiçbir şey yok. Ama iş dayada, hakarete ve küfür geldi mi öğretmenlerimiz gibisi yok. Öğrenciler aynenla uyuturulmuş gibidir. Onlar da yıllardır sürmekte olan bu sisteme ayak uydurmuşlardır. Ve öğretmenlerinin göstermiş olduğu bu yanlış yolda yürümektedirler.

Öğretime gelince maalesef öğrendiğim izhiçbir şey yok. Dersler boş geçiyor gibi.

Öğretmenlerimizin ne kadar bireyci, kendilerinden başkasını düşünmediklerinin en iyi kanıtı ve örneği.

Bir öğretmen 14:05'te şöyle birşey diyor. "Çocuklar yann ayın 15'i aylık günü, vallahı ekonomik kriz devalüasyon beni etkilemedi, ben yann param alıyorum"

Başka bir öğretmenimiz izhiçbir bir konuşması. bize hitap ediyor: "Koyun sürüleri, öküzler, küçükbaş, büyükbaş, çamışlar, hepiniz izmalsınız, hepiniz hayvansınız" evet bunları bize diyenler öğretmenlerimiz iz

Türkiye'deki olan bitenden tamamen bihaber olan, kendi görüşlerini yanlış, hiçbir amacı olmayan görüşleri bize aşılamaya çalışan ve genelinde başları olan öğretmenlerimiz iz

Köy Enstitülerinden neden bahsettiğimi anlamışsınızdır.

Not: Okulumuzdaki bir erkek öğretmenin yazınnın dışındadır. Tek başına öğretmenleri kazanmak için çırpmaktadır. O ve onun gibi olan tüm öğretmenlere selamlarımızı sonuyoruz.

Bayrampaşa'da Bir Okul

Hayvanlardan Başka Hayvanlar da Var

Sevgili Leman okutan; ben 1941 yılında ve kendi deyimiyle beş yaşımaya mahkum edildim, içreç yaşam şartlarında hergün aynı şeyleri yapan ve hiç bir zaman bunları yaşamayı istemeyen sadece hayal kurabilen bir hayvanın, hayvan diyorum çünkü kendimi onlara benzettiğim bir yönüm var; hayvanlar, sahipler: ayağı kalkmaya başladıklarında kaçmasınlar (sahibinin istekleri dışına çıkmassınlar) diye boyunlarına birer ip bağlatırlar ve yine sahibinin istediği yerde kaçları bir kazığa ipi bağlatırlar. Bundan beş altı ay önce böyle düşüncelerim yoktu. Okulumda off'layarak değil, içimdeki sevinç yağmuruyla istanrak gidiyordum, severek ezbelediğim ve sahneye aktırdığım oyunların kıscası severek yaşadığım bir hayatım vardı. Ama sonra ailemin ve çevrem kız oluşumdan dolayı beni sevdiğim tektirdimden ayrınsa, dolayısıyla oyunlar da olamamam beni hayata küstürdü. Kendimi çoğu kez özlünnnek istedim fakat cesaretim yoktu. Aylardır kendimi boş, yalnız, salak ve HAYVAN gibi görüyordum. Aynı beşinde Urfalı Sanat Tiyatro Ailesinin yeni oyunları olan -ÖĞRETİMİM ÇANIM BENİM- sahneye konuyor. Yani ben bu oyunda oynamayı hiç mi hak etmedim. Aylardır içime atırdım şeyleri artık yazmak istedim, yine ağılıyorum biliyor musunuz? Elinden çok şey geliyor (hiçbir şey gelmiyor) bir gerçek daha var Urfalı'dan nefret ediyorum bazen Yalova'da olan depremi Urfalı'da olmasını istiyordum önce ben diyim sonrasına karışmayayım diye düşünüyordum, çünkü kendi benedim son verecek cesaretim yok. Eğer ki bu yazı (boş yazı) Leman'da yayınlanırsa ne mutlu bana hiç olmazsa kendi kendine ha demek ki ben birşeyleri başarmışım o zaman fazla boş sayılmam derim. Leman okutana, çizelere ve yazarlarına sevgilerimle.

Lemanyak23@hotmail.com

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

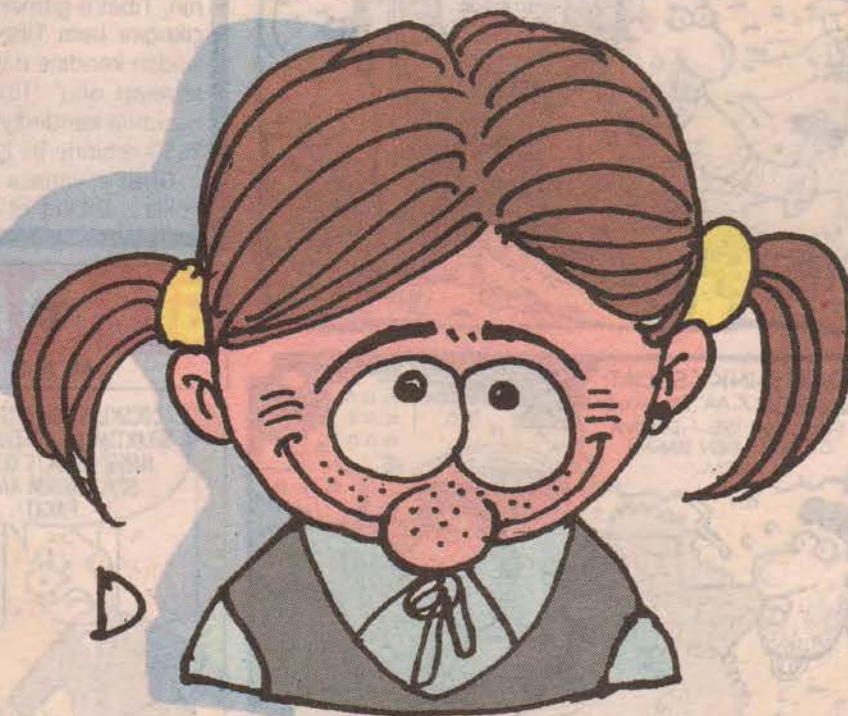
SON
VÖSYM
SINAVI
İÇERDE...

e

a

üniversite sınavında başarılar diyelim öyle olsun!

SON SORU: AŞAĞIDAKİ ŞEKİLLERDEN BİRİSİ HARIÇ KELEĞE GELECEK
DİĞER 3 ŞEKİL HANGİSİDİR? 1: (ABC) 2: (BCD) 3: (ACD) 4: (DAB) 5: (HEPSİ)

CEVAP: 5 (ÇÜNKÜ, YUKARIDAKİ ŞEKİLLER ÜNİVERSİTEYE GİRMEYECEK MİLYONLARCA ŞEKİLLERDEN SADECE 3 ADEDİDİR... VE İÇLERİNDEN ÜNİVERSİTEYE GİRECEK OLAN DA ORADA SATIR YA DA PALA DARBELERİ ALMADAN DİPLOMASINA KAVUŞSA BİLE ALDIĞI FASULYE DİPLOMAYA KİMSE İTİBAR ETMEYECEKTİR... 15 YILLIK EĞİTİM SONUNDA O DA KELEĞE GELİP NEYE UĞRADIĞINI ŞAŞIRACAK, RUH HASTASI OLUP ÇIKACAKTIR!)

PANTOLON

metin fidan

Uzmanından ÖSS Namzetlerine Sınav Öncesi Tavsiyeler...

Bir yıl önceden orta halli bir dershaneye uğrayıp biraz eğleş oralarda, ortamı kes, atmosferi solu, civarda kafe var mı, gelenler nası tipler... Sonra yetkiliden fiyatları öğren ne kadarmış, çok para di mi... yaa, o parayla nerelere gider insan, boşver o zaman... Eve gelip veline durumu anlat... Dershanenin, Tibet'e gitmekle aynı maliyete çıktığını hem Tibet'in disiplin açısından kendine daha iyi geleceğini söyleyip onu 'Tibet'e gitme' konusunda kandırıysan sorun yok... %50 cebinde bil işi...

Tibet'e varınca hemen rüzgarı kokla... Dikkat et hava değişikliği

sakin çarpmasın seni... Devamlı doğuya yürü... Yol ayırımında bir keçi yolu göreceksin, gir oraya... Yürürken rüzgar dalgalarını yakalamaya çalış... Akciğerden nefes al, kıçından ver... 'Kavram Manastırı' tabelasını görene kadar bu şekilde ilerle... Orada sana tam bir yıl boyunca gazete ve dergilerde 3 boyutlu şaşı bak şaşı resimlerini görme teknikleri gösterilecek... 'Neden!' diye asla sorma... oradaki gerçeği görmeye çalış... Bu eğitim tam bir yıl sürer... Bir hafta kala valizini topla, hocanla helalleşip yola çıkma vaktidir... Dönerken gazeteler de dahil hiçbir şey okuma...

Sınav sabahı- Bir küçük bıldırcın yumurtası iç... Kurumuş et çiğne. Bu sana zindelik verecektir, dediğimi yap sen... Sınava birkaç saat kala çık ki evden trafiğe yakalanma...

Üstüne hafif bişeyler al... Hava sıcak pişmesin sonra salonda...

Sınav vakti- Bildiğin sorulardan başla, doğru yanıtı bildiklerini hemen işaretlemeyip diğerlerini incele... Dikkatlice yoğunlaş şimdi... Tibet'te öğrendiğin şaşı bak şaşı tekniklerini uygulamanın zamanıdır artık... Hala göremiyorsan üzülme. Oradaki noktaları gözlerini kaydırmak suretiyle üst üste bindir üç boyutlu hale getirmeye çalış, gözlerini sulanacaktır yorulacaktır, pes etme hemen... Konsantreni bozmadan gördüklerini işaretle... Dikkatin dağılırsa kalemı bırak, gözlerini kapatıp ve derin bir nefes alıp rahatla. (Kıçından verme bu sefer) Tekrar konsantre ol... Kazanamazsan sakın üzülme...

Kadir Yılmaz

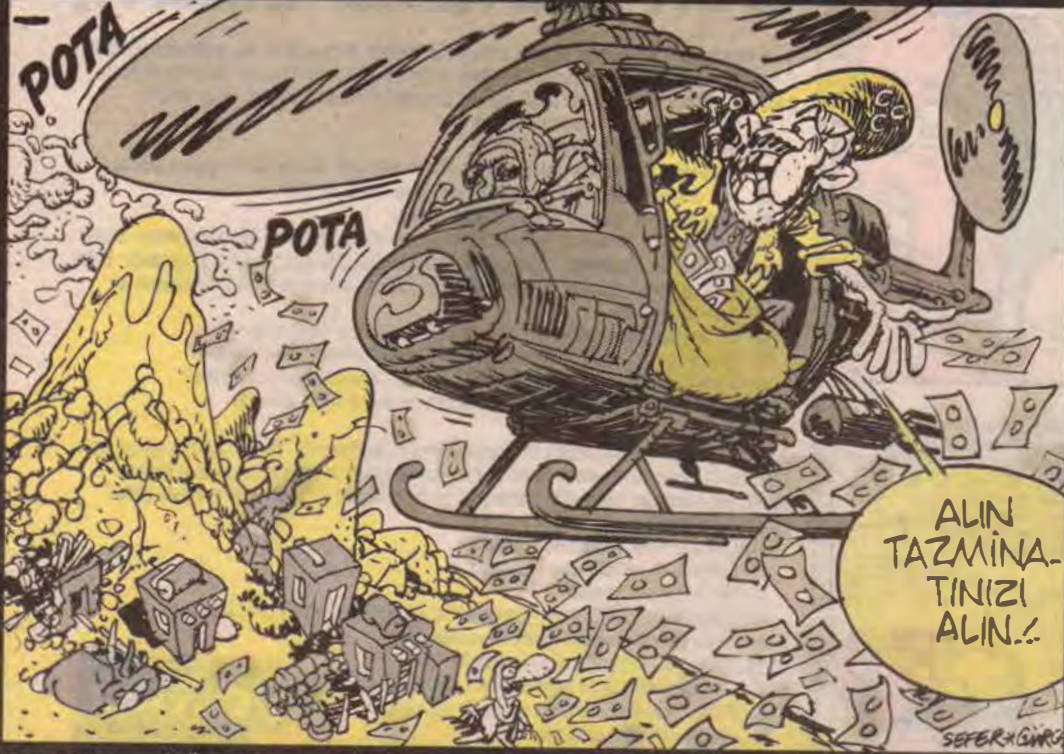
GEZ MAH MUTÇUK

MAH MUT TİBET

LEMAD

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM)'den ağır fatura. Türkiye, gözaltına alındıktan sonra kaybolan 11 köylünün yakınlarına 1 trilyon lira ödemeye mahkum oldu.

HADEP Adana İl Örgütü gençlik kollarınca "Barış ve Kardeşlik" adı altında düzenlenen futbol turnuvası güvenlik kuvvetlerince yasaklandı. Turnuvaya katılan 117 futbolcu gözaltına alınarak, mahkemeye çıkarıldı.

GÖKTEKİ PARLAK İŞİLTİLER hey uzaylılar gündemi saptırmayın **ENİS ÖKSÜZ** her türlü ulaştırmadan sorumlu... müşkülütlü uzay yorumcusu **BİBER GAZİ** memur düşmanı **TARKAN MESELESİ** atıl reha! **EK VERGİ**

bir acı reçete de de, işçinin memurun adı geçmesin **TÖRE İNDİRİMİ** işte bu bizim hukukumuz **İMF** eli sopalı, azarcı dayakçı cinci hocalar **KOALİSYON** dikkaat, hazırol!!! **İMF** sağdaaa...

Hasan Özdemir yeniden İstanbul Emniyet Müdürlüğü görevine getirildi. Özdemir'in ilk işi "huzur" operasyonlarını yeniden başlatmak oldu.

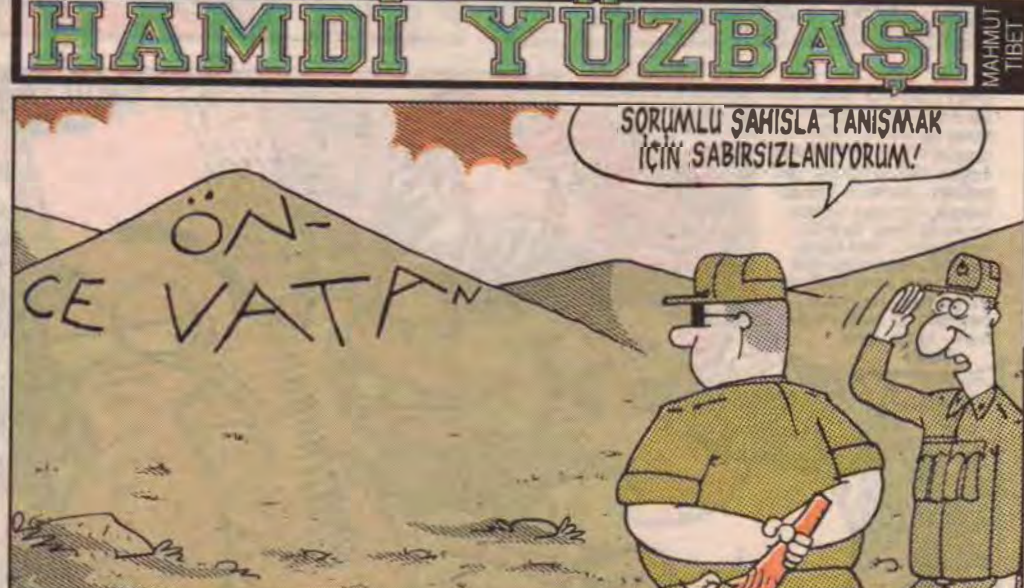
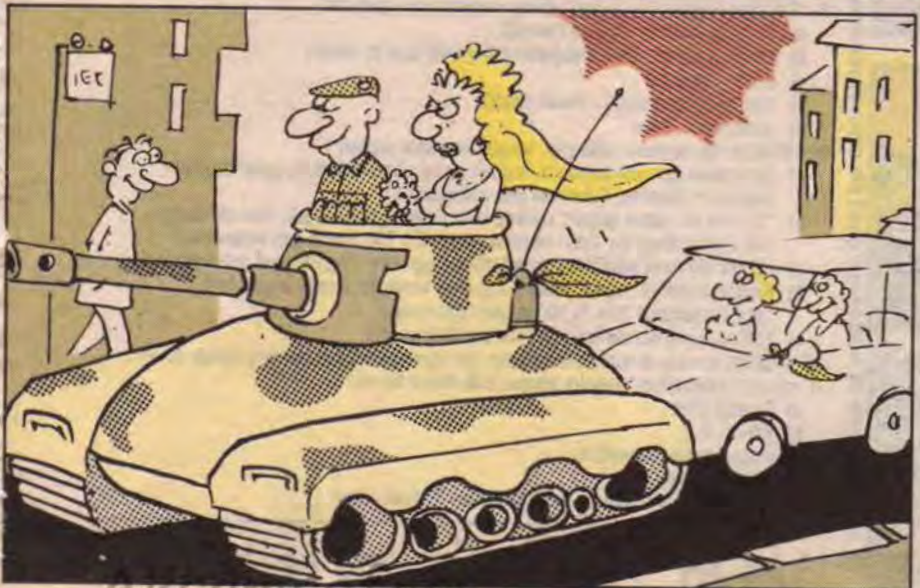
Ölüm oruçlarında kalıcı hafıza kayıpları... Cezaevinde aşık olup evlenen, ölüm oruçlarında hafızaları yitiren Ali ve Havva adlı iki genç, evli olduklarını bile hatırlamıyor...

İMF heyeti Telekom yönetimi değişmeden, Emlakbank kapatılmadan, tütün yasası çıkmadan, ek bütçe geçmeden "para yok" diyerek hükümeti fırçaladı...

Dokuz yıl önce coplu tecazüve uğrayan Nazlı hemşire, başına gelenleri anlattığı için yargılanıyor.

VÖSYM

Sunarr!!

Son deneme sınavı!

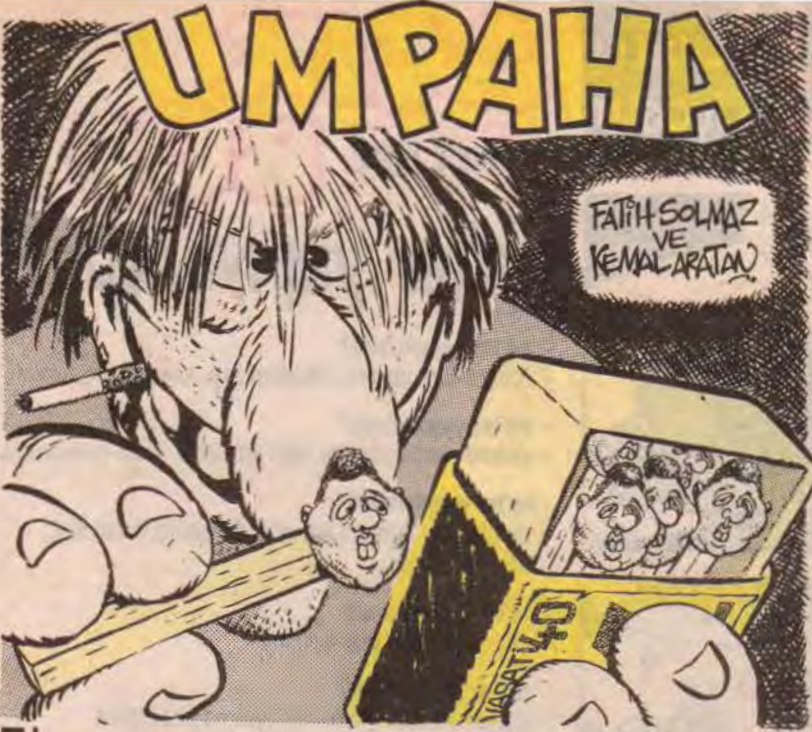

- 1- A kentinden B kentine üç değişik yolla gidilmektedir. Arzu edilirse hiç gidilmeyebilir. B kentine gitmek için en az sekiz sebep vardır. İki kent arasındaki bir noktada otostop yapmak için bekleyen kıvrık saçlı, gitarist bir genç ne kadar beklerse neye biner?!
- 40 dakika bekler, kamyonete biner
 - 44 dakika bekler, kamyonu biner
 - 73 dakika bekler, ticari taksiye biner (Ticari olmayan taksiye de rastlamış değilim!)
 - 105 dakika bekler, UFO'ya biner (B kentinden kasıtlı Uşak'tır!)
 - 10 gün bekler, köpüğe biner (Yanıtına şık!)!
- 2- Bir baba, yaşları 11 olan iki çocuğuna harçlık vermek istiyor. Bu ikiz çocuklardan Soner olanı efendi ve tok gözlükten, diğer çocuk İker harçlığa doymaz bir ruh halindedir. Baba, 5 milyon lirayı çocuklar arasında nasıl dağıtırsa matematikle iyice hiç ilgisi olmayan bir davranış sergilemiş olur?
- 5 milyonun tamamını İker'e verip, mirasını Soner'e bırakmalıdır
 - Her iki çocuğa ikiser milyon verip, bir milyonu kendi özüne ayırmalıdır
 - 5 milyonu evin içine saklayıp "Buian kazandır" diyerek oyun yaratmalıdır
 - 5 milyonun tamamını İker'e verip sonra da polise ihbar etmelidir
 - Hepbiri
- 3- Bir çukur aynanın merkezine bir düzlem ayna yerleştirilmiştir. Tek bir aynaya gelen ışının derecesini mercesini bulmak zaten zoken, bir de çukurun merkezine düzlem koyarak kâfalar iyice kâşşını istanmıştır. Hemeyse, bu aynalara eli yüzü düzgün bi ağıyla gelen ışın, hangi aynada ne olur ba?
- Çukurda kırır, düzlemde toparlar
 - Çukurda düşer, düzlemde ulaşamaz
 - Her iki aynayı da kırar
 - Çukurda parlar, düzlemde tavana vurur, iyice patlar, ortamı ışı ışı yapar
 - Hepsi (Hepsi de kendi içinde haysiyetli şıklar!)
- 4- Aşağıdaki yargılardan hangisi yanlıştır?
- Çekirdeğinde nötron bulunan atom sinirli olur
 - Periyodik cetveli reddetip, periyodik gönyeye yönelen atomlar sinsi olur
 - İç gücü, reaksiyonu meaksiyonu bırakıp hep izotopla voleybol oynayan atomlara haylaz atom denir
 - Elektron sayısı sadece hava atmaya yarar, bir işlevi yoktur
 - "Çok yalnızım be atom!" diye ağlayan bilim adamlarına "Hüsrev" denir
- 5- Aşağıdaki canlıların hangisinin neofronlarındaki henle karalı daha uzundur? (Ben uydurmadım, soru doğrudur!)
- Çölde yaşayan memeli
 - Dayısıyla beraber oturan Memoli
 - Komodo ejderhası (Sharon Stone'un kocasını yutmaya çalışan)
 - Tatlısu aygırı (Alemin en 'aygırı' hayvanı)
 - İskender Abi (Sanyer'de oturan)
- 6- Aşağıdaki cümlelerin hangisinde, bariz bir anlam kayması, nâşî diyelim bir saçmalık, hatta lağ dolandınayalım, bir salaklık vardır?
- Şen geçerken sahilden sessizce, Demirel kalher yüreğimden gizlice!
 - Öyle değil mi Anderson, bom bili bili bii bom!
 - İbrahim Ormancı da gelir gelmez basar ortamı, laf anlamaz Ormancı yutmuş mizahı!
 - Bak postmodern geliyor, brif veriyor.
 - Bas bas paralan Laila'ya, bi daha kim bilir nasıl giresin bu ortama?!
- 7- "Yüz bin okur tarafından bir kez mi okunmak istersiniz, yoksa bir okur tarafından yüz bin kez mi?" sorusuna Paul Valery şu yanıt verir: "Yüz bin okur tarafından yüz bin kez okunmak isterim!" Yukarıdaki parçada anlatılmak istenen nedir?
- Bir şeyi anlamak istiyorsak, yüz bin kez okumalıyız!
 - Yüz bin liranın lafını etmemeliyiz!
 - Bir okur tarafından bir kez okunuyorsak utanmalıyız!
 - İstanbul'a yüz binlik kütüphane şart abi! (Yanıtın)
 - En iyisi beş bin kişi tarafından bi milyon kez okunmak! (Ya da iki milyon!)
- 8- "Seloteyp Ateşkes Antlaşması" kimler arasında imzalanmıştır?
- Sinsinabî Krallığı - Elbistan Prensiği
 - Pikiviktopulları - Minimalogulları (Minyonlar diye de bilinir!)
 - Ersen - Dadaşlar
 - Hevesli İmparatorluğu - Hosuk Beyliği
 - Amazonlar - Eldiler
- 9- Eskimolar için söylenen laflardan, hangisi kesinlikle yanlıştır?
- Şart ossun gafa yok bunlaada. buzdan ev mi olumsu! Sabaha gadar buydum mina gom! (Satılmış Çelebi'nin gezi notlarından)
 - "Yaz kan bu, çabuk geçer!" diyordu köşe Eskimo. Hem soğuk, hem de köselik onu asabileştiriyordu. Zaten hepsi sinirliydi! (Sir Tim Hird'in gezi notlarından)
 - Eskimo dünyaya hükümdar olmaz! (Hing King Kong Ping Pong'un gezi notlarından)
 - Kışların soğuk ve yağışlı, yazların soğuk ve kurak geçmesine alışmışlardı. Lakayt insanlardı! (Um Pa Ha'nın gezi notlarından)
 - Eskimo, loşuk Kızılderilidir! (VÖ'nün sıız notlarından)
- 10- Anlatıldığı konuyu bir türü anlamadından için öğrencilerini sopayla feci şekilde döven ve intikam korkusundan kayıplara kaçan ünlü filozof kimdir?
- Spartalı İzzet
 - Kahtalı Mıçı
 - Doğu Romalı Kudbettinus
 - Limasollu Naci
 - Anne tarafından Midyatlı, baba tarafından Trakyalı Kudret

UMPAHA

FATİH SOLMAZ
VE
KEMAL ARATAN

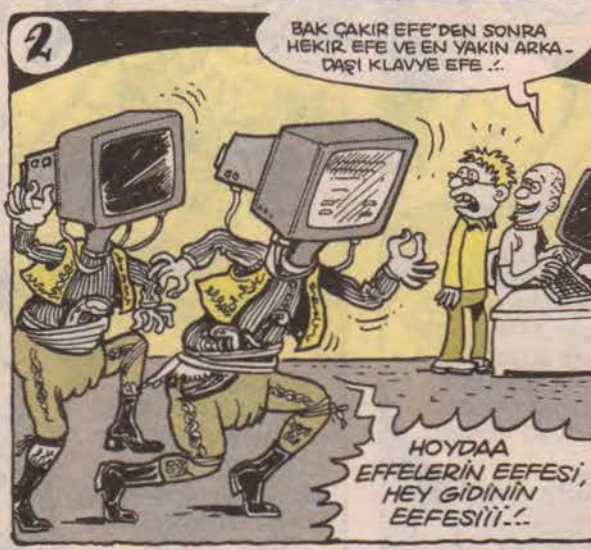
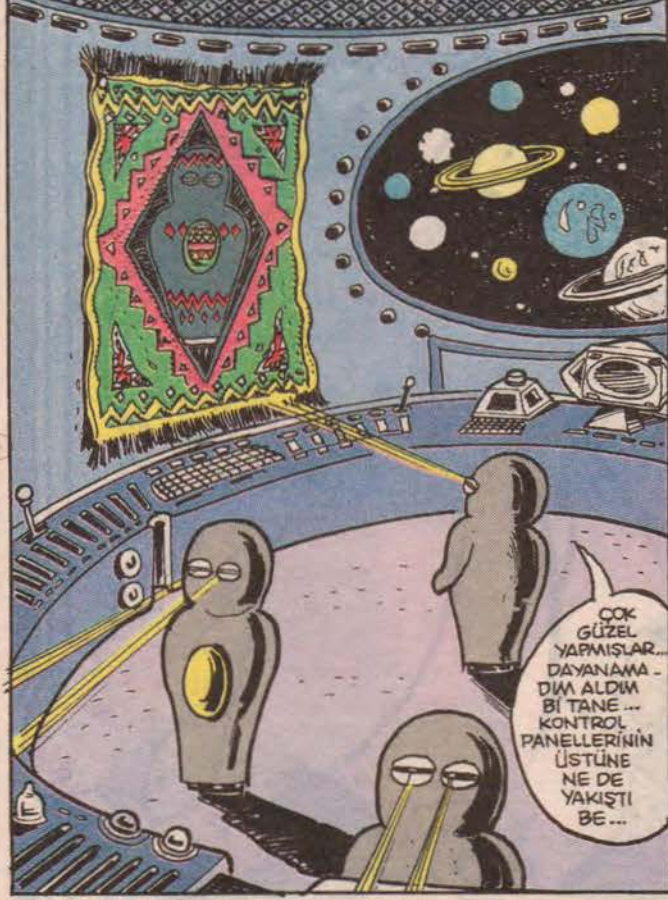

Firavunun Laneti

GÜNERİ
İÇOĞLU

guneri@karan.com.tr

USAK'TA GÖRÜLEN UZAYLININ RESMİ USAK HALILARINA KİLİMLERİNE DOKUNACAK...

AÇIK met üst BÜFE

ne'ler yapıyorsun?

- ne'ler yapıyorsun?
- robin hood gibiyim, neşeden alıp, kedere veriyorum!
- ne'ler yapıyorsun?
- allâme olanla popüler olan arasında, gidip-geliyorum!
- ne'ler yapıyorsun?
- cumhuriyet dönemi-kel ve fodu! şairler antolojisi, hazırlıyorum!
- ne'ler yapıyorsun?
- yaş haddinden göbekli'yim!
- ne'ler yapıyorsun?
- bugün doktora gittim, üç aylık nihilistmişim!
- ne'ler yapıyorsun?
- farelerden, balkabaklarından ve peri'lerden uzak duruyorum!
- ne'ler yapıyorsun?
- maddenin bok halindeyim!
- ne'ler yapıyorsun?
- beden dili'm bile devrik cümleli be!..
- ne'ler yapıyorsun?
- şu zamandan insanlık olarak çıkmaya çalışıyorum!
- ne'ler yapıyorsun?
- 'balık tutan kedi sokağı'ndan hiç geçmedim ki ben!
- ne'ler yapıyorsun?
- teselliyi tekel bayii'lerinde arıyorum!
- ne'ler yapıyorsun?
- grup seks'te bile fırsat eşitliği yok!
- ne'ler yapıyorsun?
- iyi niyet besliyorum kodes'tel!
- ne'ler yapıyorsun?
- hayvanların bitkilerin, eşyaların niye soyadları yok!
- ne'ler yapıyorsun?
- takım arkadaşlarıma küstüm topu hep havaya dikiyorum!
- ne'ler yapıyorsun?
- keyif veren maddelere konu mankenliği yapıyorum!
- ne'ler yapıyorsun?
- 'hoşgeldin' yazıyor göğsümde, 'güle güle' yazıyor sırtımda, görmüyor musun!
- ne'ler yapıyorsun?
- ömrümü, kendime gezdiriyorum!
- ne'ler yapıyorsun?
- her sabah uyanır, uyanmaz: "yakup cemil'in -kurşuna dizilmeden hemen önce- üst üste içtiği ömründeki ilk üç sigara" gibi bir sigara yakıyorum!
- ne'ler yapıyorsun?
- olmuyor.. ne yapsam, olmuyor.. iklim değişiyor ama akdeniz olmuyor!
- ne'ler yapıyorsun?
- ben deney tahtası'yım, onlar yapıyor!
- ne'ler yapıyorsun?
- fena kelimelerin dublörüyüm, bilinçaltıma işiyorum geceleri!
- ne'ler yapıyorsun?
- ormanda kaybettiğim çocukluğumu anyorum!

Gönül Adami

TEREFLİ

PICTURES

CAN BARSAN

ORTAK AKIL FIKİRLER

Bu Sayıdaki Ortaklar:

- İlker Ekiz
- Hazım Yılmaz
- Bahadır Noyan Coşkun

ÖMRÜMÜN EN BÜYÜK

Muhtar beni Adana Havaalanı'nda karşıladı. Sade, ama çok temiz giyinmişti... Çok açık, çipil mavi gözleri vardı. Hayranlık dolu bir şaşkınlıkla bakıyordum bana... Elimden çantamı almaya çalıştı, vermedim... İki de bir önünü iliklemeye çalışıyordu... Saydım, arabaya gelene kadar sekiz kez, 'saygılar efendim, büyük saygılar, dedi... Birisi bana gereğinden fazla saygı göstermeye çalışırsa elim ayağımla birbirine kenşir, ne yapacağımı bilemem. Acemişim...

Muhtar yol boyunca, yolculuğumuz nasıl geçti, gidişince otelde odanıza çekilir, biraz dinlenirsiniz, gibi çok resmi, çok mesafeli cümleler kuruyordu... Konuşması çok düzgündü... Kültürlü biri miydi, değil miydi, anlamakta zorluk çekiyordum... Kişiliği, eğilimi, her şeyi o abartılı saygısının arkasında gizliymişti... Antakya'ya daha üç saatlik yolunuz vardı... Ve ben bu iligine kadar "saygılar efendim"e batmış adamla bu yolculuğu nasıl geçireceğimi düşünmeye başlamıştım... Antakya'nın bir ilçesinde her yıl yapılan bir festivale davetliydim... Antakya'ya ilk gidişimdi, ve çok merak ediyordum (daha sonra ne dedeyse her yıl gitim oraya, kenti ve insanımı çok sevdim)...

Muhtar bir saat geçti geçmedi, Iskenderun çıkışında çok lüks bir restoranın önünde durdu... Hemen indim ve önünü iliklemeye çalışarak gelip benim kapımı açtı... Çok rahatsız olmuştum, ama ne diyeceğimi bilmiyordum... Bir ara ellerimi yıkamaya tuvalete girdim döndükten sonra bütün garsonların benim etrafında olduğunu gördüm. Kimisi imzağı istiyor, kimi bana ne ikram edeceğini soruyordu... Birkaç dakika sonra restoranın sahibi geldi kenler içinde. Elinde oraya gelen ünlü konuklarına düşüncelerini yazdığı parlak cilalı bir defter vardı. Acaba ben de bir şeyler yazabilir miydim?... Aşırı sıcak ve bir de abartılı saygı dalgası her yönden kasıp kavuruyordu içimi... Neler oluyor, der gibi muhtarı yüzüne baktım, ama o benim halime pek aldırmaz görünüyordu, o çipil mavi gözleriyle gururla gülümsüyor, beni bölge insanına kazandırdığı için kendince haklı bir gurur duyuyordu...

Yemeğimizi yedikten sonra garsonlar çevre restoranları garsonları, tüm restoran sahipleri, yemek yemeye gelenler ve kalkmak üzere olan bütün yolcular, oradan tesadüfen geçmekte olan bütün amatör fotoğrafçılar bizim resmimizi çekmeye çalışıyorlardı... Utancımın iki büküm olmuş, ama asık suratlı, bilibili adam demesinler, diye etrafa ağlamaklı gülcükler gönderiyor ve elimle hoşgalkın, sağ olun, demeye çalışıyordum, ama bunun anlamı aslında, herkes işine dönsün, beni yalnız bırakın, nasılsa dönecek ama bir an önce her şey aslına dönsündü... Fakat bu mesajım hiç anlaşılmıyordu... Sanki İsa Mesih yeryüzüne indikten sonra ilk kez bu restoranı oturma yemek yemiş ve sonra da gidiyormuş gibi bir durum vardı ortada... Çünkü beni uğurlayanların bir kısmı beni gülerlek selamlarken, bir kısmı ise sevinç gözyaşları döküyorlardı... Acaba insanlar bu kadar kolay, bu denli bedelli ödemedem taksit edildiklerini düşündükleri için mi böyle tuhaf davranıyorlar, diye geçirdim aklımdan... Bir an önce ayrılmalıydık buradan... İyi ama ya bu insanları bana gerçekten ihtiyaçları varsa... İşte o zaman ömrümün büyük bir bölümünü burada geçiştir zamanımı onların sorunlarını çözmeye yardımcı olmak için ayırmalıydım...

"Efendim, buyrun..." Muhtar yine önünü ilikleyerek kapımı açıyordu... Yapacak bir şey yoktu... Gülmemiz gerekiyordu... Bir başka yerde bekleyenler vardı... Antakya'daki kalabalığa tekrar baktım ve bütün hislerimi onlara doğru yönelttik bu anı hiç unutmayacağım, diye kendime söz verdim... Benim insanlarımdı, onlar, bana ihtiyaçları vardı... Ben de dünyanın gidiyordum işte. Gözlerim dolmuştu, ama muhtar fark etmesin diye, böyle anlarda yedekte tuttuğum bir iki yüz kızartıcı suçumu hemen derinden yutkun çektim... Anında cam gibi oldu gözleim... "Efendim, isterseniz koltuğu aşağı çekeyim, biraz uyuyun..."

Ben içimde olmadık kopuşlar yaşıyor, duyulanmsa bir uçtan bir uca amansızca savruluyorken muhtar ne denli sıradan ve dünyevi sorunlarla uğraşıyordu... "Muhtar bey, sağ olun çok kıbarsınız, çok incesiniz, benim için birçok zahmete maruz kalıyorsunuz, ama ne olur bir süre uğraşmayın benimle... Benim kendi halimle baş başa bırakın..."

"Sevgili Öğüz" a kendi aramızda para toplayıp bilgisayar alan MAN bilgisayar şirketi parametreleri...

Batan GS; BUK; FB'imi? *90 Da- kika Babaoğlu mu Hincal Uluç mu?

NIV'de her pazartesi günü yayınlanan, Kenan Onuk'un sunduğu ve Sabah gazetesinden Haşmet Babaoğlu ile Hincal Uluç'un muhabbetleriyle kablolu "90 Dakika" programını kaçırmam pek... Haşmet abi ve Hincal Uluç, Okan- Suat ikilisi gibi, her 90 dakika hiç durmadan bir dinamo gibi konuşarak kostümleini sırtıslıkla iletirler. Taktir ediyorum. Bazen Derin Belir Tuncay Akgün'den (Acaba Halm Revivo'na, tüm Avrupa peşinden koşarken Fenerbahçe'de 3 yıl daha oynamak için sözleşme imzalaması istemesini nasıl yorumluyor acaba?) bile daha den notlarda kompolar-anaforlar üretiler de, her hafta öyle ball-lezzetli sohbetler yapıyorlar ki, örneğin, değil fut-bolla, yerle-gökke ilgili olmayan büyük müzisyen ve karikatürist arkadaşım "yol-daş" Gökhan Dabak ve annem ile birlikte hem yayın saatinde, hem de gece ya-nısı tekrarımda izleyebiliyorum.

Ancak bu haftaki program hiç sevimli değildi. Babaoğlu ve Uluç, Galatasaray,

Beşiktaş ve Fenerbahçe kulüplerinin ekonomik sıkıntıları ile ilgili F. Fener-bahçe dışında her iki kulübü de batı-yı, kimsenin bu kulüplerin borçlarını bile-mediyiği anlatıyor dakikalarca. Her iki kul-üp de kötü yönetiliyordu ve iflasın eşiği-ne gelmiş olmaları göre.

Galatasaray, Beşiktaş ve ekabinde Fe-nerbahçe kulüplerinin akıbetini zaman gösterecek ama batıyadılar henüz. Hebi-ni asırık olan kulüplerin kaderi bilinmez ama siz, bankasını batırmiş, dolandırıcılık suçundan tutuklu bulunan müflis bir işa-damının sahibi olduğu, bu yüzden oda-sındaki hızlı su kaynağından toplanmış, çalışmasına gazete-dergi bile veremeyen bir gazetesinin yazarsınız.

Hal böyle olunca, bu halka milyonlarca mutlu-luk, haz, coşku yaşatmış, cumhu-riyetten bile daha köklü Galatasaray, Fe-nerbahçe ve Beşiktaş'tan malî bilanço-la-rını talep eden sizlere, batak Etibank'ı mürası üzerinde klavye oynatılmıştı anımsatarak, patronunuzun Metin Akça-nar reklamlarıyla paralarını topladığı mu-dilere ve devlete olan borçlarının bir dö-kümünü sormak haksızlık olmaz herhal-de... Çünkü, konu içinde tek resmi batak var, Ne Galatasaray, ne Beşiktaş, ne Fe-nebahçe; o da sizin kurumunuz!

Kurtul Esendemir

KIBRIS'IN KARANLIK YÜZÜ

MKTG'de günlük yayımlanan muhalif-solcu Avrupa gazetesi 8 Haziran günü "Mezarlık Ölüm Tehdidi" manşetiyle çıktı. Haberde, gazetesinin matbaacısı Ali Taşdelen'in 2000 yıl kasım ayında kimliği belirsiz şahıslar tarafından ka-çırıldığı bir mezarlık kafasına silah dayandığı, ardından Kıbrıs'ta terörün istediği yazılıyor. Taşdelen'in yıl sonunda Kıbrıs'tan ayrıldığı ve kendisini ka-çanlardan aldığını 5 milyara Fransa'ya götürdüğü bildirilen habere, "Taşdelen'in kızılarından birinin, olayın hemen ardından, Sıgar Denkas'tın parisi DP'yi destekleyen Yeni Demokrat gazetesinde işe başlaması anlamda" deniliyor. Fransa'da yaşadığımız Ali Taşdelen konuşula ilgili konuşmak istemediğini söy-lüyor ve ekliyor: "Kıbrıs'ta her şey ortada, benim konuşmama gerek yok".

Doğan grubu gazetelerinde işçileri bakanlığı görevinden alı-nan Tanlan lehine yazılan yazılar, sansürlendi.

hep buradayım... Ben burada doğdum, burada dıceğ-ğim... Bir düşün bakalım... Bizim sülalede muhtarlık bir gele-nek... Benim büyük dedem de muhtarın özüme içkede... Hiç yanış olmamış bugüne kadar... Sen çıkmazsan işle ilk yan-ış olacak... Sülalenin ilk yanışı...

Muhtarın bu sözlerini dinlerken afakantar basıyordu içi-mi... Bazen de tuvalete girmem gerekiyordu... ve ne zaman tuva-lete giresem kapıda ayak seslerini duyuyordum, gölgesini görüyordum. "Muhtar sen misin..."

"Yok bir şey, ben de sıkıştım da, ihtiyacı gidiyorum, ben işine bak... Rahat et... Ben buradayım..."

Anlaştım, tuvalete gidiyorum diyip kaçmadan korku-yordum muhtar... Çünkü ben o beklediği önlü komedyen olma-sam da somut, elle tutulur birisiydim... Utangaç ve ilkelene son derece bağlı bir yazarmış önlü bir komedyen olma şansı ne kadar zorsa, bu muhtarın siyasi geleceği de işte böyle işi-im-kansız bir umudun üzerinde güldü gelyordu... Bu çaresiz umu-dun arkasında hiç yanış yapmamış bir muhtarlık sülalesinin o yüzlerde yıllık iddiası yatıyordu...

Akşam olmuştuk... Muhtar beni festivalin yapılabacağı stadyu-ma arabasıyla götürdü... O güne dek hayatımda hiçbir festiva-lin bu denli kalabalık olduğunu görmemişim... Yirmi bind i daha çok insanın geleceği söyleniyordu... Bir yazar olarak dünyanın en az kitap okuyan ülkelerinden bir olan ülkemde güttüğüm her yerde hep aydınlanış kelabalıklan nafile özlere-ken, bu defa stadyuma akin akin gelen insanlan infazını sey-retmeye gelenler gibi görmeye başlamıştım...

Muhtar yanımdan bir an bile ayrılmıyordı, halta bana moral vermek için arada bir elimi tutup okşamaya çalışıyordu... Bir erkeğin yarı yersiz ekimi tutup okşamayı beni çıldırta, hele bu infazını hazırlayan bir sülalede gelen ve geleceğini utangaç bir yazarmı mahvolma olasılığı üzerine kuran bir muhtarla...

Sonra muhtar beni iki telişli deklanşör emelet etti... O sı-rada dev hoparlörden adim okundu... Gençler kuluma girip be-ni sahneye doğru sürüklemeye başladılar, adam bir kez daha okundu... Stadyumdaki insan sayısı yirmi bir iştmişti... Ve ben sahneye o önlü komedyen olarak çağınıyordum... O yirmi bin kişi içinden beni yazar olarak bilen kaç insan vardı, belki yir-mi, belki otuz; ama böyle bir anda onlara nasıl güvenebildim ki... Yanımdaki iki delikanlıya birer birer yüzümün em masum, en saf hatını takınarak, balun arkadaşlar, ben o değilim, de-dim, yanılıyorsunuz, ben ne o komedyenim, ne de o kadar önlüyüm; kendi halimde bir yazarmı; hissediyordum, daha yazacak çok şey var içimde. Vazgeçin, bırak beni... Büyük bir yanış yapıyorsunuz, dedim...

Ama dinlemediler... Birisi, ya da ikisi birden o infaz yerine, o korkunç, o uçsuz bucaksız sahneye ilerler beni...

İçinden aydınlık ışıklar patlayan siyah bir dalğınan öndüydüm şimdi... İnip inip çıkıyordum o siyah aydınlık... Alıp beni yere çalmak mı istiyordu, yoksa içine sokup sonuza dek bağrıma mı basmak istiyordu, anlayamıyordum... Bu siyah dal-ğınan nıyetini anlamayabilmek için bir şeyler söylemem gere-kiyordu, ama bir şeyler söylemeye ne zaman niyet etsem bu defa dizeim beni dinlemiyordu... Önce sağ dizim tırtıyor, onu elleimle sustururken sol dizim titremeye başlıyordu...

Öyle şeyler söylemek istiyordum ki, hem muhtarın siyasi geleceği kurtulsa, hem benim yazarmı geleceğim; hem benim için oraya gelen herkes sevinse, hatta mümkün olsa da söy-le-diklerim onlan gülmekten karp geçirse, hem de bütün bun-lar demokrasiye ve insan haklarına hizmet etse... İşte aynı an-da bunlan düşünüyordum... Ama öyle büyük bir heyecan içi-m-deydin ki, bir şeyler söyleyip salveden içinde beni arka tarafta bekleyen telişli göreviye, ne söyledim, diye sordum hemen... Ne söyledim...

Görevi ağırbaşlı ve kendinden son derece emin, hatta bi-raz da kayıtsız kuluma güldü; iyiydin, dedi, gayret iyiydin... Bu iyiydin, sözü her şeyi kurtardı mı, yoksa mahvettin mi anla-mına geliyordu, ya da ikisi birden miydi, hiç bilemeyecektim... Bu iyiydin, sözüne öylesine şaşırıcaaktım ki, o günden sonra bu iyiliğin ne anlamı geldiğini dumanın düşünecektim... Ama bir türlü bulamıyacak-tım... Anlamını bulamadığım bir iyilik ömrümün en büyük sorusu ola akt...

SORUSU

gilemem." Muhtarın yüzündeki gü-lümde, yüzü pembeleşti, Başın hafifçe ken bir şeyler geçiştiriyormıştı... Bir tu altında. Gülmemesi yeniden ay-ış büyük insanlar sizin gibi düş-ün-sansınız siz... Aşk olsun... İşte bu... taxı o saygı dolu mesafe biraz olsun nlaştırmıştı... Kollarımı hafifçe arkaya zı yurup uyumaya çalıştım, ama nafi-düğüm halde uyuyamıyordum... Çünkü o coşkuyla yolu eden insanlan aldım-dum... Tanıman onlar kolayca ve pek bir bütünlük sandıkları için hem gülmeyor-lan düşünüyordum ama, peki ya ben, da-ğında ne yaptım ki onlan boylesine hak etmişim, işte bunu anlıyordum...

Herle geçti... Muhtar sanki onu hiç uyay-ıyarak yine kapıma büyük bir saygıyla an, muhtar bey, iştten geldiğini kim-pir biraz dinlemek istiyorum, de-ğerişmişlik kokan sözleri nasıl söyle-baksa ben de muhtar ve onun gibiler yordum...

Yeni tanıdığını sanan muhtar bu sözleri-sine onlan kutsal bir sır gibi gözleri-ni hizi kırıp bırak, tamam, siz onu rica etti, bu kalacağınız otelein sahil-ye, artık defterine bir ild güzel şey yazılmalı ki istedi... Tabii benden son-ra, dedi.

Bir arkada esas duruşta, önde otelein sa-ğı kaban defter, esas duruşta mı olsun, mı geçsin bir türlü karara varamıyord-um bende ona karşı bir yaksaklık uyan-ımdan farkındım... Bir an havaya gili-z-anında bir iki yöz kızarıcı suçumu yor, kendime hadimmi bildiriyor, ondan diydirdim... Bu da epey zamanımı al-tamanda deyimdik çam bırakmıyor-ödeni öyle büyük bir hayranlık bürü-n çamları farkına varamıyordum...

Yeni yazdım... Otel sahibini hiç olma-ye sonra odama çıma istediğini hatı-r-e ve anlama bir şekilde bakırm... Muht-ak istemesine: Ehemdim, yerel basına andir gazeteler sizinle ilgili haberler

berleri merak ediyor, hem de bir an ayırdım... Çünkü giderek kişiliğimde başlayacaktı... Artık sesim bile bana ruştu. Muhtar ısrarlıydı. Başasının-ık ve yaşamak istiyordu: Akşam stiz e da gelecek etendim...

en olamaz, olmamalı, olmuşsa da bir di-ye içimden geçtikten, aynı zaman-vazgeçmiş, muhtarın heyecan dolu kaçmış kaderimi izlemeye başlamış-ıklemek, cümlesi de bana ait değildi, ta...

evirip muhtara baktığımda efinde bir any'm Ses'i'ydı. Muhtar gazetesinin ilk k posterdi: Balon etendim ön sayfa g... Gazeteyi sa yığıyla muhtarın ele-ni-yi denen şey bulascıydı... Haldi hak-ı de bulascıydı... Fotoğraf bana aitti, teki sekiz süluna manşet ve dev pun-nen söyleydi: Önlü komedyen Cezmi mekten karp geçirecekti...

mekten karp geçirecekti...

ya da kötü hiçbir şey düşünemiyor-ı duyduğundan kopmuş kelimelere ka-di-yordum...

Akşamsetası

ya da kötü hiçbir şey düşünemiyor-ı duyduğundan kopmuş kelimelere ka-di-yordum...

Akşamsetası

ya da kötü hiçbir şey düşünemiyor-ı duyduğundan kopmuş kelimelere ka-di-yordum...

Akşamsetası

ya da kötü hiçbir şey düşünemiyor-ı duyduğundan kopmuş kelimelere ka-di-yordum...

Akşamsetası

ya da kötü hiçbir şey düşünemiyor-ı duyduğundan kopmuş kelimelere ka-di-yordum...

Akşamsetası

Karikatür

ARMUDUN SAPI, ÜZÜMÜN ÇÖPÜ, TARKAN'IN KİÇİ

CEZMİ ERSÖZ

cezmiarsoz.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY
AKGÜN

Lütfü Ofaz
lo@leman.com.tr

Kuyruktan kokar!

Kamesi kunk dolu çocuklar çok iyi anlıyorum; çünkü benim de hayat karnem hayal kinkliği ile dolu!

Onları hatırladıkça içimde hüznün bombası patlar.

Ve içimdeki çocuk yağmur bombası yemiş bulutlar gibi ağlar!

Hayat ilk hayal kinkliğini yaşadığında bana sanki çekilmişti damarlarımdaki tüm kan.

Sanki en şiddetisinden bir depresmi beni sarısan.

Ama hayal kinkliği yaşaya yaşaya onlardan etilenmemeyi öğreniyor insan.

Kişilerin yaşadığı hayal kinklikleri gibi kitlelerin yaşadığı hayal kinkliklerinin de ruhumda vardır derin izleri.

İz bırakan hayal kinkliklerinden biri halkımızın yüzde 92'sinin eseri.

17 yaşındaki çocukları bile idam eden, sayısız insanı yargısız infazlara katleden, demokratik hak ve özgürlükleri mezaara gömen faşist generalilerin anayasasını halkımızın yüzde 92'si destekleyince denli hayal kinkliğine uğramıştım.

Böylesine bir hayal kinkliği yaşadığım için geçen seçimlerde faşist katillerin partisinin ülkenin en çok oy alan iki partisinden biri olmasına hiç şaşırmaıştım.

Daha ki hafta önce Bursa Adliyesi'nin önünü miting alanına çeviren binlerce kişinin "Cavit Çağlar'a özgürlük" diye bağırmasına hiç şaşırmaıştım gibi.

Gayet normaldir bu ülkede "Hortumcuma özgürlük" diye seslenilmesi!

Çünkü bu ülkede hatırı sayılır ölçüde insan hortumculuk sektörünün beslemesi!

Böyle bir ülkede Cavit Çağlar, Murat Demirel gibiler başbakan bile olabilir!

Hatta cumhurbaşkanı bile yapılabilir!

Nitekim hortumcuların babası bu ülkenin en yüce mevkilerine seçilmedi mi?

Yıllarca bu ülkeyi yönetmedi mi?

Artık bu ülkede olan ve olacak olan hiçbir şey beni şaşırtacağı benzemiyor.

Beni sadece bu ülkede olup bitenlere şaşıranlar şaşırtıyor.

Ve galiba balık başları koksa da ülke kuyruktan kokuyor!

Paris'teki Louvre Müzesi'nin ziyaretçileri bozın önemli bir gerçeği dile getirirler:

Eğer, Mona Lisa'nın görevi müzeye açılan pencere- de durup gelene geçene yüzünün bir yarısıyla somurtup öteki yarısıyla da gülümsemek ise..-

Oradan fazla ayrılmamalı. Çünkü, onun bizi görebilmesi, bizim de onu görebileceğimizi açılarda durmasında bağlıdır 2.

Elle, yüzün her iki yarısı yoklandığı zaman her iki ifadenin de aynı olduğu görülür:

Gözlerini sizden kaçıranı, kendisini sizden yalıtımsız ve sizi iki yüzlü, şanssız bir yalnızlıkla başbaşa bırakanı bir ifade!..

Aynanın karşısına geçip ifadenizi yoklayın; yüzünüzü okumayı başarsanız eğer, "masum" olduğunuzdan en ufak bir şüphe bile duymayacak- sırtız...

Bu kararı onaylayan iç benliğimize bir te- bessüm edebilir misiniz?.. Evet, işte yüzünün her iki yarısı gülümseyen bir Mona Lisa!..

Fakat... Sakın eski Türk filmlerindeki melan- kolik kadını kahkahasına dönmeyen bir tebes- sum olmasın bu?.. Ha?

Ya biraz sonra gözyaşı olup tıkkı- nıklarla akarsa?..

nihatg@leman.com.tr

seickurderem@leman.com.tr

SEICKURDEREM

Örgütten Yetişme Tahir Öğretmen

NIHAT GENÇ

Öyle sıcakta 7 Haziran günü Kamu Emekçileri Sendikası (KESK'in) eylemi vardı. Şöyle bir bakayım, dedim. Çöküverdim kaldırıma, yarım saat sonra fırlar, kaçarım. Yarın, sonradan 18 yıllık öğretmen olduğumu öğrendiğim, benim yaşlarda, çok yaşa gösteren, sıksa, gözükle, elbiseleri eskiden partimış, tor saçlı bir bey oturdu. Ben yıllık arkadaşmış gibi hemen lafa girdi. Soru konuşuyordu. Konuşmamız daha önceden başlamış, şimdi yeniden başlamış gibi. Ne söylese hoşuma gidiyor, ne söylese, durup ahından, elinden örnek istiyordum, konuşurken gözü gözü net almaya başladım...

"Bikür kardeşim, on yıldır bu meydanlara gelip gelip dayak yiyoruz, hiçbir umudumuz yok. Bu Kızılay'ı yoksak yuhedükler için vızdı değil. Olsun, koyu koyu sövmekten rahat edemiyor insan. (Yüzünü polisler döndü) Nasıl ısı gibi bakıyorlar, suratlarına bak, deli deli gülüyorlar. Bunları kim işe aldı. Kariyeri göbeğine muska yazan cinci hocaların torpilile polis oldu."

"...Devletin parası yok ki veriyor. Devletin eli bolken verdi mi? Borç yığdın kamçısı... borç kölenin kurbacı olmuş. Biz on milyon borç alsak uyku tutmuyor. Milyar dolarlar gazeteler koyak manşet atıyor diye gazete patronlarına yedirdiler. RTÜK yasası da çıktı. Bizim yasamız çıkmadı. Bu RTÜK'le kimse siyaset yapamaz. Kimse siyasete girmez. Halk sesini çıkartamaz. Medya patronlarına teslim edilir ühüyl. Böyle yasa dünyada var mı? Olmuş mu? Hepsinin mına koyum. Geçen sene bir münih yaptık. Dağdan taştan, uzun yoldan, Malatyalı'dan Karakeçili aşiretinden yüzbin insan geldi. Akşam TV'de bir saniye göstermediler. Niye? Ebru Gündeş harım o gece bayılmış. Şimdi de Tarkan'ın götüyle uğraşıyorlar. Bütün ekranlar Tarkan'ın götü. Ne olacak söyleyeyim. Akşam alıya doğru mutlak olay çıkacak. Gaz bombaları patlamadan haber olamaz arkadaşlar. Ombin kişi cayır cayır bağırıyor, duyan yok. TV'ciler it gibi Tarkan'ın götünü yalıyor ekranda. Bizim götümüz de söğüt daki gibi cıscıldık soyuldu goren yok. Kaliplanı koyafetlerini ikiyeim. (Elleyle yaralanmış ayağını inceledim) Eskinin yarası da iyiydi, bütün basarın geçirdi. Şimdi doktora gitsen, git MR çekti, diyecek. Dünya tarihinin en büyük ekonomik soygunu, kiizi yaşıyoruz, medya hükümeti idare ediyor. Onlar da RTÜK yasasını çıkartıp ikram ediyor. Yağmalatıyorlar kardeşim. Hükümet yerinde, işler tıkırında, boku yiyen yine biz olduk..."

"...Anlamıyorum, ordu rüye müsaade ediyor RTÜK yasasına... (Kulağıma eğildi, fısıltıyla, "ordu" demek, "orda" demek, hep ordalar, çocukdan, kızdan, televizyondan, gasteler doldurmuş, hepsi orda, yani...) Bu eski RTÜK yasasıyla hep İslamcılar seçiliyor. 28 Şubat devam ediyor. Polis internet üzerinde terör örgütlerinin izini sürüyor. Kontrol kaybedilmiş ülkemizde arkadaşlar, ülke bölünmüştür. Milliyet Gazetesi'nin tralı 17 bine düşmüş. Anı üyüzün basılıyor. Bu gazeteji kim sübvans ediyor arkadaşlar. Hani özel? Hani özel olan herşey başardıydı. İşçi çıkartıyor, bedava ediyor, parası kimden çıkıyor? (Kulağıma eğildi, fısıltıyla, bu özelleştirmeyi başımıza "özel" çiller açtı)... Hüriyet duruyor, çünkü, MİT'i, küçük ilanlar var. Taşıda bakkal, emlakçı, tuhafiyeci küçük ilanlar kime veriyor, bölge radyosuna. Şimdi oralara da RTÜK göz koydu. İstiyorlar ki her kasabada küçük ilanları alalım, malıallı seçimleri de biz idare edelim. Arkadaşlar, irticanın sesini kesmek bahanesiyle, iktidar anarız. (Elleyle ilk yasasını sükeleyerek) Öğretmenim ben, öğretmen... (Elleyle gömlek yakasının içini göstererek) Bir haftadır yakamıyor, şu kire, bakın, öğretmenim ben... Bu maasla nasıl geçiyor diye yazı yazıyorlar? Hepsini bir olmuş, köyden öleberi getiriyor diyor bunlar. Arkadaşlar bulgura, tarhanaya, mercimeğe kurban olayım, makarnayla yaşıyoruz. Arkadaşlar, sofrayı göz dakikada kaldırıyoruz. Harım üvey ana gibi çocukları sopaya yatıyor."

"Akşamın şeytanı aldatıyor, öbür çocukları diyor, öbür karnı, ama ben öğretmenim diyorum şeytana, ben kültürlü adamım diyorum şeytana, öldürmem. Kaç sene oldu arkadaşlar, çevre kadar tereyağı boyanadın çocukları ölmüş. Evlendiklerimizde harımın suratı seramik çanağı gibiydi, şimdi, yüzünde, kollarında et parçası kalmadı. Allah sizi inandırın kardeşlerim konuşma avutlarını cimbezla kaldırıp diplerine makyaj yapıyor. Çocuklar daha gazoz kola içmeyi bilmez. Ne yiyoruz duyurmuş var mı? Gidim uluk Çarşısı'na, bir kilometreye kuruk? Nedir dersiniz? Tavuk çiğni. Tavuk taşlı... en ucuzu bu... Üstelik benim kıymetli vallahdaşlarım ikiyüzlü gram alıyor. Koyuyoruz sofraya... Çatalın ucuyla yavaş alıyorum ki, çocuklar hızlı hızlı uzansın... Ben kültürlü adamım, ben okumuş adamım, ben çocukları severim. Pabuç pahalı, güc yebiliyor. Akşamın çok kötüdürüm arkadaşlar, inanmayacaksınız şu meydana gelince rahat ediyorum, dövuşünce kendime geliyorum, biz solu öğretmenler arkadaşlar. Harım ağlamaktan uyuş ite döndü. Bir daha meydana gitme diyor. Canımın bezdim, akım saçsı, biz meydana dövuş dövuş büyüdü arkadaşlar. Öyle sürününüz ki, yılanlar imreniyor arkadaşlar!"

"... (elleyle gazeteci ordusunu göstererek) Şimdi bakın, bu kadar gazeteci... Bizim hiçbir göstermenin haberini çıkartmaz... (Kulağıma eğildi, "gazeteci" az-et yinici demek, azet, çünkü asıl parçayı patronları yer). Niye bizim haberimiz gazeteye bastırılmaz, diyoruz... "Siz el çırpıp halay çekiyorsunuz, soyunuyorsunuz, boyunuza hortum sanyorsunuz, bunların mo dası geçti, haber müdürümüz bu haberleri sikici buluyor" diyorlar. Arkadaşlar daha olay çıkarmış bir gösterimizi haber diye çıkartmadılar. Kışın kar yağınca, "kar yağdı, çocuklar karda kızak kaydı eğlendi" diye haberler çıkıyor, bu haberlerde olay var mı? Ne olacak haber çıksın diye, mutlak olay çıkacak. Ben öğretmenim arkadaşlar, kültürlü adamım, olay çıkartmam. Ama olay çıkacak, söyleyeyim size, kaçta çıkacak. Haberlere yetişmesi için, akşam saat alda mutlak çıkacak. Akli yelen bir yazar, bir siyasetçi çıkıp, bu şiddet kim çıkartıyor diye sonuyor. Hadi arkadaşlar söyleyin bu olayın kim çıkartıyor. Haberlerimiz velle, yasal eylemlerimiz angellermese, şiddet çıkar mı? Gazeteci değil, haşaral ordusu..."

"... Arkadaşlar, bakınız şu polisin bize gösterdiği silaha. Nasıl silahtır bu... (Ayağın altında parçalanmış bir gazete parçasını bir müddet, kendi notlamış gibi okuyarak). Yok, Ecceit, Kürt Devleti kurdurtmaz, demiş. Amerika da buna lazip, sen misin diyen, CASA uçaklarını düşürmüş... (Kulağına eğildi, Am-s-ä, erkek mı demek). Yazarlarımız harabede bu komployu yazıyor, hepimiz hasta olduk, hepimiz homoplucu olduk. Arkadaşlar, Kuzey Irak'ta heriflerin kendi devletleri adına paraları var mı, var. Kendi okulları var, kendi bayrakları var, ömürükleri var, pasaportları var, kaseleleri var, faturaları var, bordroları var, hükümetleri var, Hüsamettin Özkanları var... Vani? Kürt Devleti çoktan kurulmuş. Sen hala kurdurtmam de. Senin Kibns'in devlet de onlar değil mi? Kibns'i tanıyan yok, onları Amerika tanıyor..."

"... Arkadaşlar ordunun eski subayları kalkmış kitap yazıyor. Suat İnan eski komutan, ne diyor? Avrupa Birliği'ne girmeyiz, hristiyan kulübüdür... Asker agam, asker agam kendine gel! Kırk yıldır Erbakan'ın söylediğini şimdi sen söylüyorsun. Şimdi mi geldi bu... Devamı 14. Sayfada"

SEICKURDEREM

Kaan Ertem

BUYRUN TULUYHAN BEY... İSTEDİ - GİNİZ DOSYAYI GETİRDİM...

YAZ GELDİ HER ŞEY ORTAYA DÖKÜLDÜ İSTE... TER KOKULU BİR KOL... TUKALDI, YAKADAN ÇIRKIN ÇIRKIN SİRİ - TAN SÜTYEN KOPÇASI, YAĞLI Bİ ÇİLT, SICAK - TAN SİSİMSİ Bİ SURAT... İSTE KİŞİN HAVA - SINDAN YANINA VARILMAYAN KIZIN HALI... YAA İSTE SICAK BÖYLE MUMA ÇEVİRİR İNSANI... ULAN ŞAKA MAKA BİZ DE Bİ KLİMA ALSAK BURAYA İYİ OLCUK... DÖTÜM BAŞIMA SİRİLSİKİLAM OLDU TERDEN...

ULAN SELAHADDİN, SEN Kİ DAHA ON SENE EVVELİNE KADAR BU TATİL BELDELERİNDE O ALMAN SENİN, BU İNGİLİZ BENİM MANİTADAN MANİTAYA KOSTURAN ADAMDIN, ŞİMDİ DONDURMADAN DONDURMAYA KOŞAN ADAM OLDUN

SELAHADDİN, BANA SADE KAYMAKLI ÇUBUK VARSA AL, YOKSA ÇİLEKLİ DE OLABİLİR... KASE ALMA YEMEM...

BEN DONDUR - MA İSTEMİ - YORUM YAA...

BEN SİPRAYT İSTİYO - RUM...

ERDENER ABİ

- Koyu renk elbise giyenler daha çok terkmiş Erdener... Doğru mu bu? - Sessiz ve sakın konuş benimle...

- İlk duragım Bodrum'dur abi... - Amanı geç kalma...

GÜZEL KARDEŞİM ALT TARAĞI Bİ TÜKENMEZ KALEM ALMIŞTAM... BU KADAR PAKETLEMeye GEREK YOKTU.

OLSUN ABİ BİZ PAKETİMİZİ YAPALIM, GERİSİ SANA KALMIŞ...

O paketi iki saatte, balki dükkanda başka birşey görür de alır endişesiyle yaptığını anlımı. Yorum muym? Yılların esnafı Rüstem yutar mı lan böyle ince numaraları? Ulan kriz ne halz saktı insanları be?

13. Sayfadan Devam başına.. Kuzey Irak'ta Kürt devletinden rahatsız olma sen. Sen Irak'ta ticaret yapsan üç milyar dolar geçer. Seni bölmek için değil, Ortadoğu'ya ticaret yaptırmamak için devlet kurdurtuyorlar. İşte GAP bölgesi, hani doğuyu kurtaracak, Koç'undan, Alaton'undan, İsrail'ine herkese peşkeş çekiyorlar... İyide kardeşim bana ne? Ben kötlü adamım, ben öğretmenim. Kalkıp bana hain diyorsun... Sonunda bir hain buldunuz, onu da bir yağlı ip bulup asırtadınız... Arımadışlar, çocuk çocuk olmasa, tam eşkıyalık zamanı, roman yazmayı bırakın. Kızılay'dan geçiyor bunların maham arabaları. Bir nara salıp atayacakmış öslerine. Ama ben kötlü adamım, altınam. Bunlar beş kuruş daha soymak için devlete, Türkiye'yi vevetkaye, dünyayı ateşe verir. Hükümet, hükümet değil, hepsi IMF'nin casusu, casusluk, Altıncıölüğe ters düşer...

"Şimdi de ya Kemal Derviş, ya Tayyip diye tutturduklar, arımadışlar bu ülkede siyaset yapan herkes bir güdümlük sürü bulur. Bu halkın beynini... İkiyim. Ama ben kötlü adamım, itmem. Bu halo arkasına bir tek sokular alamıyor...

(Bizi ÖDP kurtaracak diye, alayla bir laf atıldı)... Ne ÖDP'si, ÖDP diye bir parti yok. Bunları kimse bilmez, halden gizliyorlar. ÖDP de Özgürlükçü Eylem Platformu, bir de Özgürlükçü Sosyalist Platformu diye iki dilsiz kamp var, arımadışlar. Parti kurulduğu gündün beri ösleriyle hırs- yorlar, CHP'den beter bunlar. Biri miting karan alıyor, diğeri örgütlere fake çekip, miting yok diyor. Biri açlık grevi başlatıyor, diğeri açlık grevi yapanları partiden atıyor. Arımadışlar, depresim oknyu küreselleşiyoruz, işkenceler, haksızlıklar hergün devam ediyor, bunların hırsıması durmuyor... (Kulağıma, bunlardan devrimci değil, kalır tımağı olmaz, nal vursan çivi girmez, Avrupa felah bunlar, bunların babaları da böyleydi, Paris müzelerini geziceğiz diye canları çıkarı, hepisi Avrupa bütüğü'nden para alıyor.) Bir partiyi parti meclisi, meclis karar, il başlıkların yününlü arımadışlar, biz örgütten yetişmeyiz. Bir partinin yaygın organı olur, hiç biri yok. Platformların her şeyi var. Meclis kararları... ama partinin y... Arımadışlar birbirlerini dalaşmak üzere parti kur- mayın. Fingirdek adamlarla parti kurulmaz. Böylesini sevdiğiniz, bizi kanşımayın. Arımadışlar biz örgütten yetişmeyiz, sektör hastalıklarımızı biliyoruz. 35 yaşın üstündeki tüm eski devrimcile- ri atacaksın sol partilerden. Arımadışlar, bundan altı ay önce, gizli kapalı bir toplantı yapıldı ÖDP'de. Uluk Uras, "partiyi limarhaneye çeviriniz" diye toplantıyı açtı. Sonra "kapitalizm bu parti- yi" dedi. "Bir pire için yorgan mı yakıyorsunuz" dediler. Uluk Uras kökredti. "Evet, bu pireli yor- ganla yatmak istemiyorum" dedi. Tekme tokat birbirlerine girdiler. Arımadışlar, biz örgütten yetiş- meyiz, bu sektör konuşulan ben de sevmem, "siyasi mücadeleyle ne gerek var, demokrasi na- sılca Avrupa'dan gelecek" diye partiyi kapatılmı diyorlar ÖDP'de. Altı ay uğraşlar partiyi kapat- maya, kapatamadılar, altı ay hepimiz bir olup çalışsaydık, iktidar olurduk. Şu ayakta baktırmaya ba- kon, ağaç kabuğuna dönmüşler. Boğazıma bir öksürük geldi mi, bir ayda sökülüyorum. Şu halay- daki memurların suratına bakın, zayıfladın hepsinin geneleri sivileşmiş...

"Arımadışlar, CHP'ye girmedim değil, gittim. ("Yuhh, dönecik, sesleri). Dinleyin arımadışlar. Orada da kadınlar heladan elleri ıslak çıkıyor, hiç sevmem heladan elleri ıslak çıkan kadınları. Gü- ya, ben temizim, elermi yıkadım, göstere göstere. Bizim olud da çok, Kardeşim, biz senin ya- şında bir kadının göbünü yıkayıp sildisine tranıyoruz, bize temizlendiğini gösterme. Biz kötlü ad- amız, terbiye gördük, arımadışlar, heta dan elleri kuru çıkacakmış... Ölsünem beni bu cinci hocalara yıkatsın. Arımadışlar biz meydanlarda yılmadık. Arımadışlar, biz gaz bombalarına yılmadık. CHP'den atıldılar beni, çönlük eylemlerimden korkular, Atatürk Türk millet çalışkandır diyor, gidip Anıtkabre yazacağım, Türk millet herşey, Türk millet soyguncudur... (Alioş sesleri) Arımadışlar Ha- ziran ay geldi dayandı, kozun güneş tepemizde, mamlaketimin dağlarına kız bastı, söyleyin fan- giniz bir anuğ kız görölünüz! Arımadışlar hala bazı arımadışlar Tokat kışak diyor. Bingöl kışak di- yor. Hala, bazı arımadışlar "ben dağdayken" diye lafa başlıyor... Köy diyelim, "korsal" demeyelim arı- madışlar, Arıadoluyu hala "korsal" görenler var, oralar "köydür" arımadışlar, oralarda emek, tavuk, buğday olur... 68'de dağa çıkan birçok arımadışın bugün Kartalkaya'ya gıbtalar, medyayı bu Kartal- kayacılar yönetiyor! Dağardan bakınca gazeteciler ne güzel dırışır, ne kararı mücadelede. Ne seni slo- gani alıyor diyorlar. Pekmez nedir kardeşim, pekmeze hasret kaldık. Örgütle aidatınız üyüzbizlika mı olsun, beşyüz bin lira mı kavgalan çıkıyor, belay etmez gibi bir de evi tahkuku su bastı, her yer- den karırmız emiyorlar. Böyle dek del konuşmalarına bakmayın, öğretmenliğe başladığın gün şe- herden tatlı bir açardım, nereden bilebilirdim ağzım küfür dolu, kupkuru kemik kalacagımı. Kızın güneş altında hala bu meydanlardayız, ıyıe, çönlük hala ödümüzü alan çıkmadı. Sivas'ta cayır ca- ye yakolan aydınları, bunun rüvanşını kim alacak. Okulda odacının çocukları domuz yavrusu gibi. Bizimkiler sinek gibi. Çocukların sinik göğsünü gördükçe ödüm kopuyor!.. Uyku giimiyor. Ama o odacının çocuklarını göreceksiniz. Nerden bulup yedilyorsunuz, dedim. Mamak çöplüğünde sabah erkenleri, bakar, demir, şişe toplamaya gidiyorum, diyor, yalan söylüyor... Ama severim onu. İki ha- de boşadı, üçüncüsüyle evli. İlk kansı çok oynak, çok din, yosma bir kadınımsı. Yorgun argın gir- miş yatığa. Vurmuş kafayı yabğaa... Kansı elleriyle birşeyler yıkıyor yorganın altında. "Hanım, bu- şuna takım taklavat arama, yorgunluktan bayılıyorrum" demiş. Hanımı: "Yanışıkla terlikde girdim ya- tağa, onları çikanyorum" demiş. "Hanım yalan söyleme, senin niyetini biliyorum" demiş. Hanım dayanamamış, "zaten benim niyetim, erkek kardeşimin anladı, yoldan geçerken anladı, bakalı an- ladı, benim niyetini bir sen anladın!" Bir terlik davası başladı mahkemede, boşandı... (Kuleğime edip "terlik" demek, vücudunu terini topluyor, demek...). Arımadışlar. KESK'in davası terlik davası- na dönmüşür, niyetimizi cümle alem anladı, bir IMF anladı, bir hükümet anladı...

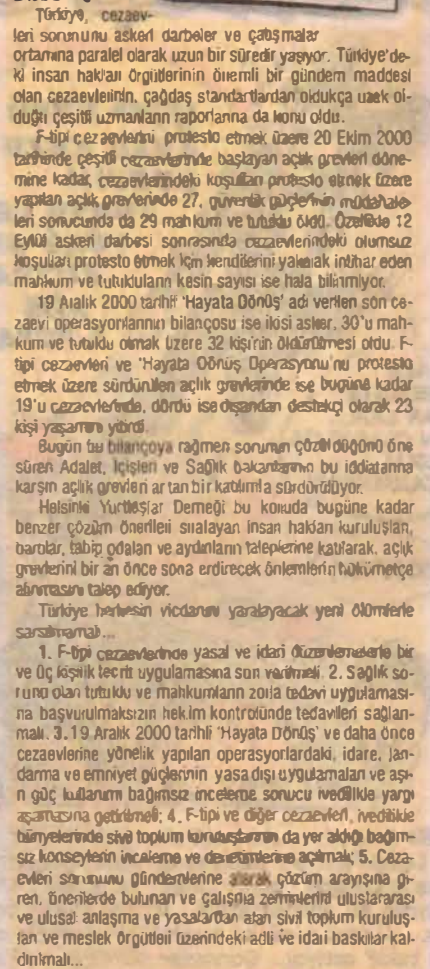
(Yoruldu, kalcıma çömekdi... daha yavaş bir sesle) "...Nasıl meşhuk anlayamadım. Bir ku- ru deresi yok iç, gidip akşam için tatlı tatlı bak tut sak. Şu polis sene bak. Nasıl sınıyorlar. Bu sını- malan da Amerikan FBI edim. Sınır bozma için bakıyorlar. Sanki biz bilmeyiz bağırmanın fay- dası yok. Bu işin sonu dayak, gaz bombası, ama başka da yolu yok.

(Çok şey biliyorsunuz; dedim)... Kardeşim, biz meydanlara gide gele miting bizim için, miting sa- nezna döndü. Miting sarabı nedir? Öyle karardan bakarak, biraz dan kaçarak öğrenimiz. Şimdi gözlerini polise basacak, içindenana avrat yerini edoceksin. Şimdi seyret beni. Bak komiserlerin bakıyorlar... (Ayağa kalktı, elinde tel siz emniyet amirine kaşlarını dilediği sert sert bakı.)

(Bir müddet sonra salıp oturdu)... Nisrine bakcam bu herifin. (Yine dik dik bakı)... Nasıl? Canına alıyormuşum gibi bakabiliyor muyum? (Bir manga polis yanımızdan üniforma giçturala- mışa geçi, polislerden biri göğsünü keşidi). (Jusla...). Onun... (İnformasyon) parası benden çı- kıyor! (Niyet usulca konuşun, dua eder gibi mınkından, dedim). Slogan atmadı yıkamadık, bir de dua kuvvetiyle demeyeyim... "Şu biziöldere bak, içimizde parça-kasnak dalacak pehlivan gibi bir in kıym yok. Geçen eylemde, emniyet amiri, "ulan hep çöp gibi adamları topuyor getiriyorsunuz, halk acısın, memurlar millet açlıktan ölmüş desin diye" laf atı, yarındaki komser: "Yok aminim, pire gibi kaçsınlar diye, çöp gibi adamlar seçiyorlar" dedi. Gülmekten karın çatladı...

Ve birden saklılaşıp, o denli adı başında konuşmaya başlıy ki, başıyla her dediğini tasdik ediyor, kendifilikle rime bu kadar yalan bir insan bulınanın heyecanıyla içinden, inşallah, normal- dir, normal bindir, diye dua etmeye başladım. Sanki az önce saçmalayan o dedim gibi.

"Üniversite yıllarında itopik, maceracı bir solcuydum. Latin Amerika devrimcileri canımı alı- yordu. Che, donunu çıkartıp kaskab, heykel gibi koymuş, masallann en güzeli. Deniz Gezmis ö- rgöte sormadan lafına göre eylem koymuş, hah, tam aradığım adam. Hayranlıkten başım döner. Kahramanlığa duyulan hayranlığı aşaradım, toplumsucuyduk, fedakarlık, kahramanların peşinden koşuyorduk. Kapitalizm kahramanlarımızı tşört yapı, ayıladı. Kapitalizm bireyin işlahını karnı, hırsını, kılıyarıyor, insan doğasına, insan azpnlığına en uygun ideoloji... Mürid gibi yaşıyorduk. Ya- bancı sigara içmiyor, kot pantolon giymiyor, ilks yapan arımadışlarla müdmezi kopanyorduk. Çocuk çocuk peşisan aç kalmıca, uzun yollar boyu... Nasıl desem. Eskiden uyurken, bir geniş gövdeli aña- cı göğesi uzandı üstüme, mülyordum. Şimdi harıma da çocuklara da söylemlerim, kalp atış- larım düzensiz, gece kaskab kesiyorum. Harımla yıllar boyu il köpek gibi kavga ettik, ayrıldık, ye- niden bantık. İki yılar açlık kemiğe dayandı lörün 60daymayınca, bir kelebek gibi yere düştü ylı- ne birden havalaraçazmış sandık. Oışıldıgımdı yenden bir daha kalkamadık. Ben kendi özeşle- rimni yaptım. Solculuğun ne olduğunu şimdi öğrendim. Benim karım aç, kemiğe dayanınca su pa- rası, telefon parası, solculuğun kapitalizmden de bencil bir ideoloji olması gerekdiğime inanırım. Örgüt mücadelesine bu süreçte iradim. Önce kendi etmeğiminki kavgası vereceksin... Onun bunur için yollara dökmekten bana ne? Üniversiteden devrimci gençler geliyor bir hevesle, geri gönde- riyorum, gidin kendi mücadelesini verin. Siz, onbeş yıl, yirmi yıl aç kalmada solculuğu anıya-

izili izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

EY TÜRK GENÇLİĞİ!

Birinci vazifen kapağı yurt dışına atmaktır. Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegane fırsatı budur. Oturma izni en büyük hazinedir.. İstikbalde dahi, seni bu hazineden mahrum etmek isteyecek, dahili ve harici bedhahların olacaktır. Memleketin deniz, güneş ve tarihi eserlerine kastedecek turistler bütün dünyada emsali görülmemiş bir turizm patlamasının mümessili olabilirler. Charter ve havayolu ile aziz vatanın tüm tatil köyleri, tüm otelleri, tesisleri, rezerve edilmiş olabilir, bütün marinalarına demirlenmiş, bütün yetli turisti dağıtmış ve memleketin her bir pansiyon, kam-

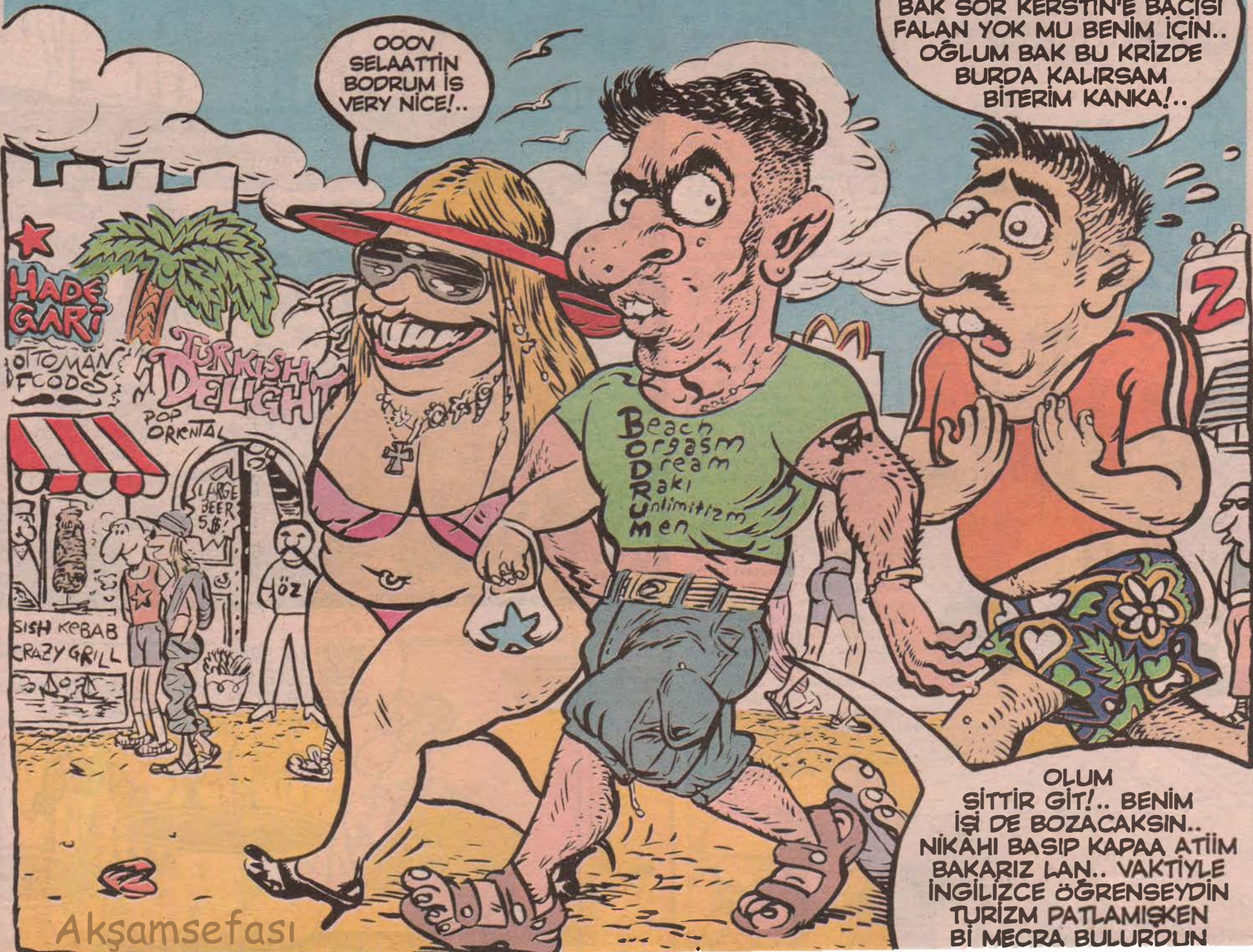
ping ve bungolowları bilfiil işgal edilmiş olabilir.. Bütün bu şeraitten daha elim ve daha vahim olmak üzere, memleketin dahilinde iktidara sahip olanlar gaflet ve hatta dalalet içinde bulunabilirler. Yaratılan krizle parayı dolara, marka karşı pul edip, devalüasyon ilan edebilir, şahsi menfaatlerini, müstevillerinin siyasi emelleriyle tevhit edebilirler.

Bütün bu kriz, turizm patlaması içindeki vazifen kendi maçı kurtarmak, bir yengen bularak kapağı bir şengen ülkesine atmaktır. Muhlaç olduğun kırdet masşaklanndaki asil spermde mevcuttur.

- Yapılan araştırmalar üniversite ve lise çağındaki gençlerin geleceğe yönelik en büyük arzu ve hedeflerinin yurt dışında yaşamak olduğunu ortaya koyuyor. Krizden sonra bu eğilim katlanarak artmış. Hazır sıcaklar yükselmiş, sınavlar bitmiş, okullar kapanmış, turizm patlamışken ne düşünüyorsunuz arkadaşlar..

SELO..
BAK SEN YIRTTIN..
BAK GİDİNCE BENİ DE
ALDIR TAMAM MI..
BAK SOR KERSTİN'E BACISI
FALAN YOK MU BENİM İÇİN..
OĞLUM BAK BU KRİZDE
BURDA KALIRSAM
BİTERİM KANKA!..

OOOV
SELAATTİN
BODRUM İS
VERY NİCE!..

OLUM
SİTTİR GİT!.. BENİM
İŞİ DE BOZACAKSIN..
NİKAHI BASIP KAPAA ATİİM
BAKARIZ LAN.. VAKİTİLE
İNGİLİZCE ÖĞRENSEYDİN
TÜRİZM PATLAMİŞKEN
Bİ MECRA BULURDUN

Akşamsefası

Pınar Selek ve Julide Kural 50 kişilik bir grup oluşturup **Baş ve Dostluk İçin Kadın Dayanışması** adı altında Batman'lı kadınlarla konuşmaya gittiler... Bilindiği gibi son aylarda Batman üst üste gelen kadın ve genç kız intiharlarıyla da gündeme gelmişti...

Batman'a giden kadın grubunun içinde yer alan çizer

Ramize Erer izlenimlerini **LeMan** için yazıp-çizdi...

Batman, Petrol rafinerisinin etrafında, rafineride çalışanların ihtiyaçlarını karşılayacak bakkal çakkalın kurulmasıyla oluşmuş şantiye şehir, kocaman bir varoş.

Şehir olmanın hiçbir izi yok burada. Ne güzel eski bir ev, ne eski bir çarşı, ne eski bir cami. Sadece yoksulluğun izi vardı burada. Ağır yoksulluğun bütün izleni anaların yüzlerinde gördüm. Faili meğhul kayıp kocaları, oğulları 12 çocuğunu yitirmiş bir ananın yüzünde o ağır acının izini gördüm.

Batman'da her yerde yoksulluğu görmeye alıştım ama çocuklarda görmeye alışmadım, en çok çocukların yoksulluğu koydu bana.

Yöredeki çocuk sayısı kadar çok ve her yerde zafer işareti gördüm. Halay çekerken, iğ eğirken, zilgit çekerken, konuşurken, canlandırmaya yaparken.

Çok yaşlı bir teyze gördüm. Dalıp gitmiş otururken. Birden bire çalışan, bozuk bir silecek gibi sağa sola, sağa sola gidip geliyordu elleri. sonra tekrar dalıp gidiyordu. Gidip tutmak istedim ellerini.

"Batman'da kadın intiharları" hakkında yapılan toplantı sırasında tam önümde sanıyorum **"Batman Kadın Platformu"**ndan bir kadın fenalaştı. Sema Pişkinsüt ilk yardım için geldi. Kadına **"Biraz dışarı çıkıp uzanmanız gerekiyor"**, **"tansiyonunuz düşmüş"** dedi. Biz kadını dışarı çıkarmaya çalışırken o kalmak istiyordu ve yan baygın halde şunu söylediğini duydum. **"Ne olur kalıp bir iki çift laf etseydim."** Bu çok dokundu bana. Buradaki kadınların konuşmaya, kendilerini ifade etmeye, anlatmaya ihtiyacı var en çok.

Akşam şenlik yapıldı. Şenliğin en harareti yerinde biz canlandırma ekibinin, (Kürt kadınının günlük hayatından enstanteneler canlandırılıyordu, iğ eğirken, yayık sallarken, ekme yaparken gibi) tam önünde otururken bir patlama oldu. Can havliyle hepimiz panik içinde sağa sola koşuşturduk. Ben **bomba patladı sandım.** Batmana gelirken getirdiğimiz bütün korkularımız ortaya çıkmıştı. Ortalık sakinleşince geri dönüp şaşkınlıkla **"ne oldu"** diye sordum, yaşlı bir kadına, o da **"Ekme patladı"** dedi. Sonra anladık ki sacın üstündeki ekme tutuşmuş. Bozulan sinirlerle bu **evvaba çok güldük ama çok şaşırmadık.** orada her şey patlayabiliyormuş gibi geliyor insana.

İkinci gün Hasankeyf'e gittik, inanılmaz güzellikte bir yerdi. Turistik gezimizi yapıp, hediyelik eşyalarımızı da satın alıp otobüsümüze geri döndük.

Otobüsümüze binerken bir grup ilkokul öğrencisi gördüm. Dönüş velaşıyla otobüslerimize binerken dinlemeyi unuttuğumuz çocuklarmış onlar. Bize şarkı söylemeye gelmişler. Bütün bir gün, o kavurucu sıcakta bizi beklemişler. Bunu öğrenince çok üzüldüm.

Dönüşte, önümüzde uzanıp giden ısız sarı toprakları seyrederken o ilkokul öğrencilerinin şarkılarını söyleyememe sıkıntıları geldi yüreğime oturdu. Ağlamak, ağlamak istedim.

Ramize Erer

LeMan

Ölüm orucunun 181. gününde bilinci kapanan Ersin Eroğlu hafızasının on yılını kaybetti... Eroğlu, kendisini lise çağlarında sanıyor.

Küresellik karşıtı gösterilerin şiddetlenmesi üzerine G-8 diye bilinen zirvenin gemide yapılacağı açıklandı...

"Zam" diye oturdular, gazeteyi "150 bin lira" yaptılar! İŞTE MEHMET YAKUP YILMAZ YÖNETİMİNDEKİ TOPLANTININ İÇYÜZÜ!..

- Arkadaşlar, durum fena... Bu gazete, bu fiyatla gılmıyo... N'apsak, zam mı yap-sak?..

- Evet, zam yapalım!..

- Bence de zam yapalım!..

- Zam uygundur!..

- Zam yapalım!..

- Zam kaçınılmaz gibi görünüyo, yapalım gitsin!..

- Zam yapmadan önce düşünsek biraz... Mesela, Milliyet'in arka sayfası spor oldu yıllar yılı, bu bi alışkanlık, sporu iç sayfa-lara atmak yanlış mı acaba?... Bence biraz da ordan patladık... Spor, eskisi gibi arka sayfada olsun!..

- Sus kovuldun!.. Çık dışarı!.. Arkadaşlar, toplantıya 6 kişi olarak devam edicez... Zam için ne diyosunuz... 300 bin lira iyi midir?..

- İyi!..

- Bence de iyi... 300 bin uygundur!..

- En iyi rakamı söylediniz... Bence, yıllarca Milliyet'e emek vermiş insanları bir anda kapının önüne koy-mak hataydı... Vizyonumuz ve imajımız, daha rasyonel bir çözüm bulmamızı ge-rektiüyordu... Sloganı "Basında Güven" olan gazeteye, en başta yazar-çizerinin güvenmesi gerek... Kovuldun, çık!.. 5 kişi yeter zaten bir toplantıya... Arkadaşlar, hafta sonu flya-tımız da eklerle beraber 500 bin olsa... Nasıl olur?..

- Şahane olur!..

- Mükemmel!..

- Hafta sonu 500 uygundur!..

- Ya Hürriyet gibi olalım, ya da Radikal gi-bi... Madem Milliyet gibi olamıyoruz!.. Hem genel müdürün, hem şoförünün oku-yacağı gazete olalım derken ikisi de braktı bizi... Bence, Hasan P. ulur'a yaptığınız "Si-yaset Rasim'i Televole Rasim yapalım" önerisi yanlış!..

- Giderek azalan arkadaşlar, 4 kişiyyiz ar-tık!.. Eşlik durumunda benim oyumun 2 oy sayılmasını öneriyorum!.. Ne dersin-z?..

- Elbette!..

- Doğrusu da budur!..

- Uygundur uygun olmasına da, şu Benin Cankat olayına bir çözüm bulalım... Nasıl bi kadındır, kimdir bilinmez... "Sapık" fi-li-mindeki anne gibi!.. Ayreten bi internet si-tesinde çok başka şekil gördüm kendisi-ni... Dedikodu yakışsıyo mu bize?.. Daha net olmamız lazım... Söylememe gerek var mı, kovuldun!.. Biz elektrikli gazete yapalım dedikçe, etik diye deliriyosunuz... Sonuç: Aydın Doğan, Alman Cumhurbaşkanı Rau'yla

zirve yapıyor, yanında Ertuğrul Özkök var, ben yokum... "Aydın Bey, ben de ge-leyim, aynı saatlerde Rumenige ile bi pub'ta bira içeyim, Almanya'yla halk tipi yakınlaşma olur" dedim, cevap bile ver-medi... Bence makeleler 25 cümleyi geçmesin, millet okumuyo!..

- Bence de!..

- Bence, Milliyet'teki değişimden sonra gasteye seçkin bi hava vermek yanlış!.. Seçkin okur, benzin istasyonunda bedava verilen gasteden hazetmez... Artı, o pastalı reklam da çok sıkı... İnsan yiyemedikten sonra, o pastanın ne önemi var?... Eleştiri, protesto ayağıyla, o pastayı gene bi tek politikacı tadyo farkındaysanız!..

- Çık!.. Eee, başbaşa kaldık senle... Mut-laka bi şekil

yapmamız lazım... N'apalım?..

- Eee... Siz bilirsiniz... 100 bin yapsak mesela... Kovarım, 150 bin de bar!..

- 150 bin uygundur!..

- Tabi canım, ülkenin içinde bulunduğu ekonomik koşullar, alım gücünün düşme-si, her kişi ve kuruma düşen özveri gö-re-vi, vesaire yüzünden 150 bin yapıyoruz gasteyi di mi?..

- Evet... Böylece yok satıp sürümden kazanı-caz... Evet!..

- Şu yönetim kurulunda en sevdiğim adam sensin!.. Hemen uygulayalım... Plan tutmazsa, biliyosun n'olacağını!..

- Keşke adam atna toplantısı da, tam ter-si, yeni elemanları işe alma kararıyla bit-seydi!..

- Kovuldun, şimdi beni yalnız bırak!..

V.Ö.

Istanbul Üniversitesi İletişim öğrencileri, televizyonda "en iyi eğlence programı" olarak Şahane Pazar'ı seçti.

Bazı Bakan ve Milletve-killeri acil yasalar görü-şülürken, çe-şitli kesimle-re para isteme-k için Kemal Derviş'i kuşatınca, Derviş "Ben-den bir daha para isteme-yin. Bir daha meclise gel-meyeceğim" diyerek ra-hatsızlığını dile getirdi...

Demokrasi yerine yine geçici çözüm... Avrupa İn-san Hakları Mahkemesi (AIHM)'den gelen trilyonlar-ca liralık para cezalarını ihmalı yapan kişi ödeyecek.

Ölüm oruçlarında hafızasını kaybeden solcu mah-kumlara marş söyleyip, bozkurt işareti yaptırıyorlar.

Okullar tatile girdi, üniversite sınavı da bitti. Sıra bunalıma girme, iş bulamama, ailevi baskılar, kah-ve ve meyhanelerde zaman öldürmeye geldi...

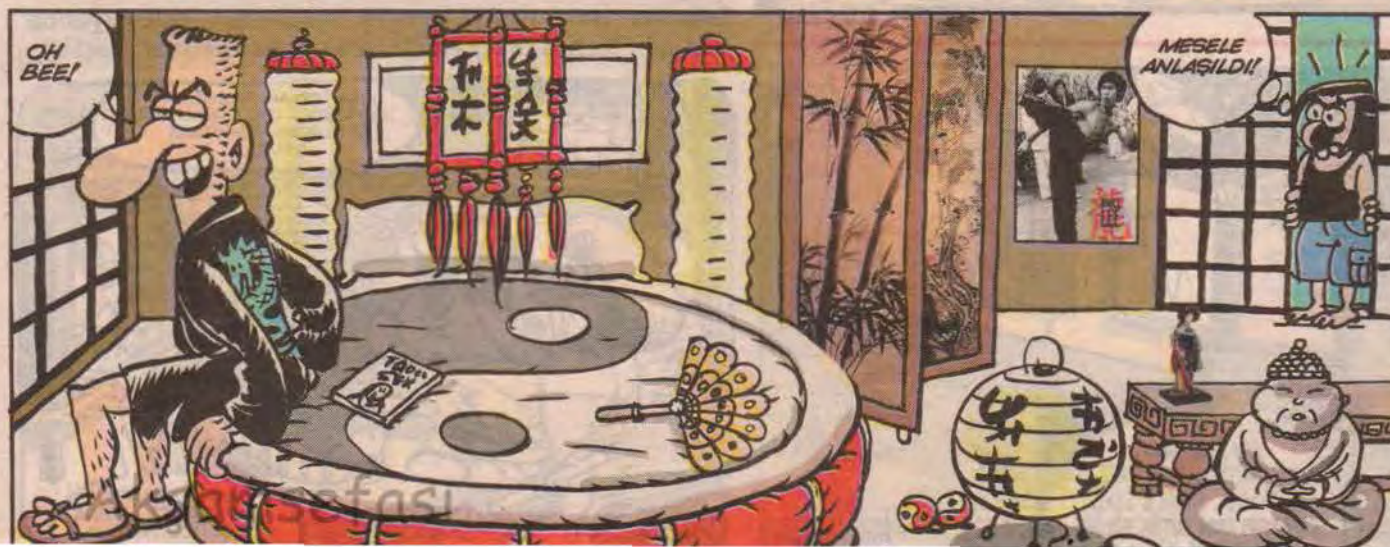
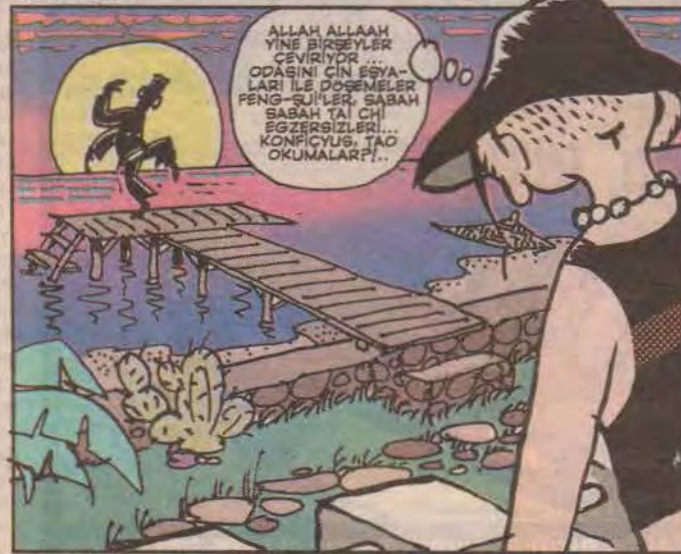
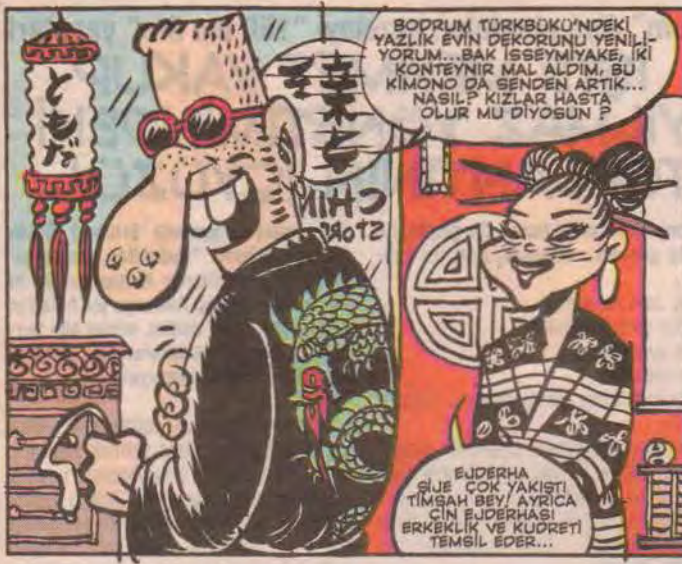

Eski GIRGİR dergisi arka sayfa çizerleri şimdi ne yapıyorlar

(hepimiz geçtik o sarışın ve bol noktalı sayfadan.. bir bakıma eski GIRGİR dergisi'nin alt yapısı, paf takımı'ydı o sayfa.. kimimiz sonra iç sayfalara sirayet ettik, kimimiz başka başka dergilere.. ama bazılarımız kayboldular sanki.. ne isimlerine, ne çizgilerine rastlayabildik sonra.. eski GIRGİR dergisi'nin arka sayfasında birlikte yer almak demek akraba, hemşehri, kanka olmak gibi bir şeydi o zamanlar.. sadece istanbul'dan değil, memleketin her yanından karikatür yağardı o sayfaya.. pek çoğumuzun birbirimizi yüzyüze bir kere görmüşlüğü bile yoktu belki ama tıpkı askerdeymiş gibi kim nereli ezberlemiştik.. mesela ben hâlâ hatırlıyorum bazıları: zafer karakaş-lüleburgaz, cemil açikkol-gaziantep, ayhan kiraz-zonguldak.. şimdi, yıllar yıllar sonra aldı beni bir merak.. n'oldu bu arkadaşlara.. neredeler, ne yapıyorlar, ne ediyorlar, nasıllar diye.. ey eski GIRGİR dergisi'nin tüm arka çizerleri, eğer bana şu anki hâlinizi gösteren bir fotoğraf ile şu an neler yaptığınızı anlatan bir mektup gönderirseniz ÖKÜZ'ün ağustos sayısında özel bir bölüm hazırlamak istiyorum.. işte aklıma gelen eski GIRGİR dergisi arka sayfa çizerlerinden bazı isimler.. unuttuklarım bağışlasınlar...

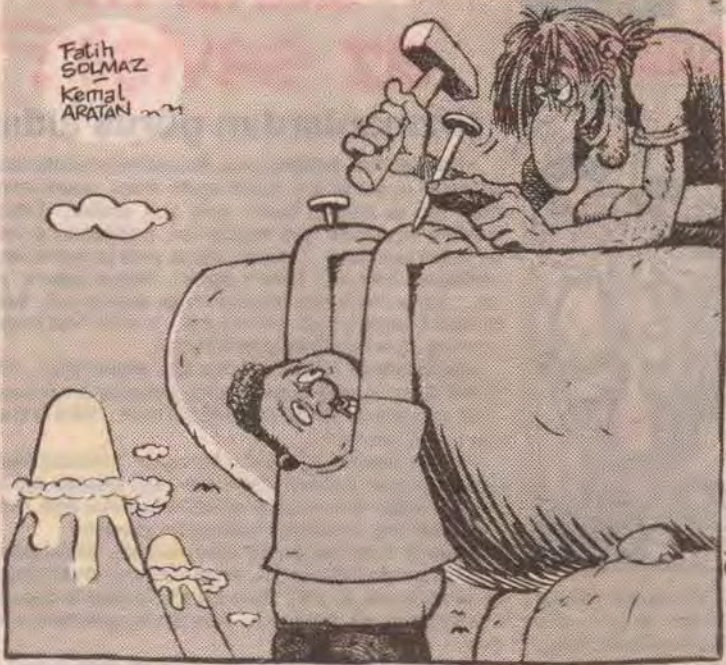
zafer karakaş
serdar gılkal
nuhsal ışın
vahit bademci
samet giray
oğuz rize
muhammet
kotbaş
akın çavdarlı
bozkurt belibağı
yüksel bayram
ömer çam
yılmaz kuruhasan
evrim bayrı
yusuף ercins
tuncer doğan
yakup karahan
yüksel can
nadir gül
zeynel esen
korkut akaçık
sefer tabakoğlu
adnan ayaz
mustafa pancar
aykut yılmaz
reha avkıran
ishak öztürk
vedat rafahiyeli
süleyman kaya
ali ünlüsoy

sallı salı
veysel ökten
yakup aksoy
serdar kutça
vedat cankılıç
sefa sofuoğlu
mustafa yıldız
hürrem gigin
tamer okuyucu
cumhur gazioğlu
tayfur hakarar
coşkun göle
raif zor
serhat oğuzkurt
hasan gez
a.faruk akgören
hüseyin ışık
selim şahin
ali şur
hazan suadiye
erdoğın
oğultekin
birol çün
i.serdar sayar
cemil açikkol
ayhan kiraz
sedat öztürk
adnan şahbaz
ve diğerleri.. unutmayın, mektupları gönderin...

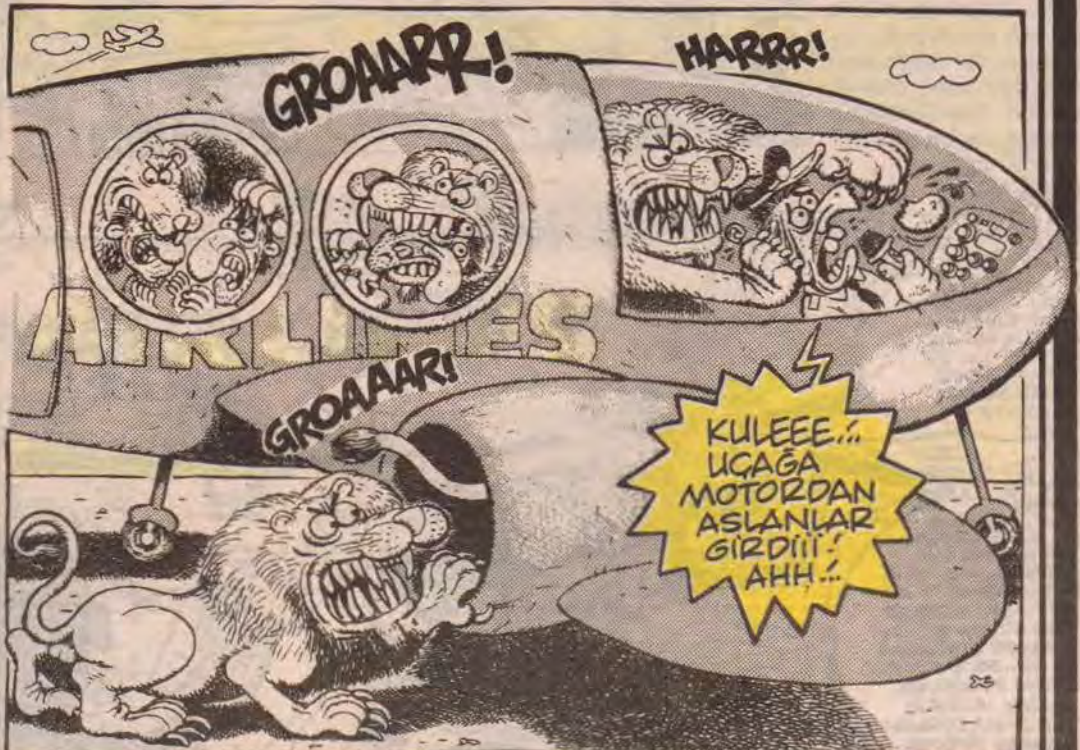

UMPAHA

Fatih SOLMAZ
Kemal ARATAN

Solmaz @ lenan.com.tr
Aratan @ lenan.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ
İÇOĞLU

DUMUR

Entelektüeller daha mı az sevişir? (Uzmanlardan görüş aldım!)

• Prof. Yeliz Nuri Battalboy: Seks, ilkel güdülerden olduğu kadar can sıkıntısından da pompa alır!.. Kafada boşluk olunca, organik enerjide ırmak olur... Olur da n'olur?.. Durduk yerde azan gördüm... Tweenie'lerdeki Judy'den "olgun kadın" diye hoşlanan var... Entelektüeller sorunludur, kolay iletişim kuramazlar... Tatil günü, ağaçlık yerde partisine tutup küresel ısınmadan bahsederler... N'olur o zaman?.. Güdüler soğuma yaşıyor insan... Şahsen benim eşim Ortadoğu uzmanı, yapılı bir can!.. Ama aramızda Gazze Şeridi geçişi yaklaşık yirmi yıldır... Arada bi, "Üçlü Zirveler" başış umudu azıcık belirmediği zamanlar hariç tabii...

• Sevdâ Demirel: Ne bilim ben, niye bana soruyorsunuz?.. 1995 yazında kısa dönem bi entelektüellik yaşadım, antropolog bi tipte beraberdim... Sonra o Hasankeyf'e yerleşti, uzun süre ayrı kaldık... Sonra da bi ara Prag'a gitti, olaylara kanışmış...

• Haydar Dümen: Daha neler?.. Utanmasalar "Entelektüel daha az sevişir", onda da erken sevediverler" diyecekler... Ne münasebet diyorum ve ekliyorum: "Müspet ilimle hurafeler arlanır/Teoriyi bilirsen pratik harlanır!.."

• Hincal Uluç: İlk defa bir konuda susmak istiyorum!..

• Ankaralı Turgut: Bu konuda bestem hazır b'ile "Bıakıp gidecem entel seni / Benim için başıma sık yok, sık yok / Düşmedi elinden kitap evleneli / Bir yıl oku bk yok, bk yok!..". Nassı beste?.. Kusmetse bu çarşamba A'dan Z'ye programına konuk olacağım... Daha aynbibi açıklamaları orda yapacağım!..

• Reha Muhtar: Bence Fatih Terim'i halya'dan resmi düzeyde geli istememiz gerekir... Vermezlerse İtalyan mallarını protesto edelim... Seks konusuna gelince... Entelektüeller, daha az seks yapmıyo aslında... Kafayı tercih etiketleri için n'aptıkları anlaşılıyor... Nilüfer'le Paris'e gidicektik, Büyükşehir Belediye Başkanı eşcinselmış, vazgeçtim... Onun başkanlığında yaşamam ben!... Nerde bu devlet nerde, çarem nerde?..

• Prof. Zekeriya Bayaz: Alim kişi, eğer ki o ilmini sadece ve sadece fikriyat ummanının derinliklerine dalıp dalıp çıkmakta harcıyor ise ve zihni hül-yasının buğusu gözüne sis perdesi çekmiş olup, onu yemeden, içmeden ve de cimra eylemekten men ediyor ise o da ayan kaçmış bir mevzudur... O durumda bulunmamak lazım gelirl!

• Sertab Erener: Ben o lafı, lafın gelişti söyledim... Laf oraya nasıl geldi habircimiyorum, yaz akşamı yalan olmasın!.. Gerçekten, nereden çıktı bu laf?.. Niye bana öyle bi soru sordular?.. Sormadıysa, ben niye söyledim... Sesliyle sevişen bi insanıml!

• Mahir Kaynak: Önemli bir konu... Vasıfsız ve sosyal kredi yoğunluğu düşük nüfus çoğalırken, yoruncu kesim aynı oranda Dremliyor... 70'li yıllarda Alman Gizli Servis elemanları, bu tehlikeye önlem aradılar, pilot olarak seçilen 400 entelektüel'in çalışma odalarına porno dergi serpildiler... Sonuç alınmadı... Bu tip hayatı olmayan küçük ciddiyetler için "Ümit Milli İstihbarat Teşkilatı" kurulmuştur... Bunu Japon yapıyor, Frenk yapıyor... Peru'da bile var!..

• Banu Alkan: Yok böyle bişey... Hem seksüel, hem beyni kapasitesi yüksek olabiliyor bi insanın... Al işte, ben... Evet, belki bi sitem yok ama kapasitem var... Ha-hay... Artı, benim yarım mis gibi kokuyor!..

• Fatih Terim: Öncelikle Reha Bey'e teşekkür ederim ama, o konuyu galiba yanlış anlamış... Ben kendi isteğimle İtalya'dayım, Milano'dayım... Bi şekilde Milan Hikayesi'ni bitirdiğim için müdüyüm... Sorunuza gelince, bilemem ben... Nasıl ki üç kornerin bi penaltı yapması çocuk aksıysa, aynı şekilde üç ön sevişme, bir seks eder mi, etmez!.. UEFA bunu böyle diyo... Dün göüştüm Napoli'de!..

• Ayşe Hatun Önal: Evet, var böyle bişey... Daha yeni bir kitap okudum Hâler'in hayatıyla ilgili... Bazı, geceler Eva dönemin en süper baby-doll'lerini giyip yaşıyor adama, ama adamın kafası dolu... Minik mahlet finaller yapmaya çalışıyor, seks meks düşünmüyor, öyle de biril!.. Maket zaten minik olur, o ayrı...

• Toros Hartlak (Vatandaş): Ne demeye çalışıyor lan sen?.. Bana pusu mu kuruyon?.. Zorla zina yaptırıp şantaj mı edecez?.. N'apınca entel olunuyo, bilmeyon ki... Kafayı yicini!..

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

kırservis@
leman.
com.tr

HEEY BABA
HELAAL, BAŞAR-
DIN UÇURTMA
BORDUNU DA
BAŞARDIIN!..

SU BELDENİN
ÇOCUĞUYUM...
20 SENEDİR SU
KAYAGI GELDİ YAPTIM SÖRF
GELDİ HAYIR DEMEDİM...
PARASEYLING, PARAGLAY-
DING EKTRASI... BİTİMYOKİ,
ŞİMDİ DE UÇURTMA BORDU...
BAKALIM SENEYE NE GELİ-
CEK? YILDIM, YORULU... YAŞI
DA VERDİM OTUZ YEDİYE...
SU SPORU YAPICAM DİYE SU
SABAHAN KALMA TOPRAĞI,
SEZAYİ EKİYİM DESEM...
ULAN BUNU YAPARKEN BİLE
NELER DÜŞÜNÜYORDUM YAA,
HIÇ HEYECAN ADRE-
NALİN KALMAMIŞKI
BÜNYEDE!..

...Geçenlerde evimin olduğu caddede ağır ağır yürüyordum. Ellerinde orak olan iki genç, garip adam sessizce yanıma yaklaşıp brısbıcı bir şekilde, tuhaf bir edayla yardıma muhtaç olduklarını söyleyip para ister gibi bir talim hareketleri yaptılar. Ya da ben öyle sandım. Zira akımlı çıkmış, beynim kafamda bir o yana bir bu yana vuruyordu. Acıba kulllanmışım... Düşünsenize şehrin ortasında iki tane oraklı adam... Ot biçmeden geliyorlar desem, ot nerede... Azrail sendromuna girip hemen ordan uzaklaştım, on kilometre yürüdüm, ancak kendime gelebilirdim. O gün yola gidecektim, bunu bir işaret sayıp gitmemeyi bile düşündüm. Sonradan akıma geldi. Daha önceleri işitmişim. Dolapdere civarında bir arkadaştan, elinde hızar olan bir adam aynı şekilde o gün hiç odun kesemediğini söylemiş ve bir yemek parası istemiş. Nedir bu yaa, hala anlayamadım. Herhalde, bak para vermezsen "bir daha düşün" diye bir mesaj vermek istiyorlar...

DETAYI

DUMUR DETAYI

Baylerbeyi'nde balık restoranlarının birinde çığırta bir garson müştenleri şöyle çağırıyordu: "Denize sıfır masalar, Denize sıfır masalar..."

Daire pazarlayan bir emlakçı edasıyla yırtınan garsona baktım, bakımdı... Neredeyse "Tsunamiye sıfır masalar" diye bağırarak. Kardeşim zaten boğaz kıyısı, ikide bir gemi geçiyor, tanker geçiyor, dev dalgalar kıyıya vuruyor. Ayrıca masa denize sıfır olsa n olur?.. Sanki bir ömür aynı masada mı oturacak adamlar?..

PEEY, ESKİDEN KAPORTACI
ALİ USTALAR, DEMİRCİ ZİYA
USTALAR VARDI, ŞİMDİLERDE
VAFFELCİ ALİ USTA, KORNETCİ
MUSTAFA USTA VAR... USTALAR
AYNI DA ZENAATLAR
DEĞİŞTİ GALİBA,
NE DERSİN?

NE DİYİM
ABİ GEL YİYELİM
Bİ TANE... YORAMA
KAFAYI, TATILDESİN
YAA!..

KORNETCİ
MUSTAFA USTA

TURİST AKINI
YASANIYOR AMA
YERLİ TURİZME DE
SU ALTI TURİZMİ VE
DALGIÇLIK FAALİYET-
RİNDE BÜYÜK BİR
ARTIŞ VAR... DENİZ
GÜNEŞİ, BULUÇ
POZİTİF!..

Bİ AMPHORA
PARÇASI BULDUĞUM
AMA, DEVAAMI NERDE
BUNUN?.. HERHALDE
SÜRÜKLENMİŞ!..

ŞURDA
Bİ ROMA
BATIĞININ
OLMASI GERE-
KİYOR... TÜM
KAYNAKLARA
YAZIYOR... BİRAZ
ALTIN BULUR-
SAM YIRTA-
RIM!..

DENİZLE,
GÜNEŞLE, TURİZM-
LE İLGİLERİ YOK
ONLARIN YANA DÖNE
BATIK HAZİNE FALAN
ARİYOLAR... KRİZLER-
DEN SONRA BÜTÜN
SAHİLLER BUNLARA
DOLDU... GECE GÜNDÜZ
ARAYIŞ İÇİNDELER,
ANCAK VURGUN
VURGUN YIYECEK-
LER O OLACAK!..

TEREĞİLLİ

PICTURES

ULLU
BİLGE
DANDOL
DENYUS

Yeni
öykü

DÜŞLERİN
DEDESİ

1. Bölüm

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

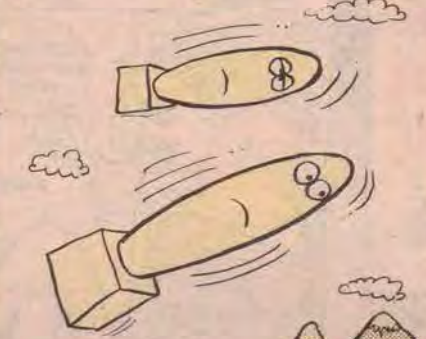
Eğlenelim Öğrenelim: Afrika'da konuşulan dillerin tahmini sayısı 1000'dir...

387 dil biliyorum.

Eğlenelim Öğrenelim: Otto E. Funk adlı Amerikalı, 16 Haziran 1929'da New York'tan San Francisco'ya kadar 6702 km. yürüdü. 183 gün süren bu yürüyüşün her adımını keman çalarak attı...

Sayın Funk, bunu neden yapıyorsunuz acaba?

Hamili kart yakınımıdır olayını hayatı boyunca kaale almamış bir kişidir, ERDENER ABİ...

İçimdeki Göl

Kim fışkırdı boşlukta olduğumu bana. Karşılıksız bir hayatı olduğumu kimden öğrenmişim. Gidilmesi gereken bir yer olduğumu, ama ne kadar istesem de oraya birtürlü gidemediğimi nasıl anlıyordum.

Kimin hayatıyla karşılaşıyordum hayatımı ki kendimi bu yüzden böylesi eksik, böylesi yetersiz hissediyordum...Ve onun hayatının benden daha gelişkin, daha düşsel ve doygun olduğunu nereden biliyordum.

Ve birgün yaşadıkça içimdeki kilitli kapıları birer birer kırıp ruhumla bedenimin sarmaşdolaş olacağına ve sevinçleri özgür bir hayata bağlayacağıma kim inandıyor beni durmaksızın...

Kimle kıyaslayabilirim ki kendimi... Kimin içini görebilirim ki...

Çoğu kez içimde, rüyalar, hayaller, sönmeyen ışıklar, kurtarıcı sırlar, bilgeliklerle dolu bir göl taşıdığımı hissediyordum.

Neden göl... Derin, sessiz, nâşılılmaz, çözülmez olduğu için belki de...

Kişiliğimin yetersiz, çelişkilerle dolu ve adeta bir yamalıboşca olduğunu içimde taşıdığım bu göl hatırlatıyor bana sanki. Bu gölün bana ait bütün kayıp, gizli ve bastırılmış bilgileri sakladığını kaynağını bilmediğim hasreterden, bu hasreterin yarattığı o garip sızdan anlıyorum.

Sadece bir kurgudan ibaret olmadığımı biliyorum. Eğer sadece bir kurgudan ibaret olsaydım, çelişkilerimi, yapaylıklarımı, paramparça oluşumu, yetersizliklerimi hissetmezdim. Bunları her hissedişimde derin bir hayalkırıklığı yaşamazdım.

Bende beni yetersiz, bende beni sahte, yapay, anlamsız, hatta çıkarıcı ve kötücül gören bir yer, bir anlam, bir özün varlığını hissediyordum.

Çalışanların yorgun argın işlerinden evlerine dönmeleri gibi, ben de günlük, sıradan, basit hayatımdan evime, içime dönüyordum. Binlerce karşılıksız soruyla...

Çünkü içimdeki gölün üzeri kalın, karanlık örtülerle örtülüdür. Bu göl bana ait bilgilerimi, bana ait sırlarımı kıskançlıkla saklar sanki. Hatta çoğu kez ondan binbir uğraşla öğrendiklerimi bile bozar, çarpıtır, gölgeler...

Öğrendiklerimi bile bozar, çarpıtır, gölgeler... Bilirim, konuştuğum, yaptığım benden izler, ipuç-

ları taşıyordum. Ne kadar rollerle, alış rini görürün rurla bakan la, hakların gum gibidir ondan kuş seyebilir, or tü ve sahip nm ona. Za mü kendi k yetim olur b içimdeki gö kimliğime, şırım. Yüzümü Bu akış ğim. Bu de üzmez, ulla değişimin. Bu yüzd hiçbir insan lar, 'belki'le lar ve soru hiç kuşku hemen içim nun sızısını yurur. Yorar, yıp ummadığın maz insanı leri saklıdır cudur, ama sam onca kendi haklı lur, hisse Ama ker me, bir kıy değildir çün nıtlamaya u terim zaten bıraksın. Ç bu sahte h mi kesme alaydır, ked Kendi g onunla büt açtığı bir se

Eğlenelim Öğrenelim: Hava kirliliğine karşı ilk yasa 1273 yılında İngiltere'de çıktı...

Eğlenelim Öğrenelim: Dondurmayı 13. yüzyılda Uzakdoğu'dan Avrupa'ya getirip tanıtan ilk kişi Marko Polo idi.

UÇAK-
NDIN,
AT YABAN.
CELİK
MAZ MI?
E FLAN DA
AIZIN
DAN YABAN-
VİDİR...
N TURİST
LER...
İKİYÜZ BİNİNCİ
TURİSTE BEDAVA
TATİL...
HOŞGELDİNİZ
WELCOME
WILLCOMEN
BAK SANA
ÇOK GÜZEL
BİR OTEL ŞEKLİ
YAPICAM
DIYORUM...
UÇAKTAN
İLK BEN İNDİM
BEDAVA TATİL
DE BENİMDİR...
BEN TÜRKÜM
AMA ALMANYA-
DA YAŞIYORUM
BEN DE TURİST
SAYILIRIM?
WHAT'S
GOING
ON?
VALLA
HALDUNCUĞUM
SEN KULLANDIĞIN
HERŞEYİ SORUP ARAS-
TIRIP ÖYLE ALIYOSUN...
SANA GÜVENİM SONSUZ
O GÜNEŞ YAGININ DA BİR
ÖZELLİĞİ VARDIR ELBET
ACABA BEN DE KUL-
LANABİLİR MİYAM?
E AMA HALDUN ARAŞTIRIYO, EDİYO DA,
HALDUN SENİ BESLEYİP BÜYÜTMEME GELMEDİ
Kİ BU DÜNYAYA... DEMEKKİ HALDUN ŞURADA
ESSEĞİN ZİKİNE TUTUNSA Bİ ÖZELLİĞİ
VARDIR DİYE SEN DE TUTUNACAN?

BU GÜN YİNE
YARIM YAMALAK
KARNİNİ DOYURDUN
Dİ Mİ BU ÇOCUĞUN?
ŞU HALE BAK...
SLOOP
SLOOP
SLOOP
ŞOPADAK
E AMA HALDUN ARAŞTIRIYO, EDİYO DA,
HALDUN SENİ BESLEYİP BÜYÜTMEME GELMEDİ
Kİ BU DÜNYAYA... DEMEKKİ HALDUN ŞURADA
ESSEĞİN ZİKİNE TUTUNSA Bİ ÖZELLİĞİ
VARDIR DİYE SEN DE TUTUNACAN?

VALLA
HALDUNCUĞUM
SEN KULLANDIĞIN
HERŞEYİ SORUP ARAS-
TIRIP ÖYLE ALIYOSUN...
SANA GÜVENİM SONSUZ
O GÜNEŞ YAGININ DA BİR
ÖZELLİĞİ VARDIR ELBET
ACABA BEN DE KUL-
LANABİLİR MİYAM?
E AMA HALDUN ARAŞTIRIYO, EDİYO DA,
HALDUN SENİ BESLEYİP BÜYÜTMEME GELMEDİ
Kİ BU DÜNYAYA... DEMEKKİ HALDUN ŞURADA
ESSEĞİN ZİKİNE TUTUNSA Bİ ÖZELLİĞİ
VARDIR DİYE SEN DE TUTUNACAN?

Kirik Leblebi

LeMan
en kötü
karneye
bisiklet
veriyor...

LeMan 10 yıldır en kötü karneye bisiklet veriyor. Bu sene yine verecek. Ortaokullular, lise-ler, karneniz kötü diye moralinizi bozmayın, içi-nizi karartmayın. hele in-tihar falan hiç düşünme-yin. Karnenizi babanız-dan önce LeMan'a göste-rin. Pedalı çevirin... Kablını için aşağıdaki kuponla birlikte karneniz-in bir fotokopisini bir de fotoğrafınızı gönderin...

Adı:.....
Soyadı:.....
Okul:.....
Sınıf:.....
Zayıl sayısı:.....
Adres:.....
Tel: { }.....

* Ankara, 29 Haziran Cumartesi günü saat 16:00-20:00 arası Aemaaltı Gaybahçe'ndeyim. Söyleşi ve müze. Konur Sok. No:59 Kızılay. Tel. 0312 - 418 14 40. Sevgili Oğuz da bir konuşma yapacak.
* Sevgili Filizet Başkaya'nın 29 Haziran Cumartesi günü ceza-evine uğurluyoruz. Filizet Başkaya bu sistemle eleştirildiği için 18 ay hapse mahkûm oldu.
* Hacı'nın Şahin, Kral ve İmparator. Gerday's Yay.
* Ayül Ucu Aka, Tuğba Karadeniz, Selin İskender, Gülten Yılmaz, Deniz Küçüközdemir, Asena Bayraktar, Şahin Kaya, Dilela Akıyapı, Deniz Dalgıç, Ahmet Lali, Sinan Karatopraz, Taylan Özgür, Serpil Gacı, Filiz Özgül, Fırat Aslan, Saadet Akıyapı, Suzan Aydın, Salime Demir, Sadettin Erenoglu, Cengiz Milani, Semra Çelik, Zeliha Aras, Melva Yavuz, Mektuplarımızı bildirmeniz için sevgiyle...

CEZMİ ERSÖZ
cezmi@leman.com.tr

HILLARIAN ADAM

AHMET YILMAZ

Tanrı'dan alacaklıyız!

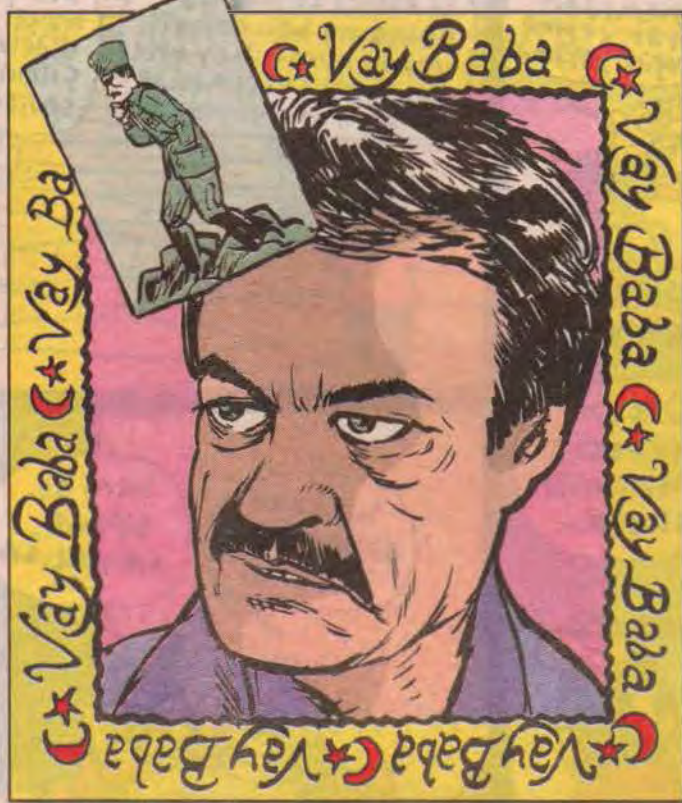
Lütfü Oflaz
lo@leman.com.tr

İnsanlar ikiye ayrılır; Tanrı'ya borçlular ve Tanrı'dan alacaklılar! Her şey verdikleri Tanrı'ya borçlular. Hiçbir şey vermedikleri Tanrı'dan alacaklılar! Tanrı bazı insanlara sağlık, zenginlik, güzellik, akıl, yetenek gibi her şeyi veriyor. Bazı insanlara ise bunların hiçbirini vermiyor. Hiç Tanrı'nın verdikleri ile vermedikleri bir olur mu? Yeri gelmişken anlatmalıyım şunu. Birini tanıdım; doğuştan iki bacağı ve bir kolu yoktu. Çoğu işi tek elinin üstünde güçle sürüyordu. Yer tezgahında incik boncuk satarak geçimini sağlıyordu. Hayattaki en büyük kabusu umumi helaya gitmekti. O zamanlar umumi helalar pislik içindeydi. Birgün "Başkalarının boklarına bata çıka hela deliğine ulaşıyorum" diyerek söze girmişti. "İçindeki bokları çıkartmak isterken dışım boka bulanıyor" diye devam etmişti. "En acımasız adaletsizlik Tanrısal adaletsizlik; kimini cennette yasabır, kimini cehennemde" diye de eklemişti. Ona göre şiirlerde, şarkılarda sıkça rastlanan "adaletin bu mu dünya", "kadere isyanım var" türü yakınmalar dünyayı yarattığına, kadere yazdığına inanılan Tanrı'nın adaletsizliğine isyandan başka neydi? Dünyanın hâkiminin yaptığı adaletsizliğin katrilyonda birini bir dünyalı hâkim yapsa ona isyan edilmez miydi? Aslında ahretteki hesaplaşma şöyle cereyan etmeli: Her şey verdikleri Tanrı'ya hesap vermeli. Hiçbir şey vermediklerine ise Tanrı hesap vermeli!

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

VAY BABA - HOP!.. HOBAA!! (TOTAL BUMBASTIC!)

star-candır, popraktır derim tam olarak öyle de diil... başka türlü bir ken-
dinden geçiş azbi onunkisi...

Bahadır Boysal denen keloğlan "çocuğu gezdirmek"ten ziyade, size güzide malzeme toplamak için durur durur, haftasonları gerdin! (sarımsın yılan dasevdi haftasonu hayata vurur. Geçerlerde akşamı, halsizlikle Kemancı'ya gittiydik.. (İkili Rock Bara kendini ilk kez vurmuş zilyaya..) (İç-beş kilyiz.. gece leriad.. halikızı açdı ama başka türlü bir hale gelmiş.. gece boyunca konuşmayan kız (içkinde devedezlemesiyle) başıra başıra "bu hale bak.. maseke takmış sahne eüratır.. hele hele eeri, bi de dana edyosun ıttır! bu ülkenin aydınlarından göya (bana diyo)... saplağı indirmek için zor tıttım kendimi... zilyaya bak.. masekaymı, güzel bir keşif yapmış gib!.. Ulan maskeleri biz zaten biliyoruz.. Biz zaten o ön bilgiyle gelyoruk buraya a-gizemcan.. a-duduhan!

Üçgün önce de Sabah gastesinde Kemal Der-
viş'in bir şeyini okudum.. Gazeteci, babalar günü için bir mesajınız var mı? diye soruyor.. ".... çağdas dünyada başan ekip işidir, grup çalışmasıdır" diye cevap-
lamış Derviş..... (Dervişlik bumadı? bu bir gastesilik başansımıdır.. vevki türlü anımlar aranamı? (abi nedir bu?)
Babası CHP'den eski bir milletvekili olan bir canyolda-
şınız anlattıydı dost macileinde.. saçın kampanyaları es-
nasında Dansu Chiller slyaslarla konuşurken elyide
dizlerini sıvazıyormuş delegenin, inceden..
zin zin zin yörüngeye giryormuş sonra slyas!..

ÇOK YALNIZIM BE ATOM

Üçgün önce de Sabah gastesinde Kemal Der-
viş'in bir şeyini okudum.. Gazeteci, babalar günü için bir mesajınız var mı? diye soruyor.. ".... çağdas dünyada başan ekip işidir, grup çalışmasıdır" diye cevap-
lamış Derviş..... (Dervişlik bumadı? bu bir gastesilik başansımıdır.. vevki türlü anımlar aranamı? (abi nedir bu?)
Babası CHP'den eski bir milletvekili olan bir canyolda-
şınız anlattıydı dost macileinde.. saçın kampanyaları es-
nasında Dansu Chiller slyaslarla konuşurken elyide
dizlerini sıvazıyormuş delegenin, inceden..
zin zin zin yörüngeye giryormuş sonra slyas!..

Üçgün önce de Sabah gastesinde Kemal Der-
viş'in bir şeyini okudum.. Gazeteci, babalar günü için bir mesajınız var mı? diye soruyor.. ".... çağdas dünyada başan ekip işidir, grup çalışmasıdır" diye cevap-
lamış Derviş..... (Dervişlik bumadı? bu bir gastesilik başansımıdır.. vevki türlü anımlar aranamı? (abi nedir bu?)
Babası CHP'den eski bir milletvekili olan bir canyolda-
şınız anlattıydı dost macileinde.. saçın kampanyaları es-
nasında Dansu Chiller slyaslarla konuşurken elyide
dizlerini sıvazıyormuş delegenin, inceden..
zin zin zin yörüngeye giryormuş sonra slyas!..

ATOM Gastesinde (Alde bel dengeestnel)

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN
GÜVER

feyhan@kaman.com.tr

SEVİSTİKTEN SONRA
BANA ARKANI DÖNME
GÜLİZAR...KENDİMİ
KULLANILMIŞ
HİSSEDİYORUM...

ACABA BAŞKALARININ AŞKI DA
BÖYLE DÖNÜŞÜ KOLTUK ALTINA
KADAR ÇEKİLMİŞ GÖRÜNCE
BİTİYÖ MÜ?..

BÜ EYE Bİ KU-
MA ALMANIN
ZAMANI GEL-
MİŞTİR RE-
ŞO..

SENİN ÜSTÜ-
NE GÜL
KOKLAMAM
ZELİHA...

YAV SEN
DE KOKLA-
MADAN YAT!
BEN GÖK YÖ-
RÜLDÜM!

ÇOK SEVİLMEK İSTİYORUM BEN..
SENİN SEVGİN BANYO KADARDIR,
BANA YETMEZ.. BEN, BÜYÜK
BİR SEVGİ İSTİYORUM..UZUN
VE KALIN BİR SEVGİ..

denemeden
katar verme
sevgim hakkında

HEYY
YAFRUM
HEPSİ
SENİN Mİ

LÜTFEN
BİYEFEDİ,
MUHİTİMİZE
GELDİK..

hey yafrum be,
ne günlerim geçti
benim burarlarda..

bi dakka LEYLA ya..
patlama be.. nostalji
yapıyorum.. her gece
her gece sevişmek de
bıkırdı ayrıca..

MECNUN..
haydi eve
gidelim de
cılıgınlara
sevişelim

hadeee,
SALAKLIĞA
işelim..

hem de
SÜZME
SALAKLIĞA

gökhan dabak

CEVDEET HİÇ BOZMA,
SÜPER OLDU GÖRÜNTÜ
PİRİL PİRİL OLDU !..

OLUR
TABI!..

KLARA BÖYLE DEKOLTE GİYİNMEYEN HOSLAN-
MIYORUM...HERKES BİZE BAKIYO ..

AMAN CEVAHİR, ÇOK
GERİ KAFALISIN AYOL !..

ne yapsam, unutamıyorum onu.. zikini, dâşşâğını.. arka arkaya on beş kere sevişmesini.. beni orgazmdan adeta ossurtmasını..

ve karşınızda..: metist

DIYORKİ: Simetrik cüçükler çaydanlığın içinde oturmuş pispirik oynamaktadırlar. Aniden içeri Mösyo Börek girer. Elindeki şirin kurbağalan bur-nuna sokup bale etmeye başlar. Sonra cüçükler sevinçten şişip patlamışlardı idi. Bunun üzerine derhal şebek plazması veya mitokondri yahnişi yenilip içilsin. Pekli. (Dii mi Cevat aabi?) Evet.
Not: Ulan Kutlu bana da -Yoldaş- dedin ya g.tümle güldüm afedersin. Benim gibi bi Rock'çıya yapılır mı ulan bu. Hevi metal camiasna rezil ettin beni. Böhiü furucam ulan kendimii wöhaaa rohas Rammstayyn.. Ramstaaynnn!...

İNSALLAH FAZLA SUSAMAMIŞSIN. DİR ZURNETTİN AABI, ZİRA BARDAĞIN ALTI YOK... HABERİN OLSUN DİYE SÖYLÜYORUM ??

İSABET OLDU HÜSNÜ'CUM KUOUZ'UM BEN, SU SEV-MEM, HAH HAH!

NERDEN BULDUN O OYUN CAKLARI ??

YİYECEKLERİN YANINDA VERİYOLAR..

AMA BÜTÜN KİTAP BOYUNCA SADECE "MEE" YAZMIŞSINIZ ?!

BEN SADECE GERÇEKLERİ YAZDIM..

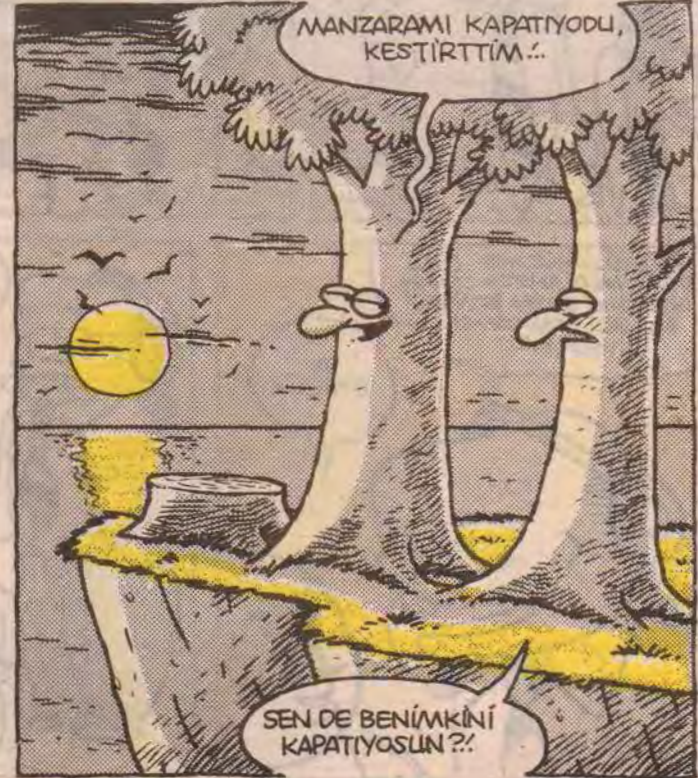

BABAAA..

MANZARAMI KAPATTIYODU, KESTİRTTİM..

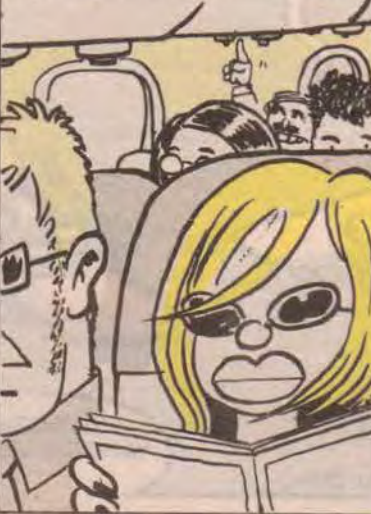
SEN DE BENİMKİNİ KAPATİYOSUN ?!

GÜNAYDIN SAYIN YOLCULAR!..
KAPTAN PİLOTUNUZ KONUŞUYOR,
ŞU AN HAVA SICAKLIĞI
20 SANTİGRAT DERECE OLUP....

"YERDEN EPEYCE YÜKSELDİK,
VARİS NOKTASINA İNİŞ SÜREMİZ
İKİ SAAT ON DAKİKADIR ÖPTÜM...."

NASIL BEĞENDİN Mİ
ANONSU, EŞEK ZİKEN
SENİ!..

BİR NUMARA TABİ!..
NEYSE UÇAĞI OTOMA-
TİK PİLOTA BAĞLA,
BEN ŞU İÇERİ BAKIP
GELİM BAKIM
NEYMİŞ?!

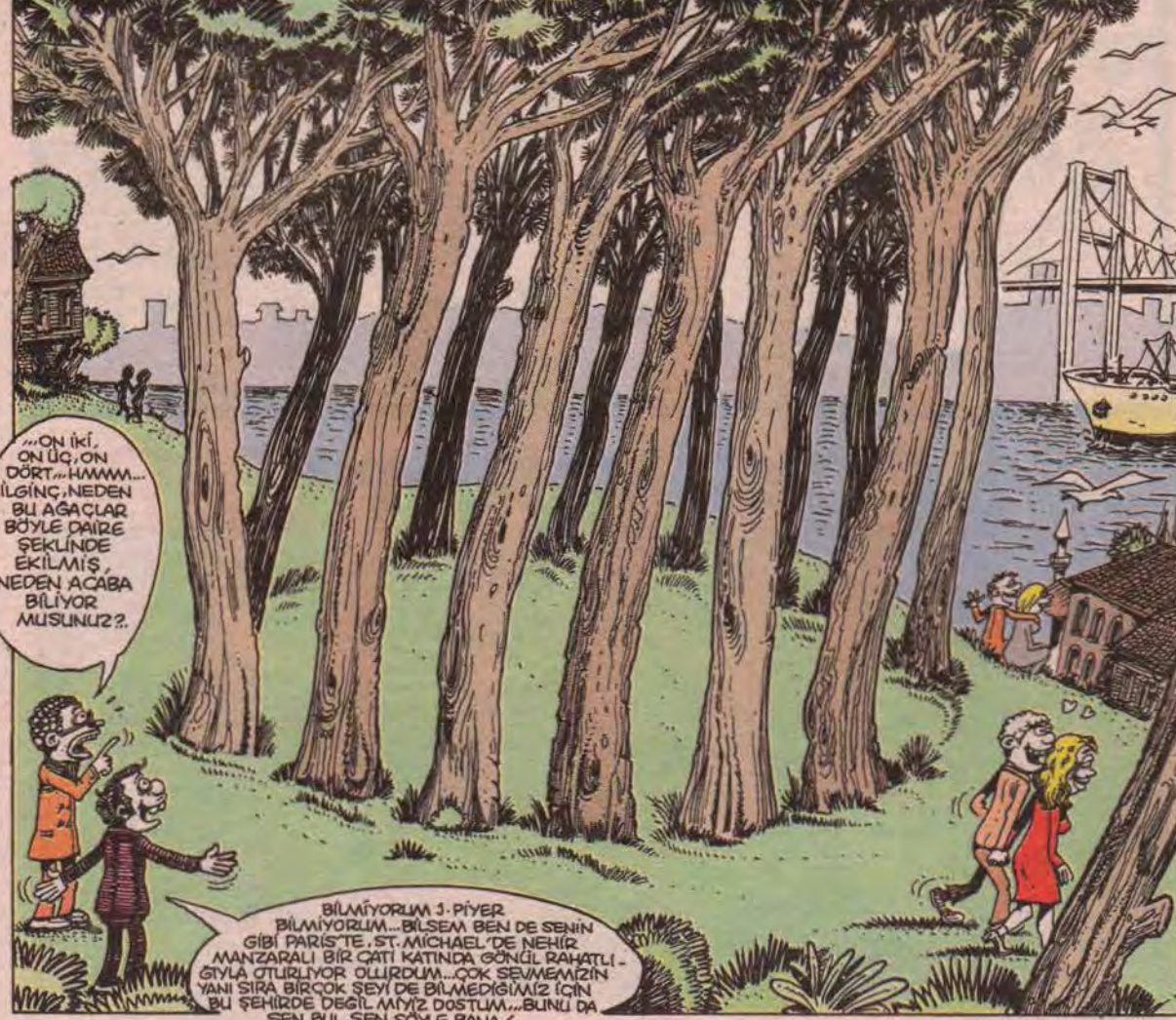
Salam... Sokağa çıktığımda bi gariplik sezdiğimi hatırlamıyorum. Bazı ıvır zıvır işlerim vardı, onları hallettim. Bayaa bi yürümüşüm, neredeyse çepeçevre doladıktan sonra Kadıköy'ü, bi kutu kesmeşeker almak için markete girdiğimde farkettim. Üst cebime baktığımda, yerinde yoktu! Sanki birisi onu ordan söküp almış gibiydi, dikiz izleri vardı. Evden çıkarken, tişörtü ters giymişim! Fazla tuhaf gözüküyordu gerçi de, elimi arkama atınca acayip bişyiler yakaladım. O aptal etiketlerden! Ütü, lağen derece resmi olan, kumaşın cinsini belirten bi etiket, bir tane de marka etiketi.. Bazen, yanlışlıkla, kazağımı felan da ters giyerim, üşenirim sonra değiştirmeye, ve umursamam. Ama, etiketlerle gezdiğimi bilseydim, yolun ortasında soyunurdum hemen! Genelde, evden acele çıkarken olur böyle şeyler. Bu sefer, acele de çıkmamıştım. Sağ burun deliğinden bi kıl sarkıyordu, on dakika aynanın önünde oyalanıp onu kopartmaya çalıştım. Killanmaya başladığı mı hissediyorum. Eskiden yoktu. Yani, isterdim göğsünde kilların olması biraz; imrenirdim öyle olanlara. Bir-iki yıl önce başladı herşey. Önce bi tane, sonra üç; şu anda yaklaşık onsekiz tane felan saçmasapan kıl var o bölgede! Farındayım, bunlar özel şeyler; komik olsun diye söylüyorum zaten. Harbiden de komik, yani bana tuhaf geliyor en azından! Hayatımda bi çok şey geç oldu. Bisiklet sürmeyi öğrenişim, karikatüre başlayış, ilk kadın, Dostoyevski'yi felan ilk tanışışım, yannız yaşamaya başılamam, daktilo yorucu olduğu için ilk bilgisayarım, ve ilk killarım!

"Tuvalet gibi bi yer var mı acaba?" diye sordum, raflara bişyiler yerleştiren görevli kıza. "Yok" dedi. Yok der tabi suratına bile bakmadan. Sıçabileceğim bi yer var mı anlamına da gelen bi soruyla kim çok hoş bi şeklide ilgilenir ki! Fazla beklemeden hemen gereken açıklamayı yaptım. Tişörtümü tutup gösterdim ve, ters giymiymi, çıkarıp tekrar giymek istediimi belittim. Bu sefer ilgilendi ve, gülümseyerek, az ötedeki paravan gibi bi yer tarif etti. Teşekkür edip, gösterdiği yere gittim. Danışmanın orda bi yerdeydi. Hiç böyle bişyile uğraşmadan, bisküvi raflarının orda, tutup çıkarabilir, tişörtü, hemen değiştirebilirdim herangi bi yerde! Sanat için belki ama, durduk yerde soyunmayı sevmiyorum!. Meselâ, şort felan da, en son küçükken giymiştim. Halisaada maç yaparken, tenis felan oynarken, ya da sayılıye de felan neyse de, gözümün önünde, çarşıda filan bermuda şortlarla dolaşan tipleri de sevmem!. Acayip bacaklarıyla yürürler etrafta! Çok sıcaksa, bana ne! Bebek misin sen, g.tün mü pişiyi hemen?. Çoğu da bence, biraz rahat gözükmeye çalışan heriflerdir. Rahat gözükmeye gayret etmek kadar rahatsızlık veren bişiy yoktur! Mini etekleriyle butlarını sergileyenleri de sevmem, o aptal şortlarla killarını gözümüne saçan eşek kadar herifleri de! Bu iki prototip birbirlerinden memnunsan, o ayn konu.

Paravan denen yer de, bazı özel eşyalar vardı. Kadın çantaları, bi kaç parça elbise filan. Belki de, çok dikkat edemedim, unutulun eşyaların toplandı bi bölümdü. Hemen tişörtü çıkardım, ters yüz edip giydim; süpermen gibi dışarı çıktım, kendimden daa emin ve göreve hazır! Bi şeyi ters giymek çok kötü. Çirkin gözüküyordun diil; dümdüz, nefis giysem bile pek yakışmaz bana zaten de; etiketlerle dolaşmak çok salakça ve, orda olması gereken bi tişört cebini, yerinde bulamıyorsun!. Sadece bi kutu kesmeşeker alıcaktım bu arada. Marketlerin de kumazlığı bu işte! O alı pullu, nefis ambalajlarla süslü raflarda kendime hakim olamayıp, indirimli bölümden bi kutu da hazır gıda aldım. Ve ters tişörtü farkettiğim için kendimi ödüllendirip, akşama tatlı niyetine, bi kutu da bisküviyi ordan çekip, elimdeki üç parçayla kasaya yürüdüm. Araba veya, kola takılan o sepetlerden taşımayı sevmiyorum. Zaten aldığım en fazla, üç dört parça bişiy. Bi ara, yedi parça almıştım ve, inat edip, döke saça kucaamda taşıdım!. Kasanın önü de tuhaf bi yerdir! Ayıp bişiy ama, başkalarının aldıklarına göre takılır insanın. Abuk subuk şeyler aldım için, ben de aldıklarımın utanırım bazen. Bi keresinde, üç paket peçete almıştım, indirimli diye! Eğri büğrü, tuhaf peçetelerdi! Hafâ kullanırım. Hmm, şu kadının akşama özel bi günü olmalı; şarap ve etler. Şu genç grup ise, kola, jelibom, çerez türü şeylerle doldurmuş sepeti! Sıra bana geldi, parayı ödeyip, attım poşete onları, çıktım dışarı... Bi gün, şu otomatik kapılardan, merak ediyorum; çok hızlı bi şekilde, bir an bile duraksanmadan geçicem! Açılacak mı acaba diye, o yanm saniyelik havada bekletilen adımı yapmıycam ve... ZDAAANK! diye cama yapışıcım!. Hemen iyi günner diliyorum!..

Gönül Adanı

ÜSKÜDAR SULTANTEPE'DE BÖYLE DAİRE ŞEKLİNDE ÇAM AĞAÇLARI VAR, GİDİP GÖRÜNÜZ...

LEMAN
MEKTEPLERİ
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Dostlarım

Canan ve Zehra'nın babasından... Üzümüz her açıdan zor bir sınav vermektedir. Bir yanda çok güçlü bir insanlık karşısı bir blok diğer yanda kimliklerinden ve onurlarından taviz vermeden bedenlerini açığa yatan kahramanlar. Bu güne kadar bu kahramanlardan 53 canımızı kaybetmiş. Bir o kadar da yaşayan ölümler halinde. Bu diyet sürecinde iki kızımız CANAN'ı kaybettim. ZEHRA açlığın 200. gününde geride bıraktı. Bir çok insan gibi ben de payıma düşen bedeli ödüyorum. Bunun için direnişte daha fazla insanımızı kaybetmemek için toplumu duyarlılığa davet etmek istiyorum. Son iki haftadır aldığım mesaj ve telefonlardan anlaşıyor ki ülkemizde bu ölümleri durduracak güçlü ve kararlı bir muhalefet olduğu görülmektedir. Asıl sorun ülkemizin dört bir tarafına dağılmış bu güçlerin kadimlara karşı ortak bir ses olarak bir araya gelmelerini sağlamaktır. Şahsında bu direnişe verdiğiniz desteği saygıyla karşılıyorum. Herkesin bu direnişe katkı sunabileceğini biliyorum. Ölümlerin ve sakatlıkların önüne geçebilmek için daha fazla çabaya gerek olduğunu düşünüyorum. Yaşadığımız bu olağanüstü dönemde CANAN'ımı kaybettim. Toplumsal duyarlılığımızı yeterince güçlendiremezsek korkunç tek kızım olan ZEHRA'yı da kaybedeceğim. Bugüne kadar LEMAN Ailesini gösterdiği dayanışmaya teşekkür ediyorum. Herkesi kızlarımız CANAN ve ZEHRA adına hasretle kucaklıyorum. Sağlıcakla kalın.

CANAN ve ZEHRA'nın Babası
AHMET KULAKSIZ

Merhaba

Ben, Fatma Yapar, Umut Çocukları Derneğinin gönüllü annesiyim. Şu anda sokaklarda yaşamaları sürdüren çocuklarımız için GECE BARINAĞI, Barın'ın katkısıyla tamamlanmak üzere. 4 katlı binamızın içi çocuklarımız için özel olarak yapılmakta. Fakat yaşamalarının bundan sonraki kısımları için yardıma ihtiyacımız var. Birazdan aşağıda okuyacağınız ihtiyaç malzemelerinden önce, biliniz ki en çok ama en çok sevgiye ihtiyaçları var. Haydi ne duruyorsunuz, hep birlikte kocaman yüreklerimizle onları saralım. Sevmeyi biraz olsun biliyorsanız her şey çok kolay. Haydi... Çocuklarımızın ihtiyaçları: 2'er kişilik 15 adet ranza (toplam 30 kişilik), yatakları tam, 90 adet çarşaf, nevresim, yastık kılıf (Dikilecek kumaşa ihtiyaç var, 60 adet banyo, televizyon (Termin edildi), video, VCD, buzdolabı (Termin edildi), deepfreeze (Termin edildi), 40 kişilik masa, sandalye, 40 kişilik çatal, bıçak, bardak ve tabak (Van'sa termin edildi), tencere ve mutfak eşyaları, çaydanlık, halı, perde (Dikilecek kumaşa ihtiyaç var), koltuk, temizlik malzemeleri, radyo-teyp (Termin edildi), bilgisayar, havlu, demir sıkmalı paspas kovaşı, Masa örtüsü (Dikilecek kumaşa ihtiyaç var), 10-22 yaş arası erkek çocukları için iç ve dış giysi... Rica ederim ki, belli bir adreste toparladığınız yardımlarınızı fuyildiz@anet.com.tr adresine telefon numaranızı da ekleyerek not bırakmanız adresinizden bizzat kendim gelecek yardımlarınızı alabilirim. Maddi olarak direk yardım beklemiyor fakat çocuklarımız hiçbir şey yapamıyorsanız bir hafta sonu yemeğe, sinemaya, oyun oynamaya götürebilirsiniz. Görseniz öyle güzeller ve içtenler ki...

<http://www.umutcocuklari.org.tr>

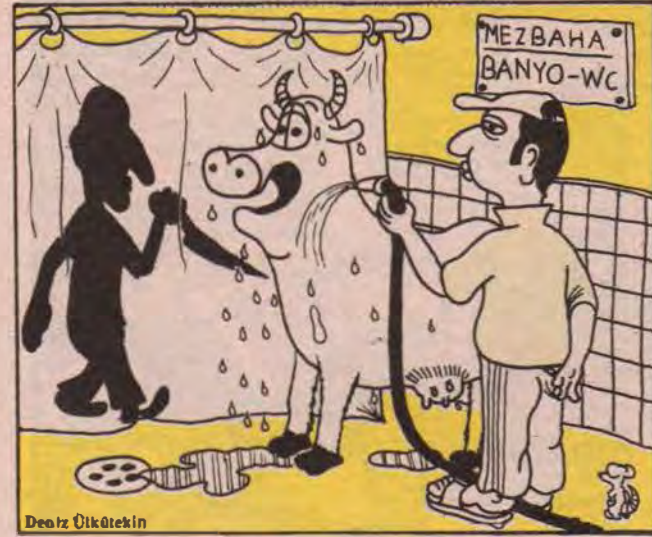
Merhaba

Sizlerle başıma gelen ilginç bir olayı paylaşmak istiyorum. Lütfen okuyun ve iletebileceğiniz herkese iletin!.. Su an 5.5 aylık olan bir kızım var. Doktor kontrolü için evime çok yakın olan özel O..... Hastanesini seçmişim.

İlk kontrole gittiğimizde doktoru kalça ultrasonu istedi. Buraya kadar her şey çok normaldi. İlk veriler kızımın kalçasında bir gelişme olduğunu gösteriyordu. Tabii anne baba olarak oldukça moralimiz bozuldu. Bizden 4 ay boyunca kalın bez bağlamamızı istediler. Biz de uyguladık. 4. ayın sonunda tekrar kontrole gittiğimizde direkt kalça röntgeni istendi ve bebeğin kalça çıkığı okma ihtimali olduğu söylendi. Kabisumuz bundan sonra başladı. Çocuk doktoru bizi aynı hastanenin ortopedisti Prof. Sayın(!) K. S'ye yönlendirdi. Sözde Prof. ünvanlı 60 yaşındaki doktor bize bebeğin 48 saat açıda kılıp daha sonra bacaklarını kurbaga şeklinde sabitleyecek demirlerden oluşan bir alete alınacağını söyledi. Bu aletin de malişim 3 ay kalacağını bu süre zarfında bebeği banyo bile yapmamamız gerektiğini söyledi. Bu işlemin bebeğe nazik varillerle yapılacağını, korkmamız gerektiğini çünkü bir şey hissetmeyeceğini de ilave etti. (Bu arada kızımı sürekli torunum diye hitap ediyordu). Ertesi gün bebeği alıcıya alınmak üzere hastaneye götürdük. Ben özellikle narkoz ve alıcı kısmına çok takıldığımdan doktor bey den aletin direkt takılmasını rica ettim. Kendisi benim narkozdan çok rahatsız olduğumu anlayınca bebeği bağırta bağırta alıcıya aldı. Bebek 48 saat açıda kaldı. Ve 48 saatın sonucunda doktorun anlaşmalı olduğu bu tarz tıbbi aletleri üreten firmamızın getirdiği alet bebeğe takıldı. Biz de anne baba olarak oldukça üzgün ama bebeğimizin sağlığı için yapmamız gerekeni yapmış olmamızın huzuru içinde evimize geldik. Bu arada bebeğin gerçekten çok korkmuştu. O gece yaklaşık 10 dakikada bir sığırarak uyardı.

Doktor 1,5 ay sonra bizi tekrar çağırdı. Tekrar film çekildi. Filmin radyolog tarafından yorumlanması bekleirken radyolog yanına gelerek bebeğin neyi olduğunu sordu. Ben de "kalça çıkığı dedim" adam tekrar bana hangi kalça diye sordu ben de o sırada moral bozukluğundan olsa gerek bir önceki raporda SOL kalça yazmasına rağmen SAG kalça dedim. Adam yanımdan ayrıldıktan sonra bana bu sonrakı sormasından rahatsızlık duydum. Ama işlemin geçmiş ben de cevap vermişim. Sayın(!) K. S yeni filme ve rapora söyle bir bakıp aletin 1,5 ay daha kalması gerektiğini söyledi. O moral bozukluğu ile eve geldim. Ve raporları incelemeye başladım. Ve ne büyük bir komploya kurban gittiğimizi anladım. Bir önceki rapor bebeğin SOL kalçasına göre yazılmışken son rapor SAG kalçasına göre yazılmış. Bir önceki raporda normal denen bir değer bu raporda minimal değerde gösteriliyordu. Müthiş canım sıkıldı. Bebeğimi aldığım gibi 2 ortopediste birden daha götürdüm. Bebeğimin hiç bir şeyi yoktu. Yani 1,5 ay bebeğe boşuna işleme yaptım. En kötüsü de belki biling altına yerleşecek müthiş acılara katılmış. Hatta en son götürdüğüm doktordan birisi bana aynen şöyle dedi. "Bu kalça ileride örnek gösterilebilecek kadar muhtazam" 400-500 milyon için 4 aylık bir bebeği acımayan bu katalar ile umaren hiç karıştırmamısınız. Bu bana büyük bir ders oldu. İnsanlara güvenimi biraz daha kaybettim. Biz bu hastane ile ilgili yasal hakkımızı arayacağız. Şimdiden teşekkürler.

Deniz Köksal

KAAN ERTEM ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

Paranoya

fatih solmaz çağçağ

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

GİTTİ, GİDİYOR DÖNER Mİ BİLMEM...

Siyah-beyaz tek kanallı TV döneminde, herkes onu gevrek konuşması, fileli toplantıları, kadayıflı esprileriyle tanıdı... Tam dört partisi kapatıldı... Akıncı militanları, ilenici çağdaş herkese saldırdı... Zaman zaman Amerika'nın yeşil kuşak projelerine hizmet etti... İktidara da küçük, ortanca, büyük koalisyon ortağı olarak geldi.. Devlette kadrolaşma konusunda eline su dökülmeyecek başarısı vardı. Partisine hakimiyeti inanılmazdı.. Ancak 28 Şubat sürecinde büyük yara aldı.. Kardolarının kontrolünü de kaybetmeye başladı. Yasaklı lider oldu. 'Yenilikçi' adı altında örgütlenen bazı mil-

letvekilleri ve partinin ağır topu bazı belediye başkanları ona karşı seslerini yükselttiler. Yasaklı lider olarak, partisini dışarıdan kumanda etme çabası yetersiz kaldı.. Şaşaalı iftar yemekleri, mahdumelerinin gudubet düğün törenleri de taban bulduğu yoksul ve gecekondu bölgesi oylarında tepki yaratmış olmalı ki anketlerde durumu çok kötü.. İbre yenilikçilerden yana görünüyor. Ana muhalefet partisnin kapatılması siyasi bir karar olarak büyük bir demokrasi ayıbı olarak önümüze konarken hocanın yanar döner yıldızının kayması onca yıldan sonra bir ferahlık yaratmıyor değil...

**ÇOK
YALNIZIM
BE ATAM!
ÇOK YALNI-
ZIM!..**

ve karşınızda...

met üst

Layla'da Kapı Trafığı!

(Güvenlik Müdürünün Not Defterinden)

● Kadir Tapucu geldi... Soyadına kılıp almadık... Nasıl yani Tapucu? Tapu mu soyuyosun? Kadir Tapucu olsan neyse... Zaten Banu Alkan'la sağmasan tartışlardı, can silmasını istedik... İtiraz edince, ter atar nitelikte light bi tertakama yaşandı... "Dönüşüm muhteşem olacak!" diye bağırıp gitti...

● Sabah insanları Vatan Şaşmaz'la Melike Öcalan geldiler... "İkiniz bi arada olmaz, müşteriler için psikolojik yıkım olur, bininiz girin" dedik, protesto için kafaları yaslayıp dönme hareketini yaptılar kapıda... Aynı taksilere bindirip ters yönlere gönderdik...

● Gönül Yazar yuvarlana yuvarlana girdi kapıdan, engel olmadık... Kont Adnan okuduğunu iddia eden biri geldi... Almadık, çok ısrar etti... Çok hızlı konuşuyordu, tez canlı bir insan, ne diyo anlamadık... Arada küfür de etmiş olabilir diye tenhaya çekip biraz kınadık, sert bi dille uyardık... Arkadaşlardan birinin hancı geçmedi, Kont Adnan'ın içini açıp bakıp, nasıl çalışıyor diye...

● Ece Eiken geldi, "Sabah erkenden televizyonda olmanız lazım, gidi'n uyuyun" diye almadık... "Siz n'oluyor, ben n'apacağımı bilecek yaştayım" diye bağırdı... "İstese de alamayız, içerdeki %40'lık siyah giysili saşın kontenjani doldu, kuralları bozamazız" dedik... Ağlayarak kaçtı...

● Christoph Daum geldi, adım abnasın diye silah çekti... Kesin talimat var... "Hesaba gıcık olur, bişeye siniri bozulur, atar ortama saç telini, arama olur, tahlil-mahlil olur, başımız ağrı, yakar bizi" diye uyardılar... Almadık... "Göürsünüz, Beşiktaşlı futbolculardan hiçbirini buraya gelmeyecek... Geleni takımdan kesirim bu sene" diye tehdit etti... Sonra da "Ali Eren gelebilir, onunla yollarımız ayırdı" diye ekledi... Kafa iyi miydi ne?..

● Orhan Pamuk heyetle geldi... İtalyan Armadillo Yayınları'na transfer olmuş... Karşılığında takas babında üç hımayeci, bi denemeci, arbi 500.000 liralık alması iletim yayını... Gerçi denemeci son dönemde sakatmış ama iyileşmiş, düz yazılara başlamış!.. Dokuz erkekler, fena... Almadık tabii...

● Deniz Akkaya geldi... "Transparanla girmek yasak, üst düzey insanlardan bile etkilenip türeyen otuyu, senin transparan burda geçmez" dedik, almadık... Erol Köse'den ceketini alıp girdi... Ama bu sefer de Dr.Köse'yi almadık, gömleğinin koltukaltı bizi teliydi... "Bu dünyaya sizde uğramaya geldim" diye tehdit etti bizi...

● Kadir Tapucu yine geldi... "Ambiansa bakıp çıkıcam" dedi... İki kişi avuçlarımızı bışeşirdik, Kadir Tapucu avuçlarımızı basıp duvarın üstünden baktı içeri... Kendini fırlatıp içeri dalmak istedi, havada yakaladık... Ceki Çen misin lan!.. Light bi hırpalamaya yaşandı...

● Cem Özer geldi... "Girmezsiniz" dedik... "Ben Helin Avcı'ım, depresyonda olduğum için böyle görünüyorum" dedi... Sonra da sağı solu aradı girmek için... Şarji bitene kadar bekledik, sonra beş taksit tırup konvoyla gönderdik... Bi taksit olsa kandırdı dönerdi gene...

● Hakan Şükür, eşi ve bebeğiyle geldi... "Bebek için üzgünüz, 18 yaşından küçükler giremiyor" dedik... "Benim kızım 19 yaşında, sadece azıcık minyon" dedi... Espri de yapmış olabilir... Bi arkadaş, Hakan Şükür'ün telefonunda "Ergüncüüm, zahmet olmasa buraya bi gel, senin taç abısları uzundur, biz içeri girince bebeği atarsın bize" dediğini de duymuş... Galiba yine espiydi... Bu meslek hakkaten ağır iş...

● Süha Özgermi, Erdal Acar, Yusuf Azuz ve Engin Koç "Laylakapı şen ola" diye halay çekerek önümüzden geçip gittiler... İçeri girme teşebbüsleri de olmadı, hayret bişey...

● Hande Yener geldi... Kimi'yi yokmuş yanında... "Şarkodan biraz alalım o zaman" dedik... "Saçına i leyim desen inanır mıyım / Ağlanırken seni görsen inanır mıyım" diye şarko söyleyip aklı sıra dalga geçti bizde... İki arkadaş kofundan bacağından tutup Baltajıman'a bıraktılar bunu... Bi de "Dönme sakın geri, çok döviziz" demiş fırlamalar... Gül gül öldük...

● Kemal Derviş geldi... Yanında Catherine Derviş yoktu almak istemedik... Arkadaşı Asaf Savaş Akat "Kemal olmasa, Kemaller olmasa, buralar nah böyle şahları" deyince, biraz duyulandı, aldık içen... Sportmen adam, dayanamayıp boğazda yüzmüş biraz... Söylenenlere göre, boğazdaki akıntıyı konuşup ikna etmiş mübarek adam, durulmuş deniz...

● Kadir Tapucu yine geldi... Bu kez deniz yolunu tercih etmiş... Dekor olarak duran minik roketatan kulanıp teknesini batırdık... Hısmı geçmedi, frebag'e kum doldurup biraz da onla dövdüm... Maksadı aşmış olabiliriz...

● Mirkelam, Memoli, Ciguli ve Kekili, aynı ayn, aynı anda geldiler... Tek tek hiçbirine gıcık değiliz ama bir arada görünce biraz acııp olduk... İsanler, ne biliim işte, bambaşka bi uygarlıktan heyet gelmiş gibi... Dördünü müdünyet odasına alıp, okey telamı tedarik ettik... Ciguli'yle Miko, eş olup fark atmışlar, soniadan duyuyoruz biz bunu!

● Demet Şen'er'le Ebru Şallı gelmeden önce aradılar, "Bi sorun çıkar mı?" diye... Kurmazlara bak sen!.. Geleceksin buraya, yaşayacaksın o heyecanı... Garantı veremiyoruz, o arki duruma bakar... Mesela ben müşteri olsam kendimi almam!.. Seçkin dilim abi, n'apiim!

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

kiservis@
lemar.
com.tr

OLAMAZ!.. İMF'YE GÖRE
OSMANİYE DEPREMİ 5.1 OLMALIDIR!..

OLAMAZ... İMF'YE GÖRE BU VATANDAŞ
YAŞIYOR OLMALIYDI...

ONLU BIZE VEERİİN!

VERİN ONLU BANA, ELLERİMİLE PARCALIYICAM.

DEFER 4 GÜLDÜKÜ

Dr. Mengele
MİLLİYET
pişkin sansür
IMF
ZİYARETLERİ
ne kadar
yokluşturdunuz
denetimleri

İSTE TEŞKİLATIN YÜZ KARASI...
BUNA DİKKAT EDELİM,
SAKATA GELMEYELİM...
BUNLARI AYIKLAYALIM!..

yaygın kanılar

bazı kişi, kurum, durum ve olaylar hakkında öylesine kemikdeşmiş izlenimler, düşünceler vardır ki bir bilimsel gerçekleştirmiş ki sorgusuz sualsiz, gerekçesiz inanılır. İşte onlardan bir demet ;

- kadınlar, güldüren erkekleri severler!
- çorum' dan adam çıkmaz!
- türkiye, turgut özal ile birlikte çağ atladı!
- boyu değil, işlevi önemli!
- en çok seyircisi olan takım fenerbahçe'dir!
- evlilik aşkı öldürür!
- hemşireler doktorlarla, hostesler pilotlarla yatarlar!
- hakan şükür' ün gol attığı hiçbir maçta milli takım yenilmedi!
- türkün türkten başka dostu yoktur!
- ispanya'da demir vardır!
- hergün bir aspirin içmek kanseri önüyor!
- izmir' in kızları, pek rahat olur!
- küt' ler ekonominin kanburu!
- mutlu aşk yoktur!
- güreş, ata sporumuzdur!
- dayak, cennetten çıkmadır!
- içelim, güzelleşelim!
- parayla saadet olmaz!
- haltercilerin alayı bodur oluyor!
- müslümanız diye bizi avrupa birliğine almyorlar!
- sabah güneşi, güneze vurur!
- kansere çare bulunmuş ama söylemiyorlar!
- şairler ince insanlardır!
- güneş giren eve doktor girmez!
- her gün on beş litre su içen hemen zayıflar!
- erkekler seviştikten sonra sırtlarını döner, hemen uyur!
- astronot yuri gagarin aya ilk ayak bastığında ezan sesi duymuş, müslüman olmuş!
- balıkla yoğurt yenince, insan zehirlenir!
- kemal deriş çok iyi bir adam!
- oğlan dayıya, kız teyzeye benzer!
- türkiye' nin en güzel kadını hülya avşar!
- su ile çalışan araba yapmışlar fakat petrol ucuzlamanın diye piyasaya sürmüyorlar!
- bütün memurlar rüşvet alır!
- eşcinsellik genetikdir!
- bir dirhem et bin ayıp örter!
- iş, olacağına varır!
- biz fatih' in, nasrettin hoca' nın torunlarıyız!
- fazla masturbasyon yapmak vücut gelişimini engeller!
- sarışın kadınlar aptal olur!
- sosyete herkes kokain çekiyor!
- uzun saç bünyenin bütün gücünü alır!
- zeki müren de bülent ersoy da bursa'lı değil mi!
- blue jean giyen kadınlara istesen de tecavüz edemezsin!
- ilköğretim arası evlenilmez!
- özel hastanelerin hepsi para tuzağı!
- etler' de yumuşaklar, tarabya' da bizim uşaklar!
- viski içen sofcu olmaz!
- osmanlı imparatorluğunu içten çökerttiler!
- bütün politikacılar yalancılardır!
- türkiye' de mizah yapmak çok kolaydır!
- kızıldeğirler de türkmuş!
- en verimli çağımızda askere alıyorlar bizi!
- kürdler, devlet kuramaz!
- farkın, eşcinselliği!
- kadından şair olmaz!
- bruce lee' yi zehirlemişler!
- eski dost düşman olmaz!
- kurt cobain' i kansı öldürmüş!
- türkiye' nin batısında oturanlar daha aydın oluyor!
- atatürk biraz daha yaşasaydı memleket böyle olmazdı!
- marlboro' nun, coca cola' nın içinde alışkanlık yapan bir madde varmış!
- doğululuann sesi güzel olur!
- her evde buzdolabı var, yine de fakiriz diyorlar!
- piramitleri uzaylılar yapmış!
- (bütmez bunlar! sizde varsa böyle bir liste bana gönderin... adres künnyede)

UMPAHA

solmaz@leman.com.tr / karatan@leman.com.tr

VLET İSTATİSTİK ENSTİTÜSÜ

ORTALAMA BİR İNSAN, BİR HAFTADA ALTMİŞ SANTİMİTRE KÜP OSURUYOR... SİZİN BİR HAFTADA KAÇ KİLO SIÇAR KONULU İSTATİĞİNİZ NASIL GİYİYOR CANER BEY?

SUANA KADAR SEKİZ KİLO OLDU ANUNA KOYIYIM YAA... KİMLİNE İŞİNE YARAR BÖYLE Bİ İSTATİSTİKİ BİLGİLER ANLAMIYORUM KI?

FFUUFF

OOHH... SAHANESİN NURİYE... SANA DÜKKANIM FEDA OLSUN YAVRUM... NURİYEM BENİM! OOHH...!

VAY SALAK KAHPEE!.. ORGAZM TAKLİDİ YAPACAM DİYE BAKKALIN ORGAZM TAKLİDİNİ YAPTIN VE HAPİ YUTTUN İŞTE!..

CİNAYET ALETİNİ YOK ETMELİYİZ ...!

ALOO, BEN BİR DOST... İYİKİ, GENİŞ HALKA KÜPELİ, SAÇLARINI ARKADA TOPLAYAN, SIYAH DERİ ÇANTALI BİR KADINLA EVLENMEMİSSİN... YOKSA SENİ ŞU ANDA BİRİYLE ALDATIYO OLURDU...

Akabinde...

MANYAK MISIN ULAN SEN? ESŞOGLES-SEKLİĞİN DE BİR SINIRI VAR BE...

DUR, N'APIYO... SUN? ALTIN YUMURTLA - YAN TAVUK KESİLİR Mİ HİÇ??

PULOP!

TUP!

BANA BAK MUHİTTİN, TANINMAMAK İÇİN GİRDİĞİN ŞU ŞEKİLLE NASIL REZİL OLDUĞUMLUZUN BİLMEM FARKIN - DA MISIN?..

BİLİYORUM CANIM, MERAK ETME, ÇOK YAKINDA BOŞANACAM VE KARIMA YAKALAN - MA TEHLİKEMİZ DE KALMAYACAK!..

YES

KABUKU

BAYIR GÜLER

FEYHAN GÜVER

ONNO TUNÇ
arısına... Müziğin
Gizli Kahramanları:
Bas Gitaristler...
1 Temmuz 2001
saat 20:30
Kemanlı Kültür
Giriş: 5 milyon

Uğur BAŞAR, Gürol
AĞIRBAŞ, İsmail
SOYBERK, Eylem
PELİT, Oya ERKAYA.
Ve daha bir çok sürpriz
İsim. Hazırlayan ve
Sunan: Akın OK...

ERDENER
ABİ
Albümü
tüm gazete
bayirlerinde
ve Lemar
kitapçılar-
rında...

TEREĞİLLİ

PICTURES

ULU BİLGE
DANDOLDENYUS

Düşlerin Dedesi
2. Bölüm.

ÖZET: Ulu Bilge Dandoldenyus kendi tasarrufu dışında bazı insanların girip onlara rakamlar söylemekte ve zengin etmektedir... Buna çok bozulmaktayken, bir gece, yardımcı-
sinin rüyasına girer ve...

RÜYANA GİRİYİM HA...?
GEL ÇABUK GEL... UNUTMA...
DAN SÖYLE RAKAMLARI...

1 DEDİNİZ... SONRA 5...
26...32...38 VE 41...

38...41...TAMAM...
ALTI TANE Dİ Mİ?...BİŞEY
ÇIKMAZSA SANA NAAPİ-
CAAMI BİLİYOSUNDUR...

SAYISAL LOTO
BAYİİ 6/49

OH BE...YATIR-
DIK...ŞİMDİ SAYI-
SAL GECEYİ BEKLE-
RİM, SONRA GELSİN
MİLYARLAR...
CIVIRLAR...

LOLLOO,LOLLOO...KELİM BEEN...
İLK DEFAA KENDİ BAŞIMAA SÜRÜ-
YOM MELHEEM LOLLOOLO...

HALI
SAHA

KES ULAN
MORUK...ZATEN
YENİLDİK, SINIRLER
TEPEMİZDE...

HADİ
LEN...

NE DİYON ULAN
SEEN...ÇEKİN LAN
SUNU ORMANA...

HEEY...DURUN...BENİM KİM OL...

DOĞUMU Bİ...
AAAAA

SONRA
SIRA BENDE
HA...

AHİAAA!

ŞİMDİ
GİDİYORUZ...
SAKIN KİMSEYE
BİŞEY ANLATMA...
GENE GELİRİZ
HA...

BU...
BU...

BU
RAKAM-
LAR...

İHHHH... ONUN KADERİNİ BEN
YASADIM... BEN...BU RAKAMLAR...
ONUN RÜYASI...ONUN BAŞINA...

1 5 26 32 38 41

ALÇAAK... SENİN BAŞINA GELMEŞİ GERE-
KEN ŞEYLER BENİM BAŞIMA GELDİ... SENİN
RÜYANDI OOO! AYNİ ŞEYLERİ ŞİMDİ BEN
SANA YASATICAM... KAÇMAAAA...

ULU
BİLGEE!

HAIN EVLAT ÖKKEŞ Can Barlan

KAAN ERTEM ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

PANTOLON METİN FIDAN

Selam... Herif "bekraund!" dedi yaa durup dururken! Normal, bildiimiz cümlelerle konuşuyodu programda; sonra aniden, lafına "...olayın bekraundunda..." diyerek devam etti. Yuh! Ulan, "arka plân!" diye nefis bi tanımlama var, onu niye kullanmıyon ki! İtici mi geliyo?.. Tamaamen İngilizce felan konuşursun, hiç bi bok anlamam ama yine de saygı gösteririm! Ama, birden, boyut değiştirmiş gibi "bekraund" diyorlar, "men tu men!" diyorlar!.. Enbief finalelerine bakıyodum TV'de. Akıllı uslu bi spiker var; yanına yorumcu olarak, o basketbol delisi adamı vermişler, şapkalı, heyecanlı o kişiye! Tuhaf da bi sesi var zaten, içimi gıcık yapıyo, bi de habire, "men tu men!" dedi, "drayv etmek!" dedi durdu!.. "Adam adama savunma" dersin, ne kaybedersin ki?.. Meselâ, sayzı geniş diyo, ırı olan biri için! "Cüsse" güzel bi kelime aslında; komik de hem.. Ne biliyim lan, bari sayz diyosun, hadi "geniş" katma yanına; söyledin şeyin tamamında saçmala; bi bütünnük olsun!.. Habire "okey" felan diyenlerden bile nefret ederken, böyle şeyleri duyunca, kan beynime sığıryo!.. Derdim, güzel Türkçemiz felan diii!.. Aptalca olan, böyle raatça saçmalayabilmeleri! Bazı teknik, endüstriyel terimler vardır, onu annarız. Eskiden, bi filmde, görüntü bulanınca "aa! bak, rüya görüyo şimdi!" felan derdik. Bizde sinema endüstrisi de gelişmedi için, bi film eleştirisi yaparken, onnara ait olan o tanımlı kullanıp, "fleşbek!" filan diyebilirsiniz; tamam! Ama bunu, günnük, herangi başka bi konuşmada kullanma yahu!.. Gülerler adama!.. Kûfür ederken .mina koyim diyosun, sonra bekraund filan diyip sıyrılmazsın bu saçmalıklardan!..

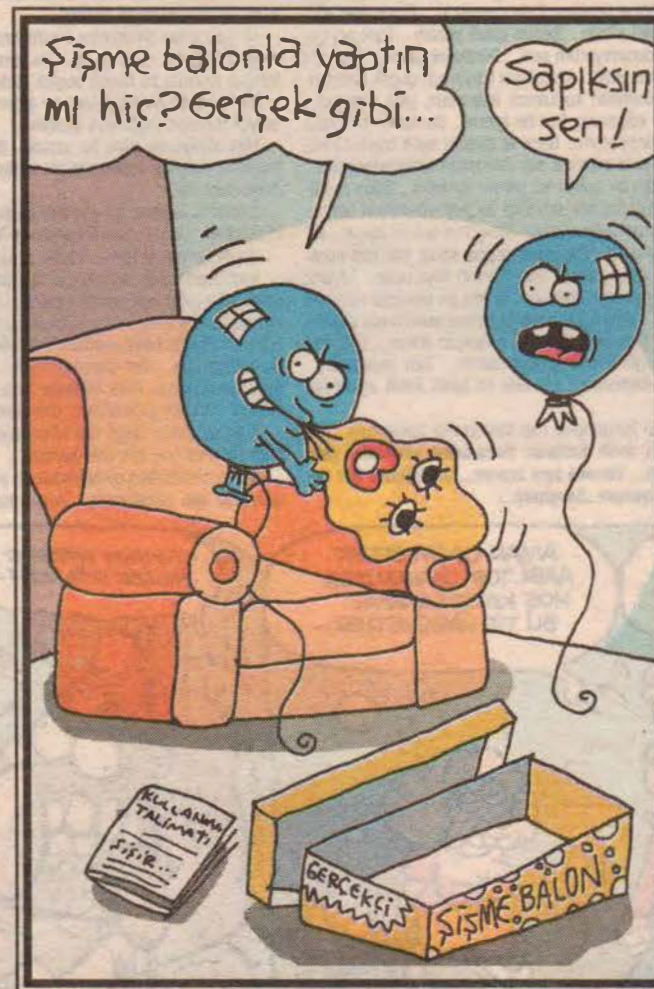
Gerçi, ".mina koyim" lafını da sevmem. İskele vapuru bekliyodum. Uç tane genç çocuk var. Muhabbet ediyolar. Annattı annattı, ".mina koyim yaa!" dedi sonra, lafını güçlü bi şekilde bitirmek için! O ".mina"nın başında "A" da var tabii.. Bu konuda, çok kişi, kendine engel olamıyo, bunu gözlemledim! Düzeyli, teknik bi sohbe daldığımız bi büyüüm bile, ".mina koyduumun!" demişti aniden, bi cümlesinin sonunda!.. Refleks bi tepki olmuş artık. İfade edemedim, karmaşık, belirsiz bi ruh halinden, ".mina koyim" diyip kurtuluyo, net bi çıkış yakalıyosun.. Ve, "anuna goyyim" gibi sevimli ve komik de tonlanıyo tabii!.. Arkadaşlar gelmişti, oturyoduk balkonda. Muhabbet açıldı, genişledi. Ve başladı refleks olarak "koyimlar, sokiyimlar!.." Dedim, yanda aile var, dikkatli konuşun lan!.. Çoluk çocuk filan var.. Elde diil ki ama!.. Sekizinci cümlelerin sonu; ki heyecanlı, oldukça önemli bişiy ifade eden, can alıcı bi tesbit cümlesi olsun meselâ; o da mecburen, annamı güçlendirmek için, "koyim!"la bitiyol!.. Hay dedim, sigiyim beyninizi, içimden!..

Elbette insan içinden geldii gibi konuşmalı, raat olmalı.. Ama bu, "iç" denen şey çok karmaşık bişiydir!.. Her zaman güvenemeyiz ona!.. ya çok neşeliyken, ya da sinirliyken dili açılır insanın ayrıca. En ilginç şeyleri, o zaman söyler. İksinin ortasındaki nötr bir durumda, çoğu zaman geyik geçkeşir.. Bakkal benle muhabbet etmezdi pek.. O gün bayaa bi neşeli görünüyodu!.. Basit bi sorumu açıp uzattı; memleketindeki ilginç bi olaydan bahsetti!.. Bu yansırsa insanın tavrına; yani, karakterinde, ruh halinde felan, genel bir neşe, veya devamlı bir sinir ve gerginlik durumu varsa, söyledikleri tutarlı olur bence.. Ama işte, ne yaptı, ne idiği belirsiz tipler, "ıarc tişörl!" der, "Türkçe Rock!" der, "taymingi kötü!" der.. Bu şekilde saçmalamalana karşın, çoğunun ağız iyi de laf yapar!.. Ben mantıklı, anlamlı düzgün bişiy söyliycem diye, hebe.. hüü!.. tıkanırken, o alıp başını gider, nefis cümleler kurar ardarda!.. Çoğu, güzel konuşuyodu televizyondaki tiplerin felan.. Güzel bi Türkçe, araya özenle yerleştirilen ithal kelimeler, ordan burdan alıp monte edilen kavramlar, değişik kelimeler!.. Ben de merak eder, ulan bu bişiy söylüyo, bişiy annatmak istiyo diye bakatım, izlerim, okurum; fekat bi sig söyleyemez! Yazık, zaman kaybı!

Bi de, "canım!" diyennere uyuz oluyorum!.. Hiç tanımadım bi herif! CD, kaset felan satıyo bizim orda. Vapurda karşılaştık. Yalnız kalmak istiyodum, fazla muhabbet açmadım, o da önüne döndü. İskele ye yaşıncı kalktımda "iyi akşamlar!" dedim kafamı uza- tı.. Aynısını iade edebilecek iken, "iyi akşamlar canım!" dedi, o gereksiz kelimeyi de ekleyip... ".mina koyim senin!" deseydi bu kadar öğrenmezdim!.. Bunu diyenlerin, gerçekten canı kadar önemli bir'si varsa hayatlarında, ona ne diyorlar pekii!.. Süper-can mı?.. Ultra canım mı!.. Ya da harbiden, sıçar gibi konuşuyoruz işte!.. Hemen iyi günner diliyorum!..

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

NE OLUR KONUŞ ONUNLA...

Konuşmalıyz seninle...

Şimdi yaz... Bu mevsimde insan, aslında ne denli mutlu olabileceğinden o denli mutsuz olduğunu anlıyor... Öyle bir mevsim ki, sevinirken bile kışın içi acıyor... Öyle bir mevsim ki, umuda koşarken bile gecikmişliği ni daha çok hatırlıyor insan... Aızlarını arzuladıkları içindeki boşluğun büyüklüğünü anlıyor... Kendisini hatırladıkça, kendisinin ne denli kaybolduğunu hissediyor...

Konuşmalıyz seninle...

Nereye gidersen git... Hangi otobüse binersen bin... Bana kızdın, ve tek başına tatil çıkman istiyorsun... Gelmeni istemedin uğurtmaya... Akşamüstü bir şehri terk edip bir başka şehre gitmenin ne olduğunu çok iyi bilirim... Hele mevsim yazsa... İnsanlar hiç olmadıkları kadar beceri ve kayıtsız... Hele sevdiğin insan ya içinde kayıp, ya da ardında kalmışsa... Bilirim, bir akşamüstü bir şehri terk edip bir başka şehre gitmenin ne demek olduğunu, çok iyi bilirim...

Amma bu acı, bu dağılıma bana iyi geliyor biliyor musun... Sen benden uzaklara gidince ben seninle daha iyi konuşuyorum... Sen gidiince içimde daha çok büyüyorsun... Buralardan, benden gidiince bana daha çok yaklaşıyorsun...

Sen benden gidiince rüyalarımda daha çok görüyorum seni... Uzun, bitmek bilmeyen bir nehirde süzülürken göüyorum seni... Yeni doğmuş gibisin annenden... Küçük ayakların, çırpınan ellerin... Soğuktan ve yalnızlıktan morarmış beden... Süzülürsün nehirde... Yüzüne bakıyorum... Yüzün hep aynı. Sana aşık olduğum yüzün... O biricik yüzün... Ama benden beklediğine dönüyor. Öyle çaresiz ki... Durduramam ağlıyor... Sonra tekrar bugünkü yüzün... Benim ebedi yüzüm... Öyle acı çekiyorum ki rüyamda, durduramıyorum seni... Süzülürsün... Bedenin çocukluğun, yüzün aşkının yüzü... Kurtulmak istiyorsun çocuk bedeninden, kurtulamıyorsun; yüzünden kurtulmak istiyorsun, yine olmuyor... Seni nehir boyunca takip ediyorum, her yerinde... Bu nehrin bir bitiği yer vardır elbet, diye düşünüyorum... Gece ve gündüz nehir boyunca koşuyorum... Ama nehir bir türlü bitmiyor, sen durmadan süzülürsün... O sırada koyunlarını otlatan bir çoban kız çıkıyor karşıma... Bana el sallıyor, yanına gidiyorum, avuçlarımda sakladığı bir şeyi gösteriyor bana... Ne var orada, diye soruyorum çoban kıza... Avuçlarını birden açıyor... Bir kuş... Başı bedeninden ayrılmış... Peşinden koşma onun, bak işte buradın... O, diyor çoban kıza... Çıtlık atarak uyanıyorum rüyamdan... Uyanır uyanmaz yanımda seni anıyorum. Yoksun... İlk kez bir boşluğa sanılmak bana bu denli acı veriyor... Yanımdaki boşluğa delice sarılıyorum sen diye... Bombos bir yatak... Sadece o hüzünlü, o kırılgan kokun... Başı bedeninden ayrılmış kuşun görüntüsü geliyor aklıma... Sen geliyorsun... Uzun zamandır ilk kez tutamıyorum kendimi ve kesik kesik ağlamaya başlıyorum...

Neden sonra yatağın kenarındaki cep telefonuna bakıyorum... Bir çağrı gelmiş... Bakıyorum, senin numaran: Sana haber vermeden yola çıktığım için özür dilerim... Varınca seni ararım... Geldiğimde her şeyi yeni'den konuşmak istiyorum... Sevgimle...

Her şeyi konuşmak... Bunu ilim de çok istedik... Ama hep son anda bundan ilim de vazgeçtik... Eğer konuşursak birbirimizi sonsuza dek kaybedeceğimizi düşündük... Eğer konuşursak bir daha birbirimizi sursak bakamayacağımızı düşündük... Eğer konuşursak o güne dek bütün yaşadıklarımızın hiçbir anlamı kalmayacağını düşündük...

Bu yüzden bu konuşmayı hep ertledik... Hep ertledik o karanlık günleri... Ayn odalarda, bir başımıza yaşadığımız o karanlık geceleri... Ayn odalarda ve hep başkalarıyla geçen o uzun ve karanlık geceleri hep unutmak istedik... O uzun ve karanlık geceleri...

Ve sonra bu geceler hiç yaşanmamış gibi davrandık birbirimize... Ve ne zaman bunu konuşmak istesek son anda içimizde bir ses bizi susturdu... Biz sustukça o karanlık geceler durmadan büyüdü... Biz sustukça içimizdeki korkular daha da büyüdü... Kimbilir kaç kez konuşmanın ucuna geldik, son anda, ilişkimize bu geçceği taşıyamaz korkusuyla sınıra geldik, ve orada ilim de sustuk...

Sustuk ve o karanlık geceleri ruhumuzun en gizli, en pusu, en muğlak yerlerine girdik...

Ve ne zaman o karanlık geceler aklımıza gelse bilmezlikten geldik... D anlan, o saatleri hiç yaşanmamış saydık.

Aklımıza geldikçe yeniden hep en derine ittik... Geldiği yere... Ve o geceleri bilmezlikten geldikçe ilişkimize o karanlık dünya gide-rek daha da büyüdü...

Birbirimizi yitirmekten korktuk... Yalnız kalmaktan korktuk... Aışkanlı-larımız vardı... Onları yitirmekten korktuk... Ve biz korktukça içimizdeki yalan giderek daha da büyüdü...

Ve ne zaman birbirimize duyduğumuz aşkı itiraf etmeye kalksak aklımıza bu büyük yalan geldi... Ne zaman birbirimize özlemle sarılmaya kalksak aramıza bu büyük boşluk girdi...

Ve sonra bu büyük yalan, bu giderek ve bize rağmen çoğalan boşlu-ğu yok sayarak yaşamaya çalıştık... Hak etmiyorduk, ama biz yaptık... Birbirimize duyduğumuz sevgiyi, o hoşsuz aşk içimizdeki yalanla, o durmadan çoğalan boşlukta yaşat-maya başladık...

Sandık ki aşkımız, bir gün olur o yalanı bize unutturur. Sandık ki o ebe-di sevgimiz, bir gün olur içimizde durmadan çoğalan o boşluğu kapatır. Unuturamam sevgili... İstedik, ama kapatmadı...

İçimizdeki yalan büyüdükçe, kapatmaya çalıştığımız o boşluk bizi içi-ne almaya çalıştı bizi kapıladı... Konuşmaktan korktukça, o karanlık gecelerle yüzleşmekten kaçtıkça hep dışarıya çevirdik yüzümüzü... Artık kendimize kanıtlamıyorduk sevgimizi... İlim de o büyük boşlu-ğu görüyorduk... Geri dönemeyorduk... Hep ileriye kaçıyorlardık... Hep ileriye, hep dışarıya... Biz, boşluğumuzu, yalanlarımızı, o durmadan sakla-dığımız karanlık gecelerimizi bilmeyenlere anlatıyorduk sevgimizi, birbiri-mize ne denli çok aşık olduğumuzu...

Bazen biriktikçe oynuyorduk bu oyunu... Ama göğz göze gelmek acı veriyordu son zamanlarda... Ayn ortamlarda, farklı insanların arasıda

birbirimizin gözlerine bakamıyorduk, bakma ok-dı sevgimizin büyüklüğünü anlamak... Aşkımız artık birbirimize giderek daha zorduk... Başladı... Öyle bir zaman gelmişti ki artık birbirimize itiraf eder olmuştuk...

O karanlık geceler orada öyle duruyordu ve zı nerede ve hangi koşullarda yetiştiğimizi bu unutkanlık, bu bilmezlikten gelme bir ar... Ve ben de sana imkansızlık ve parassiz yüzün güm dostlarını ağırlamak istediğimi, bunu an-gimi söylüyordum...

Biraz daha para kazanmalıydık... Biraz daha Evimizi dostlarımızla açmalıydık... Sonra çocuk-çocukları olan dostlarımız olmalıydı... Onlar b-gitmeliydik... Hayatımız artık hafiflemeliydi... Ar-meliydik... Ömür güzeldi... Hele bizim ömrümü-ca karanlık geceden sonra herkesin ömrünü... Mesela bir gece davet ettik onca insanın koyup başkalarını ömrüyle paylaşabilirdik... Zamanyı yaşayış, bizim sevgimiz... Kaşla göz-sında... Hemen oracıkta... Birkaç alkış hak et-şey borçluyduk, bizi birbirimize bırakmamışlar-ke için bile olsun birbirleriyle bırakmamıştık... K-ledikleri karanlık geceleri vardı... Kimbilir onlar-larlar ve giderek büyüyen boşlukları vardı... Bi-tardık... Onlar bizi o durmadan büyüyen boşlu-yüzden çok sevdi birbirimizi... Belki de bu y-daha rahat uyumak için sakinleştirici ilaçlar ta-v... Farfandası değil mi, her şey çok iyiymiş, iyi-vedatışırken, insanlar insanları arabalarına uğ-rine depresyona karşı ilaçlar öneriyor...

Bak bu bana iyi geldi, artık sabahları o cis-sabahları anımsan gelen o ölmeye başlıyorduk...

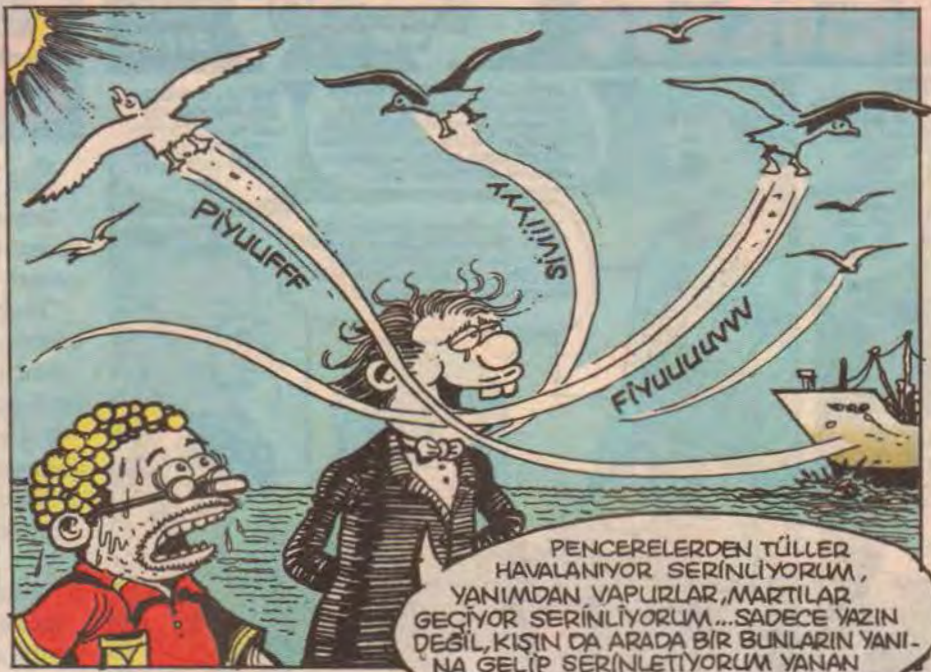
Her şey iyi gibiyken, aslında ortada hiçbir-ansızın gelirdi o cinnet hissinin, o hiçbir şey yo-len o ölmeye isteğinin ne olduğunu en çok biz iy-Heikes gidip de bir başımıza kaldığımız o-onca gizli itiraf, onca eksik yakış, onca yanm-ne o karanlık geceler olurdu...

Sonunda herkes, bize o büyük boşluğu, ar-yüyen yalanı bırakıp giderdi...

Herkes bizi o karanlık gecelerle baş başa bi-Sonra sen sabah kalkar, en güvendiğin ar-onunla bir yerde buluşur, sonra söz bizim iliş-maz ve ona beni ne denli imkansız, ne denli va-trdır... Sanki daha önce de benzeri yanımda-ve o karanlık gecelerimizden ona hiç bahsetm-denli çok sevdiğini söylersin...

Ve ben belki de sırf erkeklerin içip kahırlan-konuşabileceğim için bir kez daha sevdiğim bir c-

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

BAK BAK NASIL DA GEÇTİ...

Sevdiğimi anlatabir dururdum... Senden hiç bir zaman vazgeçemeyeceğimi anladım... Onu sana duyduğum sevgimle ağırladım... Oyle ki o da dayanamaz derinlerden bir sevgili çıkar bana anlatmaya başladı... Bir saat oldu, bir cinnet saati, yıkım ve kavuşma saati, bu saatlerde kim sevgilisini anlatsa o sevgili benim için sen olurdun... Her yitki sevgili sen olurdun... Ulaşılmayan sevgili kimse işte o sen olurdun... Kim imkansız seviyorsa, kim umutsuz seviyorsa, benim için işte o sen olurdun...

Oyle bir an gelirdi ki, başbaşa, biraradayken, o karanlık geceleri konuşmadığımız için durmadan birbirimize yalan söylüyorduk...

Birbirimizi yitirmemek için başkalarının arzularına sığınuyorduk... Başkalarının arzularıyla arzuluyorduk birbirimizi... Mesela ben seninle daha arzu sevebilirdim için kimlerin senden hoşlandığını, hangi erkeklerin sana kur yaptığını soruyordum... Sen bana seviştiğin ya da sevişmek istediğin kadınları soruyordun...

Gün geliyordu, artık sadece başkalarının bize duyduğu arzular konuşarak sevişebiliyorduk... Artık sadece o kimsesiz ızgaralar bizi alevlendiriyordu... Birbirimizle korkusuzca yüzleşemediğimiz için başkalarının hülyalarıyla, o bize hep yabancı olan seslerle, başkalarının ödünç aldığımız o sahte arzularla gizliyorduk o karanlık gecelerimizi...

Oysa biliyorduk ki, olmadık yerlerde dost saydığımız insanlara anlattığımız biz değildik... Bizim işimiz değildi... Biz o karanlık gecelerle hesaplaşamadığımız için herkesi durmadan bize çağırıyorduk... Herkese durmadan bidden bahsediyorduk... O karanlık geceleri anlatamadığımız için hekimizi bizi ilikimizi bütün mahremiyetle, bütün gizli kalmış noktaları tartışmaya davet ediyorduk... Ve bu çağrıdan cesaret alan herkes bizim ilikimizi hakkında aklından geçen bütün yorumları yapıyordu... Oyle çaresizlik ki kendimi ızvalan söyleyemiyorduk yetmiyor gibi başkalarına da yalan söylüyorduk...

Bizi çözüldükten, bizi anladıkten, samantarla birlikte boşluğumuz ve yalanlarımız giderek daha da büyüyordu... İlişkimize onlardan çare umarken kendi yalanımıza onları da ortak ediyorduk...

Bazı geceler, dostlarımızı uğurlayıp bir başımıza kaldığımızda, içimizdeki o karanlıkla yüzleşmek için onları çekistirmeye başladık... Bazılarını dürüst ve sahici olmaları suçlardık... Ve kızardık onlara... Biz kendimizi olduğumuz gibi ortaya koymuşken onların yapaylığını ve gizlenişini sorgularken ansızın o karanlık gecelerimiz aklımıza gelir, derinden utanır, bu utançı hissedince onlara daha çok kızmaya başladık... Sanki bizim kendi içimizdeki yalanların çoğalmasında onları da payı varmışcasına kızardık... Sanki onlar böyle yalan yaşamasa, biz de böyle yalan yaşamayacakmış gibi kızardık onlara... Sakladığımız, gizlediğimiz yalanlar ne kadar büyüksa, herkesi aradan çıkarıp konuşmaktan çekindik... Bizim şeyler ne kadar çoksa o kadar kızardık onlara... İlişkimize de bilmezliken geldikdeniz ve giderek büyüyün o boşluğumuz ne kadar çoksa o kadar kızardık onlara...

Anladık o karanlık geceler konuşulmadıkça sahteyiz ve uzağız birbirimizde, söylediklerimiz her şey aşk kitaplarından ödünç alınmış... Anladık, ne zaman içimize inmeye kalksak, içimi ude bizim dışımızda bidden ayn, bidden uzak bir sürü yabancı konuk... İçimizde bir sürü davetsiz misafir... Anladık, onlar bizden yalnız, biz onlardan... Ne zaman içimize insek ve içimizde kime sanırsak dost diye, o karanlık gecelerden daha uzak, o ka-

ranlık gecelerden daha yabancı bize...

Konuşmalız sevgili...

Sen yokken, bir kadını tanıştım sevgili... İnce ve zarif bir kadındı... Onunla insan nefsi üzerine konuştuk... Başımıza gelen bütün derdlerin, sıkıntıların içimizdeki o bencillik, o sınırsız sahip olma duygusu yüzünden olduğunu konuştuk... Gece bende kaldı... Uzaktaki, çok uzakta bir sevgilisini varmış... Yıllardır onu düşünüyordum... Ve işin acısı sevdiğim insanın bundan haberi bile yokmuş... Ama böyle daha iyiymiş... Onu o zledikçe kendini eğiliyordum... Onu özledikçe kendine daha çok yaladıyordum... Bütün ruhu, bütün bedeni durmadan onu çağırıyordum...

Sonra sevgilisini özlemekle yorgun düştü. Ona yatak serdim... Senin ykadiğin çarşafın serdim altına... Uyumaya hazırlanırken başımı oksadım... Hafifçe öptüm aşkda yanan saçlarını... Odama gidip sen ararsın d'ye telefonumu açtım... Neden sonra dalmışke, onun sesiyle uyandım kılınan uykumdan... Yanında uyuyabilir miyim, izin verir misin, dedi, Sustum, hemen yanıma geldi, sıcaklığına, korkuma, boşlukta kalmış aşkıma sığındı...

Kokusunu sana benzettim, öyle yalnızlık ki onu öpmeye başladım...

Ne olur, sadece seni, dedi, öylesine ösüyorum ki, sadece seni...

Ve ona sandım, derin bir sevgiyle sandım... Sonra gördüğüm o rüyayı anlattım ona... Kafası bedeninden kopmuş kuşu... O çoban kızı... Ve sonra seninle konuşmadığımız o karanlık geceleri... Her şeyi, en ince ayrıntısına kadar... Sana söyleyemediğim ne varsa anlattım ona, gözyaşları içinde... O yabancı adanları... O ayn ayn odaları... O birbirimizi sevdiğikçe büyüyün boşluğın anlattım ona...

Öylesine büyük bir tutkuyla dinliyordu ki beni, bazen yoksa o sen misin diye bakıyordum ona...

O bir başkasına aşık... Bense sana... O hiç dokunmamış sevgilisine... Bense o karanlık boşluğumuz... O karanlık gecelere... Sen nasıl beni, aşkıma ve gördüğün rüyaları başkalarına anlattysan ben de öyle anlattım seni...

Ve sonra rüyayı anlattım ona... O çilginca akan nehri... O çoban kızı... Çoban kızın avuğlarındaki o başı bedeninden kopmuş kuşu bile anlattım ona...

Gözleli tekrar açıldı... Gözyaşları içinde sandı bana... Bu rüya benim rüyam, dedi... Ben de sevgiliyi hep böyle görüyorum... Başı bedeninden kopmuş bir kuş gibi görüyorum...

Oyle bir baktı ki bana, bütün kalbiyle, bütün deliliğiyle baktı ve sanki son kez baktı...

Ne olur, konuş onunla, dedi... Ne olur konuş, yoksa bu nehr bütün eşidan sürüleyecek peşi sıra... Yokluğun ve anlamsızlığın peşi sıra... Tutar sandı bana... O imkansız aşkı için sandı...

Ne olur, konuş, dedi... Her şeyi konuş onunla... Sen ona kavuşursan, sen bedeni başından ayırmış kuşu kurtarır... Sanki benim sevgim de kurtulur...

Ne olur konuş onunla...

*Ankara, 29 Haziran Cuma günü saat 18.00-20.00 arası Astar'da Çaylaklar'ı yayınlar. Kurul Sok. No: 59 Kat: 5. Tel: 0312 410 1440.

KIRIK LELEBİ

SUAT ÖKAN

HUBUBAT FİYATLARI, HUBUBAT FİYATLARI!

HUBUBAT FİYATLARI, HUBUBAT FİYATLARI!

HUBUBAT FİYATLARI, HUBUBAT FİYATLARI!

HUBUBAT FİYATLARI, HUBUBAT FİYATLARI!

HUBUBAT FİYATLARI, HUBUBAT FİYATLARI!

HUBUBAT FİYATLARI, HUBUBAT FİYATLARI!

HUBUBAT FİYATLARI, HUBUBAT FİYATLARI!

HUBUBAT FİYATLARI, HUBUBAT FİYATLARI!

CEZMİ ERSÖZ
cezmi@leman.com.tr

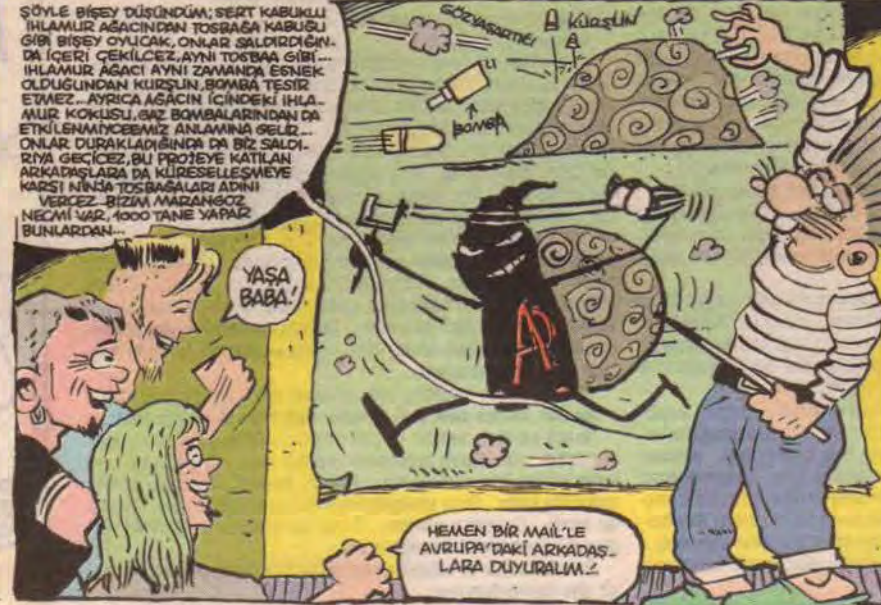
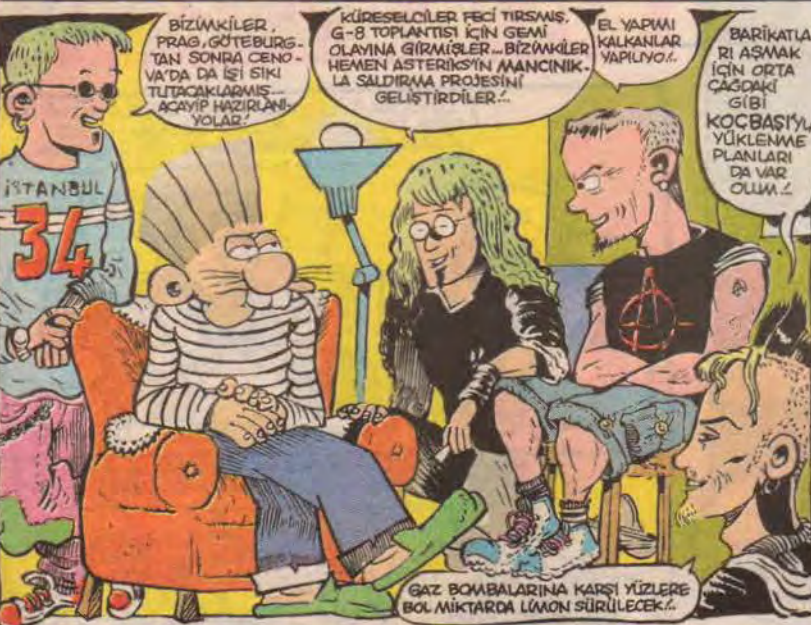
BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

HİLLERMAN ADAMI

Sağ sağ bırakmaz!

Doymak için sağcılar ülkeyi yerler; solcular ise birbirlerini yerler!

Örneğin bu ülkeyi yiyen solcu başbakan gösteremezsiniz.

Ama ülkeyi yiyen birçok sağcı başbakan gösterebilirsiniz.

Sağcı başbakanlar yeğenleri, kardeşleri, çocukları, eşleri, dostları ile ülkeyi yiyip bitirdiler.

Elli yıldan beri işbaşına gelen sağcı hükümetler ülkeyi bugünkü noktaya getirdiler.

Şimdi Türkiye Osmanlı'nın "hasta adam" döneminden de hasta.

Borca battıkça batmakta. Ekmek kapılan birer birer de-ğil biner biner kapanmakta.

İşsizler ordumuz dünyanın en büyük ordusu olmakta!

Dün başkaları işten atıldığında susanlar bugün işsiz.

Dün kimsesizlerin kimsesi olmayanlar bugün kimsesiz.

Keşke dün kimsesizlerin kimsesi olsalardı.

Keşke dün başkalarının yüzüne ekmek kapıları kapatıldığında ağızlarını kapatmasalardı.

Dün sustular, bugün sıra onlara geldi.

Bugün susanlar yarın sıra sizde.

Tek başına kurtuluş yok; kurtuluş hep birlikte.

Demirel gibi sağcı, Kemal Derwish gibi Amerikancı kurtarıncılardan kurtulursanız kurtulursunuz!

Bugüne kadar Demirel, Özal, Çiller, Yılmaz gibi sağcı başbakanları gördünüz.

Onların eşlerini, kardeşlerini, çocuklarını, yeğenlerini, kısacası yiyenlerini de(!) gördünüz.

Herhalde artık şu gerçeği de gördünüz.

Sağın eline düşen ülke sağ kalmaz!

Cebeci Tren İstasyonu'nda arkadaşım Yahya'yla geze geze yürüyoruz, istasyonda bekleyen, bmkdan kır dolu, küçücük gözlü, biçimsiz ve çok yıpranmış pantolon giyen ihtiyarlar tek tek gözledi Yahya, "birazdan keçi ağıllana" girecekler dedi. "bunlardan doğuda o kadar var ki, kafayı yersin!". Usul usul yünüp ordan burdan konuşken birden Amok koşucusu gibi (hiç durmadan koşma hastalığı) trenle yanışa girdi. Koşarken, elindeki (İranlı yazar Ali Şeviatî'nin, Her Yer Keibela, Hergün Aşure stoganının yazarı, marksist tahlilleriyle İslamcılar arasında çok sevildi. Seyyid Kutup'un Yoldaki İşaretler kitabı, Nasır tarafından İran'da asıldı, Hasan Elbenna'nın, Müslüman Kardeşler Cemaatinin kurucusu'nun hatıraları, bugün Mısır'da en kanlı eylemleri yapıyor) kitapları fırlattı, ki, kutul sayardı bu kitapları. Koşmanın ileri safasında terikleşmiş ayakbaşılarını ağırık yapmasını diye fırlatıp attı. Şaşırıp kaldım. Babasının mühendislik yıllarında, Doğu'da trenlerle yanışmış. Oyunu, arkadaşları hiç olmamış, gün boyu can sıkıntısıyla ucsuz bucaksız ovaya bakıp, kara trenin geçmesini bekler, sonunda ölümüne yanışa girmiş, "Geçmen mümkün değil?" dedim. Yahya: "Eğer tren üç-dört kilometre karşıdan gidiyorsa, geçersin", dedi. Ben de ona karatren anılarını anlattım, annem Hasankale'liydi, Horasan'da da evimiz vardı. Beş yaşlarında yaz sıcakında karatrenin doldurmuş askerlere su salırdım. Hem doğu, hem karatren, Yahya ağırlar gibi oldu. Yoksul insanların nezaketen hikayeler anlattığında çok şaşırırlar, yeni tanışmışık.

Küçükken babası bir bisiklet almış, Sabah evden çıkarken, "oğlum hadi bisikletle oyn, bak bomboş arsalar, ama sakın gidip orda oturan demirci amcaya çarpma! Bomboş arsa. Dönüp dolaşıp bisikletle sonunda amcaya çarpmış. Babası ertesi gün, yine, "oğlum çık dışarı bisikletle oyn, ama sakın, o köşede yufka açan teyzeye gidip çarpma. Koskoca arazi bomboş yine gidip yaşlı teyzeye çarpmış."

Bir sabah kalktığımda, babasına "baba bugün bana birşey deme, ya da al bu bisikleti, bomboş arazide sen sür, bakalım kimsene çarpacak mısın?..."

11 Eylül günü birbiriyle sokak sokak savaşan, hergün cenaze kaldıran gençler, 12 Eylül günü kaçacak yer, gizlenecek delik arıyor. Tüm partiler, dernekler, dernekler kapalı. Yarı ve organları çürümüş hayvanlar gibi yan canlı büyük bir mezanin içine düşmüşük. İşmeneler, basılan evler, kaçaklar, koru, mezarlıklardaki çukurların içinde gizlenecek kadar savurdu hepimizi. Her köşebaşı jandarma, tanklar. İli ufaklı gecekondun mahalleleri içinde acayip yoksul, çul çaput giyen insanların gittiği camilerde, yıkılmaya yüz tutmuş harabe eski ev kalıntıları içinde geceleymeye başladık.

Ulucanlar'da adı Gıcık kadın camii miydi, tam hatırlamıyorum, ama Ankara'nın eski gecekondun semti Öksüzler Mahallesi'nde Hem Hümm Camii, ismi gibi ilginçti. Daracık bir sokak içinde bir oda kadar küçük caminin sessizliğine karşı evin mutfağında konuşulanlar kanışıyordu. Halıları kirden yağlanmış. Kapısında bimsi, parçalanmış pabuçlar. Tekin olmayan sarhoşlar. Omuzları düşmüş ürperici yavaşlıkta ihtiyarlar. Sallara kanışmış kılıç gibi dimdik genç oğlanlar, sanki bu harabe binaya destek için burdaydı. Bir eski zaman kadırgasının amban gibi, kafesinden kaçmış gece baykuşları, gözükülü tuhaf adamlar. Bol yamalı pantolonları içinde kupkuru iskeletler vardı. Kemik yüzlere hacıyağı kokusu sürmüştü. Ovulmaktan incelmış kılı kulaklarıyla yaşlı hocalar, islamı uzun elek, yakasız gömlek giymiş tankat ehil insanlar! Bu kuytu, nemli kabus içindeki kase kadar küçük camide polis, MİT, ne ararsanız var.

Gözbebeklenne şiş sokulur gibi sabah ezanları! Cığerlerimize kara bir zehir dökülür gibi uzun yatır namazları. Kafirler, demokratlara, zenginlere, devlete, İsrail'e hücum borusu gibi dualar, tesbihler. Aziz tanhımız, aziz evliyaların ruhu, eski şamdanları yenne isli gaz lambaları, desenli formülke üzerine ayetler, çürümüş ve belki yüzbin defa boyanmış minberde hala can çekişiyor. Ceset gibi ağır başı secdeye varan yaşlılar bir rekat gensinden ancak tepik edebiliyor hocayı! Havasızlıktan yoğunlaşan kefenden bir bulut gibi nefesler! Toz, toprak, süpürge çöplü ve kurumuş burun pisliklerinden pıj kumu gibi halıların üstü. İşle burada sıkış sığış, omuz omuza, saf saf dizler, ıssızlıkların içine dalar, ötelere uzanır, dehşetli karanlıkların içinde gündüz kabusları görür, derinlerde ota yemiş gibi "Allah", "Allahuekber" sesiyle, cezbeye haykırışlar. Komşu evin içinde kadının çocuklarını azarlaması hocanın duasına kanışıyor. Diz çökmekten muryalaşmış dizler, ayaklar, rıyusuklukla mest olmuş, fanileşmiş bedenler. Acı bir mide burgasıyla yüzler kramp girmiş gibi kasılır. Boğaza ve midenin tüm dibine oturmuş acılık. Kur'an ayetleriyle bir zindan sıkıntısının kabir azabına döner. Aç karnına saatlerce dua, namaz, eski mezarlıkların çyanları, engerek yılanları, akrepler ve biçimsiz kötü ruhlu kara böceklerini ruhumuza doldurur, Baygınlık verecek kadar kötü bir kolonyaya kokusu ayak kokularına kanışır. Bu çirkin, yağlı, çul-çaput tırnak kirinden yoksulluğunu görünce insan, dünyada hiçbir şeye inanmıyor artık. Bu tablo kimsede "şefkat, sevgi" yaratmasın, yoksulluk ve cehalet, iyilik ve könlülük bilmez. Cehalet ve yoksulluğun hiç merhameti yoktur.

Hem Hümm Camii'nde önmünde namaz kılan zayıf yüzlü, uzun boylu, incecik bir oğlanın pantolon açının komiklik ölçüsünde yırtık olduğunu gördüm. Dışarı çıkınca kibarcı ikaz etmek istedi. "Aikadaşım pantolonunuzun ağı söküktü.", "Orası yellenme deliği!" dedi. Kılıf ve kasvet dolu mekanda bu denli rahat konuşmayı tahmin edemedim, gülmekten kıldım, lalı uzattı: "Klima görevi görüyor; havalanması için."

Hızla arkadaş olduk, o gün gece, bir kaç ay beraberdik, birbirimizin geçmişine dair bilmediğimiz şey kalmadı. Yahya'yı adı, islamı değil diye, kızkardeşinin adını mahkeme kararlarıyla değiştirdiğini öğrendim. Hacı Bayram Camii'nde önmünde, durduk yere, gösterişli membeyaz sakalı olan uzun cübbeli yaşlı bir adamın elini birden sıkıp öptü. Ertesi gün yine! Sonunda yaşlı adam Yahya'yı gördükçe yanına geldi. Yahya'nın başı yerde. Hoca, Yahya'nın yanından yalayıp şapır şapır öpüyor, öyle ki, İğrenilecek gibi. Yahya'nın ellerini bırakmıyor, orası burasıyla oynuyor, ayaküstü orasını burasını sıkıştırıyor. Yahya başı yerde saygıdan kıpırdamıyor. Yahya'ya ya sinirle, bu nası öğüş, adamın kocaman kanlı dudakları tüm yanaklarını içine alıp etrafa tükürükler sıçratarak... öpmüyor, başka birşey, dedim.

Yahya: "Allah'ın tertemiz kullarıdır bu insanlar, sırf böyle düşündüğün için cehenneme gideceksin, Allah'ın selamını veren insanlardan koılma..." Gece-

nin derinliğine doğru, babası Batman'da petrol mühendisliği yaparken, başından geçen... Ortaokulda hava karardığında okuldan çıkıyormuş, kahveden bir adam boynuna kolunu abp, ensesini yalıyor, korkusundan annesi, babasına söylemiyor, koşarak eve geliyor... Hiçbir psikolojik sorun yokmuş gibi bi o denli dahat anlatıyor... Adam boynunu yalarken içi gıcıklanıyormuş, adamdan değil, bu gıcıklandım çok korkmuş.. Aklına geldikçe geceleri, soğuk soğuk terlemiş.

Herşeyi unuttuğunu.. İman sevinci hiçbir sevince benzemez! Kurtuluş vaadi ruha öyle bir kuvvet verir ki, bir insan bir ordu, bir insan bir ülke olur! İlk defa 18 yaşında namaz kıldığını, ilk yıllarda seccade ayakları üstüne otururken alışık olmadığı için günlerce ayaklarının ağdığını... Atadan miras aynı demin şanlı sülalada aynı avlularda şükretmenin zevki insanı bir dünya kahramanı yapıyor, dedi...

"İman, özgürlük ve sonsuzluk" demek, aynı zamanda iman: "Mutlak güzeldir". Tüm dünyevi tutkular, tek bir enerjide toplanır, gaddar, zulüm, azgın insan soyunu yumuşatır müminin, uysal, doygun, şekerden bir gönüladamı yapıyor. Yahya, göklerden gelen emir! Onun karşısında diz çökülür, hayranlıkla harfedilir, o tartışılmaz. Dünya kaos ve karmaşa ya da rastlantısal değil, manzumdur. Tanrı'nın şindirdi gördükleriniz. Hiçbir şey tesadüf değildir, herşeyin anlamadığımız gizli bir hikmeti mutlaka vardır."

Yahya'yla devlet dairelerinde çalışan İslamcı dergiler çıkaran bir ağbisi ziyarete gittik. Dairenin yemekhanesinde önünde metal tabldot yemek tabağı. Yemeği bitirdikten sonra, ağzına yarım bardak su doldurup, dişlerini parmağıyla yıkadı. Suyu ağzında dolandırıp çalkaladı. Sonunda, herkesin gözü önünde ağzındaki yemek bulaşığını yemek tabağının içine boca etti. Yahya'nın, benim midem kalktı. Orşan çıktığımızda Yahya, "Bu adam, İslam devrimi olduğunda öldürülecek" dedi, çünkü ağzındaki bulaşık suyu herkesin ortasında tabağa boşaltacak kadar çirkin, mide bulandıran pis birşey olamaz. İslam'ı sonradan öğrenmiş, solcu bir babanın oğlu Yahya'nın bu geleneksel tiksindici adetleri hazmetmesi mümkün değildir.

Hantal, beceriksiz, at bernağı yüzü adamlar arasında Yahya fazlasıyla ince ruhlı ve deha gibi zeki bir çocuktur. Sabah erkenden fırlamış, abdestini alıp namazını kılmış, kuşluk vakitine kadar Kur'an'ına gömülmüş, sonra başı Kur'an'ın sayfalanna baygınlıkla düşmüş. "Hayrola Yahya, gece uyumadın mı?" Yahya: "İslam ihlali olduğunda TRT'de o gece yayınlanacak programı izliyorum" deyip, güldürdü beni. Neymiş program? Tam "Dallas" dizisi oynarken, Yahya Ulus Hal'ından kılı kolu hamaklardan binini ekrana çıkarıp, hamal kolunu küfür şeklinde seyretye uyararak: "Nah Dallas. Alın size Dallas. Getirin ulan Hazretü Ömer'in adaletini anlatan filmi..."

Bilmediğimiz yeraltı camii kalmadı, Yahya İslam'ın peşinde, biz de Yahya'nın peşinde! Hani öbür dünyada sonsuza kadar kardeş olmak isteyenler bu dünyadaki "kankardeşlik" gibi, "ahretlik" tutkuları bittirir. Yahya herkesin "ahretlik"iydi. Kapı açılıp Yahya geldiğinde dünyamız değişir, zeki, cin gibi gülmüşeyiş mutlaka patlatacağı bir espiyale bütün korkulanımız, işence habberleri, yine nerde hangi vurulmuş arkadaşımızla oluşmuş derin karamsarlığı dağıtacak. Hırt Deni iz'inden, Basra'nın derinliklerinden, Şiraz'ın İsfahan'ın camii süslerinden binlerce yıl uyuduktan sonra nihayet çıkıp gelmiş masal kanatlı, padişahı gururlu bir oğlan. İslam tarihinden, ilmiyalden, o güne kadar duymadığımız ilginç hikayeler, ayınlılar anlatır, hergün daha iyi bir müslüman olabilmek için hayabımıza yine bir külfet daha çıkarırdı. Onun da zoruyla, bir ay oturup Sahih-i Buhari'nin onbir cilt hadis kitabını, daha nicesini okuduk! Fersiz gözler uykuya düşecek. Yahya, eski camii vaazlarını komiklikle taklit eden sesleyle: "Uyanın kardeşim gaffletten uyanın..." Ya da, "Sallama başını müslüman, sallama başını..." Ya da, incecek sesli müezzini taklid eden sesleyle kulağımızın dibinde çirkin, ciyitli bir ezan okurdu...

Buğuz etmek (başkası hakkında kötü düşünmek) üzer ne Buhari'de çok ilginç bir hadis vardı. Bir müslümana gece vakti misafir gelir. Kapıyı açar, yemeğini verir, yatağını hazırlar. Ev sahibi yatmış, ancak gözüne uyku girmez. Ayaga kalkıp misafiri uyandırır, uyumakta olan yetişkin kızıyla misafiri evlendirir. Sonra, gönül rahatlığı huşu içinde uykuya dalar. Neymiş anlam! Misafir yataklı kansı ve kızını düşünüp buğz edecek! Güya İslam'ın ne kadar ince olduğuna dair, tahi içinde uyurulmuş, zorlama bir hikaye. Ancak, Yahya, dünyanın en derin tadılan, en derin sıılan, insanlığın en büyük hikmetleri gibi soluğu kesilmiş bir diğatte okuyup, gönlündeki kutsal bir çekmeyeceyi istif ederdi bu hikayeleri. Neşesi, zekası, tüm tabiatımıza yayılmış Yahya'yı bu dentli değiştiren keşifler, hikmetler gün geç kçe çoğalıyor. Yahya bu anlarda, acı çeken bir hayvan gibi ısrarla, inadla, önce gözlerini yumup kendi kendine, sonra oda içinde bir kurt gibi hırlayarak dolaşır: İşte İslam bu, işte gerçek İslam bu.. Bize anlatılmayan hakiketter bunlar!.. delirmişcesine bağınıyordu, Yahya, korkunç bir eğitmeden geçiyordu.

Ölüm saati gelmişcesine ne dua eder, gözyaşı döker, "inancımı artır inancımı artır, güç ver, sabır ver, bizi utandıрма Allah'ım" diye, seri bir makine tutek gibi hızla ve hiç bitmeyecekmiş gibi! Yahya, gözünün önünde yavaş yavaş uçmaya başladı. Ezan vakitlerini rüzgânı kendisine söylediğini.. Ağaç yapraklarının salınışlarında kaç rekat namaz kıldıklarını kendisine söylediğini.. Hidayete ermeden, yani, buğ çağına girdiği günden bugüne kıldığını tüm namazları gün gün hesaplayıp topladı, on-onbeş bin rekat namaz. Hergün birkaç yüzünü kılarak tamamlamaya başladı! Bu arada ODTÜ inşaat bölümünden ayrıldı, hayatla yalnız bir kızkardeş, annesi vardı. Emekli maaşla, iki dairesi. Tüm kitaplarını törenle yaktı! Yakarken çıkıklar attı. Kardeş evlerinde gördüğü batıl klasikleri de yırtı atmaya başladı. "Cahiliye çağı", ahlaksız, zulüm insanları uyurması bu beşerî düzenden kurtulun, "tağı" (putperest)lerle ilişkisini kesin, Allah'ın ipine sarılın... (derken, gerçekten vücudu yanyor, sarsılıyor, titreyerek ağıyor, ensesinden sıcak sular fışkınıyordu.) Allah'ın emirlerini söyleyeceğiz, kötülüklerden uzak durun deyip tebliğ başlayacağız (emir bilmaruf-nehyil müker).

Yahya dua ve yavaşlarla başka, öte bir dünyaya uçtu. Huzur veren o keskin zeki neşesi, sıkı sıkıya sandığı seccade ve tesbihiyle buzun içinde fosil gibi dondu. Önce Kur'an öğrendi. Üstüne İslam yaza ne kadar kılav vermiş, yayıncı varsa.. Bekar evlerine, yurtlara, İslami kitap ve dergilerin servisini yapıyor, okunmuşları alıyor, okumayanlara taşıyor, yayınevlerinin gönüllü temsilciliğini yapıyor. Dini sohbetlerde bir yığın insan tanıyor. Bir yıla kalmadı, yeraltı camilerinde kendi öğütlediği Kur'an derslerine başladı. Mahallelerden yoksul çocukları topluyor, onları sıkı bir hiyerarşi altında, öğütler, nasihatlerle marangozda kendi yapıldığı rahlelerin başında hergün birleş kiş daha çoğalıyordu. (Bu yıllarda Kur'an tefsiri, yılda bir milyon takım gibi satılıyor, diyalim Gazali'nin İhyayulülmüddin kitabı, yüzbin başkının üstündeydi, İslami sermaye ilk büyük şaşırtıcı sıftan buralardan yapıyordu.)

Bir zaman sonra güvenilir arkadaşlarına ültimaton gibi bir mektup gönderip, eski bir camide buluşmamızı istedi. Ulucanlar da kullanılmayan eski bir camii avlusunda, yedi-sekiz arkadaş toplandı. Yahya İslami Hareket örgütü-

ra doldurup evlere, yurtlara, mahallelere, cami önünde gırtlık servis yapıyor. Toplu namazlar bitmiyor. Akşam toptancıları buluyor. Otobüs kalkarken, salya kusmuk içinde, yerden yaka-paça sürüklenip otobüsün içine Allahı ekber sesleriyle bloşonlan sarhoşların çokuk çuvaldan tabakları aldıkları, "sizden Allah razı olsun, sizden Allah razı olsun" diye hahses sarıyor.

Otobüsün hemen kapısında: "Kardeşlerin bir sarıya, (son defa, deyin) koskoca rakı şişesini kafasına diken.. Sonra "tısralık, Allah ekber" sesiy- le otobüse binip, olmadı deyin, tekrar, "sağ ayağımda değil mi?" yenden sağ ayağıyla otobüse biniyor, sarhoş olduğu için dışıyor, karga tulumba içeri tikiyorlar..

Mahallenin iri kıym içkici tüpçüsü, Kahta'ya güp gelmiş, şimdi camii cemaatine başka gözle bakıyor, kolluyor, çoğundan para alıyor. Mahalle bakkalı asla içki satmıyor. Mahallenin TV tanrısı artık normal ramaz saat- lerinde bile dikkatli kapalıp, topluca camiiye geçiyordı, tanrıdan bu ye- ni dünyanın ritüellerini bilmiyordı, hocaları nasıl seveciler, dilini dolayı- yor, herşeyi inanılmaz abartıyorlar. Tüpcü hırşın, "Hocam, dün akşam na- maza gelmedin, görecektin cemaatı, sarı perçemler eldiveniz ölmüş gibi üzüldü tüm mahalle.."

Her sabah dükkanlar açıldığında esnafın ilk işi, o gece gördükleri rüyala- nı tabir etmek ve bu tabirlerden, Amerika'ın, Mussad'ın istan üzerindeki giz- li emellerini açığa çıkartmak.. Bazı rüyaları çıkartamıyor, "diz, bunu hoca- ya anlatın, sabret kimseye anlatma" diye sevinçle ve büyük bir müjde inmiş gibi, şifreli CIA planı saklı rüyalarını kürceye aratıyorlar.

Mahallenin genç imamı, mahalleden aldığı kuzu hem başını kapatmış, hem kapıyı üstüne kapatmış, dışardan költ vuruyor kapıya. Tüpcü, bakkal, bu- nun büyük bir müslümanlık olduğu, gücü yetsen hepsinin böyle yapması ge- rektiğini kulaktan az önce dolma hadiselerle azanize tırtırtırene aratıyorlar..

Tabii ki Yahya, ballar balını nı dayet bulmuştu. Bütün bu trafik en tepe- sinde, başını kaşıyacak vakti yok. "Dünya İslam buralarda" buluyor, şeyhi, Mehdi'yi, gelmişti. Yakında "loyan" a (ayaklanmaya) kalkacak, şeyh önde loweryla dağlara çıkacak. Herkes, safını öğrenmişti, 21 Mart gününü beklemeye koyuldular. Yahya'nın elinde pili bir radyo, sabah akşam kulağını dayamış, şeyhin ayaklarıp dağa çıkmaması yani işaret işeğini bekli- yor. Şeyh dağa çıkmadı. Murtaka bunun "sanki olumsuzluk" anlamındaki siyaselin İslami çevresi: "Henüz Hicretiye" gibi bir bahanesi vardı. Şeyhi- nin yanına gitti-geldi, bir zaman oraya yerleşti. Şeyhin yapıldığı mesicidin in- şaatında çalıştı. Şeyh o kadar sıradan haldeki adam ki, inşaatın ilerlemesi- ni gelip bizzat takip ediyormuş. Gününü bir çanta birtaş zeytin ve gelen mi- safirleri ağırlamakta geçiyor, mesicid inşaatının yarısında Hazretü Bilal gi- bi ezan okuyormuş..

Boşuna uğraşıyorsunuz, bu şeyh dağa çıkacak dedim. Görmeğine, sonra takım elbisese iddiaya girdim. Elbirin tesiyte, "tısralık" deyin, ala- ya aldılar.. "Ne takım elbisese, 21 Mart'tan sonra tüm dükkanlar senin ol- sun" dediler. İstanbul'dan Yahya'nın bir arkadaş, dağa çok sevip olur diye, şeyhine, Adıyaman'a yürüme gidiyor. Arkasına bir ayda geldi, iki-üç ayık da- ha yolu var. Yahya, bu kutsal misafiri yere göğe koyamaz. Vene Tekirdağ'da orta yaşlı bir köhneci, dükkanı bırakıp yulura düşmüş, o da şeyhine gidiyor, ni- yeti çok masumca: "Sakalımı kestirir mi, tıslanmış mı?" diye şeyhe danışacak. Yahya bu incelik için a dante göstermediği ilker tahred.

O yıllarda herkes, açlık, perişanlık, tahred işleri için, ticaretle abl- mak kaygısındaydı. Bin zeytin ticaretine, diğer mesicid gelmiyor köyden, biri Kilis'ten battaniye, diğeri Anıep'ten dolma tak, diğeri Malatya kaysısı, diğeri Rize'den kaçak çaylan çuvalaria gelip evinde paktıyor. Hepsı dük- kanlarla, toptancılarla çalışmak istiyor, üstelik ucuz veriyorlar, ama bakkal- lar, uzun vadeli çalışkılan toptancılar, biraz da seğıt tutusuytu aynımak istemiyor. Hiçbiri doğru düzgün mal satmayı beşeremiyor. Ancak, gebride- ri ilk numune mallan etrafındaki eş-dost tarette çevreye salsp, birazlık umut- lanıyorlar. Birçoğu ebratta büyüyen bu geş, şeyh, müslüman halkasının içinde buldu kendini. Akşam toptancılarca zindan saraz "kıldığında ve- rirsin.. canım sende malım olsun.. kerdışın para sende emu.. ne zaman is- tersen verirsin.." deyin, gönüllü, kendi aralarında bir ticaret, hiç değıse o gü- nü kurtanyordu, büyük bir gönüllü piyasa açılıyor.

Kenan Evren (sıkoyönetim) şeyhi buluklap Çarlık'ta de gözetime aldı. Yıllar süren hayal lankığı, çok sonra MİT, polis, neredik suçlamalarına dö- nüşüp, ateşli örgüt cazibesini kaybetti. Yahya'nın burubus güdeni geceler bo- yu, paslı bir çivi gibi yağlı kilim üzerine çakılı takılı. Büyük tetaket ağırışıp hastalıkla üstüne köktü. Abdest almak için musabın önünde, saatlerce ayaklarını ovuyor, ki üç namaz vakdini kaçıyor. Gökteki babası, evini aile- sini terketmişti mehdisi, korkunc bir acıda zehirengisi onu. Önce, "Kenan Evren kendisi irşad olmak için şeyhi yanına aldı" diye ortalığa haber saldılar, sonra: "Mossad vuracakmış, devlet onu koruyaya aldı", sonra, "Kenan Ev- ren İslam Devleti'ni kendi kuracakmış", bunları hepsine izzen bir mürid ka- labalığı bulundu. Yahya'nın ellerinde, kollarında pis tuluha yaralar okuştu. O günlerde kış ortası. Üstünde incecek bir göndek, ayaklarında basit bir sanda- let, Portekiz'den Carlos adında bir genç çocuk geldi. Bıas sarhoşlarına ben- ziyor, Humeyni'yi görmeye gidiyormuş. Çocuğu yedek, içirdik, üstüne ba- şına birşeyler verdik, cebinde beş kuruş yok. Yahya sağdan soldan ırtladı... Carlos yumuşacak sesiyle hepimize melekler gibi kalıyor, yeni öğrendi'i la- hileri söylüyor.. Yahya'nın tanıdığı İlan Radyosu'nda Sabahatın Eş ve Gazi Üniversitesi Kamu Bölümü'nde master yapan İlan tıslanışığında Basın Müşavirliği yapan İranlı bir genç oğlan. Carlos'a ramaz kılınay öğretti, İran'a gittiler, geldiler. Yeni bir dalga, yeni bir heyecan tıslanışığı açıldı. Yahya'nın önünde: "İranı" İranlı herkes kılraman, İlan ate geğıt birşey mübarek, İran'da ne kadar Ayetullah var, hepsinin ismi ezberledik, Yahya'nın ağzından, hangi cumleyi kurarsa kursun "inkılabı" (Türkçe: Devrim) kelimesi dış- muyor. Etrafında üniversite kapısına dayamış garibin önce Mısır'da El Ez- her Üniversitesi'ne gönderiyor, okullan bittişse, İlan'a..

İlan, yaralannı sardı, evini, eşyalarını, arkasız evlere dağıtıp, "bu mem- leket sıkıyor beni, yoksul, çaresiz Doğu'daki ıssabın yanında huzur bulu- yorum. kendimi oraya ait hissediyorum" deyin Çarlık'a yerleşti. PKK savaşı yeni başlamıştı.. Sırt bu şehir Arkas'da yazıyor diye, hepimizi rez- zilikle, kepezilikle suçlayan duygusal iddualık konuşmalar yapıp..

Birgün kızkardeşi geldi. Kusursuz bir sarıya gibi çyılmış. Çığ damlası kadar güzeldi. Akımı başımdan aldı. İçimden, "ben de İslamı buldum" de- dim. Orak gibi, trmık gibi keskinleşmiş gözleriyle baktık, ter su, yorgunluk içinde, Yahya'nın evi sattığına, parayı otobüslere, şeyhin mesicidine bağışta kullandığını, zaten iki yıl önce de annesinin tıslanışığına kılınay kapbrık- larını, elde ayakta hiçbir şeyleri kalmadığını ağlayarak anlattı. Yahya'ya yine de birşey diyemiyorum, bir rüyamın içinde o. Çok düvce. Allah kılınayın, hiç

yalan söylemiyor. Bir açığını bulsam, bir vakit namazını aksattığını görsem, üstüne kullanacağım, ama yok.. Ben bunları söylediğimde tutsülenmiş, büyülenmiş gibi gülümseyerek bakıyor bana!..

Kız dinledim. İpek gibi boynu. İçimde sıcaklık titreşimler. Güzel, çok hoş kokulu. Kuşlarla, kelebeklerle uçuşa çağında. Bir ağacın altına oturup kuşlarla şarkı söylemesi, derelerde ağlaması çağında. Güllütlü, zehirli bir nefretle kudurmuş gibi konuşuyor. Boğulma hissi verdi. Badem ve nar ağaçlarını altında kaval çalan bir çocuk olsaydım. Bu kız da yanımda. Narin, incecik ellerini bulsaydım. Hepsi geçti içimden Allah günahlarını affetsin. Ve dinledikten sonra kız, yanlış kavrulmuş acılaştırmış bir tabak helvayı ağızma tıkabasa doldurmuşlar gibi kalakaldım..

1986'da askere gittim, Yahya'yı bir daha görmedim. Diyarbakır'da bir kütüphaneye talidığını, hatta işlettğini, bir dergi çıkarttığını, camii avlularında yine gençlere dersler verdiğini.. Kızkardeşi başını kapattı. Yahya'nın bir arkadaşıyla evlenip, yanına yerleşmiş. Aradan geçen 15-16 sene içinde, sadece dergilerini okuyarak bilgi edinmeye çalıştım. İyi tanıdığım için onları, dergi vasıfıyla olup biteni herkesten iyi çözebiliyordum. Bugüne kadar neler olup bittiğini, bölgeye gidip gelen birkaç kişiden, ayaküstü konuşmalarla öğrendim. Önce gazeteci Ruşen çakır: "Dünya tarihinin en vahşi örgütü, günortasında sabrı bir birilerinin kafataslarına indiriyorlar. Türkiye değil, dünya öğrendiğinde insanlık çıldırarak" gibi şok edici laflar söyledi, basında hiçbir haber çıkmıyordu. Ruşen'in söylediklerini Türkiye beş-altı sene geç öğrendi. Sonra Mazlum-Der'in kurucularından temiz, okumuş, pek idealist bir arkadaş, görüşlerine inanamayıp ülkeyi tefketti. Hangisi İrancı, hangisi polis, devlet mi kullanıyor, hiçbir şey bilemiyorsun. Türkiye burada yaşananları duyunca utancından bu topraklarda tek bir müslüman kalmayacak..

En son, bir kenarda gizlenmiş arkadaşından dinledim. Kızkardeşi delirmiş, şizofren. Kocasını Yahya'nın arkadaşlarını tek kurşunla enseden vurmuşlar. Bunlar beni de öldürmek istiyor diye, hergün polise ihbarda bulunuyor. Kucağında çocuk önde, arkada özel timden üç minibüs dolu polis, daha düne kadar ev toplanması yaptığı kadınları bir bir ve hergün bir başkasını polise gösteriyor, bağıra bağıra. "bunlar öldürecek beni.. bunlar öldürecek beni.." Yahya kaçmış. İran'a gitti diyenler var. Hangisi Hizbullah antamadım, diğerleri de Hizbullah. Kızkardeşi özel timden polislerle düşüp kalkıyor. Yahya'yı kesin öldürüyor..

Yahya'yı kimler öldürecek? "Çoğu cemaatten, camii avlularında kendi yetiştirdiği, kendi örgütlediği, sekiz-dokuz yaşından beri yedirip, içirdiği arkadaşları!.."

Tannm neler oluyor! Kuyucu Murat'ın 1630'larda onbinlerce celali kellesi ve on yaşında çocukların başını kendi elleriyle koparıp doldurduğu kuyulardan bugüne, Anadolu topraklarında duyulmamış en vahşi katliamlar! Tannm bizim memleketimize de gelse! Biliyorum, en sonunda geleceksin. Geleceksin ama, söyler misin, neler ettin.. Elma gamzeli kızlar elinde sabr canı oldu, insan doğuyor. Sabahlar kan havuzu akşam oldu. Ağaçların dalları b-marhane zinciri.. Taşlar yürek, sabırlar, doğrama bıçakları, cümbüş, bayram oldu. Sazın telleri, boğma domuz telleri, bahçeler mezar oldu. Melekler gibi bembeyaz uzun etekli elbiseler giymiş, sakalı bitmemiş melekler gibi, şarkılar gibi gencecik müridler, seil katil oldu. gırtlaklarını ince ince doğrayıp biçiyorlar arkadaşlarını. Herkes müslümandı, yumuşacık tek yürek kalmadı. Domuz bağıyla boğulmuş insanların kokusu cesedleri haftalarca bodrumlardan çıkıyordu. Güller, karanfiller gibi onbeş yaşında çocukları budadılar. Ah Tanrım. Haç oldun, hilal oldun, Buda'nın yüzünde sonsuz gülümseme oldun, başkalarına melek, İlahi bilgelik oldun, tüm yoksullara sarıldın, tüm umutsuzlara ilaç oldun, bize sabırlarla, kazmalarla, cellatlarla dokundun.

Polatlı'nın geniş ovasında Fatih Ekspres yol alıyor. Upuzun, sapsan, çirli-çiplak. Dağ değil ufukta küçük tümsekler. Ortalıkı yakıcı bir sıcak kavuruyor. Tozu dumana katarak karışan bir traktör trene doğru ilerliyor. Koskoca ovada, bir traktör ve yalnız bir tren.. ikisi de hızla yaklaşıyorlar. Ve bir fren sesi. Tren çarpışmayla sarsılıp durdu. Traktördeki adam ölmüş. Üstüne alelacele gazete kağıtları. Ankara'dan savcı çağrıldı. Tren üç-dört saat savcı bekledi. Lüks kameralarda sosyetik kadınlar bu uzun moladan sıkılmaya başlayıp, neler oluyor diye trenin önüne doğru gezi, piknik havasında kafifetle yürümeye başladı. Uzak tepelerden köylüler koşarak geldiler. Köylülerden biri gazete kağıtlarını kıldırıp, adamı teşhis etti. Gazete kağıtları üstündeki çıplak kadın fotoğraflarını görünce, sinirlenip makinelere küfredti, gazeteyi buluşturup, elindeki naylon torba parçalarını kesip üstüne örttü. Köylüler anlatı, saçları yapılmış, gözüklü kadın grubu dinledi. İki yıl önce bu adam, doğudan gelip yerleşmiş. Değir bir kızkardeşi, çok yaşlı annesi varmış. Çok yoksullarmış. Tarlaları, inekleri, hiçbir şeyleri, hiç kimseleri yok. Adam, asker kaçağı, yakalayıp götürmüşler. Askere giderken, ailesini köylülere emanet bırakmış. Köylüler tarla, çubuk işi bilmeyen bu kadınların çobasını, yemeğini taşımış. Teskereyi alınca bir hevesle töye dönmüş.. O gün iki yıldan sonra, ilk defa gelyormuş köye?

Naylon torbalının altındaki o genç adam: Yahya'ydı.. Haber tüm vagonlara hızla yayıldı. Trende kim varsa, bu yoksul köylü adamını hikayesini dinleyip ağlamaya koyuldu ve kimse tren neden beş saat durdu diye bir daha sızlanmadı.

Yine de isimsiz, adresiz bir mektup gelmeseydi bana, bu hikayeyi yazamayacaktım. Mektup'ta, "siz, Yahya'nın anlattığı o Nihat mısınız?" diyor.. Üniversite yıllarında geceleri Yahya'ya en absürd, en pis, en çirkin fıkrayı anlatma yarışması yapardık birbirimize. O hikayeyi yazıp göndermiş, Yahya anlattı diye.

Keloğlan'ın birgün karnı acıkmış. "Anne, karnım acıktı" demiş. Evde de yiyecek birşey yokmuş. Annesi sinirle (git başından, der gibi) Git dedenin daş-şığını ye.. demiş. Keloğlan düşünmüş, dedem mezarda. Gitmiş mezar kazmış. Dedesinin taşaklarını çıkartıp yemiş. Daş-şığın bir yumurtası boğazında kalmış.. Yutkunamıyor.. Yumruğunu kafiyeli, tempolu, göğsüne vurup şarkı söyler gibi: "Dedemin daş-şığı in aşağı/dedemin daş-şığı in aşağı.."

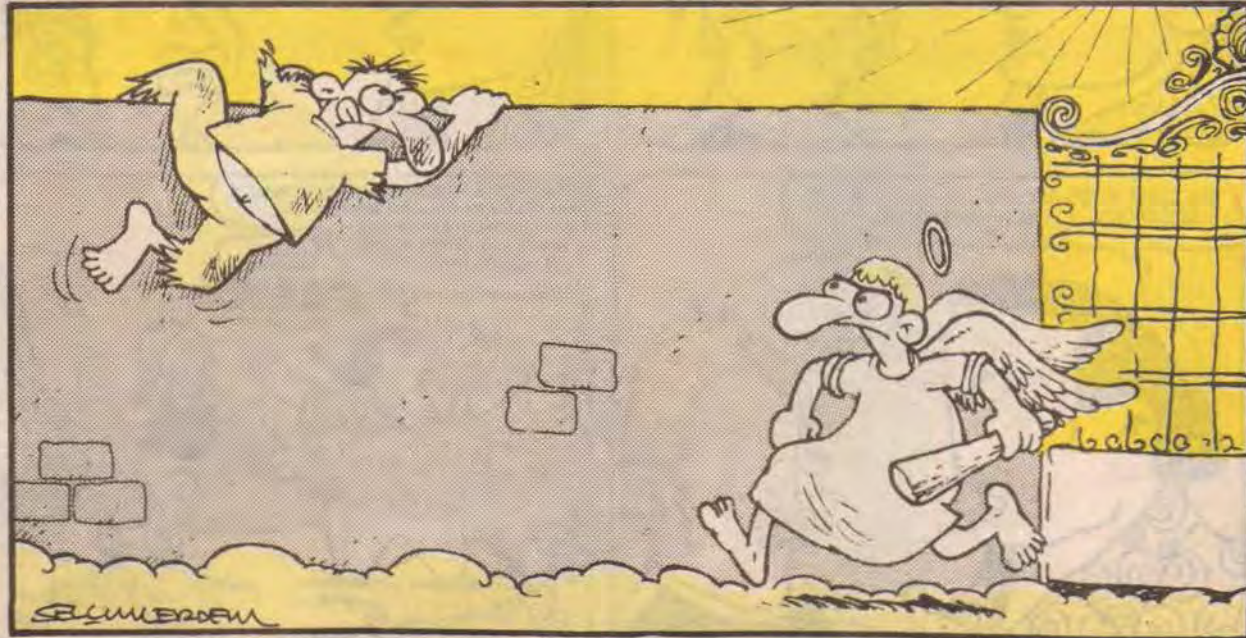
Habiriadım fıkrayı, mümin, müslüman sayılan arkadaşlarına hala böyle fıkralar anlatabildiğine göre, o Yahya, hiç değişmemiş, benim bildiğim Yahya'yı dedim. Sonra fıkrayı düşündüm. Karnım acıkmış. Önümüze çıkan aydınlar, ideolojiler, gidin, atanızın, dedenizin evliyalarının daş-şığını yiyin dediler. Gittik, şanlı ecdadımızın mezarlarını kazdık, daş-şaklarını yedik.. Şimdi, yetmiş milyon göğsümüzü yumrukluyoruz: Dedemin daş-şığı / in aşağı.. Kanla boğulduğumuz tarihleri kurtulmaya çalışıyoruz..

Ağlamam dursun, anafitri'nin de yazayım hikayenin. Dünyanın tüm okullarında, tüm beden eğitimi derslerinin ilk dersi, "takla" atmayı öğretmek.. çünkü, bebekler yürümeyi öğrenirken önce düşmeyi öğrenir. Bir sporcu, düşmeyi bilmezse, takla atmayı refleks haline getirmezse, bodostama, yüzükoyun yere düşer.. Aydınlarımız iki yüzlüdür, şaklanmayı, ayağa kalkmayı öğretiyor ve her nesil kollarını, ayaklarını kınor. Bakın hala, İstanbul'u fethini öğretiyorlar. Bu nesle binler, "düşmeyi" öğretsin. Bir tarihimizi bilmadan "düşebilme" ..

nihat@leman.com.tr.

SELCUKERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

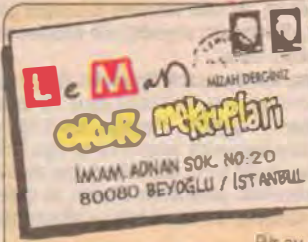
ESPRİ : ABOO ÇOLAK

TEDEBİRSİZ MAL SAHİBİ SELAMET VE KATİL ARILAR...

YAZ DİYETİ İKİ GÜNDE ON KİLO

- BİRİNCİ GÜN:
- Bacınızı kesin.
- İKİNCİ GÜN:
- Bir kiraz, bir de erik sokun ağzınıza, tabii bol bol da su içilecek...

Son Mektup

Artık yapacak hiçbir şey kalmadı. Beş ay önce hapishaneden çıktım. Garip bir mutlulukla kokladım havayı, elim toprağa değdiğinde sanki cenneteydim. Birkaç dakika sonra otobüse bindiğimde İstanbul'da olduğumu farkettim. Yine de mutluydum dışarıda olmaktan.

Bir ay sonra cebimdeki son param da bittiğinde, iş ilanlarına bakmaya başladım. Evet sabıkalıydım, üstelik de bir sosyalisttim. Bana bakan bir çok dostum, sanki dalga geçer gibiydi. Sosyalizm çıktı, bu hala devrim peşinde. Kapılar bir bir yüzüme kapandı. Umudum tükenmişti zaman yaşama son vermeye karar vermiştim.

Sosyalizmin bir gün hak ettiği yere geleceğine eminim, tüm faşist baskılara rağmen. Ama ben bu pislikte yaşayacak kadar güçlü değilim ve artık ölmeliyim.

Devrimci dostlarımla lütfen vazgeçmeyin, hep savaşın. Gözlerimi kapattığım andan itibaren biliyorum ki yepyeni pınl pınl devrimciler doğacak. Onlara yeni bir umut yepyeni bir dünya armağan edim. Elveda.

Mehmet Kızıllı

Sevgili Leman Dostlarına Merhaba

Toplum olarak kalkınma, birleşme, dayanışma diyoruz. "Toplumun alt yapısı olan aileler ne kadar dayanışma içerisinde" diye sormak geliyor aklıma. Erkek egemen bir ailede çocuklar ve anne, babanın hükmü altında. Neden mi? Eve para getiren baba olduğu için. Bir yandan uğradığı haksızlığa dayanamayan, öte yanda çocukların habına ses çıkarmayan anneler. O anneler yemek yerler mi, geceleri uyurlar mı? Aslında siz bilirsiniz onlar geceleri hiç uyumaz. Ondandır gündüzleri dalgalıktan ve ondandır buruk bakışları. Hiç kimse bilmez iç çekişlerini, duymaz kimse kalp atışlarını, kimse anlamaz onları; zaten onlar da anlamaz dertlerini.

Yıllardır aklı az çalışan, hiçbir şeyden anlamaz dediğimiz anneleri herkes iyi tanımalı; bence toplumda sadece annelerin kafası çalışıyor, gözleri gömüyor, kutaklan duyuyor ve yürekleri sevgiyle çarpıyor. Kişilik gelişimini tamamlayamamış hayatlarındaki tek üstünlükten kendinden güçsüz insanların üzerinde egemenlik kurmak zanneden erkekler bilmelidir ki; kadınlar, çocuklar koyun değildir, çoban da istemiyorlar başlarına.

Bütün anneleri seviyorum ve diyorum ki; dayanın kocaman yüreklerinize, gün gelir bu bezirgan saltanat yıkılır.

Yannlar -güzel yannlar- sizin, acılar hiç kimsenin, umutlar hepimizin dir... Yannlar, umutlar, sevgiler, sevdalar annelerindir.

Gülşü Duman - dumangs@turkport.net

Sayın Leman

Sızı Çağdaş Gazeteciler Demeği 2001 yılı onur ödülünüz için kutluyorum. Türk Tabipleri Birliği Türkiye'de aralarında epey Leman okuyucusu da olduğuna inandığımız 80.000 hekimin meslek örgütü. Hekimlerin özlük haklarıyla ve ondan da önemli olan halkın sağlığı ile ilgilienmekteyiz bu hem doğal, hem de yasal görevimiz.

Geçtiğimiz aylarda anılan konulardaki protesto eylemlerimiz arasında birini ben çok sevmiştim. "Reçetelerimizi kırmızı kalemle yazma eylemi". Yasal olarak hiçbir engel yoktu (olsa da adı üstünde eylem), yani reçetelerimizi dilediğimiz renk kalemle yazabiliydik. Önce, tüm hekimlere dağıtılacaklarımız sayıda kırmızı renkli kalem bulmaya çalıştık. İlk parti kalemin dışı, evet, ismarlanan gibi kırmızıydı, ama kalemler mavi mavi yazıyordu. Tekrar bir gayretle doğru kalemler temin edildi. Sonra hekimler kırmızı kalemle yazmaya başladılar ve "neden kırmızı kalem" sorusunu "ülkemizde daha iyi sağlık hizmeti istiyorum" diye yanıtladılar. Taa ki, Şanlıurfa'da bir grup hekime "hasta reçetelerini kırmızı kalemle yazdığınıza gözlemlendiği bildirilmiştir. Konu hakkındaki savunmanızı..." diye bir yazı gidene kadar.

Ben böylesine bir komik olaya az tanık oldum. Emriyet güçleri ihbar üzerine hastaneye intikal ediyorlar, hekimleri kırmızı kalemle reçete yazarken yakalıyorlar, üstelik "daha iyi sağlık hizmeti" yazan bir de pankart ele geçiriyorlar.

Ne diyeceğimi bilemiyorum, gülersiniz belki de. Saygılarımla.

Dr.Fusun Sayek

TTB Merkez Konseyi Başkanı

Ferit Size

Selam sevgili Lemanlılar. Öncelikle şunu belirtmek istiyorum ki ben si-
n ideolojinizi savunan bir değilim. Sizin deyiminizle faşist bir insanım. Fa-
şat bizi Leman okuduğumuzu unutmayın. Bu yazının yayınlanacağını
an da eminiz.

Geçen hafta ODTÜ'ü öğrencilerin McDonald's ile ilgili bir yazıyı oku-
rum ve çok güldüm. McDonald's o karşı çıkardığını söyleyen bu insanlar
McDonald'sın ODTÜ'ye yakışmadığını söylüyorlar. Çünkü McDonald's'ta ye-
nek yiyen, orada çalışan bir çok insanın okuduğunu bildikleri halde. Madem
McDonald's'a karşı, sizin oraya karşı vereceğiniz en iyi tepkinin oraya
gitmek olduğunu bildiğiniz halde neden şovmenlik yapıyorsunuz?

ODTÜ'de McDonald's'tan başka fastfood yerlerinin olduğunu bildiğiniz hal-
de, üstelik oradaki yiyeceklerin daha zararlı olduğunu bildiğiniz halde neden
ralara karşı çıkmıyorsunuz? Yanlış anlaşılmasın ben McDonald's'ı savunmu-
rum. Sizin yapıpı (ODTÜ'ü öğrencilerin) şovmenliği yapıyorum.

Sanki sizler fakültelerinizi bitirdikten sonra kapitalizmin oyuncuğ olma-
yacaksınız, sanki patronlarınızın yalakalığını yapmayacaksınız. Bugün eski sol-
uların holding patronları olduğu, TV sahipleri olduğu bir gerçek. Büyük ola-
lıkla sizler de öyle olacaksınız.

Herkese iyi günler, iyi yıllar dilekleriyle.

Alper Dalk - Malatya

Unutulan Olmamalıym

Bu sabırlan beyin özgürlüğünün fırnasında yazıyorum. Fırınlar alır gö-
rür beni, bir kırılma sürecinin, göç etmesi gibi. Göçümün sebebi güzel
örekler bulabilmek... Nerede o örekler? Bir insan düşünün, çift protez kul-
lanan. Protez kullandığı için, toplum tarafından hor görülüp fişlenen "özür-
akat-engelli" böyle bizi fişlerler. Oysa bir şeyi unuttur, insan görünümün-
deki insanlıklar. İnsanı insan yapan, bedendeki herhangi bir uzvu değildir. İn-
anı insan yapan özgürce düşünen, düşündüğünü insanlarla paylaşan dü-
şüncelidir.

Bizler zaten devleti yönetenler tarafından unutulmuşuz. Yılda bir defa ya-
p kullanan "özürler haftasında, görün biz sizinle, sizleri unutmamak,
iyyip adeta bizimle alay edersene alay ederler. Oysa ben ve benim gibi olan
iyyerlerin tek bir isteği vardır, bizlere acıma duygusu ile bakılmaması ve biz-
in, keşfedilmemiş yaratıklar olarak görülmemesi, değil de kimselerden
bir farkımızın olmadığını bilmelerini istiyoruz. Acaba çok şey mi istiyoruz?
Öğünümüz teknoloji çağı. İletişimin daha çabuk ve doğru adrese aktığı bir
dünyada yaşamaktayız. Ne var ki bu teknoloji bizler ne faydalanabiliyoruz,
de bu gücümüz var. Bir an düşünün? Bir genç 20 yaşına gelmiş, asker-
s yoklamasından dönen iki tren kafa kafaya çarpışıyor. Bu talihsiz kaza
sonucunda bu genç 2 bacağı diz altından kaybediyor. (1983) Devlet bu
gençe, 3 aydan 3 aya 45 milyon bir maaş bağlıyor. Bu genç sigarasını mı al-
sın, kirasını mı ödesin. Saymakta bitmeyen ihtiyaçlarını mı karşılasın. Bunla-
n hepsi 45 milyonla yapılması size mümkün mü? İletişim çağında bir bil-
isayar hayaliyle yaşayan ben, şunu biliyorum; çok hayalini kurduğum bilgi-
ayar hayalim her daim hayalden öteye geçmeyecek. Şayet birgün gerçek-
şir ise, yeni doğan çocuğun çılgılığı gibi çılgılık atacağım. Size bu hayalim
tercek olabilir mi?

İnsanlar birşeye çok dikkat ediniz. Duygu sömürüsüne karşı uyanık
olun. Özürler saatları engeller, adı altında geceler eğlenceler ve toplantılar
apılıp bağış toplanmakta. Bu toplanan bağışlar asla bir engelli insanımıza
ulaşmaz. Engellilerin adını kullanarak tertemiz yüreklerin saf insanlarımızın duy-
ulmasını sömürüp paralarını bir şekilde hortumlayıp parazitler bulunmaktadır.
İnsanlar dernek ve vakıf çeşvesinde faaliyetlerini yürütür.

Aman siz siz olun bu konuda dikkatli olun. Eğer bir el uzatıp yardımcı ola-
raksanız, o insanı bulup kendiniz şahsen yardımcı olunuz. Araya aracı ko-
yandan bire bir yapınız. Ben ve benim gibi olanlar, tek bir şey ister. Her daim
atılanmak ve unutulmadığımızı bize hissettirmenizi bekleriz. Ben 1963 İs-
anbul doğumlu olup yalnız ve unutulmuş bir bireyim. Sizler orada mısınız? Ü-
emi yöneten sağır, kör ilgisizler tarafından unutulmuşum. Adınızı bilmem
ıma beyin özgürlüğümde varsınız, beyin özgürlüğümde siz insan olarak
unutulmayandırsınız Leman dergisini alıp okumak bile bizlere bir lüks ol-
naktaki "insan" olan insanlara sesleniyorum. Şu sabırlan okuduğunuz Leman
ergisini ben de okumak istiyorum ve tüm insanlarla iletişim kurmak istio-
um. Bana Leman dergisi, kitap, tel ve mektuplarınızı da bekliyorum. Bana
unutulmadığımı habiretan ve sizlere ulaşabilme yardımcı olan Leman der-
ime ve okur köşesini hazırlayan güzel yüreğe selam olsun ve teşekkürler.

Sadettin Erenoğlu / Seyitah Mah. No:6 24600
Erzincan-Kemaliye - Tel: 0543 530 20 13

İzşileri Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) Tel: 292 95 65 14
● Fax: 251 42 44 ● Abonelik için Tel: 292 95 65 (112) ● Baskı: İllık ●
gıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu/İst

szlı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, TV programında ve internet
tarafında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

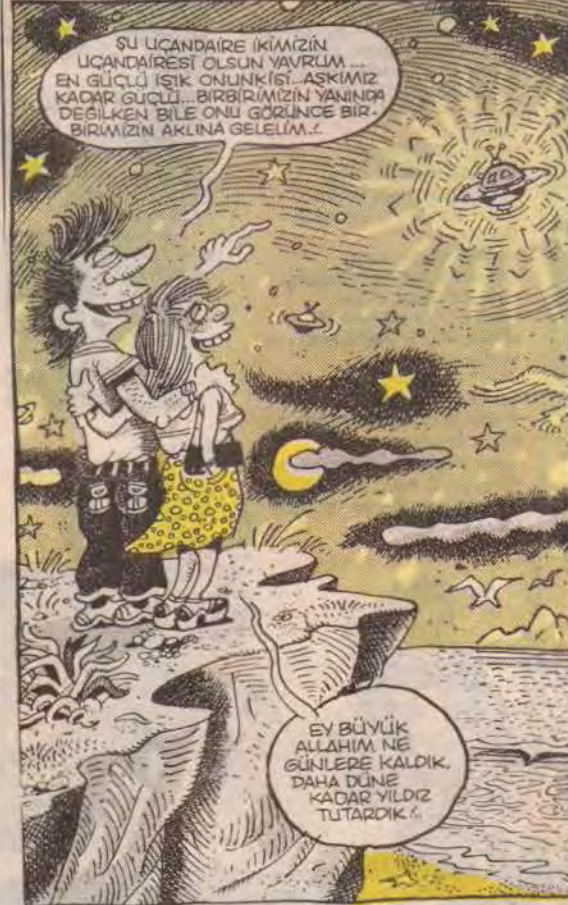
derya_sayin@yahoo.com

Derya Sayın

İŞTE BERKTAIY ABİ, YAZILARIMDA SIK SIK BAHSETTİĞİM
JARGON DEDE TÜRBESİ BURASI... "Tren, öpsün seni
Zeki Müren... Sara Kaya'nın selamı var... Borusan'a
girdi... O'NA AITTİR... BU DA BİŞİİ... BUNLAR DA DİLİMİZİN
ZENGİNLİKLERİ... GEL ŞUNA Bİ ÜÇ GÜLHÜ, Bİ ELHAM
ÇEKELİM..."

GÜN GEÇMİYÖR Kİ, BİR UÇANDAİRE GÖRMEYELİM...

EN KÖTÜ KARNEYE
BİSİKLET
VERİYOR. LEMAN İD
EN KÖTÜ KARNELERE Bİ
VERİYOR. BU SENİ
VERİYOR. GELECEK SEN
VERECEK... DOKTOR KUL

en kötü kamyeye bisiklet:

Adn
Soyadı
Okulu
Sınıfı Zayıf Sayılı
Adresi

Table 1

Not: Karnede sahtecilik yapmayın, kontrol edicez!

LEMAN 10 YILDIR
EN "KÖTÜ" KARNELEKE BİŞİKLET
VERİYOR... BU ŞENE YİNE
VERİYOR. GELECEK ŞENE YİNE
VERECEK... OKTAOKULLULAL,
LİTELİLER, KARNENİZ KÖTÜ
DİYE MORALİNİZ BOZMAYIN,
İÇİNİZİ KARAATMAYIN... HELE
İNTİHAR PALAN HIÇ
DÜŞÜNMEYİN.. KARNENİZİ
BOYANIZDAN ÖNCE LEMANA
GÖSTERİN... PEDALI ÇEVİRİN.
KATILIM İÇİN AŞAĞIDAKİ
KUPONLA BİRLİKTE
KARNENİZİN BİR FOTOKOPİSİNİ
BİR DE FOTOĞRAFINI
GÖNDERİN.

ayrıntısı L-Manyak'ta!.. İki dergi için de şansını denemek serbesttir..

en kötü karneye
scooter veriyor!

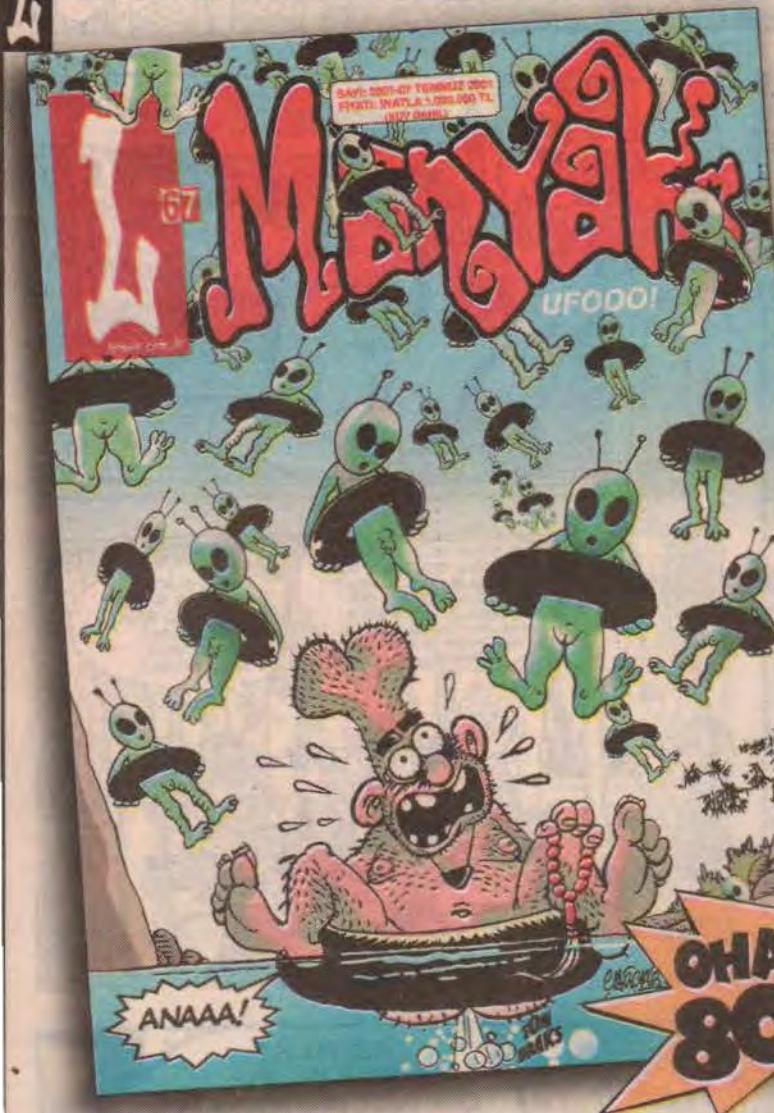
Scooterları kazanan LeMan ve
L-Manyak okurlarını çağırıp
L-Manyak/scooter sınıfı,
LeMan/bisiklet sınıfı kurucuz!...
Dersimizi yapıp.. hatıra
fotoğrafımızı çektiip... hep beraber
turluycaz!.. (Uzak şehirlerdeki
okurlarımızın otobüs biletleri
bizden.. izinler velilerden)

ОНОЧЬ!

Ayrıca 100 kişiye... LeMan kitabı... bardak...
t-shirt... çöp kutusu... mause pad... tepsi...vs...

1

- Soner Günday'dan Zıkaşu...
- Gürcan Yurt'un Yılmaz Yalnızlık Savaşçıları Robinson & Cuma...
- Kemal Kenan'dan Hayat Bilgisi - Eski Sevgilinizden Mesaj var...
- Mem-Cos'un Hatıralar Geçidi...
- Atilla Atalay'dan Eray
- Gökhan Dabakan'tan Meraklı Cevat ..
- Kaan Ertem'den Enstanteneler... Altuğ
- L-Manyak-Fotoroman
- Can Barshan'ın Dedektif Sanli'si...
- Sayın Abiler...Fatih Solmaz&Mehmet Çağcağ...
- Görevli Melin Fidan...
- Vahap...Galip&Kemal
- Behiç Pek'in Zalak Mahmut ve Eko'su...
- 0070 Cabbar Baba...
- Gürcan&Cengiz
- Fatih Solmaz'ın Haziran Ayı Konu Salakları...
- İslak Köpek... Bahadır Boysal
- TirtStar Sunar...Antin Kuntin Operasyonu/Soner Günday
- Levend Çanga

OHAA!
80 SAYFA

HAZIRIZ,
HADI DEYINCI

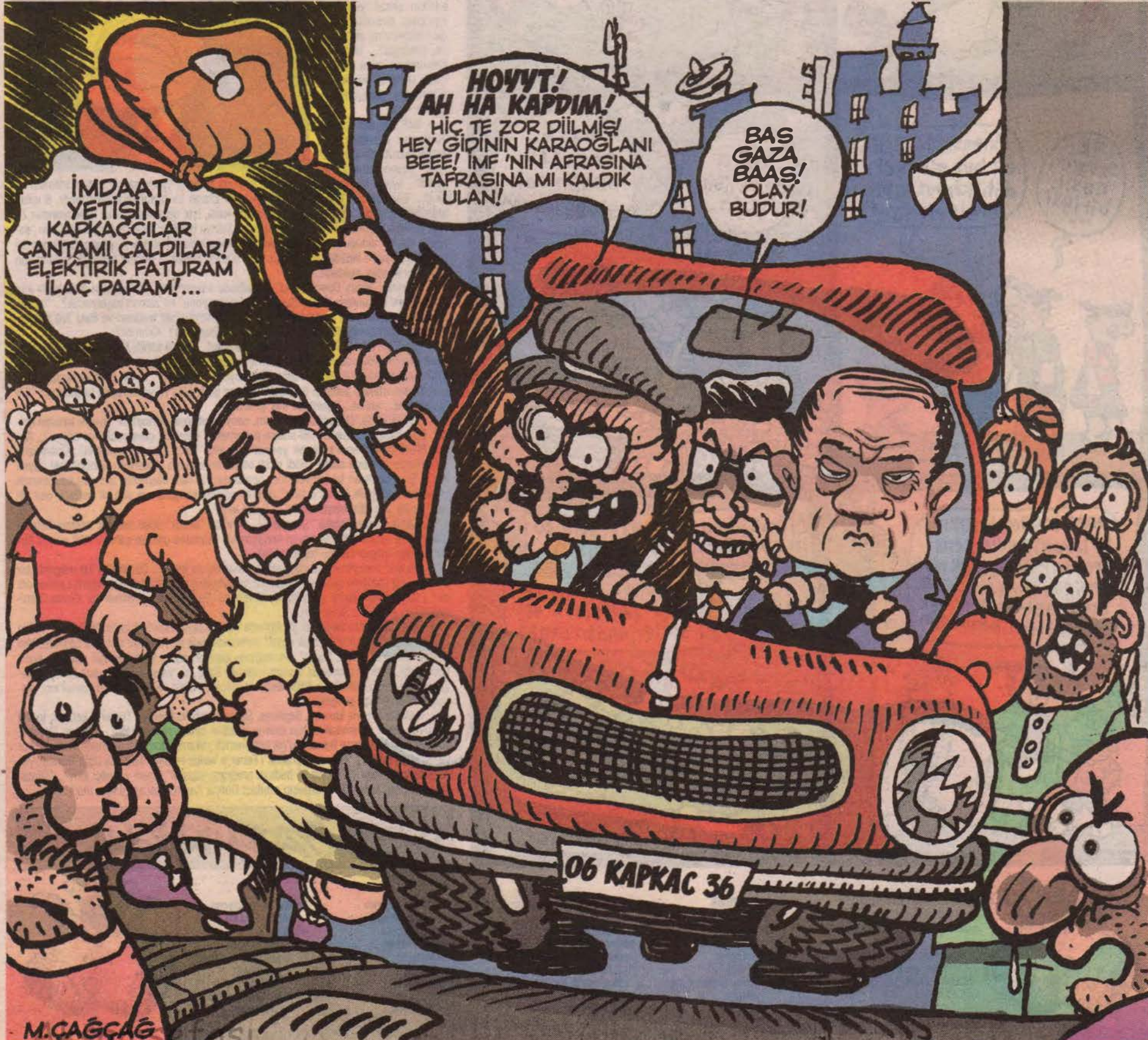
GEZ MAH MUTÇUK
MAH MUT TIBET

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

LeMan

BİR KAPKAÇ TERÖRÜMÜZ EKSİKTİ O DA TAMAM OLDU!

tasmağı iki kişilik yapıp köpegede ilişki ismini koyarak, bana bir şeyler mi anlatmak istiyorsun..

dilimizi biliyor musun..

ne..

ilk sevgilin nasıl bırıydı...

önemsiz bırıydı.. eli buz gibiydi, dötü karpuz gibiydi ööööle yani, iste..

aslen nerelisin sen..

oofff.. ooooofff.. bugün çok sıvas'lıyım..

anne, babamı bırakıp şu lavukla evlensene.. hem bir değişiklik olur senin için.. hem de bir internet cafe'si var ayrıyetten benim için

kızlığını bir kaza sonucu kaybetmek ister misin..

nasıl yani..

dur biraz, okuyucular öbür sayfalarla gelsinler, ondan sonra..

• Efsane habak tadı verildi.. Demirel, aktif siyasete dönüyor mu?.. Demirel'e "Siz en iyisi radyoaktif santrale dönün" diyen danışman kim?.. Nazmiye Demirel'den çok açıklama: "Süleyman, son üç aydır Kemal Derviş'i kıskanmaktan harap oldu... Sadece darbe zamanlarında olan o mor lekelerden çıktı vücudunda... Mor lekeler bordoya döner dönmez siyasete girer, kimsa tutamaz onu!.."

• Milyar dolarlık hayali ihracat davası zaman aşımından düşen Cavit Çağlar'dan duygusal demec: "Zaman nasıl da acımasızca geçiyor.. Daha dün gibi hatırlıyorum, o paralara kavuştuğum günü... Zaman aşımış ama paralar gayet sağlıklı, gıcır şekilde duruyor.. Zaten insan eviadinin hayalleri yıpranmaz bi tek!.. Ben her zaman hayal gücüne ve hayali ihracat kabiliyetime güvendim!.."

• Futbola damgasını vuran "Hülle" yöntemi siyasette de uygulanacak mı?.. Recai Kutan ve arkadaşları, yeni parti kurmadan önce Hristiyan Demokrat Parti'ye kayıt yaptıracaktılar mı?.. Erbakan bu fikre niçin karşı?.. Hoca'nın sakallı korumalarından birine "Ol-maz öyle şey.. Formalite de olsa yanlış, o süreçte arkadaşlarımıza Hristiyanlık bulaşabilir.. Daha da fenası demokratik bulaşabilir, evlerden uzak!" dediği doğru mu?

• Yıllarca hepimize Sırp katliamının acı haberleri'ni ileten Bubiçe Ruşi bu kez gönlüne bildirdi: "Laheey Laheey Laheey, istee meydaneeeeey, delikanlı Milooo, neer-desiin haneey, neerdeesin haneey?!"

• Demirel'in Derviş'i kıskandığı için tenis öğrenmeye çalıştığı gerçek mi?.. Yakın çevresindekiler hapse girdiği için mi tek başına duvar tenisi yapıyor?.. Güniz sokak'tan sabah yürüyüşü için çıkıp, hirsından soluğu İslamköy'de aldığı anda ne haldeydi?.. Nazmiye Demirel'in adını Rosemary Demirel olarak değiştirmeye çalışmasının anlamı ne?..

• IMF'den son tavrı.. Türkiye'ye yapılacak yardımın bozuk paralar halinde ödenmesine karar verildi... Ayrıca MHP'nin geleneksel 9 ışığında tasarruf yapılması ve 3 ışığa inilmesi istendi... Enis Öksüz "Ülkümüze bağlı insanlar olarak bu talebi kabul edemeyiz, 6 ışığa anlaşılm en iyisi... Kurtluk murtluk eskide kaldı, işte devam ediyoruz koalisyondan Ziraat bankası. Halk Bankası ve Emlakbank'ın Dünya Bankası'na bağlanması isteğinin "şakadan ibaret" olduğu ve bu konudaki çalışmaların durdurulması ricasının Kahkonen tarafından Ecevit'e iletildiği öğrenildi... Son olarak, Ecevit, 3 günlük resmi bir ziyaret için "atta" gideceğini açıkladı!..

• "Hayata Dönüş Operasyonu" adı altında savunmasız mahkumları öldürenler için yürütülmesi düşünülen "İnsanlığa Dönüş Operasyonu" ne zaman başlayacak?.. "İnsanlığa dönmeyi bünyem kaldırmaz" diyerek istifa tehdidinde bulunan ve Baki Tuğ tarafından "Gutlanm cesaretini" diye övülen yetkili bünye kim?.. Kimmm?..

• TGRT'nin adı HAS-TGRT olarak değiştiriliyor... Camia sahibi Enver Ören'in oğlu Mücahit Ören'in ABD vatandaşlığına geçmesi üzerine değiştirilen ismin açıklımı "Halis Amerikan Sözlü Türkiye Gazetesi Radyo Televizyonu" şeklinde... Enver Ören'in şarap tadımı gibi, önden ufaklığı yollayıp denediği duruma göre ABD'ye yansaacağı belirlendi... "Eti ki.. ehi ehe... ehhe.." şeklinde ses çıkardı!..

• Son MGK'da "Diktatörlük olmaz, sosyal patlama yaşanabilir" uyarısı kimden geldi?.. Bu tehlikeye karşılık, "Anti-sosyal patlamalar" üzerinde çalışan birimin adı ne?.. Ayrıca MGK toplantısının kritik bir yerinde söz alıp "Yeter artık bu resmiyet!.. Önümüzde süratlerde portakal sulan, ciddi ciddi oturuyoruz burada, Kalsiyum Sandoz test heyeti gibi.. Şu toplantılar kır kahvesinde, ocakbaşında, hadi bilemedin aile çay bahçesinde yapsak ne gerginlik kalır, ne sinir" diyerek ortalığı kanıştıran ve son bir haftadır olur olmaz yerde sert dille eleştirilen MGK üyesi kim?..

• "Sahte internet Mahir" yakalandı!.. kendine "Mahir" süsü vererek internet kafeleri dolaşan ve hayranlarını etkileyici konuşmalar yapmaya çalışan şahsın, Akit yazarı Abdurrahman Dilipak olduğu tespit edildi!..

• Demirel-Arcayürek polemikinde iki taraf da mı haklı?.. Demirel'in 10 milyarda bir görülen, 10 saniyelik uykulara dalma ve bu uykularda sayıklama hastalığının Latince adı ne?.. Cüneyt Arcayürek, yazdıklarını Süleyman Demirel'den duymadı da, Sevdâ Demirel'den mi duydu?.. Neler oluyor?..

• Geleneksel Yaz Geyikleri Şenliği'nde Fatih Altaylı, Hincal Uluç'u "kılbıkkık", Hülya Avşar ise Gülbien Ergen'i "dadi dizisi" polemiklerinde eyleyerek bir üst tura çıktılar!.. Yan finalde Altaylı ve Avşar, "taçız" polemiklerinde kapışacaklar!.. Bu polemiklerin galibinin finalde rakibi, "Aslı" konusunda Sergen'i eleyen Balıç ile "yalakalık" konusunda Okan Bayülgen'i eleyen Sinan Çetin ikililerinden biri olacak!.. Balıç ve Sinan Çetin "zenci kıçı" konusunda polemige girecekler!..

• Transfer iyicene karıştı!.. Beşiktaş, Samsunspor'lu İlhan ve Tümer'e karşılık, İnönü Stadı'nın deniz taraftaki kaleyi isteme teklifine ne cevap verecek?.. Hagi'nin Roman-ya'daki oteli için Emre Belezoglu'na astronomik rakamla komiklik önerdiğini hangi spor yazarı iddia ediyor.. "Hakan Bayraktar'ı Fener'e veriz ama karşılığında Uğur Dündar, yerel Gaziantep Alev TV'de bir yıl bedava program yapsın!" diyen yönetici kim?.. Galatasaray'ın Ümit Karan'dan vazgeçip modacı Donna Karan'ı alacağı doğru mu?..

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

kiservie@leman.com.tr

HAYATA DÖNÜŞ OPERASYONU
katliamı saklayış, savunmasız insanları öldürüş, faşizm yüzgan estiliş
İMF - DÜNYA BANKASI
hayatta herşey paramı lan!?
ECEVİT - BAŞÇELİ - YILMA
tüm diş isteklere, hem de "min-nelle" okey!

KEMAL DE VİŞ
"okey" dört!
ENİS ÖKSÜZ
tele - komik milliyetçilik, part time vatanseverlik!
DEMİREL
güniz sokağı kabusu, gündeme tüy dikici
MI OSEV Ç

mazium kıymıcsı, savaş suçlusu,
neo - hitler!
MÜCAHİR ÖREN
zoru görünce soluğu abd' de alan maneviyatçı losun!
A COŞKUN
"nah" millet vekili!
NAIL KEÇELİ
genelkurmay'dan yardım

isteyici, tehlikeye düşüncü
süvari birliği bekleyen hortum işbirliği
KENAN EVREN
trt kulisçisi
GELENEKÇİLER
yenilikçiler
gölge oyunu
DENİZ BAYKAL

beşinci lig şampiyonu
TANSU ÇİLLER
onsuz bu liste bi elcik
MIKETYSO
"en iyi yumruğu kınma attım"
d'nyayu!
LEMAN
einden her şey geldiği halde yap-mayan dergi!

YURT İNSANI BOYLE ACIMASIZ BİR HÜKÜMET GÖRMEDE.. İÇ SÖMÜRÜYÜ GELEN EK HAZİNEYE ANKARA TALAN ETTİĞİ HAZİNEYİ, BANKALARI, KAMU KURULUŞLARI YESAİREYİ EMDİ BİTİRDİ.. YAŞANILAN EN BÜYÜK KRİZİN SORUMLUSU SİYASETÇİLER ÇAREYİ ZİRNİ BİLE KOKLATMADIĞI EMEKÇİSİNİN, YOKSULUNUN SIRTINA YIKMAKTA BULDU.. IMF'Yİ DAHI AFALLATAN EK VERGİLERDEN SOSYAL PATLAMA BEKLENİYOR!.

DUYDUN MU
ABİ CAVIT ÇAĞLAR'IN
HAYALİ İHRACAT
DAVASINI YÜRÜTEN
SAVCININ İHMALİ
YÜZÜNDEN DAVA
DOSYASI DÜŞMÜŞ..

BEE
EEEE

EEE
OOĞ

DAVA
KONUSU OLAN
PARA IMF'DEN
BEKLENEN PARA
KADARMIŞ!..

BEE
EEOĞ

Sivas
katliamının
8. yılında,
şeriatçı
yobazlar bir
kez daha
lanetlendi...

DAHA HIZLI ÜFLE, DAHA HIZLI, BUNUN ADI
"MADIMAK ALEVİ"... BU ALEVİ YAŞATMAMIZ
LAZIM, GÜNÜN BİRİNDE TEKRAR İŞE YARAR,
SONMEMELİ...

HOH...HOH!

Erbakan, kapatılan Fazilet partisinin yöneticilerini "3 parti kapattı ben tek kuruluş kapımadım, siz 1.5 trilyonluk yardımı hazineye kapırdınız" diye fırçaladı..

Adli tıp raporunda "hayata dönüş" operasyonunun gerçekleri ortaya saçıldı. Olaylar sırasında yaşamını yitiren askerler, mahkumlar tarafından vurulmadığı ortaya çıktı...

Vatandaşın
alacağı ek
vergiler
için kapalı
kesilen
devlet cep
telefonu şir-
ketlerinden 1 kat-
tırilyonluk alacağını
tahsil edemiyor...

NAAPARSIN,
NAAPARSIN?YOK
YEEAA! ÖDEMİYÖ-
RUM KARDEŞİM,
SINIRLANDIRIP ANTE-
NİMİ TITRETMİYİN
KARDEŞİM!HADİEE
HADİEE!...GİT
BİLDİİN YERE
ŞİKAYET ET!

CAĞLAR

Pir Sultan Abdal Derneği Başkanı Murtaza Demir' le yaptığı röportajda, "Alevilerin diyanet işlerinde bile temsilcileri yok" diyen gazeteci Neşe Düzel için 6 yıla kadar hapis istemiyle dava açıldı. Suçu halkı mezhep gözterek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik etmek...

Erbakan, Çiller ve Demirel sine-i millete dönme çağrısı yaptılar.

Cezaevi koşullarında tedavisi olanaklı olmayan ölümcül Akdeniz anemisi hastalığına yakalanan tutuklu Filiz Gülkuer, tüm başvurulara rağmen tahliye edilmiyor...

Lemanyak
tayfası bizle
maç yapmak
İstiyö,
Temmuz
sayısında
meydan
okumuşlar!
eh, hadi bari,
şu şaşkınlara
bi hüseran
yaşatalım!
Maç yeri ve
saat!
önümüzdeki
sayılarda
açıklanacak..
(Gellyoor,
gellyooooor,
Lemancılar
gellyooooor!..

teknik parti'ler kurmak lazım

yıllardır hep aynı zihniyeti ve liderli partiler, isim değiştire değiştire devri da'im yaparak ensemizde boza pişiriyor... ve kısa, çok partili demokrasi bocalama tavihi de gösteriyor ki bu hayat, bu parti'lerle düze çıkmıyor... iktidara oynayan bütün partiler kısa sürede yeme-yutma partisi oluyor.. her parti bir holding şeklinde semiriyor, büyüyor çünkü halka değil, yandaşlarına, 'ortakdanna' peşkeş çekiyor tüm iktidar olanaklarını.. madem devrim yapamıyoruz, bari alternatif teknik partiler kuralım.. memleketi az alanda çok ihtisas sahibi teknik partiler lazım.. işte size ciddi ciddi birkaç 'teknik parti' modeli:

şarkı, yaşmasında birincilik, nobel edebiyat ödülü, futbolda dünya kupası kazandıma vesaire alt yapılarını hazırlamak olmalı

✓ **gp:** (gençlik partisi), avrupanın en genç nüfusuna sahibiz diye övünüyoruz ancak, dünyanın en kıçı kadayıf olmuş liderlerince yönetiliriz de gıkımız çıkmaz.. olmaaz muhterem.. gençliğin hâlinde, gençler anlar.. bütün amacı gençliğin sorunlarını çözmek, hayallerini gerçekleştirmek, gençliğin önünü açmak olan bu parti'ye 35 yaşından büyükler asla ve bilhassa alınmamalı

✓ **kp:** (kadın partisi), arkadaşlar, bu hayat ancak kadınların özgürleştirilmesi, rahata kavuşmasıyla huzura erebilir.. bu hayatın biçimi erkekse, içeriği kadındır.. artık içerik, biçime şekil verebilmeli ve kadınlara hak ettikleri kıymet artık sonuna kadar verilmeli, bunun için de tek amacı kadınların kurtuluşu olan bu teknik parti kurulmalı.. bu partiyi de bizzat kadınlar kurmalı

✓ **htap:** (her türlü azınlıklar partisi), bu parti, etnik grupların, işsizlerin, cinsel ve dinsel tercihleri öteki olanların, özrüliüterin, çocukların, hayvanların haklarının, kültürel, yaşamsal, sınıfsal tüm azınlıkların partisi olmalı.. bu partinin tek amacı bu hayatta azınlığa düşmüş her canlıyı, ahlaki ve kültürel değeri kucaklamak olmalı

✓ **şp:** (şehir partisi), memleketin her yerine, en ücra köylerine bile beton girmiş durumda.. şehirleşmeyi istanbullaşma-ankaralaşma olarak algılayan yurdum insanı, beş haneli köylere bile apartman dikme sevdasında.. memleket, birbirine benzeyen kişiliksiz estetik yoksunu binalarla, gökdelenlerle donatılıyor.. pek yakında dünyanın en garip, en mantıksız, en işlevsiz, şehirleri bu ülkede olacak.. ve gelecekteki dünya sakinleri de bu bina bozuntularına bakıp bakıp: 'acaba bunları uzaylılar mı yaptı' diye düşünecekler.. bir an önce bu mantıksız, altyapısız, estetikten uzak şehirleşmeyi engelleyecek, tek amacı insana yaraşır şehirler kurmak olan bir parti kurmalı

sonuç: başına din, köken, ırk, sınıf vs tadı koyan partiler de anlamalı ki, artık, şu dünyada hasankeyf ve budha heykelleri kadar bir değerimiz yok.. futbolda mustafa denizli'nin ve fatih terim'in yaptıklarını artık hayatta da yapalım.. arkadaşlar, topun-hayatın peşinden koşmayalım, topu-hayatı koşturalım artık.. unutmayın: yüzde 51 biz şanslıyız.. ve de yenemiyorsak, hiç olmazsa berabere kalalım

✓ **mbaöbp:** (memleketi bir an önce babırma partisi), bu parti, çok mühim.. bu parti, şu anda varolan ve iktidara oynayan bütün partilerden müteşekköl kokteyl bir parti.. bir nevi turgut özal'ın anap'ının postmodern vahşi, yeme-yutma hali.. bu parti, varolan tüm partilerin asıl iktidara gelme nedenleri olan kit'ler, devlet bankaları, hazine arsaları, merkez bankası gibi kurumları, iktidara gelir gelmez iç edecek, devletin elinde hiçbir şey bırakmayacak ve böylece de artık iktidara gelmek hiçbir yeme-yutma partisi'ne cazip gelmeyecek.. varolan doğal gidişat da bu yönde zaten, ancak bunu hızlandırmalı, bunun için evvela bu parti kurulmalı

✓ **npp:** (nüfus planlama partisi), beyler-bayanlar, çoğalmak için değil, aşk için sevişelim.. mutluluk derecesi, çocuk sayısı değildir.. lütfen spermlemize rezil olmayalım.. niceliğe değil, niteliğe önem verelim.. bu partiyi insan enflasyonunu engellemek için kuralım

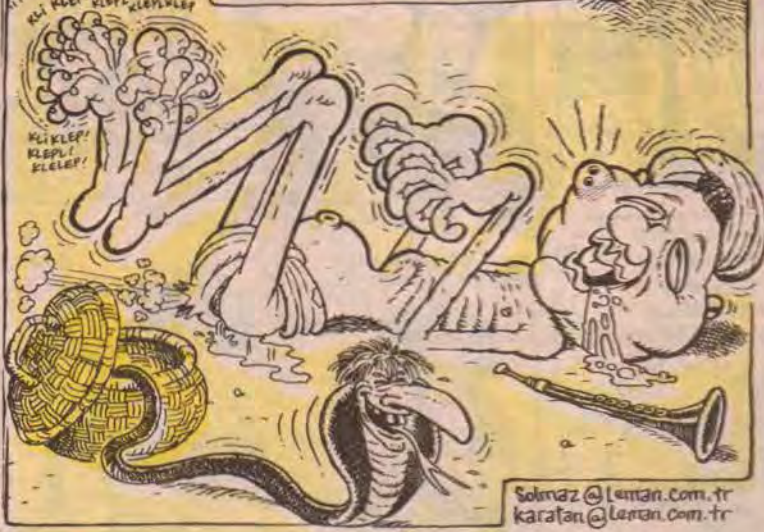
✓ **tp:** (turizm partisi), turizm için 'bacasız sanayi' de denir.. memleketin her tarafı hemen hemen turizme elverişli ama halkımızın neredeyse çoğunluğu, turizmden para kazanmayı 'godoşluk' ile bir tutuyor.. bir çok turistik beldede 'deniz kıyafetiyle köyde dolaşmak yasaktır' gibi uyan levhaları var.. arkadaşlar bu zihniyeti değiştirmek lazım.. okuma-yazma seferberliği gibi bir turizm seferberliği başlatacak, tek amacı turistik gelirleri arttıracak bir parti kurulmalı.. bu konuda seyyar satıcısından tecavüzcüsüne, minübüs muavininden valisine kadar herkes eğitilmeli ve herkes bu işten para kazanmalı, ülkenin tarihi değerlerini herkes bilmeli, herkes şimdiki hayatı taa hitler'den başlayarak sevmeli diyebilen bir turizm partisi kurulmalı

✓ **mkgp:** (memleketin komplekslerini giderme partisi), bu partinin tek amacı ve tek programı yurdum insanlarının komplekslerini gidermek olmalı.. başlıca hedefleri mesela: erovizyon

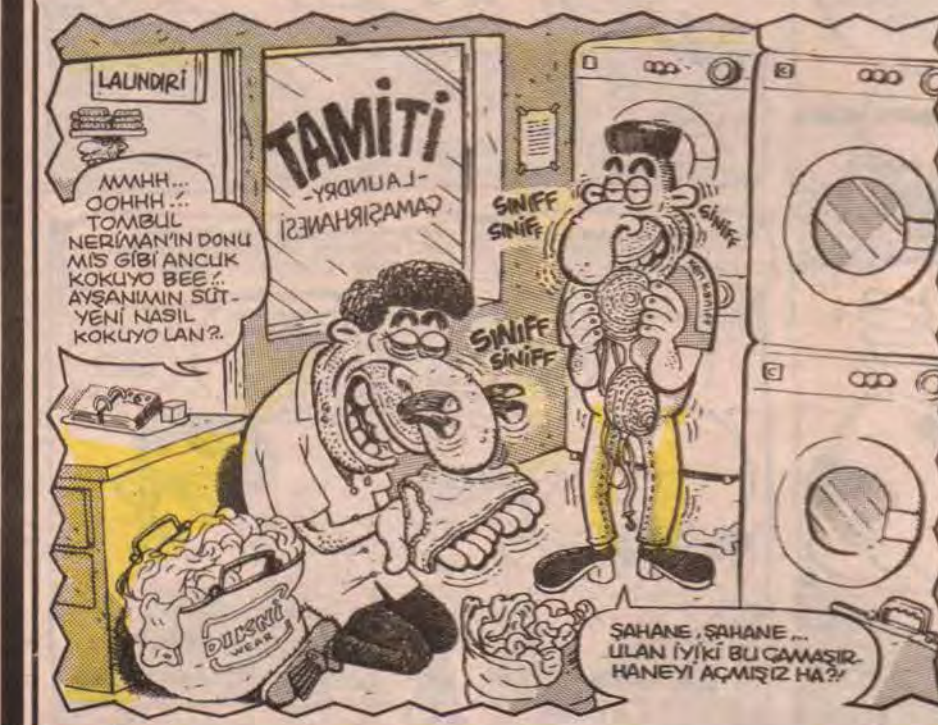

UMPAHA

FATİH SOLMAZ - KEMAL ARATAN

Solmaz @ Lemar.com.tr
Aratan @ Lemar.com.tr

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

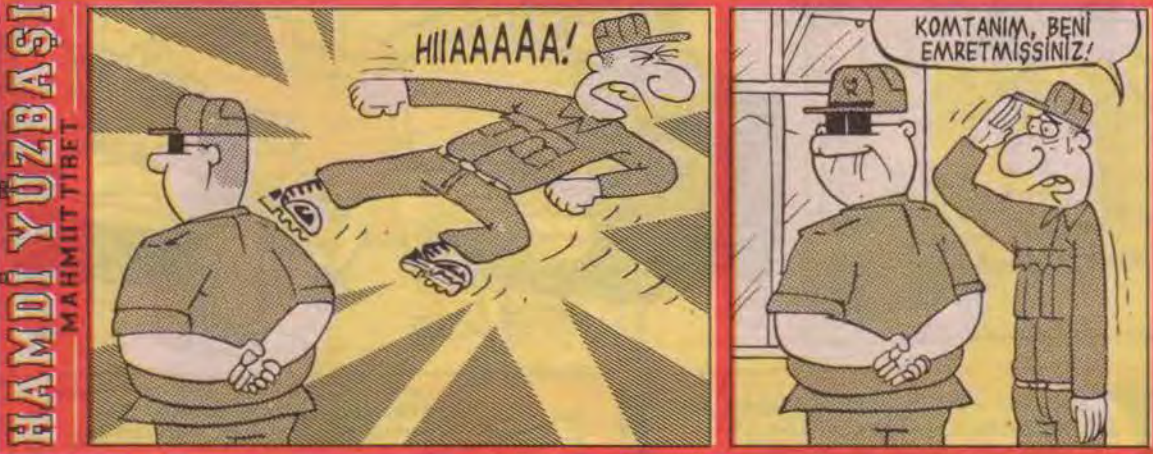

TEREFLİ

PICTURES

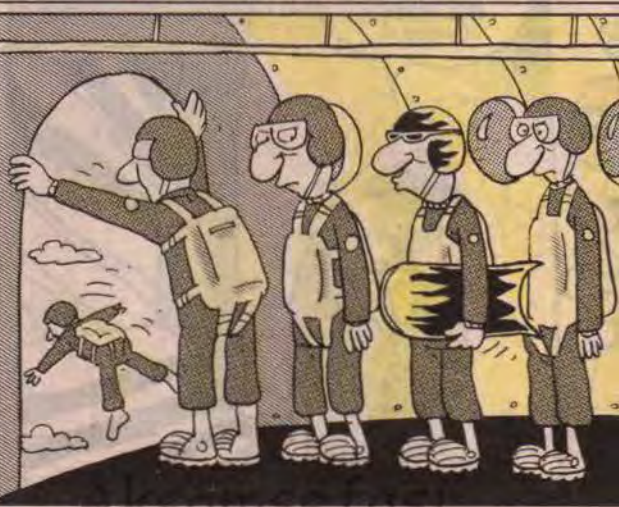
HAIN EVLAT ÖKKEŞ Can Barslan

KAAN ERTEM ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

GEZ MAHMUTÇUK MAHMUT TİBET

PANTOLON METİNFİDAN

KRİZE SİYANÜRLÜ ÇÖZÜM!

30 Haziran tarihli Milliyet'in manşetinde Fikret Bila'nın "Krizle Altın Anahtar" başlıklı yazısı var. Yazıya göre, krize kaynak arayan Ecevit'e sunulan bir raporda, Türkiye'de 400 milyar dolarlık altın rezervi olduğu ve yıllık 15 milyar dolarlık altın üretilebileceği belirtiliyormuş. Raporu, altın üreten şirketler bu işi hayrina yapacakmış, bütün kazançları parayı Ecevit'in kucağına getirecekmiş gibi balandıra ballandıra anlatan Bila, yazısını "Başbakan'a sunulan bilimsel raporlara göre" diye sürdürüyor. Arada Bergamalıların eyleminin Alman Fian Vakfı tarafından desteklendiği ve altın madenleri açılırsa 25 bin kişiye istihdam sağlanacağı aktarılmış. Ardından siyanürün ne kadar zararsız olduğu anlatılıyor. Bila'nın yazısını okuyunca insanın siyanüre karşı çıkmak bir yana siyanür bulup yatayası geliyor.

Raporu hazırlayanların "gerekirse siyanür havuzunda yüzeriz" dediklerini de yazıdan öğreniyoruz. "E hani rapor bilimseldi? Hangi bilimde siyanür havuzunda yüzmek diye bir ispat yöntemi var?" soruları kafamızda dolaşılıyor haliyle. Yazının sonuna doğru söz konusu raporun DSP milletvekilleri Erol Al ve Hasan Özgöbek tarafından hazırlanıp "başbakanın masasına konduğunu" anlıyoruz. Bilimsel herhangi bir çakışma yok yani ortalıkta. Milliyet'in manşete çıkarıp krizden kurtuluş reçetesi diye sunduğu şey, iki işgüzar milletvekilinin hangi donanımlarıyla hazırladığı belli olmayan bir rapora dayanıyor.

Ortada şaşırılmış iki milletvekili ve yazısının sonunda "altın üretimine karşı yürütülen sivil toplum kampanyasının amacı ve destek kaynaklarının da üzerinde durulmasının yararlı olacağı anlaşıyor" diye polis çağırarak kadar gözü dönmüş bir köşe yazarı var.

Yazıyı manşete koyan Milliyet yayın yönetmeni Mehmet Yılmaz'ı da unutmayalım. Milyonlarca insanın işsiz kaldığı bir dönemde "siyanüre izin verilmesi 25 bin kişiye istihdam sağlayacak" diye içi boş palavralar sıkılmasına göz yuman, "Alman bilmemne vakfı destekliyor" diye Bergamalıların hedef gösterilmesine ses çıkarmayan Mehmet Yılmaz'ı.

Yeri gelmişken Mehmet Yılmaz'ın gazetesinin de aralarında bulunduğu üç büyük gazetesinin aralık ayında cezaevlerindeki "Hayata Dönüş Operasyonu" döneminde yaptığı yayını hatırlayalım. İçeride olan biten hakkında bu gazetelerden ne öğrenmiştik? İçeridekiler ateş açmıştı, birbirlerini vurmuşlardı, kendilerini yakanlar olduğu gibi birbirlerini yakanlar da olmuştu, iki üç kişi dışında güvenlik kuvvetleri tarafından öldürülen yoktu.

Bunların hepsinin yalan olduğu, Bayrampaşa operasyonunda güvenlik güçlerinin ağır kusuru bulunduğunu yine Milliyet tarafından (hem de Fikret Bila'nın siyanür methiyesiyle aynı gün) ortaya çıkarıldı. Ama aradan altı ay geçtikten, gazete okurlarına "bu gözü dönmüşler birini öldürüyor, F tipi bunlara fazla bile" dedittikten, insanlar ölüm oruçlarına ve cezaevlerine iyice duyarsızlaştırdıktan sonra.

O günlerde Milliyet'in yayının tek taraflı olduğuna dair eleştirilere gazetesinden şöyle sesleniyordu Mehmet Yılmaz: "Kaçınılmaz kaynaklardan geliyor. Mahkum aile ve yakınlarından gelen açıklamalar da yanlış çıktı sonradan. Bence Milliyet onları dinlememekle doğru yaptı. Bunları dinlemeyişimizin bir nedeni, bizlerin geçmişte yaşadığı siyasi tecrübeyle de bağlantılı. Bu örgütler nasıl işliyor biliyoruz..."

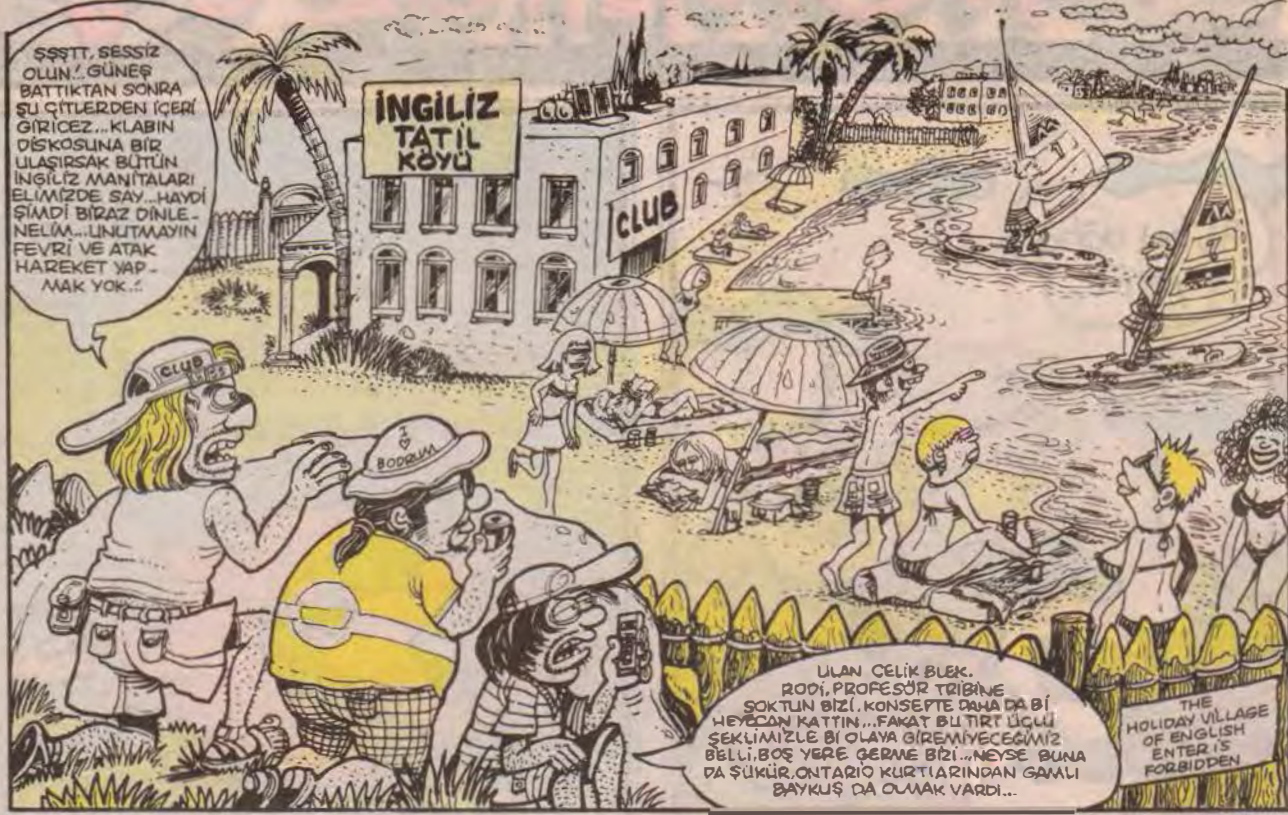
Yi, artık devletin nasıl işlediğini de biliyor.

Çokuluslu altın şirketlerinin nasıl istediğini öğrenmesi için ne kadar zaman gerekecek dersiniz?

Firavunun Taneti

GÜNERİ İÇOĞLU

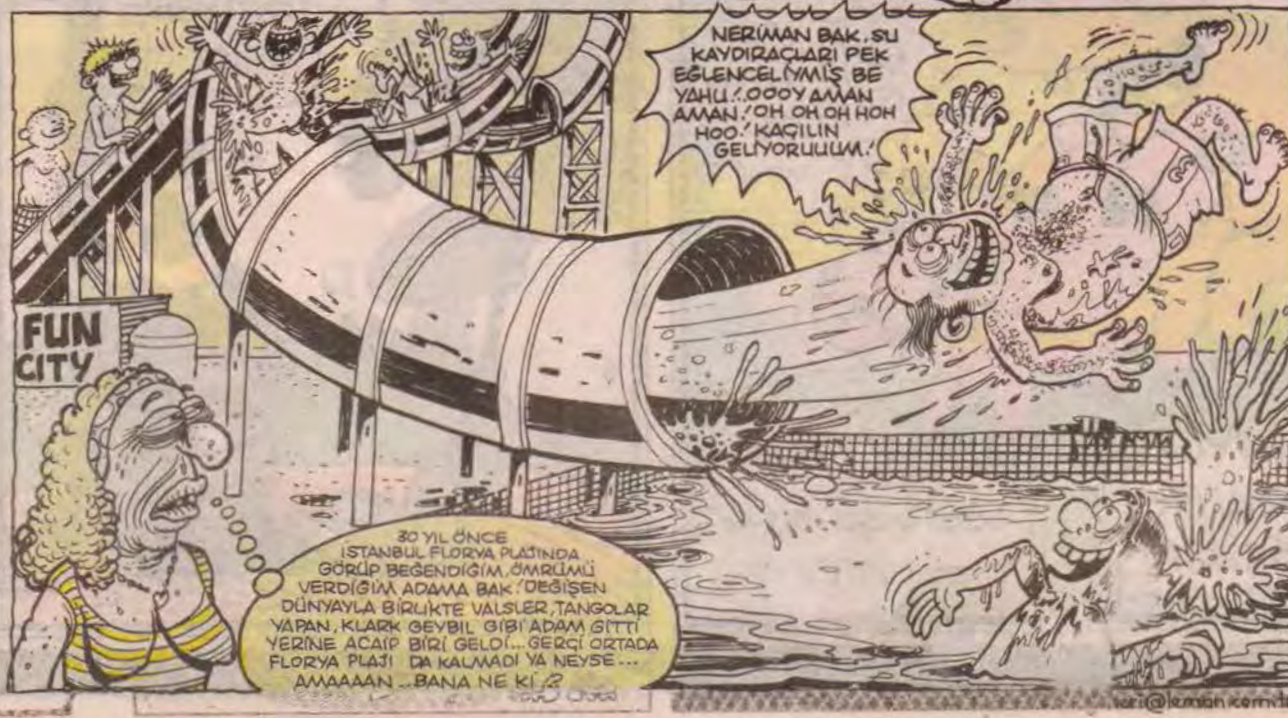
DUMUR

Assos'ta limandan yukarıya doğru çıkarken yoldaki şu tabelaya dikkatinizi çekirim;

"FELLINI Soba-Kombi-klima"

Niye böyle olduğunu biraz düşünersen; herhalde İtalyan markaları çağrıştırması açısından ünlü İtalyan yönetmenin isminin dükkana en iyi yakışan isim olduğu sonucuna varabiliriz...

DETAYI

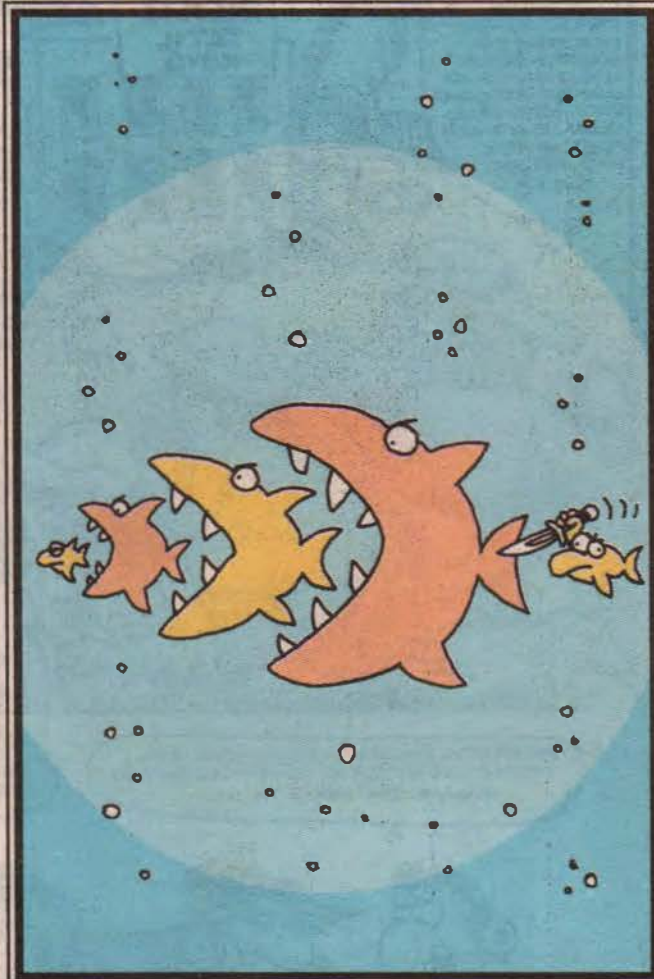

birini öldürüyor, F tipi bunlara fazla bile" dedittikten, insanlar ölüm oruçlarına ve cezaevlerine iyice duyarsızlaştırdıktan sonra.

O günlerde Milliyet'in yayının tek taraflı olduğuna dair eleştirilere gazetesinden şöyle sesleniyordu Mehmet Yılmaz: "Kaçınılmaz kaynaklardan geliyor. Mahkum aile ve yakınlarından gelen açıklamalar da yanlış çıktı sonradan. Bence Milliyet onları dinlememekle doğru yaptı. Bunları dinlemeyişimizin bir nedeni, bizlerin geçmişte yaşadığı siyasi tecrübeyle de bağlantılı. Bu örgütler nasıl işliyor biliyoruz..."

Yi, artık devletin nasıl işlediğini de biliyor.

Çokuluslu altın şirketlerinin nasıl istediğini öğrenmesi için ne kadar zaman gerekecek dersiniz?

**DEĞİT
CEVAP**

**BÖNHA
DABAK**

Ölümün arkasında H

Bir Beyoğlu meyhanesiydi... Dünyanın kendisiydi... Alkolden mi, bence değil; acıların hazlara, hazların acılara o soluksuz ve kesintisiz dönüşümünden sarhoştu herkes... Sonsuzluğun içinde yalnızca bir gecelik keşişmenin rahatlığı ve büyüyle çılgınca dans ediyorlardı... Dünya üzerinde yalnız o meyhaneye ve yalnız o gece için aşk ve mutluluk tozlağ serpilmişti sanki... Sanki herkes, mutlulukla ve mutluluşla kutsandığı için yeryüzünün en seçilmiş yeri olan o meyhanede dönü ve yarı unuttuğunu, yalnızca dondurulmuş bir zaman diliminde dondurulmuş bir hazzı yaşamının tadını sabırsızca çıkarmaya çalışıyor, ama bir yandan da geçenin bitimiyle birlikte bu rüyadan uyanacak olmanın kederini gizli gizli yüreğinde taşıyor gibiydi...

Hayatın unuttuğu ve hayatın unutulduğu bir meyhanede sarhoşluk ikimiz... Dünyanın bütün insanları oradaydı... Dünyanın o bütün insanları içinde sen yalnız benindin... Karşımdaydın, gözlerimdeydin, kelimemde, içimdeydin... Hep özlemini duyduğum gibiydi her şey... Yıllarca hayalini kurduğum gibiydi... Gücümün yetmediğini, ömrümün yetmediğini anladığım noktada içimde hiçbir zaman kaybolmamış o çocuğa dönüşüverdiğim ve o masum çocuğun sesile her gece ağlayarak mümkün olmadığını bildiğim halde tek düşüme, tek hayalime, yani seni gerçek kılmaya için Tanrı'ya yakardığım o çaresiz dualar gibiydi her şey... İşte yanındaydım... İşte karşımdaydın. Tıpkı dün ve önceki geceler olduğu gibi... Tıpkı o sabah ve önceki sabahlar olduğu gibi...

Mutluydum, evet... Ama "mutluluk" kelimesi kadar basit ve dar değil hissettiğim... Mutluluk yaşanan değil, hatırlananı çünkü... Mutluluk sahip olduğum anda değil, kaybettiğinde, yakıcı boşluğunu yüreğimde hissettiğinde farkına vardığımdı... Oysa ben mu üluğa dokunuyordum, mutluluğun gözlerinin içine bakıyor ve yeni den kaybetme korkusuyla, telaşıyla onu içimde doyuya hissetmeye, büyümeye, avuçları kanatıncasına sımsıkı kapatarak onu korumaya çalışıyordum. Öldükten sonra bir daha yaşama şansı verilmiş bir insan gibiydim. Şanslıydım evet, ama Tanrı bana hayata bir defa daha gelme mucizesini sunarken bir önceki yaşamımı ve ölümümü unutturmamıştı. Ve ben o kutsal mucizeyi, daha önce bir kez ölmüş olmanın soğuk karanlığına ve o ümitsiz çaresizliğini yeni hayatın her anında, her soluşumda duyumsayarak, korkuyla yaşamaya mahkum idim.

Mu uydum, evet... Hani neredeyse ya incitirsem kaygısıyla o mutluluğu yaşamaya kıyamayacak kadar... Seni bir kez kaybetmiş olmak hayattan kovulmak ve ölüme solmak gibiydi benim için. Çünkü beni bir kez unuttuştun. Öyle anlık kaçışlar gibi değil, öyle küçük savruluşlar ve geri dönüşler gibi değil, öyle küçük vazgeçişler sonra yeniden sanıklar gibi değil... Sen beni bir kez ve gerçekten unuttuştun sevgili... Bunun benim için ne demek olduğunu biliyor musun?

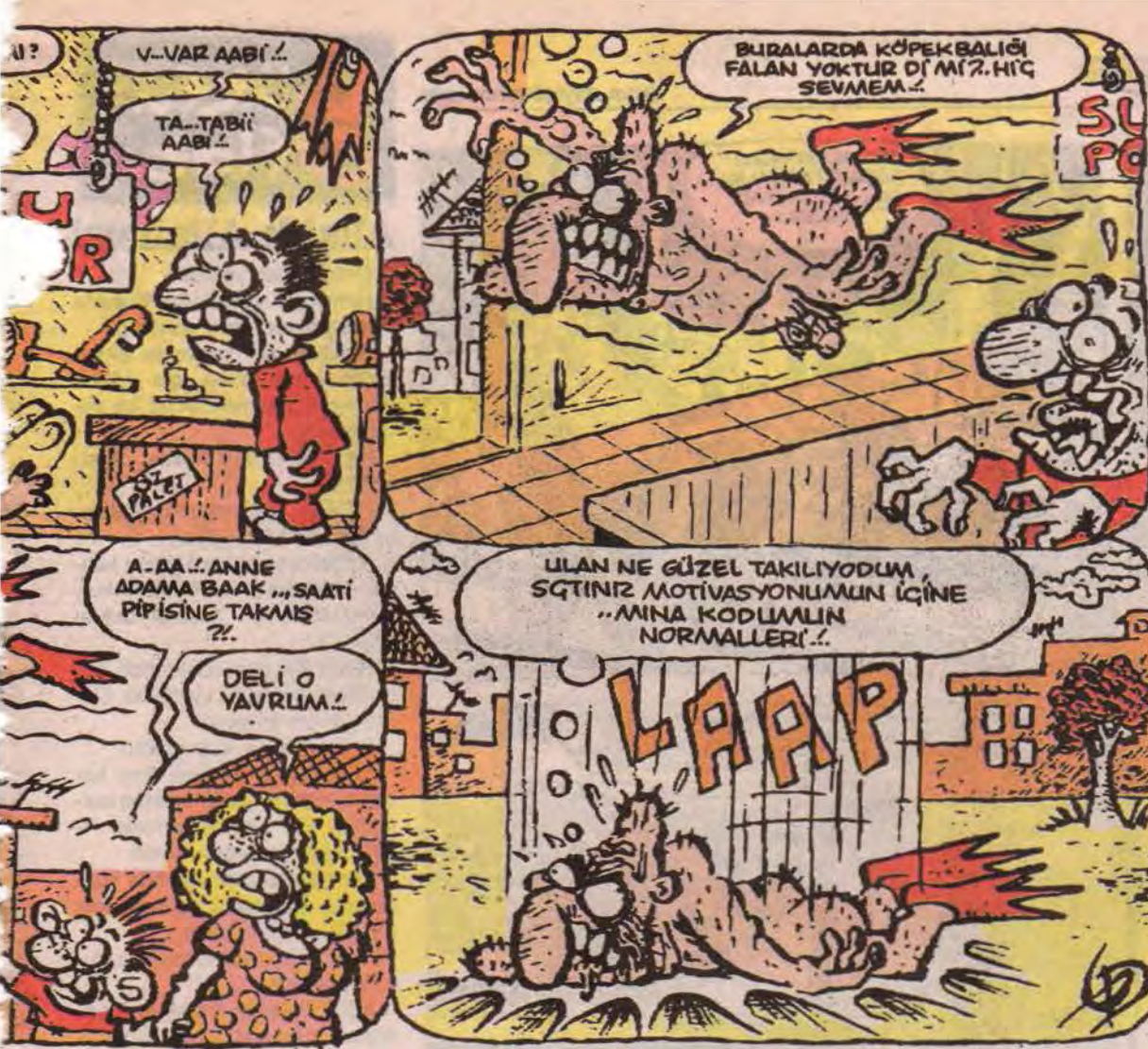
Acımasızca, umursamaz ve hatla yok sayan bir unutulmuşu. Tereddütsüzce işlenen bir cinayet gibiydi... Kubanını gö-

zünü karpmadan ölme mayacak kadar soğuk ve daşkındım... hissettirecek değil, o yüksek kopuşa hiç hazırlık alamadan sonsuz bir seferde kesişip aşkı. Yalnız benim herkes için yeryüzü o inceliğin, o duyuru süzülüp bu acımasız lanna konan bir baştu... İnanmadığım için kendi hayatını bir yeryüzü meleği miş bir ölümlüye, paylaştığı bir sevgili konı öyle bıçak gibi mamen terk etmem sabırla zamanı kullu öyle anksızın soluk hep yavaş yavaş, n Peki ya ben... ve hayatını paylaşmı mernişsin gibi unuttu Biliyor musun.

Ölümün o ödenbirliğini anlamak istediğin kalbinden tuttu kederse geiyile kela Ne o sonsuzluk bir yuvartanışın. İşte o dığın o ilk daibede sonsuzluğun içinde düşündüğün ve histına, yani o sonsuz nemez, hiçbir soru malar ardından gel saplaşmaya, sorgu şadık?... Sen kim o Neden... Neden...

İşte asıl ölümün ve o dipsiz yarılardır aslında. Keğlini, hayatın onu sorularda her defas bediş acısı, ark ol şa dönüşür. Ve ne tın içindeki rollin

Sonra bir gün sanageri döner...

Ölmeyen Aşkım Vardı...

ten sonra bir an bile pişmanlık duyulmaz ve kendinden emindir sanki. Senin ellerinden öyle yavaş yavaş, gelivermişim. Bense kendimi bu bürümüş, senden son kez uzun bir soğuk karışmışım. Sana tutunan kalbimi istin iste... Elindeki silahla bir başka değil, seni seven, sana yakın olan aha yaşanılır ve umutlu bir yer kılan o Tansal merhametin, gözlemlerinden yab aydınlatan iyiliğin, ansızın avucun büyüyle birdenbire yok olmuştu buydu işte... Kimseyi kurmamak naya neredeyse zaman bulamayan okur da ona hayatını ve kalbini adanmış en karanlık, en sarsık günlerini kadar acımasız olabiliyordu. Hiçbir aşkı abartmazsın sen... Hatta kimseyi tanımayan daha çabuk iyileşirsin diye yi bahnis, o güne kadar hiçkimseyi almamış, kendini başka hayallerden ykse hissettirmeden çekmişsin.

ansızın yok saymana, hiç yokmuşum gibi davranmana, beni hiç sev- şebep neydi?

Ölümün anlatmak isterdim... Sana, o sabırsız yokediciliğini, o ansızın- zun uzun... Hayata yalnızca bir se- an eğer ve o kalp kalbini ansızın ter- üğin içinde sonsuza kadar düşersin. de o karanlığın içinde debelenerek en bu sorular ölümün şokunu yaşı- o karanlık boşluğuna yuvalladığın Kalbinin öteki kalpten koparacağı an tek şey acıdır. Acıya kendi haya- ya yığılırsın önce... Hiçbirşey düşü- razsın kettiine... Sorular ve sorgula- rine yuvalladığın sonsuzluk bir he- ya dönüşür yavaş yavaş... Biz ne ya- en senin neyindim? Ve neden ben?

düren o biricik sevgili sana daha büyük bir aşkla, sana yep- yeni bir hayatta geri döner. Yokluğunda burnunu sıızlatan o be- beksi kokusuyla, o yapayalnız gecelerinde deliliğin eşliğinden seni alıp çıkarması ve sana yalnızca bir kez olsun yeniden dokunması için çığınca özlediğin o kutsal elleriyle, o cömert merhametliyle ve yeryüzünü daha yaşanılır kılan sevgisiyle geri döner sana... Çıldırırsın mutluluktan, kollanla sonsuzlu- ğu kucaklar gibi kucaklarsın onu. Dokunmaya bile kıyamaz- sın. Affetmişsindir işte. Her şeyi affetmişsindir onu affeder- ken. Tüm duyarsızlıklar, tüm unutuluşlar, tüm kargınadın, tüm acımasız aşktan affedip, hayatta yeniden başmışsındır. Yeniden doğmuşsun. Karanlıktan kurtulmuş, güneşine ka- vuşmuşsun...

Mutluluk senin için, yalnız her şeyi geride bırakmışsın ha- tırladığın olamaz artık. Mutluluk ellerindedir, ona dokunursun. Öylesine değerlidir ki sevgiyle geçirdiğin her an, o mutlu- ğu doyarsa yaşamak, tüm hücrelerine sindirmek, o karanlık, o umutsuz hüçüğün acısını çıkarırcasına onu ölümüne hisset- mek istersin. Bir ilişkinin o gündelik rutinleri senin aşkına tü- ketmek ne kelimeler, damla damla çoğalır. Bir nehir gibi ço- kuyla çağıldarsın... Sevgiyle geçirdiğin en sıradan an bile bir mucize gibidir. Asla tükenmez, asla sıklamazsın...

Anlar, günler onun yanında aşkın coşkusuyla kasadıkça kısalır. Onun dışında her şey anlamsız yitir. Kendi evinde on- suz geçirdiğin nadir gecelerin birinde sabahın döndünde bir telefonuyla uyanıp "hadi gel" diyen sesine koşarsın. Umu- runda değildir ne sokakta seni bekleyen tehlikeler, ne seni fa- hişe zanneden taksi şoförü, ne sabah seni bekleyen yığınla işlerin, ne uykusuzluğun. Sana "gel" diyen o tutku sese, "sevgiliim zaten her gece biriktikleyiz, bu saatte kalkıp gel- mem çok zot, nasılsa yarın görüşürüz" diyemezsin. Aklın- dan bile geçmez bu sözcükler... Şehrin bir ucundan öbür ucuna karanlığı yitirerek koşarsın ona... Çünkü onu bir kez yi- tirmiş, onsuz bir hiçliğin boşluğunda sayısız geceler geçir- miş, sonra onu bir mucize gibi yeniden bulmuşsun. Artık her an değerlidir. Aşkın yanbaşıda soluyamadığın her an o büyük yitirisi hatırlatan yeni bir yitirisi demektir senin için. Ve en mutlu anlarında bile o yitirisi hep yüreğinde taşırın.

Aşkı bu hayata sığılabilecek en sınırsız haliyle yaşadığın anlarda o hep unutmak istediğin, ama yüreğinden bir türlü söküp atamadığın yeniden yitirme korkusu gelip boğazına düğümlenir. O korkuyla mutluluğuna daha çok sanılır, aş- kın içinde daha çok büyütürsün. O korkunun içinde bir boş- luk gibi açılmasından, o boşluğun seni yeniden yitirmesinden korkarsın en çok... Sözcükler dilini ucuna gelir, tam dükle- çekken susarsın. "Beni neden terkletmişsin, bana nasıl yap- mıştın" diye soramazsın sevgiye... O büyünün bozulmasın- dan korkarsın... Ne kadar affetsen de sevgiliğin o eskü, o aci- masız yüzüyle yüzleşmekten korkarsın... Kanıyarak, unu- tmuş bir çocuk gibi her gece Tanrı'ya yalvararak yalneladığın o mucizeyi yeniden yitirmekten korkarsın. Kimbiler bello sevgi-

lin de o haklı sorularıyla yüzleşmekten korkuyordun. Kimbiler belki o da hiçbir cevabı olmadığı için susuyor, ve o soruları aramızda karanlık bir boşluk gibi büyümesini pişmanlıkla sey- rediyordun. Kimbiler belki o da seni rüyalarında hep o sonsuz- ca akan, o bitmek bilmeyen nehirde süüklenirken gölüyor- dur. Rüyalarında annesinden yeni doğmuş bir bebek gibi dur- madan ağlayan bir yüz görüyordun senin yüzün yerine... Se- ni bir çoban kızın avuçlarında başı bedeninden kopmuş bir kış gibi gördüğün kabustanından gözyaşlarıyla uyanyordun hep... Ve senden uzakta olduğu gecelerde, başkasına aşık bir kadında senin kokunu anyor, sana anlatmadığı o rüyaları sen diye ona anlatıyordun... Ve aramızda karanlık bir boşluk gi- bi büyüyen o soruların cevapları, o rüyayı o kadına anlatırken gözlerinden süzülen yaşlarda gizlidir, kimbilir...

Ah benim boğuk aşkı, sevgiliim, sana ölümü anlatmak isterdim... Hem de uzun uzun... Hem de seni yeniden kaybet- me pahasına... Şimdi aşkınla yakaladığım mutluluğu ellerimi kanatırcasına silo silo tuttuğum anlarda bile hala gözlerimde taşıdığım o karanlık geceleri... Hayatın unuttuğu ve hayal unuttuğumuz o meyhane gözlerimde gölgesini görüp de elindeki peçeteye yazdığım o şirdeli ölümü anlatmak isterdim sana... Haklısın, ölüm vardı sonunda, ama ölümün arkasında hiç ölmeyen aşkı vardı benim...

"Unuttu saatleriydi bunlar, insan kadeşlerini sana seni unutturan, ölüm vardı herşeyin sonunda, ama ölümün arkasında hiç ölmeyen aşkın vardı... Sevindirsin bazen, gülerdin, ama içinde bir yer hiç durmadan kanardı... Sen kendini ne kadar çok unutsan da o dinmeyen sızı sana yine seni hatırlatırdı... Koşardın sevgili sanıp dünyaya, koşardın ondaki kendini tamamiyata... Ve sevgili seni eksik tanıdıkça, sen onu daha eksiksiz severdin..."

CEZMİ ERSÖZ

cezmi@leman.com.tr

* Ve Zehra'yı da kaybettik... Ölmeden önce, onu arayıp, destek veren sizlere ve bana teşekkür etmiş... Ölürken, aslında yalnız değildim, demiş... 8 Temmuz Pazartesi günü, Zehra'nın son nefesini verdiği yerde onun anısına bir imza günü düzenliyorum. Bugünün geliri ölüm araçlarında yakalanan kalyonlara bırakılacaktır. Saat 14.00-19.00 arasında gerçekleşecek imza gününe gelmek isteyenler Kültürkarmutlu otobüs durağından alınacaktır.

* 13 Temmuz Cuma günü, 19.00-22.00 saatleri arasında Marmaris Analiz Kitabevi'nde (Tel: 0252 412 81 47 ve 0546 - 264 87 66).

* 14 Temmuz Cumartesi günü, 18.00-21.00 saatleri arasında Dalga'da, Ba- hırasın Kitabevi'nde (Tel: 0252 712 37 06). Ve daha sonra 21.00-23.00 saatleri arasında Ekin Bar'da söyleşim olacak (Tel: 0252 712 85 04).

* İbrahim Doğanay, Yaşar Simek, Özgür Evci, Yusuf Halilçor, Selahattin Ar- dın, Yakup Yücel, Fatma Kaplan, Burçin, Melike Korkmaz, Ahmet Lal, Deniz Dalgıç, Gamze İçke, Hilal Fidan, Seba Yılmaz, Saadet Erenoğlu, Suzan Aydın, Esra Şahin, Yılmaz Doğan, Filiz Özgül, Aykut Dalgıç, Feran Kaya, Ali Yaşar, Ahmet İnam, Damla Tuğlu, Salih Demir, Davut Baltas, Burçin Sındıgı, Asuman Başkurt, Güneş Kaya, Özlem Deniz, Özgür Karayazık... mektuplarını aldım, sevgiyle.

KATİK LEBLEBİ

SUAT OKAN

Allahlı Allahsız!

Orada Allah yoktu!
Nitekim duvarlarında "Burada Allah yoktur" diye yazıyordu.

Biri b'itip biri başlayan işken-
celeri durdurması için Allah'ı
yardıma çağırmak hiçbir işe ya-
ramıyordu.

İşkencehanelerimizde Allah
yoktu!

Hitler'in gaz odalarında, fırın-
larında da Allah yoktu!

Onbinlerce insan Allah'ın ken-
dilerini Hitler'in zulmünden kur-
tarmasını boşu boşuna bekle-
mişlerdi.

Hepsi de gaz odalarında bo-
ğularak, fırınlarda yakılarak ölü-
me gönderilmişlerdi.

Bosna'da da Allah yoktu!

Yüzbinlerce Bosnalı Sırp ka-
saplarınca boğazlanmaktan kur-
tulmak için son bir umutla Al-
lah'ı yardıma çağırmışlardı.

Kendilerine acımasa bile kun-
daktaki çocuklara acıması için
Allah'a yalvarmışlardı.

Ama acımasız sondan kurtu-
lamamışlardı.

ABD'nin atom bombası doğ-
mamış çocukları bile öldürür-
ken Hiroşima'da Allah yoktu!

Saddam'ın kimyasal bomba-
ları insanları yakıp kavururken
Halepçe'de Allah yoktu!

İsrail'in zulümhaneye çevirdi-
ği Filistin'de Allah yoktu!

Hizbullah'ın ölüm evlerinde
de Allah yoktu!

Ve bu evlerde "Allah Allah" de-
yip saldırıya geçenler insanları
domuz bağıyla boğup, satırlarla
parçalıyordu.

"Allah Allah" sesleriyle saldırı-
ya geçenlerin 37 aydını cayır cayır
yaktıkları Madımak Otel'i'nde
de Allah yoktu!

"Allah Allah" sesleriyle saldırı-
ya geçenlerin siyasi mahkumları
gaz bombalarıyla, alev kusan
silahlarla yaktıkları cezaevlerin-
de de Allah yoktu!

Ama dünyada ve ülkemizde
tüm bu vahşetleri gerçekleştiren-
lerin Allah'ı vardı..

Allahlı Allahsız'dı onlar!

NİHAT GENÇ

Anneler günü nedeniyle Trabzon'da mağaza vitrinine bir yazı yazar: "Anne günü için özel indirim". Çömlekçi'de si satan mağaza da aynı yazıyı asar camı "Anneler günü için özel indirim".

Bu fişanın habrına artık bu uzun sık yazımı okursunuz. Sert sağcılar Telek için IMF'e basıp, kendi adamlarını yörime getirmeye çalışılar. Milli bir zafer huy! Genelev kadınlarının bir raconu dır. "Parayı verdin işini bitir, ancak du lan vermem" derler. Sert sağcılarımız

daktan vermedi, ancak IMF bastırdı, dudaktan da istiyor. Sağcı bu işte. Hem rezil kepaze olup düşmüşün piyasaya, uzanmış yalmğa, hem de, dudaktan vermem ben milliyetçiyim, dersin.

Deniz Baykal'ın parti bayileri toplantısı sona erip yine yedi y kusür oyla başkan seçiliyor. Adamın bildiği yedi yüz kişi. Her gelip oy veriyorlar. 20 yıl eşkiya dünyaya hükümdar olmaz d türküler söyleyen Zülfü Livaneli hem Yunus Nadi ödülü alıyor, h de CHP'de alb yüz oyla parti meclisine seçiliyor. Eşkiya değil de, banka soyguncusu Dinç Bilgin'i ziyarete giden nadir dostlar dan bir, hangi türküyü söylüyordu: "Görüştümceim Yeşil Soğ Getirmiş!"

Emre Kongar sütununda Cumhuriyet'te yazan aydınların lis sini verdi, pek kalabalık üç yüzün üstünde isim. Birçok ismi y madığı-unutduğu için havya çikti, galiba, dört yüzün üstünde. san soruyor her aydının ailesi okumuş olsa, bu kadar az satar gazete diye...

İlhan Selçuk bombayı patlattı, sütununda Aydın Doğan'ın T kiye'nin en büyük gazetecisi, hem de harbiden basın emekçisi duğunu yazdı. Bu çıldırmışlık karşısında ne diyelim artık. Burac bize de mesaj var, gençler bakın solcu ağbileriniz bana hayr ona göre... Aydın Doğan bana ve dergimize dava açt, 25 mil istiyor! Başım dik ve onurlu çıkacağım o mahkemeye! Onun ro lifleri varsa, onun onlarca gazete, yüzlerce dergisi ve binlerce bin dolarlı yazan varsa, benim de kalemim var. Bağimsızlık çok hatsız edici birşeydir. Onlarca gazete ve 70 milyonun aleyhri yazılar yazarsın, her aydın, her sanatçının kimle düştüğü, kim kalktığını yazarsın. Birşey olmaz. Ama, biri sizin hakkınızda birş yazar, ödünüz kopar! Mahkeme vatanımıza ve milletimize hay olsun. Bu pınl pınl lekeli kalemimi kimseye yedirmem! Evet, nen basın kitaplarında yazıldığı gibi ya kıranım, ya da o mahken lerde çürürüm.

Amerikan basınında uzun bir yazı dizisi olarak yayınlar "Öteki Amerika" kitabının ilk cildi Aykırı Yayınlar'ndan çıktı. A yayınevi, "Amerikan Muhafızları Konuşuyor" adında 140 sayfa bir röportaj kitabı da çıkardı. Sadece öteki kelimesini aşırmaç ÖDP'nin eşcinsel-anarşist, değişik sol gruplara oluştuurmak iste ği Gökkuşuğu projesini de kelimesi kelimesine. Kıziderili hakı çevreciler, nükleer karşıtan, beyaz, siyah kadın haktan, etnik h lar, kaçak işçiler. Asyallar, eşcinseller vs. onlarca toplumsal ha ket son otuz yıldır yayınevleri, idareleri, ortaya atılan tezlerle, d rimci, radikal bir büyük güç olarak toplumu dönüştürürken, sır dayalı, Marksist tezlerle bağli geleneksel solun tümüyle çöktü Heps i yanyana gelince Amerika'nın en büyük siyasi gücünü on turuyorlar. Amerika, cumhuriyetçi ve demokratlardan çok bu güterin ülkesi.

Bahsi geçen radikal marjinal hareketler, gençlikleri sol için geçmiş entelektüel bir elit tarafından yönetilmekte. Geniş halk lelerinin örgütlenmesinin hayal olduğunu söylüyorlar. "Sol" k mesini kullanmakla isteksiz davranıyorlar. Karizmatik, toparlay bir lider çıkartamayışlarından dertli. Dar örgütçülüğün büyü demokratik katılımı engellediğini.. Sokakta yatan bikaç milyon san. sağlık hizmetlerinden bütünüyle yoksun 43 milyon insan masına rağmen, geniş kitlelerin duyarlılık geliştirip örgütlenme şinin umutsuzluk yarattığını... Demokratları ve cumhuriyetçile karşıtına üçüncü bir partiyi yasal olarak koymanın imkansız olu ğunu, ancak üçüncü bir gücün gittikçe büyüdüğünü... Yine umutlarını kesmedikleri, Kıziderili liderin, çok yakında Buffalo rülerini görebileceğimizi... Ellernden gelen küçük çalışmaları : vaş yavaş yol alındığını.. Kapitalizmi devirecek güç simdiük bu namazda da, sosyal güvenlik, sağlık sigortası gibi sistemleri ge tirip, büyütürkek kapitalizmi duyarlı hale getirerek yaşanılabilir bir dünyanın mümkün olduğunu, söylüyorlar.

Tüm dünyada geçtiğimiz otuz yıl içinde sol hareketler tar gömülürken, marjinal hareketler hızla büyüdü. Ben solcuym yenler gitti, ben çevreciyim, ben feministim, ben eşcinselim, b falan etnik halkım diyen hareketler geldi. Küçümsenmeyecek aldılar. Ve soğuk savaşın sonra tüm dünyada entelektüellerin n yonlarca makale yazmasına sebep olan "kimlik" tartışmaları n gösterdi. Çağdaş dünyanın ve marjinal en yalan, en sahte tartış sına gömülen aydınlara, tüm gazetelerde, tüm ekranlarda iş ç Coğrafyam, kültürüm, cinsiyetim benim için ne ifade ediyor? E neciyim, kimim, siyasi görüşüm ne, rengim'i, köyümün, konuş ğum dilin anlamı ne? sorularıyla töbevevleri, seminerler, ekrarı boğuldu! Küreselleşme tartışmasıyla kimlik tartışmalarının sonu geldik. "Kim olursan ol, ağısın, dışardasın, sağlık, eğitim, işsi: sigortan yok...", cola içen bir Mısırlı'yla Hindli arasında ekonm siyasi-sosyal hiçbir farklılık yoktur!

Matematik, fizik, uzay, mikro kimya, atom parçacıkları, b boku lime lime öğrenen insanoglu, yüzyılımızda ki büyük sav sonrası büyük bir burunlama sürüklandı. Edebiyat, şiir, resim, s: malaşt, absürdleşti, hayatın anlamı boşluğa düştü, iletişimsiz yalmızlık büyüdü, edebiyat tümüyle depresiflerin eline geçti. Y: yılın sonunda daha naïf soru lar sormaya başladı: "Ben ib-

... Saydık devam... ne kadin miyim, ne kadin miyim, ne kadin miyim? .. Bütün dünyanın eğilmesi, değiştirilmesine adanmış yüzbinlerce üniversite, aydın bu sorularla uğraşı! Etnik kültür, bir yazı endüstrisi, bir konferans, seminer zincileri doğurdu. İttiler, geldiler, hangi küpeyi takıyorlarmış, elbiseleri ilginçmiş, sonunda kimliğini öğrendik, hepimiz, Hollanda'da haçak işçi olarak çalışan küreselleşme karşıtı Sıltankalı bir ibicimmiş... Şimdi de yindirli kasırgaya tutulmuş gibi küreselleşme karşıtlığını tartışma- başlandı.

Eğer, etnik, cinsel, feminist, nükleer karşıtı, çevreci, sivil, hak- (ki hepsi solun gizli bahçesidir) gibi bir derdiniz varsa, dünyadan ze utanacak bir dost eli mutlaka bulursunuz. Yayınevleri, dergile- bilimadamları, dünya kadınlar günü, dünya çevre günü gibi gele- ekselleşmiş eylem repertuarlarıyla bir şekilde size seslerini duyur- acaklar!

Diyeelim Kürtsünüz, dil, TV, kültürel haklar talep ediyorsunuz, Avrupa'ya fırladınız. Yüzlerce insan hakları savunucusu, milliyetçili- şarak yanınıza gelecek. Ülkemizde bu adlar altında birçok kurum, ekrarı, dergi bu uluslararası vakıfların yardımı, bağışıyla çıkmakta.

Ancak, işsizim, kamım aç, sigortam yok diye orlaya filarsanız, dünyadan size zımk yok. Diyeelim Bergama'da köylüsünüz, cici ci- eylemler yapınız, sizden güzeli yok ancak seimayenin canına okunmaya başladığınızda her türlü iftira, komplo düzenlenmeye başlar. Diyeelim, bütün, domates eken çiftçisiniz, Avrupa Birliği'ne östünüz, "...kötün gidin" diyecekler! Avrupa'da sizden önce örgüt- nmiş yüzlerce çiftçi sendikası, size bir yığın liberal politika, kalkın- la, gelişme programları nasihat edecek. Ancak, hazır gırmışken eli- ş dönmeylem, birden ağız değiştirip, "hayır, biz çok evlilik", "çok çocuk", "kültürel baskı" için gledik. deyin. Avrupa'nın ağızına kadar ara dolu sosyal vakıfları size kucağını açacak. Açıları da...

Şirketleşmiş bu sivil haklar vakıfları hemencecik size "anahtar- islimi demokratik kitle örgütü nasıl kurulur" öğretecek. Eylem, mal- e hizmetlerini takdim edecekler. Ve bir büyük eylem repertuarı su- cacak. Siz de eylem standartlarında, kuş, balon, uçurtmak, düdük- almak, postneden telegraf, faks çekmek, alkışlı protesto, mum, meşale yakmak, halay çekmek, kurdele takmak, traş olmak, pılama- tırmak, soyunmak, artık taşkun neşeniz ve keyfinizce süslediğiniz- üsleriniz!

Batı'nın aydınlanmacı, özgüleşmecı projesi içinde bu sivil ku- mlar, hiç şüphesiz olmazsa olmaz devrimci kurumlardır. Bağım- ız bireylerin yüzlerce yıl mücadelesinde olmuş kurumlardır.

Ancak, onlara heveslenen, içimizde onlarla aynı çağda yaşadık- ını iddia eden öncü gruplar çıkar, insan hakları doğrultusunda yü- mümüzü onlara çevirirler, onları hayranlıkla takip eder, kitapları- kur, nihayet güneş ışığı başımızda yanmıştır. nihayet "kimliğimizi", dünyalığımızı" bulmuşuzdur. Ve bizler de insan, birey, sivil haklar, elişmişlik nedir öğrenir, yasalannı ezberler, ağızımızın suyu akar, bu ülke adam olmayacak, yahu heriflere bak, olsun biz yine de- retertanımızdaki eylemlerimizi yapalım" derip dergi ve örgütlerde is- tı oiaacağız!

Çünkü şunu hiçbir zaman öğrenemeyeceğiz, bizdeki sivil kültür, ağımsız kurumların-bireylerin kültürü değil, "sennaye kültürünün" ır utanıdır. Sermaye kültürünün gazeteleri, dergileri, TV'leriyle- akıllanırız, ancak, yazarlarımızın makale ve kelime adları onlara- enzer: Demokrasi, özgürlük, sivil haklar... Kelimeler dışında tanrı- okaklar, insanlar, din, dil, alışkanlıklar, devlet yapısı hiçbir şey bir- rine benzemez! Ve okuduğumuz batılı eserler bıçak gibi saplanır- ırdığımızı, çağdaşlıkla asla geri duramayız...

Ülkemizdeki eşcinsel, feminist, çevreci, nükleer karşıtı, etnik- akar, örgütleniş tarzları, dergileri, tartışma konuları, eylem rep- ertuarları, eylem mal ve hizmetleri, siyasi duruşlarıyla, aynen batılı bu- ırgütlerin birer kopyası... Daha da öte, onların parasal yardımıyla- aşamakta. Batı'dan yalnız IMF yardımı gelmiyor, sivil kurumların- ı da binleri katkıda bulunmalı.

Yine de ülkemizde bu sosyal hareketler tiderlerini çıkartabilmiş- eğil. Hepimize sıla bir de Sivil Haklar'ın Kemal Derviş'i lazım.

Lider yok, sebebi çok basit. "ben falan haldenim, falan düşünce- n, falan demeyin sözünüsyüm, öncüsüyüm, başkanımıyım" diye or- ıya atıldığınızda, babda kimse size itibar etmez, çünkü bab medya- kışı üzerinden değil, "eser" üzeinden tartışır. Tartışılan eseriniz, aşırımanız varsa üstünüze atılır, ödülleri neye uğradığınızı şaşırır, r büyük siyasi ve sosyal hareketin önünde bulursunuz kendinizi.

Bizde, bugünlerde, Avrupa'da para dlenmeye çıkmış sivil ku- mların sözcükleri, "Ben bu derneğin kurucusuyum, ben bu dergiyl- kartıyorum, ben falan zamandan beri burdayım, ben laa o zaman- an beri mücadelenin içindeyim, işte o var ya, dağa çıkmışım ançken, o benim" demekten başka meziyeti olmayan yüzlerce iri- ufakla biçimsiz aydınlar, yaşamak, ayakta kalmak için şimdi, dışarı- an gelecek paraların yolunu gözliyorlar!

İthal, tıpol basım, kopya bu sosyal hareket sözcüklerinin yanık- ın nokta, batıda bu sivil kurumların aynı zamanda batı basını ve hu- ıkkunu da inşa etmiş olmalarına, unutulmuş olmaları. Bu yüzden batı- basını, sivil hareketleri kendi gücü gibi takdim eder, onların basını bil- rileri, yitüylüşleri, eylemlerini kendi doğal ideolojisi gibi ıradır. Söz- ılelerini ekranda tartışmaktan, egzotik ülkelerin renkli ertarılı insan- ıkları savunucuları her akşam ulusal ve yerel medyasına konuştur- ıktan zevk duyar. Batıda basın nefis şöret sütiyle besler marjinal- lerlerini. Bizde, bir şansınız Dr. Stress'in programına çıkmak. O da, r yanınıza Barış Allen diğer yanınıza ülkücü bir herif koymak şartıy- l. Ülkemizde bir sanayiciliye bir çevrecinin ellerinde rakamlar, rapor- ırları, ödüller, tartışmalar üretmeyi, her yerde kendi sahte- islerini piyasaya çıkarıp, ekranlara sürmekte, eğlenir. Sermaye sınırsız bir güneş gibidir! Oraya sığınmayan- yazır, sanatçı keldi mi? Sermayeyle ortak çalışmayan ba- ğımsız, sivil kurum kalda mı?

Sartajına kadar batıda batmış bir ülkede sermaye bir- milyon gazeteyle, onca dergiyle bedava dağıyor. Hiç inan- madığı sağıldanında inhar ettiği, suçladığı Can Yücel'in, Nazım Hikmet'in dahi kitaplarını basıyor. Bu yüzden ser- mayenin karakteri yoktur, yakakadır, aydınlanmamız hızla ser- maye kültürünün yanına yeni alır, çok geçmeden, cas- sus gibi konuşmaya başlar, liberelelerin lanımsallığından- sözederler. Aç kitlelerin, çiftçilerin, köylülerin bu ülkeye

sim sanabna nasıl ele koymuşsa, resim piyasasını ele ge- çirmişse, şimdi de sivil haklar, fonlar, hamilikleri, başışlar, yardımlar, ortak seminer, konferans, raporlarla güya so- rumlu, güya ülkesini düşünen dernekler, sanatçılar, tiyat- rolar, ödüller, tartışmalar üretmeyi, her yerde kendi sahte- islerini piyasaya çıkarıp, ekranlara sürmekte, eğlenir. Sermaye sınırsız bir güneş gibidir! Oraya sığınmayan- yazır, sanatçı keldi mi? Sermayeyle ortak çalışmayan ba- ğımsız, sivil kurum kalda mı?

Sartajına kadar batıda batmış bir ülkede sermaye bir- milyon gazeteyle, onca dergiyle bedava dağıyor. Hiç inan- madığı sağıldanında inhar ettiği, suçladığı Can Yücel'in, Nazım Hikmet'in dahi kitaplarını basıyor. Bu yüzden ser- mayenin karakteri yoktur, yakakadır, aydınlanmamız hızla ser- maye kültürünün yanına yeni alır, çok geçmeden, cas- sus gibi konuşmaya başlar, liberelelerin lanımsallığından- sözederler. Aç kitlelerin, çiftçilerin, köylülerin bu ülkeye

yük olduğunu, hızla temizlenmeleri (kırılmaları) gerektiği- ni yazmaya başlarlar. Para, fikir, proje, ödül, büyük sanat- çı, övgü, şaşaa herşeyi buluyorlar da, bunları dinleyen, anlayan halk ise bir türlü bulamıyorlar. IMF bir zaman sonra yardım programını kesip batdan "hak" yardımı ya- pacak. Açlıktan ölmüş, sürülmüş otuz yaşında ölmüş, iş- sizlikten kaçmış, köylerimizde, sahillerimizde, şimdiden ba- tıdan, gündörmüş, okumuş, batılı modlu çiftler taşınmaya- başladılar bile!

Tarihte ilk defa bir cumhurbaşkanı basına demec ve- ropörtaj vermiyor. Ağzından çıkacak her sözün eğilim bü- küleceğinden hepimiz eminiz. Güvensizlik had safhada. Tarihte ilk defa bir cumhurbaşkanı basın ve medya olma- dan görevini yapıyor. Tarihte ilkdefa bir cumhurbaşkanı halkın arasına nerdeyse, eskü dünyanın peygamberleri gi- bi yalınayak, sessizce konuşuyor, kimsenin haberi olmuyor. Diyarbakır'da büyük bir halk sevgisi, coşkusıyla karşı-

Devamı karşı sayfada...

FEVHAN GÜVER

netle cehennem kadar fark var. Ve cumhurbaşkanımız çağdaş demokrasilerin tümüne tarihi bir ders veriyor ve iletişim teorisyenlerini de ilgilendiren bir konu çıkıyor ortaya: "Medyayı hiç kullanmadan da herkes görevi pekala yapabilir!"

İnsanlardan sözünü Eren hanımı, yıllardır Türk askerlerinin şehit edilişini kınıyor, protestolu ediyorum, ancak basın bir defa olsun bu haberleri vermedi. Bizi kamuoyuna bir tarafın hakkını koruyan vakır olarak lanse etmeyi başardı. Demeği-mizi aramaya gelen polisler panodaki bu bildiri okuduğunda şaşırıp, yahu siz bunları da söylüyor musunuz, diyorlardı...

İşçi temsilcisi, tabipler, eczacılar, anneler, öğrenciler, mirmarlar KESK'inden feministine, öğretmenine, cumhurbaşkanına kadar her kesim medyadan şikayetçi, tarihte firavunlar dahi bu denli bedduvalara muhatap olmadı. Basın, soygun düzeninin lokomotif olarak değil sadece, siyasi çıksızlığın, çaresizliğin üreticisi olarak da Türkiye topraklarına oturmuş bir heyula, canavar! Dünyada eşi benzeri olmadık acımasız bir sağ liberal imparatorluk kurdu, medya, işgal ordusu, yazarları MİT ajanları, İsrail lobileri, İşadamları demekleri talimatlarıyla ülkeyi yönetiyor.

Ancak, Gülen'in tüm entelektüel kapasitesini barındıran akademisyenler, sivil örgütlerin hemen hepsi, eylem repertuarlarına, bütünüyle batıdan ithal ettikleri şekliyle, basına göre ayarlamakta. Sivil kurumlar, basının kendi haberlerini kamuoyuna duyurduğu ölçüde ayakta durabilir, yani, dünyada alışılmış şekliyle kurumlarını böyle inşa etmişler ve kurumlarının varlık nedeni budur. Bir araştırmacı bilimadamı, araştırmalarının anlamı onu duyurmak, yaymaktır. Çevreci, feminist, işçi temsilcisi, araştırmacı tüm sivil kurumlarını yaşam enerjileri, ülkelerini, kendilerini tartışmaları ve bu tartışmanın duyurulması içindir. Bu kurumlar tartışma üretmez, lider üretmez, siyasi, sosyal hayatımıza ilginç fikirler, tartışmalar, projeler sokamazsa, bir ülke yol alamaz. Tam da böyle oluyor. Bu kurumlar basının perdelemesi, engellemesi, yok saymasıyla, tartışmaları, proje sunamıyor, cesur adanlarını kamuoyunun önüne fırlatamıyor.

Siyaset ve tüm ülkenin istikbalinde işte tam da bu noktada tıkanmış durumda, yine çıldırıcı, can sıkıcı bir döngüyle, ilili ufaklı özgürlükçü, aydınlanmacı, araştırmacılar, sivil kurumlar hala tüm eylem repertuarlarına basına göre düzenlenmekte.

Basın, ya ihanet, ya barbar bir bilimsizlikle, bu aydınların yerine, artist, şovcu, her konuya maydonoz eğilip bükü-

lebilen şarlatan insanları ve ekran dangalaklarını ortaya fırlatıyor ve binlerce komik adamla sermaye kültürü değirmeni çeviriyor, devletlerin kredisini, iktidarsını de bu görevini yerine getirdiği için alıyor. Ve binlerce genç aydın, dergi toplantılarında, üniversite odalarında, tropikal bir adada yaşar gibi hayattan uzak birilerine düşüyorlar. Bu örgütler, genç hevesli çalışkan aydınların cesedeleri haline geliyor. Kompleks piskopat, yıpranmış, sevimsiz insanlar sürüsü umuhsuzlukla işe yaramazlıkta akşama doğru bailara sürülüyor!

En trajik örnek F-tipi eylemleri, İra da aynı eylemleri yapmış. İngiltere'de basın olduğu için haklarını aldılar. Bizde eylemleri yapanlar bizim gibi medyaya asla inanmaz, ancak eylemlerini duyurmak için basında çılmadık kapı, mektup yazılmadık, telefon edilmedik gazete bırakmazlar. İnsanların vicdanı sızsız diye eylem yapıyor ve vicdanı hiç olmayan insanlardan duyurmasını bekliyor, ısrarla bir daha, bir daha bekliyor.

Gün geçmiyor ki, bir eczacı ilaç fiyatları hakkında bir avukat mahkemede dönen dolaplar hakkında, bir hakim gördükleri hakkında kapımızı çalmıyor olsun, hergün yüzlerce kez yüzlerce aydın, araştırmacı sorumlu insan, medyaya fakslandığı, gazeteciye anlatıldığı halde, gördükleri-duydukları canlı hadiselerin asla yazılmadığı, ciddiye almadığından dert yanmıyor olsun.

Ve bu hayıflanmalara yüzlerce sivil örgütçüsü, akademisyeni aynı gemide yaşayıp yüzüldür karaya ayak basmayan insanlar gibi kendi dar odalarında saç sakalı kanmış yabancı insanlar gibi ölüp, bitip, yetenekleri, becerileri, tecrübeleri yitip gidiyor!

Ünlü iletişim bilimci McLuhan (hani, dünya TV'yle evrensel bir köy olacak ve herkes 5 dakikalık şöhret olacak, diyen adam)'ın önemli kitabı "Gutenberg Galaksisi" adı kitabı Yapı Kredi Yayınları'ndan çıktı. "Tipografik" insanı, yani, basılabaz insanının evrimini anlatıyor. Matbaanın ortaya çıkışıyla insan algısı, iletişim, davranışlarımızın değişimi üzerine bir kitap. Okuma yazma bilmeyen toplumlar ve hayvanlar, ya da ilkel topluluklar "sesle" yaşar, duyar, tepki verir. Vahşi ormanda sese karşı sürekli alarm halinde yaşayan hayvanlar, yani bizler, TV'nin icadıyla yeniden matbaadan kopup, sese döndük.

İnsan toplulukları birbirleriyle yeniden ve sahiden ilişkiye girmek için baskı araçlarını bırakıp, yeniden "ses" mi dönmek zorundalar. İnsanlar, çocuğu, arkadaşları, ailesiyle yazı

ile konuşmaz, birebir, yüzyüze ilişkilerle muhatap olur! Hapistesiniz çocuğunuzla, eşinizle yazıyla konuşursunuz. Ancak, tüm ülkenin entelektüel birikimi artık toplumlarıyla "yazı"yla konuşamaz hale gelmiştir. Yeniden örgütlenmek, tartışmak yeni bir siyasi hareket kurmak isteyen insanlar, dergiyi, matbaayı, bırakıp, birbirlerini eski çağlardaki gibi "sesle" uzanmak zorunda...

Kardeşlerim, ithal eylem bağımlılığından, ithal eylem sömürsünden vazgeçmek zorundayız, yeni bir gösteri üretmek, fantezi kurmak, artık hepimiz için zorlaşmıştır. Sol partiler sadece eylem işletmeleri değildir. Çünkü eylemler halka değil, basına döndürülür. Sol, bilgisayar, faks, e-mail değildir. Solcu teknolojisiz insandır. Çıplak diliyle, çıplak bileğiyle halkın arasına kanşan insan. Bir garson çocuğu, teknolojisizdir ve bir yazardan yüzbin tane bilgisayardan daha etkilidir.

Fasit daire içinde hep aynı insanların geldiği kurmahaneye sakimlerine dönüşüyor kitle örgütleri. Besleyicilerini kaybetmiş sloganlarla örüldü sol tarih müzesi! Zihinden kökten çarpık sloganlar! Kendi kötüleşenler kötülüğü değiştiremez, bakın şu çaresiz insanlara, eylemlerin hiçbirini Türkçe değil, anlaşılmıyor. Bu halkta kimse konuşmuyor, herkes basına poz veriyor. Dergi, demek odalarında ölümlüne dondurulmuş küçük sol partiler, çılgınlardır! Masumlar cezalandırılmaz. Bu örgütlerin kapısını çalan yüzbinlerce masum işsiz, genç, üniversiteli çocuk aynı slogan, aynı eylem yöntemleriyle cezalandırılıp, hayattan çıkartılıyor. Önceden paketlenmiş eylemlerin servis edildiği ve hemen bailara hücumla geçildiği bu dünya solun dünyası değildir!

Tedavülenden kalkmış eski don gömlekleri satar gibi, aynı eylem mal ve hizmetlerini hala usanmadan satarak, o kapılara çaresizlikle dayanmış acı çeken yeni neslin hayalleriyle, ütopyalarıyla, yanılarıyla oynuyoruz. İç toplantılarda demagogi oyunlarımla mübadelede finni içine sığışıp kalmış alol hastalan gibi debelenmenin solta ne ilişkisi var. Sol alevdir. Sol insanlığın vicdanıdır. Solun adağı, şölvanı, duası, kurbanı, komşusuyla, arkadaşıyla, halkla iççe yaşamak, tartışmaktır. Tanrısız, lanet bir dünyada yaşadığını öğrendiğinden beri, solun tanrısı zeka kuvveti olmuştur, solun peygamberi, bölüşmek, dokunmak, sevişmek, ırk, mezidep, dil, kültür ayır etmeden tüm insanlığın derdini yüklenmek olmuştur. Eylemi-mizi duyurmak istediğimiz şu basına bir bakın "düşünsel saygı"yı tanıyan tek bir vatan evladı var mı? Beyinsiz, aklsız

gazeteciler kendileri gibi boş kafa tükleri çok sever.

Ama nasıl oluyor, onbinin üstünde kitle örgütü yanyana geliyor ve seçimden sonra hepimiz japon yapıstıncı içmiş gibi kalaklıyoruz. Çünkü, onbinlerce örgütün yaptığı tek şey, basın bildiriğini gazetelere faksamak. Bunu herkes öğrensin, basın yok, medya yok artık. Bildiğimiz, duyduğumuz, tartıştığımız her şeyi, minin, eczacısı, öğrencisi kendi elleriyle alıp sokağa çıkacak, kendisi dağıtacak, sıcak temas içinde komşuları, baklaıyla yüzüze görüşecek, bildirile-n, haberleri, tartışmaları, mirmarlar verecek, tabibler verecek, hergün bir şekilde kitlelerin eline dergi, gazete, bildiri, haber bülteni buluşturacaklar.

Bilgisayar başına oturmuş yüzbinlerce genç aydın uyuşmuş, hastalıklı, urfı suratlı yaratıklara çoktan döndü. Sokağında insanla bir defa konuşmamış. Kökürayın, halk, medya gibi bildiriğimizin en güzel örneklerini çıkartıp, atmayacak. Anlamazsa, üniversitedeki çocuğu, kuzu anlayacak. Gide gele, söyleye söyleye boyunuzu posunuzu, tanıyacak. Ülke sorumluluğunuz, okumduğunuz, bildiğiniz görecektir.

Batıdan ithal bu demekler ve batıdan ithal bu eylemlerle ancak dergi odalarında akşama kadar "doğruculuk" oynasınız... Kalkın faksları başından, Türkiye'de basın yok! Ülkemiz ve hepimiz dehşet içindeyiz. Siyaset tüm yönleriyle bakanmış ve yine sağ liberaler bir şekilde, eski tas, aynı soygun, aynı yalan başa geçmekte!

Şiddetli bir susuzluk içindeyiz, toplum inim inim ağlıyor, yapılacak tek şey, sokağa yaka paça, yalın ayak inmektir. Bu kula-bazılardan bu ülkeyi geri alacak olan okumuş aydınlarımız, hala kapalı onbinlerce örgüt içinde tüm çabalarını bir faks makinesine sıkıştırmaları kadar cinnetsi bir cahillik olamaz! Matbaanın, faksın, bilgisayarın anlamı kalmadı, mağara insanları gibi, ağzımızdan çıkan duyurak, konuşarak, tartışarak, bağırarak... Kalpleri, nıkıdan, beyinleri, mideleri, çocukları, aileleri, işleri, umudları kanışmış milyonlar kendimiz gideceğiz...

Bu güçlüğün eylemlerden bu güçlüğün teknolojiden bu ısmarlama protestolardan medet umanlar, bilgisayarların dünyaya hediyeşi, uyuşmuş, uyumsuz onbinlerce aydınlar üretmektir. Başarıdır!

Cumhurbaşkanımız hepimize birşey öğretti... Medya olmadan, basın, matbaa olmadan birbirimizle kucaklaşmanın yolunu...

ERDENER ABİ

-Ah hah hah hah!
Demek ismin Erdener ha?
Ehhahahah!.. Erdo... Evet
Erdo diyecem sana. Ehi ehe ehe?

-Yolu kapama güzelim!..

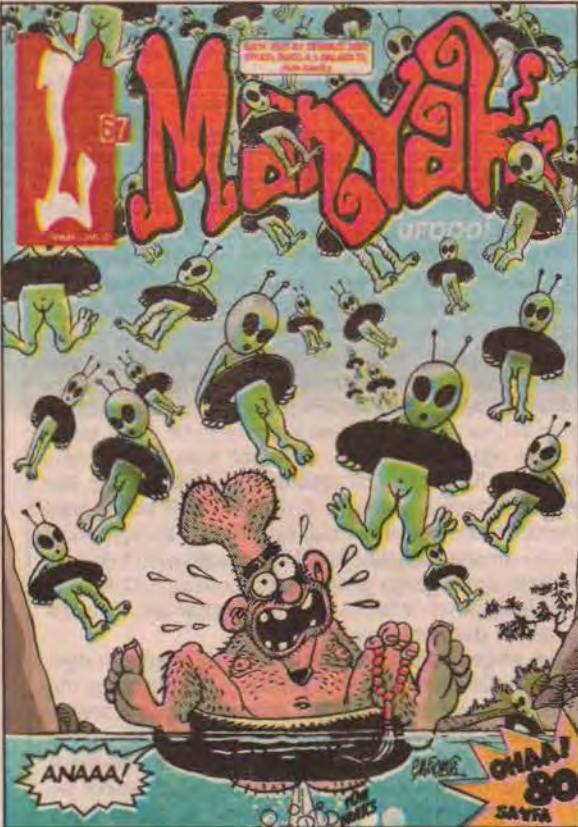

-Erdener dost, hayki-
rıncasına bağışlamak istiy-
orum... BEN KİMİM? diye...
Bağışlamamı ister misin abi?..

-Anırma kulağımın dibinde!..

K. ERTEN

L-Manyak Temmuz sayısında
yanım milyon yazar, bir milyon gizer deprem
korkusunu, kriz delirmesini, yaz bunalmasını,
parasızlık daralmasını, yalnızlık yanılmasını yok
etmek için kötlerini yırttılar. Oku Oku!

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

MERABA DÜNYALI
BİZ ÇOK GELİŞMİŞ Bİ
UYGARLIKTAN GELİYORUZ,
BİZE İSTEDİĞİN
SORUYU SORA -
BİLİRSİN!..

SİZ
NASIL SEKS
YAPIYOSUNUZ?..

AY
ÜZGÜNÜM,
BUGÜN DE YEMEK
VEREMİYCEM
SİZE!..

ABLA BEN BU
AŞAMAYA KADAR ÖLÜ
TAKLİDİ YAPARAK GELDİM,
SEN DE ÇAKTIRMAZSAN
YIRTARIZ BU
İŞTEN!..

BİİR... İKİİ...
ÜÜÜÜ-

ABİ DUR,
BİRAZ
GERİLELİM
DE ÖYLE
ATLAYALIM!..

BOBİ
YARDIM
ETSENE!..

DOSTUM,
SADIK OLMAKLA
ENAYİ OLMAK
ARASINDA İNCE
Bİ GİZGİ
VARDIR!..

Selam... "Kulaklarıma dikkat etmem" gerektiğini söyledi, Valentin. Bunu, Fatoş'dan duymuş olabilir diye kıldım önce!.. Çünkü onunla beraber gelmişlerdi. Önce biraz, terasta oturduk. Bakkaldan, iki paket kaymaklı püsküt almıştım! Onlardan birini açtım, bi tabaa koydum. Çayın yanında, isteyen alıp kırtlatın işte. Genelde sıkılırım böyle şeylerden! Bi misaafir gelince, illâ bişey ikram etmek gerekir!.. Hele yenmezse bi de, sinir olursun! Tabakta kaldı o kadar bisküvi. Kakaolu olan pakedi kendime saklamayı plânlamıştım önce; gece götürürüm diye. Sonra bunu düşündümden bile utandım, iyisini açtım!.. Kakaolu olan da paalyı ve, bisküvinin kreması daha kaliteliydi. Valentin, çok iyi Türkçe bilmiyor. Çalışmaya gelmiş buraya. Ev işleri, bakıcılık falan yapıyor. "Bisküvi alsana" dedim, tabağı gösterip. Aç değildi ikisi de. Çay içtik. Daha farklı bi iş yapan, başka bi Rus'la muhabbetimizde de, böyle olmuştu. Yabancılarla anlaşmaya çalışmanın, çok hoş bi tarafı var!.. Duruyo, düşünüyö, bi kelimeyi bulmaya çalışıyor!.. Aynı şeyi karşı taraf da yapıyo; en basit, o durumu annatan en özet türkçe kelimeyi bulmaya gayret ediyorum!.. İşin teknik tarafı bi yana, tuhaf bi duygusal yanı da var.

Hava biraz serinlemişti, içeriye geçmiştik. Fatoş, onun çok iyi el falına baktığını söylemişti. Parklarda felan, otururken, çok çingene yaklaşmıştı öyle, hiç ilgimi çekmemişti. Yine kuşkuyla bakıyodum tabi. Ama, iki kez, hem de üç ay arayla kulaklarımı yıkatmıştım. Dikkatli olmam gerekiyo bu konuda!.. O da bunu ve, başka bi iki doğru şey daha söyledi. O anda, onun avcunda duran ellerimi farkettim, utantım biraz!.. Tırnaklarım kirliydi. "Yook bişey" dedi, önemsemememi söyledi.. Olur mu yaa?!.. Kırkılda bi el falı baktırıyosun, bunu önceden biliyosun, ve gidip elimi, tırnaklarımı felan temizleyip hazırlamak yerine, bakkalda kremalı bisküvi seçmekle vakit kaybediyorum!.. Gerçi çoğu mürekkep lekesiydi, üstelik avcumun içi de temizdi.. Ay'ın, Güneş'in çizgisini falan gösterip, enerji'den bahsetti, her falda bulunması gereken bazı klâsik, olumlu şeyleri de ekledi ve, ne zaman öleceğimi söyledi!.. Evet, fena bi rakam diil. Hatta çok iyi. Yine de hiç belli olmaz. Zaten, hemen yarın öleceksem, bunu söylememesini rica etmişim.. Bu konularda espri yapmayı da sevmem ayrıca; çok fazla kuralamadık, son bi iki şey'e geçtik. Ay'arasıra gözlemlememi önerdi.. Eh, fena fikir diil. en azından bi annamı olur; çünkü çoğu zaman öküz gibi bakarım aya!.. Kocaman, ışıklı bi yuvarlak işte!.. Bi süs lambası, abajur gibi asılı duruyo orda!.. Uzakta olmasıyla ilişkili olan o sıradan, duygusal anlamları; Rey Bredbörri'nin bi iki bilim kurgu öyküsü, bi de Ahmet Kaya'nın bi şarkısındaki sözleri, getirir aklıma bazen. Bu etkileşimler de her zaman olmadı için, çoğunukla, iyi parlıdyosa "aa, ne ilginç!" diye bakılır sadece!..

Valentin, güzel bi isim. Ya da, ne biliyim, değişik olduğundan, bana öyle geliyo belkil. Erotik bi dizi film vardı; oradaki kadının adı da buydu gâlbâ!.. Falıma bakan ve kakaolu bisküvi sevmeyen Valentin de güzel bi kadın olmalıymış gerçi; belli oluyo bu... "Yaşlandık artık" dedi, bu tesbiti yapmak hoşuna gidiyomuş, bir yandan da üzülyormuş gibi. Zoşçenko'dan bahsettirm on. Çok sevdim bi mizah yazarıdır!.. Kitabı getirip, adamın arka kapaktaki resmini gösterdim!.. Konusu "Sibirya" olarak seçilen bi karikatür festivalinden bahsettirm. Bu bi iki geyik, kültürel temastan sonra, muhabbet daha sıcak ve ortak oldu, akışına bırakıldı.. Bi ara, çantasından bi iki fotoğraf çıkarıp, çocuklarını gösterdi.. İsimlerinin yazması ve okunması çok zor!.. Ama, Andrei'yi hatırlıyorum!.. Öğluymuş.. Bi de damadı vardı gâlbâ. Rus, Türk, hiç farketmiyo, bütün yaşlı kadınlar aynı!.. Bahsettikleri en ilginç ve önemli şey, çocukları!.. Fransız müzii sevdiini söyledi.. Bi tane öyle bi kasetim var; şanson!.. Gidip onu koydum teybe. Bi de bisküvi attım ağzıma. Harbiden, yenmiyo! Kuru kuru!.. Yani, çok sert.. Ulan, bende mi yaşılanıyorum nedir?.. Fatoş, kek getirmişti meseâ, yumuşak o, iyiydi!.. Ama onnar; yani Valentin felan, gerçekten daa sağlıklılar!.. Bu yaşta halâ çalışıyo olması; başkaları, baş katın merdivenini inleyerek çıkarken, onun içeriye girdiinde ses tonunda halâ fazla bi titreme olmaması felân, bunnar basit şeyler diil.. Tam tersi, inerken daa kötü ayrıca.

Işık aniden sönüp, karanlıkta kalıp da düşmeşin diye, kapıda bekledim inerlerken... Parmaam, apartman ısı dümesinin, üzerindeydi. Söndüü anda yakmayı çok seviyorum.. Genç arkadaşlara, uğraşılmaz hiç!.. İlk katı indiklerinde, girin içeri; insinler.. Ama, annem felan geldiinde bazen, ve Valentin için işte, beklemeye değer; gerekli yani!.. Hassıgtır!.. kapının dibinde, bunnar ve, başka şeyler aklıma takılırken, ışık aniden söndü, hemen basamadım düğmeye!.. Dalıp gitmişim!.. İki üç saniye kadar karanlıkta kaldılar. Fekat, ayak sesleri çok derinlerden geliyodu ve, çıkırtı diye, kilit zinciri sesi duydum. Dış kapıya ulaşmışlardı bari.. Hemen iyi günner diliyorum...

yacaklar. Biz yünüyoruz, yünüyeceğiz.
Şu hücrelerden sabırla olsa da sizlere ulaşmak sevindim.
Mektup ırmak gibi umudun sesi oluyor. Duvarların ötesine
açılan bir kapı..
Sabırlarını bu kapıdan, bu nehirde göndermek isteyen var-
sa sanırım kağıda-kaleme. Paylaşmak güzeldir.
Herkes selamlar. Bizim günümüzde gelecek..
Doğan Ünal - F Tipi Cezaevi B1/7/27 Sincan-Ankara

Artık Dayanamıyorum

Ben, daha fazla sevgisiz bir ortamda yaşamak istemiyorum. Kendim için, gelişmem için, geleceğim için ve insan gibi yaşamak için emeğim saygınlık kazandı, yazmış kültür kalıplarının hüküm sürmediği bir ortam istiyorum. Yalnız matematik sınavımız var ve herkes hani hani matematik çalışıyor. Benimse içim acıyor. Burdaki her şeyi zamandan sayan, bazı şeyleri alttan almasını bilmeyen insanlar beni yoruyor. Ben yemeğe iki dakika geç kalınca aç kalmak istemiyorum. Ben sabah güneş doğmadan uyanmak, uyanamazsam yine güneş doğmadan tualete temizlemek istemiyorum. Ben solugumu keser çeşme suyu banyo yapmak istemiyorum. Gece uyukken yatağımda kedinin, köpeğin, farenin gezmesini istemiyorum. Bu düzenden nefret ediyorum. Ben burda içtiğim suyu bile parayla (bu kelimeden de nefret ediyorum; ama her seferinde muhtaç oluyorum...) alırken annemin kilometrelerce ötede ucuzundan alabilmek için pazar yerini dört dönmelerinden de nefret ediyorum.

Ben, güneşin doğuşunu hissetmek istiyorum. Uzak bir yerde, kalabalığın olduğu bir yerde kendimi tek başıma hissetmek istemiyorum. Yaşadığım bu hayrat yerde birazcık sevgi istiyorum. Hem burdaki yöneticilerden fikirlerime dair her zaman destek istemiyorum ki ben. Beni dinleseyler içimde öyle çok şey değişecek ki. Bunu anlamak istemiyorum. Bana hiçbir şey kazandımadı burası. Aksine; hep kaybettim, hep yoruldum, hep bilmişliğini hissettim. İnsanlığa dair hiçbir şey yaşatmadı burası bana.

Bir hayvana olduğu gibi hakaret gördüm, ezildim. Sömürüldüm başımızdaki taraflardan. Onaltı yaşındaki bir genç kızın duygularını yaşayamadım. Burda öğretmenini sevmek için izin alman gerekiyor. Eğer onu bir başkası seviyorsa, sen sevmersin. Öğretmeniyle konuşamazsın. Yoksa, onu seven arkadaşın konuşmaz seninle. Artık herşeyden nefret ediyorum. Ben bu yaşında sevinci yoğun, acıyı serpinti hafifde yaşamıyordum. Daha fazla "ne kadar neşelisin, senin gibi olmak isterdim" gibi laflar da duymak istemiyorum. Bu lanet okulun beni de tükettiğini bilsinler artık. Beni de yorduğunu, beni de benden aldığını bilsinler. Bu okulun beni günliğim, Leman'ım bu-tunacak diye korktuğunu bilsinler.

Evvel dostlar çok şey istiyorum gibi görünüyor; ama aslında tek istediğim, insan olduğumun failına varmak ve insanca yaşayabilmek...

İsmail

Mehaba!

Dört yıl aradan sonra ilk kez Leman okudum. Bir haftadır da belki yirmi defa okumuşumdur. Ne kadar da özlemişim. Yaklaşık yedi yıldır İngiltere'deyim buralar şöyle de, böyle de, çok özledim de muhabbeti yapmayacağım. Ama yalnızlık kötü, zor, etrafında binlerce kişi varken yalnız olmak, yalnızlığı hissetmek çok daha kötü, en kötüsü şeyin de Leman'sızlık çok çok daha kötü, gerçi her hafta internetten okuyabiliyoruz, ama sabah okula giderken gazete bayından alıp otobüste okumak kadar zevkli değil. Neyse ben 27 yaşındayım. Ya, cinsiyet renk, din, dil fark etmez yazmak isterseniz yazın.

Car - 5/7 Cross St. CHB7LP Hotywell/Flintshire / U.K.

Mehaba, Leman Dostları,

Aylan birbirine bağlayıp, mevsimleli üst üste yığıp, yünüyoruz daha. Açık bedenlerimizden, ölüm canlarımızdan besleniyor hala. Yalın 8 ay oldu. Yaşam bir ırmak gibi gürül gürül alıyor. Bu akışı hissetmek büyük mutluluk. Bedenlerimiz ve anılarımız derin yaralar almış olsa da, o ırmaktan kopmadık hiç. Hücrelere karşı attığımız her adım ırmakı güzelleştirdi. Çünkü ırmaktan koparılmaya çalışılıyor. O ırmak umut ırmak-ğı, o ırmak sevd ırmakı, o ırmak özlem ırmakı, o ırmak bü-yük insanlık... ondan kopmak asla...

Yaşadıkça, ırmakta soluklanmaya ırmakta kalmaya kararlıyız. İşte bugüne kadar 50'den fazla arkadaşımız bunun için öldü. Bir o kadar (belki daha fazla) sakat kaldı.

Siyasi düşüncelerimiz, inançlarımız ve değerlerimiz yok edilmek istendi, isteniyor. Yani bizi biz yapan ne varsa silinmek isteniyor. Ama sömürü ve talan düzeninin sahipleri bundan çok rahatsız. Emperyalizm kanla besleniyor. Önderinde hiçbir engel görmek istemiyorlar. İstiyorlar ki; herkes boyun eğsin. Baskı bunun için, tehditler, sansür, zulüm bunun için. Emperyalistlerin sözcüleri "cezaevlerinde reform yapılmasını ve ko-guş koşullarının değişmesini biz istedik." diyor. Yani talimat vermişler. Yani hücre polibkasi, demokrasi ve insan hakkını, ağızdan düşürmeyenlere ait. F tipininin, emperyalistlerin programı olduğuna inanmayan kalmamıştır sanırım!

Bağımlılık ilişkilerinin geldiği boyut korkunç. Bakan sıfatıyla vali bile atadılar. Atayan IMF "Biliyorsunuz IMF, ABD'nin tesin altında... Derviş diye bir arkadaş yolladılar... Tüm yasalar ça-brı çatır çatıyor" Bu sözler Rahmi Koç'a ait. İyi güzel de bu IMF, bu ABD, bu AB neden istiyor yasaları, neden bir vali atadılar. Türkiye halklarını çok sevdiğinden olmasa gerek. Bu sömü-rü ve talan pervasızlaşmıştır. Ve gelişme, çağdaşlık, ilenci-lilik falan değil. Bal gibi bağımlılık, kölelik. Para babalarından başka kimse bu bağımlılık ilişkisini alkışlamıyor. Ulusal onur, insana saygı ayaklar altına alınıyor, bağımlılık baş tacı ediliyor. Bunu yapan işbirlikçiler elbet ayaklar altına düşecek. Ortacağ karanlığında dahi insanlık yok edilememiş. Kuyucu Muratlar, Mussoliniler, Salazarlar, Hitler hep kanla beslendiler. Ama ba-şaramadılar. Büyük insanlık her kavgadan başı dik çıktı.

F Tipi yaşam yaratılmak isteniyor. Ama canlarımızla barikat okduk. Bugün bize kızan, acıyan, öfkelenenler var. Bizi boşa ol-ta atmakla itham edenler var. Bize "teslim olun" diyenler var. Bize inatlaşma olduğunu ve vazgeçmemizi gerektiğini söyleyenler var. Bunları uzabmak mümkün. Her sözün özü, F tipini kabul edin. Bu sözleri sarf edenler boyun eğenlerdir. Kafalan F tipine dönerlerdir. Haklılığımızdan vazgeçmemizi isteyenler emperyalizmin politikasını kabul edenlerdir. F tipini kabul edin demerin başka anlamını bulamadım.

Ekonomik, sosyal, kültürel, siyasi bütün sorunların kayna-ğı, nedeni emperyalizmdir. Bunu herkes ifade ediyor artık. Emperyalizmden, usaklandan kurtulmadan hiçbir sorun çözül-mez de inleşir. Tek yol onlardan kurtulmaktır.

Bugün ölüm orucunda 250. gün. Ve aynı kararlılığımızla yü-rüyoruz. Tek yapmadan tehdit ve baskı. Ama insanlığı boğama-

Leman Sayı: 504
7 TEMMUZ 2001 CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● Topyenz LM Bosni'nin Üstü
● İmilyaz Sahib: Mehmet ÇAĞÇAG
● Genel Müdür: Tuncay AKGUN

Yazıştıkları Müdürü: Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Tel: 292 95 65 (4 Hattı) ● Fax: 251 42 44 ● Abone-lik: 292 95 65 (112) ● Baskı: İncok ● Dağıtım: Bir Yayıncılık
Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beşiktaş/İstanbul

Leman
EN KÖTÜ KARNEYE
BİSİKLET
VERİYOR

LEMAN 10 YILDIR EN KÖTÜ KARNELERE BİSİKLET VERİYOR. BU SENE YİNE VERİYOR. GELECEK SENE YİNE VERECEK... ORTAOKULLULAR, LİSELİLER, KARNENİZ KÖTÜ DİYE MORALİNİZİ BOZMAYIN, İÇİNİZİ KARAKTAYIN... HELE İNTİHAR PALAN HİÇ DÜŞÜNMEYİN... KARNENİZİ BABANIZDAN ÖNCE LEMAN'A GÖSTERİN... PEDALI ÇEVİRİN... KATILIM İÇİN AĞAĞIDAKİ KUPONLA BİRLİKTE KARNENİZİN BİR FOTOĞRAFINI BİR DE FOTOĞRAFİNIZI GÖNDERİN...

en kötü karneye bisiklet

Adı: Soyadı: Okulu: Sınıfı: Zayıf sayın: Adresi: Tel: ()

Not: Karnede sahtecilik yapmayın, kontrol edeceğiz!

L-Manyak ayrıntısı L-Manyak'ta!.. İki dergi için de şansını denemek serbesttir..

en kötü karneye scooter veriyor!

Scooterları kazanan LeMan ve L-Manyak okurlarını çağırıp L-Manyak/scooter sınıfı, LeMan/bisiklet sınıfı kurucuz!... Dersimizi yapıp.. hatıra fotoğrafımızı çektiyip.. hep beraber turluycaz!.. (Uzak şehirlerdeki okurlarımızın otobüs biletleri bizden.. izinler velilerden)

OHÖÖY!

Ayrıca 100 kişiye... LeMan kitabı.. bardak.. t-shirt.. şöp kutusu.. mause pad.. tepsisi..vs...

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

MEGADETH NEDİR BABA? Heavy Rock tarzının yarı tarifi ve en büyük kahramanı... Dev Dave Mustaine öncülüğünde bir döneme damgasını vurmuş dünya çapında değişik ve rici metal türleri, speed ezgi -ler taşıyıcı... Bir önemli husus: Megadeth'i çağdaş diğer gruplardan ayıran en önemli özellikleri politik ve ekolojik.

VAY BABA Speed-Thrash

VAY BB.

MEGADETH GELMİŞ..

YOKSA KEKE SEN Mİ GELDİN?..

MEGADETH İstanbul

Heavy Rock tarzının en yakın tarihdeki en büyük kahramanı MEGADETH yeni albümleri "The World Needs A Hero"nın tanıtımı için geçenlerde İstanbul'a geldi... Neyse ben de Lemar'dan ATOM dergisi için ayaküstü güzel bir röportaj amacıyla kalktım İstiklal Caddesi'ndeki Mephisto Kütüphanesi'nde düzenlenen imza gününe gittim... Havva nemli, bok gibi sıcak... Çarşıya bir kalabalık!.. Mümkün değil.. Zaten uyku buzum.. Soluk sıyah renkli Megadeth Pantera, Metallica tişörtünü sırtına geçirmiş esmer yonda gençlik günü... Araya caddenin tineret, sepalet, zabitacı ve simitçi gibi bütün renkleri de kalabalığa karışmış.. Hatta o esnada tramvay yolundan geçen bir hurdacıyı gören zabıta memuru "e bütün meşakeler burda tabii, hurdacı da gelmiş bak" dedi.. Yarım saat sonra üç-beş tane polis geldi.. Birbirini ezen kalabalığı öyle bir dağıttı ki, o yurdunun meteor parçası gençleri yağmurdan kaçan küçük birer deniz kızı gibi yanlıverdiler.. arada ben de ezildim... Saatler sonra Megadeth geldi.. Ne besmelesiz lemiş ki bizinkisi!.. Fotoğraf çekimine izin vermiyormuş elemanlar.. (Niye ki?) Baktım, bizim Kemar'dan Punk Levent de orda, gruba İstanbul'u gezdiriyormuş.. Akşam 10.30'da Megadeth'in konseri başladı..

İŞTE BAŞARISIZLIK FOTOĞRAFLARI

İmza yeri ufak...

kalabalık... corul corul...

BB.. yorgun argın.. zaten canı sıkıyor

Dave Elbston geldi en sonunda... YÜZ be Dave!

Mevlevi Mezarlığı

Kak kedisi ne vurdurmuş ballığı... Ben ne dedim bunlarla nelerlere girdim... Bahadır Boysal'ın zilli siyahı "Bonita"nın 6 adet yavrusu tarafından 6 şanslı okura verilecektir. (İsteyen anasını da alsın) Lütfen çok ciddi alıcak olanlar bana mail atsın veya Lemar'a telefonunu bırakın.. Mersi.)

kan-ter içinde... YAZ SICAĞIYLA EXTRA MUCADELE! Meyveli Gazoz değil, ATOM!!!

* Bomba Yazı Dizisi- Gençlerin Mezarı
* Vedat Özdemiroğlu (Mahşerin Dört Ahşısı)
* Bahadır Boysal 2020

* Gökhan Dabak * Mem - coş
* Sanal Simge * Sibel Gökçe
* Horozo?
* Kemkem ve Bebelere Balon

ŞIKIR ŞIKIR TEMMUZ SAVISI!

- Ulan bizde şans olsaydı... Oysa ki Avrupa'da herkesin Megadeth'i pozu var. (Biz hep ezik ve onurlu olduğumuz için mi ciddiye alınmadık merdoğlu?)

Megadeth, Porto Riko'nun bir köyünde elemanlarla

Megadeth, Las Vegas esnasıyla

OSURTUR- DUK... ULAN HAL- BUKİ NE GÜ- ZEL SORU- LAR HAZIRLA- MIŞTIK DAVE MUSTA- İNE.. MİSAL...

- * NICK NENZA 1998'de ayağın- da çıkan kist yüzünden gruptan ayrıldı dediler doğru mu?
- * Tekno müzik yıldızlı bozar mı?
- * Rock'ta başarı illaki grup çalışması mıdır, yoksa ferdi olarak da çoşulabilir mi?
- * Zenciden niye metalcı olmuyor?
- * Hayvanları sevmeyen insanları sevebilir mi?
- * Avrupa'da metal öldü de, ışık doğudan yükseliyor hesabı Anadolu'ya mı geldiniz?

BU İLAN GERÇEKTİR

<Bende varım>> çilikta son nokta!! BAHADIR BOYSAL'LA BAŞBAŞA

Sohbet vakitleri bu numarada:

0 900 310 1530

**her cuma: gece 21:00 ile 01:00 arası
her pazar: gündüz 12:30 ile 15:30 arası**

NERAK ETTİĞİNİZ TÜM SORULAR CEVAPLANACAK

Misal:

- Hayat ne değildir?
- Bazı elemanların bilinmedik yönleri!
- Çizdiğim o enteresan anılardan bazı ince detaylar!
- Niçin ağlarız?
- Mizah, karikatür bir ilim midir?
- Diskolarda çok özel adabı muâferet kuralları!
- Kör kuyularda merdivensizim?

CANLI BİR SOHBET, BİR İKRAM

BİREBİR! Birtirimizi dinleyeceğiz. Kucaklaşacağız... Simeki sarılacağız !!!

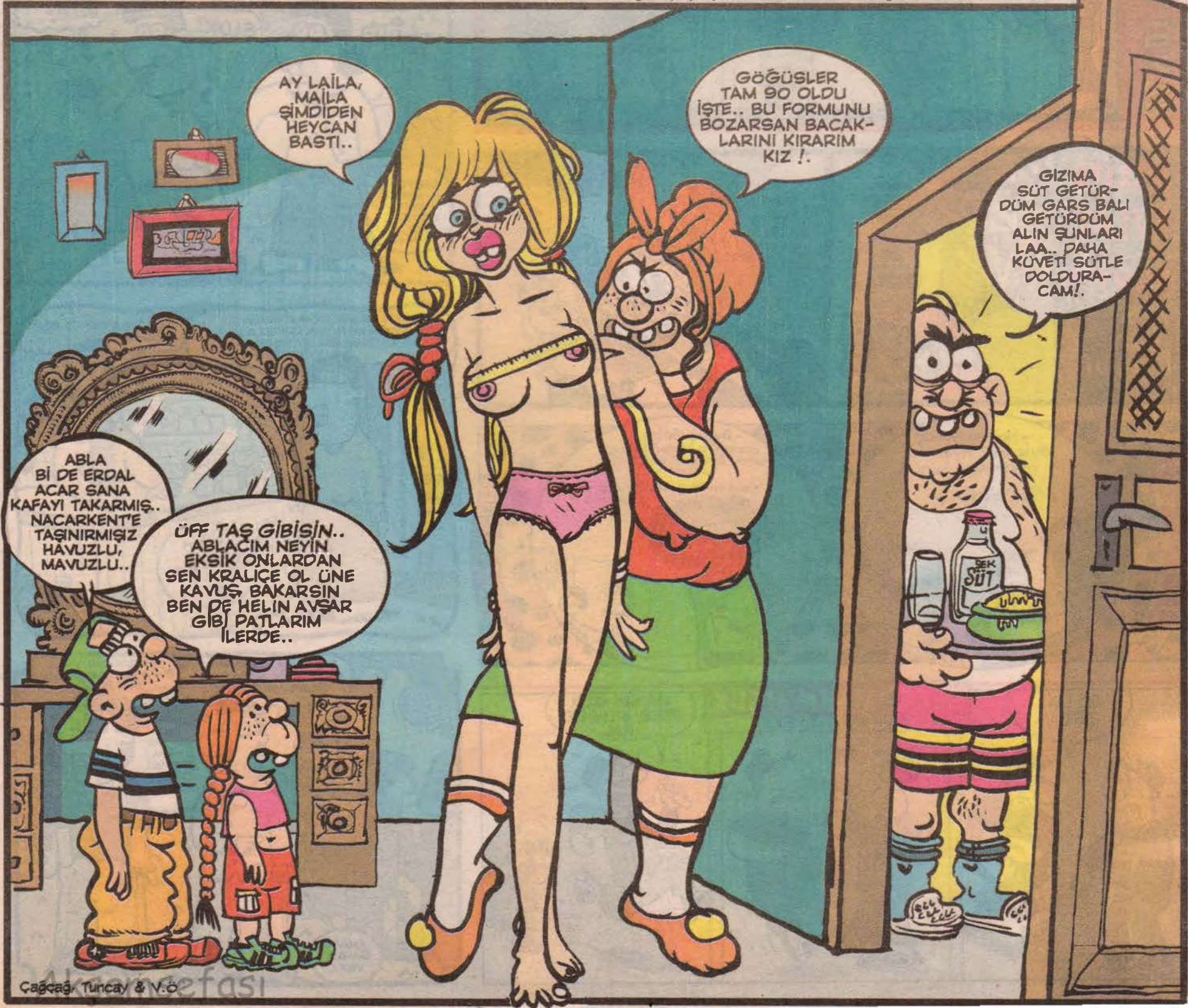

Kızım LOLİTA Olacak Bize Bakacak

Lolita olmak için 5 bin genç kız başvurdu

Ekranlardan, magazin programlarından, Şamdan, Gala gibi dergilerden, gazetelerin 1. sayfalarından tanıdığımız pek çok çibir modeli kazandıran Elite Model Look yarışmasına bu yıl 5 binin üzerinde başvuru olmuş... Başvuru yapan genç kızlar 16-21 arasında değişen yaşlarda.. Geçtiğimiz yıl fi-

nale kalan kızların yaşı 16'dan da küçük olduğundan RTÜK yarışmayı canlı yayınlayan ATV'ye kapatma cezası vermişti. Bu yıl onun için 16 yaş sınırlaması getirilmiş.. Yaş sınırı olmasa belki de 10 binler başvuracaktı... Ailelerin, çocuk yaşta genç kızların ufkunu bu işte.. Pırıl pırıl bir hayat, lailalar, televoleler, harika pazarlar, Bodrum'lar, çamaşır değiştirir gibi yenilenen cam gözlü playboyalar.. Ülkemizi kimler bu hale getirdi?..

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

PANTOLON

Göçmen başvurusu için 1.700.000 vatandaşımızın başvurduğu Amerikan Elçiliği çareyi konsolosluğun kapılarını kapatmakta buldu.. İşçi alacağını duyuran Alman elçiliklerinin de telefonları kilitlendi...

İstanbul Belediyesi'nin kenti donattığı çiçeklerden de pis kokular gelmeye başladı. Çiçeklerin önemli bir bölümünün eski fazilet milletvekili Nazlı Ilıcak'ın eşi Emin Şirin'in şirketinden alındığı belirlendi..

Zamana dava dayanmıyor....Hortumlamadan sonra Susurluk davaları da zaman aşımına uğrayarak bir bir düşüyor...

Maliye müfettişleri, oğluna bir trilyonluk sünnet düğünü yaptıran Bedrettin Ekdi hakkında inceleme başlattı. Ekdi'nin bugüne kadar hiç vergi vermediği ortaya çıktı...

Elite modelin düzenlediği mankenlik yarışmasına yaşları 16-20 yaşları arasındaki beş bin kişi başvurdu..

Milli gazete yazarı Mehmet Talu, köşesinde 'namaz kılmayan çoğunluğu kan çıkana kadar dövün' diye telinde bulundu...

Telekom direnişi öncesi...

Telekom direnişi sonrası...

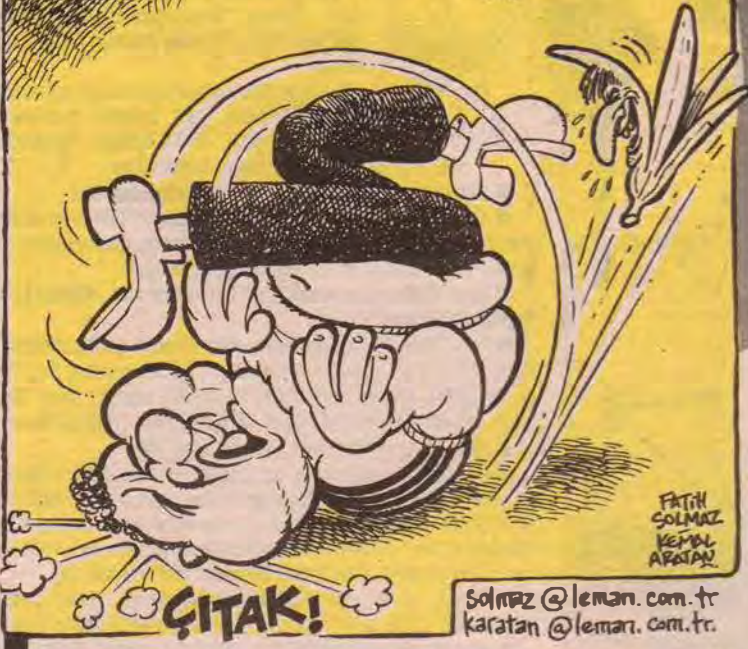

- fotokopi makinalarının kendilerine en çok sordukları soru: **'bu anı daha önce yaşamıştım'** sorusudur
- gūnaşın kullanılan masaj aletleri zamanla şımanp masaj yapılan kişinin ensesine şaplak, dōtūne parmak atmaya yeltenebilirler
- dakka başı para çekilen bankamatikler bir süre sonra kendilerini sırf paralan için sevdiğimizi sanırlar ve büyük bir teknolojik boşluğa düşerler
- uzun süre randımına tabi tutulan vibratörler zamanla duyarsızlaşır ve aşka inançlarını tūmden yitirirler

- bilgisayar karşısında fazla oturmak bilgisayarda platonik bir bağımlılık yaratır, bilgisayar tek başına kalınca ekranını klavyelere vurarak panik atak nöbetleri geçirir
- gereğinden fazla kullanılan uzaktan kumanda aletleri, zamanla kendilerini vücutları olmayan birer cinsel obje sanırlar ve playboy tivi'ye demirlenip kalırlar
- walkman'ler, walkman dinleyen kişileri kendilerini hava aldırarak için gezdirmeye çıkarmış kapıcı hanımları sanırlar
- ezan okuyan çalar saatler sonradan kendilerinin japon malı ve aslında budist olduklarını öğrenince yemeden içmeden kesilirler ve akrep ile yelkovanlarını sıfır numara kestirip haham olmaya kalkışırlar
- elektrikli battaniyeler, bin'leri sevişirken onlar da olaya girmek, yalamak-yutmak isterler ancak bir şey yapamayınca birden kısa devre yaparlar
- vantilatörler kendilerini kafese kapatılmış uzaylı muhabbet kuşları sanırlar
- ampüller hep başları tavana asılı durdukları için doğrultulunca bir müddet kusarlar ve bir küçük boy yoğurt yemek isterler
- sabokowa yastıklar altlarına cumhuriyet altını ve türk lirası konulunca güçler ne gider, japon yeni ve samuray altını konulunca da hemen kederlenip fısıf fısıf bir japon uzun havası söylerler
- tek melodili kapı zilleri kendilerini sürgüne gönderilmiş piyano tuşu sanırlar
- yazar-kasa'lar bir antoloji'ye giremeyince yüzyıl'ın yüz türk zehirinden içerek efsane olmaya kalkarlar
- çok amaçlı örtüler zamanla şirretleşip 'evin bütün yükü benim omzumda' o cadaloz karıyla değil benimle yatacaksın diye evin herifine veyansın ederler
- çift kasetçalarlı teyplerin yalnızca bir kasetçalarılarında daha çok kaset çalınırsa hiç kaset çalınmayan kasetçalar tarafları bu duruma çok üzülür, içlerine atar ve zamanla verem olur tüm kasetleri sararlar
- çanak antenlere su doldurup banyo yapmaya kalkışmak onların minicik bilinçaltılarında tamiri imkansız hasarlara yol açar
- vücut geliştirme aletleri gıcık kaptıkları insanların vücutlarını çelimsiz hale getirerek içten çökertirler
- fazla kullanılan mutluluk çubukları çabuk yorulup her postadan sonra bir bardak soğuk limonata içmek isterler

UMPAHA

guneri@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ
İÇOĞLU

Konuşkan Türkiye!

● Basın toplantısında "Ölmedim" demenize gerek yok bence efendim.. O çirkin kelimeyi ağzınıza almayınız. Necip medyamız, sizi gördüğünde ölmediğinizi anlayabilecek çaptadır!.. **Hüsamettin Özkan (Sağ kol)**

● Bu G-String dedikleri tam olarak nedir?.. Dilimize "Kıçakaçan" olarak çevirmek mümkün mü?.. **Osman Durmuş (Yılık-Sağlık Bakanı)**

● Kaşar Ağası olmak benim için gururdur!.. Duyulanma göre, Paris Belediye Başkanı da Lavaşkıri Kontuymuş!.. **Melih Gökçek (Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı ve Kaşar Ağası)**

● Alocuum, sırtım hiç yanmadı!.. **Reklamdaki Kız**

● Green Card için başvurduğumu kimsenin bilmesini istemiyorum. kesinlikle istemiyorum!.. **Kemal Derviş (Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanı ve Catharine Derviş'in beyi)**

● Ayşe Hatuncuum, sana Kaya'nın selamı var!.. **Kenan Erge-lingöz (Paparazzi)**

● TRT Genel Müdürlüğü için benim önerim Ali Baransel'dir... Ama dersiniz ki, o makama Akıllı Bidık geçsin veya Bay Yan-ış ve Doğru Ahmet dönüşümlü müdürlük yapsın, bişey diyemem... Onlar TRT'de daha eski!.. **Kenan Evren (Yedinci Sanat)**

● Alocum, ben bardayım!.. **Reklamdaki Kız**

● Hiç paniğe kapılmayın arkadaşlar... Yenilikçiler çözülecek-til!.. Sen hem kendine Yenilikçi diyeceksin, hem de eskiciden Me-ral Akşener'i alacaksın... Yakında bunlar kendi içlerinde Klasik Ye-nilikçiler ve Neo-Yenilikçiler olarak ikiye ayrılır, aha şu tuvalet du-varına yazıyorum!.. **Necmettin Erbakan (Eski Başbakan)**

● Mesut, şu beş bankadan birini alsaydık ya... Bakar, besler, büyütürdük... Çok sevdimi şeyler... **Berna Yılmaz (Rahşan Işık)**

● Herşey için teşekkürler Sisi, oğlumun sünet düğünü tam istediğim gibi mükemmel ihtişamlı oldu... Sana söz, senin için daha görkemlisini yapacağım ilk fırsatta çünkü sen çok daha fazlasını kestirmiş bir kişisin!.. **Bedrettin Ekdil (1 milyon dolarlık sünetin sahibi)**

● Alocum, kahvaltıda iki Hollandalı bana dik dik bakıp yeşil zeytin yaladılar, neredesin?.. **Reklamdaki Kız**

● Hüsamettin, büyük sis bi acaip olmuş-sun, tütsülenmiş tavuk gibi!.. Ne o, bozul-dun mu?.. Şaka da yapılmıyo sana ha!.. **Bü-lent Ecevit (Başbakan)**

● Demek ki kuşaklarla beraber anlayışlar da değişiyor... Bizim zamanımızda toplanıp kıça giren don, rahatsızlık yaratırdı... Şim-di gençler G.String'i zevkle giyorlar. Sen ne dersin Fatihim?.. **Semra Özel (Eski Först Leydi)**

● Bi daa 3 dolarlık şarap içtim... Dün gece Amerikan Has-anesinde midemi yıkatmış!.. **Rahmi Koç (Çok para)**

● Alocum, yaşı bi amca "Bey'niz misin kızım sen, tatile gel-mişsin, tadını çıkar sana, elinden telefon düşmüyo" dedi bana... Çok yıpranmış haldeyim. neredesin?.. **Reklamdaki Kız**

● Enis Bey, herkesin bir dayanma sınırı vardır... N'apayım, IMF Başkanı Horst Köhler'in bacağına mi sıkayım, katil mi olayım?.. Interpol mü arasın beni?.. Delirtmeyin adamı rica ederim... Rü-yamda bile Kahkonen'i görüyorum, dün Telekom'dan gelen fatu-rayı yaklım sinirden. apartman boşluğu bi on dakika kadar tutuş-tu!.. Enis Bey, rica edicem!.. **Devlet Bahçeli (Birinci asistan)**

● Rupapa rupapa bam-heyl!.. Herkesin kolu yanda, benimki yukarda!.. **Enis Öksüz (Telekom Fatih Kara Enis)**

● Griz büyürse, patronlar bite yabancı ülke-lerde tuvalet temizlemek zorunda galabilir di-yorlar... Şimdiden Hela-SA'yı gurmak lazım, n'olu n'olmaz!.. **Sakıp Sabancı (Deli Para)**

● Alocum, şu an kaydırtayım, havuza doğ-ru kayıyorum... Cep telefonum ıslanır mı aca-ba?.. **Reklamdaki Kız**

● Alocunu skeyim senin e mil... Arama bi daa beni... Biz, sana beyinsiz diyen o müba-rek, yaşlı amcayla gölgede tavlâ oynuyoruz... Unut beni... Zaten güzelim "arkadaş" lafına "ar-yadaş" esprisi bozar yiğidi!.. Buraya kadar... Bir gün ayılsak bile seninle aryadaş!.. **Reklamdaki Çocuk**

● Jet-ski'yi hazırlayın, Floransa'ya gidiyoruz... O kavun kafalı Gori'yle hesabım var!.. **Fatih Terim (Denn Milano)**

● Mutluluğun formülü çok açık: Bir sen, bir ben, bir de Dev-let!.. **Mesut Yılmaz (Beyaz Enerjik)**

● Arkadaşım, biz olimpiyat diyoruz, İstanbul 2008 diyoruz, siz hala hilede, hurdada, hülledesiniz!.. Olimpiyatları yaparsak "Hül-le" dalında mı yarışcaz?.. Hani nerde olimpiik ruh?.. Ey olimpiik ruh, geldiysen üç adım atla!.. **Celal Doğan (Kemal Derviş'in Kan-kası)**

● Ömrümde görmedim böyle gelini... Gelini, gelini, Çaki'nin gelini!.. **Atilla Dorsay (Sinema eleştirmeni)**

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU klservis@leman.com.tr

HAMDİ
ABİ ÇOK GÜZEL
RÜZGAR ÇIKTI,
BEN DE AĞILI-
YORUM!..

BU KOY UÇURTMA BORDU YAPMAK
İÇİN ÇOK ELVERİŞLİ, ANCAK BUNLAR BAMBAKŞA
BİŞEY BULMUŞLAR!.. BURDA BİZE YER YOK...
BORDING ARAŞTIRMA TEMSİLCİSİ OLARAK TETİS YERİ
BELİRLEME RAPORUNA YAZMALIYIZ BUNU...

DUMUR

Çengelköy'de eski, met-rük bir ahşap evin önünde duran kırık dökük, vişne rengi bir Şevrole arabanın camına, içerden ilâstirilmiş büyükçe bir kağıt... Üstün-de şunlar yazıyor;

"Dikkat araba park et-meyiniz. Binarın üzerin-den kiremit düşer. Önem-le duyurulur."

İyi, iyi, güzel de, o eski püskü biçare Şevrole niye duruyor orda?.. Onun üstü-ne kiremit düşmüyor mu?.. Ya da düşmesinin bir öne-mi yok mu?.. Güzelim ah-şap evin çatısı niye tamir edilmiyor?.. Anlamıyorum ki, anlayamıyorum ki?...

DETAYI

AFYON'DA,
TESİSLERDE NİYE
DURMADIN NİYE?.. Bİ
AFYON SUCUĞU YEDİR...
MEDİN BİZE? NASIL DA
CANIM İSTEMİŞTİ... HİÇ
BENİMLE İLGİLENMİ-
YORSUN?.. RUHSUZ...
AYRILICAM SEN-
DEN!

YAVRULMA Bİ DUR,
Bİ SÜS YAA...
170'LE GİDİYORUM
BURDA, Bİ YANDAN DA
RADARLARI KOLLUYO-
RUM... ORDA SUCUK
ŞURDA KÖFTE, BURDA
AYRAN, SONU GEL-
MEZKİ Bİ
YOLLUN.

Bİ
MEVSİMLERDE
TRAFİK
CANAVARLARINA
BİR DE TRAFİK
GERGİNLERİ
EKLENİR Kİ
YOLLAR İVİCE
BİTMEZ
OLUR...

ABİCİM TAMAM, ARABA BOZULDU
ANLADIM AMA SÖRF BORDLARINI
DENİZE TRAKTÖRLE GÖTÜRDÜK...
TEN SONRA NE ANLAMI
KALDI Kİ SÖRFÜN? Bİ
NE YAA?!

TAMAM MI
GENÇLER...
DE HAYDI
GEDİVERELİM
GAARI!..

SORUN YAPMA
BE OĞLUM... ARABAYI
İKİ GÜN SONRA TESLİM
EDECEKLERMİŞ... İKİ GÜN
BOYUNCA SÖRFÜMÜZDEN
MAHRUM Mİ KALACAK!

TEREFLİ

PICTURES

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

İnan Zehra Sizin Çocuklar Kazanacaklar.

her şey binişio o büyüü r nehir sonsuzluğa a kıyor. İşt birer birer ölmekten. Çü suzuğa inannışlar. Bin bir pençesinde yaşayan ben bile Bu çocuklar bir gün kazanan kenmez çünkü...

Bu devletin, bu oğriler zi gözderimü bu dünyaya açuğ lede, sokakta, okıda, fabrika de ruhumuzu ve bedenimiz i bizi her geçen biraz daha kû yöntemleri denediğini, bizi he miz olmaktan çıkarmak için vurduğunu bir kez daha s mı?.. Her şey çok gizli yapıld değil mi?...

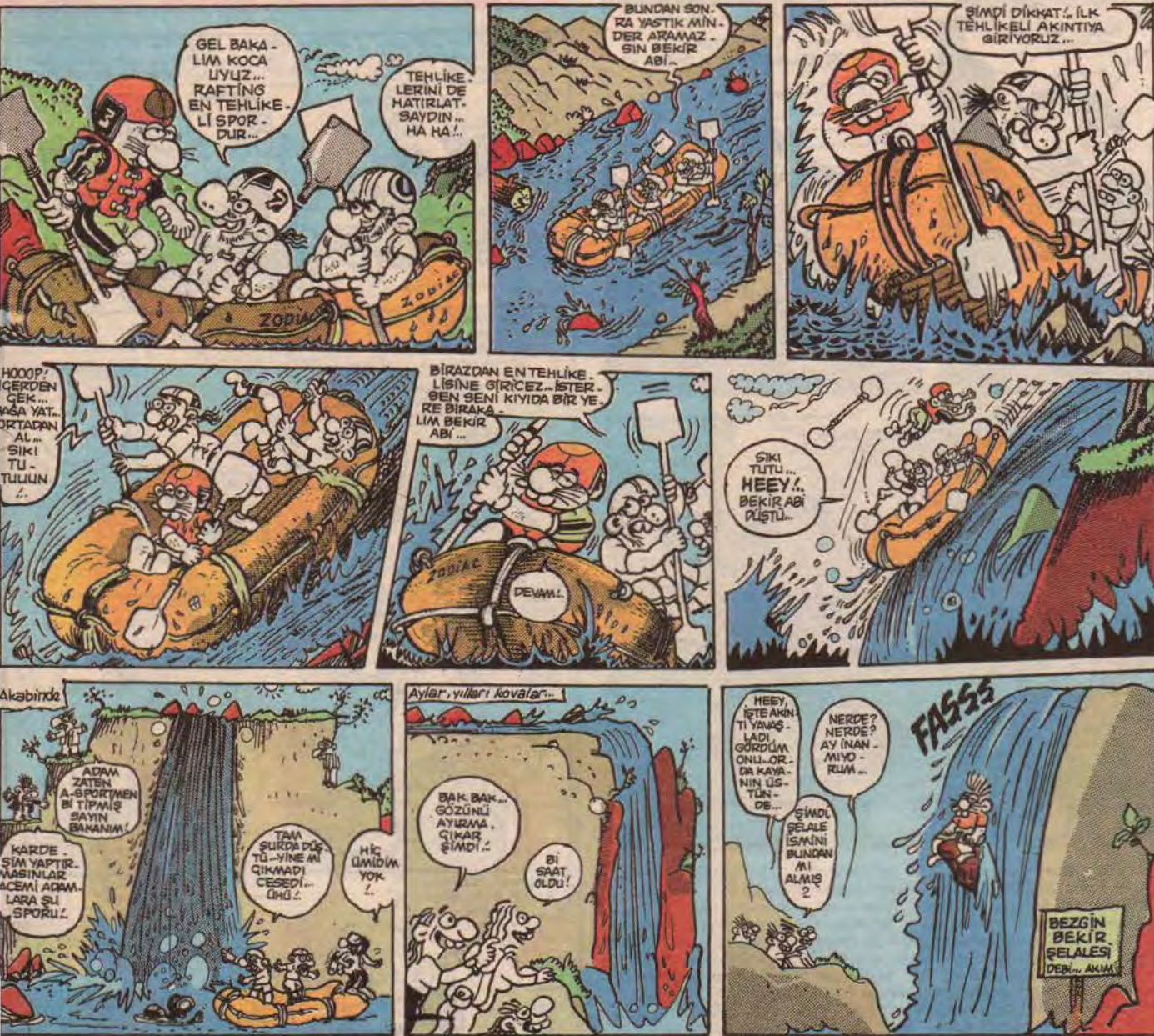
Koca bir cezaevi bu ülke. Y ler yanlarına kar kalıyor. Bû kapıyorlar üzerimize. Koca t kesi tek tek bu oğriler yapı şulsuz savınıucusu, herkesi b dils olmaları çıkarılmı bek çalışıyorlar...

Neden cezaevini hücre kendisi olarak kalmak için di bu çocukları üzerine inarın gidiyorlar dersim... Çünkü bu çocuklar her ş yi biliyorlar... Kendileri ya en çok... Her şeyi görenlerde korkar bu devlet... Ve orları y 19 Aralık operasyonundan lan bir genç kız o vâşel gecesini söyle i karşı büyük bir gürültüyle uy koşuşun tavanını deliyorlard pacağımız bilemedik, çünkü madaan ateş ediyorlardı. Saz den üzerimize bir şeyler serp lüştü önce... Sonra ben elim Yüzümün derisi ateşe eriyi elime yapıştıyordu... Arkadaş ölünde can çekişerek ölü dük... Her şeyi...

Evet onlar her şeyi gördü: madde atan bu vahşet gördü Gülerdir bir gazete de ya bakıyorum... Operasyondan s na çıkan kadın mahkumlar perçici hücre bakıyorum. Era olomaklık tüfeki askerlerle kumların yüzleri yanık ve yar soluk alıp veriyorlar besbelli... Öndü da öğrendik. O kimyasal yalıyor, ama elbiselere bir şey Kadın mahkumların yüzleri leni maskeleye girmiş aske kerler... Askerler... Nasıl yap şeti... Askerler... Askerler... H meyecek, der gibi bakıyorlar Halk neredeydi peki? Hadi kın adını ve ruhu ni medya est şeti yapan askerlerin vicdanı ne ri neredeydi? Acıma ve patlat altına alınıp? Peki, mahkum onlar örgüt emriyle kendilerini dırlar, okumuş yazmışlar. devli anlarına hemen inanmaya ne lar? Peki, onlar neden hücrelele tanis ortaya koyarlara değil de hemen inanıyorlar? Yoksa o her şeyi bilen ve görenlerden ç den kalpleri yenilgiye bu denli h dın ve isyandan bu denli örküye kelimesinden bu kadar çok bks lar da artık sadece şimdiki zar Yaşamak için ölmeyi neden art ları? Ölüm yokmuş gibi yaşa kölelik dayatılıyorsa, insana ke tılmak dayatılıyorsa, ölüm o bi orada yeniden doğmak üzeri bekleyiş bütün denizleri anızı deki bütün yaraın sarar o aydı ler hayatlarını aydınlatır. O tu cu hayatlarını... Bu köleliğe dünyanın en anlamlı ölümlerid biz yaşayanların hayatlarına so lar katar. Bu anıların kalpleri açar. Yıllardır kâğıt olup da asb girer bu kez de gün işiğ... O pıranımızdan içeri girer... Bu ye latınca, nasıl ölümünz gerekli rüz. Aslında nasıl öleceğimizi n terir. Hayatta en çok neyi istiy rüz... En çok neyi anyorsak o... Ve

KUNTIN OPERASYON çok komik, **INSTANTENELER** çok komik, **HATIRALAR GEÇİDİ** çok komik.

Kafam halktan kopukl

Gövdem halkın içinde, kafam halktan kopukl Halkla aynı kafada olsaydım halk gibi tutucu olurudm.

"Bana dokunmayan yılan bin yaşasın" deyip susup otururdum.

Oysa bu ülkede ilk kez "susma sustukça sıra sana gelecek" siyoganıyla kampanya başlatan benim.

Halkı da böyle davranmaya teşvik ettim.

Ne yazık ki halk yılanlara da, suya sabuna da dokunmadı.

Suya sabuna dokunmadığı için de temiz toplum olmadı!

Ama benim yıllarca yapamadığımı Kemal Der - wiş birkaç ayda yapmayı başardı.

Toplumdan "susma sustukça sıra sana gele - cek" sesleri yükselmeye başladı.

Yılan başkalarına dokunduğunda susan, hatta yılanla alkış tutanlara gelmişti sıra.

Sıra gelmişti toplumun en tutucu, en suskun kesimleri olan çiftçilere, esnaflara, memurlara.

Konuşma özürliüler konuşmaya, yürüme özür - lüiler yürümeye başlamışlardı sakı düşmüşcesine kafalanna!

Kör gözler açılmış, küreselleşmeci serbest pi - yasa ekonomisi neymiş görülmüştü.

Bizim gibi ülkeler için küreselleşmeci serbest piyasa ekonomisi daha fazla kölelik, daha fazla iş - sizlik, daha fazla fakirlik demekti.

Milli sanayinin, milli tarımın yok edilmesi demekti.

Hele Kemal Derwiş küreselleşmeci serbest pi - yasa ekonomisini tam tamına uygulasin.

Hele sosyal devlet ilkesini büsbütün ortadan kaldırsın.

İşte o zaman en hızlı serbest piyasacılarımız bile küreselleşmeci serbest piyasa ekonomisini la - netleyecek.

En tutucu, en sağcı kesimlerimiz bile "tek yol sosyalizm" diye yürüyüşe geçecek.

Bu ükeye sosyalizmin gelmesi için tek yol küre - selleşmeci serbest piyasa ekonomisil

MEYDAN OKUYORUZ...

Sevgili LeMan yazar ve çizimleri. Siz L-Manyakçılar olarak bir takım kurduk ve karşınıza çıkacak ylgitler anyoruz. Cesaretliniz vansa b'ır LeMan - L-manyak maçına ne dersiniz? Eğer kabul ederseniz, yeni ve saatini LeMan'da siz duyuru - run! Böylelikle okur - tanımızın da gözü önünde size naci za - ne bir hezimet ya - şatmak istiyoruz! Ne dersiniz?..

L- manyak Tayfası

Hadi leen... takım kunnuş. LeMan - yakçılar Temmuz sayısında Le - mancı abilerine futbol bağı için meydan okuyormuş.. Oolum emziği ağızınıza ver - medik diye mi babaları - yorsunuz.. Tevellütünü kaç göcüm sizin.. 16 senelik dergi var kar - şınızda.. İstedigi - niz yerde iste - diğiniz za - man ister lnonl'de, Ali Sami - yen'de isterseniz Çukur Bostan'da, Zeyrek'te, Vefa'da.. Hadi bakalım görelim boyunuzu...

LeMan Tayfası

Erdil Yaşaroğlu

Erdil Yaşaroğlu

Erdil Yaşaroğlu

bahadirboysal@yahoo.com

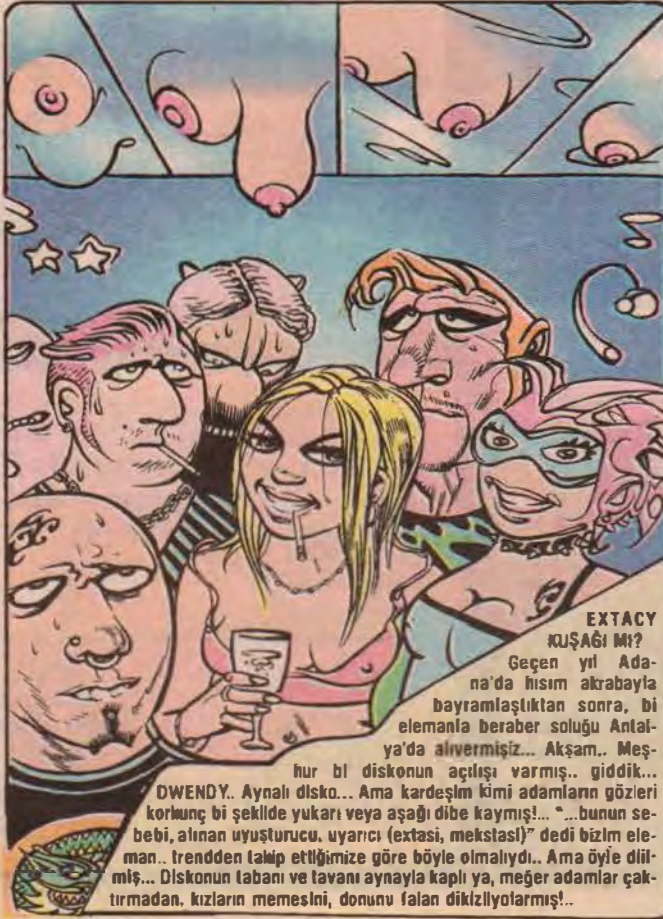
Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

FLASH BACK! FLASH BACK!.. es deli rüzgar.. anılar.. anılar..

ALLAH KORUSUN

Bende küçükken sohbet odalarında toplanıp beraber porno seyreden kankalara katıldım. (Sapıklık mı bu?) Hatırlıyorum görüntüyü, dehşet bir amerikan aygırı, nasıl olmuşsa Kolombiya, lolita formatında ufak bir kızcağızı sıktırılmış, paramparça ediyor ağzına... Kızın acıyla kanayan diş tellerini bile farkettim ibretle... Ben dehşetle kasılırken (Hafız, sanatçı duyarlılığı mıydı o?) bizim kanka ortamı zevkten efil efil... Gözüm vidyu kasedin üzerindeki yazıya iliştiydi... FAŞİST SEX... yuh... birer bir! Antiparantez, Amerikan pornosunun Allah belasını versin, hepsi yalancı emzik! Para lüzacı pezemekler!!!

EXTACY KUŞAĞI MI?

Geçen yıl Ada-na'da hisim akrabayla bayramlaşlıktan sonra, bi elemanla beraber soluğu Antalya'da alıvermişiz... Akşam.. Meşhur bi diskonun açılışı varmış.. giddik... DWENDY. Aynalı disko... Ama kardeşim kimi adamların gözleri kolları bi şekilde yukarı veya aşağı dibe kaymış!... "bunun sebebi, alınan uyuşturucu, uyarıcı (extasi, mekstasi)" dedi bizim eleman.. trendden talip ettiğimize göre böyle olmalıydı.. Ama öyle dillmiş... Diskonun tabanı ve tavani aynayla kaplı ya, meğer adamlar çıkartmadan, kızların memesini, donunu falan dikizliyorlarmış!..

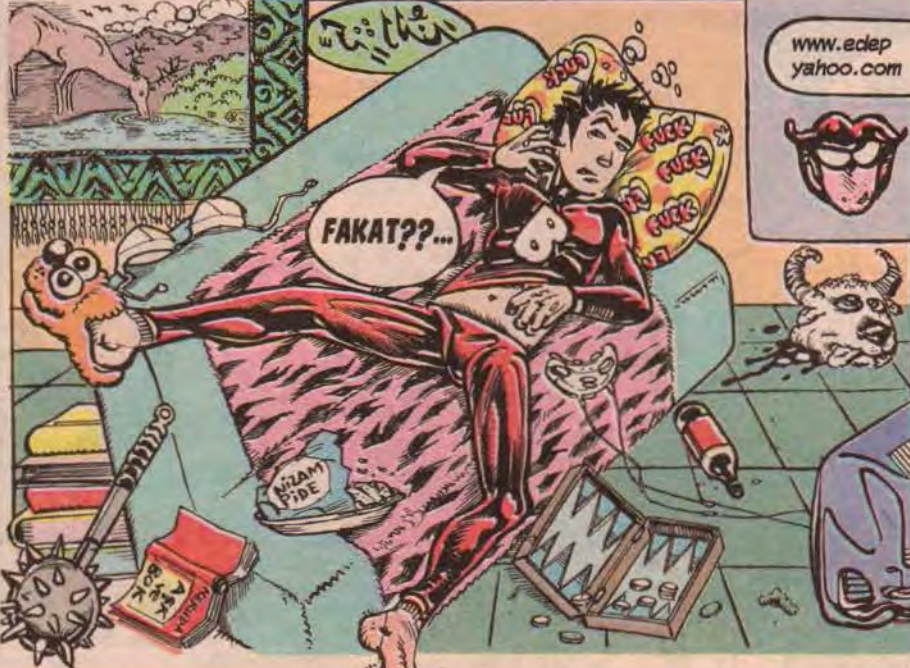

TATAR

Üç-beş yıl önce. Levent dergimizin sokaklarında pavyonların arasına köşe başında bir deli vardı... Gece gündüz pazo orda duruyor bu.. El ara esaretlerini baz bakmaya keske reklemek almaya indiydim laf bu deliden açıldı... Yılar erwel yurkardan döndüncü kaptan o köşebaşına düşmüş bu deli, yüzü bti... Yüzü yanıyaası olmuş.. Ötlemiş, derlimiş, yassı yüzü yüzünden TATAR diyorlarmış diye... O günbu gündür o köşebaşında içer, içer duvara.. Sidikten yosun tutmuş köşebaşı tam bir sanat eseriydi.. Öldü TATAR bir yıl önce...

FANTASTİK AMA GERÇEK

Böyle şeyler hep filmlerde olur sanırsınız.. "Ohh pirl!" diye bi gıbal banyo yapıp uzanmıştım kanepeye, yorgunluk... uyuya kalmışım... Wellfonun sesıyla uyanıdim.. Utan! Kalkamıyorum! Sanıkı kabus devam ediyor... Kasım kasım kasımıpatı imkanı yok taş kesilmişim! Tanı korkudan ağlamak üzereyken içerde esil esil esen rüzgarı farkettim.. Bakım, balkonun kapısı açık ardına kadar, içerde de pencere açıkmiş... aradaki cereyan dünyemin muna koymuş... Zor zekat çözüldüm de tekrar gıcıp bi şükür abdesti alıp kendime geldiydim.. (lan neydi o yaa...)

www.edep yahoo.com

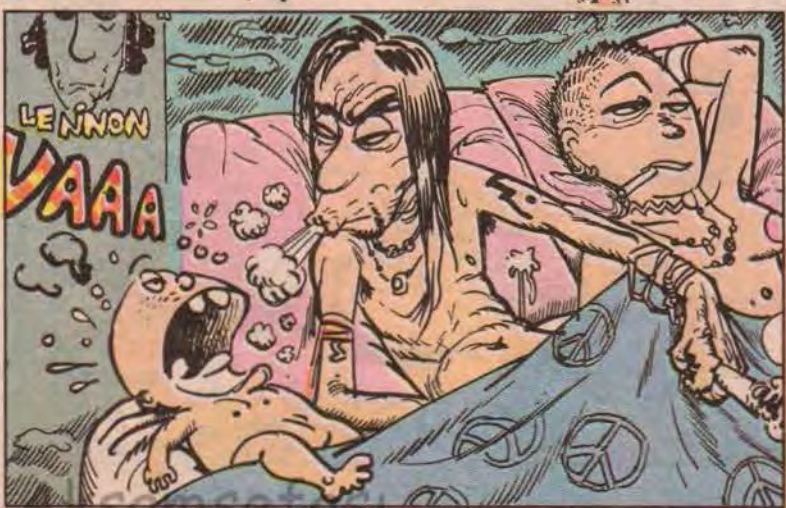
Ben Akademi'de, resim bölümünde okurken modal çizimi derslerine bazen başka üniversiteden paraya ihtiyacı olan kimi genç kızlar gelip soyunurdu.. Sabah kalkmış gelmiş... Mutsuz.. Yorgun.. Poz verirken uyuyakalırdı kimisi.. Ders biter, yurda geri dönerdim (Yurtta Anıvutköyde, Fettullahçılar'ın süper 15 kişilik yurdu.. Gelirim, elemanlar namaza durmuş.. Sabah okula dönerim çıplak model, akşam yurda dönerim namaz.. Sabah model, akşam namaz.. Öhh.. bu acib gel-gitler, bu kültür karmaşası altbenliğimin anasını sıtmişti)

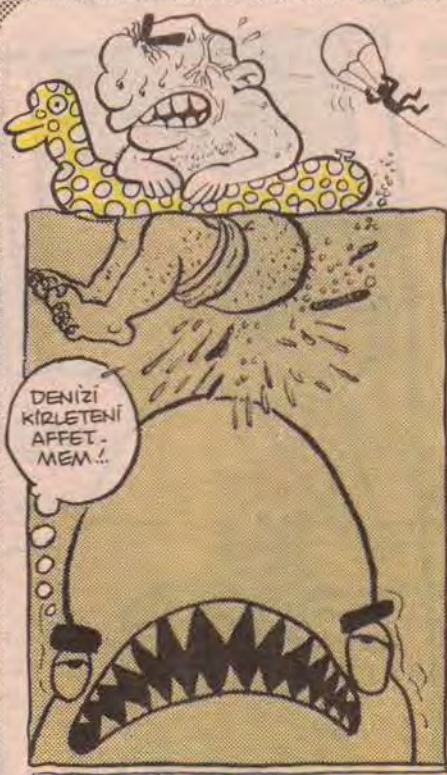
ATOM

Yeni MUZ!

ÇIKTI! GASTECİLERDE..

Daha tekno icat olmadığı vakıtlar.. 96-97 sezonu gibi.. Ortalık Rock.. Bizim de tanidik enteresan bi alle vardı.. Genç kan-koca rock'çı ve yeni evliydi.. Çocuk da mütemadiyen zirliyomuş.. En sonunda baba bi yöntem bulmuş, geceleri ufaklığın suratına esrar dumanı üfleyerek susturuyordu.. Böyle böyle renkli bi alleydi işte.. Şimdi artık onlar da yok.. Son ekonomik krizle beraber, Amerika'ya giderler kervanına katıldılar.. Lan noldu ortalık böyle yaa...

DENGELİ BESLENME/ Kaan Ertem

kaanertem@leman.com.tr

Dünya İşleri

NİHAT GENÇ

Trabzon'da camiide bir adam secdeye vardığında cep telefonu çalmaya başlar. Çalar, çalar, susmaz. Yan saftaki adam selamını verir ve yanındaki adamın cebinden cep telefonunu çıkartıp yavaş bir sesle cevap verir: "Arkadaşın secdeye kadar gitti, gelecek!"

Yine bir Ulusoy anonsu: "Sayın yolcular, 'Sungurlu Dağ Tesisleri'ne gelmiş bulunmaktayız, tuvalet, lokantanın sağ yanındadır, afiyet olsun"

ABD topraklarına yönelik tehdit karşılık için yirmi yıldır Yıldız Savaşları'da denilen Füze Savınma Sistemi stratejisini tüm dünyaya kabullendirmek istiyor. Soğuk savaş bitti, uzaydan seni kim vuracak dengiğinde, serseri devletler ilan ettiği, Irak, İran, Libya, Kuzey Kore gibi ülkeleri bahane ediyor. ABD nükleer manyaklı Uzay sarhoşu! Hiçbir iyilik ve sevimliliği yok! Savaş ve saldırı kaygılan üreten korku iktidarı. Avrupa Birliği (AB) Bizi bu işe kanştırma, biz, kendi topraklarımızı savaş alanlarında konuşturduğumuz füzelerle savunuyoruz" diyor, (bunun adı da füze savunma alanı). Her iki sistemin arkasında büyük bir savaş sanayi.. Hangi savunma ortaklığına karar verileceği, kimin dediği olacak kavgası ABD'yle Avrupa arasında. ABD'yle tüm dünya arasında bitmeyen bir gerilim!

ABD'nin siyasi, ekonomik, askeri güç dayatmalarına karşı kurulmuş, ABD'nin "zoraki ağıllığından" gururu kırılmış, elele tutuşmuş entelektüel adamlar görüşümündeki Avrupa Birliği dünya sorunları karşısında henüz rüştünü ispatlamış değil. Herde nasıl bir renge ve şekle gireceğini hiçkimsenin bilemediği Avrupa Birliği şimdi felaket yağdırarak değil, İnsan Hakları, Savaş suçları gibi mahkemelerle bir insanlık ülküsünü yumuşak elenyle cömertçe dağıtmak görüntüsü peşinde! ABD'nin ambargo koyduğu İran ve Irak'a gizlice silah satan Fransa, Hollanda gibi ülkeler maskelenmiş karmakavşık bir siyasetin hınzırca gizlendiğini gösteriyor. Dünyasorunları olarak mayınlar, nükleer yasaklar, küserel ısınma, hormonlu gıdalar, kara para akmaları gibi birçok konularda upuzun bitmeyen raporlar yazması aslında yeni bir dünya savaş manevrası şeklinde geliyor! Avrupa Birliği fetihçi Napolyon'un düşü mü, dörtüzyıl önce yaşamış Hümanist filozof Erasmus'un insanlık düşü mü? Napolyon da hem fethediyordu, hem de savaş anında çıkartıyordu Medeni yasaları, en ucra kasabalara kadar vergi, mal varlıklarını tesbit eden yasaları! AB, batılı değerlerin fethiçisi. Değerleriyle inşa ettiği ülkeler henüz bir parça dinlenmeden neden daha kuvvetli bir kas, daha güçlü bir çelik koruyucu arıyor kendini!

AB, topraklarını çocuklarına bölüştüren Kral Lear'ı oynamakta, bakalım yarıncılarından hangisi babasını delilikle suçlayacak. Çünkü AB'nin önünde milyonlarca göçmen yığılmıştır, bu büyük barbar istilayı durdurmanın imkanı yoktur. Şu anda Avrupa Birliği, tüm üçüncü dünya ülkeleri'nde göçün nedenleri, durdurulması üzerine anketler, raporlar, vakıflar kuruyor. Herkesin herşeye hakkı olduğu görüntüsü göçün şiddetini, hızını alevliyor! Üçüncü dünyanın hemen her ülkesinde milyonlarca insan yaşadığı mağazalardan ailelerini kapıp her türlü acı sonuçlara katlanarak Avrupa'ya hucuma geçmiş durumda.

Avrupa Birliği, para ve piyasa gücü tatlı hayalleri, cennetsi bir yaşam tutkusunu gözü dönmüş bir sarhoşluğa dönüştürmüş durumda, herkes oraya koşuyor, herkes, insanlığın bu şefkat ve merhamet dolu kalbine sığınmak istiyor!

Balkanlar'daki bitmeyen savaşın ikinci şövenistlerini de parasal yardımların uyuşturuculuğuyla bertaraf ediyor! Miloseviç'i teslim eden Yugoslavlar "oooh nihayet yardım alabileceğiz" deyip, Büyük Yugoslavya rüyasından vazgeçmiş görünüyor. Aslında "büyük" kellesi, Balkanlar'ın zavallı, umutsuz insanların düştüğü bir tuzak! Orada herkesin "büyük"lük derdi var, Büyük Makedonya, Büyük Bulgaristan, Büyük Arnavutluk, Büyük Sırbistan. Her an "büyük"lükten birbirlerine girebilirler. Çocuklar gibi akılsız militanlar şu anda kendilerini şehir meclislerinde avutmaya çalışıyorlar. Balkanlar hızla şehir devletlerine dönüşmüş durumda. Yani, seçim ve meclis kavgaları içinde. Hepsinin sorunları etnik, kültürel haklar, azınlıklar sorunu, anayasa ve seçimlerin nasıl oluşacağı gibi konularda demokrasicilik oynayarak Avrupa'ya şinin görünme derdindeler. Bu küçük şehir devletleri, üç, dört, beş milyon nüfuslarını da hi kendi toprak ve ekonomik imkanlarıyla ayakta tutamıyor, milyon dolar gibi yardım cümleleriyle dilleri tutulmuş. AB'nin yardımı şart. İşte Arnavutluk, değil ekonomi, hiçbir şeyi yok. Eski bir Yunan atasözüdür. "köle, karnını doyurmaya niyet elmiş kişidir". Karın doyurma peşinde artık şövenistlik, büyüklük, küçüklük kalmadı, emek parası peşinde artık milli gurur, şeref, kalmadı, Avrupa Birliği ülküsü hepimizi güzelleştirecek kadar mükemmel bir ideal!

ABD ve AB, Soğuk Savaş'tan sonra tüm dünyaya en büyük numarası ve tuzağı: "Serbest piyasa" satmaya başladı. Kapılarını çalan kimse iki şey nasihat ediyorlar: "Yabancı sermaye akışını düzenleyen yasaları çıkart, insan haklarına saygı göster, demokratik seçimlere geç!" Serbest piyasa esrarlı bir karışım, Mesir macunu! Serbest piyasa ve insan hakları aynı macunun içinde nasıl yer alır, hem vahşi kapitalistlere, uluslararası şirketlere yüzbinlerce işçiyi kapıya koyma hakkı ver hem de "insan hakları" deyiver. Bu asla olmuyor, insan hakları, sadece etnik, kültürel baskılar oluncu oluyor, fabrikalardan işçiler atılınca macun işe yaramıyor!

Rusya'ya, Türkiye'ye Kosova'ya verilen akıl bu, arkasına bir dolar imparatorluğu ve Yıldız savaşlarını alan Yeni dünya Düzeni'nin tüm dünyaya oynadığı oyun bu kadar basit, "serbest piyasanın sonuçları ne olursa olsun insan haklarını ilgilendirmiyor".

AB, Nato'ya takviye, Balkanlar'daki acı deneyimden sonra "acil müdahale gücü" kurmak istiyor. Bir Nato ülkesi olmaktan başka hiçbir umudu olmayan Türkiye'ye de karar komutasında hiçbir rol düşmüyor, "Asker verirken ver, ama hiçbir siyasi kararda, merkezde rol oynayamazsın" diyor! Türkiye Avrupa Birliği'ne değil, zindana tıklıyor. AB kapısında bekleyişe geçmiş Türkiye'nin askeri savunma sisteminden kovuluyor olması, ülkemizde büyük bir panik yaratmıştır.

Türk yetkililer son zamanlarda Çin'e gidip gelmekte. Çin nere, Kıbrıs nere demeyin, Çinliler Kıbrıs'a dahi karışmakta. Ve dünya yıkılsa olmayacak birşey, Türk yetkililer Kuzey Kore'yle görüşmeye başladı. Ziyaretçisi kesilmiş mahkûmun artık katil koşuşlarından arkadaşlık kurması gibi! Kuzey Kore'nin elinde füzeler var, İran, Irak, Libya gibi ülkelere satıyor!

Türk askeri yetkililerinin Kuzey Kore'ye gitmesi, yalnızca Türkiye'nin tedirginliğinin facia boyutunda olduğu, ya da, dış politikamızda "yılana sarılma" dönemlerinin başladığını gösteriyor.

Çünkü bugünlerde ülkemizi cumhuriyet tarihinin en büyük dış tehdidi beklemektedir. Avrupa Birliği'nde dönem başkanlığını alacak Yunanistan'ın öncelikli olarak Kıbrıs ve Ege Sorununu, fırsat bu fırsat deyip, katlanılmaz dayatmalarla oldu bitmeye getirmesi an meselesi. Bu bir felaket olur, Türkiye'nin AB macerasında filmin bütünüyle kopması senaryolarına sebep olmaktadır.

Zaten dış politika demek senaryo demektir. Türkiye'nin savunma güvenliği şemsiyesini Avrupalılar yırtmaya başlamıştır.

Bir yazar için en tehlikeli yazı türü dış politika yazısıdır, dünyada olup biten senaryolara yakın çekim bakınca, milliyetçi içe

Devamı 14. Sayfada

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

SULARIN GÖÇÜĞÜ BUĞRA ve YAZ SEZONU...

BÜNYE ve GIDA!..

ASTROLOŽI

- İyi günler, burcunuz nedir ?

- Kova...
- Yükselen?.
- Boğa...
- Teşekkürler!.. İyi günler...
- İyi günler, sizin burcunuz nedir?
- Yay...
- Yüksel?.
- Yüksel ne ya?.. Haa yükselen!..
- Terazî!.. Terazîdir yükselenim!..
- İyi, iyi günler!..

13. Sayfadan devam kapânik, düşmanlarla yaşayan, hastakılıklı bir yapıya bürünürsünüz. Dysa yazarlar geçmiş geleneksel düşmanlığın değil, taptaze duyguları canlandırmak isterler!

Ben de eski kafalı bir yazarım, küreselleşmeyi sindirim kolay olmuyor, yaşadığım toprakların hamusunu iştah açıcı bir manzara gibi karşıdan seyredemiyorum.

Yüzyıldırın ortasında inarımız maddi yokluk çangılında askeri kuvveti təc düşünme-
den kaınımış Almanlar' ve Japonlar' hayatının hiçbir dönemi sevmişim. Eli yi oku-
lanımızda Japonlar ve Almanlar nasıl çalıışkan, nasıl kalcındı diye "kurtancı" öğütler ven-
lirdi, "mali kalkırına model" başlıc' zında anlatılırdı. Gurur ve asaletinden taviz ver-
meyen Ruslar beni daha çok ilgilendirdi! Avrupa istislatları hiçbir zaman unutan
Ruslar' ne dehas, bu neferi ve başkasına güvensizliği asırlarca kalcılarında gizlemişlerdir.

Soğuk Savaş'ın bitmesiyle bağımsızlığına kavuşan Türk devletlerine Türkiye'nin acemi, yavru bir sırtlan gibi koşması leşçikti, tam bir hayvan belgesek, aslan yavralı, sırtları iş başında! Tarihini iki gününden beri tarihin en büyük ordularıyla en büyük meydan muharebelerinde savaşmış Türkler için yakışık almazdı bu. Bir ülke, başkalarının zayıflık ve hastalığından elde ettiği güçte yaşayamaz, başkaları güçlendiğinde avantajları kaybetmiş bir çakal olur. Başkalarının gururunu iyi düşündüğünüz takdirde Çoçukken neşeye koştuğunuz yemyeşil kırarınız mayın tarlası, dağlarınızın arkası nükleer füzelerle donatılır!

10 yıl kadar önceye gidin. Ülkemizde duyulmanın kaynağına noktası, hep "milliyetçilik" oldu. Kaba şabla basit insanlar bunı duyuların kaynatılmasıyla bakıyor. Basın patıru no oldu, sağ yirmi yılın aralaksı iktidar oldu. Bu kaynama noktasını çoşturan leşçi, gö tük boku kahramanların en büyük kozu: Orta Asya'ydı. Yüzyıllık esaret bitmiş, Adıya tıktan Çin Deniz'i-ne büyük bir Türk gücü göza dünyaya damgasını vuruyordu. Milli sa ra nöbelleriyle Türkiye Orta Asya'nın altınları, Hazer Denizi'nin petrolüyle tüm dünyayı ortasında parlak ve sımsıcak bir güneş gibi parlamaya başlıyordu. İkildardaki herkes Sıttan Süleyman olmuştu. İstanbul'u Romenler, Trabzon'u yoksul Rus kızları istila edi yor. Yirmi dolarla giriş yapan Nalasağlar besmen dolarla dönüyordu. Fahişe ticaretine ye ietmiş Rusya'nın, elinde bavullarla zayıf kemik sıralı köylü Bulgarlar'ın Gürcüler'i'nin yüzünde "oh olsun" diye dünyanın en ibret verici deneyimi komünizmin sonunu göbek atarak kultuylordu. Bizim için tüm dünyanın minnetleri başlangıç, onlar için sefilik, tah işellik, malıya ve çürümüşükle son bir çöküş idi. Açlıktan çılgına dönmüş bir dolar için tüm ailesini fahişe piyasasına süren Rus köylüleri tanıdıkça, kendi zenginliğimiz, tarihi zafelerimiz ve kendi Özall'arımızla gözlerimiz kamaştı.

Çok geçmedi hun gibi ince, uzun, bembeyaz Rus kızlarıta doklugümüz paraları şını-
di IMF'nin kucağına oturup geri istiyoruz. Şimdi onursuzluk zehirli bir ilaç gibi kolları-
bükölüp, boğazımızdara aşağı boca ediliyor.

O günlerde Orta Asya'nın küçük insanları dev Güliveri'yi bacaklarından kollarından sımsıkı bağlamıştı. Türk kardeşlerimizle birlikte, dergi, kitap çıkartmaya, okulları açmaya, ürste demir dövmeye başladık.

Moskova sokaklarında insanlar açlıktan ötürken, ötekilerden ayırık kaldırımda Adidas McDonald's mağazaları açılıyor. Rus ordusu 1. Çeçen Savaşı'nda hüsrana uğramakla kalmıyor, Rus askerleri ellerindeki top, tüfek, tankın birkaç dolara düşman askere satabiliyor. Rusya tarihinin en büyük ekonomik krizini yaşıyor, ülke malyalarını işgalinde inanılmaz bir başı boşluğu sürüyor. Yekincin votka üstüne votka, komralara düşüyordu

Herşey Putin'e kadar! Dünya tanısı olmak isteyen Ruslar parçalanmış topraklarını yeniden kutsal bir birliğe dönüştürmeye başladılar. Rusya Putin'le yeniden kendr yarattı! Eski kalıpların, gibi doymak bilmeyen bir susuzlukla üç-dört yıl gibi kısa zaman içinde yeni bir uyarışın ayaklandırmasını; basar dılar!

Putin, batı neyi dayattıysa tam tersini yapıp, insan hakları, bağımsız yargı, bağımsız basın, hepsinde ipleri eline geçirdi! Rusya'nın ölüm gibi, yok olmak gibi derdi vardı ve her türlü kanşıkışı sebebi "başıbozukluktu". Rus ruhunu ateşleyen Putin, Kızıldere'yu dahi önünde diz çöktürdü.

Batılılar gözmezen geliyor ama, Putin, sınırsız Rus tutkularını ahenkle birleştirmeye başladı bile. Bugün Rusya'ya muhalif iki devlet kaldı, biri Ukrayna, diğeri Gürcistan! Gürcistan üç özerk bölgeden oluşuyor, Abhazya, Ossetya, Acaristan. Sarp sınır kapımızdaki Acaristan bölgesi Gürcü yanlısı, Abhazlar isyanı halinde Rusya'dan destek alıyor ve tüm özerkler kendi sınırlarının silahlı nöbetlerini kendileri tutmak istiyor!

Türkiye Nato ve AB birliği rüyası gören Gürcistan'a, ABD kontrolünde on-onbeş su-bay yetiştirilmek, beş-onmilyon dolar yapmakla sınırlı bir ilişki içinde. Son derece ateşli bir arzuya ilk-Aşa'ya koşan Türkiye'nin elinde bugün sadece, Sarp sınır kapımızda-ki Acaristan özerk bölgesinde kurduğu "ilişki", çünkü büyük rüyadan bir küçük teselli kalmıştır! Türkiye'nin karaballa bodossala siyaseti Tarih'in en kötü günlerini yaşayan Rusya'yı uyandırdı. Bizimkiler Azerbaycan'da Susurlukçuluk oynarken, Ruslar deha sa-natkar politikacılarını devreye sokup, Aliyev gibi isimlerle eşsiz zaferler kazandı! Hız-la akan bağımsızlık seline kendini kapran Türk-Aşa devletileri hemen kendilerini topla-yıp, bu çığlıkta son verdiler! Türkiye'den birkaç fırıncı birkaç tekstilci getiip aç sirtla-rın gönlünü birkaç kemik parçasıyla oyaladılar!

Çeçenler'in bağımsızlığıyla sonuçlanan 1. Çeçen savaşında tüm dünyanın "insan-
lardan" çağırsı karşısında aflatayan Rusya, Çeçenistan'ın yok edilmesi için 1. Çeçen
Savaşı'na dünyaya hiç kulak asmadı. Bu kulak asmayan, **duygusuz**, **soğuk** adımı he-
pimiz biliyoruz, bunun adı Rusya'ydı. Bu soğuk tavı nedeniyle yeniden bölüşmesi
stratejisi için çok önemli bir ayın oldu. Çünkü aynı insan hakları suçlamalarıyla neye
ulaştığını şaşırın Çin, Rusya, Kırgızistan, Kazakistan ve Tacikistan Çin'in Sarıyay şehrin-
de "sınır güvenliği" gibi eften püften sorunlar etrafında bir araya geldiler. Bu yarıyana gel-
meler, gelecekteşleşip Putin'e birlikte inanılmaz ve yepyeni bir güc, yeni yüzyılın ilk yı-
lında tüm dünyayı sersemeye çeviren bir şokla akınaya başladı.

Bu yeni gücün kod adı: Şanghay Beşlisi. Şu anda İran, Pakistan ve hatta Hindistan bu ortaklığın kapısında. Sınır güvenliği ve terörizm gibi sorunların çok ötesinde kendilerini dünyanın tek lider ABD ve AB karşısında üçüncü büyük güç olarak kabul ettirmeye çalışıyorlar.

Oniz yıldır konuşulan Çin'in bu büyük devasa gücü dünyanın başına ne çoraplar örcek korkusu, nihayet keşfili bulmuş, dağınık sular, isyankar sefer yeni bir kapla topraklara başlamıştır. Şanghay Beşlisi giderek büyüyüp ve ABD ve AB'den rahatsız tüm dünyaya yeni bir heyecan kapısı açıyor. Sadece siyasi olarak değil. Uzak Doğu, Pasifik ülkeleri "ekonomik" olarak karda kuşa yeni ettirmek, kendi coğrafyalarında, yani Asya'da kendi boruları ebediyen dötmek istemekler!

Ve böylelikle, ekonomik ve siyasi olarak da, nükleer olarak da, Yeni Dünya Düzeni'nin tüm umutları eski rahatlığını kaybetmek üzere.

Tarihin ilk gününden beri uyuyan Çin, nihayet yaka-paça ortaya fırladı. Dünya kabadayı AB ve ABD'ye "yok öyle üç kuruşa beş kofte" deyip, soğuk savaş dönemindeki bağlantısızlar hareketinden daha seri daha güçlü, daha kontrollü ve daha büyük bir coğrafyaya hükmetmek üzere niyetlerini açıkca konuşmaya başladı!

Çin başka şeyler de yapıyor, yünibaşında ilmi ufaklıklarını toplayıp kültürel tartışmalar yapıyor. Dünyamız için vepevni fikirler! "insan hakları"nın Konfüçyüs temelleri...

materyal yapıyor. Konfüçyüs'ün ilgili görüşleri ise: İnsan hakları bu konudaysa temelidir ama zorunlu değildir. Yani, "Bizim göre (doguya göre) insan haktan" kavramını tartışıyorlar. Bahrın dayatmasından gıcınıyorlar ve babaya "arkı bu kadar olmaz" serzenişini çoktan aşmış durumdadır. Konfüçyüs'a göre insan haktan ne demek? Şu demek: Özüne devlete saygılı, uyumlu insanların insan haddi olan, uyumsuz, ayrıktık, muhalif, işi bozan insanları haklı olmak. Konfüçyüs'a göre düzenin varlığı önceliklidir. Erdemli yurttaş düzene bağlıdır, geleneksel ahlaka uyumlu insandır. Devletin de gözyaşları vardır devlet'in de sefalet ve merhamete ihtiyacı vardır.

Baskıların kötü şöhretini altarmak içindegi, gerçekten bizim baskı alışkanlıklarıla "diktatörlük", "acımasızlık" dediğimiz kavramı **Devamı Karşı Sayfada**

ters döz etme peşindeler. Berlin'de gösterişli bir apartmanın dairelerinde oturanlarla, Simgapur'da derme çabına naylondan bir nehir teknesinde yaşayan insanların devlet ve insan hakları kavramları tamamiyla farklıdır. Tekmedeki al e için bir hak varsa o da ne şart, ne şekli, ne biçim olursa olsun mutlak zenginliktir!

Usul usul bir yerlerde insanlık yeni bir kapıya gününe hazırlanıyor. Bu tartışmada suç ve ceza insana göre başka, devlete göre başka, diyen eski bir tartışma ama baddan dünyadukardızda eğitildiğimiz modern toplumda yepyeni bir tartışma! Çünkü eski devletler insan haktan, etnik haklar konusunda rahat bir soluk alamıyor. Suç ortekdikği aşkından da denirler, kanlı katliamları mimarları yavaş yavaş yanyana geliyor!

Türkiye'nin de, AB'ye girmekte gecikmesini sebebi, İsraila "insandan" (mezhebi, dini, siyasi düşüncesi ne olursa olsun) sorumlu, birey haklarına bağlı yasaların gecikmesi, işine gelmemesi. Türkiye de tarih boyu, düzenden devletten, kutsallığından sözetti, devlete karşı gelenleri insandan saymadı..

Ve en acı, en dayanılmaz yoksul ülkelerinde insan haklarının ne arlama geldiği modern siyasal biliminin en tahnik edici paradokstur. Şanghay endişelerinde haklı, insan hakları kısıpının-yasalarının koitunc bir borç yüküyle birlikte açıldığını farkında. Doğu'da masallardan bugüne tek bir hakikat vardır: Zenginliği sürdürebilmenin yolu coğrafyanın bütünlüğü korumaktan geçer. Rusya, Yakutistan, Tatanistan, Sibirya'sız asla yapamaz! Ne Çin, Sincan'da Uygular'a, ne İran kendi sınırlarında katmış Güney Azerbaycan'ı (bu Kuzey Azerbaycan büyüktür) ne Rusya Kafkasya'yı, ne Kırgızistan, Tacikistan'ı ıslamc gerillalara asla izin veremeyecektir!

Bütün şif poltikası yoruculuğunun ABD ve AB böküşümü bir dünya düşünmekte inat ettiği tüm bu coğrafyalarda, Rusya ve Çin bambaşka bir tarihin önünü açmaktaki, kend baskıcı düzenlenmi meşrulaştıracak yeni bir dünya görüşü", "ideolojisi" üretme ayansın- lınciler!

Bu araysı, yeni yüz yılımızın en büyük siyasi manevrasısıdır ve bu arayışın aikasına oitlerce devlet göndölücekoşmaya başlamıştır. İşte molialar, kendi düzenlerinde azinliöz düşümler, özörlölükü öğrencilerin desteğiyle yüzde yelmışe varan muhalefeti dışlıyorlar dergileri yasaklıyor, iktidardan sadece sert köşelerini elinde tutan İran, Çin, öğrencileri muhalefeti hiç ciddiye almayıp, göpe gündüz yüzlerce insanı asmalan, çoktan birbirlerini kukaklaştırdı. Aynı baskıcı derilerden muzdarip, Tanzimat'tan beri yüzü batıya dönük Türkiye de dünyanın başka yönlerini düşünmeye çoktan başladı!

Doğu'dan, Afrika'dan balı demokrasilenne çok güçlü birimle itirazlar yükselmekte Yılmarca batıda oturup demokrasi dersi veren kibar babı politikacıların Afrika ve Uzakdoğu seyahatlerinden sonra 1 iktidarı tamamen değiştirdiğini, diktatörükleri haklı bular rasyonel tezler ileri sürüleni çoktandır okuyoruz. Demokrasi okuma-yazma oranı düşük ülkelerde yölümmez, diyorlar. Halk çok çabuk kandırılır, bağımsız yargı, bağımsız bası oluşmadığı için demokrasi adı altında bir avuç bürokratın ya da zenginlin köle toplumı çıkar ortaya. Ve bu bir avuç imbiyazı, seçim bahanesiyle, seçicilik oynayarak daha azgın diktatörlüklerin kapısını açmakla. Ülkenin refah düzeyi, okumuşluğu, bağımsız kurumlari, bağımsız piyasası oluşmadan demokrasiden bahsedilen batıların cahildir, ya da kurnaz hainler! İşte balı tüm dünyaya bu kör cahilliğin vahşetini salmakla! Yüzbintane penc esi olan gökdelenlerde demokrasi raporları hazırlamanın sonu geliyor!

Balı demokrasisini sömürgelerinden taşıdığı kaynakların refah güvenliği üzerine oturttu, bugün dahi Avrupa Birliği üyelerinden herhangi biri, bu ülke muhtemelen İngiltere olacaktı, AB sermsiyesinde ekonominin olarak küçük bir yara olsa dahi, Avrupa Birliği çökme-dagılma tehlikesiyle karşı karşıya kalacak. Birlik, ancak çok kazanarak zenginliğı bölüşürmede kullanılabilir ve birlik, sürekli Türkiye gibi "kurban" ülkeler bulmak zorunda! Kurbanlardan biri de Cezayir!

Şanghay beşlisi önemsizsemiz, çökse dahi, tüm dünyanın bambaşka süreç ve çağda yaşayan haldanının saatının, batının kurduğu serbest piyasa ve insan haldanına ayarlı olamadığını biliyoruz. Sadece Güney Afrika'nın yüzde otuzu işsiz ve dalekadede cinayet sayıları Amerikalı'nın altı katı. Ya da şöyle düşünelim. Hafız Esad'ın ölümünden sonra iktidara gelen oğlu Beşşar Esad, bugüne kadar kuytuda bekleyen burjuva aydınlarının iki ayn aydınlanma bilidilise muhatap oldu. Suriye'nin dünyadan yalnız, basını ve yargı bağımsızlığı olmadan, sermayenin devlet tekelini eleş ren aydınlar şüphesiz susturulacak! Beşşar susturdukdça, Suriye'nin yalnızlığı büyüyecek ve o da İran gibi sığınacak bir teselli örgütü mutlakla bulacaktır. Oyleymi, Cezayir, Berberi sorunu yeni başladı ama tarihsel bir sorun. Bizdeki Kürt sorunuyla tıpatıp aynı. Tarih öncesi Ortaasya'dan gelmiş ve tüm Kuzey Afrika'ya yerleşmiş Berberiler asırlardır ve özellikle son eli yıldır Arap-Müslüman asimilasyonundan ve iktidarlardan fazlasıyla sıkıntılı, patladılar, kültürel haklarını dilelerini onuşamadıkları, adam yerine koyulmadıklarını düşünüyorlar. Ve bugünde Fransa, İtalya kanallarımda hergün bir Berberiler haksızlıklar karşısında isyanları konuşmalarına rastlarırsınız. Peki ne olacaktı? Babıya kalırsa Kuzey Afrika'da onl ca "özerk bölge" inşa edilecek. Petroliden ve doğalgazdan başka hiçbir şeyi olmayan Cezayir asla buna yaşanamayacak! Berberiler'i susturdukdça, yalnızlığı sürecekt! Ve o da kendine babı dışı bir yön arayacaktır...

Üçüncü dünya etik sorunları demek. AIDS demek. Küçük gaddar diktatörlükler demek, üçüncü dünya, kabustan beter tam bir mahşer yeri. işsizler, evsizler çehehenmi. Üçüncü dünya modern dünyayı nefretle reddetmiş sert, satırılı, ballalı, kaletnikoflu ideolojilerle dolu. Üçüncü dünya aydınları batılı değerleri eleştirmekten yoruldu. Üçüncü dünya aydınları kendi ülkelerinde "zuppelikten" bitap düştü. Üçüncü dünya duygusal insan büyüdü. Üçüncü dünya roman değil, şiir yazar. Üçüncü dünya modern olmayı arzular ama daha modern, ultra modern, en son moda yaşıyından tiksindir. Üçüncü dünya babıya meydan okumak için komünizme, sonra İslam'a sarıldı. Üçüncü dünya hep yarıldı, şimdi yine deniyor, hep deneyecek. Üçüncü dünya melodram seyreder. Sabahlara kadar aşk hikayelerine sadece onlar ağlar. Alti'ya yalvaranlar ve hakikaten tapınanlar sadece üçüncü dünyada yaşıyorlar. Bablı dramatik filmien bugün bablılar dahi sevmiyor, babın dramaları, trajedilerini bugün en çok üçüncü dünya okuyor. Kötü adam, zenginoğlan, fakir aşık filmien üçüncü dünyada hala kalabalıklık buluyor. Sat insan üçüncü dünyada. Şaşımaya hazır insanlar hala orada. Hayabın anlamını merak eden artık evin beyi değil, hizmetçi kız, parton değil tezgahları kız. Fransız aydını değil, göçmen, muhacir çocuk. Ve dünya işlerine üzülerek, acı çekenler, sadece üçüncü dünyada. Bu dünya çığıllı ABD ve AB'nin, wükleer manyakdan emrine girmeyecek... Yeni bir insanlık nehrini, elma gibi dağlan bıçak gibi oyarak eskisi gibi gürül gürül geliyor.

Ben eski kafalı bir yazarım, doğuyuyum. Kibar insanlara inanmam. Kibarlık dediğin nedir ki, köpekler bile önce eşiliyor toprağı sonra işiyor. Bıldım iki yüz yıldır babı okumaktan. Yılan gibi sürünerek deilmize, veba gibi beynimizi çürütüldi. Oysa herbirimizin istediğı... Bir taşra köyünde ihbiyalıyıp kuruyup kuruyup... Ekmeği topağı koldayıp koklayıp... Bir incecik belli erik ağacının sürgünlerine gözlemlimizin suyu çekilinceye kadar bakıp bakıp... Örnek değil mi?

Yarı kardeşlerin, tahta kapılı kendi küçük evimiz ve suyla yumuşattığımız kuru ekmekten daha naz veilci, daha büyük, toprak, dünya, insanlık sevgisi var mıdır? Bıldım iki yüz yıldır bu siyasi dangalaklıklarımızdan. Orta Asya'ya koşacağımıza, Yozgat'a, Ankara'nın geçekondulanna, Konya'ya koşsaydınız. İdeoloji ve devlet okumadan keltiştirmiş bir zekayla hergün bakar bakar sığınırız. İşle benim çakal kardeşlerim, işte leşçi sırıdan sağcı kardeşlerim, koştunuz Orta Asya'ya... Katerina'yı .imekten başka tarihi bilgisi olmayan ve Nataşalan, Katerine niyetine dözen benim aptal hallam. Bu muaydu Anadolu'nun size öğrettiği dervişlik! İki günde siyasi kumarbaz, siyasal orospu öğdünüz!

Bu topraklarda mı gebirtmek istemiyorsunuz Nazım'ın mezarını. Nazım gidekten bu topraklarda belki hareketiz belki çok durgun, belki bomboş taşlı çayırın vardı Anadolu'nun, ama, onurlu bir hayabın gölgesi vardı. Nazım'ın gömcecek kadar onurlu, düzülme-miş tek bir mebrekarelik toprağınız kaldı mı? Ah herdeşlerim biliyorum, sizi bu hale devletin kurdurttuğu o tımarhane partileri getirtti.

Bu kadar aptal, bu kadar uğursuz, bu kadar dangalak olmasaydınız, yemeyiş bir tarta ve az bulubıy bir gökyüzü bize bu depli pahatıya mal olmazdı!

KIZ ZARİFE...BU BAHARDA DAĞ TAŞ AZIYO...SENİN CANIN HIÇ BİŞEY İSTEMİYÖ MÜ? İSTEMEN OLUR MU YA, İSTİYÖ HELBET...AMA İNSAN HIÇ KOCASINA DA OLSA BENİ SEYET DER Mİ?..

Okur mekânları

İHAAM ADHAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Dünyeli Kuruluşlar Başka Bir Dünya Mümkün

Bugün dünyamın efendileri geleceğimize karar verdikler toplanılardan birini daha yapıyorlar. En gelişmiş sekiz ülkenin patronları, dünyanın geri kalanının yiyeceğıinden içme suyunu kadar izleyeceğı programlardan, konuşma şekline, soluyacağı havanın zehirinden, çocuklarının eğitime, giyinme tarzından düşünce sistemlerine kadar planlıyorlar. Onlar planlıyorlar, biz yoksullaşıyoruz, aç kalıyoruz. Onlar planlıyorlar, çocuklarımız ölüyor, işsiz kalıyoruz. Çıkan savaşlarda ölüyoruz.

Adına küreselleşme denilen bu Yeni Barbarlık Düzeni ezilenleri sefaletle sürüklerken, hayatımız çok uluslu şirketlerin elinde zenginlik malzemesi oluyor. Küresel sermayenin egemen olduğu dünyada, küreselleşen sadece yoksulluk oluyor.

Küreselleşmenin kunnaylan, IMF, DB, DTO, G-8'ler alın yaldızı paktet içinde bize açığı ve ölümlü sunuyolar. Gelişmiş ülkelere olan borçları yüzünden üçüncü dünya ülkelerinde bilerce çocuk ölüyor. Biz ise televizyonda bu şirketlerin "mult vitamini" çocuk maması reklamını izliyoruz.

Kapitalizm, kar oranlarını artırmak için bilerce işçiyi işsiz bırakıyor. Esnek üretim, kalite çemberleri, serbest bölge uygulamaları sendikaları tasfiye ediyor. Biz işçiler, örgütlenme ve yaşamı haldımız için Cennova'dayız.

İnsanın en temel haldından biri olan eğitim, piyasalaşılıyor. Küreselleşmenin bugün Üniversitelerdeki yüzölçümüne, metadışın bığı kocaası üniversitemizin ticarileştiriliyor. Paran kadar okur marubı emeği çocuklarının üniversite kapisını görmesini bile engelliyor. Biz öğrenciler, emekten özgürlükten yana bir üniversite için Cennova'dayız.

Dünyanın efendilerine, iki paylaşıp insanı yetmedi, bugün bölgesel savaşlarda haldan birbirine kordıyorlar. Demokasi ve savaş hakları adına en gelişmiş silahlıların masum bölge halkları üzerinde deniyorlar. Ülke bütçelerinin büyük kısmı silahlanmaya aynılıyor. Biz savaş karşıları: barışçı ve şiddetsiz bir dünya için Cennova'dayız.

Çok uluslu şir eter kar hırsları için doğay yaşamı hiçe sayıyorlar. Nükleer santraller, siyanür, petrol, kimyasal atıklar, küresel ısınma, ormanların yok okması, zehirleyen hava ve denizler ile bu dünya yok olmaya doğru hızla ilerliyor. Dünya IMF'yi, G-8'leri, çok uluslu şirketleri yanı kapitalizmi istemiyor. Biz, nefes alabilmek için Cennova'dayız.

Halka ucuz iş gücü açısından dünyada en çok kadın emeğı kullanılıyor. Cinsiyetçilik ve erkek egemen yaşam tarzı dayak ve şiddetle artıyor. Kadın bedeni bir meta olarak kullanılıyor. Biz kadınlar, bedenimize ve kimliğimize sahip çıkmak için Cennova'dayız.

Biz eşcinseller, her türlü cinsel baskıya ve dışlanışla karşı Cennova'dayız. Bizler, emekçiler, öğrenciler, kadınlar, çocuklar, işsizler, köylüler, evsizler, eşcinseller, savaş karşıları, dünyanın unutulmuşları, yok sayılanlar, bugün sesimizi varoşlardan, üniversitelerden, kentlerden ve köylerden, Meksika dağlarından Seattle'dan, Prag'tan, Türkiye'den yükseltiyoruz. İsyanımız, küreselleşiyor!

Cennova'da G-8'lere haykırıyoruz. "Sizi ve Yeni Barbarlık düzeninizi istemiyoruz!" IMF'ye, Dünya Ticaret Örgütüne, Dünya Bankası'na, G-8'e Hayır! Dünyeli Küreselleştir - Başka bir dünya mümkün!

- Kampanyaya Destek Verenler:**
- Ahmet Haşim Köse (SBF Öğretim Üyesi) - Ahmet Insel (Öğretim üyesi) - Ali Erarslan (Yol-İş 1 No'lu Şube Yönetim Kurulu Üyesi) - Alim Murathan (Enerji-Yapıyol Sen İzmir Şube Başkanı ve KESK İzmir Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü) - Ali Rıza Dalkılıç (KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü) - Apaslan Işık (Öğretim Üyesi) - A. Alper Akyüz (Öğretim Emanı) - Altan Gökdemir (Tiyatro Sanatçısı Ankara Sanat Tiyatrosu - AST) - Altan Özgür (KESK eski MYK Üyesi) - Atilla Ongan (MAİ ve Küreselleşme Karşı Çıkış Grubu Üyesi) - Aydın Çelbi (Jeoloji Mühendisleri Odası Başkanı) - Aziz Konukman (Öğretim Üyesi) - Cengiz Faydalı (Enerji-Yapıyol-Sen Genel Başkanı) - Cengiz Uzunur (KESK eski MYK Üyesi) - Çiğdem Oral Uygün (Eğitim Sen İzmir 4 No'lu Şube Bşk.) - Doğan Tekel (CHP Üsküdar İlçe Bşk.) - Doğan Aldan- lı (Yazar) - Edip Akbayram (Sanatçı) - Ekim Sanat Merkezi - Erhan Altuğ (BTS Gnl. Bşk.) - Erhan Karacı (Enerji-Yapıyol-Sen İstanbul Şubesi) - Erol Kızılelma (SODEV Genel Müdürü) - Esber Yağmurdereli (Yazar) - Fahri Demirdi (SES İzmir şube Yönetim Kurulu Üyesi) - Fatih Özgüven (Yazar) - Doç. Dr. Fuat Ercan (Öğretim Üyesi) - Gaziz İpek (E.M.O. İstanbul Şubesi Bşk.) - Gülay Batur (karikatürist) - Halil Ergün (Sanatçı) - Gagan Gülüm (Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şube Bşk.) - Hayri Kozanoğlu (Öğretim Elemanları Sendikası Bşk. ve Öğretim Üyesi) - Hüsamettin Kurulay (HADEP Maltepe İlçe Saymanı) - Hüseyin Ayvıldız (KESK Örgütlen. e Sekreteri) - Hüseyin Çağlar (Tüm Sosyal Sen İzmir Şube Bşk.) - Karakadı Kitabevi- İktidar Birol (Eğitim Emekçisi) - Küçük İskender (Şair) - Doç. Dr. Mehmet Türkay (Öğretim Üyesi) - Medin Ayçilek (Özgür Politika) - Mevlüt Uygün (SES İzmir Şube Bşk., Küresel Sermayeye Karşı İzmir Grubu Başkanı) - Murat Tokmak (DİSK Genel Sekreteri) - Mustafa Avcı (KESK Halkla İlişkiler) - Dr. Naci Satıhan (Öğretim Üyesi) - Nejat Yavaşoğlu (Bilutsuzluk Özlümü) - Neşe Korkmaz (CHP Parti Meclisi Üyesi) - Nevin Kaplan (KESK Eski Kadın Sekreteri) - Nurdan Dönenci (Anıkat) - Özkan Tüm (SES Anadolu Yakası Şube Bşk.) - Roni Margulies (Şair) - Semih Gürnüş (Adam Öykü Yayın Yönetmeni) - Sevgil Erol (KESK Genel Sekreteri) - Sibel Özbudun (Öğretim Üyesi) - Siyami Erdem (KESK Eski Genel Başkanı) - Sungur Savran (Eski Öğretim Üyesi) - Şenar Yurdanban (Sanatçı) - Tanıl Bora (Araştırmacı Gazeteci) - Temel Demirer (Araştırmacı Yazar ve Özgür Üniversite) - Turgay Fişekçi (Şair ve Adam Sanat Yayın Yönetmeni) - Tulin Öngen (Öğretim Üyesi) - Tümer Alkan (Gazeteci ve Öğretim Üyesi) - Vahap Avni Turan (CHP Maltepe İlçe Bşk.) - Veli Karakurt (Eğitim Sen İzmir 6 No'lu Şube Eski Bşk.) - Yıldırım Tülker (Gazeteci) - Yılmaz Demiral (AST Müdürü) - Yılmaz Erdoğan (Sanatçı) - Yusuf Güllülek (CHP İstanbul İl Yöneticisi) - Zale Kaya Okay (ESM - Tiyatro Sanatçısı)

ATOM

kan-tor içinde... YAZ RİCAĞIYLA EXTRA MÜCADELE! Meyveli Gazoz değil, ATOM!!!

- * Bomba Yazı Dizisi Gençlerin Mezarı
- * Vedat Özdemiroğlu (Mahşerin Dört ahçısı)
- * Bahadır Boysal 2020
- * Gökhan Babak * Mem-Coş
- * Sanal Simga * Sibel Gökçe
- * Horozot
- * Kemken ve Bebelere balon

ŞIKIR ŞIKIR TEMMUZ SAVISI!

14 TEMMUZ 2001 CUMARTESİ

HAFTADA BİR YAYINLANIR

• Tel: 292 95 65 (4 Hatt) • Fax: 251 42 44 • Abonelik için Tel: 292 95 65 (112)

• Baskı: İllık • Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İnam Adhan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İstanbul

Yayınlar

- **Yayınlar** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- **İmza Sahibi** Mehmet ÇAĞÇAĞ
- **Genel Müdür** Tunçay AKGÖN

Yazılgıları

- **Modörö:** Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr)

Leman'da yayınlanan karikatür, yazı, esri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patent saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılmaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

KRONİK
leman.c

Ölmedim, Ayaktayım, Krizimle Başbaşayım...

Başbakan Ecevit'in yaşlılığı vurgunculara nimet oldu. Öldü ölmedi söylentileri ile piyasaları allak bullak eden vurguncu spekülâtörler bu dalgalanmalardan trilyonlar kazanırken, spekülâtörler ile baş edemeyen Ecevit'de televizyon ekranlarından ancak "ölmedim" diyebiliyor. Kırsal-köylü kapitalist aşamayı bir türlü geçemeyen ülkemiz topraklarında bir borsa endeksi, puanı, açılışı kapanışı gırla gidiyor... Össuruktan nem kapan borsayı, 60 milyon insanı açlık sınırında yaşayan bu ülkenin günlük hayatına sokmaya çalışıyorlar... Şu yasa çıkmazsa, şu kriz patlarsa, şu lider konuşursa, şöyle olursa,

böyle olursa gözler hemen borsaya çevriliyor... Feryat figan ediliyor... İlgili ilgisiz herkesi bir borsa korkusudur aldı... Borsayı düşüren neredeyse vatan haini ilan edilecek... Halbuki Marksist ekonomistlere göre Borsa gelişmiş kapitalist ülkelerde, hiç bizdeki gibi değil... Bir-iki demecle borsa tepetaklak gitmiyor... Onlara göre para kazanmanın ruhu yok... İktidardan elinde tutmanın bir aracı haline dönüşen ekonomik krizler, dengeler, Başbakan Ecevit'in öksürüğünden, nabzından, ayağının kayıp düşmesinden etkilenebiliyor... Bizim borsanın kriz bağımlılığı, bir junkun eroin bağımlılığını aratmıyor.

**SİENBİSİ.
EKONOMİ
GÜNDEMİ
DEVAM
EDİYOR!
ŞİMDİ DE STÜDYO
KONUGUMUZ DOKTOR
ALİ NESLİ BEYDEN
ECEVİTİN
NABZI İLE İLGİLİ
DEĞERLEN-
DİRMELERİ
ALİYORUZ!**

İMKB:
E:9.469
D:-5.76%
ABD USD:
1.308.000
MARK:
571.000
ALTIN:
11.285.000

**DÜNE GÖRE
BUGÜN
ATIMLARDA
BİR CANLANMA
SÖZKONUSU..
BUNU TELEKOM
DAKI OLUMLU
GELİŞMELERE BAĞ-
LAYABİLİRİZ..
FAKAT EL KONAN
5 BANKANIN
NABIZA NASIL BİR
ETKİ YAPACAĞINI
BEKLEMEK
GEREK...**

AKGROT:8800 ▼ ALKKIM:5800 ▼ BAMBİT:8900
ÇBSCO:1625 ▲ ÇLBİİ:72000 ▲ ZORNER:12150 ▲ CNBC-e

**ECVİT
NABİZ**

DİT DİT
DİT

PESTEL

EKONOMİ DOLAR
MAR

CAKAR